

ANUL 61

Nr. 1-4 IANUARIE-APRILIE 1946

50/60

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

REVISTA PĂDURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

---

ANUL 61

Nr. 1—4/1946

SUMARUL:

Studii:

Gh. I. Constantinescu: Planul de ruptură sau de alunecare — — — — 3

Comentarii:

Iuliu Morariu: Contribuțiuni la cunoașterea pe timp de iarnă a speciilor lemnoase — — — — — 14
I. Lupe: Un atac de *Otiorynchus* la pueți de stejar — — — — — 17
V. P. Negulescu: Exploatarea în regie în pădurile Statului — — — — 21

Vânătoare — Pescuit:

Vlad Kristofovici: Vânătoarea în serviciul silviculturii — — — — — 29

Cronica internă (pag. 32), Acum 50 ani (pag. 38), Cronica cinegetică (pag. 40),
Cronica lemnului (pag. 46), Cronica externă (pag. 50), Legi (pag. 54),
Cărți (pag. 55).

SOMMAIRE

Études:

Le plan de glissement — — — — — Gh. I. Constantinescu

Commentaires:

Contributions à la connaissance des espèces ligneuses pendant l'hiver — — — — — Iuliu Morariu
Un attaque d'*Otiorynchus* chez les plants de chêne — I. Lupe
Les exploitations en régie des forêts domaniales — — V. P. Negulescu

Chasse et Pisciculture:

La chasse au service de la sylviculture — — — — V. Kristofovici

Chronique intérieure. Il y a 50 ans, Chronique cynégétique, Chronique extérieure, Chronique du bois, Lois, Livres.

REVISTA PADURILOR

ANUL 61

Nr. 1—4/1946

ANUL 61

Aviz pentru abonați și bibliotecari.

Pe frontonul Revistei Pădurilor a apărut o notație, care, desigur, a surprins pe cei mai mulți dintre colecționarii revistei noastre. Este vorba despre anul dela apariție, despre vârsta revistei. Și anume: în anul precedent 1945 stă scris în fruntea titlului, anul 57. Ar fi urmat deci, acum, în 1946, să fie trecut anul 58. Aci a survenit schimbarea: în loc de anul 58 avem anul 61.

Voim să atragem atențiunea bibliotecarilor, bibliografilor și tuturor colecționarilor revistei noastre că nu este o greșeală această... „avansare”, ci pur și simplu o rectificare de vechime, o reparație la un titlu de vechime la care are dreptul revista Societății „Progresul Silvic”. În adevăr, „Revista Pădurilor” a apărut în anul 1886, anul în care a fost fondată și Societatea „Progresul Silvic”. Anul 1886 este anul I al Revistei. Făcând o simplă numărătoare, constatăm că 1945 este anul al 60-lea. În legătură cu acest jubileu s'a scris în Nr. 12/1945 (pag. 313—320) un articol comemorativ. Eroarea în „starea civilă” a revistei s'a strecurat în preajma primului războiu mondial, când s'a trecut dela notația pe „tomuri” (acordată colecției unui an) la notația pe „ani de apariție”. În această operație de asimilare de termeni, lipsa colecțiilor din anii războiului 1916—1918 și o numărătoare inițial redusă a tomurilor au condus la diferența de care ne ocupăm.

Prin urmare, prin modificarea introdusă, se restabilește un adevăr istoric și se recunoaște „Revistei Pădurilor” vârsta reală pe care o are, pentru că așa este drept și pentru ca în istoria publicațiilor periodice, științifice și profesionale din România, „Revista Pădurilor” să fie plasată în locul meritat. De altfel, prin această rectificare de vârstă nu se produce nicio întrerupere în colecțiile pe anii calendaristici, care și ei arată continuitatea de apariție a revistei.

REDACTIA

L'AN 61

Avis aux abonnés et bibliothécaires.

Sur le frontispice de la „Revista Pădurilor” est survenue une modification qui doit être expliquée. Il s'agit de l'an de l'apparition, c'est à dire de l'âge de notre revue. L'année précédente (1945) se trouvait écrit, en haut de la revue, la 57-ème année. Il fallait donc qu'on lui suive la 58-ème année. Or, nous y avons effectué un changement: au lieu de 58-ème, nous avons inscrit la 61-ème année.

A cet égard nous voulons attirer l'attention des bibliothécaires, des bibliographes et de tous les collectionneurs de notre revue que cet avancement n'est pas une erreur, mais tout simplement une rectification dû au titre d'ancienneté pour lequel la revue de la Soc. „Progresul Silvic” a le droit entier. En effet, c'est en 1886 qu'elle a paru pour la première fois, la même année de la fondation de la dite Société. L'an 1886 est donc l'an premier de la revue. En comptant l'écoulement des années qui suivent, on arrive à la conclusion qu'en 1945 la revue pouvait fêter la 60-ème année. On en a même publié un article commémoratif (Nr. 12/1945 pag. 313—320).

L'erreur dans „l'état civil” de notre revue s'est produit lors de la première guerre mondiale lorsqu'on a changé la dénomination de „tome” adoptée jusqu'alors pour la collection d'une année, par la dénomination „d'année d'apparition”. A l'occasion de cette opération d'assimilation des expressions, le fait que pendant la guerre de 1916—1918 la revue a interrompu pendant deux années son apparition, ajouté à celui qu'au commencement la collection des deux années a été serrée dans un seul tome, a conduit à cette différence de 3 années, dont la présente note fait l'objet.

En conséquence, par la rectification survenue, on rétablit une vérité historique et on reconnaît à la „Revista Pădurilor” son âge réel, afin qu'on la puisse situer, comme il est juste, dans la place méritée parmi les autres publications périodiques, scientifiques et professionnelles, de la Roumanie.

LA RÉDACTION

PLANUL DE RUPTURĂ SAU DE ALUNECARE

de Ing. GH. I. CONSTANTINESCU

Noțiunea de plan de ruptură sau de alunecare se întâlnește foarte des în lucrările de construcțiuni destinate să susțină un masiv de pământ (rambleuri sau debleuri de căi ferate și șosele) sau în sfârșit un material adus și depozitat de către viiturile de apă (cazul torenților din regiunile muntoase).

Construcțiunile menite ca să susțină sau să împiedice alunecarea pământului sau a altui material, se numesc ziduri de sprijin, denumire foarte des întrebuințată, mai ales în lucrările de drumuri și căi ferate. În lucrările de corectarea torenților, acestea se numesc baraje.

Materialul depozitat în spatele acestor construcțiuni are o acțiune de împingere asupra lor, datorită mișcării produse între diferite particule, mișcare influențată de frecarea și coeziunea materialului.

Se știe că, un material depozitat liber în grămezi se așează după un plan înclinat, numit „taluz natural” după care curge materialul, către poziția de echilibru.

Unghiul pe care îl face acesta, cu orizontala se numesc unghiul taluzului natural (fig. 1).

Materialul ce se află sub taluzul natural, este în echilibru, iar acela ce s'ar afla deasupra curge la vale la baza grămezii, deci nu este în echilibru.

Așa dar, dacă în fața unor asemenea grămezi de material se pune un obstacol (zid de sprijin), tot materialul aflat deasupra taluzului natural ar trebui să alunece către baza zidului și să exercite o presiune asupra lui.

Fig. 1.

Coulumb, care a studiat legile după care se produce împingerea pământului, a stabilit că, în urma introducerii unui zid de sprijin, alunecarea materialului nu mai are loc după taluzul natural (AB), ci după un alt plan (AC) (fig. 2) numit plan de alunecare.

Acest lucru se explică prin faptul că, așezarea unui zid de sprijin în drumul de alunecare al materialului, modifică starea presiunilor în interiorul masivului de pământ, mărindu-se în același timp și frecările particulelor pe planul taluzului natural.

Deci, împingerea asupra zidului este exercitată de masivul de pământ ACD care se găsește deasupra planului de alunecare AC.

Planul de alunecare este diferit de planul taluzului natural și ca atare unghiul $\alpha > \varphi$.

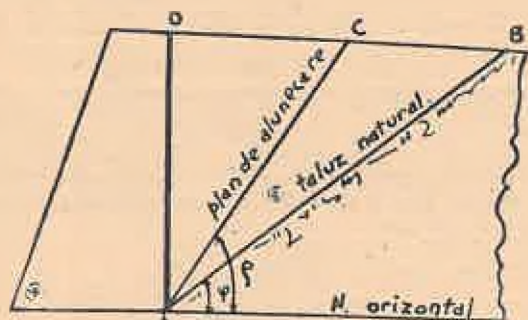

Fig. 2

Aceasta se explică prin aceea că particulele de pământ din apropierea planului AB sunt apăsate de masivul de pământ de deasupra, mărindu-se în același timp frecarea și deci alunecarea stânjinită.

Problema cea mai delicată este tocmai determinarea exactă a poziției planului de alunecare AC.

Considerând masivul ACD ca un bloc, acesta va trebui să rămână în echilibru sub acțiunea greutatei G , a reacțiunii ce se produce dealungul planului de alunecare AC și a reacțiunii zidului AD.

Reacțiunea zidului cu semn schimbat este tocmai împingerea ce ar avea să suporte zidul. Valoarea lui G se poate determina ușor, îndată ce se va cunoaște înclinarea planului AC, adică unghiul de ruptură ρ .

Forța G se poate reprezenta prin suprafața $A C D$ multiplicată cu grosimea de 1 m și cu densitatea materialului respectiv.

Punctul de aplicație al forței G , va fi centrul de greutate al prismei $A B C$, iar direcția verticală.

Reacțiunile ce se nasc pe planul AC , nu le cunoaștem, însă în ce privește rezultanta lor se poate preciza că, dacă între terenul ce stă imobil (sub planul AC) și prisma care alunecă n'ar exista frecare și nici coeziune, rezultanta reacțiunilor ar fi normală pe acest plan.

Totuși, la alunecarea prismei $A C D$ pe planul $A C$ se opune coeziunea (aderența dintre particulele de pământ), ce au fost presate și frecarea dintre particulele de pământ în contact.

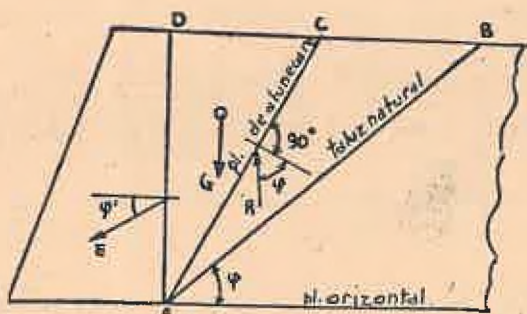

Fig. 3.

De obicei, coeziunea se neglijează din cauza variațiunii ei între limite mari, variațiuni datorite unor serii de influențe exterioare.

În ce privește frecarea, aceasta are ca efect înclinarea rezultantei R (perpendiculară pe AC) (fig. 3) sub un unghi φ , care la limită este egal cu unghiul de frecare.

Se știe deasemenea că unghiul de frecare φ , la pământ care alunecă pe pământ, este egal cu unghiul taluzului natural φ .

Deci, rezultanta reacțiunilor (R) dezvoltată pe planul de alunecare AC este înclinată la limită cu unghiul φ , față de normala pe planul $A C$.

În cazul reacțiunilor zidului de sprijin se constată că rezultanta reacțiunilor notate cu E , va fi normală pe fața AD , în cazul când admitem că nu există nici o frecare între zid și pământ, și va fi înclinată față de normală, în caz că am admite existența unei frecări.

Ca limită superioară a acestei frecări putem lua toată frecarea pământului pe pământ, deoarece dacă, frecarea între zid și pământ ar fi mai mare, atunci pe zid s'ar prinde o pojghiță de pământ și ca atare, lunecarea s'ar face între aceasta și restul prisme de pământ.

În concluzie, forța de împingere E , poate fi normală pe zid, dacă nu admitem frecare între zid și pământ sau înclinată cel mult cu unghiul φ' față de normală, dacă admitem frecare.

Practic nu trebuie neglijată frecarea pământului pe zid.

În general, nu este recomandabil a ne folosi de valorile extreme (limite) ale lui $\varphi' = 0$ sau $\varphi' = \varphi$, deoarece se vor obține valori limite pentru împingerea pământului.

În lucrările curente, este suficient a cunoaște valorile împingerii pământului pentru: $\varphi' = \frac{1}{3} \varphi$ și $\varphi' = \frac{2}{3} \varphi$

Totuși, constructorii sunt liberi a-și alege valori medii.

Valorile:

$\varphi' = \frac{1}{3} \varphi$ — pentru ziduri subțiri și netede

$\varphi' = \frac{2}{3} \varphi$ — pentru zidurile cele mai groase, cu parament interior tencuit.

După ce am văzut legătura strânsă ce există între unghiul de frecare și unghiul taluzului natural, vom trece mai departe și vom determina valoarea împingerii materialului depozitat în amonte unu baraj, în ipoteza unui plan de ruptură.

Din figura 3, se poate constata că forțele G , E și R sunt în echilibru.

Cunoscând pe G , ca mărime și direcție, putem ușor determina pe celelalte două. Dificultatea constă tocmai în determinarea lui G , adică a poziției planului AC .

Coulomb, prin ipotezele puse, a ajuns la concluzia că, pentru diferite poziții ale planului AC , corespund diferite valori ale lui G și ca atare o serie de valori corespunzătoare lui E .

Astfel, reacțiunile E și R vor varia și una din ele va atinge valoarea maximă, când înclinarea planului AC , va varia de la $\varphi - \varphi$

Deci, Coulomb propune ca zidul să fie dimensionat la E maxim, deoarece acesta rezistând la E maxim, va rezista și la împingerea reală, care va putea fi cel mult egală cu E maxim.

Pentru exemplificare, vom considera cazul general al unui baraj cu paramentul interior vertical și cu suprafața rambleului înclinată

sub unghiul α , corespunzător pantei de compensație. Barajul are înălțimea h , fiind construit din zidărie cu mortar, a cărui densitate este $W \text{ kg/m}^3$.

Din figura Nr. 4, se poate constata că, prisma de pământ ACD are forma unui con, și că acesta nu se va putea mișca atât timp cât forța G , greutatea prisme și reacțiunile planurilor de frecare AC și AD, sunt în echilibru.

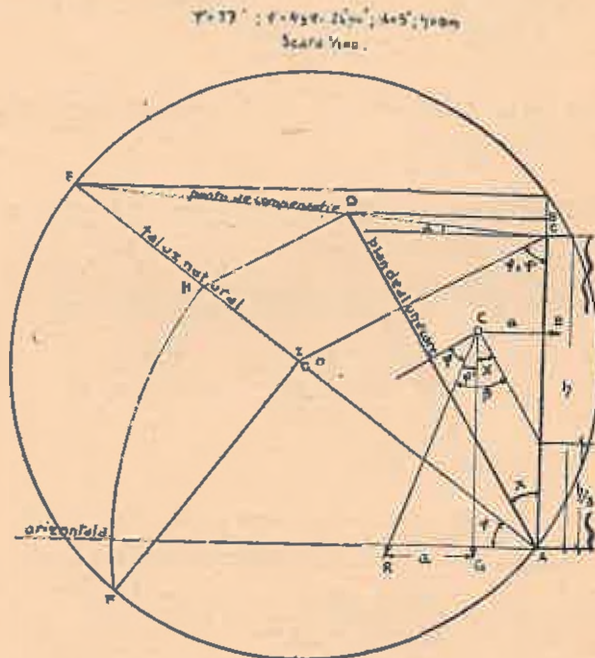

Fig. 4.

Reacțiunea planului AD face cu normala pe acesta un unghi φ , egal cu unghiul taluzului natural, iar reacțiunea planului AC este perpendiculară pe planul AC, dându-ne maximum de efort în această ipoteză.

Dacă în această ipoteză, mișcarea nu se produce înseamnă că între forța G și reacțiunile planurilor AC și AD există echilibru (R , E și G).

Deci, ne găsim în fața a 3 forțe R , E și G cari trebuiesc să-și facă echilibru.

Forța R este reacțiunea planului de ruptură

„ E este reacțiunea zidului

„ G este greutatea prisme de pământ.

Pentru a putea determina valoarea forței E și a reacțiunii planului AD, descompunem forța G în 2 componente: CE și CR. Deci, forța care tinde să răstoarne zidul este C G.

Prin descompunerea forței CG, componenta CR este distrusă de reacțiunea planului AD, rămânând componenta orizontală CE (Q).

Relațiile dintre forțele Q și G sunt:

$$\begin{aligned} CE &= Q = G \cdot \operatorname{tg} \varphi' \\ \varphi' &= 90^\circ - \varphi - x & Q &= G \cdot \operatorname{tg} (\beta - x) \\ 90^\circ - \varphi &= \beta \\ \varphi' &= \beta - x \end{aligned}$$

$G = \text{suprafața } ACD \times \delta \times 1 \text{ m}$, în ipoteza unui metru de lungime de prismă de pământ.

sau suprafața $ACD = \frac{1}{2} \cdot h \cdot BD = \frac{1}{2} h \cdot AD \cdot \sin x$ sau

$$\frac{AD}{\sin (90^\circ + \alpha)} = \frac{h}{\sin (180^\circ - x - 90^\circ - \alpha)}$$

$$\frac{AD}{h} = \frac{\sin (90^\circ + \alpha)}{\sin (90^\circ - x - \alpha)} = \frac{\cos \alpha}{\cos (\alpha + x)}$$

$$AD = h \cdot \frac{\cos \alpha}{\cos (\alpha + x)}$$

$$\text{Supr. } ACD = \frac{1}{2} \cdot h \cdot h \cdot \frac{\cos \alpha \sin x}{\cos (\alpha + x)}$$

$$G = \frac{1}{2} h^2 \cdot \frac{\cos \alpha \sin x}{\cos (\alpha + x)} \cdot 1 \text{ m } \delta$$

$$Q = \frac{1}{2} \cdot h^2 \cdot \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot \operatorname{tg} (\beta - x)}{\cos (\alpha + x)} \cdot 1 \cdot \delta$$

$$Q = \frac{1}{2} \cdot h^2 \cdot K \cdot \delta \cdot 1 \text{ m}$$

$$\text{în care } K = \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot \operatorname{tg} (\beta - x)}{\cos (\alpha + x)}$$

Această formulă exprimă valoarea împingerii materialului depozitat în amonte de baraj.

Ea reprezintă împingerea materialului care tinde să răstoarne barajul și care este proporțională cu h^2 , cu densitatea materialului și cu un coeficient K de reducerea densității materialului.

Din formula:

$$Q = \frac{1}{2} h^2 \delta \cdot K \text{ în care:}$$

$$K = \frac{\cos \alpha \cdot \sin x \cdot \operatorname{tg} (\beta - x)}{\cos (\alpha + x)}.$$

x reprezintă unghiul planului de ruptură și se poate calcula după formula:

Calculul lui θ

$$\theta = 37^\circ + 5^\circ \cdot \frac{1}{3} + 24^\circ = 47^\circ \quad \theta = 61^\circ 40' \quad x = 30^\circ 19'$$

Scala 1/100

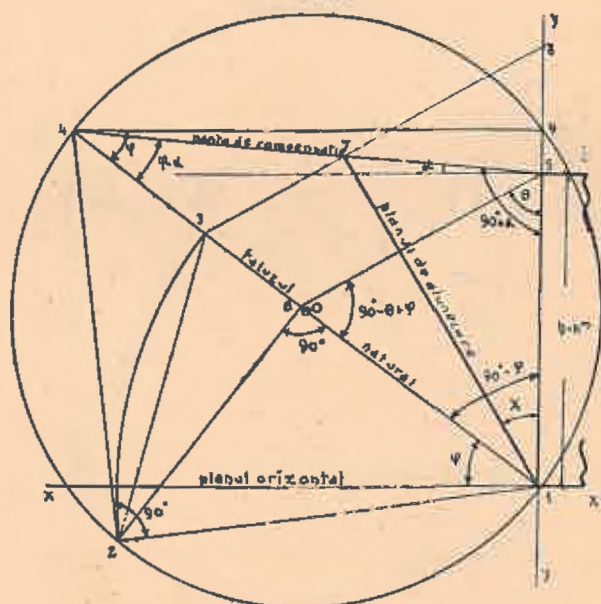

Fig. 5.

$$\operatorname{tg} x_{1-7} = \frac{v(1 - \alpha) + u \operatorname{ctg} \theta}{u \operatorname{ctg} \theta (v + \operatorname{tg} \alpha) + v \operatorname{tg} \alpha} \text{ în care:}$$

Formula A

$$u = \sqrt{(1 - \operatorname{tg} \alpha \cdot \operatorname{ctg} \varphi) (\operatorname{ctg} \theta - \operatorname{ctg} \varphi + 1)}$$

$$v = \sqrt{(\operatorname{tg} \varphi - \operatorname{tg} \alpha) (\operatorname{ctg} \theta + \operatorname{tg} \varphi)}$$

Aceasta s'a determinat în funcția de elementele cunoscute, α , φ , θ și h (fig. 5), considerându-se o secțiune într'un baraj rectiliniu de zidărie cu mortar de înălțime $H = 6$ m, $\varphi = 37^\circ$, $\alpha = 5^\circ$, $\varphi' = \frac{2}{3} \varphi = 24^\circ 40'$ și $\theta = \varphi' + \varphi = 61^\circ 40'$.

În funcție de aceste date s'a construit o circumferință care să aibă centru pe jumătate din taluzul natural.

Din punctul 5 s'a dus dreapta 5—6 sub unghiul θ și apoi o perpendiculară în punctul 6. S'a rabătut dreapta 1—2 peste dreapta 1—4 și s'a obținut punctul 3. Din acesta s'a dus o paralelă la 6—5 și s'a determinat punctul 7.

Dreapta 1—7 se numește „plan de ruptură”, iar unghiul X , unghiul planului de ruptură. Sistemul de construcții geometrice se află situat în cadranul 2, față de axele de coordonate 1— X și 1— Y (fig. 5).

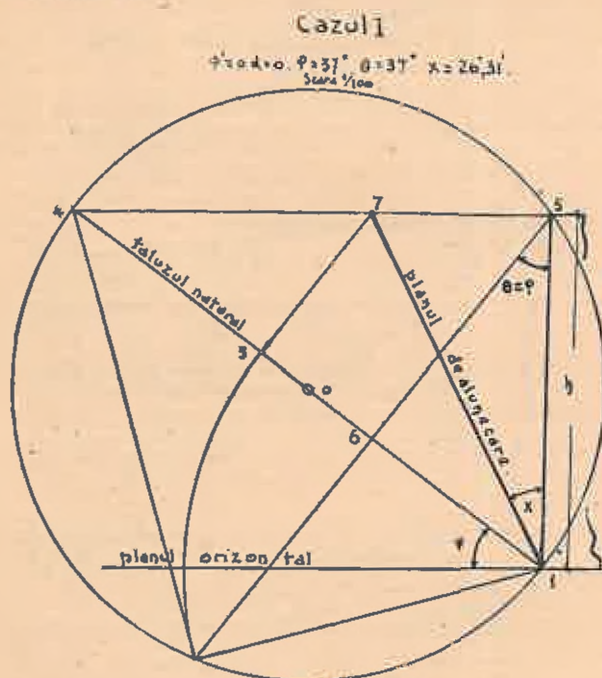

Fig. 6.

În raport cu aceste axe am determinat succesiv coordonatele punctelor 3, 4, 5, 6 și 7, precum și ecuațiile dreptelor ce trec prin aceste puncte și din care am dedus formula generală pentru calculul unghiului X corespunzător planului de alunecare (formula A).

În practică se întâlnesc uneori și cazuri speciale când trebuie să se determine valorile unghiurilor de ruptură.

Acestea corespund valorilor limite ale împingerii pământului.

Pentru cazul când unghiul de frecare este egal cu zero ($\varphi' = 0$) și panta de compensație este egală cu zero ($\alpha = 0$), valoarea unghiului de ruptură se determină cu formula B (fig. 6):

$$1) x = \frac{90^\circ - \varphi}{2} \text{ sau}$$

Formula B

$$2) \operatorname{tg} x_{1-7} = \frac{v(1-u) + u \operatorname{ctg} \theta}{v \cdot u \cdot \operatorname{ctg} \theta}$$

in care:

$$v = \sqrt{\operatorname{tg} \varphi (\operatorname{ctg} \varphi + \operatorname{tg} \varphi)}$$

$$u = \sqrt{\operatorname{ctg}^2 \varphi + 1}$$

$$\theta = \varphi \quad \varphi' = 0 \quad \alpha = 0$$

Cazul II.

$$\varphi' = \varphi, \alpha = 0 \quad \varphi = 37^\circ, \theta = 74^\circ, x = 31^\circ 35'$$

5cc. %/100

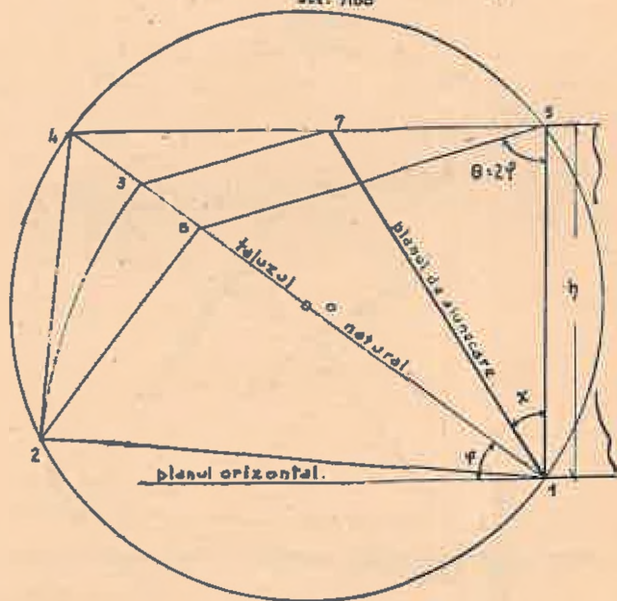

Fig. 7.

Pentru cazul când unghiul de frecare $\varphi' = \varphi$ și panta de compensație $\alpha = 0$, valoarea unghiului de ruptură se determină cu formula C (vezi fig. 7):

Formula C

$$\operatorname{tg} x = \frac{v(1-u) + u \operatorname{ctg} \theta}{v \cdot u \cdot \operatorname{ctg} \theta} \quad \text{in care:}$$

$$v = \sqrt{\operatorname{tg} \varphi (\operatorname{ctg} 2 \varphi + \operatorname{tg} \varphi)}$$

$$u = \sqrt{\operatorname{ctg} 2 \varphi \cdot \operatorname{ctg} \varphi + 1}$$

$$\theta = 2 \varphi$$

Formulele arătate mai sus au foarte puțină întrebuițare în practică, deoarece pentru $\varphi' = 0$ și $\varphi' = \varphi$ corespund valori limite la împingerea pământului.

Pentru aceste considerente formula uzuală în practică, rămâne aceea în care unghiul de frecare intră cu valori reale, cuprinse între cele 2 limite, adică $\varphi' = (1/3 - 2/3) \varphi$.

În afară de cele expuse mai sus, țin să relev un caz particular, cu aplicațiuni restrânse și anume, la terenurile cari au taluzul

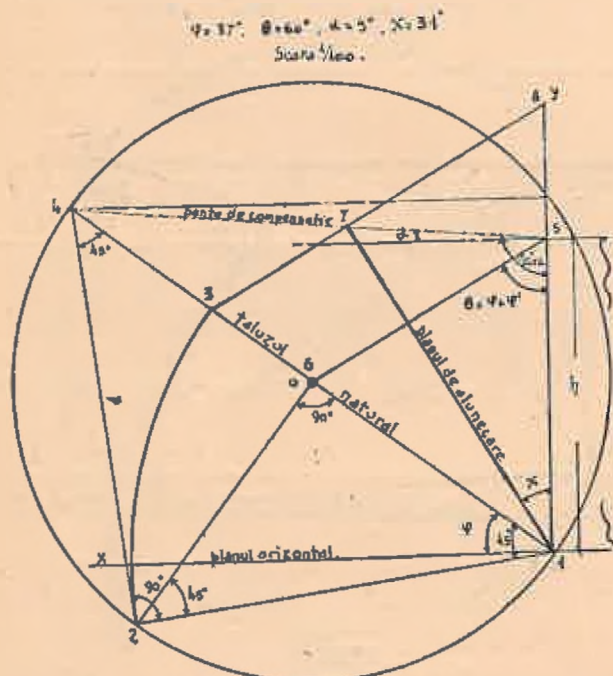

Fig. 8.

natural de 36° și 37° , și cu o pantă de compensație cuprinsă între $0^\circ - 5^\circ$, pentru care formula generală (A) se poate reduce la expresia

$$\operatorname{tg} x = \frac{1 - \sqrt{2}}{\operatorname{tg} \varphi + (\sqrt{2} - 2) \operatorname{tg} \alpha} \quad \text{Formula D}$$

Aceasta ne poate da valoarea unghiului de rupătură x în funcție de unghiul taluzului natural φ și unghiul pantei de compensație α .

La stabilirea acestei formule, am considerat unghiul $\theta = \varphi' + \varphi$

în care φ' (unghiul de frecare) ca având o valoare aproximativ egală cu $\frac{2}{3}\varphi$.

În această ipoteză, dreapta 5—6, trece prin centrul cercului descris pe taluzul natural 1—4 (fig. 8).

În concluzie, formula care ne permite a calcula pe cale analitică valoarea unghiului X corespunzător planului de alunecare, pentru orice taluz natural și orice pantă de compensație, este formula A.

Le plan de glissement.

Dans cet article, l'auteur expose l'importance de la détermination exacte de la position du plan de glissement, les solutions adoptées et les formules qui permettent de calculer analytiquement la valeur de l'angle correspondant au plan de glissement.

LUCRĂRI NOI:

1. M. Petcuț: Cultura speciilor de anin
I.C.E.F., Seria II-a, Nr. 63; 20 pag.; 1946.
  2. I. C. Demetrescu: Ion Ionescu (de la Brad) și pădurile
I.C.E.F., Seria II-a, Nr. 62; 31 pag.; 1946.
  3. Mircea Ene: Considerațiuni asupra atacului și combaterii insectei
Cerambyx cerdo L.
ICEF., Seria II Nr. 64; 12 pag.; 1946.
-

C O M E N T A R I I

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA PE TIMP DE IARNĂ A SPECIILOR LEMNOASE

Crataegus monogyna Jacq. și *Crataegus pentagyna* W. d. K.

de IULIU MORARIU

La deosebirea unor specii de *Crataegus*, în timpul iernii întâmpinăm adesea dificultăți, diferențele între ele fiind puțin evidente, ochiul nedeprins cu observația riguroasă numai anevoie le poate remarca. Cercetând literatura, lucrurile nu sunt prea explicite. În manualul „Studii dendrologice de iarnă” a lui C. K. Schneider (în l. germ.), după cheia separatoare a speciilor aflăm că *Crataegus monogyna* are spini foarte numeroși, numai pe lujerii anuali obișnuît lipsesc, iar *Crataegus pentagyna* are spinii numai pe lujerii de doi ani, sau lipsesc total. Prezența sau absența spinilor este un caracter cu valoare foarte generală și relativă, deoarece sunt cazuri, ce-l drept rare, de C. p. cu spini pe rămurelele anuale și C. m. fără spini pe cele de doi ani. În lucrarea lui N. Iacobescu „Determinarea esențelor lemnoase în timpul iernii” 1931 (litogr.) este tratat numai genul C. fără să între în deosebirea speciilor. Deasemenea nici „Manualul pentru determinarea plantelor lemnoase din România în timpul iernii” a lui A. Beldie (înaintat ICEF-ului pentru tipărire) nu separă speciile; d-se spune: „nu am găsit, până în prezent, caractere bune de deosebire”.

Totuși pentru aceste două specii, ce cresc frecvent în Câmpia Dunării, găsim caractere după care cu siguranță le putem distinge mai întotdeauna, cu condiția să avem la îndemână mai mult material, luat din acelaș exemplar din părți cu orientare diferită față de punctele cardinale și să-l examinăm cu lupa. Având ocazia de a recolta material de iarnă cu fructe, deci sigur de identificat din amândouă speciile de păducel, dăm mai jos deosebirile dintre ele, rezultate din studiul comparativ.

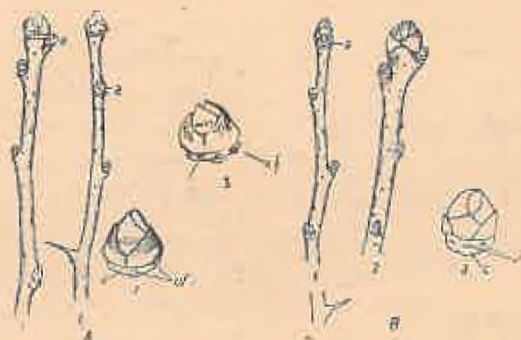

Crataegus monogyna

Lujerii brun-roșcați sau roșii, mai rar brun-verzui, uneori puțin verucoși, lucitori ca și cum ar fi obduși cu un lac totdeauna complet glabri. Pelița albă de pe ei se exfoliază neregulat, întotdeauna evidentă, uneori se

Crataegus pentagyna

Lujerii cenușiu-bruni până la verzi-brunii, deobicei foarte verucoși, mai ales spre vârf, fără luciu, mai rar lucitori, totdeauna mai păstrează peri la vârful lujerului, mai ales pe partea de lângă primul și al doilea mu-

A. *Crataegus monogyna*. B. *Crataegus pentagyna*. La ambele litere Nr. 1 și 2 lujeri anuali cu muguri; a primul mugure axilar; 3. mugure axilar mărit; c cicatricea; d urme fasciculare.

extinde și peste solzii inferiori ai mugurilor. Lenticile dispersate, albe.

Mugurii mici oval-globuloși, puțin acuti sau obtuzi la vârf. Solzii carenați, adeseori brun acumițați sau mucronați, mai ales cei externi și la bază pe spate cu o ghibozitate mică. Deobicei bicolori, având la mijloc

gure axilar, sau între mugure și cicatrice sau la baza și la vârful unor solzii ai mugurilor pe partea internă. Pe mici porțiuni poate fi chiar tomentos. Pelița albă ce se exfoliază n'are prezență statornică. Lenticile albe, gălbui sau brunii.

Mugurii oval-globuloși, cu vârful rotunjit sau obtuz. Solzii carenați și mucronați sau acumițați, bicolori dar mai puțin evident (adesea vizibil numai la mugurii apicali), colorarea generală brun negricioasă sau cafe-

o dungă transversală închisă, partea de sub dungă (inferioară și ghibozitatea) roșie-purpurie sau roșie-carmin (de aceeași culoare cu perinița), iar partea de deasupra de un brun-roșcat, roș sanguin sau roș negricios, rareori partea inferioară cafenie, cafeniu-brun deschisă iar partea superioară cafeniu închisă.

Cicatricea lungă aproape cât lățimea mugurelui, cam de 5 ori mai lungă decât lată. Urmele fasciculare (în număr de 3) neegale, cea mijlocie mai mare.

Fructe roșii cu un singur sâmbure.

niu închisă, mai rar roșcată, dunga transversală ca și partea de deasupra ei întotdeauna mai închis colorată decât partea de sub ea.

Cicatricea mai scurtă decât lățimea mugurelui, cam de 3 ori mai lungă decât lată. Urmele fasciculare (în număr de 3) egale ori subegale.

Fructe negre cu cinci sâmburi.

Contributions à la connaissance des espèces ligneuses pendant l'hiver

L'auteur donne les caractères des bourgeons et des jeunes poutres qui distinguent l'un de l'autre, *Crataegus monogyne* Jacq. et *Crataegus pentagyna* W. K.

UN ATAC DE OTIORRYNCHUS LA PUEȚI DE STEJAR

de Ing. ION LUPE

În cursul lunii Iunie 1944 aflându-mă la Stațiunea experimentală forestieră „Dobrogea” a Institutului de cercetări forestiere, mi-a fost semnalat un început de uscarea a pueților în semănătura de stejar pedunculat din pepiniera centrală a Ocolului silvic Murfatlar, Jud. Constanța.

Trecând la susnumita pepinieră pentru cercetarea cauzelor acestei uscări, am constatat că uscarea se datorește atacului larvelor unor gândaci din genul *Otiorrhynchus*.

Intrucât observațiile făcute cu ocazia cercetării acestui atac ar putea să fie folositoare pentru cercetările de viitor cu privire la aceste insecte și pentru identificarea cazurilor similare de atacuri, dăm mai jos rezultatele observațiilor și cercetărilor făcute.

Cultura în care s'a produs atacul de mai sus era o semănătură de stejar pedunculat, făcută parte în toamna 1943, parte în primăvara 1944, cu ghindă trimisă de Serviciul culturii pădurilor din Centrala CAPS, în scopul producerii pueților necesari lucrărilor de împădurire ale ocolului.

Vestejirea și uscarea frunzelor pueților s'a observat pe la începutul lunii Iunie, când pueții aveau o înălțime medie de cca 10 cm.

Cel mai mare număr de pueți s'a vestejit în tablele situate la marginea de Vest a pepinierii, în imediata apropiere a pădurei și la adăpostul acesteia, semănate în toamna 1943. În aceste table s'au vestejit cca 70% din pueții răsăriți.

Aici vestejirea a apărut sub formă de pete, mai mult spre marginea dinspre pădure a tablelor, apoi s'a întins ocupând cca 3/4 sau întreagă tabla și trecând și în cele vecine.

Suprafețele pe care s'au vestejit pueții în aceste table, corespund cu acelea ce au fost acoperite de zăpada spulberată de vânt și depusă în pepinieră la adăpostul pădurei. Mai mult, chiar și prelungirile petelor cu pueți vestejiți în interiorul tablei și pepinierii, se pare că corespund cu trenele de zăpadă ale valului depus la adăpostul pădurei în această parte a pepinierii.

În tablele semănate în primăvară, situate în apropiere de precedentele și la oarecare distanță de marginea pepinierii, vestejirea s'a produs într'o măsură mult mai mică și numai sub formă de pete mici ca suprafață sau numai pueți izolați.

În celelalte table, semănate în toamnă, situate la mai mare

distanță de marginea pădurei, vestejirea nu s'a produs aproape deloc, sau numai în cazuri foarte rare sub formă de fire izolate.

Dacă acest fapt are vreo importanță asupra provocării sau evoluției fenomenului constatat rămâne să se vadă în observațiile și cercetările de viitor.

Fenomenul se prezenta la început sub forma unei îngălbeniri și ofiliri, după care urma vestejirea și uscarea completă a frunzelor.

Cercetând pueții vestejiți, la rădăcină, s'a constatat că aceștia aveau coaja și zona cambială până la cilindrul central, mâncate de jur împrejur imediat sub colet, de către larvele unui gândac. Încercând să identificăm insecta cu ajutorul larvelor, pupelor și insectelor imperfect chitinizate găsite la rădăcina pueților, am constatat că avem de-aface cu un gândac din genul *Otiorynchus*¹⁾.

Pueții atacați de un timp mai îndelungat, aveau partea de sub zona atacată putredă. Cei mai viguroși și-au format pe baza dinspre colet a rozăturii un inel de callus de cicatrizare din care a început la mulți să ia naștere un nou sistem radicular. O altă parte, mai subțiri și mai puțin lignificați, s'au uscat în întregime. Datorită callusului de cicatrizare și formării noului sistem radicular, un număr destul de însemnat de pueți, a căror frunză s'a pierdut în întregime, s'au păstrat în viață și și-au refăcut din nou aparatul foliaceu dezvoltându-se destul de bine până în toamnă.

Pentru a ne da seama de stadiul în care se afla insecta la data cercetărilor și de posibilitatea continuării și propagării atacului la restul semănăturilor de stejar rămase neatacate am cules insectele eflate în pământ pe suprafața de 1 m. p., în porțiunea cu pueți vestejiți și uscați, în curs de atac, într'o tablă dela marginea pepinierii, găsind următoarele:

— larve în ultimul stadiu de dezvoltare	73	bucăți
— pupe în diferite stadii, dela larvă până aproape de insecte perfecte	61	„
— insecte aproape perfecte, moi, în curs de chitinizare	3	„

In total . . . . . 137 indivizi/m. p.

1) Determinarea ne-a fost confirmată și de către laboratorul de Protecția Pădurilor din ICEF, prin D-l Prof. Gr. Eliescu.

Adâncimea la care s'a găsit insecta în diferitele stadii de dezvoltare este și ea diferită, astfel:

- larvele au fost găsite între 5—10 cm de la suprafață,
- pupele și insectele perfecte, între 16—20 cm de la suprafață.

Majoritatea larvelor erau bine dezvoltate și găsite în apropierea adâncimeii de 10 cm. Numai un număr foarte restrâns de larve (3 bucăți) au fost găsite lângă puietul proaspăt muncat. Acestea nu aveau însă mărimea celor găsite în adânc și care nu mai mâncau.

Din cele de mai sus rezultă că la această dată (17 Iunie) atacul era aproape terminat, întrucât cca 47% din insecte se aflau împupate și sub formă de gândac aproape perfect, 51% sub formă de larve ajunse la maturitate și în drum spre locul de împupare, deci în total 98% din insecte se aflau în stare inofensivă, și numai 2% în curs de atac.

Pe aceeași suprafață s'au găsit 50 puiți la m. p. Dintre aceștia 43 cu frunzele uscate sau complect uscați și numai șapte cu frunze verzi. Aceștia din urmă erau și ei atacați, însă și-au format un nou sistem de rădăcini, din callus-ul de cicatrizare, în locul pivotului putrezit din cauza atacului larvelor.

În tablele semănate în primăvară, în porțiunile cu puiți uscați, s'a găsit aceeași formă de atac și larva aceleiași insecte. Însă în număr mult mai redus.

În tablele semănate în toamnă, situate mai departe de marginea de către pădure a pepinierii nu s'au găsit larve nici puiți uscați decât foarte rari, și în majoritatea cazurilor uscarea s'a făcut din cauza rănirii cu unealta cu ocazia lucrărilor de întreținere.

Atacul s'a produs, prin urmare, pe o scară mai întinsă la semănăturile de toamnă, care au stat în timpul iernii acoperite de zăpadă și pe o scară mai redusă la semănăturile de primăvară. Nu au fost atacate semănăturile făcute în toamnă și care, neavând adăpost, nu au putut fi acoperite de zăpadă, aceasta fiind spulberată de vânt.

Acest fapt ne-ar face să credem că, prin faptul că această parte din pepinieră a fost acoperită de zăpadă în timpul iernii, a protejat insecta aflată în pământ în acest timp contra înghețului.

Din cunoștințele ce le avem asupra felului de viață al gândacilor din genul *Otiorrhynchus*, inclinăm să credem că larvele au venit din pădure, atacând puiții începând de la marginea pepinierii și înaintând neregulat spre interior, cum am arătat mai înainte.

Vreo legătură între valul de zăpadă și atacul de mai sus nu credem să existe decât într'atât, intrucât prin păstrarea acestui val timp mai îndelungat primăvara, se întârzie încolțirea ghindei și prin aceasta răsărirea și dezvoltarea puietilor, astfel că la data apariției larvelor acestea au putut găsi material mai tânăr cu tulpina mai puțin lignificată, deci mai ușor de atacat.

Până în toamna 1944 mulți din puietii atacați cari și-au pierdut complet frunzele din cauza atacului, dar cari nu s'au uscat în întregime, s'au refăcut complet devenind puietii buni pentru lucrări, cu înrădăcinare fasciculată datorită recepării produsă de atacul larvelor. Această rezistență și putere de refacere a puietilor atacați, dovedește încă odată marea vitalitate a stejarului.

Un attaque d'Ottorrhynchus chez les plants de chêne.

L'auteur décrit l'attaque d'Ottorrhynchus dans une pépinière forestière appartenant au cantonnement forestier Murfatlar (dep. Constanța). Ont y été attaqués, dans le printemps du 1944, les plants de chêne pédonculé obtenus à la suite d'un semis exécuté à l'automne de 1943.

CĂRȚI NOI:

**Lucrările celui de al XVI-lea Congres Agir
București, 21—24 Octombrie 1945**

Volumul II din aceste lucrări cuprinde și problemele secției de Silvicultură, unde s'au publicat 25 comunicări insumând 90 pagini. Comunicările au fost prezentate de d-nii ingineri silvici: I. Lupe (1), Tr. Heroiu (2), M. Rădulescu (2), C. Popescu (2), D. A. Sburlan (1), V. Negulescu (3), Anton Rădulescu (1), V. Sabău (1), Șt. Rubțov (2), Valer Popovici (1), E. Vintilă (1), G. Pană (1), C. Rachieru (1), Șt. Rodoteatu (1), I. Zeicu (1), N. Codru (1), M. Ghelmeziu (2), V. V. Vasiliu (1).

EXPLOATĂRILE ÎN REGIE ÎN PĂDURILE STATULUI

de Ing. VASILE P. NEGULESCU

Exploatařile în regie în pădurile Statului au luat desvoltare cu incepere din anul 1930, anul când administrația acestor păduri -- CAPS --, a fost așezată pe baze comerciale. Această desvoltare s'a mărit din an în an, așa că astăzi se exploatează în regie peste 80% din suprafața pădurilor Statului.

Exploatařile menționate au adus contribuțiuni importante în economia națională și în economia Statului. Ele se pot rezuma în următoarele:

1. Punerea în valoare a pădurilor greu accesibile și inaccesibile.

Prin construcțiuni de căi ferate forestiere, drumuri, canale, baraje, funiculare, etc. ca și prin refacerea lucrărilor existente de transport, de către inginerii silvici ai Caps-ului, s'a reușit a se valorifica pădurile Statului din regiunile dealurilor înalte și munților. În modul acesta s'a mărit simțitor producția lemnoasă națională, atât de cerută în țară și mai ales în străinătate. Această contribuție s'a realizat cu respectarea principiilor de bază ale Economiei forestiere, așa fel ca să se asigure producțiuni continue și permanente. Prin aceasta, exploatařile în regie ale Caps-ului se deosebesc fundamental de exploatařile anterioare prin antrepriză cu capital cu caracter devastator pentru pădurile noastre, exploataři care s'au soldat cu epuizarea aproape totală a producțiunii lor (ex. Valea Lotrului, Vrancea, etc.).

2. Asigurarea aprovizionării autorităților și instituțiunilor publice cu materiale lemnoase de lucru, construcțiuni și foc

Înainte de crearea Caps-ului, aprovizionările menționate se făceau cu forme birocratice lungi și complicate, prin ținerea licitațiilor, repetarea lor, etc. și cu cheltueți mari din bugetul Statului sau instituțiunilor respective, inerente antreprizelor și obiceiului pământului. Prin simple convențiuni cu Ministerul Finanțelor sau instituțiunilor respective, cu stabilirea prețurilor de vânzare pentru materialele lemnoase corespunzătoare, Caps-ul a efectuat furniturile arătate din anul 1931 și până în prezent, realizând:

a) Buna funcționare a autorităților și instituțiunilor publice (în special se poate menționa Regia Comercială C. F. R., cu materiale lemnoase de lucru, construcțiuni și foc).

b) Înlăturarea formelor birocratice lungi și complicate, arătate mai sus, dăunătoare bunului mers al serviciului.

c) Reducerea simțitoare a cheltuelilor de aprovizionare.

3. Asigurarea aprovizionărilor cu materiale lemnoase de lucru, construcțiuni și foc, în timp de război, ca și după război.

Exploatarea particulare s'au micșorat mult, din cauza greutăților inerente stării de război:

a) Greutatea în procurarea capitalurilor, ca și teama de angajarea lor în exploatare;

b) Lipsa mâinii de lucru și greutatea de transport.

În această situație, administrația Caps, prin eforturile mari depuse în exploatarea posibilităților anuale, în unele locuri depășindu-se prin exploatarea a 2—3 posibilități anticipate, a asigurat aprovizionările menționate la:

a) Armata de operațiuni și armata din interior;

b) Autoritățile, instituțiunile publice, industriile și populația.

Iar acum, prin aceleași aprovizionări de către Caps, se asigură aplicarea Convenției de armistițiu, precum și acoperirea nevoilor mari în materiale lemnoase pentru devastările de război și începerea activității economice după război.

Din cauza stării de război, nu s'a mai putut importa anumite materii prime din străinătate, ca de ex: lemnul de furnir, materiale pentru tăbăcit, etc. Și în aceste cazuri, Caps-ul prin exploatarea sale a fost chemat să completeze aceste lacune de război.

4. Mărirea veniturilor Statului.

Exploatarea în regie au dat venituri cu mult mai mari decât exploatarea în antrepriză, din cauze prea bine cunoscute. Pe măsura dezvoltării regiilor, beneficiul respectiv s'a mărit și mai mult, așa că de unde în anul 1930, Statul primea o redevență de una sută milioane lei de la Caps, astăzi primește șase miliarde lei. Cu date statistice se poate arăta că în anul 1931, Caps-ul a avut un buget de 575.000.000 lei, iar astăzi el se ridică la peste 21 miliarde lei.

5. Activarea industrializărilor și producerea de produse finite

Pe măsura dezvoltării exploatarea în regie, Caps-ul a urmărit crearea și dezvoltarea industrializărilor și semindustrializărilor, cu obținerea de produse:

a) Chereștea de rășinoase, foioase, cioplitură, etc.

b) Traverse, doage, parchete, șită, etc.

c) Mobilier, articole de tâmplărie, de ambalaj, etc.

Față de cele arătate și față de cerințele economiei naționale, Caps-ul este chemat și trebuie să urmărească dezvoltarea industrializărilor și în special industrializarea lemnului de fag.

6. Caps-ul a adus contribuțiuni de ordine socială.

Prin dezvoltarea regiilor și industrializărilor s'a asigurat:

a) Intrebuintarea brațelor de lucru, care in regiunile cu paduri nu gasesc alta folosinta pentru castigarea existentei. Din „Buletinul Statistic Caps”, se vede ca in anul 1941/1942 s'au folosit in exploatarea in regie si in industrializari:

1430 lucratori calificati cu carnet si 59 990 lucratori obișnuiti.

Aci se poate repeta necesitatea dezvoltarii industrializarilor mentionate mai sus.

b) Transportul pe caile ferate forestiere a populatiei si produselor regiunilor respective, sarace in mijloace de transport. Pe aceasta linie sociala, Statul este chemat sa inteleaga si sa dea concurs administratiei Caps in dezvoltarea constructiilor calilor de comunicatie si industrializarilor.

Exploatarea propriu zisa, cu aplicarea regulilor tehnice comerciale in lucrarile de doborare, curatire de craci, sortare, scoaterea si transportul materialelor — n'a mers in acelaș ritm cu dezvoltarea regiilor aratate mai sus. In aceasta ordine de idei se observa la unele unitati ale Caps-ului, unele deficiente importante in compartimentul exploatarilor propriu zise. Aceste deficiente se pot grupa in urmatoarele:

1. Doborarea arborilor nu se face dupa regulile tehnice, iar curatirea de craci nu se face inainte de doborarea arborilor grosi si valorosi. La foioase, acești arbori nu se doboara inainte de restul arborilor din cuponul sau parchetul respectiv.

Din aceste deficiente rezultă:

a) Pierderi insemnate de materiale de lucru si constructie prin ruperea si despicarea arborilor in cadere.

b) Prin lasarea de cioate inalte se pierd materiale lemnoase, mai ales de lucru valoros, ce se cifreaza pana la 10% din volum.

c) Tăerea arborilor făcându-se de sus, se periclitează regenerarea prin lastari in exploatarea de crang.

2. Sortarea se face in mod vicios, cu pierderi importante in volumul materialelor de lucru si constructiuni, cu prejudicii:

a) In economia nationala, prin pierderea materialelor valoroase, cautate mai ales astazi, dupa razboiul distrugator.

b) In bugetul Caps-ului, prin scaderi mari de venituri, fiind stiut ca lemnul de lucru si constructiuni are valori mult mai mari ca lemnul de foc

3. Materialele de lucru si constructiuni, mai puțin cele de foc, stau prea mult in cupoane si parchete, de unde rezultă doua serii de prejudicii:

- a) Pierderea în valoare a materialelor lemnoase;
- b) Periclitarea regenerării parchetelor și cupoanelor.

Dacă se urmărește „Buletinul Statistic Caps” pe ultimii ani, în tablourile de „Statistică generală a exploatărilor”, se vede că procentul lemnului de lucru și construcțiuni, rezultat din exploatările în regie, este în jurul cifrei de 20%, din volumul total exploatat, iar restul de 80% este lemn de foc. Acest procent este mic, față de ceace ar trebui să se obțină, dacă se ține seamă de procentul mare al lemnului de lucru și construcțiuni, de rășinoase și foioase, care intră în volumul exploatărilor în regie, în pădurile Caps-ului. Dacă în suprafețele exploatare în regie se va stabili pe regime și tratamente, procente minimale ce ar trebui să dea pădurile Caps-ului, ca materiale de lucru și construcțiuni, va rezulta procentul de 40% al lemnului de lucru și construcțiuni, iar restul de 60% lemn de foc. Deci cu aplicarea procentelor minimale menționate și cu respectarea regulilor tehnice-comerciale în exploatarea propriu zisă, se va obține majorarea cu 100% a volumului actual obținut ca lemn de lucru și construcțiuni. Dacă plusul de materiale lemnoase valoroase se estimează cu preturile medii corespunzătoare pe specii, din cari scăzându-se valoarea acestui plus socotit ca lemn de foc va rezulta o majorare a veniturilor Caps cu patru miliarde lei.

Se impune a se cerceta cauzele și a se lua efectiv măsurile de îndreptare, care să conducă regiile Caps-ului la exploatare rațională și să se asigure:

- a) Cultura rațională a pădurilor, cu obținerea regenerărilor în cele mai bune condițiuni.
- b) Valorificarea optimă, cu obținerea celor mai economice și rentabile produse ale lemnului.
- c) Pierderi minime, prin doborîrea, sortarea, scoaterea, transportul și industrializarea lemnului.

În linii generale se vor arăta mai jos cauzele cărora se datoresc deficiențele menționate și măsurile de îndreptare a acestei stări de lucruri.

I. Personalul silvic dela ocoale este supra încărcat de lucrări de administrație propriu zisă, de tehnică, dar mai ales de exploatare, industrializare, transporturi, vânzări, etc. Din lipsă de timp și ne-

specializare, personalul menționat nu se poate ocupa suficient pe deoparte de lucrările de paza pădurilor și tehnică, iar pe de altă parte de exploatarea rațională a pădurilor. Din punct de vedere al activității acestui personal, apare o incompatibilitate între activitatea tehnică silvică cu privire la pădure și activitatea comercială cu privire la lemn.

Pe de altă parte, centralismul exagerat în Centrala Caps și la Direcțiile regionale, a dat o dezvoltare apăsătoare birocrației, în detrimentul preocupărilor de teren. Birocrația dezvoltată cu procese verbale, situații, referate, referate la referate, etc. este fără energie, fără dinamism și elasticitate și aduce încetinirea lucrărilor, stânjeniri, apatie, etc. Tot din cauza centralismului, materialele de lucru și construcțiuni se desfac cu greutate, stau cam mult în pădure, din care cauză:

- a) Lichidarea partizilor de regie se îngreunează;
- b) Titularii ocoalelor evită să se încarce cu materiale de lucru și construcțiuni.
- c) Prejudicii importante la încasarea veniturilor Caps-ului.
- d) Periclitarea regenerărilor.

Din cele arătate mai sus, apare ca necesități imperioase:

1. Diviziunea muncii la ocoale.
2. Descentralizarea administrativă.

Diviziunea muncii la ocoale trebuie să se facă cu specializările respective, — așa cum s'a făcut la c. f. silvice și fabrici de cherestea, — spre a se obține maximum de randament calitativ și cantitativ. Personalul dela ocoale urmează să se grupeze în:

- a) Personal de gestiune, care să se ocupe cu lucrări de exploatare, industrializări și vânzări.
- b) Personal de tehnică și administrație, care să se ocupe cu restul lucrărilor.

În cadrul celor două grupe trebuie să se urmărească specializările cu raționalizarea muncii.

Descentralizarea administrativă trebuie să se efectueze prin:

- a) Acordarea unei competențe largi cu răspunderea efectivă.
- b) Simplificarea birocrației.

Descentralizarea va asigura dezvoltarea dinamismului, inițiativelor și energiilor locale, spiritului de răspundere, rapiditatea în executarea lucrărilor și în desfacerea materialelor lemnoase.

II. Îndrumarea și controlul pe teren al regiilor se face disparat. Din birouri (Centrala Caps, Direcțiile regionale și ocoale) s'au dat în repetate rânduri ordine circulare cu instrucțiuni asupra modului

de doborîre, curăţire de crăci, sortare, scoatere şi transport de materiale, etc. Pe teren însă, prea puţini se ocupă cu îndrumare şi controlul efectiv al acestor lucrări.

Faţă de cele arătate rezultă necesitatea de a se executa îndrumări şi control efectiv pe teren, cu măsuri de:

a) Indreptare, în caz de recidivă sancţionare.

b) Recompensare, în cazul executării lucrărilor în bune condiţiuni.

III. Lipsa sortatorilor, care să conducă sortarea materialelor. Astăzi, sortarea se face în general de pădurari, care fiind aglomeraţi cu paza pădurilor, diverse lucrări de tehnică, vânzări de materiale, nu pot să se ocupe şi de sortarea materialelor, pe care o lasă de multe ori în seama lucrătorilor. În modul acesta, s'a ajuns la rezultatele arătate mai sus cu cantităţi mici de lemn de lucru şi construcţiuni. Administraţia Caps a urmărit în unele perioade, mai ales în anul 1939, angajarea de sortatori, fără să poată reuşi a-i avea până în prezent la toate unităţile. Pentru obţinerea de exploatări raţionale se impune a se trece hotărîi şi temeinic la crearea corpului de sortatori bine pregătiţi şi bine plătiţi, spre a corespunde funcţiunii importante ce o au în regle. Salariile acestor sortatori să nu se precupeţască. Valorile obţinute printr'o sortare bună vor acoperi cu prisosinţă salariile acordate sortatorilor.

IV. Exploătările Caps-ului se conduc după condiţiunile generale de exploatarea pădurilor statului, publicate în Monitorul Oficial NN. 106/12 Aug. 1912 şi după diversele instrucţiuni, care însă nu prezintă o racordare suficientă pentru a constitui un îndreptar al exploatărilor. Condiţiunile generale menţionate cu o vechime de 43 ani cuprind o serie de măsuri perimate, altele incomplete, aşa că se impune a se întocmi un caet de sarcini al exploatării pădurilor, care să asigure exploatări raţionale atât în regia Caps-ului, cât şi în exploătările în antrepriză.

Caetul de sarcini al exploatărilor trebuie să cuprindă norme unitare de lucru pe regiuni geografice, regime şi tratamente, foioase şi răşinoase cu privire la:

a) Organizarea exploatării;

b) Fazele exploatării: doborârea, curăţirea de crăci, sortarea, scoaterea şi transportul materialelor;

c) Cubarea şi inventarierea;

d) Unelte, instrumentele şi maşinile necesare;

e) Lucrările accesorii în vederea obținerii de exploatare raționale;

f) Recepția exploatării cu constatarea regenerărilor.

Pentru evitarea periclitării regenerărilor și deprecierea materialelor lemnoase se impune a se reduce termenele actuale de tăere, scoatere și transportul materialelor, termene ce se vor prevedea în caetul de sarcini

V. Pentru mărirea producției lemnului de lucru și construcțiuni, ca și pentru încurajarea străduințelor pe această linie se impune:

a) Așordarea primelor de muncă personalului respectiv, pentru rezultatele frumoase obținute în regia Caps-ului;

b) Prețul de fasonarea lemnului de lucru și construcțiuni să fie mai mare ca al lemnului de foc, iar nu ca până în prezent, când pentru un m³ lemn de lucru și construcțiuni s'a plătit cu 25% mai puțin ca pentru un ster lemne de foc.

Cum în fasonatul unui m³ lemn de lucru intră și doboritul, și cum volumul unui m³ lemn de lucru este mai mare ca un ster, lucrătorul este tentat a fasona cât mai multe lemne de foc.

În anii 1941/1944, s'a urmărit la Dir. reg. Chișinău, ca prețul fasonatului pentru un m³ lemn de lucru să fie mai mare ca pentru un ster lemne de foc, cu rezultate satisfăcătoare în randamentul lemnului de lucru și construcțiuni.

VI. Pentru obținerea de exploatare raționale cu asigurarea regenerărilor, valorificărilor optime și pierderilor minime, administrația Caps trebuie să mai urmărească:

1. Stabilirea planurilor de exploatare, în baza prevederilor amenajamentelor, cu cantitățile minimale ce trebuie să se obțină în suprafețele exploatare, pe regime și tratamente, ca materiale de lucru, construcțiuni și foc.

2. Procurarea de unelte, instrumente și mașini din cele mai perfecționate pentru exploatare și în cantități suficiente la toate unitățile Caps.

3. Executarea de căi pentru transportul materialelor, după un program bine stabilit, care să satisfacă integral necesitățile de transportul materialelor: drumuri, căi ferate silvice, canale, baraje, funiculare, etc.

4. Motorizarea transporturilor, prin procurarea de autocamioane, tractoare și remorci, pentru activarea transporturilor, cum și evitarea deprecierea materialelor lemnoase și periclitării regenerărilor în cupoane și parchete.

5. Lucrătorii forestieri să fie ajutați și încurajați suficient la munca aspră din exploatarea sub cerul liber, în anotimpul de iarnă (când alții stau în adăposturi) și în regiuni depărtate de așezările omenești. În acest scop, trebuie să se asigure pentru lucrătorii forestieri:

a) Adăposturi bune, permanente sau provizorii, — după situație, — înzestrate cu toate cele necesare unei bune viețuirii.

b) Hrană și îmbrăcăminte prin organizare de cooperative.

c) Salarizare echitabilă cu plata la timp.

d) Prime de muncă plătite la timp pentru:

Cantitățile fasonate ce depășesc cantitățile medii zilnice față de regiunile geografice, regime și tratamente;

Obținerea de procente mari ca lemne de lucru și construcțiuni.

e) Asistență medicală.

Les exploitations en régie des forêts domaniales

On montre les avantages de l'exploitation en régie des forêts et les réalisations obtenues à cet égard par la Casse autonome des forêts de l'État roumain. Puis on montre ce qu'on en doit faire d'avantage en à venir.

VÂNĂTOARE-PESCUIT

VÂNĂTOAREA ÎN SERVICIUL SILVICULTURII

de KRISTOFOVICI VLAD

Orice silvicultor, cărui îi este dragă pădurea, trebuie să aibă mereu în fața ochilor imaginea ei vie, completă și cu toate amănunțele. Pentru a păstra această imagine și a o reimprospăta cu toate noutățile, trebuie să fie mereu pe teren, cutreierând toate colțurile ei, în toate cele patru anotimpuri, de dimineață până în noapte și câteodată și noaptea. Atunci ce altceva, dacă nu vânătoreea, îl poate face mai ușor, fără simțul unei datorii grele, să se ducă în parcele unde n'are nici-o treabă bine definită (tăieri, transporturi, vânzări, regenerări, operațiuni culturale etc.) să se abată, venind dela lucru, dela drumul cel mai scurt, pentru a tăia, prin zăpada înaltă, poteci noi și a se furișa în desigurii unde la fiecare pas primește ploaie, sau să se scoale cu noaptea în cap și asta chiar Dumineca sau în zilele de sărbătoare?

Iarna, umblând după jderi, vulpi la vizuină sau alt vânat, poate să-și facă planul pentru o viitoare exploatare. Vede care baltă îngheață, ca să poată trasa drumul peste ea și unde trebuie ocolit pe povârniș, bătând vara din timp țărui, să nu alunece sânille sau buștenii în gărlă. Unde zăpada groasă acoperă complet semînțișul, se poate circula deadreptul pe drumul cel mai scurt, dar unde expunerea este sudică, să se grăbească căci și semînțișul e mai mare și zăpada dela 15 Februarie încolo se duce. De câte ori, în loc de urma vulpei sau de a jderului, dă de urma hoțului; vede ce arbore a tăiat și spre care sat s'a îndreptat. Iar noaptea, când stă la pândă, ce bine se aude toporul lucrând fraudulos la marginea hotarului și cât de ușor îl poate surprinde atunci printr'o manevră iscusită, adevărat vânătorească, pe musafirul nepoftit.

Primăvara, când își caută un loc pentru pândă de seară la sitari, observă unde șanțul s'a astupat și apa se revarsă asupra poienii, unde trebuie complectati frasinii degerați iarna, unde lucrătorii au făcut cioturi înalte și au lăsat lemne împrăștiate sub zăpadă, unde

zăpada a incovoiat hățișuri și nuclișuri, și unde... și când, înfine, obosit își găsește pe deal un locșor, ca în bătaia razelor soarelui atât de așteptat, aruncând o privire asupra pădurii, care se deșteaptă din somnul de iarnă, vede plopii, sălciile și mesteacănii, cari prin verdele lor proaspăt, se deosebesc pe fondul carpinilor și fagilor încă nedesghețați. Niciodată mai sigur și exact ca într'ăsa un moment, nu poate să constate procentul esențelor moi. Iar când, după o lună de zile, va fi iarăși aici obosit după căutarea cuiburilor uliilor cari acum plutesc sus deasupra lui în seninul cerului, va număra atunci cu ochii stejarii, cari atunci numai ei nu vor fi încă înverziți. Și când a căutat aceste cuiburi, câți arbori uscați sau rupți de zăpadă a văzut? Dacă n'ar fi aceste cuiburi, ar fi umblat cu capul în sus răsturnându-se peste cioturi neobservate și biciuit peste obraz de crenguțe subțiri numai ca să vadă dacă sunt produse accidentale?

Iar vara n'are să rămână orb pentru pădure, când are să stea pitulat sub un fag uriaș, pentru a înșela, cu țipetele ademenitoare, țapul cel bătrân. Are să vadă cum a răsărit jirul din anul trecut, cum se instalează semințișul, cât de bine e închis coronamentul și dacă în parchetul vecin trebuie trecut deja la rărituri, degajeri, și mereu și la tot, are să se uite, căci altfel arată pădurea iarna și altfel vara, iar silviculorul trebuie să știe cum este ea într'adevăr și nu cum arata numai într'un singur anotimp. Dar lui nu-i este teamă că n'are să observe pădurea bine, căci este vânător, și vânătorul de mic copil a învățat să vadă totul în jurul lui. Când într'o zi de August a venit cu un musafir care trebuie să impuște un țap promis și s'a cocotat, la marginea unei mici poieni, într'un stejar secular și voind să-și dea drumul fanteziei, i-a atras atenția un zgomot de deasupra capului. O gaiță a venit să ia o ghindă. A plecat cu ea în cioc, a pierdut-o, a cules-o din nou și înfine a îngropat-o. După un scurt timp, manevra s'a repetat, numai că de data aceasta gaița a scăpat-o și pierdut-o definitiv undeva în iarbă. Și-a dat seama repede că acest continuu duce-vino este practicat nu de una ci de mai multe păsări. Își explică atunci ușor dece în această poiană răsar mereu stejari cari cad însă în fiecare an sub coasa cosașilor. Dar dacă nu s'ar cosi și am ajuta păsările în munca lor? Peste treizeci de ani ar crește aicea un hectar de pădure tânără. Trebuie renunțat la fân? Da, căci în acest loc umbriț nu rezultă anual trei sute de kilograme de fân. Și astfel s'a format în gândul silviculorului un plan forestier precis, din care, în viitor și vânatul o să aibă, partea lui, ghinda.

A venit toamna. Silviculorul vânător vrea să-și încerce norocul la ierunci și dacă nu merge, atunci poate o vulpe se va lăsa ademenită de țipătul sfios al șoarecelui. Drumurile și potecile sunt desfundate. Calcă cu atenție. Deodată, observă cum o urmă necunoscută o ia din drum la stânga sau la dreapta pe o potecă de vânat. Urmă de pădurar nu e, căci pe acestea le cunoaște prea bine ca să nu le poată confunda. Nici de lucrător, căci n'are ce căuța acolo nici un lucrător, intrucât de când s'a făcut tăierea definitivă, nu s'a mai lucrat acolo nimic. Atunci nu poate fi decât braconier cu lațuri. Indignarea mărindu-i avântul și forțele, îl face să se afunde în desiș ca în apă. O jumătate de zi nu l-a văzut nimeni. A umblat aplecat, s'a strecurat, a făcut tot ce a putut, și când a ieșit rupt și zgâriat, ținea triumfător în mână șapte lațuri. „Noroc că nu s'a prins nimic” zice el cu bucurie. Dar uitându-se la zgârieturile depe mâini, constată că pădurea s'a îndesit, de cinci ani de când n'am mai fost pe acolo. Și-și dă seamă că trebuie făcută acolo o răritură.

Exemple de acestea, pentru impletirea vieții de vânător cu aceea de silviculor, s'ar putea da o mulțime. De subliniat, încă odată, rămâne faptul că vânătoarea desvoltă în silviculor, ca în ori ce alt om, spiritul de observație, curajul, forța fizică, cunoașterea terenului, a oamenilor din jurul ei și, din punct de vedere moral, mai este important, mai ales când e vorba de caractere slabe, vânătoarea îl abține dela anumite feluri de petreceri, cari pe mulți îi pot duce pe căi greșite. Importanța covârșitoare o are însă desvoltarea dragostei de natură și în special de pădure, acel atașament pentru ocolul sau cantonul său, care face meseria de silviculor foarte plăcută și mult îndrăgită.

La chasse au service de la sylviculture.

On montre les avantages qu'on peut tirer la sylviculture du fait qu'un forestier soit en même temps un passionné chasseur.

I N T E R N Ă

● † Paul Cretzoiu.

La 16 Ianuarie 1946 și-a încheiat viața unul dintre cei mai modești, dar unul dintre cei mai competenți colaboratori și preteni ai silviculturilor, iubitorul și cunoscătorul pădurilor Țării, botanistul Paul Cretzoiu. Oficial numit de aproape un an numai la Institutul de Cercetări Forestiere al României într-o funcție echivalentă aceleia unui șef de lucrări de Universitate, el ora însă din primele începuturi ale activității lui științifice un apropiat al inginerilor silvici dedicați cercetărilor științifice, datorită educației și competenței sale riguroase, unanim recunoscute, în domeniul botanicii, întinsei lui culturii generale și nu mai puțin caracterul său ales, afabil, discret, de-zinteresat, nobil.

Prin moartea lui Paul Cretzoiu, știința română și Institutul de Cercetări Forestiere încearcă o pierdere mare, greu de înlocuit mai ales astăzi și mai ales în cetatea științei unde cei recrutați trebuie să fie înzestrați din plin cu răbdare, sârguință, perseverență, cultură, elan, obiectivitate, seriozitate, dar mai ales cu conștiință. Toate aceste calități Paul Cretzoiu le intrunea în ființa lui atât de bogat dăruită de natură, dar atât de discretă totuși. Indiscret față de talentul lui, de inteligența, de cunoștințele și de năzuințele lui, a fost numai în lucrările științifice. Acolo și-a exprimat toate frământările și toată puterea de pricepere și pătrundere a naturii, pe care o tubea cu pasiunea nobilelor idealuri de cunoaștere și perfecțiune.

Pe drumul acestor studii, foarte aspru pentru tinerețe, a început încă la o vârstă când cei mai mulți dintre semenii abia descifrează primele sensuri ale lumii înconjurătoare, fără a reuși să se smulgă din mirajul sportului pentru sport. Fără a-și contrazice sau trăda tinerețea și Paul Cretzoiu a fost un sportiv: tubea călătoria. Marea, câmpia și muntele îi erau cunoștințe verificate și iubite pentru cât reușise să smulgă prin ele, naturii, secretele pe care le căuta atât în țară cât și peste hotare.

Rezultatul acestor perigrinări sunt înscrise în lucrările sale științifice din domeniul botanicii sistematice și al geobotanicii, a căror publicare o începe încă din anul 1928, când abia se apropia de vârsta de 20 ani. De

atunci și până în 1945 a dat la iveală nu mai puțin de 147 de studii și 420 articole de popularizare, note și recenzii asupra literaturii botanice, publicate în 12 reviste de specialitate din țară și 8 din diferite țări europene și din America. Reputat scriitor de specialitate și-a publicat parte din lucrări în colaborare cu botaniștii din țară și din Cehoslovacia, Ungaria, Germania, Olanda, America (USA). Ca recenzent a colaborat la „Botanisches Centralblatt” din Jena și la „Biological Abstracts” din Philadelphia USA, la care dădea referințe, nu numai asupra lucrărilor din țară, dar și din țări străine.

Specialist consacrat în botanica sistematică și geografia botanică, Paul Cretzoiu era un organizator de mare clasă. Cu o răbdare de benedictin organizează la Școala Politehnică din București, timp de 10 ani cât a funcționat acolo, cu titlul de conservator al herbarului Facultății de Silvicultură, un herbar cu peste 50.000 de plante, determinate și clasate. Lasă la plecarea lui de la Școală, o colecție științifică considerată printre primele din țara noastră. Pe baza materialelor din acest herbar, savanți din țară și străinătate au făcut studii importante, prin publicarea cărora Herbarul a ajuns să fie excelent apreciat în lumea științifică internațională.

Cu un asemenea stat de serviciu, era firesc ca Paul Cretzoiu să fie solicitat de numeroase personalități științifice și Institute Botanice din străinătate. I s'a trimis astfel să prelucereze materialul științific al acestora și el a răspuns afirmativ: a prelucrat materialul de Burseraceae din regiunea malaeză din herbarele Muzeului Botanic din Viena și Grădina Botanică din Calcuta, genul *Papaver*, secțiunea *Scapiflora* din Muzeul de Istorie Naturală de la Budapesta, Viena și Leningrad, o colecțiune de licheni din herbarul departamentului Agriculturii din Pretoria (Uniunea Sud-Africană), o colecțiune de licheni din Caucaz a stațiunii forestiere din Piatigorsk (URSS) etc. Impreună cu botanistul olandez J. J. Smith a descoperit un gen nou de orhidee din Asia Sudică și Arhipelagul Malaez, pe baza materialului din herbarul Muzeelor din Leiden (Olanda) și Buitenzorg (Java).

Paul Cretzoiu a fost invitat deasemenea, de mai multe institute botanice pentru aranjarea herbarelor de licheni în care era singurul specialist din țară și unul dintre specialiștii reputați ai Europei. Lucrări de acest gen a executat la Institutul de Botanică al Facultății Agronomice din Sofia (Bulgaria) în anul 1934—35, la vârsta de 25 ani, la Institutul Botanic al Universității din Cluj în anul 1939/40 și la Institutul Botanic al Universității din București în anul 1944. Cât a funcționat la I.C.E.F. a publicat, în acest gen de preocupări, următoarele lucrări:

1. **Conspectul lichenilor pyrenocarpî din România.**
Analele ICEF, 1941, pag. 50—159 + 9 planșe.
2. **Conspectul lichenilor gymnocarpî din România.**
Analele ICEF, 1943 partea II-a, 222 pagini.
3. **Lichenii folioși și fruticuloși epidendri și epixilli din România.**
ICEF., Seria a II-a, Nr. 47: 72 pag. + 20 planșe.

Se poate spune fără exagerare că aproape nu există instituție științifică în domeniul botanicii, pe suprafața pământului, unde numele lui Paul Cretzoiu să nu fie cunoscut: în Europa, Asia, America de Nord sau de Sud, Africa, Australia: pământul era mic pentru el. Totdeauna era o delectare pentru prietenii lui și în același timp și un îndemn la lucru, când întâmplător și fără nicio emfază, îi punea uneori în curent cu schimbările de publicații de

peste hotare și peste continente, cu relațiile lui cu oamenii de știință vestiți, cu care se cunoștea din scrisori și schimb de lucrări; sau dacă ne arăta nouile achiziții pentru imensa sa bibliotecă personală (circa 6000 volume), alcătuită numai din lucrări științifice, ori o nouă piesă pentru herbarul său atât de bogat cum nu sunt multe la noi.

Era uluitor, mai ales dacă nu uităm vârsta fragedă la care adoptase acest stil de viață. Era însă și o mândrie pentru noi: el purta culorile țării, fără nicio pretenție din partea lui, sus și cu demnitate pe terenul nobil al competițiilor spiritului. În felul acesta el își servea țara în maniera corespunzătoare firei lui: discret aci la noi, dar permanent și eficace peste hotare, cu atât mai eficace cu cât preocupările de acest gen sunt obișnuit apanajul țărilor de veche tradiție de cultură. El le făcea prezente și în tânăra Românie.

Prin aceasta el exprima o altă trăsătură a caracterului dezinteresat: a servi. Paul Crezoiu și-a servit țara, după cum și-a servit familia și prietenii: oportun și din plin.

Moare la vârsta de 36 ani, în plină tinerețe, dar lăsând posterității o vastă operă științifică și din păcate, planuri de muncă pentru alte lucrări și mai vaste.

Acum, poemul vieții lui s'a sfârșit.

A fost un om bun, un adevărat om de știință. Va rămâne mereu în amintirea noastră ca o licoană de delicateță, modestie, competență, caracter.

T. Bălănică

● Iuliu Moldovanu și Mihăeștii.

În cadrul comemorărilor organizate de Cercul de Studii Forestiere al Societății «Progresul Silvic», a vorbit în ziua de 25 Ianuarie 1946 D-1 Ing. Subinsp. silvic Ion M. Pavelescu, șeful ocolului silvic experimental Carol I Mihăești-Muscel, despre „Zece ani dela morătea lui Iuliu Moldovanu și cincizeci de ani dela înființarea parcului Mihăești“.

Cu titlul de împlinirea unei datorii de conștiință profesională, conferențiarul a schițat personalitatea acestui misionar al silviculturii românești, subliniind energia creatoare așa cum s'a manifestat în serviciul silvic și în special la Mihăești. Reținem din datele biografice și statele de serviciu următoarele: născut la Arad la 13 Aprilie 1874, termină cu distincție liceul unguresc din orașul natal, învață silvicultura la Schemnitz, intră în serviciul silvic austro-ungar unde stă însă numai 6 ani, pentru că vine «în Țară», la apelul lui P. Carp și primește în 1892 conducerea ocolului silvic Rădești-Muscel, pe care-l ridică la rangul de ocol silvic model. În afară de aceasta face parte din diferite comisii: pentru lucrările din Dobrogea (Lelea, Caraorman, Comarova, Tuzla, Murfatlar, etc.); pentru amenajarea câmpului de pădurilor dela băile Govora, director la pădurile Eforiei; întocmirea planului de infrumusețare a unor ocoale silvice (Comana, Jibelea), etc. Începând din 1902, timp de doi ani a predat cursul de silvicultură și tehnologia lemnului la școala superioară de silvicultură dela Brănești, lăsând ca succesor pe N. G. Popovici. Cam în același timp a condus plantațiile edilitare din București. Dela Mihăești, Iuliu Moldovanu trece în Dobrogea unde la Caraorman reușește să facă în plină stepă dobrogeană pădure, plantând stejar, frasin și salcâm. Din Dobrogea, trece la conducerea Domeniului forestier proprietate a Creditului Funciar Rural, creind la Doftana-Bacău, o nouă grădină dendrologică.

În rezumat, se poate spune că viața lui Iuliu Moldovanu este o carte cu pagini de aur pentru istoria silviculturii românești.

Recunoașterea unanimă a meritelor lui Iuliu Moldovanu s'a produs însă târziu, pentru că în viața lui desfășurată în muncă încordată și plină de pasiune, a avut parte și de cruzimea răutăților. Totuși, corpul silvic îl proclamă membru de onoare al Societății «Progresul Silvic», Ministerul Agriculturii și Domeniilor hotărâște ca ocolul silvic Coala-Arad să-i poarte numele, iar la Mihăești bustul lui în bronz străjuiește altarele tinereții lui.

La Mihăești, Iuliu Moldovanu construiește reședința ocolului și «casele forestiere», ridică în plan pădurile, le amenajează, stabilește hotarele lor, înființează pepiniere. Opera tinereții lui este însă «Parcul Mihăești», care l-a consacrat ca inițiator al culturii forestiere a exoticelor în România, ca pasionat dendrolog și pioner în lucrările de experimentare forestieră în România.

Actualmente, Parcul Mihăești, situat la o altitudine de 413 m, are o suprafață de 46.47 ha (inițial 56 ha). Pe locul poeniilor și tuferișurilor de acum 50 de ani se află instalate arborete, grupuri de arbori și arbori izolați, exotici și indigeni. Încă din 1939 trecut ca rezervate a ICEF-ului, Parcul intră în administrația și patrimoniul Institutului în 1942 Decembrie 18 odată cu pădurile ocolului din bazinul râului Târgului.

T. Bălănică

● Problema împăduririlor în steпа română.

În cadrul Simposionului organizat în ziua de 1 Martie 1946, D-l Dr. Ion Vlad, inginer inspector silvic, a prezentat rezultatele încercărilor silvicultorilor români în această materie așa după cum rees din lucrările executate la ocaziile silvice Slobozia, Călărași și Murfatlar.

În introducere, conferențiarul subliniază vechimea acestor preocupări la noi, preocupări care datează din primele începuturi de înfiripare ale unui corp silvic în România, pentru că de pe atunci se pune problema în steпа de a crea masive păduroase în vederea producției lemnului, apărării teritoriului, folosirii influențelor pădurii din punct de vedere sanitar, agricol, etc. În continuare, D-sa menționează cele două mari capitole ale problemei: 1. rezolvarea din punct de vedere tehnic a împăduririlor în steпа și 2. posibilitățile de a obține terenurile necesare pentru împădurire, care capitole condiționează organizarea lucrului și rezolvarea problemei. În rezumat, s'a arătat că silvicultorul trebuie — în asemenea lucrări — să-și fixeze în primul rând scopul final pe care-l urmărește prin crearea unei păduri într-o stațiune dată din steпа. Pentru atingerea acestui scop, se va face studiul complet al condițiilor staționale pentru a se putea aprecia condițiile de vegetație oferite de stațiune, se vor alege speciile principale de și căror mod de dezvoltare în primii ani și până la sfârșitul revoluției se va ține seama, pentru a alege speciile de amestec — care să promoveze creșterea speciilor principale — și arbuștii indicați pentru acoperirea solului, în așa fel încât acești auxiliari să facă o concurență cât mai mică în întreg spațiul vital — aerian și subteran — al speciilor principale. După această abia se va trece la precizarea amestecului speciilor, adică la fixarea schemei, după care se va face plantarea puștilor. În ceea ce privește operația plantării, ea se va face într-o repriză sau mai multe, despărțite printr'unul sau mai mulți ani. Plantațiunile în steпа vor fi întreținute cel puțin până la închiderea masivului. Semințele, cel puțin pentru speciile prin-

cipale, vor trebui strănse din stațiunea în care se lucrează sau din stațiuni echivalente, iar puștii trebuiesc obținuți în pepiniere organizate în regiunea în care se lucrează.

Inarmat cu material original din regiunea stopei românești, prezentat în planșe și diapozitive cu referire în special la schemele de plantare folosite și la modul de dezvoltare a rădăcinilor pentru a reliefa concurența acestora în sol sau gradul lor de suportare reciprocă, conferențiarul a înlesnit auditorului să urmărească concentrata, interesanta și cu mult spirit critic susținuta expunere și să reimprospăteze atenția colegilor asupra acestor importante capitole de silvicultură. În ansamblu judecând, se poate spune că D-l Dr. Ion Vlad s'a afirmat prin această conferință, în adevăr ca un silvicultor de teren dublat de un cercetător cu resurse de carte bine alimentate.

T. Bălănică

● Fenologia în serviciul economiei forestiere.

În cadrul cercului de studii forestiere al Soc. „Progresul Silvic“, D-l Ing. Insp. silvic Dr. T. Bălănică, a vorbit în ziua de 8 Martie 1946 despre fenologie, prezentând această disciplină ca o metodă de lucru ce poate fi întrebuintată în apărarea și sporirea patrimoniului forestier.

În sprijinul acestei teze d-sa aduce rezultatele lucrărilor lui Ebermayer, Müttrich, Wimmenauer, Engler, Matthäi, Jedlinski, Molosev, Jacquard și opiniile lui Dengler, Rubner, etc. din care lucrări și opinii se vede cum prin fenologie se poate ajunge la o cunoaștere mai temeinică a pădurii. Această cunoaștere înlesnește să se descifreze problemele de relații dintre esențe și stațiune, probleme de răspândirea speciilor, de cultura lor, de limita de vegetație, problema raselor, a luminii în pădure, probleme de creșteri, a anilor de sămânță, problema duratei perioadei de vegetație și a intensității ei, a posibilităților de vegetație, a zonelor de vegetație, probleme de amenajament, etc., care toate în ultimă analiză, rezolvate, asigură practic luarea măsurilor de gospodărie forestieră în vederea apărării și sporirii patrimoniului forestier.

În afară de aceasta, s'a arătat cum fenologia este și o întregire a climatologiei, în măsura în care cu ajutorul ei se pot caracteriza climatic regiunile ocupate de vegetație forestieră și se pot face înțelese valorile înregistrate, pentru diferitele elemente climatice: temperatură, lumină, precipitații, vânt etc. În această ordine de idei au fost citate lucrările lui Réaumur, Boussingault, Tisserand, Gasparin, De Candolle, Angot, Ihne, Hoffmann, etc. În legătură cu problema constantelor termice, a sumelor de temperatură, a punctelor cardinale (maximum, minimum, optimum, din fiziologie) etc.

În ceea ce privește metoda de lucru în această disciplină, s'a arătat că fenologia folosește metoda statistică, observând un număr de ani, în stațiuni fenologice, fazele periodice de dezvoltare (înmugurirea, înfrunzirea, înflorirea, maturarea fructelor, colorarea frunzelor, căderea frunzelor) în stadiile inițiale medii și finale la speciile interesând cultura forestieră (arbori, arbuști, plante ierbacee indicatoare de stațiune).

Ca o completare s'a arătat, din punct de vedere istoric, că însemnări fenologice există încă din secolul al XV-lea în Polonia și mai târziu din

Franța, Elveția, Anglia, dar ca disciplină științifică fenologia datează din 1751 când Linné publică „Philosophia Botanica”, în care operă se definesc obiectivele și metoda de lucru. Numele ei însă se datorește altui botanist Ch. Morren din Belgia, de pe la jumătatea secolului trecut, de când termenul s'a încetățenit în literatura științifică. În România, Hepites, primul director al Institutului Meteorologic a inițiat cel dintâi observațiuni fenologice la noi în țară încă din 1887. Mai târziu în 1932 tot Institutul Meteorologic Central reanimă această problemă la a cărei rezolvare silviculorii au fost solicitați să contribuie. Evenimentele premergătoare și cele provocate de război au împiedicat însă continuarea lucrului. În 1946 aceste observațiuni fenologice sunt organizate de ICEF și la solicitarea Institutului Meteorologic Central. În acest scop au fost redactate instrucțiuni și întocmite chestionare ce s'au difuzat la organele exterioare ale administrațiilor silvice.

În rezumat, considerată ca ramură a geografiei botanice sau a climatologiei, fenologia este în esență o disciplină cu obiectiv precis: studiul fenomenelor periodice de viață din lumea vegetală și animală în dependența lor față de mediul și de starea timpului. Metoda ei de lucru este statistică. Importanța practică pentru silvicultură și climatologie este mare, însă țelul urmărit nu se poate atinge decât prin colaborare. În acest scop ICEF-ul s'a adresat tuturor colegilor de teren și există speranța rezonabilă că la aniversarea de 200 de ani de existență a fenologiei (1951), silviculorii vor prezenta contribuția României la această disciplină prin observațiuni valabile atât din punct de vedere naturalistic cât și practic al economiei forestiere.

At. Har.

● Problema uneltelor în exploatarea forestieră.

În cadrul unui symposium, organizat de Cercul de Studii la Soc. „Progresul Silvic”, în ziua de 12 Febr. a. c. privitor la: Problema muncii în exploatarea forestieră. D-l Ing. Dr. E. Vintilă a dezvoltat subiectul: Problema uneltelor în exploatarea forestieră.

Problema uneltelor, ca și aceea mai generală, a condițiilor în care se efectuează munca, în unire cu preocuparea de a mări producția, se găsesc astăzi pe primul plan al preocupărilor, în toate domeniile de activitate.

Multe din aspectele problemelor, legate de munca în exploatarea pădurilor, au fost tratate în trecut în publicațiile noastre de specialitate. Este cazul de a fi menționată astfel Revista Pădurilor, care în anul 1938, a avut-o trecută, într'un număr, la rubrica „problemele zilei”.

Expunerea d-lui Vintilă se ocupă de una din laturile cele mai importante ale problemei, aceea care privește condițiile tehnice de îndeplinit pentru o bună uneltă. Comunicarea se limitează numai la două din cele mai importante unelte din exploatarea pădurilor: toporul și joagărul, care ocupă peste 70% din totalul de muncă cerut la exploatare.

În țara noastră întâlnim numeroase forme de unelte întrebuințate la exploatare. Ele variază mult dela o regiune la alta și se găsesc într'o stare mai mult sau mai puțin avansată, de degradare, cauzată aproape totdeauna de greșita lor reascuțire și de excesivă uzură.

Într-o serie de planșe de un deosebit interes documentar, conferențiarul expune elementele după care se dimensionează toporul și joagărul, în funcție de materialul lemnos ce se taie și după natura operațiunilor de efectuat (doborit, tăiat crăci, scurtar, despicat, etc.).

La topoare sunt arătate formele și dimensiunile tăișului și ascuțișului, (grosimi și unghiuri caracteristice) care au fost stabilite pe bază de cercetări de către institutele străine. O concluzie practică, la care se ajunge, cu privire la topoare, este că lucrătorul trebuie să aibă, indiferent dacă lucrează la speciile moi sau tari, două feluri de topoare: unul pentru doborât — eventual tăiat crăci și coșit — și altul pentru despicat. Mai departe este pusă în discuție chestiunea lucrătorilor cări, lucrând la speciile moi și la speciile tari în același timp, ar avea nevoie de topoare deosebite pentru fiecare caz, sau un topor cu caracteristice intermediare, în stare de a fi folosit pentru ambele cazuri.

Cu privire la joagăre, studiul uneltelor a arătat care sunt tipurile de dinți și dimensiunile cele mai bune pentru anumite specii și dimensiuni de arbori. Tipul canadian, cu dinți speciali pentru talaj, denumiți „rindea”, s'a dovedit a fi cel mai bun, dă randamentul cel mai mare și lucrează foarte repede. El este denumit: „joagăr rapid”, sau „de mare randament”. Totuși, din cauza dificultăților de ascuțire ale acestor dinți (dinți tăietori și rindea), care cere o instrumentație mai deosebită și cunoștințe mai avansate din partea lucrătorilor, în cele mai multe țări s'au menținut joagărele cu dinți triunghiulari, care se ascut foarte ușor.

În sfârșit sunt expuse deteriorările la care sunt supuse joagărele prin ascuțirea lor greșită și nevoia instruirii lucrătorilor.

În încheiere sunt formulate următoarele deziderate, menite a îmbunătăți situația actuală, privind uneltele de exploatarea pădurilor.

a) Să se stabilească tipurile de unelte cele mai potrivite pentru diferitele lucrări, ținând seama și de condițiile de la noi (specii, dimensiuni de arbori, teren, etc.).

b) Să se găsească posibilități de a fi fabricate aceste unelte în cele mai bune condițiuni tehnice și la noi în țară.

c) Să se găsească soluțiuni practice de a dota pe lucrători cu unelte necesare (instrucțiuni colective din ocoale, prin centre de exploatare care să aibă eventual și ateliere de ascuțire sau echipe volante de ascuțire, etc.).

d) A face posibilă, sub o formă ce urmează a fi găsită, o instruire a lucrătorilor la exploatarea pădurilor.

At. Har.

ACUM 50 DE ANI

● Cu anul 1896 Revista Pădurilor pășește în anul XI al existenței. În fruntea primului număr aflăm, pentru a doua oară de când apare revista, un articol din genul literar al „anului forestier”. Îl scrie G. Stătescu și este intitulat „O repede privire asupra anului 1895 din punct de vedere silvic” (pag. 1—6). Pentru istoria literaturii silvice menționăm că primul articol de acest gen îl publicase în anul al III al Revistei, Alexandru L. Lazurțianu: „O privire retrospectivă asupra activității în ramura silvică” (Revista Pădu-

rilor, anul III, Nr. 1, 15 Ianuarie 1888 pag. 1—7). Ce se sublinia în articolul lui G. Stătescu? Să enumerăm: criza destul de simțitoare în privința lemnului de foc, promulgarea legii pentru înființarea de căi ferate de interes local și din inițiativă privată, viștile școlii de silvicultură, trimiterea în străinătate a patru agenți silvici, interesul crescând (din partea silvicultorilor) pentru societatea „Progresul Silvici”, proiectul de buget al Ministerului prin care se prevedea reducerea serviciului silvic, etc.

Spre deosebire de timpul nostru, criza lemnului de foc era provocată de supraproducție: se tăia mai mult decât cerințele consumului, de unde rezultase o scădere a valorii pădurilor. Dar la aceste tăieri exagerate se ajunsese din cauza sărăciei, a anilor răi de mai înainte și anume, din cauza „suferinții agriculturii” atât în producție cât și în prețuri, s'a căutat la păduri o sursă de venituri. Față de această stare de lucruri, se exprimă opiniunea ca statul ca și Eforia (proprietari mari), spre a asigura valoarea pădurilor, trebuie să tindă a le crește la vârste mai înaintate, pentru a obține lemne de dimensiuni mari („a căror valoare nu este atât de supusă fluctuațiilor”) și să se lase mai mult pe seama proprietarilor mici producția de lemne subțiri de foc.

Legea pentru înființarea de c. f. de interes local era privită cu interes pentru viitor, în legătură cu pădurile inaccessibile, pentru care crearea drumurilor de exploatare era prima măsură necesară în vederea folosirii lor.

În legătură cu școala de silvicultură se sublinia funcționarea ei sub așteptări, din cauza lipsei de deosebiu („care omoară școala, mai ales când e vorba să se reducă serviciul silvic”), a insuficienței programului și condițiilor de admitere atât în ce privește elevii cât și profesorii.

Se aprecia cu superioră înțelegere trimiterea în străinătate a patru ingineri silvici. „Asemenea misiuni”, spune Stătescu, „sunt foarte interesante, nu doară că vom putea aplica la noi tot ceea ce se vede în alte părți, unde se cheltuiesc sume colosale, pe când la noi nu se cheltuiește aproape nimic, dar chiar pentru fortificarea agenților noștri, care totdeauna pot găsi și învăța câte ceva pentru meserie, spre a propune la trebuință în țara lor”.

● Din articolele celor trei numere apărute în trimestrul Ianuarie-Martie 1896 semnalăm următoarele: Petre Antonescu: **Metoda actuală austriacă** (pag. 6—13, 50—54, 69—75), unde se rezumă părțile principale din instrucțiunile de amenajament date de Min. Agric. din Austria în 1893; E. Apostolescu: **Pădurile Județului Dorohol** (pag. 13—21), în continuarea celor publicate în 1895; se vorbește aici despre industria lemnului, fauna cinegetică și flora ierbacee a pădurilor județului. Judecând în ansamblu, o interesantă monografie, care în afara de valoarea documentară pentru epoca la care a fost scrisă, poate servi și ca model pentru cine vrea să încerce acest gen de literatură silvică. P. Grigorescu, în **Pădurile Dobrogei** (pag. 22—28, 55—61, 75—86) scrie în continuare despre sistemul de exploatare convenabil pădurilor statului din Dobrogea. N. R. Dăntilescu, în **Organizarea serviciului silvic public** o parte din textul conferinței ținută la societate, arătând necesitatea organizării serviciului silvic față cu rolul pădurii în economia naturii și economia națională, interesul statului pentru exploatarea în regie, administrația de către a stat a pădurilor persoanelor juridice, bazele organizării serviciului silvic, ministerul de care trebuie să depindă, organizarea serviciului central, etc. G. Stătescu comentează **Chestiunea reducerii serviciului silvic al**

statului (pag. 65—68), arătând prejudiciile care se creiază și administrației pădurilor statului și consolidării corpului silvic prin proiectata ștergere din buget a 30 de ingineri pentru motive de economie bugetară, susținând că economia propusă este „iluzorie căci s'ar transforma într'o pagubă mai mare la venituri“.

● Pentru istoria corpului silvic este de reținut o informație relativ la ședința Camerii Deputaților din 7 Martie 1896, când s'a votat proiectul de lege (propus de P. P. Carp și însușit de ministrul în funcțiune G. D. Palade) în legătură cu modificarea art. 6 din codul silvic, care specifică obligația de amenajare a pădurilor supuse regimului silvic. Amenajamentele trebuiau făcute de un inginer silvic al statului sau recunoscut de stat, admise de consiliul tehnic al pădurilor și aprobate de minister. La acest articol, inginerul silvic Marin Petrescu, deputat, a propus un amendament, deasemeni votat, în sensul ca Ministerul Agric. Domen. Industriei și Comerțului să întocmească și să publice în Mon. Oficial un tablou de silvicultorii recunoscuți de stat pentru facerea amenajamentelor pădurilor particulare. Comentatorul revistei subliniază: „aprobând proiectul de mai sus, amendamentul d-lui M. Petrescu este, cu alte vorbe, constituirea corpului de ingineri silvici recunoscuți de stat, pe care l-am cerut de atâta vreme a se înființa prin o lege organică“.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● Anul vânătoresc 1945.

Dacă anul 1945 a adus, în sfârșit, încetarea războiului, el n'a însemnat și revenirea la vremuri mai bune pentru vânat. Dimpotrivă, după cum vom vedea mai jos, criza s'a accentuat.

În anul 1944, aproape pe întreg teritoriul țării au fost ciocniri sau chiar lupte grele cu trupele germano-ungare, deci aproape peste tot populația a ajuns în posesia de arme și munițiuni militare. Drept consecință, braconajul a sporit într'un mod ne mai întâlnit în ultimii 25 de ani, îndeosebi în regiunile cu vânat mare cu păr, unde armele militare pot fi întrebuințate mai cu efect. Ordonanțele date de autoritățile militare, cu privire la depunerea armelor fără permis legal, n'au avut efectul urmărit, încât am asistat la situația cu totul anormală, ca paznicii de vânătoare și pădurarii să fie nevoiți a face serviciu cu mâna goală, neputând primi permise de port armă; în schimb, braconierii și răufăcătorii să se plimbe aproape nestânjeniți prin terenurile de vânătoare, ne având cine să le stea împotrivă. Urmarea este împuținarea catastrofală a vânatului mare, care, știm că are nevoie de un timp mai lung pentru refacere, decât vânatul mic.

La vânatul mic, mai ales la iepuri, s'a înregistrat în anul trecut un efectiv frumos. Din toate părțile țării, îndeosebi din Vest, ne-au venit vești despre abundența de iepuri. Vânătoarea, la această specie, s'a practicat în mod diferit, în funcțiune de cartușe. Acolo unde vânătorii și-au putut procura cartușe, mai ales în apropiere de Capitală, s'au făcut vânători intense, care

au dus la o scădere prea mare a stocului de reproducție. În alte părți, din cauza lipsei și a scumpirii cartușelor al căror preț ajunsese la sfârșitul lunii Ianuarie 1946 la 2500 lei bucata, multe terenuri au rămas nevădate. Criza de carne și prețul bun oferit pentru iepuri au ispitit pe unii săteni să practice prinderea iepurilor cu câinii. În partea de Vest a Țării, mai precis, în jud. Arad, în cursul lunii Ianuarie o epidemie care nu știu dacă a fost precis determinată (poate coccidioza) a cauzat moartea în masă a iepurilor.

Lupii, în număr foarte mare, se adună în terenurile de munte unde încă mai sunt cervidee, completând opera braconierilor. Despre o combatere sistematică a acestei calamități nu poate fi vorba atâta timp cât paznicii de vânătoare nu au arme, iar strichnină bună nu se poate procura.

Lostriița este pe cale de a fi nimicită prin explozivi. Ne întrebăm ce măsuri a luat oficialitatea vânătoarească pentru a opri dispariția din fauna țării a acestui prețios salmonid.

Presa cinegetică a avut și ea de înfruntat mari greutăți. După o întrerupere destul de lungă, care a pus pe gânduri pe toți iubitorii de scris vânătoresc, cele două reviste de specialitate: „Carpații” și „Revista vânătorilor” și-au reluat apariția. Prima, judecând după abundența și calitatea materialului, ne face să credem că a trecut peste greutăți și că, sub conducerea inimoasă și pricepută de care a avut parte totdeauna, își va putea relua apariția lunară și regulată cu care ne-a obicinuit. Regretăm că nu putem constata aceeași redresare și la organul oficial al U. G. V. R. Revista Pădurilor care, în anul 1945, a implinit 60 de ani de existență, a continuat să publice atât articole la rubrica specială vânătoarească-piscicolă, cât și cronica cinegetică. Din nici un număr al ei, scrisul vânătoresc n'a lipsit.

Începem această scurtă privire asupra condițiilor generale vânătoarești din anul 1945 făcând constatarea, că în acest an greu, carnea de vânat a jucat un rol mai important ca oricând în alimentarea populației. Vânătorii nu s'au mai plictisit după al doilea iepure servit la masă în același sezon, iar gospodinele au descoperit noul feluri de preparare a cărnii modestului urechiat destinat să înlocuiască, — la multe mese — sarmalele de Crăciun sau purcelul de Anul Nou

Trecând, acum, la vânătoarea în sectorul silvic, constatăm că Administrația C. A. P. S. a luat în arendă dreptul de vânătoare din pădurile Ocoalelor Silvice Valea Râului și Poienile de Sub Munte, jud. Maramureș, precum și fondurile de pescuit din cuprinsul acestor păduri. Scopul este crearea din aceste păduri azi pustiite de vânat, a unei mari unități cinegetico-piscicole, care să servească unui triplu scop: model de gospodărie, propagandă națională prin vânătoare și furnizarea de material de colonizare. Pe terenul „Albele” din apropierea Capitalei, a aranjat două vânători cu participarea unor personalități marcante din viața publică a țării. Una din vânători a fost filmată. Rezultatul de 260 piese este îmbucurător pentru vremurile vitrege de azi. Tot C. A. P. S. a continuat colaborarea pe teren vânătoresc cu Casa M. S. Regelui, administrând terenurile regale dela Casa Verde și Chișineu-Criș și dând concursul la administrarea terenurilor regale Gurghiu și Tărăța-Podragu. Merită o deosebită mențiune hotărârea Casei Pădurilor de a înființa 8 crescătorii de păstrăv curcubeu, cu scopul de a produce păstrăv de consumație, în bazine închise, adăugând acestor instalații, acolo unde nevoia cere, și ciocitorii

de păstrăv indigen pentru repopularea apelor de munte. Lucrările sunt în studiu și realizarea lor depinde de sumele care vor putea fi admise în bugetul anului financiar ce vine. Cu aceeași sinceritate cu care am arătat progresele, vom menționa aici și regresul gospodăriei vânătoarești la multe terenuri, în-deosebi la cele din Moldova, unde tot ce s'a clădit în trei ani s'a năruit din cauza războiului și a urmărilor lui.

Un remarcabil progres a făcut, în anul ce a trecut, Facultatea de Silvicultură din București prin luarea în arendă în scop didactic a pădurii „Brânzeasca” de 1000 ha de lângă Capitală, precum și a 5000 ha din pădurile Centrului de Exploatare C. A. P. S. Curtea de Argeș, populate cu vânat mare, începând dela căprior și mistreț și mergând până la cocoș de munte și capră neagră. Tot aici, s'a luat în arendă și un fond de pescuit conținând nu numai păstrăvi ci și o zonă de lipan. Prima vizită pe acest teren a făcut-o un grup de studenți în toamna 1945, cu ocaziunea boncănitului. Pe terenurile de vânat mic, cu toate dificultățile de transport, s'au putut organiza cinci vânători cu studenții, în cadrul programului școlii.

Ministerul Agriculturii și Domeniilor, la propunerea Casei Pădurilor, a trecut în administrația C. A. P. S. dreptul de vânătoare din cuprinsul celor 6 ocoale silvice model destinate pentru practica studenților silvici. Deasemenea, a dat Institutului de cercetări forestiere al României dreptul de a administra vânatul din pădurile sale. Prin această înțeleaptă măsură, Ministerul a creat condițiuni pentru o mai bună administrare a vânatului încât nici practica vânătoarească a studenților și nici cercetările Institutului să nu aibă de suferit.

Societatea de vânătoare „Codrul” a studenților Facultății de Silvicultură și-a reluat activitatea după o întrerupere de mulți ani. Între altele, a aranjat trei vânători în pădurea „Brânzeasca”, vânători care s'au s'oldat cu un frumos rezultat moral.

În sfârșit, Societățile A. V. I. S. și-au continuat activitatea rodnică pe care o cunoaștem.

Aceste sunt, în rezumat, evenimentele mai importante din anul care s'a scurs. (103)

● Terenuri de vânătoare rezervate pe seama personalului silvic din Ardealul de Nord, de fostul regim maghiar.

În coloanele acestei reviste, de multe ori s'a scris despre necesitatea rezervării, pe seama personalului silvic, a unei suprafețe oarecare din întinderea păduroasă a Ocolului silvic respectiv și vom continua să scriem până când această dreaptă revendicare va fi integral satisfăcută. De data aceasta, dăm, în traducere, un extras din ordinul circular Nr. 15367/IIȘB. din 1 Aprilie 1941 al Ministerului de Agricultură maghiar:

Scopul urmărit prin rezervarea pe seama personalului silvic de toate gradele, a unei părți a terenurilor de vânătoare, este acela ca „personalul silvic de toate gradele, găsind o nobilă distracție în vânătoare, să îndrăgească această indeletnicire, să-i cunoască valoarea din punct de vedere economic

general și să-și desvolte cunoștințele de vânătoare și pe teren practic, pentru ca apoi aceste cunoștințe de specialitate să poată fi utilizate cu folos cât mai mare, nu numai pentru sporirea valorii terenurilor de vânătoare proprietatea Statului, ci și pentru propășirea gospodăriei vânătoarești în general“.

„Doim ca aceste terenuri să corespundă în măsură cât mai mare destinației ce li s'a dat și pe cât este posibil, ca fiecare membru al corpului silvic, indiferent de grad, să beneficieze într'o măsură mai mare decât până acum de aceste terenuri“.

„Pentru simplificare, programele anuale de împușcarea (recoltarea) vânatului pe aceste terenuri vor fi examinate și aprobate de Direcțiunile regionale silvice“.

„Dacă terenurile rezervate până în prezent pentru personalul silvic n'ar fi destul de apte ca să corespundă menirii ce li s'a dat, la propunerea Direcțiilor regionale silvice, vom căuta ca în măsura posibilității și atunci când se va ivi ocaziunea, să completăm sau să schimbăm aceste terenuri îndată ce vor expira contractele de arendare ale acestor terenuri“.

Am redat aci, în traducere fidelă părțile importante din menționatul ordin circular. Acei dintre vânătorii români, care încă mai discută necesitatea rezervării pe seama personalului silvic a unor terenuri de vânătoare din pădurile Statului și care nu știu că această justă doleanță este de mult satisfăcută în alte țări, — vor găsi în rândurile de mai sus un mijloc de a apuca pe calea cea dreaptă. De altfel, ori care ar fi opoziția pe care încă o întâmpinăm, noi tot acolo vom ajunge unde țintim. Aceasta, nu pentru că așa vrem noi, ci pentru că așa este drept. „Acela care paște oile, trebuie să aibă și dreptul să se hrănească cu laptele lor“. Personalul silvic va avea, în curând și terenuri de vânătoare rezervate. În schimb, va trebui să slujească mai mult decât până acum ideea ocrotirii și valorificării raționale a vânatului. (104)

● Schimbarea conducerii Uniunii generale a vânătorilor din România.

Ziarele și „Revista Vânătorilor“ au anunțat că la 29 Octombrie 1945 se va ține adunarea generală U. G. V. R., eveniment de mult așteptat, deoarece în ultimii 4—5 ani asemenea adunări, în care se face darea de seamă asupra activității și se obține descărcarea de gestiune, nu s'au mai ținut.

Cu trei zile înainte de data fixată pentru adunarea generală, adică la 26 Oct. 1945, Monitorul Oficial Nr. 245/1945 publică deciziunea cu Nr. 108.713 a Ministerului de Justiție, prin care se disolvă comitetul de conducere U.G.V.R. și se înlocuește cu o comisiune interimară formată din 7 membri, în frunte cu D-l Mihail Sadoveanu, scriitor.

Totuși, vechiul comitet de conducere U.G.V.R. a ținut adunarea generală proiectată pe ziua de 29 Oct. 1945, alegându-și un nou comitet de conducere. Un extras din procesul-verbal încheiat cu această ocaziune este publicat în M. Of. Nr. 253 din 5 Nov. 1945, conform legii persoanelor juridice.

Ministerul de Justiție dă o nouă deciziune purtând numărul 125.457 din 11 Decembrie 1945, publicată în Monit. Of. Nr. 288 din 15 Dec. 1945, prin

care disolvă Comitetul de conducere U. G. A. R. ales la 19 Oct. 1945 pe motivul că adunarea generală s'a ținut ilegal, sub conducerea Comitetului dizolvat. Ministerul pune în fruntea U. G. V. R. o comisiune interimară formată din următorii 8 membri: Mihail Sadoveanu, scriitor; Dr. Gh. Predescu, secretar general M. A. D.; Calotă Ștefan; Gh. Doiciu, prim-președinte al Trib. Ilfov; Titu Șerban Ionescu, consilier la Curtea de Apel București; Ioan Zeicu, ing. cons. silvic; Vasile Lissievici, insp. g-l silvic; Scarlat Constantinescu, consilier la Curtea de Apel București.

Rezultă din cele de mai sus că Uniunea Generală a vânătorilor din România trece printr'o criză. Dorim ca perioada critică să dureze cât mai puțin, iar bătrâna Uniune să poată lucra cu toate forțele ei la redresarea situației vânătorului, care, din cauza consecințelor războiului a devenit foarte precară.

(105)

● Pășunatul în păduri și vânatul.

Sub presiunea lipsei de nutreț, provocată de secetă, Ministerul de Agricultură a admis, în anul 1945, într'o mai largă măsură ca altădată, pășunatul vitelor în păduri. Această dăunătoare practică — pășunatul în păduri — a fost totuși, reglementată prin deciziunea ministerială respectivă, stabilindu-se care anume arborete pot fi pășunate. Populația, însă, în numeroase cazuri, n'a respectat porțiunile oprite dela pășunat ca fiind formate din arborete tinere și nici pătrimea de refugiu pentru vânat, ci vitele au intrat peste tot locul, nerămând colțișor de pădure nestrăbătut. La sfârșitul lunii Octombrie 1945, aspectul acestor păduri era jalnic: pământul bătătorit, nici un fir de iarbă nu mai exista, lăstarii tineri erau rețezați de vite. Aceasta era situația în pădurile de câmpie ale Munténei.

Pagubele cauzate pădurii de pășunat sunt bine cunoscute. Acesta din urmă este cauză, în primul rând, a „poienirii“ pădurilor de câmpie și a scăderii producției lor lemnoase la 50% din cea normală. Nu vom insista, deci, asupra acestei chestiuni. Ne mărginim să arătăm că pășunatul în păduri este profund păgubitor și pentru vânat. În lunile Aprilie și Mai, când semănăturile de pe câmp sunt încă mici și nu oferă suficient adăpost vânatului, multe specii își găsesc refugiul în pădure. Perioada aceasta coincide, la cele mai multe specii, cu aceea de reproducție. Ne închipuim ușor care este efectul pășunatului în păduri, în perioada de reproducție, atât pentru vânatul care se refugiază în păduri în timpul muncilor agricole cât și pentru cel care în mod obișnuit trăiește aci. Atât ca silvicultori cât și ca vânători cerem insistent să se pună capăt pășunatului în păduri, sistem specific țărilor cu agricultura igapoiată. Nu numai secta este cauza lipsei de nutreț, ci — mai ales — lipsa de prevedere a plugarului nostru și de îndrumare pe calea unei raționale creșteri a vitelor.

(106)

● Necesitatea majorării amenzilor prevăzute de legea vânătorii.

Din multe părți ale țării ne vin vești că instanțele judecătorești, soluționând acțiunile de braconaj intentate, aplică amenzi derizorii, față de actuala putere de cumpărare a monedei noastre. Casa Pădurilor Statului a sesizat Direcțiunea Economiei Vânătorii, rugând-o să vadă dacă n'ar fi cazul să întocmească un proiect de decret-lege pentru majorarea cifrei amenzilor

(107)

● Vânătoarea pe terenul regal Chișineu-Criș.

În zilele de 27—29 Ianuarie 1946 a avut loc o vânătoare aranjată în pădurile Ocolului Silvic Chișineu-Criș, jud. Arad. A participat Majestatea Sa Regele Mihai I și 11 invitați. S'au împușcat 1736 piese (1103 fazani, 608 iepuri și 25 alte specii). Majestatea Sa a împușcat 578 piese din totalul de 1736.

Față de situația critică prin care trece vânatul din cauza urmărilor războiului, acest rezultat poate fi considerat ca foarte bun.

Gospodăria vânătoarească de aci este încredințată Casei Pădurilor Statului. Meritul revine, în primul rând, D-lui inginer inspector silvic Silviu Georgescu, șeful acestui ocol care conduce efectiv gospodăria vânătoarească de aci și care a pregătit și condus vânătoarea în cele trei zile.

(108)

Vasile Cotta

● Cerbul Carpaților.

Este titlul conferinței ținută de d-l Prof. Eug. Botezat la Cercul de Biogeografie în ziua de 20 Ianuarie a. c.

În introducere conferențiarul arată evoluția cornului la căprior și speciile înrudite mai deaproape cu el, în cursul perioadelor preistorice, pornind dela cornul simplu, sub formă de țepușe și ajungând la cornul cu trei raze al căpriorului din Europa de azi. Deasemeni mai arată diferitele specii, înrudite cu căpriorul, care se găsesc azi în diverse părți ale globului și care au coarnele diferit conformat; toate aceste forme de coarne și însăși forma corpului și a picioarelor adaptate la mersul sărit, justificându-se prin mediul în care aceste animale își trăiesc viața.

În continuare conferențiarul arată deosebirea de conformație atât la coarne cât și la corp și picioare a cerbului și speciilor apropiate de el (lopătarul, elamul, ș. a.), deasemeni ca rezultat al biotopului și biocenozei.

Arătând diferența între felul de conformație al coarnelor la cerbul siberian față de cel din Europa centrală, conferențiarul deosebește două feluri

de cerb: unul de munte și altul de regiuni joase; unul cu coarne ramificate mai strâns și mai robuste, altul cu ramificație mai largă și mai puțin robuste.

Cerbul din Carpați și prin urmare cerbul din țara noastră este, atât din punct de vedere al conformației generale cât și al coarnelor, o formă intermediară între cerbul siberian și cel din Europa centrală, ca un rezultat al condițiilor biogeografice din Carpați, care și ele reprezintă trecerea între climatul Asiei și acel al Europei de mijloc.

Din punct de vedere zoologic și cinegetic, cerbul Carpaților este cel mai frumos și mai bine dezvoltat cerb din întreaga lume, fapt care face să fie atât de căutat de vânătorii din toate țările apusene și din America, cari plătesc adesea sume considerabile pentru a vâna un asemenea cerb.

Conferința a fost deosebit de interesantă, atât din punct de vedere al expunerii evoluției și formelor de cervidee actuale în legătură cu factorii biogeografici, cât și din punct de vedere cinegetic. Regretăm faptul că s'a scăpat din vedere să se amintească, ca argument a celor afirmate relativ la cerbul din țara noastră, că suntem țara care deținem recordul mondial la trofeele de cerb, amintindu-se coarnele cerbului vânat de colegul nostru Ing. Romeo Stănescu, care au depășit vechiul record mondial cu 8 puncte Nadler.

I. Lupe

CRONICA LEMNULUI

Deoarece piața lemnului nostru este în totală dependență de celelalte piețe ale lemnului european, sovietic, american, etc., vom reda în această rubrică și elementele conjuncturale ale pieții internaționale a lemnului.

Poziția lemnului românesc în ultimii ani, pe piața internațională.

Înainte de izbucnirea celui de-al doilea război mondial, existau în Europa două piețe pentru comerțul de lemnărie din Europa:

1 **Piața Baltică**, formată din U.R.S.S., țările baltice, Finlanda, Suedia, Norvegia și Polonia, care dețineau 75% din totalul comerțului de lemn european;

2 **Piața Sud-Estică**, formată din România, Cehoslovacia, Yugoslavia și Austria, cari dețineau restul de 25%.

Prețul lemnului românesc și yugoslav erau determinate de cotațiunile lemnului din Nord, ce se înregistrau și negociau la bursa londoneză, precum și de sosirile de materiale prin transporturile maritime.

În anul 1938, cererile de lemnărie pentru Anglia, au devenit așa de mari, încât o mare parte din producția fabricilor de cherestea din România, a luat drumul spre insulele Regatului-Unit, prin Grigore-Ghica Vodă și porturile Galați, Brăila și Constanța. În acest timp, cereri mari de lemnărie veneau și din Orientul apropiat, Africa de Nord, Mediterana de Vest, etc. Față de cererile tot mai mari pentru Bazinul mediteranean și țările industriale din Vestul Europei, exigențele importatorilor de lemnărie, în special a celor din Egipt, Siria și Grecia deveneau tot mai mici. Mărfurile tip Siria (cl. IV/V) (și tip Egipt (cl. III/IV) de rășinoase, (4 m, 10% 10—17 cm, 70% 19—30 cm, 20% murall, 15% 12 m/m, 70% 18 și 24 m/m și 75% 38 și 48 m/m)

au putut fi livrate într'o sortare slăbită în mod gradat, astfel încât în anul 1940 s'au putut încărcă pentru aceleași tipuri de mărfuri, cherestea sortată cu 01—1 $\frac{1}{2}$ clase mai slab.

Subliniem că, în timp ce sortarea cherestei livrate slăbea, prețurile se majorau. Dăm mai jos prețurile oficiale UGIR, pentru exportul mărfurilor în Siria și Egipt și clasamentul în care au fost livrate:

		Siria		Egipt	
		lei/mc.	sortimentul	lei/mc.	sortimentul
lista	7.XII.1938	900	1/2 IV 1/2 V	976	1/2 III 1/2 IV
	25.IV.1939	1083	1/4 IV 3/4 V	1150	1/4 III 3/4 IV
	5.X.1939	1453	V	1531	IV
	11.I.1940	1678	3/4 V 1/4 VI	1762	3/4 IV 1/4 V
	1.III.1940	2308	1/2 V 1/2 VI	2392	1/2 IV 1/2 V

Prețurile sunt netto franco vagon stația de încărcare.

Instituțiile cari n'au cunoscut conjunctura pieții lemnului, pentru a-și adapta sortarea la piața exportului, au încercat pierderi.

În perioada 26 Iunie 1939—11.III.1940, s'au vândut peste 10.000 mc. cherestea de rășinoase cl. VI-a (cu 1150 lei/mc.) și cl. VII (cu 900 lei/mc.) franco vagon stațiile de încărcare, și au fost exportați prin Galați drept mărfuri tip Egipt și Siria, la care intermediarii au câștigat diferența de preț care a reprezentat cca 100% din prețul plătit.

Exportul forestier al României în anii 1938—1944.

Pentru a vedea cum s'a deplasat și evoluat exportul nostru de lemnărie, dăm mai jos cantitățile de lemnărie, în tone metrice, exportate în anii 1938—1944 (August):

	Cantitatea totală	Cherestea rășinoase	Cioplitură rășinoase	Cherestea fag	Diverse
1938	750.062	503.440	68.265	70.048	108.309
1939	773.705	565.986	40.894	69.016	97.809
1940	339.316	263.335	18.078	15.040	42.863
1941	134.674	109.985	—	9.571	15.118
1942	40.250	18.845	306	9.737	11.362
1943	25.500	5.921	5.093	4.058	10.423
1944	529	529	—	—	—

În anii 1938—1940, s'au exportat cantități mari de cherestea de rășinoase, cioplitură, etc., în Germania, Ungaria, Anglia, Siria, Egipt, Grecia, etc.

În anul 1941 s'au exportat 56.691 tone cherestea de rășinoase în U.R.S.S și 42.840 tone în Germania.

În anii 1942—1943 s'au exportat majoritatea materialelor lemnoase în Germania, Italia și țările din Europa Centrală.

Din cauza greutăților de transport, majoritatea transporturilor fiind formate din carburanți și cereale, exportul de lemnărie în anii 1943 și 1944 a fost foarte redus.

În anii 1944 și 1945, exportul de lemnărie s'a făcut în cadrul obligații-

lor Convenției de Armistițiu din 12 Septembrie 1944 și a Acordului Comercial din 8 Mai 1945 cu U.R.S.S., precum și a acordurilor ulterioare încheiate cu Yugoslavia, Bulgaria și Ungaria.

Considerațiunile de ordin general a acordurilor încheiate cu țările vecine în frunte cu Uniunea Sovietică, condițiunile tehnice calitative, dimensionale și de prețuri le-am dezvoltat în „Mercuriale“ din Revista Pădurilor No. 12 (Decembrie) 1945 — pag. 333—335.

În noua piață internațională a lemnului, Uniunea Sovietică va deține cea mai bună poziție a lemnului nordic, și va influența într-o mare măsură asupra pieței lemnului din Sud-Estul Europei.

Organizarea exportului nostru forestier, urmează să fie bazată pe mecanismul după care se execută acordul Comercial cu U.R.S.S.-ul, astfel încât statul să poată avea un control efectiv asupra mărfurilor ce se importă și exportă, a devizelor libere, și să repartizeze cotele de export la fabricile de cherestea în raport cu producția lor reală, înlăturându-se prin această intermediarii.

În prezent se duc tratative cu diverse firme importatoare din Grecia, Turcia, Siria, Palestina, Egipt, etc., pentru a se exporta cherestea în compensație cu articole tehnice, materii prime, etc., necesare industriei indigene.

Se pare că licența de export a lemnăriei în țările cu devize forte, se va fixa la cca 20% din cantitățile de lemnărie livrate în acest an Uniunii Sovietice în cadrul Acordului comercial și a Convenției de Armistițiu.

Prețurile în lei pentru mărfurile ce se tratează a fi exportate în alte țări decât U.R.S.S., promit să fie duble de cele maximele pentru piața internă.

Impasuri în industria lemnului.

Prin retragerea trupelor inamice, alături de industria grea, ușoară și manufacturată, industria lemnului a suferit mari distrugerii, fiind distruse peste 100 fabrici, și incendiate sute de mii de mc. de cherestea și lemn brut.

Rețeaua feroviară din Nordul Ardealului a fost distrusă aproape în întregime, majoritatea podurilor fiind arse sau dinamitate.

Industria lemnului, deși desorganizată în parte, a fost obligată să producă cantitățile de lemnărie necesare refacerii interne și satisfacerii obligațiilor contractate prin Convenția de Armistițiu și Acordul Comercial cu U.R.S.S.

Datorită:

- lipsei vagoanelor pentru transportul cherestelei,
- lipsei alimentelor și articolelor de primă necesitate pentru lucrători,
- lipsei articolelor tehnice și de uzinaj,
- lipsei unor prețuri remuneratorii, exploatările forestiere au fost reduse simțitor, iar producția cherestelei de rășinoase, care în mod normal ar trebui să depășească 1.200.000 mc., este evaluată numai la cca 700.000 mc.

Imperativul salvator este: **intensificarea producției lemnoase**, fără a mai ataca capitalul forestier, care a fost redus la ultima expresie, ca urmare a exploatărilor făcute în ultimii 50 ani sub dictatura capitalismului, tăindu-se anual 3—5 posibilități.

Problemele industriei lemnului sunt următoarele:

1. Să se asigure aprovizionarea fabricilor de cherestea cu lemn rotund la prețurile oficiale, prin ținerea de licitații numai cu industriașii propriu ziși;

2. Toți achizitorii de păduri să fie obligați ca în termenul programat de max. 12 luni să exploateze parchetele respective de pădure, pentru a se evita investirea capitalurilor în parchetele de păduri;

3. Repartizarea lemnului pentru fabrici să se facă prin Olemn;

4. Să se rezolve problema circulației materialului lemnos, prin construirea de urgență a liniilor ferate din Nordul Ardealului și normalizarea ecartamentului liniei Adjud-Bacău.

5. Să se asigure muncitorilor dela exploatarea pădurilor, C.F.S. și fabrici, alimentele și articolele de primă necesitate;

6. Să se rezolve problema prețurilor, a căror revizuire se face cu mare întârziere, astfel încât atunci când sunt publicate nu mai corespund.

Instituțiile cari sunt obligate să vândă la prețul maximal, și în special CAPS.-ul, care are o producție destul de mare de cherestea, lucrează în deficit în sectorul industrializării lemnului, începând din anul 1939 când s'au făcut liste de prețuri pentru vânzările de cherestea și lemn rotund, cari au fost maximalizate prin Comis. G-1 al Prețurilor din 1941. La 15 Noembrie 1941, cu adresa No. 60.678 Casa Pădurilor Statului arăta S. S. al Aprovizionării că pe piața liberă se cere 800—2000 lei/mc. în plus peste prețurile oficiale fixate pentru cherestea de rășinoase, ceace reprezenta o majorare de 50—100% peste prețurile maximale și denunța bursa neagră a cherestei care nu exista înainte.

8. Să se acorde credite pe termene lungi CAPS.-ului, Fondului Bisericesc, Fondului Grăniceresc Bistrița-Năsăud, Dom. Coroanei și altor instituții, cari la un loc dețin peste 60% din producția totală de rășinoase și pot acoperi singure majoritatea obligațiilor externe și cererile interne.

Prețurile lemnului rotund și ale cherestei de rășinoase.

Pentru a urmări evoluția prețurilor lemnului brut și industrializat de rășinoase, dăm mai jos prețurile maximale fixate în anii 1939—1946, valabile la datele când s'au publicat, calculate fr. vagon stația de încărcare, exclusiv taxele și timbrele:

Data listei de prețuri	lemn rotund		Cherestea cl. V-a 3-6 m 17-30 cm	
	lei/mc.	Creșterea procentuală dela un ta- rif la altul	lei/mc.	Creșterea procentuală dela un ta- rif la altul
15.VIII.939			1.830	
15.I.940			2.050	10,81%
22.IV.940			2.100	2,45%
14.XII.940			2.300	9,52%
8.VII.941			2.700	17,39%
1.XII.941			3.100	14,81%
15.IV.942	1.350	—	3.800	22,58%
9.I.943	1.900	40,74%	5.450	43,42%
8.XI.943	2.300	21,05%	7.470	37,06%
24.V.944	2.950	28,26%	8.935	19,61%
17.XI.944	3.900	32,20%	11.400	27,59%
29.I.945	6.000	53,20%	20.050	75,59%
6.VIII.945	9.500	58,33%	30.000	45,14%
18.III.946	35.000	268,42%	110.000	266,66%

Din compararea cifrelor de mai sus, se deduce lesne că, dacă în ceilalți ani revizuirea prețurilor s'a făcut la intervale de 3—5 luni, ultima revizuire a avut loc după 8½ luni, în timp ce prețurile alimentelor, muncilor, articolelor de primă necesitate s'au majorat dela o lună la alta, înzecindu-se chiar într'un interval de 12 luni.

Eforturile industriei forestiere de a produce cherestea, și pe care n'a putut-o factura decât cu 30—50% din prețul de cost, (în special în August—Decembrie 1945) cu repercursiuni asupra producției viitoare de cherestea, care va fi redusă simțitor, n'au fost remunerate, din contră, multe societăți forestiere au fost sdruncinate puternic.

O armonizare a prețurilor de vânzare cu prețurile de cost la produsele lemnoase este necesară mai ales astăzi, când lemnul este chemat să joace un rol important la exportul în compensație cu articolele tehnice, material rulant și de cale, mașini, gater, etc., necesare refacerii și modernizării fabricilor de cherestea.

Perspectivile industriei lemnului sunt din cele mai frumoase, cu condiția de a se adapta la posibilitățile de producție ale pădurilor, a se transforma în scopul fabricării produselor finite, necesare ridicării standardului de viață al populației rurale și muncitorești dela orașe și acoperirii cererilor externe, putându-se exporta tâmplărie, mobilă, butoaie, etc. etc.

Vasile C. Filip

EXTERNĂ

● **RELAȚIUNILE CULTURALE** cu lumea forestieră de peste hotare prezintă un element de tradiție profesională. Ele se confundă cu primele începuturi de viață silvică în Țara Românească. Intemeitorii Corpului Silvic s'au format fie cu ajutorul profesorilor străini aduși anume în țară, fie la școlile cu renume din Vestul și centrul Europei. Iar după înfurierea învățământului autohton, prin trimiterea tinerilor proeminenți la stagii de studii și practică la școli și administrații europene, ca și prin folosirea în mod curent a tratatelor, publicațiilor periodice și regulamentelor de serviciu ale acestora, relațiile cu confracții de peste hotare au fost consolidate în așa măsură încât ajunseseră să fie uneori chiar de natură personală. O mărturie în acest sens avem în Revista Pădurilor și în biblioteca Soc. „Progresul Silvic”, unde colecțiile de cărți și periodice arată întinderea acestor legături chiar dincolo de hotarele Europei. Nu este, deci, decât prea firesc lucru, că odată cu încetarea stării de război să încercăm a reinoda aceste relațiuni atât pentru satisfacțiuni de ordin personal, dar mai ales pentru pretiosul serviciu pe care-l aduc în mod cert profesiunii și Țării noastre înșăși.

Tăcerea, impusă de război și continuată încă după încetarea lui, a fost ruptă acum. Ne-au ajutat la aceasta tot confracții de peste hotare. Inițiativa, a lor, este de bun augur și ne bucură. Ei ne-au trimis mesagerii reconciliațiunii: publicațiile institutelor de cercetări forestiere, revista corpului lor, ori instrucțiuni oficiale, etc. Prin urmare, vom putea începe să ne degajăm din împasul în care ne aflăm. Prin schimbul de publicații care reîncepe vom înlesni, ca mai înainte, cunoașterea reciprocă, dar în plus, acum, renașterea încrederii și prin aceasta reluarea unor relațiuni, care vor contribui cu succes crescând la opera de apropiere a guvernelor respective.

În această ordine de idei gândind, am crezut necesar să servim, în cadrul cronice externe, pe colegii noștri, cărora le sunt mai puțin accesibile bibliotecile ICEF-ului și Societății, informându-i treptat și pe măsura posibilităților despre preocupările silvicultorilor din alte țări, așa cum reese din lucrările trimise recent la Institut și la „Progresul Silvic“.

● În ANGLIA funcționează o comisiune regală forestieră cu misiunea de a formula și rezolva problemele de politică forestieră ivite în timpul războiului și mai ales după terminarea lui. Între acestea, o problemă majoră este refacerea pădurilor devastate. În timpul războiului, lemnul, ca materie primă pentru diferite întreprinderi industriale, nu mai putea fi adus de peste mări, pentru că tonajul existent era folosit pentru transporturi mai economice (volum mic, valoare mare), iar în metropolă încă mai existau păduri. Rezultatul a fost o exploatare caracterizată chiar oficial cu titlul de devastare. Cum una din principalele responsabilități ale oricărui guvern (se afirmă în Marea Britanie) este să conserve — și să facă să crească chiar — buna stare și resursele economice ale țării respective, comisiunea regală forestieră britanică își propune ca în cooperare cu proprietarii particulari să acționeze în așa fel încât silvicultura să-și ocupe locul ei, meritat, printre „industriile-chei“, ca și agricultura, în economia generală a țării. O expansiune în acest gen reclamă însă în primul rând noi membri în corpul silvic de toate gradele, în mare număr și entuziaști pentru opera la care sunt chemați. Pentru recrutarea acestora, s'au redactat prospecte în care se arată în ce constă activitatea în cadrul silviculturii la diferite lucrări de pepinieră, plantare, curățiri, elagaj, rărituri, exploatare, comerțul lemnului, herăstrae, etc. ce calificări profesionale trebuie să aibă cei care vor să se dedice acestor lucrări pentru a fi lucrători permanenți de pădure, șefi de echipă, pădurari, brigadieri, ingineri silvici, unde se poate învăța meseria respectivă și ce salarizări pot fi obținute. (Cu titlul de curiozitate citez: un lucrător primește 3 lire și 5 shillingi pe săptămână, un șef de echipă 4 lire și 1 shilling pe săptămână; un pădurar, 4 lire și 5 shillingi pe săptămână, plus casă; un brigadier gr. II 285—335 lire pe an, plus casă de locuit și gradație anuală de 7 lire; în caz că nu primește casă, i se acordă un spor de salariu de 17 lire pe an. Un brigadier șef: 385—435 lire pe an, plus casă și gradație anuală de 12 lire. Dacă nu i se dă casă, primește un spor de salariu de 20 lire pe an. Inginerul silvic începe salarizarea la gr. II cu 410—585 lire pe an, gradație anuală de 18 lire; pentru a continua la gr. I cu 585—710 lire pe an, gradație anuală de 25 lire; și inspector cu 910—1160 lire pe an, gradație anuală de 30 lire. Și mai sunt câteva funcțiuni de conducere, plătite și mai bine. Cât reprezintă aceste salarii în lei românești și ce se poate cumpăra cu ei, este mai greu de spus. În orice caz pentru orientare, este un fapt cert că bursa neagră și inflația nu se cunoaște în Anglia ca pe continent iar echivalentul unei lire sterline în București se ridică la circa 60.000 lei).

În ceea ce privește lucrările silvice de teren, menționăm: Replantarea suprafețelor de conifere în legătură cu combaterea lui *Hyllobius* și *Hylastes*, Regenerarea pădurilor de *Pinus laricio* var. *Corsicana* în legătură cu pagubele cauzate de ger, Imburuenirea și curățirea plantațiilor, Folosirea regenerărilor naturale în anii de sămânță (stejar, frasin), Influența condițiilor

staționale asupra regenerărilor naturale, Plantațiunile de stejar la adăpostul pinului ca specie rezistentă la ger, Conversiunea suprafețelor de mesteacăn din Nordul Scoției în păduri de conifere, Impădurirea terenurilor cu turbă din Scoția, Cultura castanului și folosirea lui în timp de războiu și în timp de pace, Producția de cărbuni de lemn (metode din timpul războiului), Utilizarea industrială și medicală a pașachinei (*Rhamnus Frangula*) în timpul războiului, Experiențele din timpul războiului în materie de exploatare și aplicațiunile lor în silvicultură și amenajament, etc.

În afară de acestea, începe să se pună și în Anglia problema creditului forestier, care se discută în lumina învățămintelor din alte țări (Germania, Danemarca, Norvegia, U. S. A.).

● Din AMERICA (U. S. A.) ni s'au trimis deasemeni mesagii de reluare a activității de schimburi culturale. Fundația Rockefeller a strâns și pus la dispoziție colecții de publicații de specialitate, apărute în timpul războiului. Destinația acestor colecții este să întregască bibliotecile interesate din țările unde n'au putut ajunge publicațiile respective. Societatea noastră și Institutul sunt în așteptarea acestor colecții, care se vor distribui prin Academia Română. Când le vom avea la îndemână, le vom prezenta în detaliu colegilor. Până atunci reținem, judecând după ecoul provocat în Anglia, că în Statele Unite tot raportul susținut este problema majoră (și anume în sensul armonizării cerințelor amenajamentului cu interesele industriei) ca și combaterea incendiilor din păduri.

● SUEZIA ne-a trimis ultimul volum de anale (pe anii 1944—1945) al Institutului de Cercetări Forestiere, tipărit în condițiuni tehnice uimitoare pentru noi cei de azi din România. Impresionant și ca mărime (625 pag.), cuprinde nu mai puțin de 11 studii despre: Fauna solului forestier, Numărul arborilor de probă în cubaje și estimății, Suprafețele de încercare în arborețele de plop, Putrezirea rădăcinii la molid și producția, Pagubele cauzate la pin de către *Diprion sertifer* Geoffr., Metode de măsurarea lemnului de primăvară și lemnului de vară în inelul anual, Influența luminei asupra creșterii în înălțime la pin, etc.

De sigur că în afară de aceste studii, preocupările suedeze se îndreaptă și spre alte domenii ce se oglindesc în alte publicații ce nu ne-au sosit încă. Incidental aflăm astfel din „Le Bois” (apare la 10 și 25 ale fiecărei luni) din 25 Martie 1946, că a început și în Suedia să se simtă o penurie crescândă de arbori de dimensiuni mari în pădurile din nordul țării. Reimpăduririle sunt obligatorii, dar nu au făcut să apară încă rezultatele scontate. Rezerve se mai găsesc însă în centru și Sud, unde tăierile au fost mai puțin intense. Ceeace este demn de relevat, este străduința de a stimula creșterile și a asigura regenerările naturale prin lucrări culturale și de protecție.

● NORVEGIA tot prin Analele Institutului de Cercetări Forestiere (vol. pe 1944 și 1945) ne împărtășește preocupările ei prin studiile despre: Anatomia, maturația și germinația semințelor de mesteacăn, Uscarea și depozitarea lemnului de foc, Tabele de cubaj la mesteacăn, Lemnul de molid (cercetări mecanice) și celuloza, Analiza inelelor anuale, etc.

● ELVEȚIA, deși nu a fost părtașă la războiu, a avut, totuși, de înregistrat serioase repercursiuni în economia ei generală. În ceeace privește

pe forestieri, programul lor de lucru pentru anii cari vin este să refacă pădurile dinaintea anului 1939 și să le amelioreze calitatea și valoarea, pentru că în anii de războiu elvețienii au intrat cu tăierile — forțați de împrejurări — în însăși capitalul forestier: 4—5 milioane m. c. pe an în loc de 3 milioane. Ceeace înseamnă că după ani de supraexploatare vor veni ani de subexploatare. Se estimează în felul acesta că timp de 20 de ani tăierile „normale“ vor fi micșorate anual cu 1/5. În zona superioară alpină trebuie să se împădurească 100.000 ha ținând seamă de rolul pădurilor în protecția terenurilor cultivate și a locuințelor, în contra avalanșelor și torenților, etc. În plus, mai trebuie să se construiască 20.000 km de drumuri de acces în pădure și scoaterea lemnelor.

În cece privește studiile, problemele din ultimii ani au fost în legătură cu: Cultura stejarului (întemeierea artificială a arboretelor și conducerea lor), Densitatea și contragerea lemnelor elvețiene, Relațiunile dintre lemn, cantitatea de frunziș și creșteri la larice, Cercetări în legătură cu pagubele cauzate de Dreyfusia nüsslini în pădurile de brad, Cercetări în legătură cu influența pădurilor asupra nivelului apelor, Cercetări asupra structurii codrului grădinarit, etc.

● În FRANȚA problemele de acută actualitate debătute pornesc toate dela imperativul refacerii economiei naționale. Procurarea traverselor de c. f., protecția pădurilor din Landele gascone, Stabilirea tarifelor pentru transporturi, Prețul lemnului, Desvoltarea carburanților („naționali“) din lemn pentru transporturi și industrie. Regimul asigurărilor și alocațiile familiare în exploatarea forestiere, Normalizarea materialului pentru construcții etc., etc. sunt chestiuni pe care comisariatul general al planificării le are în vedere pentru asigurarea desvoltării producției, întrucât numai prin aceasta și printr'o justă repartitie a bunurilor și a sarcinilor se crede și se poate ajunge mai aproape de „normalul“ de altădată.

● Din aceste mici spicuri și comentarii pe marginea publicațiilor primite reținem, în concluzie, **tendința generală de planificare a economiei forestiere** în vederea refacerii pădurilor și măririi producției. Aceasta este lozincă timpului, ideea centrală a activității actuale. Este firesc lucru deci să așteptăm o formulare în același fel și în țara noastră. Congresul inginerilor români din acest an sperăm că va aduce prin debateri și referate o soluțiune asemănătoare și pentru condițiunile dela noi, cu atât mai mult cu cât începutul a fost făcut mai înainte: Legea 418 din 1943.

Ca încheiere și în această ordine de idei să ne aducem aminte de celebrele versuri ale lui André Theuriet, spuse nouă întâi de răposatul nostru profesor de silvicultură N. G. Popovici:

Amis, n'attendons pas que le sol forestier
Aux mains des défricheurs soit livré tout entier,
• Et restaurons le vieux royaume héréditaire:
La Forêt, poésie et parfum de la terre.
Au plus profond des bois la patrie a son coeur;
Un peuple sans forêt est un peuple qui meurt.

Să pornim așa dar la marea operă de reconstrucție a pădurilor țării animați de idealul permanent al nobilei noastre profesiuni în serviciul comunității naționale, și încadrați într'un plan de lucru corespunzător.

T. Bălănică

DECRET - LEGE

PRIVIND ABROGAREA ART 3 DIN LEGEA PENTRU PĂDURILE NECESARE APĂRĂRII NAȚIONALE, DIN 13 APRILIE 1935, ȘI ART. 1, LITERA B, DIN LEGEA PENTRU PĂDURILE DE PROTECȚIE DIN 20 APRILIE 1935
(Publicat în Monitorul Oficial Nr. 80 din 3 Aprilie 1946)

Art. unic. — Art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naționale, publicată în Mon. Of. Nr. 88 din 13 Aprilie 1935 și art. 1, litera b, din legea pentru pădurile de protecție, publicată în Mon. Of. Nr. 94 din 20 Aprilie 1935, se abrogă.

Raportul d-ilor miniștri de război și cel al agriculturii și domeniilor către M. S. Regele.

Intru cât trecem dela economia de război la economia de pace, am găsit necesar ca defrișările în pădurile necesare apărării naționale și cele de protecție, care reprezintă un important procent, să nu mai fie supuse niciunei restricțiuni, aplicându-se astfel dispozițiunile art 13 din codul silvic și venind în ajutorul economiei naționale.

Dacă Majestatea Voastră este de acord cu această propunere, avem onoarea a supune Inaltei aprobări și semnături, alăturatul proiect de decret-lege, privind abrogarea art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 13 Aprilie 1935 și art. 1 litera b, din legea pentru pădurile de protecție din 20 Aprilie 1935.

Nr. 21.893.

1946, Martie 21.

C   A   R   T   I

Dr. D. PUȘCARU: *Hrana vitelor în anii de secetă*. 1945, București, 90 pagini.

Anul 1945 a fost unul dintre cei mai secetoși, care s'au scurs în decursul ultimilor 50 de ani în țara noastră. Din această pricină, recolta agricolă a fost slabă, iar plantele de nutreț au suferit așa de mult din lipsă de umezeală încât, în unele regiuni, n'au produs nimic. Urmarea unei atari stări de lucruri a fost că posesorii de vite s'au găsit în poziția grea de a nu fi strâns provizia necesară pentru hrănirea vitelor lor în timpul iernii. În fața acestei situații, la Ministerul de Agricultură și Domenii s'a constituit o comisiune, având specialiști din toate sectoarele de activitate ale Ministerului, careia i s'a dat misiunea să avizeze la toate mijloacele la care s'ar putea recurge pentru „combaterea efectelor secetei”, adică pentru asigurarea hranei necesare vitelor. În cadrul acestei comisii, d-l Dr. D. Pușcaru directorul secțiunii de alimentație a Institutului Național Zootehnic a fost însărcinat cu redactarea broșurii, care formează obiectul acestor rânduri. Tipărirea ei făcându-se de Minister.

În broșură se ia în considerare toate felurile posibile de nutreț, arătându-se însușirile lor nutritive și rațiile zilnice care ar trebui să se dea vitelor în cazul fiecăruia din ele. Astfel, se tratează despre: fânul natural, paieile cerealelor cultivate, pleava acestora, vrejii plantelor leguminoase, frunzele și pălăriile de floarea soarelui, cocenii de porumb, frunzele de cartofi, frunzele de zarzavaturi, frunzele de sfeclă, frunzele de viță de vie, stuful și papura, bostanii, sfecla de nutreț, sfecla de zahăr, car-

tofi, napii porcești, castanele sălbatice, lintița de baltă, castanele de baltă (numite și ciulini sau cornaci), tescovina, rămășițele de la bucătărie. În continuare, se mai trec în revistă: borhotul dela fabricarea berii, colții de malț, drojdia de bere, borhotul dela fabricarea spiritului, borhotul dela fabricarea glucozei, tăiteii de sfeclă de zahăr, melasa, resturile dela mori, resturile dela fabricile de ulei, rămășițele dela prelucrarea laptelui, resturile dela abatoare, praful de var și sarea de bucătărie. Capitole a parte se rezervă: hrănirii tineretului în anii secetoși, rațiilor necesare vitelor mature, pregătirii nutrețurilor înainte de a se da vitelor și păstrării nutrețurilor murate. La sfârșit, se mai arată, în puține cuvinte cum, prin cultivarea de cu toamnă a secarei, borceagurilor de toamnă și a unor ierburii care durează pe același loc mai mulți ani, — se poate realiza o pășune timpurie bună care să preîntâmpine primăvara lipsa de nutreț. Se mai atrage atenția asupra erbii de Sudan și a gaoleanului, două plante străine introduse de curând în cultură la noi în țară, care s'au dovedit a merge bine în clima noastră în regiunile cele mai secetoase, constituind acolo pășuni foarte bune.

În broșură, nu s'a scăpat din vedere să se menționeze și folosirea: frunzarelor, mugurii de salcie, ghinda și jirul, produse care se realizează din arborii forestieri, deci din pădure. În privința frunzarelor și chiar a mugurilor de salcie, ca forestieri, noi nu putem să le acceptăm și să le socotim decât ca expediente cu totul accidentale. Trebuie însă să avem tot timpul în considerare că pentru viața arborilor, aceste practici sunt dăunătoare. Deaceia, tre-

bue să căutăm și noi, odată cu ceilalți tehnicieni ai Ministerului — medicii veterinari și agronomii — să facem ca, în cercuri cât mai largi, să se cunoască, să se procure și să se folosească toate celelalte nutrețuri menționate, toate dotate cu însușiri nutritive superioare, în comparație cu frunzarele și mugurii. Numai astfel vom putea scăpa pădurile de o nouă pacoste, la fel de păgubitoare ca și pășunatul vitelor în păduri.

At. Haralamb

Ing. IOAN RĂTAN: *Elemente de administrație forestieră.*

Într-o editură din Sibiu a apărut în primăvara 1945 o carte nouă românească în domeniul puțin cercetat al administrației forestiere. Merită o deosebită atențiune nu numai din partea inginerilor și studenților silvici, ci și a proprietarilor de păduri mai întinse. Autorul prezintă o sinteză a Administrației Forestiere în strânsă legătură cu Politica Forestieră. Apare la timpul oportun, în pragul reformelor de organizare și încadrare într-o nouă structură de Stat, ca o cuprinzătoare și actuală lucrare bazată pe o bogată documentare, inteligent prelucrată. Cunoscut printr-o serie de articole și comunicări, colegul Rătan debutează cu toată autoritatea unui experimentat silvicultor, după ce a străbătut în plină activitate terenul și problemele tech-

nice, culturale, sociale și economico-financiare.

Modul expunerii, sistematizarea și gruparea materialului, caracterul didactic, încheierea autorului și cărțile în pregătire anunțate, constituie cea mai bună recomandare. Cartea se completează prin spiritul critic, în care realitățile apar fără menajamente, ajungând după o analiză bine pătrunsă la: 1) imperativul unui comandament unic al pădurilor; 2) o descentralizare cu cadre complete și bine pregătite; 3) o dezvoltare perfectă a ocoalelor reduse la suprafețe normale de administrare și comprimarea birocrației.

După o succintă introducere, se analizează în 3 mari capitole:

A. Amenajamentul ce constituie, prin aplicare, cheia întregii administrații forestiere (făcând abstracție de intențiile proprietarului după cum recomandă Schwappach);

B. Programul de valorificare, bine conjugat de factorii principali: natură, muncă și capital, — s'ar fi completat și mai bine cu un istoric al economiei în trecutul apropiat;

C. Omul în care autorul face o împărțire proprie, cu multe detalii, în care noțiunile de silvicultură sunt destul de abundente.

Cu toate că are multe păreri și propuneri discutabile, cartea colegului Rătan își merită locul în toate bibliotecile de specialitate.

Ing. Ion Dimitrescu (Sibiu)

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 1--3/1946

ANUL 61 Red. Resp. îng. Tr. Vișan

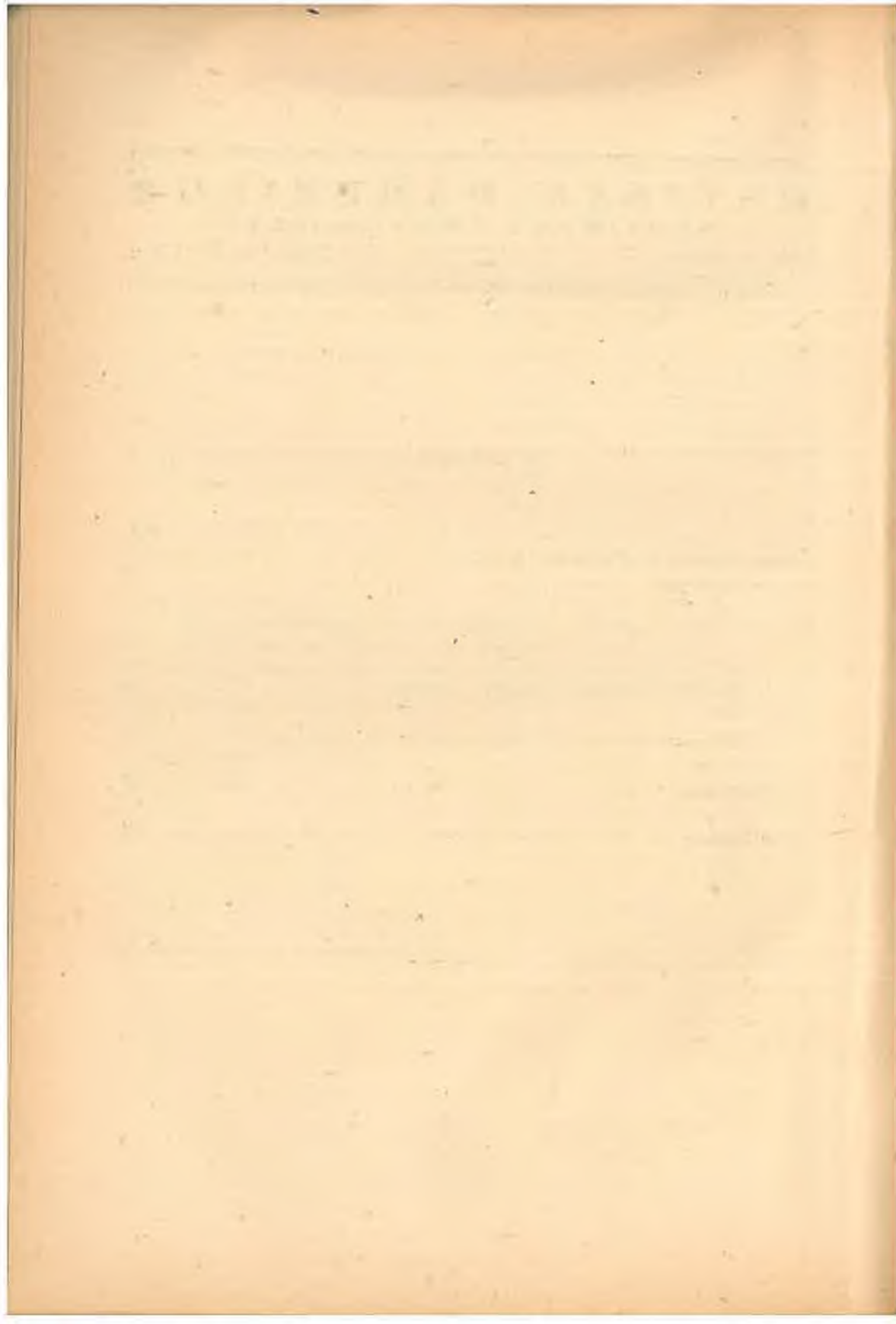

S U M A R :

	<u>Pag.</u>
Dela Societatea „Progresul Silvic“:	
Convocare — — — — —	3
Darea de seamă a Consiliului de Administrație dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946 — — — — —	4
Statutele Societății „Progresul Silvic“ — — — — —	19
Procesele-verbale ale Consiliului de Administrație — —	37
Informațiuni — — — — —	47
Publicațiuni — — — — —	55

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

CONVOCALE

STIMATE ȘI IUBITE COLEG,

În conformitate cu art. 29 din Statute, cu onoare vă aducem la cunoștință că sunteți convocat la a 60-a Adunare generală ordinară, ce se va ține în ziua de 23 Iunie 1946, orele 10 dimineața la sediul Societății din București, Bulevardul Take Ionescu 31.

Intrucât e posibil ca la această dată să nu se întrunească numărul de membri prevăzut de Statute, Adunarea generală se va ține irevocabil în a 8-a zi liberă, adică **Duminică 30 Iunie**, la aceeași oră și în același loc, cu orice număr de membri vor fi prezenți, fără o nouă amânare.

Ordinea de zi a Adunării Generale este următoarea:

Ziua I-a, Duminică 30 Iunie 1946.

1. Cuvântarea de deschidere.
2. Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1945.
3. Aprobarea bilanțului și contului de venituri și cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1945 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiune pe 1945.
4. Aprobarea bugetului pe 1946.
5. Alegerea pentru 1946 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Un Congres al inginerilor silvici va avea loc în cursul lunii Septembrie 1946.

Data, programul și subiectele ce se vor discuta la Congres se vor anunța ulterior prin convocare specială.

Nu ne îndoim, stimate și iubite coleg, că, trecând peste toate greutățile, veți participa la Adunarea generală din acest an.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de perfectă colegialitate.

Președinte, (ss) CONST. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

DAREA DE SEAMA
a
CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
Dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946

PARTEA I.

ACTIVITATEA PROFESIONALĂ — CULTURALĂ

In aceste vremuri de adânci prefaceri, când toate popoarele se sbat pentru o mai dreaptă repartizare a bunurilor și o viață cât mai demnă pentru om, greutățile întâmpinate în apărarea patrimoniului nostru forestier și a revendicărilor noastre profesionale au fost și sunt încă mari.

Intr'o atmosferă de încordare și luptă, Consiliul de Administrație a fost întotdeauna prezent întru apărarea intereselor pădurii și a slujitorilor ei dela inginer până la lucrător.

Astfel, pe această linie a fost supus desbaterilor Consiliului — în repetate ședințe — proiectul contractului colectiv de muncă — asupra economiei căruia s'au făcut numeroase sugestii, pentru o cât mai echitabilă salarizare și pentru creierea unor cât mai omenești condiții de muncă și trai, muncitorilor intelectuali și manuali din sectorul forestier, atât de mult uitați în trecut.

Una din marile bătălii ale Consiliului de Administrație, ajutați de unii membri ai Societății, a fost aceea a echivalării salariilor inginerilor silvici și agronomi, cum și ale conductorilor silvici, cu acelea ale inginerilor și conductorilor din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor.

Fără falsă modestie trebuie să subliniem sfârșitul ferocit ale acestei lupte de prestigiu și îmbunătățire a salariilor prin apariția la data de 13 Martie a. c. a Decretului Lege, respectiv care a adus pe lângă acordarea gradatțiilor în mod automat, dar și o ridicare a salariului de bază la fiecare grad.

Deasemeni este cazul să menționăm legiferarea rectificărilor acordate inginerilor nedreptățiți întrucât, aceasta datorită în special persistenței D-lui Secretar General Rachieru, vice-președintele Societății noastre.

Incepând din toamna anului 1945, preocupările fundamentale ale corpurilor tehnice a fost încheierea într'un singur Corp și statuarea intereselor tehnicienilor.

În acest scop s'a întocmit un anteproiect de Lege al Corpului Tehnic General, în cadrul AGIR-ului, de către delegații autorizați ai Corpurilor tehnice constituite — ingineri, arhitecți, subingineri și conductori — anteproiect care a fost debătut de către Consiliul de Administrație, prezența sa pe ordinea de zi a Consiliului fiind permanentă.

Modificările principiilor generale, cum și cele referitoare în mod special la corpul silvic au fost luate în considerație și introduse în anteproiect.

Nu este cazul să intrăm în structura viitoarei legi, care prin promulgarea ei va aduce îmbunătățiri esențiale de organizare și salarizare și în plus va avea darul de a crea unitatea, atât de mult dorită, a tuturor tehnicienilor, într'un corp unitar.

Paralel, Consiliul de Administrație a luat în discuție și proiectul de Statut al funcționarilor Publici, susținându-și punctul său de vedere — pentru o încadrare a membrilor Corpului Silvic cât mai avantajoasă — în fața Comisiunii respective de pe lângă Confederația Generală a Muncii.

Nu putem trece cu vederea, să nu menționăm lupta deosebită desfășurată de Președintele nostru în toate aceste legiferări pentru apărarea intereselor profesionale ale corpului silvic de toate gradele

Revista.

Pe linia tradițională a preocupărilor științifice „Revista Pădurilor“, care a intrat în al 60 an al existenței sale a deschis larg paginile oricărui coleg publicând un variat material de specialitate.

Cu toate lipsa de hârtie și a scumpirei excepționale a tiparului, Revista și-a continuat apariția în mod regulat.

În anul 1945, au apărut 12 numere în 5 caete, cu un total de 340 pagini, cuprinzând 39 articole, 19 cronici cinegetice, 18 cronici inierne, 10 recenzii, jurisprudențe, etc.

Fiecare caet al revistei a fost tipărit în 1050 exemplare, distri-

buindu-se la 953 membrii, 32 instituții publice, 31 abonați în țară, 20 schimb cu alte reviste și 12 exemplare pentru depozit și colecția Societății.

Suplimentul profesional.

Pentru aducerea la cunoștința tuturor colegilor a problemelor profesionale în special de salarizare și condiții de muncă — și a desbaterii lor într'un cerc cât mai larg, intenția Consiliului de Administrație a fost scoaterea unui ziar săptămânal spre a fi difuzat în toate cercurile forestiere. Din motive tehnice însă suplimentul profesional a trebuit să apară tot ca anexă la Revista Pădurilor, cu credința că scopul său totuși va fi atins și sub această formă.

Editura.

Sub tipar, în editura Societății noastre se găsește importanta și voluminoasa lucrare a D-lui Ing. V. Sabău: „Evoluția Economiei forestiere românești“.

S'a luat și hotărîrea de a se tipări în broșuri — în limita fondurilor disponibile — conferințele ținute la Cercul de Studii.

Astfel a fost tipărită — în 500 exemplare, — lucrarea: „Gustave Huffer — omul și opera“ de Ing. Gheorghe Pană, iar comunicarea d-lui Ing. I. Lupe despre „Perdelele forestiere pentru protecția agriculturii în România“ este sub tipar.

Biblioteca.

Din cauza lipsei legăturilor noastre de comunicații cu alte țări, îmbogățirea bibliotecii noastre nu s'a putut face după cum a fost intenția și dorința noastră.

Totuși din librării și dela anticari s'au achiziționat un număr de 112 cărți și reviste, din care 52 volume în limba română, 26 în alte limbi, și 34 reviste române și străine.

Impunătoarea noastră bibliotecă de specialitate care cuprinde un număr de 6581 volume, a fost cercetată de 350 persoane, atât ingineri silvici cât și alți profesioniști, cari au consultat 266 volume lucrări și 59 reviste.

Cercul de Studii.

În toamna anului 1945, s'a reluat, în cadrul Cercului de Studii al Societății, seria de comunicări și referate.

O inovație interesantă a fost desbaterea problemelor sub formă de Symposion.

Conferențiarilor și-au dezvoltat comunicările atât în Sala de festivități a Societății noastre cât și la AGIR.

S'au făcut următoarele comunicări:

— „Șleaul ca tip de pădure de rentabilitate“ — de Prof. C. C. Georgescu;

— „Gustave Huffel — omul și opera“ — de Ing. Gheorghe I. Pană;

— „Perdele forestiere pentru protecția agriculturii în România“ — de Ing. Ion Lupe.

— „Cu prilejul unei duble comemorări: 50 de ani dela înființarea Parcului Mihăești, 10 ani dela moartea lui Iuliu Moldovan“ — de Ing. Ion Pavelescu;

— „Adaptarea și sporirea producției forestiere în noua concepție economică“ — de Ing. D. Teodorescu;

— „Fenologia forestieră în slujba apărării și sporirii patrimoniului forestier“ — de Ing. Dr. T. Bălănică;

— „Noi orizonturi în industrializarea lemnului“ — de Ing. Vasile Filip;

— „Probleme de proprietate forestieră în Ardeal“ — de Ing. Dr. Vasile Sabău;

— „Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere“ — de Ing. Stere Rodoteatu.

— **Primul Symposion**, în care s'a desbătut problema muncii în exploatarea forestieră. Discuțiile au fost conduse de D-l Prof. Ilie Demetrescu, în jurul următoarelor teme:

-- Ing. E. Vintilă — Problema uneltelor în exploatarea forestieră;

— Ing. R. Rășcanu — Randament, munca în acord și retribuția ei;

— Ing. T. Georgian — Aspectul social al muncii în exploatarea forestieră;

— Ing. C. Dragu — Aspecte juridice. Asigurarea muncitorilor forestieri.

— **Al II-lea Symposion**, în care s'a desbătut problema împăduririlor în steapa română, discuțiile au fost conduse de D-l Ing. Cons. M. Petcuț susținându-se următoarele teme:

— Ing. St. Rubțov — Aspecte tehnice și staționale ale problemei;

— Ing. I. Mateescu — Protecția căilor de comunicație prin mijloace forestiere;

— Ing. Dr. I. Vlad — Impăduririle în stepa română.

Seria conferințelor a fost închisă cu:

Al III-lea Symposion, în care s'a desbătut problema protecției pădurilor, discuțiile fiind conduse de D-l Prof. Gr. Eliescu, în jurul următoarelor teme:

— Ing. Dr. Mircea Ene — Combaterea factorilor vătămători;

— Ing. Dr. Th. Rădulescu — Protecția pădurii în lumina legiurilor silvice;

— Ing. Titus Comes — Pădurea ca monument al naturii.

Toate conferințele au fost urmate de filme documentare franceze, americane, sovietice și române.

Difuzarea ideii forestiere în cercuri cât mai largi s'a urmărit intens, cu toate greutatea timpurilor de azi. Consiliul de Administrație a stăruit pe lângă membrii Societății noastre de a activa în această direcție.

Astfel în cadrul secției silvice a ARLUS-ului, s'au ținut conferințele D-lor: Prof. C. C. Georgescu, Ing. V. Filip, P. Cretzoiu și T. Comes, St. Rubțov, I. Lupe, I. Zeicu, Gr. Colpacci, St. Rodoteatu, E. Miso și B. Borovschi, cari au atacat respectiv problemele: Tipologia forestieră, Industrializarea lemnului și noua convenție economică, Protecția naturii în U.R.S.S., Perdele de protecție în sprințul agriculturii în U.R.S.S., și la noi, Perdelele forestiere pentru protecția agricolă în U.R.S.S., Ocrotirea muncitorilor în exploatarea forestiere în U.R.S.S., Mecanizarea industriei forestiere în U.R.S.S., Producerea de traverse în U.R.S.S. prin mijloace mecanice și Rezervațiile naturale din U.R.S.S.

În fața microfonului Societății noastre de radiodifuziune D-l Ing. Gr. Colpacci, a dezvoltat conferința despre Domeniul forestier al U.R.S.S.

Personalități străine și persoane dela conducerea Statului au luat parte la vânători și serbarea sădării arborilor, unde s'au ivit momente prielnice pentru a se arăta problemele ce preocupă Corpul Silvic.

La expoziția tehnică deschisă în Palatul Școalei de Arhitectură, cu ocazia Congresului AGIR., din Octombrie 1945, sectorul silvic a fost prezentat în mod excepțional, având un vădit succes public.

Tot la acest congres, au fost prezentate de către inginerii silvici cel mai mare număr de referate — 28 — asupra problemelor forestiere și profesionale.

Multe din problemele forestiere au fost debătute de către membrii Societății noastre și prin presă sau conferințe.

Opera de asistență.

S'au acordat diferite ajutoare colegilor cari s'au aflat în greutăți materiale, ajutoare de boală, precum și văduvelor de colegi.

În Căminul Societății au fost găzduiți 21 studenți ai Facultății de Silvicultură fii de ingineri, conductori, brigadierii și pădurari, în cadrul Regulamentului Căminului.

Acte de gospodărie.

Din cauza împrejurărilor excepționale imobilul din București nu poate fi valorificat la prețul zilei, chiria fiind fixată prin lege, astfel că veniturile au rămas aproape aceleași ca și în anul precedent.

În schimb Casa Pădurilor, chiriașul nostru principal, înțelegând nevoile Societății ne-a acordat o subvenție substanțială de 7.000.000 lei, care ne-a ajutat mult la îndeplinirea obligațiilor statutare. Pentru anul 1946 această subvenție a fost majorată la 15.000.000 lei.

Deasemeni după noua lege pentru reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași se prevede o majorare a chiriei.

Tot pentru o mai bună valorificare a imobilului s'a închiriat sala de festivități Casei Pădurilor pentru expoziția organizată între 6.III—15 Mai 1946, prețul de închiriere fiind de 6.000.000 lei.

Imobilele din exterior nu au putut fi toate deschise pentru exploatare. Vila dela Govora s'a deschis parțial pentru a primi, în special pe membrii Societății.

Pentru anul 1946 s'au luat măsuri ca această vilă să fie deschisă în întregime.

Vila dela Carmen Sylva nu a fost deschisă în anul 1945, iar în anul curent fiind încă ocupată de armatele aliate, deasemenea nu va putea fi folosită.

Adunarea generală.

În zilele de 24, 25 și 26 Iunie 1945, s'a ținut cea de a 59-a Adunare Generală a Societății pentru activitatea pe intervalul 12.XI.194—24.VI.1945.

După aprobarea descărcării Comitetului Provizoriu, pe intervalul arătat s'a ales actualul Consiliu de Administrație.

În cadrul acestei Adunări Generale s'a făcut modificarea fundamentală a statutelor Societății, statute care în momentul de față se găsesc investite cu formele legale.

Situația membrilor.

Aducem la cunoștința Domniilor Voastre că Soc. noastră are pe data de 9.VI.1946, un număr total de 953 membri, din care 839 activi și 114 pensionari; apoi 12 de onoare și 1 membru corespondent.

Este locul să menționăm că în cadrul unei ședințe festive a fost primit ca membru de onoare al Societății D-l Anatolie Fîno ghenov comisarul U.R.S.S. pentru Comerțul exterior atașat în România.

În intervalul 24.VI.1945—9.VI.1946 s'au înscris 40 membri noi și au decedat 12 ingineri silvici și anume: Nițescu V. C-tin, Ionescu V. Dumitru, Teodorescu S. Nicolae, Bătucă Ioan, Pascu Victor, Stănescu I. Ioan, Hunceag Ion, Ivănceanu Alexandru, Sârbu Stancu, Herzog Bruno, Oprișiu Remus și George E. Petrescu. Despre moartea Inginerului Roman-sat Roman, survenită în anul 1939, Societatea nu a fost informată din cauza împrejurărilor — decât în acest an.

PARTEA II-a

ACTIVITATEA ECONOMICĂ

Examinând Bilanțul Societății încheiat la 31 Decembrie 1945, constatăm următoarea situație:

A c t i v u l

La 31 Decembrie 1945, activul se ridică la suma de Lei 46.316.220 activ propriu și Lei 2.409.900 la conturi de ordine, în total Lei 48.726.120 față de Lei 46.861.441 cât a fost la 31 Decembrie 1944, deci cu o creștere de Lei 1.864.479.

A. Activ disponibil

1. Numerar în casă	Lei	629.101	
2. Depuneri la CEACS.	„	2.659.626	3.288.817

B. Activ realizabil

1. Efecte publice V. R.	„	956.505	
2. Cărți editură	„	71.478	
3. Diverse materiale	„	72.962	1.100.945

C. Activ imobilizat

1. Imobilele Societății înregistrate cu preț de cost și anume: Casa din București, Vilele din Govora și Carmen Sylva, casa din colonia Bistra-Sebeș, terenurile dela Băile Herculane, Sinaia, Păltiniș și Cumpăna, precum și Sanatoriul din Amara, care deși s'a cedat brigadierilor și pădurarilor în adunarea generală de anul trecut, nefiind îndeplinite formele juridice de cesiune până la 31 Decembrie 1945 s'a menținut în bilanț	„		37.119.263
2. Mobilier la sediul din București și la vilele din Govora și Carmen Sylva, înregistrat la prețul de cost	Lei	1.871.890	
3. Biblioteca	Lei	1.893.851	
4. Participații, suma subscrisă la Banca Populară Sylva	Lei	150.000	
5. Diverse conturi	Lei	891.454	
Total activ		Lei	46.316.220
La care se adaugă pentru ordine contabilă			
conturile de ordine, cu Lei			2.409.900
Total general		Lei	48.726.120

P a s i v u l

Pasivul se ridică la 31 Decembrie 1945, ca și activul la suma de Lei 46.316.220 la care se adaugă conturile de ordine Lei 2.409.900, în total deci pasivul este de Lei 48.726.120 și se compune astfel:

A. Pasiv neexigibil

1. Fondul social format din subscrierile pentru clădirile Societății, cotizațiuni, taxe de înscriere, donațiuni și excedentele anuale, se ridică la 31 Decembrie 1945, la Lei	4.855.151
2. Fond pentru amortizarea imobilelor,	45.108.680

B. Pasiv exigibil

1. Venitul Fondurilor culturale trecute în gestiunea Societății la activ, fondul pentru ajutor funcționari, Lei . . .	862.890
---	---------

C. Conturi diverse tranzitorii

Cotizații anticipate și subscrieri pentru lucrarea Evoluția Economiei Forestiere Românești de V. Sabău, Lei	344.650
Total pasiv . . . Lei	46.316.220
La care se adaugă pentru ordine contabilă conturile de ordine cu Lei	2.409.900
Total general Lei . . .	38.726.120

CONTUL DE VENITURI ȘI CHELTUELI

După cum se vede din tabelul acestui cont veniturile Societății pe anul 1945 au fost de . . . . . Lei 16.131.273 față de Lei 4.531.255 cât au fost pe anul 1944, deci cu o creștere de Lei 11.600.018.

Acest însemnat surplus de venituri provine în primul rând din mărirea subvenției de la Casa Pădurilor Statului și închirierea a o parte din imobil la C.A.P.S. — Apoi din majorarea cotizației, taxelor la Revista Pădurilor etc.

În măsura realizării veniturilor s'au efectuat și cheltuețile necesare pentru funcționarea administrației, precum și cele statutare de ordin cultural. Majorări mai importante de cheltueli s'au făcut cu ti-

părirea Revistei Pădurilor, salariile personalului administrativ, impozite și administrarea și întreținerea imobilelor.

Totalul cheltuelilor a fost de . . . . . Lei 14.688.440
rezultând un excedent de Lei 1.442.833, care, Lei 1.442.833
potrivit Statutelor, s'a trecut la Fondul Social.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1945, supunem spre aprobarea Dv. Bilanțul și Contul de Venituri și Cheltueli.

Consiliul de Administrație

PROCES-VERBAL

Astăzi în 10 Aprilie 1946

Subsemnații cenzori, în conformitate cu prevederile Statutelor, verificând gestiunea Societății „Progresul Silvic” pe anul 1945, am constatat că toate operațiunile de încasări și plăți sunt regulat în-gistrelle și actele justificative.

Veniturile au depășit prevederile inițiale cu 3.692.240, iar cheltuelile cu 330.029 lei rămânând disponibil în casă și la CEACS. Lei 3.342.211.

Aceasta fiind situația reală a Societății noastre la 31 Decembrie 1945, vă rugăm să binevoiti a da descărcare Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul 1945.

Cenzori: { V. Pnaă
I. Dumitriu
C. Dragu

B I L A N

A C T I V

Societății „Progresul Silvic“

Nr. crt.	DENUMIREA CONTURILOR	1 9 4 4	1 9 4 5
I. Activ disponibil			
1	Casa numerar	387.816	629.191
2	C. E. A. C. S.	13.020	2.659.626
II. Activ realizabil			
3	Efekte publice v. r.	1.187.725	956.505
4	Cărți editură	802.019	71.478
5	Debitori	984.390	—
6	Avansuri nelichidate	96.803	—
7	Medalii Antonescu	9.490	8.750
8	Materiale V. S.	45.150	64.212
III. Activ imobilizat			
9	Imobil București	16.441.403	16.445.107
10	„ Govora	17.508.904	17.508.904
11	„ Carmen Sylva	244.449	244.449
12	„ Sanatoriul Amara	2.611.822	2.723.573
13	„ Bistra-Sebeș	21.357	152.107
14	„ Băile Herculane	10.848	10.848
15	„ Păltiniș	18.087	18.087
16	„ Cumpăna	3.419	3.419
17	„ Sinaia	7.769	7.769
18	Mobilier București	388.395	576.000
19	„ Govora	1.297.398	1.168.000
20	„ Carmen Sylva	140.000	127.890
21	Biblioteca	1.659.642	1.893.851
22	Depozit fond Moșandrei		394.600
23	„ „ V. A. Golescu		346
24	„ „ C. A. Dissescu		10.428
25	„ „ N. Paia		225.080
26	Efekte publice fond N. Paia	454.054	200.000
27	Medalii fond N. Paia		60.000
28	Participațiuni		150.000
29	Garanții		1.000
	Total lei		46.316.220
C O N T U R I			
30	Efekte publice fond Moșandrei	1.000.003	1.000.000
31	„ „ „ V. A. Golescu	5.000	5.000
32	„ „ „ C. A. Dissescu	1.000	1.000
33	„ „ proprii v. n.	1.385.903	1.402.900
	Total lei		2.408.900
	Total lei		48.725.120

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Cenzori: { (ss) V. Pană
(ss) C. Dragu

T U L

încheiat la 31 Decembrie 1945

P A S I V

Nr. crt.	DENUMIREA CONTURILOR	1 9 4 4	1 9 4 5
I. Pasiv neexigibil			
1	Fond social	38.405.188	40.253.520
2	Fondul amortizării imobile	4.855.151	4.855.151
3	Fondul Amara	614.271	—
II. Pasiv exigibil			
4	Venit Fond Moşandrei		394.606
5	" " V. A. Golescu	361.105	2.696
6	" " C. A. Dissescu		10.509
7	" " N. Paia	230.726	455.080
III. Diverse conturi			
8	Cotizații anticipate	3.000	16.650
9	Evoluția Economiei forestiere românești		328.000
Total lei			46.316.220
DE ORDINE			
10	Donațiuni M. T. Moşandrei	1.000.000	1.000.000
11	" " V. A. Golescu	5.000	5.000
12	" " C. A. Dissescu	1.000	1.000
13	Subscrieri noi împrumut public	1.385.900	1.402.900
Total lei			2.409.900
Total lei			48.725.120

Cassier, (ss) Ștefan Constantinescu

Contabil, (ss) N. Paia

CONTUL DE VENI

VENITURI

al Societății „Progresul Silvic“

Nr. crt.	NATURA VENITURILOR	1 9 4 4	1 9 4 5
I. Venituri imobile			
1	Chiria C. A. P. S.	3.140.405	6.897.848
2	„ sala festivă	85.500	690.000
3	Taxe Cămin	187.283	942.421
4		20.000	30.000
5	Vila „Sylva“ Govora	2.018	268.685
II. Revista Pădurilor			
6	Abonamente restante	2.150	8.500
7	„ curente	110.000	441.400
8	Publicațiuni	31.560	414.350
III. Taxe statutare			
9	Cotizații restante	117.600	508.520
10	„ curente	113.693	710.040
11	Taxe de înscriere	600	19.900
IV. Diverse			
12	Cupoane publice — efecte	45.994	48.214
13	Subvenția C. A. P. S.	662.500	5.075.000
14	Venituri neprevăzute	5.330	77.415
Total lei		4.531.255	16.131.273

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Cenzori: { (ss) V. Pană
(ss) C. Dragu

TURI ȘI CHELTUELI

încheiat la 31 Decembrie 1945

CHELTUELI

Nr. crt.	NATURA CHELTUELILOR	1944	1945
I. Cheltueli generale			
1	Cheltueli de administrație și întreținere	230.991	1.180.758
2	Salarii — asigurări sociale	1.059.921	3.387.820
3	Ajutoare	15.309	340.000
4	Reparații imobil	7.950	45.000
5	„ mobilier	19.669	13.000
6	Asigurarea imobilului	15.780	180.280
7	Impozite	1.125.769	950.525
8	Dobânzi	—	53.394
9	Cheltueli neprevăzute	547.323	1.240.892
II. Cheltueli activitate culturală			
10	Revista Pădurilor	797.712	4.286.246
11	Adunarea Generală	11.500	350.300
12	Subvențiuni	82.500	6.000
13	Conferințe	20.138	11.000
14	Propagandă forestieră	—	105.740
III. Administrația Vilei Govora			
15	Cheltueli de administrație	143.458	1.081.578
16	Cheltueli de întreținere și reparații	50.985	832.534
17	Cheltueli de exploatare	—	24.480
18	Impozite și taxe	357.500	25.200
IV. Administrația Vilei Carmen Sylva			
19	Cheltueli de administrație	80.499	322.274
V. Administrația Sanatorului Amara			
20	Cheltueli de administrație	53.370	60.399
VI. Diverse			
21	Diferențe de curs	—	231.220
VII. Repartizarea excedentului			
22	Fondul social, conform statutului	20.920	1.236.460
23	Amortizarea imobilului București 10%	—	64.865
24	Amortizarea imobilului Govora 10%	—	129.398
25	Amortizarea imobilului Carmen Sylva 10%	—	12.110
Total lei		4.531.255	16.131.278

Cassier, (ss) Ștefan Constantinescu

Contabil, (ss) N. Paia

BUGETUL SOCIETĂȚII PE ANUL 1946

După cum se vede din tabelul pe articole publicat la finele acestei expunerii, bugetul pe 1946 se cifrează astfel:

Lei 90.500.000 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentru bugetul ordinar
 „ 46.615 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentru fondurile culturale
 Lei 90.546.615 total general, față de 20.777.592 cât a fost pe 1945.

Urmând ritmul general al vieții economice, cifra bugetului Societății noastre este majorată cu peste 400% față de anul 1945.

La venituri majorarea provine în primul rând din înscrierea venitului de 40.000.000 lei ce urmează să se realizeze din exploatarea vilei dela Govora, apoi, chiria localului din București, precum și subvenția de la CAPS.

În măsura realizării veniturilor s'au prevăzut și cheltuelile necesare funcționării Societății și gospodăririi averii sale.

Capitolele mai însemnate de cheltueli sunt: cheltueli cu activitatea culturală pentru îndeplinirea scopurilor statutare (Revista Pădurilor, editură, conferințe, propagandă forestieră, bibliotecă, adunarea generală) circa 93.000.000 Lei, apoi impozitele 14.000.000 Lei, administrarea și exploatarea imobilelor din București și exterior 40.000.000 Lei, salarii, ajutoare etc.

Desigur, aceste cheltueli, deși strict necesare așa cum s'au prevăzut, nu se vor efectua decât în măsura în care se realizează veniturile corespunzătoare, pentru ca în orice moment balanța dintre venituri și cheltueli să fie echilibrată.

În bugetul extraordinar și cel al fondurilor culturale administrate de Societate, se înregistrează sumele pentru evidență fără a influența gestiunea proprie a Societății.

Astfel alcătuit Bugetul pe 1946, îl supunem aprobării Dvs.

Consiliul de Administrație
al Societății „PROGRESUL SILVIC” pe anul 1945

Preşedintele,
(ss) CONST. C. GEORGESCU

Căşier. (ss) Şt.

1	Buget ordinar	18.700.120	90.500.000
2	Buget fonduri culturale	46.818	46.818
Total general		18.746.938	90.546.818

R e c a p i t u l

24	Venit Fond M. Moşandrei	46.100	46.000
25	Venit Fond V. A. Goleacu	213	211
28	Venit Fond C. Dişescu	383	381
Total buget fonduri culturale		46.705	46.618

B. Buget ordinar

Total buget ordinar	18.700.120	90.500.000
---------------------	------------	------------

L
RES
4
diap
g n
000
000
000
000
000
000
000
000
00
00
00
00
00
SE
T
9

BUGETUL SOCIETĂȚII PE ANUL 1946

După cum se vede din tabelul pe articole publicat la finele acestei expuneri, bugetul pe 1946 se cifrează astfel:

Lei 90.500.000 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentru bugetul ordinar
 „ 46.615 la venituri și aceeași sumă la cheltueli pentru fondurile culturale
 Lei 90.546.615 total general, față de 20.777.592 cât a fost pe 1945.

Urmând ritmul general al vieții economice, cifra bugetului Societății noastre este majorată cu peste 400% față de anul 1945.

La venituri majorarea provine în primul rând din înscrierea venitului de 40.000.000 lei ce urmează să se realizeze din exploatarea vilei dela Govora, apoi, chiria localului din București, precum și subvenția de la CAPS.

În măsura realizării veniturilor s'au prevăzut și cheltuelile necesare funcționării Societății și gospodăririi averii sale.

Capitolele mai însemnate de cheltueli sunt: cheltueli cu activitatea culturală pentru îndeplinirea scopurilor statutare (Revista Pădurilor, editură, conferințe, propagandă forestieră, biblioteca, adunarea generală) circa 93.000.000 Lei, apoi impozitele 14.000.000 Lei, administrarea și exploatarea imobilelor din București și exterior 40.000.000 Lei, salarii, ajutoare etc.

Desigur, aceste cheltueli, deși strict necesare așa cum s'au prevăzut, nu se vor efectua decât în măsura în care se realizează veniturile corespunzătoare, pentru ca în orice moment balanța dintre venituri și cheltueli să fie echilibrată.

În bugetul extraordinar și cel al fondurilor culturale administrate de Societate, se înregistrează sumele pentru evidență fără a influența gestiunea proprie a Societății.

Astfel alcătuit Bugetul pe 1946, îl supunem aprobării Dvs.

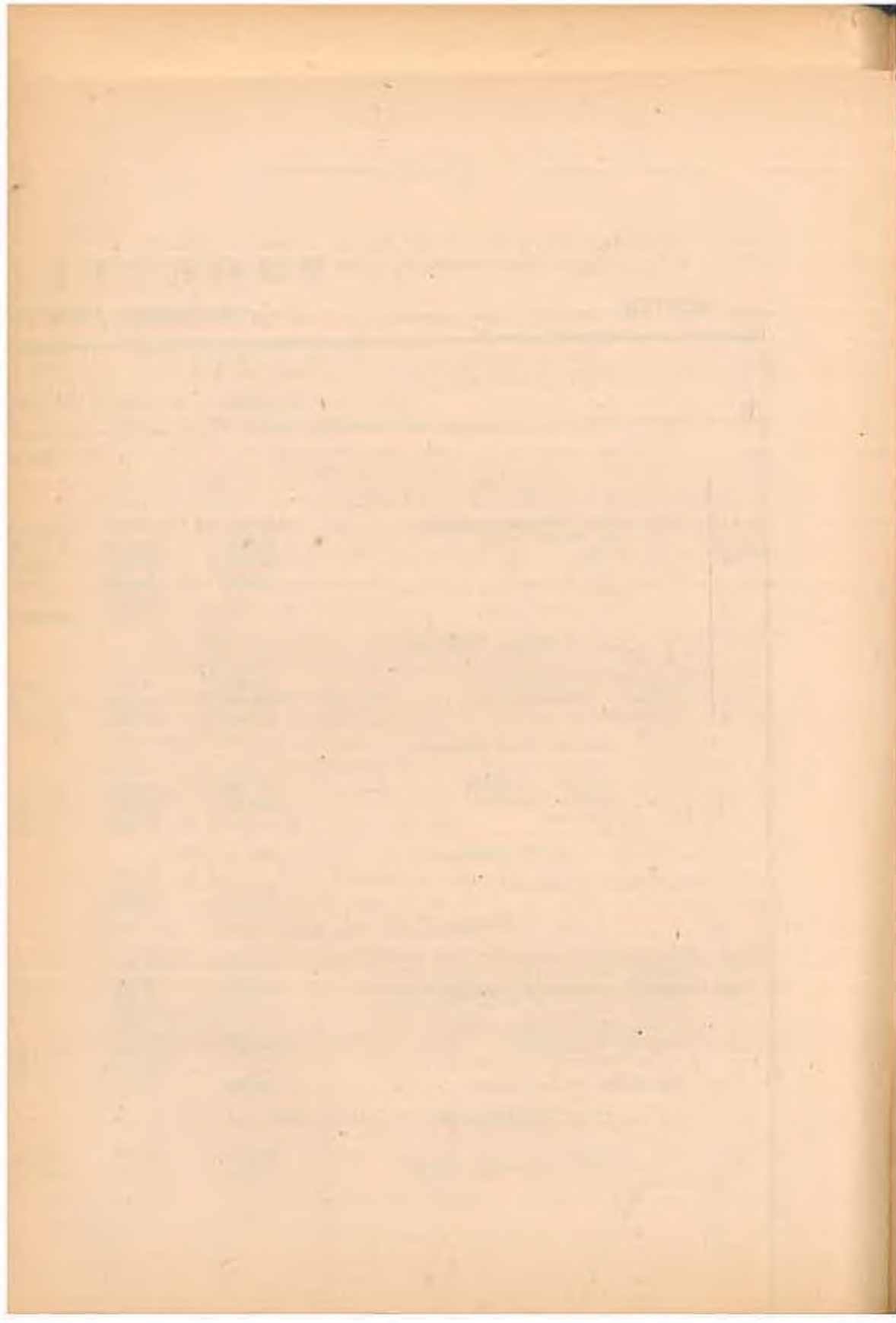
Consiliul de Administrație
al Societății „PROGRESUL SILVIC” pe anul 1945

P R O E C T U L

VENITURI

al Societății „PROGRES”

Nr. crt.	NATURA VENITURILOR	1 9 4 5		1 9 4 6
		Prevederi	Realizări	Prevederi
A. Bug				
Cap. I. Chirii				
1	Chiria Casei Pădurilor Statului	3.657.000	5.887.848	18.500.000
2	„ Sala de festivități	100.000	890.000	6.000.000
3	„ Cămin	300.000	842.421	500.000
4	„ C. E. A. C. S.	30.000	30.000	100.000
5	„ Olemn	—	1.000.000	—
6	„ Vila Sylva-Govora	—	268.665	40.000.000
Cap. II. Revista Pădurilor				
7	Abonamente restante	10.000	8.500	10.000
8	„ curente	300.000	441.400	1.000.000
9	Publicațiuni	200.000	414.360	1.000.000
Cap. III. Taxe statutare				
10	Cotizații restante (1.675.000)	800.000	508.520	1.000.000
11	„ curente (4.200.000)	1.000.000	710.040	2.000.000
12	Taxe de înscriere	5.000	18.900	15.000
Cap. IV. Debitori				
13	Casa Pădurilor Statului	981.000	881.000	—
Cap. V. Diverse				
14	Cărți editură	300.000	837.341	1.000.000
15	Cupoane efecte publice proprii	45.000	49.214	45.000
16	Dobânzi depuneri fructificare	2.000	7.880	10.000
17	Cotizații anticipate	—	16.550	10.000
18	Cupoane efecte publice donate	240	240	—
19	Subvenția C. A. P. S.	7.000.000	5.075.000	13.000.000
20	Evoluția Economiei Forestiere, Sabău	—	328.000	5.000.000
21	Neprevăzute	88.924	74.415	21.183
Cap. VI. Disponibil				
22	Casa numerar	387.816	387.816	629.191
23	Casa de Credit a Corpului Silvic	13.020	13.020	2.659.628

STATUTELE SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

PARTEA I

INFIINȚAREA ȘI COMPUNEREA SOCIETĂȚII

CAP. I

NUMELE, DURATA ȘI SEDIUL SOCIETĂȚII

Art. 1. — Societatea Progresul Silvic înființată în 1886, recunoscută persoană morală, prin Inalt Decret Regal No. 1630 din 29 Aprilie 1904, înregistrată la Trib. Ilfov S. I-a cc. sub No. 11/928 conform legii persoanelor juridice din 1924, se reorganizează, iar statutele ei votate în Adunarea Generală din 31 Mai 1937 aprobate de Tribunalul Ilfov Secția I-a cc. sub No. 158 din 3 Decembrie 1937 și publicată în M. Of. No. 300/937, se modifică precum urmează:

Art. 2. — Societatea „Progresul Silvic” este asociația inginerilor silvici din România.

Art. 3. — Durata Societății este nelimitată.

Art. 4. — Sediul Societății este în București, în imobilul propriu din B-dul Take Ionescu No. 31.

CAP. II

SCOPUL ȘI CARACTERUL SOCIETĂȚII

Art. 5. — Societatea „Progresul Silvic” este persoană morală și are îndoitul scop:

a) Să promoveze interesele economiei forestiere ale țării românești;

b) Să apere interesele profesionale ale Corpului Silvic.

Interesele profesionale ale membrilor se vor realiza însă în măsura în care se vor satisface mai întâi interesele generale ale pădurilor.

Art. 6. — Caracterul Societății este științific, tehnic profesional, social și administrativ.

Art. 7. — Pentru îndeplinirea îndeplinirii țelurilor sale statutare Societatea poate poseda bunuri patrimoniale, pe care este datoare să le gospodărească cu toată grija.

CAP. III

FUNCTIUNILE SOCIETĂȚII

Art. 8. — Funcțiunile ce are de îndeplinit, Societatea „Progresul Silvic“, sunt:

A. Sectorul științific, tehnic și social

Să stimuleze știința silvică și să sprijine activitatea tuturor instituțiilor silvice — administrație, învățământ și institute de cercetări — din toate sectoarele economiei forestiere, adică de politică silvică, politica lemnului și politica social-silvică.

B. In sectorul profesional

Să apere în mod efectiv interesele profesionale generale de orice natură ale Corpului Silvic precum și pe cele individuale ale membrilor ei.

C. In sectorul administrativ

Să gospodărească rațional bunurile mobile și imobile ale Societății, pentru creierea veniturilor necesare îndeplinirii scopurilor statutare.

CAP. IV

MIJLOACELE DE ACȚIUNE

Art. 9. — Societatea „Progresul Silvic“ își realizează scopul prin următoarele mijloace:

A. In vederea promovării științei silvice va activa prin:

- a) studii, proiecte, referate, conferințe, excursii, publicațiuni, expoziții, muzee, etc.;
- b) reuniuni colegiale — centrale și regionale;
- c) acordări de premii și subvenționări pentru cercetări forestiere;
- d) editarea și popularizarea cunoștințelor de economie forestieră;

e) incurajarea înființării de diferite școli profesionale pentru ridicarea mediului cultural al celor interesați din economia forestieră.

B. În vederea propășirii pădurilor și apărării membrilor Societății

— Va apela la toate forțele creatoare ale națiunii interesate în acțiunea economiei forestiere, ținându-le în curent cu evoluția economiei forestiere și cu progresele ei.

— Va îndruma aceste forțe pentru coordonare, prin cooperatie.

C. În vederea lărgirii sferei de activitate în cercurile largi ale tuturor celor ce poartă interes propășirii pădurilor

a) Va coordona eforturile tuturor factorilor din producția și valorificarea pădurilor, colaborând cu proprietarii de păduri, cu exploatarea și industriașii produselor forestiere, cu comerția de lemne, cu consumatorii și în fine cu factorii politici și economici interesați.

b) Va colabora cu celelalte categorii de membri ai Corpului Silvic: conductori, brigadieri și pădurari.

c) Va colabora cu muncitorii de pădure și cu cei din industriile forestiere precum și cu sindicatele forestiere.

d) Va colabora cu asociațiile similare din țară și străinătate.

Art. 10. — Societatea „Progresul Silvic” deosebit de mijloacele de acțiune generală, va avea și preocupări speciale în fiecare sector și anume:

A. În sectorul științific, tehnic și social

a) Va activa pentru realizarea unui cod unitar, al legislației forestiere, privind organizarea economiei forestiere, Ministerului Pădurilor, administrării pădurilor, învățământului silvic, institutului de cercetări forestiere, Corpului Silvic și a muncii în sectorul forestier.

b) Va întocmi proiecte de planificare a economiei forestiere.

c) Va veghea la buna aplicare a legilor forestiere în vigoare și va activa la abrogarea dispozițiilor contrare scopurilor Societății.

B. In sectorul profesional

a) Să poarte grija unei juste salarizări a membrilor Corpului Silvic, corespunzătoare aportului și rolului lor în economia națională.

b) Să susțină aplicarea cu stricteță a legilor în toate chestiunile cari se referă la drepturile ori conflictele membrilor Societății cu terțele persoane fizice și juridice.

c) Să aperse cu devotament interesele profesionale.

d) Să recomande elementele de valoare la conducerea funcțiilor administrației silvice, învățământului și institutului de cercetări forestiere.

e) Să păstreze un just echilibru între competență și capacitate cu experiența vârstei, precum și între spiritul de perpetuă reînnoire a cadrelor cu avântul și energia tinerească.

f) Să ajute în mod efectiv înființarea și regulata funcționare a economatelor, casei de credit, economie și ajutor, băncilor populare, cooperativelor forestiere și a altor asociații ale membrilor corpului silvic.

g) Să stabilească relațiuni colegiale și să desvolte spiritul de solidaritate și colaborare între toți membrii Societății.

h) Să țină la curent pe membrii ei cu situația locurilor vacante din serviciile publice și particulare și să-i recomande în întreprinderile cari se ocupă cu exploatarea, industria și comerțul lemnului.

i) Să colaboreze cu asociațiunile profesionale similare din țară și străinătate pentru atingerea țelurilor Societății.

j) Să încurajeze și să ajute elementele tinere și talentate, fii ai membrilor Corpului Silvic, cari se destină carierii silvice pentru studii în țară și străinătate.

k) Să ajute moral și material pe membrii Societății ajunși în situații grele, în limita fondurilor disponibile.

l) Să stabilească raporturi normale între ingineri și celelalte categorii de membri ai Corpului Silvic.

m) Să instituie o Comisie de anchetă care să examineze cazurile individuale de prigonire a membrilor Societății fie din partea autorităților, fie din partea altor membri, cazuri asupra cărora Societatea se va sesiza prin cel prigonit ori din oficiu făcând demersurile necesare.

n) Să instituie un juriu de onoare pentru urgenta aplanare a conflictelor ivite între membrii Societății pe chestiuni științifice ori profesionale.

C. In sectorul administrativ

- a) Să întocmească și să țină inventarul bunurilor sale mobile și imobile.
- b) Să gospodărească în bune condițiuni patrimoniul Societății.
- c) Să întocmească anual, un buget echilibrat.
- d) Să încheie anual un bilanț.
- e) Să caute isvoare noi de mărirea patrimoniului și de fructificare a fondurilor sale și să construiască cămine, case de recreație, sport, sanatorii, etc.

Art. 11. — Societatea își constituie un fond social compus și alimentat din valoarea bunurilor sale, mobile și imobile, donațiuni, legate, fonduri în numerar, fonduri în efecte și excedentul anilor precedenți.

Donațiunile se vor administra conform dorinței donatorilor, acceptate de Societate.

Art. 12. — Taxa de înscriere, cotizația și abonamentul la publicațiunile Societății se fixează anual de către Consiliul de Administrație.

CAP. V

MEMBRII SOCIETĂȚII

Art. 13. — Societatea se compune din membrii fondatori, de onoare, activi, corespondenți, donatori.

a) **Membrii fondatori** sunt membrii cari au înființat Societatea în 1886: Baron B. Bellu, I. Kalinderu, C. F. Robescu, A. Eustațiu, St. C. Mihăilescu, Ion P. Chihăia, C. Olănescu, Al. Moroiu, C. Orăscu, C. Panaitescu, C. Stătescu, Antonescu Remus (P. S.), N. R. Danilescu, I. C. Eleuterescu, N. Gh. Popovici, S. P. Radian, V. Nichita, N. Mihăilescu, A. P. Tântăreanu, N. Macovei, B. Pisone, B. I. Popescu, Em. S. Mihăilescu, C. I. Ionescu, T. Chivulescu, M. Andronescu, M. M. Micșunescu, Emanoil Demetrescu, G. I. Popescu, Gh. Cărbuneanu, Gh. Gavrilăscu, Aur. Mureșanu, Matei Șerbănescu, Robin Murgulescu, N. Velescu, B. N. Pretorian, C. Mihăilescu, St. Prat, I. M. Teodorescu, C. Socolescu, I. Tănăsescu, D. Papinian, N. Savela.

b) **Membrii activi**, persoanele cari au titlul de inginer silvic, absolvenți ai Școlii Politehnice sau alte școli echivalente.

c) **Membrii corespondenți**, persoanele proeminente, care activează în economia forestieră.

d) **Membrii donatori**, cari fac Societății donațiuni de importanță.

e) **Membrii de onoare**, persoanele cari în viața lor publică s'au remarcât în mod deosebit prin acțiunile lor, pentru atingerea scopurilor Societății.

f) **Membrii activi și corespondenți** pot deveni și membri donatori și de onoare în condițiunile prezentelor statute.

g) Numărul membrilor activi, corespondenți, donatori și de onoare este nelimitat.

CAP. VI

ADMITEREA MEMBRILOR ÎN SOCIETATE

Art. 14. — Membrii activi se admit în Societatea „Progresul Silvic” de către Consiliul de Administrație cu majoritatea de 2/3 din numărul consilierilor prezenți în urma unei cereri susținută de 2 membri activi.

Orice membru al Societății poate face contestație asupra primirii, iar Consiliul de Administrație poate reveni oricând motivat asupra ei.

Membrii de onoare, corespondenți și donatori se primesc prin aclamațiuni de către Adunarea Generală, la propunerea Consiliului de Administrație.

Admiterea membrilor activi și corespondenți devine definitivă numai după plata taxelor statutare, iar cea a membrilor donatori numai după efectuarea în drept și fapt a donațiunii acceptate de Societate.

Drepturile și datoriile membrilor.

Art. 15. — Membrii activi ai Societății au drepturi și îndatoriri egale.

Art. 16. — Fiecare membru are dreptul:

a) Să-și exprime în deplină libertate, gândul și voința sa privitor la scopul și mijloacele de acțiune ale Societății verbal, în scris ori prin vot.

b) Să se folosească în egală măsură de bunurile imobile și mobile ale Societății precum și de toate ajutoarele morale și materiale pe care le poate da Societatea și institutele pendinte.

Art. 17. — Fiecare membru este dator:

a) Să activeze în interesul general al Societății cu sinceritate și devotament, cu respect față de drepturile celorlalți membri ai Societății, cu grija de a cultiva armonia între membri și de a întări solidaritatea de Corp.

b) Cel ce primește o delegațiune din partea Societății este dator să execute corect și prompt sub sancțiune de a trage consecințele în caz de refuz.

c) Să-și achite toate obligațiile către Societate, precum: taxe, cotizații, abonamente, etc.

Art. 12. — Membrii corespondenți au drepturi și îndatoriri numai în legătură cu activitatea ori conlucrarea lor privitoare la apărarea intereselor economiei forestiere fără amestec asupra intereselor profesionale ale membrilor activi.

Ei vor plăti aceleași taxe, cotizații și abonamente ca și membrii activi.

Art. 19. — Membrii de onoare și donatorii sunt scutiți de taxele prevăzute la art. 17 al. c.

CAP. VII

RETRAGEREA DIN SOCIETATE

Art. 20. — Membrii activi/și corespondenți, se pot retrage din Societate pe baza unei cereri motivate și în urma hotărârii Consiliului de Administrație.

Membrii retrași pot cere reînscrisura lor după cel puțin 1 an dela retragere cu îndeplinirea aceluiași formalități ca la admitere numai dacă au achitat toate datoriile din trecut față de Societate.

Art. 21. — Retragerea calității de membru de onoare ori donator, se va face după aceeași normă ca la numire.

CAP. VIII

SANCTIUNI

Art. 22. — Pentru neîndeplinirea îndatoririlor morale și material față de Societate, membrii sunt supuși sancțiunilor prevăzute mai jos:

A. Se consideră abatere dela îndatoririle morale:

a) Dezinteresul, față de Societate și activitate contrarie țelurilor ei;

b) Atingerea ori împiedicarea exercitării drepturilor celorlalți membri dela vot dela folosința bunurilor Societății dela libera exprimare a gândurilor privitoare la scopul și mijloacele de acțiune ale Societății;

c) Defăimarea Societății ori a membrilor ei; ,

d) Distrugerea armoniei dintre membri;

e) Acte imorale bine dovedite în viața publică ori privată;

Abaterile dela îndatoririle morale se sancționează după gravitatea cazurilor prin:

1. Admonestarea colegială,

2. Avertisment scris,

3. Publicație — comunicat prin organele Societății și ziare aceste pedepse se aprobă de Consiliu,

4. Suspendarea din Societate,

5. Excluderea limitată din Societate,

6. Eliminarea din Societate.

Aceste ultime trei pedepse se hotărăsc de Adunarea Generală.

B. Se consideră abateri dela îndatoririle materiale:

a) Neplata la timp a sumelor datorate către Societate;

b) Păgubirea pe orice cale a bunurilor mobile și imobile ale Societății;

c) Abaterile dela îndatoririle materiale se sancționează după caz:

1. Suspendarea din Societate,

2. Excluderea din Societate fără despăgubiri ori cu urmărirea lor, aceste pedepse se hotărăsc de Adunarea Generală.

Art. 23. — Sancțiunile prevăzute la art. precedente, trebuie să aibă la bază referate întocmite de către organele respective ale Societății, având în toate cazurile la acte dovada încunoștințării celui învinuit asupra faptelor imputate precum și a invitațiunii ca să-și formuleze justificarea sa într'un termen dat.

Sancțiunile pronunțate de Adunarea Generală anuală ori extraordinară, trebuie să aibă la propunerea Consiliului de Administrație și actele doveditoare întocmite de Comisiunea de anchetă.

Art. 24. — Comitetul Secției Disciplinare din cadrul Consiliului de Administrație, care — după gravitatea cazului — funcționează drept comisiune de anchetă, juriu de onoare, ori comisia de judecată își dă în primul rând avizul asupra tuturor abaterilor dela îndatoririle morale și materiale ale membrilor.

Constituirea acestui Comitet, anchetarea, încadrarea faptelor învinuiților, judecarea și sancționarea lor, se va preciza într'un regulament special ce se va întocmi de Consiliul de Administrație.

Art. 25. — Membrii eliminați, nu mai pot fi reprimiți în Societate decât numai după constatarea reabilitării lor, prin hotărârea Adunării Generale la propunerea Consiliului de Administrație.

Art. 26. — Membrii retrași, suspendați, excluși ori eliminați din Societate, precum și văduvele ori descendenții membrilor decedați nu au niciun drept asupra fondului social la Societății.

PARTEA II

ORGANELE DE CONDUCERE ALE SOCIETĂȚII

CAP. IX

ADUNAREA GENERALĂ

Art. 27. — Adunarea generală reprezintă totalitatea membrilor Societății „Progresul Silvic” și se consideră constituită, când la prima convocare sunt prezenți jumătate plus unu din numărul membrilor activi.

Dacă la prima convocare nu se prezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor activi, Adunarea Generală va avea loc a 8-a zi liberă după ziua primei convocări, fără a se mai face vreo nouă convocare, când este legal constituită cu oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Hotărârile se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Art. 28. — Adunarea Generală pentru modificarea Statutelor, se consideră constituită numai cu $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor activi ai Societății la prima convocare, iar dacă acest număr nu a fost atins, adunarea se amână pentru a 15-a zi, când va lucra cu oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Hotărârile se vor lua cu o majoritate de $\frac{2}{3}$ din numărul membrilor activi prezenți la adunare.

Art. 29. — Adunarea Generală poate fi ordinară și extraordinară.

Adunarea Generală ordinară se ține odată pe an în cursul lunilor Mai și Iunie.

Adunările Generale extraordinare se țin oridecâte ori va găsi necesar Consiliul de Administrație sau când sunt cerute pentru mo-

tive arătate în scris de către cel puțin 50 membri activi ai Societății.

Adunările Generale ordinare sau extraordinare se convoacă numai între membrii activi ai Societății cu drept de vot pentru dările de seamă obișnuite, asupra activității administrative precum și pentru discutarea chestiunilor de ordin tehnic și cu caracter urgent.

Art. 30. — Data când are loc adunarea generală ordinară ori extraordinară, va fi adusă la cunoștința ministerului tutelar, precum și celorlalte autorități prevăzute de Legea persoanelor juridice.

Adunările generale ordinare ori extraordinare, se convoacă prin invitații personale, adresate membrilor activi ai Societății, precum și prin publicațiune în Mon. Oficial și în organele de publicitate ale Societății cu cel puțin 15 zile înainte de ziua fixată.

Convocarea va cuprinde locul, data și ordinea de zi, care va fi pusă tot timpul la dispoziția membrilor la Secretariatul Societății.

Art. 31. — Adunarea Generală are căderea de a discuta orice chestiune în legătură cu scopurile Societății, după epuizarea ordinei de zi.

Art. 32. — Asupra chestiunilor discutate se vor lua hotărâri ori vota moțiuni — după caz — care vor fi aduse la cunoștința Guvernului printr'o delegație a Consiliului de Administrație.

Art. 33. — Desbaterile Adunărilor Generale se vor conduce după un regulament ce se va întocmi de Consiliul de Administrație.

CAP. X

C O N G R E S E L E

Art. 34. — Congresele se convoacă periodic odată cu adunările generale, ori separat pentru toate categoriile de dembri ai Societății și cu invitați dintre persoanele cari poartă interes pădurilor sau membrilor Societății, spre a discuta și vota moțiuni asupra problemelor de ordin tehnic ori profesional în legătură cu interesul general al țării.

Art. 35. — Convocarea congresului se face cu formele prevăzute pentru adunările generale.

Art. 36. — Ședințele congresului sunt publice și pot lua cuvântul membrii Societății de toate categoriile, precum și invitații.

Se votează moțiuni care se aduc la cunoștința Guvernului prin delegații congresului aleși pentru acest scop.

CAP. XI

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Art. 37. — Conducerea Societății este încredințată unui Consiliu de Administrație compus din 32 membri activi, aleși pe timp de 3 ani, de către Adunarea Generală și cu drept de realegere.

Art. 38. — Consiliul de Administrație este alcătuit din:

- 1 președinte
- 2 vicepreședinți
- 1 secretar general
- 1 casier
- 6 președinți de secțiuni
- 2 secretari și
- 19 membri.

Președinții Cercurilor regionale prevăzuți în partea III a acestor statute, sunt membrii de drept ai Consiliului de Administrație.

Art. 39. — Alegerea membrilor Consiliului de Administrație se face de Adunarea generală prin vot secret, pe față sau prin aclamații, după cum va hotărî în prealabil în ședință adunarea generală.

Întâi se va alege președintele societății, după care se va alege doi vicepreședinți și secretarul general, apoi se va proceda la alegerea celorlalți membri ai Consiliului.

Întâi se va alege președintele Societății, după care se vor alege doi vicepreședinți și secretarul general, apoi se va proceda la alegerea celorlalți membri ai Consiliului.

Cei ce vor întruni cel mai mare număr de voturi vor fi declarați aleși.

Prin regulament se va stabili procedura de candidare și votare pentru alegerea membrilor în Consiliul de Administrație, regulament ce se va supune aprobării primei adunări generale ordinare.

Art. 40. — Vacanțele ce se vor produce în Consiliul de Administrație vor fi completate prin cooptarea de către Consiliul de Administrație dintre membrii care la adunarea generală ordinară a întrunit cel mai mare număr de voturi sau dintre membrii cari au dovedit prin manifestările lor că poartă un viu interes Societății.

Membrii cooptați vor fi ratificați la adunarea generală și vor continua mandatul acelor în locul cărora au fost cooptați.

Art. 41. — Consiliul de Administrație lucrează cu cel puțin 14 membri prezenți, iar hotărârile se iau valabil cu majoritatea membrilor prezenți prin votare pe față.

Votarea se va face secret numai atunci când aceasta este cerută de cel puțin 5 membri.

În caz de paritate votul președintelui decide.

La cerere, opiniile separate se vor înscrie sau anexa la procesul-verbal al ședinței. Deliberările Consiliului se vor consemna într'un proces-verbal, care va cuprinde numele membrilor prezenți și a celui care prezidează ședința.

Acest proces-verbal se semnează de președintele ședinței și de secretarul general.

Art. 42. — Membrii Consiliului cu reședința în București, care vor lipsi nemotivat 5 ședințe consecutive, precum și cei din provincie, care vor lipsi deasemeni nemotivat 3 luni consecutive, sunt de drept considerați demisionați.

Art. 43. — Revocarea vreunui membru din Consiliul de Administrație se va putea face cu aprobarea a 2/3 din numărul membrilor Consiliului sub rezerva ratificării primei adunări generale.

CAP. XII

ATRIBUȚIUNILE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

Art. 44. — Consiliul de Administrație are următoarele atribuțiuni:

- a) Urmărește îndeplinirea scopurilor Societății;
- b) Organizează activitatea Societății întocmind regulamentele interioare;
- c) Studiază chestiunile de interes general și cele de interes special, de care s'a sesizat din Oficiu ori a fost sesizat de către membrii Societății sau de către autoritățile publice;
- d) Reprezintă Societatea în Justiție prin delegații săi;
- e) Intervine în numele Societății pe lângă autoritățile publice și Corpurile constituite ori de câte ori interesele Societății o cer;
- f) Face împrumuturi, ipoteci, radieri, precum și orice alte acte de administrație patrimoniale, în limitele bugetelor anuale ale Societății;
- g) Intocmește bugetul anual al Societății și îl execută conf. aprobării dată de către adunarea generală;
- h) Propune spre aprobare adunării generale ordinare, sau extraordinare toate proiectele de vânzări, cumpărări, donațiuni a imobilelor, executarea construcțiilor pe terenurile Societății, cu respectarea prevederilor legii persoanelor juridice;

i) Numește și revocă funcționarii și personalul de serviciu al Societății;

j) Fixează salariile funcționarilor și personalului de serviciu al Societății;

k) Aprobă viramentele necesare în cursul exercițiului financiar;

l) Aplică sancțiunile prevăzute la art. 22;

m) Deleagă atribuțiunile Comitetului de Direcție, Comitetelor de secțiuni, Comisiunilor speciale și chiar membrilor Consiliului în cazuri deosebite;

n) Execută hotărârile adunărilor generale și intervine la organele în drept pentru aducere la îndeplinire a motiunilor acestor adunări;

p) Fixează data adunării generale ordinare între 1 Mai—1 Iulie, precum și data adunărilor extraordinare, stabilind ordinea de zi a acestor adunări.

Art. 45. — Consiliul de Administrație, se va convoca obligatoriu de două ori pe lună, de către Președintele, ori de câte unul dintre Vice-Președinți.

Pentru chestiuni urgente Președintele poate convoca și ședințe extraordinare.

În convocarea adresată membrilor Consiliului se va specifica ordinea de zi a ședinței respective.

Art. 46. — Dacă la ședințele Consiliului, vreunul dintre membri propun vreo chestiune în afara ordinei de zi, Consiliul va decide, dacă aceasta urmează să fie luată imediat în considerare sau fixează data punerii ei în discuție.

La ședințele Consiliului poate asista orice membru al Societății și pot fi invitați ca informatori, membrii sau chiar persoane din afara Societății.

Art. 47. — Consiliul de Administrație încredințează Președintelui și unui membru din compunerea lui, fie la doi membri ai săi semnătura socială a Societății.

CAP. XIII

COMITETELE DE SECȚIUNI

Art. 48. — Cele 6 comitete de secțiuni, compus din câte 5 membri sunt:

a) Comitetul secțiunii tehnice, care se ocupă cu politica forestieră;

b) Comitetul secției economice, care se ocupă cu politica lemnului;

c) Comitetul secției culturale, care se ocupă cu editura, publicațiunile Societății, învățământul silvic, institutul de cercetări forestiere, biblioteca, cercuri de studii;

d) Comitetul secției social-profesionale, care se ocupă cu politica socială-profesională;

e) Comitetul secției disciplinare, care se ocupă cu anchete, juriu de onoare și comisie de judecată;

f) Comitetul secției administrative, care se ocupă cu personalul, administrația bunurilor, contabilitatea, finanțele, contenciosul, asistența medicală.

Art. 49. — Comitetele secțiilor se ocupă cu toate chestiunile referitoare la secțiunea respectivă, de care se sesizează direct, propuse de către membrii Societății, ori trimise spre examinare de către Consiliul de Administrație.

Art. 50. — Comitetele secțiilor au competența deplină pentru atribuțiunile ce au fost delegate de către Consiliul de Administrație. Celelalte chestiuni de resortul lor, le studiază și le supune spre aprobare Consiliului de Administrație.

Fiecare secțiune are un președinte și un secretar.

CAP. XIV

BIROUL SOCIETĂȚII

Art. 51. — Președintele Consiliului de Administrație, împreună cu Secretarul General, Casierul Societății și cu unul dintre președinții celor 6 secțiuni, constituie Comitetul de Direcție.

Art. 52. — Comitetul de Direcție, rezolvă cu depline puteri, lucrările atribuite de Consiliul de Administrație, precum și pe cele cu caracter urgent, sub rezerva ratificării soluțiilor date la prima ședință a Consiliului.

CAP. XV

ATRIBUȚIUNILE MEMBRILOR COMITETULUI DE DIRECȚIE

A. Președintele

Art. 53. — Președintele are următoarele atribuțiuni:

a) reprezintă Societatea față de autorități, particulari, diverse corpuri, asociațiuni și Societăți, în justiție, etc.;

b) prezidează adunările Societății, ședințele Consiliului de Administrație și ale Comitetului de Direcție;

c) îngrijește de aducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului de Administrație și Comitetului de Direcție;

d) însărcinează pe oricare dintre membrii Consiliului de Administrație, să studieze, o anumită chestiune, ori să îndeplinească un serviciu în cazurile de interese urgente ale Societății;

e) semnează împreună cu secretarul general, toată corespondența Societății.

B. Vice-Președinții

Art. 54. — Vice-Președinții Societății înlocuiesc pe Președinte în atribuțiunile sale, ori de câte ori acesta este împiedicat de vreo împrejurare a le exercita.

C. Secretarul General

Art. 55. — Secretarul General are în sarcina sa întreaga activitate a Societății conform unui regulament intern, aprobat de către Consiliul de Administrație.

Îngrijește de convocarea Consiliului de Administrație și Comitetului de Direcție, stabilind ordinea de zi a ședințelor și urmărește aducerea la îndeplinire a hotărârilor luate.

Urmărește deasemenea, executarea însărcinărilor date de Consiliul de Administrație membrilor din afara Consiliului.

Art. 56. — Secretarii de ședință, au însărcinarea de a urmări debaterile Consiliului de Administrație, luând note și redactând procesele verbale respective.

Ei fac parte și din Biroul Adunărilor Generale luând note în ședință și redactând procesele verbale.

Secretarilor de ședință li se mai pot da de către Consiliul de Administrație și alte atribuțiuni speciale.

Când Secretarul General este împiedicat dela executarea atribuțiunilor sale, este înlocuit de unul din secretarii de ședință.

D. Casierul

Art. 57. — Casierul face operațiunile de încasări și plăți ale Societății, el poate fi ajutat de un secretar contabil, funcționar al Societății, care va ține la zi toată contabilitatea operațiunilor de în-

casări și plăți în partidă dublă având răspunderea prevăzută în Codul de comerț și legea Persoanelor Juridice.

Secretarul contabil are în seama și răspunderea sa și casa mică, în care nu va putea păstra, decât maximum de numerar fixat de Consiliul de Administrație.

Art. 58. — Incasările și plățile se fac conform prevederilor bugetare, cheltuelile se aprobă de Consiliul de Administrație, Comitetul de Direcție și persoanelor cărora li s'a fixat de către Consiliu anumite competențe.

Casierul poate opri efectuarea unei cheltueli dacă nu este în acord cu statutele și prevederile bugetare fiind ținut a lămuri Consiliul sau Comitetul de Direcție asupra considerentelor care l-au determinat să oprească acea cheltuială.

CAP. XVI

E. Cenzorii

Art. 59. — Pentru controlul tuturor operațiunilor financiare ale Societății, adunarea generală ordinară alege 3 cenzori și 3 cenzori supleanți. Cenzorii verifică gestiunea financiară a Societății cel puțin de 2 ori pe an, făcând propuneri Consiliului de Administrație și întocmind procesul verbal și raportul pentru Adunarea generală.

Mandatul lor este anual. Cenzorii și supleanții pot fi realeși.

PARTEA III-a

CERCURILE REGIONALE

Art. 60. — Membrii Societății „Progresul Silvic“ din exterior, pot forma „cercuri regionale“, luând denumirea localității, unde funcționează cu aprobarea Consiliului de Administrație al Societății.

Aceste cercuri se vor înființa cu minimum 20 membri și vor avea sediul în localitățile de reședință ale unităților silvice regionale.

Art. 61. — Scopul „cercurilor regionale“ este de a ajuta conducerea Societății, în îndeplinirea misiunii sale, de-a o informa asupra problemelor speciale ce prezintă regiunea din punct de vedere al economiei forestiere și al condițiunilor profesionale cum și de a strânge legătura între toți membrii Societății din cercul respectiv.

Art. 62. — Fiecare cerc va fi condus de un comitet compus din 5 membri, din care un președinte și un secretar aleși în Adunarea

Regională, ce se va ține anual în luna Ianuarie convocată special în acest scop.

Art. 63. — Pentru cheltuelile necesitate de organizarea și funcționarea cercului Consiliul de Administrație al Societății va aproba sumele respective până la 50% din cotizațiile efectiv încasate de cerc dela membrii săi.

Art. 64. — Modul de funcționare al acestor cercuri, se va determina printr'un regulament special întocmit și aprobat de Consiliul de Administrație.

Art. 65. — Adunarea Generală după propunerea Consiliului de Administrație poate desființa cercurile regionale pentru inactivitate ori pentru activitate contrarie scopurilor Societății.

Art. 66. — Președinții cercurilor regionale fac parte de drept, cu vot consultativ din Consiliul de Administrație al Societății și pot lua parte după posibilități la ședințele Consiliului de Administrație.

PARTEA IV-a

DISPOZIȚIUNI — DIVERSE

Art. 67. — Membrii actuali ai Societății rămân cu drepturi câștigate, iar noi membri se vor primi numai în condițiunile prevăzute în prezentele.

Art. 68. — Bugetul Societății se va întocmi la începutul fiecărui an și va fi aprobat de Adunarea Generală.

Anul bugetar începe la 1 Ianuarie.

Art. 69. — Consiliul este în drept a utiliza prevederile bugetului anului expirat până la alcătuirea noului buget.

Deasemenea, Consiliului de Administrație poate executa prevederile noului buget pe anul următor, până la aprobarea acestuia de Adunarea Generală.

Art. 70. — Potrivit art. 68 anul bugetar începe la 1 Ianuarie iar mandatul Consiliului de Administrație începe la data alegerii de către Adunarea Generală.

Art. 71. — Pentru investiții care nu vor putea fi executate în limitele prevederilor bugetare, Consiliul de Administrație cu majoritate de 2/3 din numărul total la membrilor, poate împrumuta sumele necesare în numele Societății, cu garanția veniturilor Societății, pe timp de cel mult 3 ani, urmând ca pentru acoperirea împrumutului să fie trecute în bugetele anilor viitori, anuitățile respective.

Imprumutul care angajează veniturile Societății pe mai mult de 3 ani, se va aproba în prealabil de Adunarea Generală.

Art. 72. — Statutele Societății nu pot fi modificate decât în urma propunerii a 1/4 din membrii activi ai Societății sau în urma deciziunii Consiliului luată cu 2/3 din numărul total al membrilor săi.

Modificările propuse de membrii se vor studia în prealabil de Consiliu, făcând un raport către Adunarea Generală, care cu majoritate de 2/3 din membrii prezenți va hotărî modificarea.

Proiectul de statute întocmit de Consiliul de Administrație, se va trimite cu 30 zile înainte de Adunarea Generală a Societății.

Aprobarea statutelor modificate se va da cu 2/3 din numărul membrilor prezenți la Adunarea Generală și va fi adusă la cunoștință tuturor membrilor Societății, prin publicațiunile Societății.

Art. 73. — În caz de dizolvare a Societății, Adunarea Generală, va decide de întreaga avere a Societății.

Art. 74. — Statutele de față intră în vigoare imediat după aprobarea lor de către Adunarea Generală.

Art. 75. — Prezentele statute se vor publica în Monitorul Oficial și Revista Pădurilor.

S'au publicat în Monitorul Oficial No. 83 din 6 Aprilie 1946

TRIBUNALUL ILFOV SECȚIA I-a C. C.

Conform art. 93 din legea persoanelor juridice, se publică;

Prin sentința No. 19/946 persoană juridică s'a aprobat modificările aduse statutelor Societății „Progresul Silvic”, Societatea Inginerilor Silvici din România, cu sediul în București, Bd. Tache Ionescu No. 31, astfel cum sunt prevăzute în actul modificator, în Adunarea Generală dela 24 și 25 Iunie 17945. S'a făcut mențiune despre această modificare în registrul de persoane juridice la No. 11/1928, sub care se află înscrisă Societatea.

Prezentul extras se va publica în Revista Pădurilor.

Prim Grefier, (ss) AL. ȘERBĂNESCU

Dosar No. 1413/928.

No. 16159 — 30 Martie 1946.

**Procesele-verbale ale ședințelor
Consiliului de Administrație**

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința din 30 Noembrie 1945

Prezenți D-nii: Borovschi B., Bordea D., Comes T., Constantinescu Șt., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Ionescu G., Lăssievici V., Manole H., Marinescu I., Nețtea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu V. C., Popovici V., Purcăreanu Gh., Rodoteatu Șt., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

Dărilor de seamă ale secțiunilor.

Diverse — Administrative.

Comunicări.

Ședința se deschide la orele 19 și 30.

1. Se citește și se ratifică procesul-verbal din ședința anterioară.

2. Se aprobă tipărirea conferinței d-lui Ing. Gh. Pană: „Gustave Huffel — omul și opera”. Se va aduce la cunoștință această comemorare și Școalei din Nancy, prin Legația Franței.

3. Relativ la cedarea sălii de festivități, se hotărăște, ca aceasta să se facă numai cu autorizația Președintelui, sau, în lipsă, a Secretarului General.

4. Se aprobă angajarea cameristului Miron Gherasim.

5. Se aprobă închirierea sălii de festivități Sindicatului M. A. D. pentru ziua de 5 Decembrie în vederea ținerii unei conferințe. Se stabilește în general chiria pentru sală, la suma de lei 50.000, pentru conferințe și adunări în zilele lucrătoare. Pentru sindicatul M. A. D. se admite o reducere de 50%.

6. Se aprobă cererea Asociației culturale progresiste, pentru un ciclu de conferințe, ce se vor ține în sală, cu chiria de 50.000 lei de ședință.

7. Direcția propagandei din M. A. D. cere material — articole — fotografii, pentru revista „Propășirea agricolă”. Se dă în studiu secției culturale.

8. D-l T. Comes aduce la cunoștință programul de conferințe al Cercului de Studii. D-l Președinte anunță că acest ciclu va fi urmat de un ciclu al I.C.E.F.-ului.

9. Se citește referatul d-lui Comes Titus, relativ la organizarea unei expoziții a „Monumentelor Naturii” în sala de festivități. Se dă în studiu secției culturale.

10. Se aprobă înscrierea în Societate, a domnilor ingineri silvici: Hristu H. Nicolaie, Lupu Șt. Filip, Liteanu Vlad, Radu Ștefănescu, Al. Manoil și Trifănescu Vasile.

Rapoartele Secțiilor. D-l Valer Popovici face raportul secției administrative.

1. Contractul cu Editura muzicală „Ștefan Kirîțescu” nu poate fi respectat de nici una din părți, din cauza solicitării dese a sălii, de către diverse organizații. Totuși s'a convenit cu Editura chiriase ca să se închirieze, atunci când va avea nevoie, cerând aprobarea prealabilă pentru fiecare spectacol. Se va face, în acest sens un contract tip, cu tarif dela caz la caz.

Se stabilește următorul tarif:

1. Lei 200.000 pentru serbări de zi, adică până la ora 19, Dumineca și sărbătorile legale; în zilele lucrătoare 50% reducere.

2. Lei 300.000 pentru serate, baluri, dela orele 20—6 dimineața, în zilele de Sâmbătă, Duminecă și ajun de sărbători legale și în sărbători legale; în zilele lucrătoare 50% reducere.

3. Lei 50.000 pentru conferințe, adunări, numai în zilele lucrătoare.

Tarif special: pentru următoarele zile:

1. Cele 3 zile de Crăciun, adică 25, 26 și 27 Decembrie, 5 spre 6 Ianuarie 1946, — Boboteaza — și 6 spre 7 Ianuarie — Sf. Ioan —, apoi Sâmbăta și Dumineca lăsatului secului, în total 9 zile:

Serbări de zi, Lei 200.000.

Serate, baluri, Lei 400.000.

2. Revelionul, Lei 600.000 (șase sute mii).

— Domnul Avocat Ilie Paniță expune starea procesului, în chestiunea clădirii noi vecine. Procesul a fost pierdut la prima instanță deoarece expertiza a fost defavorabilă nouă. S'a făcut apel și s'a introdus acțiune și la Curtea Superioară Administrativă.

Domnul Președinte face apel către secții, pentru o mai intensă activitate, dând și unele sugestii:

a) Problema contractului colectiv urmând a fi adusă la cunoștința membrilor Consiliului, pentru discuții și amendamente, se repartizează secției administrative. Se va procura o listă a colegilor din București, pentru a se face apel la cei ce vor să activeze în această secție. Se delegă d-l Tr. Vișan, ca responsabil în legătură cu Confederația Generală a Muncii.

b) Legea Corpului Tehnic. Se dă în studiu secției profesionale și d-lui C. Nettea. Se va discuta în ședința plenară. Se vor trimite circulări și convocări.

Au loc apoi discuțiuni în jurul proiectelor de lege ce se elaborează: noul Cod al funcționarilor publici; dreptul de preemțiune al Statului asupra lemnului. Se propune ca aceste proiecte ce vor veni în discuția Consiliului să fie multiplicat și să se distribuie colegilor, pentru a lua cunoștință de ele. Se va face și un extras pentru suplimentul profesional al „Revistei Pădurilor”. Ședința se ridică la orele 19 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 8

Ședința din ziua de Vineri 14 Decembrie 1945

Prezenți d-nii: Boldur M., Constantinescu Șt., Constantinescu I.-Leu, Filip V., Georgescu V., Manole H., Georgescu C. C., Pană I. Gh., Popescu V. C., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

Proiectul de lege pentru organizarea corpului tehnic.

Contractul colectiv de muncă, în administrația forestieră.

Diverse — Administrative.

Ședința nu s'a putut ține din cauză că președintele Societății și unii membri au fost chemați în interes de serviciu la Minister.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 8

Ședința din ziua de Vineri 21 Decembrie 1945

Prezenți d-nii: Borovschi B., Bordea D., Constantinescu Șt., Fifip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Manole H., Marinescu I., Pană Gh., Popescu V. C., Rodoteatu St., Sburian D. și Vișan Tr.

Ședința se amână, din cauză că numărul membrilor s'a descompletat, fiind chemați în interes de serviciu, la Minister.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 1

Ședința din ziua de Vineri 18 Ianuarie 1946

Prezenți d-nii Borovschi B., Bordea D., Butoiu AL, Marinescu I., Nettea C., Popescu C., Predescu Șt., Purcăreanu Gh. și Rachieru C.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului tehnic.

Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.

Rapoartele secțiilor consiliului.

Diverse — Administrative.

Neîntrunindu-se numărul legal de membri, cerut de statute, ședința nu s'a ținut.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 2

Ședința din ziua de 22 Ianuarie 1946

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi B., Bordea D., Comes T., Constantinescu St., Colpacci Gr., Eliescu Gr., Ene Mircea, Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu I. G., Lissievici V., Nettea C., Manole H., Pană Gh., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Vișan Tr., Volosciuc A. și Zeicu I.

Invitat d. Dragomir I.

Ședința se deschide la orele 17 și 15 sub președinția d-lui profesor C. C. Georgescu.

Se ia în discuție, pe capitole, Proiectul de Lege al Corpului Tehnic general.

În urma discuțiilor la care iau parte toți membrii prezenți, se aduc proiectului însemnate modificări, notate în minuta acestei ședințe.

Se hotărăște să se țină o nouă ședință, pentru continuarea discuțiilor, Luni 28 Ianuarie a. c. Se trimite exemplare din proiect secțiilor regionale ale Societății, spre a-și face observațiile lor.

Se va convoca apoi o adunare plenară a membrilor Societății din București pentru a discuta și hotări asupra modificărilor propuse.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 3

Ședința din 28 Ianuarie 1946

Prezenți d-nii: Boldur M., Borovschi B., Comes T., Comșia A., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu G., Nettea C-tin, Pană Gh., Purcăreanu Gh., Rodoteatu Șt., Teodorescu Șt., Vișan Tr. și Volosciuc A.

Ședința se deschide la orele 17 și 30 sub președinția d-lui profesor C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi.

1. În chestiunea închirierii sălii de festivități, Comisia administrativă prezintă cererea Casei Pădurilor.

Se hotărăște să se închirieze sala la prețul de 24 milioane anual, (12 milioane pentru sală și 12 milioane pentru mobilier). Deasemenea sala de ședințe la prețul de 4 milioane. Pentru necesitățile Societății ni se va rezerva sala de festivități pentru 30 ședințe anual, iar sala de ședințe, în două după amiezul pe săptămână.

2. D-l Ștefan Constantinescu, casierul Societății, prezintă un referat privitor la fixarea cotizației pe anul 1946, abonamentele la Revista Pădurilor, taxele de întreținere la Cămin, taxele de publicarea amenajamentelor în Revista Pădurilor, etc.

După discuții la care iau parte membrii prezenți, se fixează următoarele taxe pentru anul 1946:

Cotizația anuală la Societate	6.000 Lei
Taxa de înscriere	2.000 „

Abonamente:

a) Instituții publice și întreprinderi dela 5.000 lei, la	20.000 Lei
b) Persoane particulare dela 3.000 lei, la	10.000 „
c) Conducători, brigadierii, pădurarii, studenții dela 1.000 lei, la	5.000 „

Taxa de publicarea amenajamentelor:

a) Până la 10 h. a., dela 500 lei, la	2.000 Lei
b) Dela 11 la 50 h. a., dela 1.000 lei, la	4.000 „

c) Dela 51 la 100 h. a., dela 1.500 lei, la	6.000 Lei
d) Dela 101 la 200 h. a., dela 2.000 lei, la	8.000 „
e) Peste 200 h. a., dela 4.000 lei, la	20.000 „

Taxa pentru Cămin.

Pentru dormit o seară, dela 500 lei, la	1.500 Lei
Pentru dormit peste 7 zile, dela 1.000 lei, la	3.000 „

Pentru studenții găzduți în Cămin:

Pentru studenții fii de ingineri silvici, dela 1.500 lei, la	4.500 Lei
Pentru studenții fii de conductori, brigadieri și pădurari, dela 1.000 lei, la	3.000 Lei

Prețul cărților editate de Societate:

Volumele: *Economia Forestieră* de I. Demetrescu legat 6.000 lei, broșat 4.000 lei. Aceleași prețuri și pentru volumele: *Știința Solului* de C. Chiriță; *Instalații de transport forestiere*, de D. Sburlan; *Protecția Pădurilor*, de Gr. Eliescu; *Amenajarea Pădurilor*, de V. N. Stinghe.

Broșurile: N. Ghelmeziu, *Noile utilizări ale lemnului și tehnica silvică*; At. Haralamb, *Pădurea și fenomenul torențial*; At. Haralamb, *Pășunatul și permeabilitatea solului, etc.*; Mircea Ene, *Păsările în protecția pădurilor*, fiecare din ele, 1.000 lei exemplarul.

Se va prezenta o situație a Casei Societății pentru ședința viitoare.

3. Asociația brigadierilor solicită sala de festivități, pentru ziua de 17 Februarie 1946. În cazul când contractul pentru sala va fi încheiat cu C. A. P. S.-ul, cererea va fi înaintată Caps.-ului.

4. În privința absenței membrilor dela ședințele Consiliului, se vor avertiza toți acei membri, cari nu iau parte la ședințe, că li se va aplica dispozițiunile statutare.

5. Deoarece d. Ștefan Teodorescu e adesea preocupat de exterior, d-sa, la propunerea Consiliului primește a fi înlocuit cu d-l Romeo Râșcanu. D-l Șt. Teodorescu va rămâne și mai departe ca membru în secțiunea administrativă a Consiliului.

D-l Președinte al Societății, prezintă Consiliului pe d. Romeo Râșcanu, inginer silvic din conducerea Soc. Foresta Italo-Română.

6. D-l Președinte al Societății cere să se facă propuneri și de alți membri mai tineri, ai Societății, cari se găsesc în București, spre a fi cooptați în Consiliu.

7. D-l Sterie Rodoteatu semnaleză mărirea salariilor inginerilor din Ministerul Lucrărilor Publice și discuțiunile ce au loc la M. A. D., în vederea unei legi de pensionarea personalului de acest minister. D-l Președinte va da câteva informații în ședința viitoare. În legătură cu legea de pensionare se delegă d-nii: St. Rodoteatu, V. Georgescu, Tr. Vișan și Gh. Ionescu de-a se informa și de-a da relațiuni în ședința viitoare.

8. D-l Titus Comes expune activitatea Cercului de Studii. Se vor organiza Conferințele prin sistemul „Symposion“. D-sa expune un program și face

apel la membrii Consiliului de-a participa la conferințe. Dacă sala noastră va fi ocupată, conferințele se vor ține la AGIR.

9. Se anunță moartea colegului Stancu Sârbu. Se păstrează un moment de reculegere, în memoria lui.

10. Se aprobă 20.000 lei pentru colecta orfanilor de războiu.

11. Se continuă discuția proiectului de lege pentru organizarea Corpului Tehnic de toate gradele.

Modificările propuse se vor păstra prin minuta ședinței.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte. (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 4

Ședința din ziua de Vineri 1 Februarie 1946.

Prezenți d-nii: Bordea D., Boldur M., Butoiu Al., Comes T., Constantinescu Șt., Ene M., Filip C. V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu G., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu V. C., Purcăreanu Gh., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Tehnic.

Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.

Rapoartele secțiilor Consiliului.

Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la orele 17 și 30 sub președinția d-lui Profesor C. C. Georgescu.

1. D-l I. Zeicu expune discuțiile dela A.G.I.R. în privința înființării Ministerului Pădurilor, pe baza memoriului înaintat de Societatea „Progresul Silvic”. În general memoriul a fost susținut.

2. D-l avocat Ilie Paniță, expune situația proceselor în curs: Construcția blocului vecin și chestiunea statutelor Societății, în ce privește legalizarea lor.

3. F. U. M. a solicitat conferențieri la A. G. I. R. pentru ciclurile de conferințe ce se țin la fabrici. Din partea Societății se înscriu d-nii: C. Dragu, Gr. Colpacci, D. Bordea și V. C. Filip.

4. Se delegă d-nii: V. Lissievici, C. Nettea și St. Rodoteatu, pentru a redacta un proiect de Lege, pentru salarizarea corpului tehnic silvic, la fel cu corpul tehnic, pendinte de M. L. P.

5. Se continuă discuțiunile asupra anteproiectului de lege a Corpului Tehnic. Observațiile făcute în această ședință se notează în minuta ședinței.

Ședința următoare se anunță pentru Miercuri 6.II, orele 17. Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 5

Ședința din ziua de Miercuri 6 Februarie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Butoiu Al., Comes T., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Ene M., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Predescu Șt., Rodoteatu St., Rășcanu R. și Sburlan D.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Technic.
Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.
Rapoartele secțiilor.

Proiectul de buget al Societății pe anul 1946.
Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția d-lui Ștefan Predescu.
Se continuă discuțiile asupra ante-proiectului de lege, pentru organizarea Corpului Technic, făcându-se modificări ce se notează în minuta ședinței.

2. Delegația pentru redactarea deciziei de salarizarea inginerilor din corpul silvic, la fel cu inginerii din corpul technic, pendinte de M. L. P. și-a îndeplinit mandatul.

Se așteaptă răspunsul favorabil al Ministerului de Finanțe.

Ședința se ridică la orele 18 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 6

Ședința din 11 Februarie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Eliescu Gr., Filip V., Ionescu I., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Predescu Șt., Purcăreanu Gh. și Rodoteatu St.

Ordinea de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Technic.
2. Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.
3. Rapoartele secțiilor.
4. Proiectul de buget al Societății pe 1946.
5. Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la ora 17 și 30 sub președinția d-lui Profesor Gri-gore Eliescu.

Se continuă discuția la ante-proiectul de lege al Corpului Technic general (textul ediția II-a).

Se propun modificări, care se notează în minuta ședinței.

Intrând în ședință d. președinte al Societății, C. C. Georgescu, însoțit

de d-nii: Lt. Colonel Inginer Septelici și Inginer Măldărescu, din Secția I-a a A. G. I. R.-ului, se discută în continuare ante-proiectul. Observațiile se notează în minuta ședinței.

Ședința se ridică la orele 21.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 7

Ședința din 13 Februarie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Butoi Al., Ene M., Filip V., Ionescu I. G., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Predescu Șt., Rășcanu R., Rodoteatu St., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

Legea de organizare a Corpului Technic.

Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.

Rapoartele secțiilor.

Proiectul de buget al Societății pe 1946.

Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la orele 17 și 30, sub președinția d-lui Șt. Predescu.

1. Se discută situația sălii de festivități și a mobilierului, care a fost ridicat din sală.

2. Se citește un referat al d-lui Cezar Cristea, relativ la alcătuirea unor biografii a silvicultorilor de seamă, care se va publica în Enciclopedia Agricolă. Se repartizează spre referire comitetului cultural.

3. Se aprobă cererile de înscriere ale d-lor ingineri silvici: Constantinescu F. Gheorghe, Elian D. George, Ionescu V. Marin, Kendeffy Nicolai și Ruscior Ioan.

4. Secretariatul Societății prezintă un proiect de salarii, calculat după contractul colectiv, pentru personalul Societății.

D-l Șt. Predescu expune aspectul de fapt al problemei. Societatea nefiind instituție comercială, funcționarii ei nu se încadrează în contractul colectiv.

5. Se citește și se discută proiectul de buget al Societății, pe anul 1946. D-l Șt. Predescu dă câteva lămuriri, anunțând majorarea subvenției acordată de CAPS. dela 7.000.000 lei la 15.000.000 lei. Având această informație se majorează cotele diverselor capitole. La stăruința d-lui G. Pană se majorează cota pentru fondul de editură, cultural, dela 5 la 9 milioane.

6. Se ia în discuție legea Corpului Technic, în ceea ce privește încadrările.

Ședința se ridică la orele 20 și 20.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 8

Ședința din 20 Februarie 1946

Prezenți d-nii: Constantinescu Șt., Ene M., Popescu C. V., Rășcanu R. și Rodoteanu St.

Ordinea de zi:

1. Legea de organizare a Corpului Technic.
2. Contractul colectiv de muncă în administrația forestieră.
3. Diverse — Administrative.

Neîntruindu-se numărul legal de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 9

Ședința din 15 Martie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Constantinescu Șt., Comes T., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Pană Gh., Purcăreanu Gh. și Rășcanu R.

Ordinea de zi:

1. Statutul Funcționarilor publici.
2. Legea de organizare a Corpului Technic.
3. Diverse — Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 16,30, sub președinția d-lui C. C. Georgescu, președintele Societății.

Intervertindu-se ordinea de zi se iau în discuție chestiunile administrative.

1. Se numește o comisie de administrarea Căminului Societății, formată din d-nii: Profesor Gr. Eliescu, președinte, Gh. Pană și Mircea Ene, care va întocmi un regulament și va stabili criteriile de admitere în raport cu materiile anului respectiv și situația școlară.

2. Se acordă d-lui Șt. Constantinescu, membru în Consiliu o indemnizație de 100.000 lei, pentru munca depusă la cămin și la vilele Societății.

3. Se delegă d-l Șt. Constantinescu ca împreună cu d-l N. Paia să viziteze vilele Societății, în care scop se vor plăti cheltuielile de deplasare și o indemnizație de 20.000 lei pe zi. Se va face un deviz de reparații și propuneri concrete, pentru deschiderea vilelor în vederea sezonului de vară.

4. Se aprobă referatul d-lui N. Paia, relativ la clauzele ce urmează a se introduce în actul de donațiune al Sanatorului Amara către Asociația Corpului Silvic inferior.

5. Se aprobă pentru cele 5 biblioteci regionale ale I.C.E.F.-ului, publicațiile Societății, aflate în depozit, în mod gratuit.

6. Se aprobă majorarea salariilor personalului Societății, conform referatului întocmit de serviciul casieriei.

7. Direcția Presei cere 36 numere, din fiecare număr al Revistei Pădurilor. Din cauza numărului limitat de exemplare nu se pot aproba decât 10 exemplare.

8. Societatea de Cruce Roșie solicită cumpărarea a 20 bucăți măștișoare cu 3.000 lei bucata. Se aprobă 100.000 lei.

9. D-l Valer Popovici și-a înaintat demisia din calitatea de președinte al secției administrative. Va fi rugat printr'o adresă să revină asupra demisiei, arătându-se că motivul demisiei D-sale este datorat unei greșeli neintenționate, făcută de alt membru al Consiliului.

10. Cererea d-lui Inginer Mircea Balacciu, pentru a se reveni asupra pedepsei date în serviciu, se va înainta C.A.P.S.-ului.

11. Relativ la vila dela Carmen Sylva se va interveni la Comandamentul Sovietic din Constanța, pentru a ni se plăti chiria cuvenită.

12. Se aprobă cererile de înscriere în Societate ale inginerilor silvici: Donos Vitalie, Iordache Mircea și Ursulescu Ștefan

D-l Președinte dă unele relații relative la Statutul funcționarilor publici. Ședința se ridică la orele 18

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

---

† GEORGE E. PETRESCU

inginer inspector general silvic

Decedat la Iași în ziua de 30 Martie 1948

I N F O R M A Ț I U N I

Mișcare în personal. -- Știri diverse.

— M. Of. No. 6 din 7 Ian. 1946, publică Dec. M. A. D. No. 3512/1945 prin care se revine asupra Dec. Min. de transferare a D-lui ing. subinsp. silv. Caton Diaconescu în sensul că d-sa rămâne pe loc ca titular al Oc. silvic Beiuș-Nord, fiind delegat și cu girarea Oc silv. Beiuș-Sud.

— Idem No. 3605/1945, prin care următorii ing. silv., se suspendă din serviciu pe data prezentei decizii, conf. art. 4 din legea No. 217/1945:

Gh. Chercea ing. insp. gl. silvic dela Dir. P. P. J. pe timp de un și două luni; Gh. V. Nicolau-Bârlad ing. șef silv. dela I.C.E.F. pe timp de 2 ani; Alex. Ștefănescu ing. insp. gl. silv. dela Dir. Silv. Iași pe timp de 6 luni; C. D. Chiriță ing. subinsp. silv. dela ICEF, pe timp de 6 luni; At. Trifănescu ing. silv. dela I.C.E.F. pe timp de un an și 6 luni; Emil Stăncescu ing. șef silv. dela Oc. silv. Corabia, pe timp de un an și 6 luni; Cornel Marcu ing. silv., pe timp de un an și 6 luni; Coman Marinescu ing. silv., se radiază din Corpul Silvic pe timp nelimitat.

— M. Of. No. 12 din 14 Ian. 1946, publică Dec. Min. No. 68.879/946, prin care D-l ing. subinsp. Munteanu Radu, din Centrala Dir. Pitești, se pedepsește cu punerea în disponibilitate pe timp de un an.

— M. Of. No. 17/19 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 4/2 Ian. 1946,

prin care Ocolul silvic Sibiu, ia denumirea de Serviciul Silvic Sibiu, actualul Serviciu Silvic județean Sibiu, va rămâne mai departe ocol silvic de regim P.P.J. sub denumirea de Ocolul silvic Valea Sadului. D-l ing. inps. silv. Crețaru Ion, șeful Ocolului silvic Sibiu, devine și titular al Serviciului Silvic județean Sibiu, iar D-l ing. subinsp. silvic Nicolescu Victor, actual șef al Serviciului silvic județean Sibiu și șef al Ocolului silvic Valea Sadului, rămâne numai șeful Ocolului silvic Valea Sadului.

— Idem No. 3 din 3 Ian 1946, prin care D-l Nicolescu Iacob, ing. șef silvic, șeful Serviciului Silvic Jud. Tr. Mică, se detașează în interes de serviciu pe data de 1 Ian. 1946, la Insp. Silv. Cluj, cu atribuții de șef al Serv. administrativ. D-l Cimoca Alex., ing. insp. silvic dela Insp. Silv. Cluj, se delegează cu începere dela data de 1 Ian. 1946, cu atribuții de insp. de control regional. D-l ing. silv. cl. I. Secăreanu Teodor, din cadrul Dir. silvice, se transferă în interes de serviciu, pe data de 1 Ian. 1946, la Serv. Silv. jud. Tr. Mică, în calitate de șef a acestui Serviciu.

— Idem No. 89/11 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silv. Ilie C. Demețrescu, șeful secției de administrație, economie și politică forestieră din Institutul de Cercetări Forestiere al României, primește atribuțiunile unui inspector de control general pentru toate

unitățile silvice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

-- Idem No. 3560/21 Dec. 1945, prin care se delegă profesorii complementari la următoarele Școli silvice: Școala de Conducători Silvici „Casa Verde” Timișoara, Școala de Brigadieri Silvici Brănești-Ilfov, Școala de Brigadieri Silvici „Curtea de Argeș”, Școala de Brigadieri Silvici Târgoviște, Școala de Brigadieri Silvici Gurghiu-Mureș, Școala de Brigadieri Silvici Rădăuți, Școala de Pădurari Gilău-Cluj.

-- Idem No. 72.084, din 16 Ian. 1946, prin care D-l ing. insp. gl. silvic Rachieru Constantin, se transferă în interesul serviciului, din Min. Agr. și Dom., în Centrala Casei Pădurilor.

— M. Of. No. 20 din 23 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 41 din 9 Ian. 1946, prin care, personalul mai jos notat, se mută în interes de serviciu, după cum urmează: D-l Narcis Economu ing. cons. silvic dela Cons. Tehnic al Pădurilor, la Insp. Silv. Timișoara, Costache Emanoil, ing. cons. silvic, dela serviciul central al CAPS., la Dir. Cluj.

-- M. Of. No. 2226 Ian. 1946, publică decizia ministerială No. 134 din 25 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri inspectori silvici, se înaintează la alegere pe data de 1 Ianuarie 1946 la gradul de ingineri insp. gl. silvici: A) Din serviciul M. A. D.: Lupșa V. Gh., Mătur P. Petre, Copăcei V. Gr., Nestorescu N. Const., Dănilă Gh. Nic., Csurilă B. A., Cernescu N. T., Moș Andrei M. Gh., Codru I. Nic., Lissievici V., Onaca T. D., Dragu I. Const., Nonuța I. Gh., Niculescu A. I., Stănescu Nic., Călugăreanu I. T., Boboc I. Nic., Cernescu M. Nic., Grecu M. M., Giuncu V. V., Purcăreanu Gh., Stănei I. Ion, Rotea A., Pop Gh. S., Stănescu R., Popescu St. Nic., Dumitriu

M. I., Stănescu V. și Paladian V. B) Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Pașcovici Gh. Nic. și Sabău A. Vasile.

— Idem, Decizia D-lui Ad-tor al C. A. P. S., Nr. 72369 din 16 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri silvici înaintați în grad se încadrează în buget cu salariul corespunzător gradului în care au fost înaintați, pe data de 1 Ianuarie 1946 grupa A. 10 Tip 13 de salarizare: D-l Ing. Cons. Silv. Rachieru Constantin, Predescu Șt. Paladian Ion, Georgescu Vencu, Georgescu Victor, Constantinescu I. Leu; și Grupa A. 10 tip 15 D-nii ing. insp. gl. silv.: Andrei Gavrilă, Petrescu Eftimie, Mavrodin Eremia.

— M. Of. Nr. 26 din 31 Ianuarie 1946 publică I. D. R. Nr. 114 din 23 Ianuarie 1946 prin care următorii ingineri silvici reușiți la concursul din 22—25 Oct. 1945 se numesc în gradul de inginer silvic stagiar (Grupa A. 10 Tip 27) plătindu-se din posturi corespunzătoare aflate vacante dela 1 Aprilie 1945 în bugetul M. A. D. — Dir. Silvică și Dir. P. P. J.: În bugetul central al Dir. Silvice Apostol M. Alex. În bugetul Insp. și Serv. Silvice județene: Crăciunescu P. Petre, Armășescu Sorin, Crăciunescu M. Const., Chercioban Cornel, Uscoiu D. Ion, Batea I. Enea, Oprea Constantin, Babeu Eugen, Tatômîr Emil, Mihăilescu D. Gheorghe, Bădilă Stănică, Ciorei M. Ilie. În bugetul Insp. și Ocoalelor Dir. P. P. J.: Ștefănescu Vitalie, Dobrescu S. Ion, Bădea St. Florea, Ciomac A. Gheorghe, Dumitrescu St. Nicolae, Miclossy Gavril, Ionescu Gh. Alex., Foale A. Petru, Străchescu A. Const., Popescu Tr. Corneliu, Manea Gh. Ion și Tulbure Gh. Teodor.

— M. Of. No. 29 din 4 Febr. 1945 publică Legea de reorganizare a Institut. de Cercet. Forest. al Rom. cu componerea

Secțiilor de Cercetare, Direcțiilor și Serviciilor anexe.

— M. Of. No. 30 din 5 Februarie 1946, publică I. D. R. No. 113, din 23 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silvic Dumitru Ilescu se numește, în calitate de membru în Consiliul Tehnic al Pădurilor, în locul d-lui ing. cons. silvic I. Schorscher, al cărui mandat a încetat prin pensionare. Prin același Decret, d-l ing. cons. silvic V. Finichiu, referent la Cons. Tehnic al Păd., se numește în calitate de secretar al Cons. Tehnic al Păd.

— M. Of. No. 31 din 6 Februarie 1946, publică I. D. R. No. 111 din 23 Ian. 1946, prin care D-l ing. cons. silvic dr. Georgescu Constantin, decanul Facultății de Silvicultură din Politehnica București, se numește Director al Institutului de Cercetări Forestiere în locul d-lui ing. cons. silvic Drăcea Marin, a cărui delegație încetează.

— M. Of. No. 33 din 8 Febr. 1946, publică decizia ministerială No. 2735 din 25 Sept. 1945, prin care d-l ing. insp. silvic Cormoș Procopie se numește șef al Serv. Comercial dela A-ția Fondului Bisericesc Bucovina.

— M. Of. No. 34 din 9 Febr. 1946, publică decizia ministerială No. 133 din 23 Ian. 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silvic Gh. P. Antonescu, se însărcinează și cu controlul general al Inspectoratului Silvic Timișoara.

— M. Of. No. 36 din 12 Febr. 1946, publică Dec. Adm. Casei Păd. No. 75.877 din 1946, prin care se transferă următorii: Ing. silvic cl. I Dinică Dumitru, dela Ocolul silvic Cislău la Ocolul silvic Lucieni, ca ajutor; ing. silvic stagiar Mărgineanu Octavian, dela Fabrica Ierbuș, la Ocolul silvic Valea Râului.

— M. Of. No. 38 din 14 Febr. 1946, publică I. D. R. No. 355 din 6 Febr. 1946, prin care se numesc în serviciul Adm. Casei Pădurilor Statului, următorii ingineri silvici: Roșală Gh. cu gradul de inginer silvic cl. II-a. Pancu N. Pantelimon, Datcu P. Voicu, Dogărăscu Claudiu, Groșeanu Moise, Săvulescu C. Const., Discuțeanu Gh., Patachi Iosef. Ardeleanu P. Gheoghe, Buniș N. Nic. și Tănăsescu Gh., cu gradul de ingineri silvici stagiar.

— M. Of. No. 41 din 18 Febr. 1946, publică dec. min. No. 213, din 1 Febr. 1946, prin care d-l ing. subinsp. silvic Ostafie Gh., se detașează pe data de 15 Dec. 1945, din Centrul Inspectoratului Silvic Timișoara, la I.N.C.O.P., încetând pe aceeași dată detașarea d-lui ing. insp. silvic Guran Iulian din Dir. Silvică CAPS. Arad.

— M. Of. No. 42 din 19 Febr. 1946, 1946, prin care d-l ing. silvic cl. II-a, publică dec. min. No. 263 din 8 Febr. Voinescu Iosif, dela Serv. Silv. Jud. Prahova, se detașează la Școala de pădurari Gilău, jud. Cluj, cu sediul provizoriu în Lăpușna jud. Mureș, în calitate de Director al acestei Școli. Pe aceeași dată, încetează detașarea d-lui ing. subinsp. silvic Rusu D. Alex. la aceeași Școală, D-sa repartizându-se la dispoziția Dir. Silvice.

— Idem No. 214, din 1 Febr. 1946, prin care următorul personal tehnic de la Insp. Silv. Buc. se însărcinează cu atribuțiunile specificate în dreptul fiecăruia, după cum urmează: D-l ing. insp. silv. Nestorescu Const. ca șef al Serv. regim. silvic, din Inspectorat și inspector de control la unitățile din Jud. Ilfov. D-l ing. subinsp. silvic Stolan Nic. ca șef al Serv. tehnic din Inspectorat și insp. de control la unitățile din Jud. Dâmbovița. D-l ing. insp. g-l silvic, Roșculeț Ioan, ca membru în Comi-

tetul tehnic de pe lângă Insp. București, și insp. de control la unitățile din Jud. Brașov. D-1 ing. insp. silvic Moșandrei Gh. ca insp. de control la unitățile din Jud. Prahova și Buzău. D-1 ing. subinsp. silvic Bădescu Gh. es detașează în interes de serviciu, la Insp. silvic București, ca insp. de control la unitățile din Jud. Muscel și Teleorman. D-1 ing. insp. silvic Bărbulescu Ștefan, se detașează la Insp. silvic București, ca insp. de control la unitățile din Jud. Argeș și Vlașca. D-1 ing. insp. silvic Cucer Terențiu, se detașează la Școala de Brigadieri silvici Curtea de Argeș, ca Director și profesor al acestei Școli, încetându-i pe aceeași dată, detașarea la Insp. Silv. București. Pe data de 1 Febr. 1946, încetează detașarea d-lui ing. subinsp. silvic Ștefănescu Const. dela Centrul Div. X-a CAPS. Lugoj, la INCOP.

— Pe data de 1 Febr. 1946, încetează detașarea d-lui ing. subinsp. silvic Ștefănescu Const. dela Centrul Div. X-a CAPS. Lugoj, la INCOP.

— Idem No. 30 din 5 Febr. 1946, prin care încetează pe data de 31 Mart. 1945, detașarea d-lui ing. subinsp. silvic Vlad Ion, la Ocolul silvic Slobozia. Dela aceea dată, d-sa va executa la Ocolul silvic Slobozia delegația dată de ICEF, privind studierea condițiilor de vegetație ale Moșiei Jegălia.

— Idem No. 33 din 8 Febr. 1946, prin care d-nii ing. insp. silvic Ion Dobrescu, insp. de control și ing. silvic cl. I Paul Belinschi, șeful Ocolului Nehoiu, sunt repuși pe data de 21 Dec. 1945, în toate drepturile avute.

— Idem No. 27 din 1 Febr. 1946, prin care se transferă la cerere, d-1 ing. silvic cl. II-a, Filip Tomulescu, dela Ocolul silvic Vidra, ca șef al Ocolului Sovata, jud. Mureș.

— M. Of. No. 44 din 21 Febr. 1946, publică dec. min. No. 81.383 din 18 Febr. 1946, prin care următorul personal care a funcționat sub regimul român până în 1940, aflat în funcțiune în Ardealul de Nord, se primește în serviciu la Dir. reg. silvică Cluj, pe data de 1 Aprilie 1945; Ing. subinsp. silvici: Bohn Mihai, Oc. silvic Baia Mare, Naghi Acațiu, Oc. silvic Băița, Ing. cons. silvic. Popp Ladislau, Dir. silvică Cluj. Ing. insp. silv. Szontag Iosif, Oc. silvic Săl.

— M. Of. No. 45 din 22 Febr. 1946, publică dec. min. No. 521 din 15 Febr. 1946, prin care d-1 ing. cons. silvic Marin Petcuț, directorul Secției II-a dela ICEF, este delegat cu conducerea Secției V-a pe timpul dela 1 Ian. 1946—31 Iunie 1946.

— Idem No. 39 din 15 Febr. 1946, prin care d-1 ing. subinsp. silvic Vintilă Eugen, se delegează până la noi dispozițiuni, cu conducerea Laboratorului de Tehnologie a Lemnului dela ICEF, și a Biroului MONT. dela acel Laborator.

— M. Of. No. 49 din 27 Febr. 1946, publică dec. min. No. 83.285, din 23 Febr. 1946, prin care d-1 ing. insp. g-1 silvic Ivănescu Alex. din centrala Dir. Pitești, se detașează în interes de serviciu la Adm. Livrărilor către URSS.

— Idem No. 82.372 din 1946, prin care d-1 ing. insp. g-1 silvic Florin Iordăchescu din Min. Cooperației se transferă în Centrala Casei Păd. Statului.

— Idem No. 82.370 din 1946, prin care d-1 ing. insp. g-1 silvic Furcăreanu Gh. se încadrează în buget în post vacant în Adm. Centrală CAPS. pe data de 1 Ian. 1946.

— M. Of. No. 50 din 28 Febr. 1946, publică dec. min. No. 377 din 25 Febr.

1946, prin care d-l ing. insp. silvic Dumitru Antonescu, din Insp. silvic Buc se pune în retragere: din oficiu, spre a-și aranja drepturile la pensie, pentru caz de boală.

— M. Of. No. 54 din 5 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 429 din 28 Febr. 1946, prin care d-l Frătilă Virgil ing. subinsp. silvic, se însărcinează și cu conducerea Serviciului Silvic Trei-Scaune.

— M. Of. No. 57 din 8 Martie 1946, publică Jurnalul Conns. de Miniștri No. 139/1946 prin care se majorează taxa permisului de vânatoare cu începere dela 1 Aprilie 1946, dela 1800 lei la 5400 lei.

— Idem Dec. Min. No. 85.693 din 1946 prin care se repartizează în serviciul Casei Pădurilor Statului, următorii d-ni ingineri: Roșală Gh. ca șef al Oc. silvic Huniedoara. Ing. silv. stag.: Pănciu N., Pantelimon în Centrala Dir Craiova; Datcu P. Voicu, la Ocolul silvic Balotești; Dogărescu Claudiu, la Ocolul silvic Câmpina; Groșanu Motoc, la Centrul Curtea de Argeș; Discuțeanu Victor la Ocolul silvic Măcin; Ardeleanu T. Gheorghe, la Ocolul Radna; Patachi Iosif, ca șef al Ocolului silvic Slobozia; Buniș N. Nicolae, la Ocolul silvic Galu; Săvulescu C. Const. la Ocolul Moreni; Popescu Const. la Ocolul silvic Tismana; Tănăsescu Gh. la Centrul Curtea de Argeș.

— Idem No. 85.694 din 1946, prin care d-l ing. insp. silvic Angelescu Constantin șeful Ocolului silvic Brănești, se transferă la cerere, în Centrala Dir. Reg. Silv. București.

— M. Of. No. 60 din 12 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 505 din 27 Febr. 1946, prin care d-l ing. silvic Armășescu C. Sorin, se detașează dela Di-

recția Silvică la Institutul de Cercetări Forestiere al României, pe data de 1 Februarie 1946.

— M. Of. No. 61 din 13 Martie 1946, publică Decretul Lege pentru extinderea legii No. 9 din 25 Ian. 1946, la inginerii și conducătorii din Corpurile Silvice și Agronomic. Sunt publicate de asemenea și Tabelele de salarizare A/IO literele B și C precum și Tabela B/1 din Codul Funcționarilor Publici, modificate conform dispozițiilor acestei legi.

— M. Of. No. 64 din 16 Martie 1946, publică decizia d-lui Director al Institutului de Cercetări Forestiere al României, prin care d-l Ing. subinsp. silvic I. Popescu-Zeletin transferat la ICEF, se repartizează la Ocolul silvic experim. Sinaia pe data de 14 Febr. 1946, și se detașează pe aceeași dată în interes de serviciu, în Centrala Institutului.

— M. Of. No. 66 din 19 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 531 din 14 Martie, 1946, care fixează comisiunea de stabilire a stagiului care dă drept la gradații, inginerilor și conductorilor silvici din Corpul Tehnic Silvic. Această comisiune este alcătuită după cum urmează: Președinte, ing. cons. silv. Georgescu Vencu, director în Casa Păd. Statului. Membri: Sergiu Lungu, director adm. în Dir. Personalului și Dragomir Ion, ing. insp. silvic din Direcția P.P.J. Secretar: Epure Ion, cond. silvic din Direcția Silvică.

— M. Of. No. 72 din 26 Martie 1946 publică I. D. R. No. 987 din 22 Martie 1946, prin care următorii ingineri silvici reușiți la concursul din 13—15 Febr. și 1—2 Martie 1946, se numesc în gradul de ingineri silvici stagiați, în bugetul Ministerului de Agricultură și Domeniilor, Dir. Silvică și Dir. P.P.J.; Bujaker Alex. Igor, la Școala de pădu-

rari Gilău. Ursulescu Ștefan la Serv. Silvic Jud. Mehedinți. Miron D. Gh. la Serv. Silvic jud. Putna, Liubimirescu I. Ambrozile la Insp. Silvic București. Măcota A. Traian, la Serv. Silv. jud. Ilfov. Barbu C. Ioan, la Serv. Silvic jud. Gorj. Bădea I. Virgil la Serv. Silv. jud. Râmnicul-Sărat. Petruțiu N. Ovidiu Ioan, la Insp. Silv. Siblu. Ștefănescu I. Ioan, la Ocolul Silvic Joseni Ciuc, Colomeico F. Leon, la Ocolul Silvic Rupea jud. Târnava-Mare. Zamora D. Titel la Serv. Silvic jud. Rădăuți. Țana I. Almoș la Ocolul silvic Năruja. Deac V. Leonida la Ocolul Silvic Gălgău. Ciobanu F. Nic. la Ocolul Silvic Ciucul de Sus. Cătănescu I. Dan la Ocolul Silvic Brețcu

— Idem No. 567 din 19 Martie 1946, prin care d-l Avram Gh. ing. cons. silvic dela Dir. Silvică se detașează la Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, Oficiul Lemnului de Lucru, înțetându-i astfel detașarea da Adm. Casei Păd. Statului.

— M. Of. No. 73 din 27 Martie 1946, publică Decretul-Regal No. 809 din 20 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici reușiți la concursul din 13 și 14 Dec. 1945, se numesc în gradul de ing. silvic stagiar, în bugetul Min. Agric. și Dom., Dir. Silv. și Dir. P.P.J.: Tătaru E. Iuliu, la Ocolul silvic Dumbrăveni. Ionescu V. Marin, la Ocolul silvic Hălmagiu. Ionescu D. Alexandru, la Școala de Cond. Silv. Casa Verde Timișoara.

— M. Of. No. 73 din 27 Martie 1946, publică dec. min. No. 603 din 26 Martie 1946, prin care se numesc în funcțiunea de inspectori de control general tehnic, la Direcția Silvică, D-nii: ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif și ing. insp. g-l silv. Burculeț I. Mihai, cu delegații speciale. D-l ing. insp. g-l silv. Antonescu Gh. rămâne numai cu controlul g-l al Insp. silv. Timișoara. D-l ing.

insp. g-l silv. Georgescu Gh. Stelian, pentru controlul și activarea exploatărilor de păduri, D-l ing. insp. silvic Niculescu St. Iulian, pentru controlul lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate. D-l ing. insp. g-l silv. Cezar Cristea, cu delegații speciale. Deasemeni, se numesc în funcțiunea de șefi de serviciu: D-l ing. insp. silvic Rotaru Cornel, la Serviciul Controlului, D-l ing. insp. silv. Silian Samoil, la Serv. producției și statisticii lemnului, Serv. regimului silvic, ameliorării terenurilor degradate și Oficiul de studii și propagandă forestieră, până la desemnarea titularilor vor fi girate respectiv de d-nii: ing. cons. silv. Vasilescu C. Iosif, ing. insp. silv. Niculescu St. Iulian și ing. insp. silv. Cezar Cristea.

— Idem No. 604 din 26 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici subinspectori, din cadrul de Stat și particular, se înaintează la gradul de ingineri insp. silv.: La vechime: A. Din serviciul M. A. D.: Stănescu Gh. Alex. și Grecu Gh. Ion, pe data de 20 Oct. 1945. Nahaiciuc M. Traian, Profir V. Const., Dobrescu T. Pascu, Pătrașcu I. Eugen, Werbitchy Iulian, Bozdog Pavel, Caloianu D. Ion, Vulpe N. Filip și Șerbănescu I. Stelian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Scraba Vasile și Vendel Gh. Alex., ambii pe data de 1 Ian. 1946

2. La alegere: A. Din cadrul M. A. D.: Căpitanu N. Const., Rotaru P. Corneliu, Alexandrescu T. Andrei, Zaharia V. Petre, Vulcan I. Gh., Fețeleș Const., Munteanu Victor, Ștefănescu Gh., C. Merei, Verșescu S. Nic., Rucăreanu P. Nicolae, Popescu C. Simona, Mihăescu D. Ioan, Predescu N. Gh., Bărbulescu Sp. Alex., Bădescu Gh. Gheorghe, Drăgulescu Ion, Neagoe I. Nic., Băncilă St. Mircea, Fedorovici E. Const., Vlad I. Ion, Haner R. Fr., Konrad Iosif, Bordea I. Dumitru, Popescu I. Zeletin, Murgu C. Gh., Rădulescu V. Ion, Roșca M. Tu-

dor, Rătaan I. Ion și Mircea D. Emilian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat și particular, se înalțează la gradul de ing. subinspector silvici: La vechime: A. Din serviciul M. A. D.: Lăcătușu M. Traian, Stângă I. Ion, Hagî S. Marcel, Lazanu I. Vasile, Chelsoi M. Nic., Boldâr Al. Gavril, Pascu V. Const., Georgescu D. Teodor, Nicolescu Gh. Iacob, Dumitrașcu N. Const., Tarnavski Gh. Alex. și Sontea Gh. Sebastian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții de Stat: Jauernig Fr. Carol, pe data de 1 Ian. 1946. La alegere: A. Din M.A.D.: Baboe D. Gh., Cunețchi I. Ilie, Dumitrescu C. Romulus, Rădulescu I. Teodor, Popescu C. Aurel, Golassewski F. Iosif, Mutică M. Const., Leon C. Gh., Fostî P. Ion, Strătescu V. Liviu, Vlaicu M. Dumitru, Agavriiloaei C. Teodor, Filipovici S. Jiva, Frățilă D. Oancea, Antonescu P. Ion, Crischi D. Dumitru, Dumitrașcu I. Nic., Zamfir C. Const., Foale A. Trofim, Brețu C. Anton și Dodon I. Ion, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții de Stat: Constantinescu I. Alex. pe data de 1 Ian. 1946.

Următorii ing. silvici cl. I-a, din cadrul de Stat și particular, se înalțează la gradul de ingineri șefi silvici: La vechime: Din serviciul M.A.D.: Secăreanu Gh. Teodor, pe data de 1 Oct. 1945. La alegere: A. Din serviciul M. A.D.: Comes I. Titus, Iancov C. Nicolae, Beldie C. Alex., Micu N. Nic., Sava P. Andrei, Rusu D. Ion, Marcu Gh. Ion, Achimescu A. Const., Ionescu Gh. Gheorghe, Petreanu A. P. Eugen, Popescu I. Nic. și Albulescu N. Ștefan, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Apaty A. Zoltan, Faust C. Henric și Seșan C. Valerian, toți pe data de 1 Ian. 1946.

Din cadrul particular: Tătărușanu Gh. Alex. pe data de 1 Ian. 1946.

Următorii ingineri silvici clasa II-a, din cadrul de Stat și particular, se înalțează la gradul de ingineri silvici cl. I-a, după cum urmează:

Din serviciul M. A. D.: Babuția St. Teodor și Rădulescu B. Duțu, ambii pe data de 18 Martie 1945. Proorocu M. Dumitru, pe data de 28 Martie 1945; Nistor D. Const. pe data de 17 Iulie 1945; Bardan I. Nic. pe data de 1 August 1945; Panaitescu I. Marin, Temelie St. Lucia-Maria, Modăleă S. Ana Maria și Carпов M. Dumitru, toți pe data de 1 Sept. 1945. Popovici I. Iosif Petre pe data de 1 Oct. 1945. Roșca Diacenco E. Vl. și Dobrescu S. Ion, pe data de 1 Noembrie 1945. Blăscu I. Boris și Foale A. Petru, pe data de 1 Ian. 1946.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Polizu A. Ion, pe data de 18 Martie 1945. Arsenescu B. Mircea pe data de 15 Aprilie 1945. Puiu I. Sextil, pe data de 8 Iulie 1945. Opreșcu C. Nic. pe data de 11 Iulie 1945. Pașcovici V. Victor, pe data de 7 August 1945. Gavală A. Mihai pe data de 4 Oct. 1945 și Ionescu N. Petre pe data de 24 Nov. 1945.

Următorii ing. stag. din cadrul de Stat și particular, se înalțează automat la vechime la gradul de ingineri silvici cl. II-a, după cum urmează: A. Din serviciul M.A.D.: Conțescu M. Eugen pe data de 15 Nov. 1945. Mihai I. Gh. și Ionescu R. Faustin, pe data de 6 Dec. 1945. Bârcă I. Leon, Crinu I. Jean, Mihalache V. Victor, Banescu I. Traian, Batea I. Enea și Popovici Tr. Eustațiu, toți pe data de 23 Dec. 1945.

B. Din serviciul altor instituții din cadrul de Stat: Căpitan activ Petrescu I. Cezar, pe data de 15 Ian. 1944.

Din cadrul particular: Constantinescu F. Gh. pe data de 22 Aprilie 1944

— M. Of. No. 74 din 28 Martie 1946, publică Dec. Min. No. 91.850 din 1946,

prin care d-l ing. insp. g-l silvic Lisievici Vasile, din Centrala Dir. București, se transferă în interes de serviciu, în Centrala CAPS. și se numește pe aceeași dată la controlul general al Casei Păd. Statului.

— M. Of. No. 75 din 29 Martie 1946. publică I. D. R. No. 1029 din 26 Martie 1946, prin care următorii ing. silvici reușiți la concursul din 14—16 Martie 1946, se numesc în bugetul Min. Agric. și Dom., Dir. Silvică și Dir. PPJ. și se repartizează după cum urmează: Covaliu Ștefan I. Corneliu, la Insp. Silvic București. Corlatan Ștefan Laviu, la Serv. Silvic Jud. Brașov. Cristea N. Miron, la Insp. Silvic București. Bădescu G. Grigore, la Insp. Silvic Craiova. Grobnic R. Gheorghe la Insp. Silvic Focșani. Pavel P. Vasile, la Insp. Silvic Sibiu. Gontaru M. Ștefan, la Ocolul Silvic Tileți-Argeș. Stanicu S. Nic, la Inst. de Cercetări Forestiere al României. Purcelean V. Ștefan, la Ocolul Silvic Vatra-Dornei. Purcel I. Vasile, la Ocolul Silvic Huedin.

— Idem No. 1046 din 27 Martie 1946, prin care se numesc la Inst. de Cercetări Forestiere al României următorii ing. silvici, în gradele arătate în dreptul fiecăruia: 1) Birăescu Gh. Sorin, ing. silv. stag. 2) Andreescu A. Vasile, ing. silvic Cl. II-a, repartizat ca șef al Ocolului silvic experim. Sinaia. 3) Elian Gheorghe ing. silvic stag., repartizat la Ocolul silvic experim. Carol I. 4) Negru I. Ștefan, ing. silvic stag.

— M. Of. No. 83 din 6 Aprilie 1946 publică Dec. Min. No. 733 din 2 Aprilie 1946 prin care d-l ing. cons. silv. Cînta Gheorghe, se delegă inspector de control general pe lângă Dir. P.P.J.

D-l ing. insp. g-l silvic Ionescu Dumitru, trece în locul d-lui ing. cons. silv. Cînta Gh., ca șef al Serv. tehnic.

— M. Of. No. 89 din 13 Aprilie 1946, publică Dec. Min. No. 792 din 11 Aprilie 1946, prin care se înființează la Dir. Silvică din M.A.D., „Serviciul Corpului Silvic”. Se delegă ca șef al Serviciului Corpului Silvic, d-l ing. șef silvic Sme-recinski Igor, din serviciul central al Dir. Silvice, d-sa devenind de drept și secretar al Comitetului de înaintări.

Se numesc deasemeni ca membri supleanți în comitetul de înaintări al inginerilor silvici, d-nii: Ing. cons. silv. Ivancea Dumitru din Dir. Silvică, Ing. cons. silv. Rădescu Oprea din C.A.P.S.; ing. insp. g-l silv. Tișcă Sextil din Dir. P.P.J.; ing. insp. g-l silv. Bondescu Emil, din C.A.P.S.; ing. insp. silv. Niculescu Iulian din Dir. Silvică; ing. insp. silv. Georgian Teofil din C.A.P.S.

— M. Of. No. 90 din 15 Aprilie 1946, publică Dec. Min. No. 796 din 11 Aprilie 1946, prin care d-l ing. insp. g-l silv. Haret Hristodor se numește șef al Serviciului Impăduririlor și Ameliorărilor din Dir. P.P.J. D-l ing. insp. g-l silv. Angelescu Dumitru, se numește subșef al Serv. mai sus amintit. D-l ing. insp. silv. Băltăreși Alex. se numește subșef al Serv. Tehnic al ridicărilor în plan, amenajărilor, construcțiilor și statisticii, patrimoniului și producției.

— M. Of. No. 91 din 16 Aprilie 1946. publică Dec. Min. No. 726 din 30 Martie 1946 prin care d-l ing. subinsp. silv. Rubțov Ștefan dela Dir. Silv. Bistrița, se transferă la cerere în post corespunzător vacant în bugetul Direcției Silvice.

— Prin Dec. Min. No. 237 din 6 Februarie 1946, au fost numiți Inspectori de vânătoare, onorifice, de Plasă, D-nii:

Silaghi Coriolan, ing. silvic, pentru Plasa Baia-Mare (Satu-Mare).

P U B L I C A Ţ I U N I

Copie

D E C I Z I U N E

Nr. 157 din 28 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcțiunii Economiei Vânătorului înreg. la Jurnal Nr. 944/946 în interesul promovării economiei vânătorului și pescuitului în apele de munte;

D E C I D E M :

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 241 din 14 Februarie 1945.

Art. II. — Înființarea și funcționarea Societăților de vânătoare și a Societăților de pescuit în apele de munte, se aprobă de Ministerul Agriculturii și Domeniilor cu avizul favorabil al Consiliului Superior al Vânătoarei, dacă, — pe lângă acceptarea statutului — tip —, ele s'au obligat a lua personalitatea juridică.

Art. III. — Se admite înființarea și funcționarea de „Asociații vremelnice de vânătoare, sau de pescuit în apele de munte”, numai în mod excepțional, în următoarele cazuri programate:

a) Dacă se fac colonizări de vânat indigen sau străin sau colonizări de salmonizi;

b) Dacă se urmărește și promovează lărgirea zonei de răspândire a cerbilor, căprioarelor, caprelor negre, potârnichilor sau fazanilor;

c) Dacă se urmărește, prin amenajări speciale și cu investiții bănești însemnate, refacerea unui teren de vânătoare ruinat, sau a unei ape de munte depopulate.

Asociațiile vremelnice de vânătoare sau de pescuit în apele de munte, pot funcționa fără statul oficial, cu un număr de cel mult 12 membri cotizanți, cu obligativitatea de a se semna contractul de către fiecare membru.

Durata Asociațiilor suszise este egală cu a contractului de arendare a dreptului de vânătoare, sau al dreptului de pescuit în apele de munte.

Aprobarea acestor asociații, se va face de către Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea Economiei Vânătorului, numai în baza unui referat bine motivat al Inspectorului de vânătoare județean și cu avizul favorabil al Consiliului Superior al Vânătoarei.

Art. IV. — Domnul Director al Direcțiunii Economiei Vânătorului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) R. Zăroni.

Nr. 102 din 21 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere reclamațiunile unor plugari cu privire la pagubele cauzate de răpitoare;

Având în vedere referatul Direcțiunei Economiei Vânătorului, înreg. la jlt. nr.

D E C I D E M :

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 10375 din 1 Iulie 1942.

Art. II. — Pentru stăvilirea pagubelor cauzate crescătorilor de vite, de către urșii stricători, impușcarea acestora este permisă fără autorizație specială, după următoarele norme:

Indată ce se constată neîndoelnic, că un urs atacă turma sau a ucis o vită, se va încunoștiința arendașul terenului de vânătoare, sau paznicul său de vânătoare, care sunt obligați a proceda chiar în aceeași zi la impușcarea ursului. În caz că suszișii nu ar fi aflabili, sau nu s'ar deplasa în ziua încunoștiințării la fața locului, proprietarul turmei atacate, al vitei ucise, sau împuternicitul lui, se vor adresa Primarului comunei în a cărei rază administrativă se află turma atacată sau vita ucisă. Primarul comunal va delega, din oficiu, cu impușcarea ursului stricător, un vânător competent care posedă permis de vânătoare în regulă.

Pielea ursului stricător, impușcat, revine de drept, proprietarului sau arendașului dreptului de vânătoare, care este însă obligat a acorda celui care a ucis ursul, un premiu de 30.000 lei. În caz de refuz al plății, pielea revine aceluia care a impușcat ursul.

Art. III. — Pentru apărarea târlei, contra atacurilor urșilor stricători și a lupilor, proprietarul târlei poate ține în stână una singură armă de foc, dacă a dobândit autorizația legală de Posed — Armă. Intrebuintarea armei în afară de raza târlei nu este admisă, decât numai dacă proprietarul ei posedă autorizația de Port — Armă și este membru al societății de vânătoare al terenului pe care se află la pășune turma.

Art. IV. — În terenurile de vânătoare în care se semnalează pagube în vite, cauzate de urși stricători, sau pagube cauzate de mistreți în agricultură, Șeful Ocolului Silvic, — în coințelegere cu Inspectorul de Vânătoare Județean și după încunoștiințarea arendașului dreptului de vânătoare, — va putea organiza vânători oficiale.

Vânătorile oficiale se vor face prin cooperarea benevolă între vânătorii cu permis de vânătoare și locuitorii comunei ce suferă de atare pagube. Atât vânătorii participanți cât și băfăiași desemnați de către Primarul comunei interesate, vor da concursul fără plată.

La vânătorile oficiale nu se va impușca alte specii de vânat decât cele despre care s'a stabilit neîndoelnic că au pricinuit de curând pagube, iar piesele ucise aparțin proprietarului sau arendașului dreptului de vânătoare.

Art. V. — Pentru a veni în ajutorul celor păgubiți de urșii stricători, Ministerul Agriculturii și Domeniilor în cooperare cu Uniunea Generală a Vânătorilor din România, cu începere dela 1 Aprilie 1946, poate acorda aju-

oare individuale până la 100.000 lei, după caz, dacă prin martori și acte oficiale întocmite de notarul comunal și certificate de postul de jandarmi, se dovedește neîndoelnic, că vita respectivă a fost de fapt ucisă de urs și nu de lup, nici nu a murit prin accident sau din pricina unei boale.

Art. VI. — Cu începere de la 1 Aprilie 1946, premiul instituit prin Decizia Ministerială Nr. 2332/945, pentru fiecare lup ucis, se majorează de la lei 4.000 la 30.000 lei, observând procedura publicată în Monitorul Oficial, Nr. 53 din 4 Martie 1939. Pielea lupului ucis aparține de drept proprietarului sau arendașului dreptului de vânatoare.

Pentru pagubele cauzate de lupi nu se acordă ajutor.

Art. VII. — Proprietarii și arendașii dreptului de vânatoare sunt obligați a lua cele mai largi măsuri pentru distrugerea lupilor prin toate mijloacele, sub sancțiunea rezilierii contractului de arendare.

Art. VIII. — Domniul Director al Direcțiunii Economiei Vânatului, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) R. Zăroni.

C O N V O C A R E

Domniile acționari ai Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic „CEACS” sunt convocați în Adunare Generală Ordinară pentru ziua de 14 Aprilie 1946, orele 10 în localul Societății „Progresul Silvic”, din București, B-dul Take Ionescu No. 31.

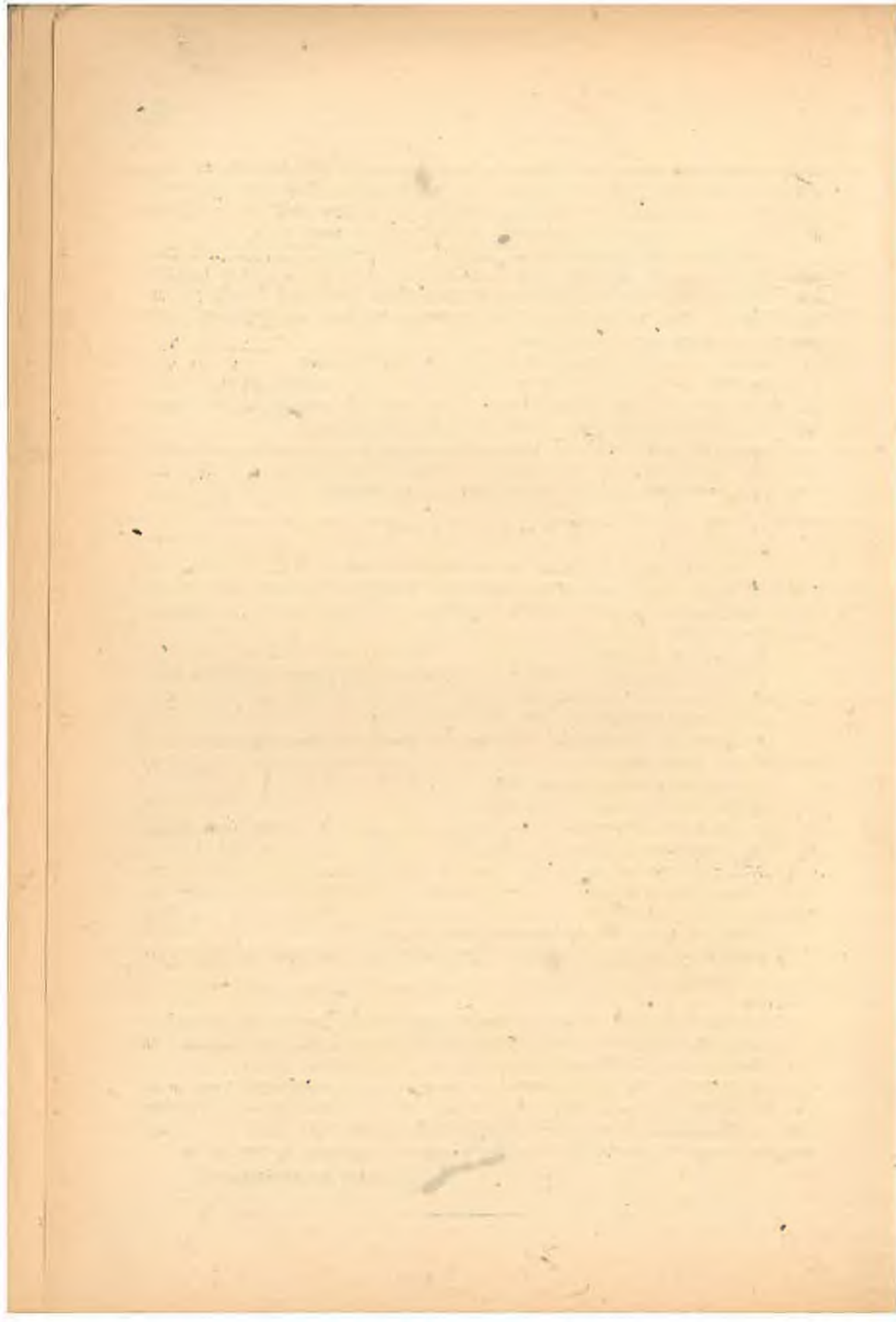
Ordinea de zi:

1. Darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității anului 1945;
2. Raportul Cenzorilor;
3. Aprobarea Bilanțului, Contului de Profit și Pierdere, precum și repartizarea beneficiului;
4. Aprobarea Bugetului pe 1946;
5. Plasarea Fondului de Rezervă;
6. Alegerea a trei membri în Consiliul de Administrație în locul D-lor: M. Suhățeanu, Al. Aldulescu și I. Băleanu al căror mandat a expirat;
7. Alegerea a trei cenzori în locul D-lor: Gh. Avram, V. Vasiliu și St. Sprangate al căror mandat a expirat precum și alegerea a trei cenzori supleanți;
8. Stadiul lucrărilor de transformare a Casei;
9. Mărirea capitalului de la 4 milioane la lei 10.000.000 prin emiterea de noi acțiuni;

Membrii ai căror mandat a expirat, precum și cenzorii pot fi realeși Membrii Consiliului, aleși, trebuie să posede 30 acțiuni iar cenzorii 20. Votarea se face în conformitate cu art. 81 și 82 din statute.

Potrivit art. 76 din Statute, dacă în ziua de 14 Aprilie 1946 nu se va întruni numărul de acționari cerut de statute, Adunarea se amână pentru ziua de 28 Aprilie 1946 în același local și la aceeași oră, fără nici o altă convocare sau publicație când se va ține cu orice număr de membri.

Consiliul de Administrație

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:

Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:

At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu

G. I. Ionescu

D. Șurlan

Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:

C. C. Georgescu

Vice-Președinți:

C. Rachieru și Gr. Colpacci

Secretar general:

Șt. Predescu

Casier:

Șt. Constantinescu

Membrii Consilierii:

Bordea Dem.

Filip C. Vasile

Popescu Gh. Const

Borovski B.

Georgescu Vencu

Popovici Valer

Boldur Mihail

Ionescu I. Gh.

Purcăreanu Gh.

Butoi Alex.

Lissievici Vasile

Radoteatu Sterie

Comșia M. Aurel

Manole Horia

Șurlan Dimitrie

Comes Titus

Marinescu Ionel

Vișan Traian

Constantinescu Leu Ioan

Nettea Constantin

Volosciuc Aurel

Eliescu Grigore

Pană Gheorghe

Teodorescu Ștefan

Ene Mircea

Paladian Ioan

Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**

Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	20.000 lei
„ „ „ „ particulari	10.000 „
„ „ „ „ studenți, conducători și brigadierei	5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratatate și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat
și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag. + 10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

ANUL 61

Nr. 5-8 MAI-AUGUST 1946

RÉVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

R E V I S T A P A D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

---

ANUL 61

Nr. 5—8 / 1948

S U M A R U L :

Studii:

Eug. Vintilă și I. I. Mateescu: Unelele foloase la exploatarea pădurilor
din Ocolul silvic Țigănești-Ilfov — — — — — 57

Comentarii:

I. Florescu: Premizele politicii forestiere — — — — — 71
Mir. Ene: Observațiuni din domeniul protecției pădurilor în regiunea Cheia 76

Vânătoare — Pescuit:

Otto Witting: Vânătoarea urșilor la hait — — — — — 79
V. Cotta: Sugestia pentru noua lege a vânătoarei — — — — — 83

Cronica internă (pag. 90), Acum 50 ani (pag. 98), Cronica cinegetică (pag. 100),
Cr. Externă (pag. 105), Legislație (pag. 108), Cărți (pag. 197).

S O M M A I R E

Études:

Les outils employés à l'exploitation du bois dans le
cantonement Țigănești — — — — — E. Vintilă et
I. I. Mateescu

Commentaires:

Premises de la politique forestière — — — — — Mir. Ene
Observations sur les forêts de la région Cheia (Prahova) I. Florescu

Chasse et Pisciculture:

La chasse de l'ours à l'appât — — — — — O. Witting
Suggestions pour une nouvelle loi sur la chasse — — V. Cotta

Chronique (intérieure, extérieure, cynégétique). Il y a 50 ans. Legislation, Livres.

S T U D I I

UNELTELE FOLOSITE LA EXPLOATAREA PADURILOR DIN OCOLUL SILVIC ȚIGĂNEȘTI-ILFOV

de Ing. Dr. EUGEN VINTILA
și Ing. ION I. MATEESCU

1. Introducere. 2. Date tehnice asupra topoarelor. 3. Date tehnice asupra joagărelor. 4. Descrierea uneltelor folosite la exploatările din Ocolul silvic Țigănești: A) Topoare. B) Joagăre. 5. Incheiere.

1. Introducere.

La exploatarea pădurilor se găsesc folosite la noi unelte variate, după regiuni sau împrejurări. Aceste unelte variază ca formă, dimensiuni și calitate. În alte țări s'a ajuns, pe bază de cercetări, la unelte perfecționate, care ușurează munca, măresc randamentul și micșorează pierderile de exploatare. Studiul de față constituie o primă investigațiune, cu caracter documentar, asupra uneltelor folosite la noi și înfățișează situația în care se găsesc două din cele mai importante unelte de exploatare: toporul și joagărul, la un ocol tipic de șes, fără lucrători forestieri permanenți și cu brațele de muncă în general scumpe. Datele caracteristice ale uneltelor au fost măsurate pe exemplarele găsite la lucrători și ele au fost comparate cu cele prescrise astăzi de normele străine. Totodată s'a căutat să se arate cum se face și ascuțirea și întreținerea uneltelor de către aceștia, lucru foarte important, de care depinde, după cum se știe, buna conservare și utilizare a uneltelor¹⁾.

---

1) La desenarea uneltelor și măsurarea dimensiunilor, d-l ing. I. Mateescu s'a folosit de indicațiunile date de d-l ing. A. Constantinescu.

2. Date tehnice asupra topoarelor.

În cele ce urmează sunt arătate datele tehnice mai importante pe care trebuie să le îndeplinească, în condițiuni ideale, anumite tipuri de topoare. Pe baza studiului uneltelor s'a ajuns să se stabilească, în afară de greutate, și forma cea mai avantajoasă a toporului, în funcție de natura materialului lemnos (specii moi sau tari) și de felul operațiunilor de efectuat (doborât, tăiat crăci sau despicat).

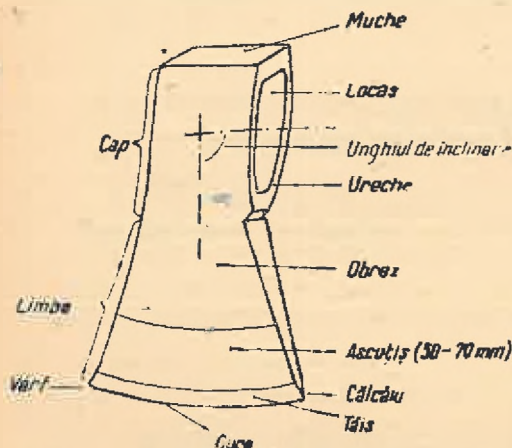

Fig. 1. — Denumirea părților componente ale toporului.

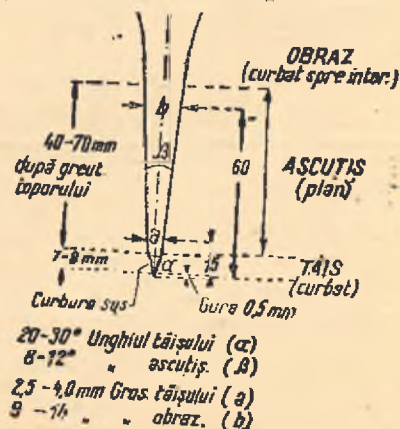

Fig. 2. — Elementele caracteristice ale toporului de specii moi (lifa).

S'a ajuns astfel la fixarea unor anumite profile de topoare, caracterizate prin mărimea unghiului tăișului și al ascuișului (α și β) precum și prin grosimile a și b , măsurate la 15 mm, respectiv 60 mm dela gură (fig. Nr. 2). Trecerea dela unghiul α la β se face printr'o curbură, a cărei mărime se exprimă prin $\frac{\alpha - \beta}{2}$ și care poate fi așezată mai sus sau mai jos, față de gura toporului. Tăișul are întotdeauna o formă curbată către exterior, iar ascuișul o formă plană.

Poate varia mai departe și lățimea gurii toporului (măsurată pe curbură), înălțimea lui (măsurată dela gură la muche), mărimea capului, grosimea muchei, etc. Un rol important îl prezintă deasemenea forma și mărimea cozii toporului precum și unghiul de înclinare al toporului propriu zis față de coadă (înclinare înainte, înapoi sau la 90°).

Coadă dublu îndoită, denumită și „picior de vacă“, este astăzi recunoscută ca cea mai perfectă formă.

În tabloul Nr. 1 sunt arătate câteva din datele prescrise pentru topoare, în funcție de natura lemnului și de operațiunile de efectuat (Iffa).

Tabloul Nr. 1. — Date tehnice asupra topoarelor (A. Constantinescu, 1943).

Nr. crt.	Natura lemnului	Operațiile de efectuat	Greutatea kg	Grosimea (mm)		Unghiul	
				Tăișulul (a)	Obrazulul (b)	Tăișulul α	Obrazulul β
1	Specii moi	Doborît, tălat crăci, eventual cojit	1,5 — 2,0	3	12	29	10
2	" "	Despicat	3,25—4,00	5	22	22	12
3	" tari	Doborît, tălat crăci, eventual cojit	1.0 — 1,5	3,5	10	35	8
4	" "	Despicat	2,50—3,25	6,0	45	40	30

În general, se poate spune că topoarele de doborît, la speciile moi, sunt mai grele, au gura mai lată, au înălțimea mai mare și numai unghiul tăișului α , mai mic. Toate topoarele de doborît sunt înclinate înainte (unghiul dintre axul cozii și al fierului mai mare de 90°), cele de curățat crăci sunt înclinate înapoi (unghiul respectiv sub 90°), iar la cele de despicat, unghiul este drept.

Anikin (1940), în tratatul său: „Mecanizarea exploatării pădurilor”, ne înfățișează între altele și caracteristicile tehnice ale topoarelor fabricate în URSS. După prescripțiunile stabilite acolo, unghiul optim de ascuțire al toporului, probabil cel corespunzător unghiului α , are următoarele valori:

pentru specii moi sau mijlocii, la doborîre . . . . . 25°
 " " " " " „ curățat crăci . . . . . 20°
 " " " " " „ despicat . . . . . 35°

În cazul speciilor tari, aceste valori sunt cu $2-3^\circ$ mai mari.

3. Date tehnice asupra joagărelor.

Joagărele diferă, în primul rând, după forma dinților. În decursul timpului s'a dezvoltat o serie întreagă de forme, dintre care cele mai importante sunt: dinții triunghiulari, dinții M, dinții coroană și dinții canadieni. Dintre acestea, primii au găsit aplicație generală aproape în toate țările, din cauza formei lor simple și a ușurinței de reascuțire. Dinții triunghiulari au fost și normalizați în Germania (Fig. 4). Randamentul pe care-l prezintă formele celelalte de dinți este însă superior. Astfel, după Stenzel (1935), dacă se socotește randamentul joagărului cu dinți triunghiulari egal cu 100, se obțin pentru celelalte forme de dinți, următoarele valori comparative ale randamentului:

	La pin %	La fag %
Dinți triunghiulari intermitenți	100	100
Dinți M	147	115
Dinți coroană	121	100
Dinți M (cu adâncitură)	138	141
Dinți americani rindea	144	111
Dinți lanz-german	138	112

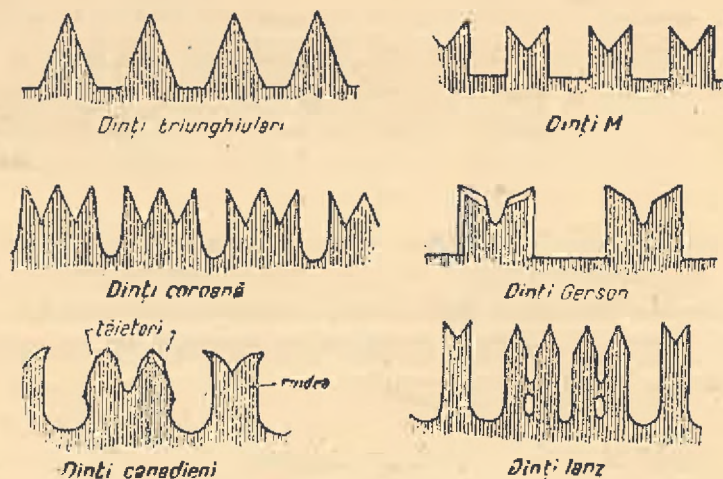

Fig. 3. — Diferite forme de dinți.

Superioritatea joagărelor cu dinți rindea, denumite și joagăre canadiene, sau joagăre rapide de mare randament, este astăzi recu-

noscută. Anikin o relevă în tratatul său amintit mai înainte, în care ne arată o serie de forme de joagăre cari se fabrică în URSS. Ast-

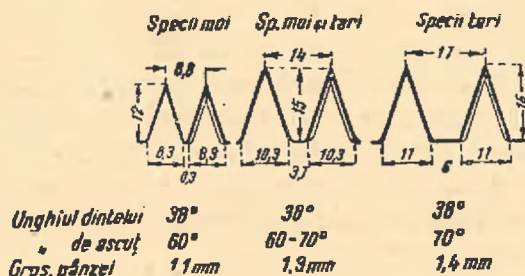

Fig. 4. — Dimensiunile dinților triunghiulari normalizați.

fel, după Anikin, se fabrică în URSS următoarele cinci forme de joagăre (fig. Nr. 5).

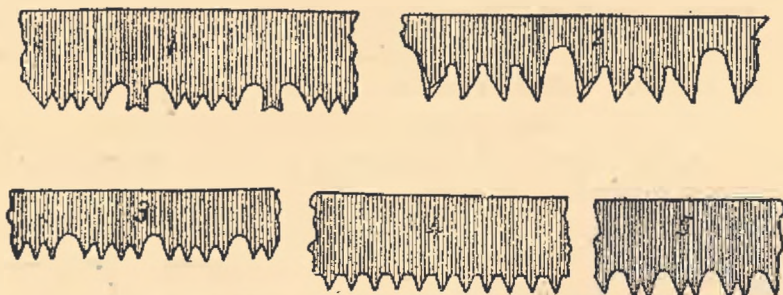

Fig. 5. — Forme de dinți la joagărele din U.R.S.S. (Anikin 1940)

1. joagăre cu 4 dinți tăetori și 1 dinte rindea (dinte curățitor)
2. joagăre cu dinți pieziși
3. joagăre cu 4 dinți (coroană), fără dinte special de rumeguș
4. joagăre cu dinți triunghiulari intermitenți
5. joagăre cu dinți dubli (forma M, probabil).

Ceeace joacă un rol important însă, în special la joagărele rapide, cu dinți rindea (canadiene), este calitatea oțelului. După cât se pare calitatea oțelului suedez nu a putut fi atinsă încă de alte țări.

O altă dificultate a acestor joagăre o prezintă ascuțirea, care se face cu mai multe forme de pile, fiind necesare totodată și unelte de măsurare și ceaprazuire, deosebite.

Tehnica ascuțirii acestor joagăre este dificilă chiar pentru lucrătorii mai pricepuți decât acei obișnuiți dela noi. O reascuțire necorespunzătoare a acestor forme de dinți, ca de altfel și a acelor denumiți „Gerson“ (M cu adâncitură), poate coborî randamentul joagărului sub acela al joagărelor obișnuite, cu dinți triunghiulari, dar corect ascuțiți. Este motivul pentru care aproape în toate țările s'au menținut în uz joagărele cu dinți triunghiulari. Joagărele cu dinții rindea, corect ascuțiți (dinții rindea trebuie să fie cu 0,4—0,8 mm mai scurți decât cei tăietori), scot prin tăiere talaj în loc de rumeguș. Asemenea joagăre pot fi folosite cu mare efect și la tăierea în lungul fibrelor, ca în gater.

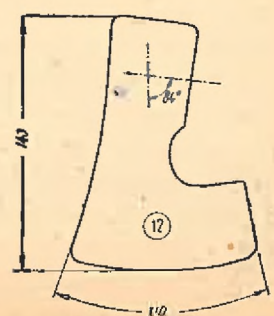
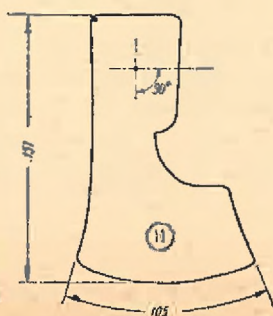
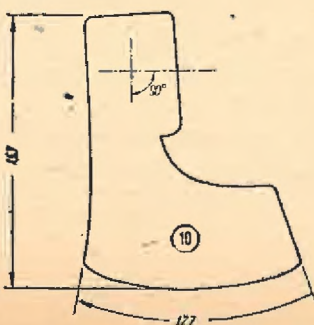
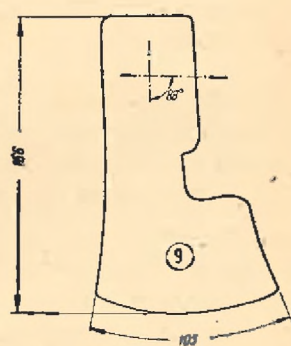
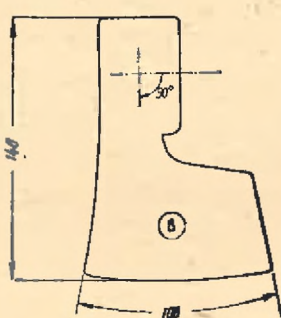
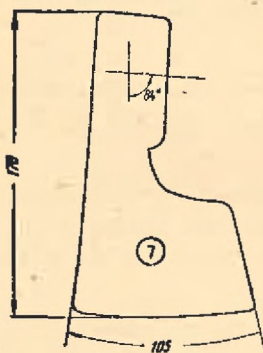
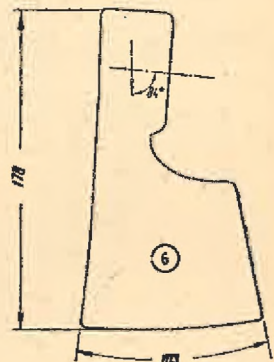
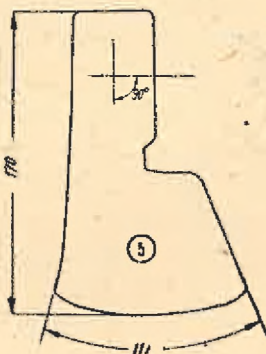
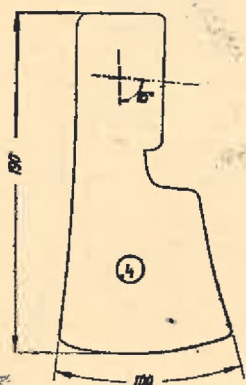
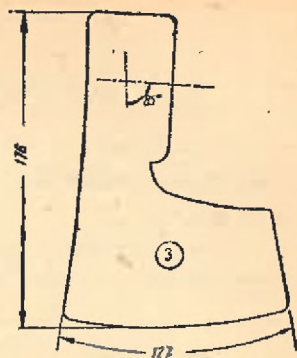
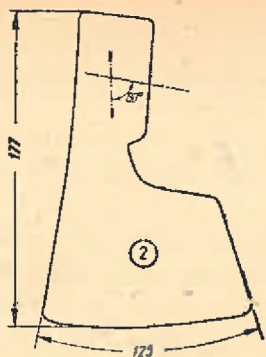
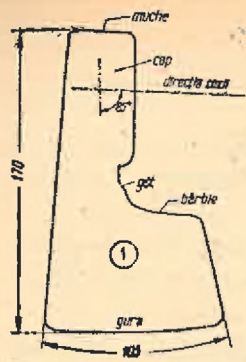
4. Descrierea uneltelor folosite la exploatările din Ocolul silvic Țigănești.

La lucrările de exploatare din cuprinsul acestui ocol sunt utilizați, în general, lucrători băștinași. În mod excepțional au fost aduși aci în trecut și lucrători dela munte, din regiunea Bran. Aceștia din urmă s'au remarcat atât prin uneltele lor mai bune cât și prin priceperea cu care au lucrat, realizând un randament superior față de localnici. În cele ce urmează ne ocupăm în special de uneltele folosite de localnici și totodată și de câteva unelte, cari, deși se găsesc azi în proprietatea acestora, provin însă dela lucrătorii din Bran. Lucrătorii băștinași, după cum știm, nu sunt lucrători forestieri permanenți, ocupațiunea lor de căpetenie fiind agricultura, ceea ce explică, în bună parte, și starea acestor unelte în comparație cu a celor dela Bran.

A) Topoare.

În fig. Nr. 6 sunt arătate câteva din tipurile de topoare folosite de localnici la exploatarea pădurilor. Aceste topoare se caracterizează în primul rând prin forma lor. Limba toporului prezintă o prelungire spre coadă, denumită „bărbie“ a cărei mărime este variabilă. Datorită acestei bărbii, toporul prezintă o oarecare asemănare cu barda, folosită la cioplit¹⁾. Forma acestor topoare este cu totul deosebită de

1) Forma sub care sunt expuse în această planșă (fig. Nr. 6) este cea rezultată după o îndelungată folosire și reascuțire, iar nu cea inițială, cu care au ieșit din fabrică.

aceea a topoarelor de doborât și curățat crăci date în instrucțiunile forestiere străine și chiar față de cele aflate la lucrătorii din Bran (fig. Nr. 7).

Este de menționat că acest topor nu este o uneltă pur forestieră. Toporul întrebuițat de localnici la exploatarea pădurilor, este toporul rural, folosit în mod obișnuit în gospodăriile sătești.

Topoarele lucrătorilor din Bran (fig. Nr. 7) sunt în schimb mai apropiate de tipurile forestiere străine și de acela menționat de Fabricius (1935) sub denumirea de „Topor din Carpați” (fig. Nr. 8).

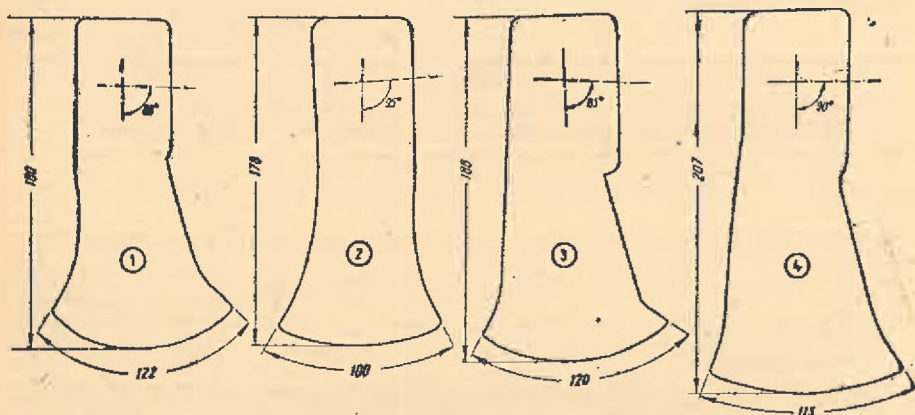

Fig. 7. — Topoare folosite de lucrătorii din Bran la exploatarea din Ocolul silvic Țigănești.

Greutatea topoarelor folosite de localnici, așa cum se găsește uneori imprimată pe fier, alături de marca de fabricație, este de 1,100—1,400 kg, cele mai multe având 1,200 kg.

Din punct de vedere al greutății, constatăm, în comparație cu cele prescrise de Iffa (tabl. Nr. 1) că ele corespund topoarelor de doborât, tăiat crăci, eventual cojit, la specii tari, așa cum de altfel este și cazul.

Lățimea gurii topoarelor este, față de greutatea lor redusă, totuși destul de mare: 100—127 mm, explicabil prin prelungirea realizată de bărbie. Rare ori această lățime are sub 100 mm sau numai 100 mm. Această gură relativ lată pare să fie avantajoasă la tăierile în crâng pentru a realiza o suprafață de tăiere mai netedă (Drăcea 1925). La despicat, lucrătorii preferă topoarele cu bărbia mai scurtă și cu profilul mai apropiat de pană (fig. Nr. 6: toporul Nr. 4 și 6).

Curbură gurii toporului, la exemplarele cercetate la Țigănești, diferă mult de la caz la caz, aceasta în deosebi din cauza uzurii și reascuțirii lor neregulate.

Topoarele folosite de lucrătorii de la Bran se caracterizează în primul rând prin gura lor, aproape în mod uniform curbată, care are o lățime mult mai redusă: 95—110 mm. Înălțimea acestor topoare, măsurată dela gura până la muche, este în schimb mult mai mare: 180—210 mm, față de 170—190 mm cât erau acelea de la Țigănești²⁾.

Topoarele sătești tipice, cu bărbie, se caracterizează, așa dar, prin: înălțimea mică, gura mare (lată) și greutatea relativ redusă (în jurul a 1,200 kg).

Este deasemenea interesant de observat cum se prezintă la aceste topoare grosimile „a” și „b”, precum și valoarea unghiurilor α și β .

Grosimile au fost măsurate la 15 mm și 60 mm depărtare de gură, conform prescripțiilor Iffa, amintite mai înainte. Astfel, s'a constatat că grosimea tăișului „a” are valoarea mijlocie de cca. 6 mm, variind între 5 și 7 mm. Ea se menține, în general, cam aceeași pe toată lățimea tăișului, bincînțeleș cu mari neregularități.

În comparație cu grosimile date în tabl. 1, constatăm că aceste topoare au grosimea tăișului corespunzătoare topoarelor de despicat dela specii tari, și de două ori mai mare decât aceea a topoarelor de doborît și tăiat crăci.

Cea de a doua grosime „b” a fost cuprinsă între 14 și 20 mm, în partea frontală și 12—15 mm, spre bărbie. Așa dar, se constată în cazul de față, o subțiere spre bărbie. Comparând și aceste valori cu cele prescrise de Iffa (tabl. 1), constatăm că grosimea „b” este în partea frontală mai mare decât la topoarele de doborît și mai mică decât la cele de despicat. La bărbie, în schimb, grosimea se apropie de cea prescrisă la topoarele de doborît și tăiat crăci.

Așa dar, aceste topoare corespund în ceea ce privește grosimea tăișului, topoarelor de despicat, iar ca grosime a obrazului, numai la bărbie însă, topoarelor de doborît și tăiat crăci. Este, după cum se vede, un amestec de dimensiuni, care explică în parte utilizarea lui atât la despicat cât și la tăiat. În general, grosimile sunt favorabile

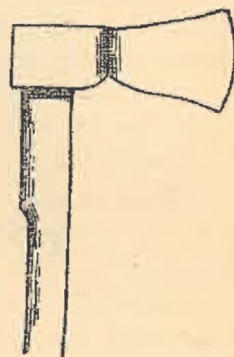

Fig. 8 — Topor din Carpați (Fabricius, 1935).

2) La unul din aceste topoare lățimea se coborise până la cca 140 mm, explicabil și prin îndelungata lui uzură și reascuțire. La bărbie înălțimea este de cca 60. mm.

despicării și numai în porțiunea denumită bărbie, mai favorabile tăierii (doborîrii, curățirii de crăci, etc.).

Topoarele provenite dela lucrătorii brăneni au avut, în schimb, grosimi mai apropiate de ale topoarelor tipice de doborît și tăiat crăci, dela specii tari ($a = 4$ mm, $b = 11$ mm).

Valoarea unghiurilor α și β , care caracterizează tăișul și obrazul la topoare, a fost stabilită, în cazul de față, prin măsurarea profilului topoarelor desenat pe hârtie.

S'au măsurat ambele unghiuri atât în partea frontală a toporului, cât și la bărbie. Din cauza neregularităților profilului topoarelor, obținerea acestor unghiuri este dificilă și în general puțin precisă. Totuși se poate avea o orientare și asupra acestor date unghiulare.

Din valorile găsite, se constată că unghiul tăișului α a fost cuprins între 26° și 48° . La exemplarele mai puțin uzate el a avut cca. 35° . Unghiul β a fost cuprins, în general, între 10° și 16° .

După cum se vede, în comparație cu datele unghiulare din tabloul Nr. 1, topoarele au unghiuri cari uneori ies din cadrul valorilor prescrise pentru un anumit gen de lucrări. Astfel, unghiul α este uneori mai mic decât cel prescris la specii moi (pentru doborît) și mai mare chiar decât cel dela topoarele de despicaat la specii tari. Unghiul β este, în schimb, mai mare decât cel prescris pentru operațiunile de doborît și tăiat și mai apropiat de cel de despicaat, în deosebi la specii moi. Aceste valori unghiulare, ca de altfel și grosimile „a” și „b”, nu sunt cele ieșite din fabrică, ci așa cum au devenit ele prin reascuțire. Interesant ar fi de stabilit cari sunt datele caracteristice ale acestor unelte înainte de întrebuințare, adică așa cum sunt provenite din fabricație. Documentarea ar putea fi mai departe completată și prin stabilirea calității oțelului (prin măsurarea durității), care ne-ar da o indicație și asupra rapidității uzurii lui.

B. Joagăre.

La exploatarea din Ocolul silvic Țigănești sunt folosite numai joagăre obișnuite, de două mâini. Forma cea mai frecventă a dinților este cea triunghiulară — continuă sau intermitentă — și mai rar cea în „M”. În primăvara anului acesta lucrătorii au avut, pentru prima oară în acest Ocol, și un joagăr cu dinți rindea, cunoscut sub denumirea de joagăr rapid, sau canadian (fig. Nr. 9). După informațiile date de lucrători, se pare ca el să fie provenit din Cehoslovacia.

În fig. Nr. 10, sunt arătate câteva forme de dinți al căror desen a fost scos direct de pe joagărele aflate la lucrători. După cum se

vede, dinții, cu excepția celor dela joagărele canadiene, au atât forma și mărimea, cât și intervalele, cu totul neregulate. Astfel înălțimea dinților triunghiulari a fost cuprinsă între 10 și 19 mm (joagărul Nr. 1 și 3), iar distanța dintre vârfuluri a variat între 11 și 27 mm (joagărul Nr. 2 și 7). Intervalul dintre dinți, la dinții intermitenți, a variat între 3 și 13 mm, iar unghiul dinților a avut valori între 40° și 80° . Se constată așa dar, o variație dela simplu la dublu, în unele cazuri și mai mult.

Fig. 9. — Joagăr rapid cu dinți rindea la un lucrător din Țigănești.

Comparând aceste date cu cele arătate la joagărele cu dinți triunghiulari normalizați în Germania (fig. Nr. 4), se pot face următoarele observațiuni:

a) Înălțimea dinților este în general scoborită, iar unghiul vârfulurilor cu mult prea mare față de cel prescris atât la specii moi cât și la specii tari. Este aproape sigur că situația aceasta s'a creiat prin ascuțirea greșită, numai în partea dela vârf, a dinților.

b) Intervalul dintre dinți, care la joagărele pentru specii tari ajunge la 6 mm, a fost la unele exemplare de 3—4 mm, corespunzând astfel mai mult tipului de joagăr intermediar, — pentru specii tari și moi în același timp. Aceste joagăre au însă o utilizare mai mult la specii tari decât la specii moi. La unul din exemplare (Nr. 7), spațiul dintre dinți era excepțional de mare, cca 13 mm. Este probabil ca acest spațiu, așa de mare, să fie rezultat în urma suprimării a câte unui dinte, operațiune care a fost efectuată, fără îndoială, de lucrători.

c) Forma și dimensiunile dinților variază nu numai dela joagăr la joagăr, ba chiar la unul și același joagăr. Pe drept cuvânt se poate spune că în cele mai multe cazuri nici nu există doi dinți la fel.

d) Ceaprazul are forme și mărimi la fel de neregulate.

e) Intre dinți se constată un rest, nepilit la ascuțire, denumit „carne“, care împiedică scoaterea rumegușului și micșorează puterea de tăiere a joagărelor.

Aceste neregularități ale dinților și ceaprazului, pe deoparte, cât și forma și dimensiunile modificate prin reascuțire, pe de alta, fac ca randamentul joagărelor să fie, fără îndoială, sub cel normal. Totdeodată și uzura joagărelor, în aceste împrejurări, se face mult mai repede.

Nu a putut fi stabilită la aceste joagăre și calitatea oțelului, care joacă, după cum se știe, un rol foarte important pentru rezistența la uzură.

Cu privire la joagărul special, de tip canadian, menționat mai înainte, avem de făcut următoarele constatări:

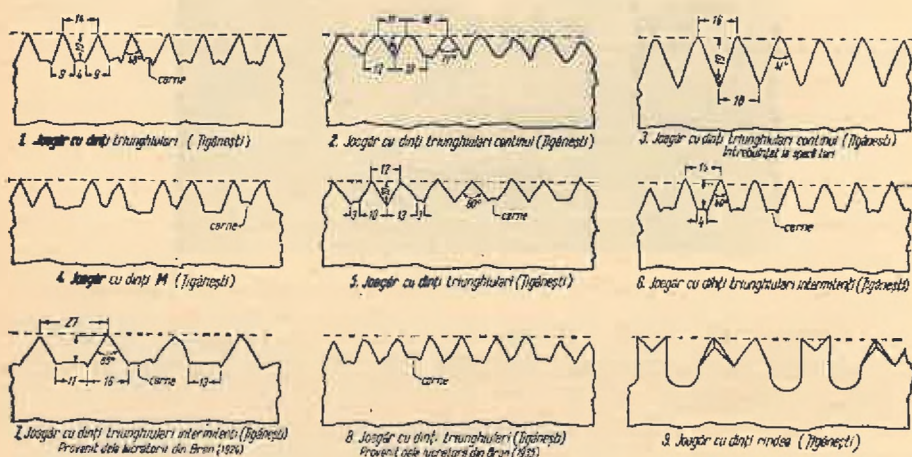

Fig. 10. — Forma și mărimea dinților la diferite joagăre dela Țigănești.

Ca și în cazul joagărelor obișnuite, ascuțirea nu a fost făcută așa cum trebuie. Dinții rindea, au ajuns, prin ascuțire, la același nivel, mai mult chiar, au existat vârfuri cari au depășit înălțimea celor tăetori. Din această cauză, acest joagăr scotea prin tăiere rumeguș obișnuit, în loc de talaș, cum se produce în mod normal. Din această cauză în mod sigur randamentul era mult scoborât și ușurința de lucru, caracteristică la asemenea joagăre, mult micșorată.

Mai departe, s'a văzut că și dinții tăetori nu erau corect ascuțiți. La întâlnirea celor două suprafețe laterale de ascuțire ale acestor dinți, trebuie să existe în mod normal o a treia suprafață, de formă triunghiulară, care începe la cca. 1—2 mm dela vârf. Așa cum se vede din desenul dinților (fig. Nr. 10), această suprafață lipsea complet.

Mai departe, ceaprazuirea făcându-se fără uneltele necesare, a provocat ruperea unei perechi de dinți tăetori (Fig. 9).

Din cele de mai sus se vede că și acest joagăr a fost modificat printr'o ascuțire greșită. Randamentul lui, deși în comparație cu celelalte joagăre lucra mai ușor, după aprecierea lucrătorilor, totuși nu putea fi cel normal. De altfel este recunoscut că ascuțirea și întreținerea lui este foarte dificilă, chiar când ar exista lucrători forestieri instruiți.

Două din formele de dinți (Nr. 7 și 8) arătate în fig. Nr. 10 sunt ale unor joagăre ce au fost cumpărate de localnici dela lucrătorii din Bran. Și acestea se găsesc în același stare de uzură ca și celelalte. De unul din ele (Nr. 7) ne-am ocupat mai înainte arătând că spațierea excepțional de mare (13 mm), dintre dinți, nu poate fi explicată decât prin suprimarea alternativă a câte unui dinte.

5. Incheiere.

Din cele expuse până aci se pot face următoarele observațiuni generale:

1. Se constată o mare diversitate de forme și dimensiuni atât la topoare cât și la joagăre.

2. Datele lor caracteristice nu corespund, în general, celor prescrise pentru uneltele forestiere, stabilite pe bază de studii și cercetări.

3. Aceste unelte nefiind ascuțite cum trebuic, au suferit modificări cari au schimbat forma lor inițială, multe din ele fiind chiar degradate, din care cauză randamentul lor este cu mult sub cel normal.

4. Lucrătorii dela munte, cazul celor dela Bran, au avut topoare în general mai apropiate de cele tipice forestiere.

5. Se întrevede nevoia imperioasă a unor îndrumări tehnice în alegerea și îngrijirea uneltelor.

LITERATURA FOLOSITĂ

1. Anikin B. 1940: Mecanizarea exploatării pădurilor. Leningrad, Vol. I. 384 pag. (rusește).
2. Constantinescu A., 1940: Untersuchungen über den Wirkungsgrad bei Zweimann — Sägearbeit. Menționată de Hilf în: Die Erforschung und Verbesserung der Waldarbeit, pag. 26.
3. Constantinescu A., 1943: Câteva rezultate practice în domeniul muncii în pădure. Lucrare de subinspector, în manuscris la ICEF.
4. Drăcea M., 1925: Exploatarea pădurilor. Curs litografiat, predat la Șc. Politehnică din București.
5. Gayer-Fabricius: 1935: Die Forstbenutzung. Ediția XIII. Berlin, pag. 145.

6. Hilf H., 1941: Die Erforschung und Verbesserung der Waldarbeit. Hannover, 80 pag.
7. Iffa, 1938: Die Axt und ihre Pflege. Merkblätter für die deutsche Waldarbeit Nr. 24. Eberswalde, 44 pag.
8. Iffa, 1939: Die Pflege der Waldsäge. Merkblätter für die deutsche Waldarbeit, Nr. 23, Eberswalde, 63 pag.
9. Mălăescu A., 1938: Munca în gospodăria forestieră. Rev. Păd. Nr. 8, 9 și 11.
10. Stenzel E., 1935: Neuere Untersuchungen an Waldsägen. Forst und Jagd. Folge 5, pag. 2.
11. Vintilă E., 1945: Modernizarea uneltelor și mașinilor folosite la lucrările de exploatare a pădurilor. Comunicare la al XVI-lea Congres AGIR.

**Les outils employés à l'exploitation du bois dans le cantonnement
Țigănești (Ilfov).**

Dans cette étude sont décrites les haches et les scies utilisées à l'exploitation du bois dans le cantonnement Țigănești. Les données techniques de ces outils sont comparées à celles désignées par „Iffa” et par Anikin (1940).

Titres des figures et des tableaux:

Fig. 1. Les parties composantes de la hache. Fig. 2. Profil de la hache et ses dates caractéristiques après „Iffa”. Fig. 3. Différentes formes de dents. Fig. 4. Dimensions des dents triangulaires, après „Iffa” Nr. 658. Fig. 5. La forme des dents aux scies employées en U.R.S.S. (après Anikin). Fig. 6. La forme des dents aux scies employées par les bûcherons de Țigănești (Ilfov). Fig. 7. Formes de haches employées par les bûcherons de Bran. Fig. 8. Hache des Carpathes, après Fabricius (1935). Fig. 9. Exemple de scie américaine, à deux sortes de dents différents, trouvé aux bûcherons de Țigănești, pour la première fois. Fig. 10. Formes et dimensions de dents aux scies employées par les bûcherons de Țigănești. Tabl. 1. Données techniques sur les haches (Iffa).

Editura Soc. Progresul Silvic

Dr. VASILE SABĂU :

EVOLUȚIA ECONOMIEI FORESTIERE ÎN ROMÂNIA

Buc. 1946 — 521 pagini — 20.000 lei.

C O M E N T A R I I

PREMIZELE POLITICEI FORESTIERE

de ION FLORESCU, ing. cons. silvic

Economia forestieră se găsește la o răscruce care necesită grabnice măsuri de îndreptare. A avea păduri bune este un interes general; în fața acestuia cel particular trebuie să cedeze.

În cele ce urmează, îmi permit a reaminti unele cifre privind suprafața pădurilor, cu diferitele lor categorii, producția și starea lor, consumul intern de lemn și nevoile de export. Ținând seama de acestea, voi face și unele sugestii de ameliorare.

Suprafața domeniului nostru forestier

a) Pe categorii de proprietari

Stat	1.595.270 ha sau 25,3%
Persoane juridice și colectivități	2.671.125 ha sau 42,2%
Particulari	2.060.461 ha sau 32,5%
Total	<u>6.326.856 ha</u>

b) Pe regime de exploatare

Stat	codru 1.369.886	crâng 225.384
Persoane juridice și colectivități	„ 2.247.985	„ 423.140
Particulari	„ 1.024.033	„ 1.036.428
Total	<u>6.326.856 ha</u>	

c) După felul esențelor

Stat	rășinoase 300.253	foioase 1.295.017
Persoane juridice și colectivități	„ 779.377	„ 1.891.748
Particulari	„ 301.785	„ 1.758.676
	<u>1.381.415</u>	<u>4.915.441</u>
Total	<u>6.326.856 ha</u>	

Producția domeniului forestier românesc

a) Producția anuală medie pe hectar, la fiecare din categoriile de proprietari de mai sus, este:

- la pădurile Statului de . . . . . 2,76 m. c.
- la pădurile persoanelor particulare . . . . . 1,42 m. c.
- la pădurile persoanelor juridice și colectivități . 1,88 m. c.

b) Producția anuală a pădurilor țării în cifre și procente:

	In lemn de lucru		In lemn de foc
	Rășinoase	Foioase	m. c.
Stat	675.500	373.300	3.367.000
Persoane juridice și colectivități	1.582.000	264.500	3.197.000
Particulari	425.500	267.200	2.251.000
Total	2.683.000	905.000	8.815.000
			12.403.000

Rășinoasele reprezintă 85% din totalul lemnului de lucru și de construcții atât la consumul intern cât și la export angrenând, peste interesele marilor întreprinderi forestiere, însăși viitorul economiei noastre forestiere. Dacă masivele ar fi strânse și ameliorate, producția celor 1.381.415 ha ocupată azi de rășinoase ar fi de 3,7 milioane m. c. anual, deci s'ar mări cu peste 1 mil. m. c.

Stejarul produce azi cca. 150.000 m. c. lemn de lucru; deci sub nevoile consumului intern, căci numai C.F.R. consumând anual peste 200.000 m. c. Va trebui să mărim cantitatea de lemn de lucru de această specie, adoptând între altele și convertirea în codru a crângurilor prea numeroase ale particularilor. Producția s'ar putea ridica la peste 500.000 m. c. lemn de lucru anual.

Fagul este singura rezervă destinată să acopere nevoile de azi și elementul de bază al apropiatului export european de lemn. Ameliorarea celor circa 2,4 milioane ha ar putea să adauge anual alte cca. 6 milioane m. c. la producția de azi.

Plopul și salcia, care ocupă o suprafață ce depășesc 120.000 ha, se exploatează cu revoluții scurte. Arboretele îndesite, reînnoite și completate cu plop de Canada (creșterea anuală a acestuia din urmă fiind de peste 40 m. c. la ha) ar adăoga producției un plus de alte 2,5 milioane m. c.

Consumul de lemn al țării

Din planurile de exploatarea pădurilor pe anii forestieri 1942/943 și 1943/944, rezultă că am avut următorul consum:

Categorია de consumatori	Lemn de lucru de		Lemn de foc	Observațiuni
	rășinoase m. c.	foioase m. c.	m. c.	
C. F. R.	200.000	570.000	—	Cherestea de stâlpi
Serv. Teh. Județene	—	270.000	—	Poduri, podețe
P. T. T.-Telefoane	25.000	20.000	—	Stâlpi
Industr. miniere	190.550	50.000	—	Pari de mină și che- restea
Industr. celuloză	450.000	50.000	—	Bușteni deșeuri
Autorități, Stat, Ar- mată, Școl.	—	—	1.500.000	Deșeuri și capete de bușteni
Industria chibriturilor	35.000	30.000	—	Bușteni
Industria siderurgice	50.000	50.000	540.000	Pari de mină și mangal
Ambalaje industriale	50.000	50.000	—	Cherestea
	1.000.550	1.090.000	2.040.000	

4.130.550 m. c.

Exploatarea din ultimele trei decenii și defrișerile pentru isla-zuri ne-au pus în situația să tăiem anual de 3 ori mai mult decât trebuia. Capacitatea de producție a fabricilor ajunsese în 1925 să facă față unui export de 6,5 milioane m. c. Inșă acest export s'a redus treptat. Din datele publicate de Ministerul Finanțelor, rezultă că în ultimii 12 ani s'a exportat anual în medie 1.700.000 m. c. mate-riale lemnoase.

Exploatarea și industria lemnului avea în de-ceniul trecut peste 787 întreprinderi și 74.000 H. P. cu peste 1.688 gateri și ocupa locul al doilea după industria alimentară. Capita-lul investit era de 3,5 miliarde lei, industria forestieră clasân-du-se a patra după industria alimentară, metalurgică și textilă. Lu-crători permanenți existau peste 40.000 afara de cei între-buinați periodic sau accidental la exploatarea, industrializare, trans-port etc. ocupând locul I-ii din industriile țării. In deceniul trecut, majoritatea exportului a constituit-o cherestea de rășinoase (cca. 80% = 1.360.000 m. c.) iar restul de 340.000 m. c. cherestea de foioase și cioplituri.

Incepând cu anul 1940 exportul a scăzut la cca. 600.000 m. c.

Consumul în lemn de lucru și de foc.

Categoria	Lemn de lucru		Lemn de foc
	Rășinoase	Foioase	m. c.
	m. c.	m. c.	
Lemn pentru interesul general	1.000.000	1.090.000	2.040.000
Lemn pentru export	1.360.000	340.000	—
Lemn pentru populație	323.000	—	3.775.000
Total	2.683.000	1.430.000	3.815.000
Producția anuală a pădurilor	2.683.000	905.000	—
Deficit		525.000	—

Repartiția producției pe cap de locuitor

a) Producția de 12.403.000 m. c. raportată la populația țării de peste 16.000.000 de locuitori ne dă drept cotă anuală pe cap de locuitor de 0,77 și anume: 0,22 m. c. lemn de lucru și 0,55 m. c. lemn de foc.

Dacă se scade consumul de interes general, atunci rămâne pe cap de locuitor pentru consumul particular numai o cotă de 0,44 m. c. din care: lemn de lucru 0,02 m. c. iar lemn de foc 0,42 m. c.

b) Consumul normal de lemn în țări cu climă similară.

În țările Europei Centrale și occidentale, consumul de lemn este în medie de 1,30 m. c. pe cap de locuitor, deși folosesc mai puțin lemn pentru încălzit și construcție în general și pentru cele sătești în special.

Dacă adoptăm această cotă, pădurile noastre ar trebui să producă 20.800.000 m. c. la cari adăugând cei 1.700.000 m. c. necesari pentru export, producția necesară anuală ar trebui să fie 22.500.000 m. c. lemn de lucru și de foc.

Producția foarte mică a pădurilor și în special a celor particulare se datorește:

a) Exproprierea a peste 1 milion ha pentru islazuri comunale, etc.

b) Numărului enorm de mare al proprietarilor forestieri particulari, care ajunseseră la finele anului 1945 la 183.050 persoane fizice și juridice de interes privat, din care 173.254 persoane stăpâneau între 01—10 ha însumând 467.223 ha.

c) Lipsei unei legislații pentru dirijarea economiei forestiere și lipsei de înfrânare a atmosferei delictuoase;

d) Folosinței neraționale și epuizante a capitalului lemnos, prin pășunat și alte practici abuzive;

e) Sustragerii vinovate a proprietarilor dela regenerarea și ameliorarea masivelor forestiere;

f) Abuzului societăților forestiere de exploatare în ce privește aplicarea legii de încurajarea industriilor naționale.

Propuneri pentru mărirea producției.

Considerând că producția anuală de 12.403.000 m. c. nu poate satisface nevoile de lemn ale populației și nici susține exportul de materiale lemnoase și că pentru echilibrare trebuie ridicată la cel puțin 22.550.000 m. c., se impune reorganizarea proprietății forestiere și a producției sale. La aceasta s'ar ajunge prin:

1. Oprirea oricărei defrișeri de păduri pentru islazuri comunale, terenuri de cultură etc. afară de cele necesare pentru construcția de căi ferate, șosele, drumuri, industrii forestiere.

2. Oprirea cu desăvârșire a pășunatului în păduri, care diminuează foarte mult creșterile anuale.

3. Mărirea domeniului forestier al țării, prin trecerea în proprietatea Statului a tuturor terenurilor degradate (cel puțin 500.000 ha) improprii altor culturi și împădurirea acestora.

4. Excepțarea dela exproprierea agrară a tuturor poenilor și terenurilor aflate în perimetrele pădurilor prevăzute în planurile amenajamentelor și împădurirea imediată a lor.

5. Mărirea producției pădurilor prin exploatare în primul rând a suprafețelor cu o creștere de cel puțin 3,5 m. c. pe an și hectar. Deși e notorie starea de epuizare și devastare a pădurilor în decursul ultimilor 50—60 ani, există încă arborete în clasele de vârstă ajunse la exploatare, din care să se extragă timp de 40 ani (corespunzător la două afecțiuni) cantitățile de 3,5 pe an și ha, cari să asigure cei 22.500.000 m. c. anual. O condiție esențială se impune ca, în prealabil sau cel mult concomitent cu exploatările, să se îplinească consistența și să se regenereze pădurile astfel ca specia de valoare proprie regiunii și cerută de consum, să fie în proporție majoră în arboretele corespunzătoare celorlalte afecțiuni ce urmează a se exploata după trecerea celor 40 ani. Aceste arborete refăcute prin intensificarea culturii pădurilor și refacerea arboretelor degradate vor trebui să asigure în timpul lor, o producție de cel puțin 3,5 m. c. pe an și ha pe care am anticipat-o.

6. Prin înlăturarea pierderilor de exploatare, care azi se ridică până la 40% și prin recoltarea integrală a produselor păduroase, ca urmare a unei exploatare raționale.

7. Prin recoltarea materialelor ce vor rezulta din operațiuni culturale (curățiri și rărituri) cari azi nu se pot executa din lipsa de mijloace de transport.

8. Prin raționalizarea producției, care va înlesni producerea sortimentelor de lemn necesare consumului de toate felurile.

9. Prin conversiunea în codru a celor mai multe păduri particulare.

10. Prin introducerea în cel mai scurt timp posibil, în marile centre de consumație, a cărbunilor de pământ sau gazelor, cruțând astfel dela distrugerea prin foc câteva milioane de m. c. care vor putea fi îndrumate la export sau valorificate prin industrializare.

11. Prin raționalizarea consumului, fără a se recurge necontenit la tăeri excepționale, care înmănușează continuu capitalul lemnos necesar unei producții constante.

Prémises de la politique forestière.

L'auteur présente une série de données concernant l'état actuel de nos forêts et les nécessités en bois à satisfaire. Il indique puis les mesures à prendre pour qu'on puisse augmenter la possibilité de notre domaine forestier.

OBSERVAȚIUNI DIN DOMENIUL PROTECȚIEI PĂDURILOR ÎN REGIUNEA CHEIA

de Ing. Dr. MIRCEA ENE

Facultatea de Silvicultură a organizat în zilele de 24—27 Iunie a. c., o excursie de lucrări practice cu absolvenții. Au fost vizitate masivele păduroase din văile Teleajenului și Telejenelului (Prahova). Din domeniul protecției pădurilor s'au remarcat următoarele:

Se pot constata bine efectele unui *ger târziu* la frunzele fagilor de vârste până la 15—20 ani. Atacul se manifestă prin îngălbenirea (ruginirea), sbârcirea și uscarea vârfului frunzei, în contrast cu restul limbului de culoare verde curat. Celelalte esențe forestiere, foioase și rășinoase, nu au avut de suferit.

Se observă un *atac puternic de Orchestes fagi* la frunzele exem-

pălărelelor de fag, atât tinere cât și în vârstă. Gândacii abundă. Aproape toate frunzele, chiar și cele atacate de ger, lasă să se vadă, sau galeriamină, la început filiformă apoi lățită, a larvei gândacului, sau perforări numeroase provocate de insecta perfectă. Vătămarea frunzelor prejudiciază în oarecare măsură creșterea arborelui. O vătămare apreciabilă însă se constată la jir. Anul acesta fagul a fructificat abundent în regiune. Din cauza atacului acestei insecte, multe fructe vor rămâne seci și vor cădea mai de timpuriu. Cum în ultimii ani jirul a fost adunat pentru obținerea uleiului comestibil, vătămările cauzate de insecte se vor traduce printr'un minus în această producție. Protecția pădurilor nu posedă până astăzi mijloace de combaterea insectei.

Veratrum album (steregoia), e răspândită în mai toată regiunea și mai ales pe versantul dinspre Cheia al muntelui Zăganul. Rădăcina plantei conține o otravă, veratrina, care e întrebuințată ca otravă de ingerat, în combaterea unor insecte. Deși manualele de specialitate nu menționează, am fost informat, cu altă ocazie în alte regiuni de munte, că locuitorii o întrebuințează și ca otravă contra șoarecilor. Se fierbe rădăcina, se amestecă zeama cu mălai sau lărațe și se pune în calea rozătoarelor. În aceste vremuri când se simte mult nevoia de otrăvuri pentru insecte și șoareci, experimentarea acestei plante indigene ar duce poate la rezultate satisfăcătoare. *Stereogoia* e răspândită, în măsură tot atât de mare, și în alte multe regiuni din țara noastră. Experimentarea, apoi recoltarea, prepararea, și întrebuințarea ei, în folosul pădurii, sunt operațiuni pe care, un viitor apropiat cred că le va cere, așa cum s'au petrecut faptele și pentru nicotină. În această ordine de idei, protecția plantelor va avea de experimentat în ce măsură va fi posibilă la noi în țară și cultura altor plante insecticide ca *Pyrethrum cinerariifolium*, *Derris elliptica*, *Lonchocarpus Nicou* (Barbasco) și altele.

Prezența lui *Vaccinium myrtillus (afinul)*, în special pe muntele Babeșul, naște o problemă locală. În parchetele tăiate răspândirea lui e rapidă și abundentă din cauză că el se află chiar în arborete. E suficientă luminarea creiată prin exploatare, ca el să se desvolte repede, într'o pătură deasă ce va face imposibilă o cât de slabă regenerare naturală și va îngreua mult operațiunile culturale. Pentru nimicirea acestei plante, știința recomandă o serie de metode. Toate acestea sunt combătute, pe lângă alte argumente, și cu acel al nerentabilității. Astfel, măsura culturală de creierea și menținerea arboretului închis, cu solul umbrit, ar cere schimbarea tratamentului de azi, din cel cu tăiere rasă, în grădinărit; procedeele mecanice de tăiere sau plivire, desțelenirea și răsturnarea brazdelor, ar fi prea

costisitoare; tot astfel întrebuințarea unor substanțe chimice, în special compuși de potasiu (Kainit). Credem că procedeul arderei, care cere bineînțeles în prealabil o experimentare, ar da rezultate mai bune, cu ajutorul aruncătorului de flăcări. Experimentarea ar urma să se facă cu aparate Kalimax, cu petrol lampant, în supraveghere permanentă, pentru a se preveni un eventual incendiu și de aceea pe timp liniștit (fără curenți). Afinul (tulpina și frunzele) uscat și fiert, dă un ceai foarte plăcut, diuretic. Dar din lipsa zahărului nu poate fi vorba de o recoltare, pe scară întinsă, în acest scop. Poate că o combinație între îngăduința de a recolta afine și obligația de a plivi, ar da unele rezultate pentru distrugerea parțială a plantei. Dar și acest procedeu trebuie experimentat.

Juniperus communis, o altă plantă care produce neplăceri, în practicarea pașunatului, e răspândită mult în golurile munților din regiune. Amintim versantul dinspre Cheia al munților Tigăile. O nimicire prin ardere nu dă rezultatele așteptate. Încercarea a arătat aci că după ce un pălc a fost incendiat, tulpina și ramurile nu au ars și nici nu putrezesc ușor. Ele stau câțiva ani, împiedicând înerbarea solului. Experimentări de arderea lui cu ajutorul aruncătorului de flăcări au fost aici făcute de Institutul nostru de cercetări forestiere, fără să avem rezultate definitive. Din discuțiunile la fața locului, rămâne ca recomandabilă o combinație între foc și topor. Pălcurile vor fi incendiate și apoi ramurile tăiate și împrăștiate. Operațiunea ar urma să fie făcută de către ciobani prin obligația ce-și vor lua odată cu arendarea golului pentru pășune. Dar pentru ca procedeul să dea rezultate bune și arendașul să poată fi mulțumit de rezultat, arendarea trebuie făcută odată pe mai mulți ani. În ceea ce privește tăierea, ea se poate face comod, adică „ciocănind” câte pușin în fiecare zi, cu un topor cu coadă lungă, odată cu trecerea turmei pe lângă pălcurile arse, deci odată cu paza ei.

Observations sur les forêts de la région Cheia (Prahova).

L'auteur note les dégâts observés dans les forêts de la région de Cheia (bassin de la rivière Telcajenul) dép de Prahova, à l'occasion d'une tournée d'études. A savoir:

1. Les effets d'une gelée tardive;
2. Une attaque de *Orchestes fagi*;
3. La présence en grand nombre du *Veratrum album*;
4. L'invasion du *Vaccinium myrtillus* dans les forêts exploitées à blanc-étoc
5. La présence du *Juniperus* sur de grandes surfaces dans la zone alpine.

VĂNĂTOAREA URȘILOR LA HOIT

de OTTO WITTING

Una dintre cele mai sigure și interesante metode de vânătoare este vânătoarea urșilor la hoit. Sigură, întrucât pe lângă îndeplinirea anumitor reguli, cari de altfel formează un strict secret al vânătorilor de breaslă, rezultatul vânătoarei este cu 99% asigurat; interesantă, întrucât fiecare urs se poartă altfel la hoit, acesta fiind un animal cu însușiri eminentamente individuale. Pe când unul atacă hoitul în orice timp al zilei, la orice vreme, fără înconjur și fără să se lase mult speriat de om, — altul este extrem de precaut, apare numai noaptea târziu, pe vreme ploioasă și furtuni, niciodată în lumina lunei sau a zilei și niciodată pe cer senin. La cel mai mic zgomot suspect, ursul poate părăsi fulgerător hoitul, reîntorcându-se numai după câteva săptămâni sau luni, sau nici odată, în cazul când a observat omul.

Dacă vrem să avem deci rezultat la vânătoarea urșilor la hoit, trebuie să o executăm cu cea mai mare precauție și cu îndeplinirea anumitor reguli bine distincte, cari în literatura cinegetică nu se găsesc și cari sunt menite a înșela chiar pe cel mai precaut și cel mai bătrân urs. În cele ce urmează se vor arăta aceste reguli practice.

1. Alegerea locului pentru hoit.

Se va alege lângă trecerea ursului, la marginea unui mic luminiș, a unei mici poeni, la marginea unui parchet exploatat sau în interiorul unui masiv lemnos bătrân cu consistența foarte redusă, astfel că la construirea observatorului să existe arbori bătrâni și înalți în picioare, iar locul însuși să fie situat pe un teren pe cât posibil de liniștit, ascuns, răsleț și neumblat de oameni. Dacă locul se alege dealungul unui pârâu șgomotos, acesta are avantajul că ursul nu aude eventualul zgomot cauzat de vânător, pe de altă

parte însă și desavantajul mare, că nici vânătorul nu aude ursul, când se apropie sau când se află la hoit, și deci în întunericul nopții nu știe nici odată, dacă ursul se află la hoit sau nu. În general se va da preferința unei coame de munte sau unui platou lat, feței unui versant repede sau unei văi adânci și înguste, întrucât la coamă ursul cu mult mai greu va mirosi omul, decât pe un versant cu pantă repede sau o vale îngustă.

Locul odată ales, se va curăți, până la o distanță de cea 20—30 m jur împrejur, toate tufele, tot subarboretul și toate crăcile, care atârnă în jos, astfel ca ursul după luarea hoitului să nu se culce în imediată apropiere a hoitului, cum de altfel se întâmplă foarte des. În afară de aceasta, se vor împrăștia în jurul hoitului, la o distanță de 20—30 m de el, crăci uscate, a căroră rupere cu zgomot va semnaliza și trăda ursul (mai ales noaptea) când se apropie de hoit.

2. Potecile de apropiat.

Se vor instala în așa fel ca vânătorul sau păzitorul, apropiindu-se de hoit, să treacă totdeauna în contra direcției vântului și să iasă dintr'o direcțiune opusă aceleia, din care e așteptat ursul. Corespunzătoare în acest scop este o potecă îngustă, care se va ține curată, acoperită eventual cu mușchi, astfel ca sosirea în observator a vânătorului să se facă fără cel mai mic zgomot. Ultimele 50—100 m se vor alege în așa fel, ca să se vadă precis și bine hoitul dela această distanță. Dacă arboretul existent împiedică acest lucru, se va tăia o linie deschisă lată de 1—2 m până la hoit. Această procedură este absolut necesară pentru motivul, că vânătorul sau păzitorul, apropiindu-se de hoit, să poată observa ursul mai de vreme, decât ursul pe el, în cazul când ursul s'ar afla întâmplător la hoit.

3. Construirea observatorului.

Acesta se va construi pe 2—3 arbori bătrâni și groși, aproape uniți de alții, la o înălțime de minimum 6 m, cel mai bine însă 8—10 metri deasupra pământului, în așa fel, ca la această înălțime grosimea arborilor să fie încă suficientă spre a evita mișcarea lor în timp de furtună. Observatorul se va construi solid și spațios, astfel încât 2 oameni cu tot bagajul, ranița, păturile, blățile etc. să aibă loc suficient în el. Banca să fie lăta, mai bine ceva mai scundă decât înaltă, destul de depărtată de peretelul de înaintă (fațada) astfel, ca

vânătorul, păzind ursul, să poată întinde picioarele fără a fi silit să petreacă noaptea cu picioarele trase sub bancă. Spatele băncii, bine construit, va îngădui o ședere și întindere comodă a corpului. La înălțimea omului, observatorul va fi prevăzut cu un acoperiș, iar jur-împrejur, observatorul va fi bine mascat cu crăci de brad (nu de molid), astfel ca vânătorul și însoțitorul lui să nu se poată vedea din nici o parte.

Pentru a putea trage în urs, se va lăsa numai o singură deschidere, în așa fel ca vânătorul, șezând normal pe bancă, să vadă hoitul înaintea sa în linie directă, deci la declanșarea armei să nu se miște de loc. Deschiderea se va lăsa numai atât de mare, ca vânătorul, posesor al unei arme cu lunetă, să poată ochi bine hoitul și deci și ursul.

Jos pe fundul observatorului se va așeza un strat de mușchi, pentru ca vânătorul să se poată mișca fără zgomot. O sticlă goală se va ține totdeauna la dispoziția vânătorului. Tot, ce ar putea cauza zgomot (frunză, crăci uscate etc.) se va îndepărta din observator. Scara, pe care se urcă în observator, va fi bine fixată și solidă.

4. Așezarea hoitului.

Numai după ce s'au terminat toate pregătirile de mai sus, se va așeza hoitul.

Acesta se va lega cât se poate de bine, la o distanță de cca 10—20 m de observator, pe un loc deschis și luminos, de o cioată groasă de 15—20 cm și înaltă de 50—100 cm. Legătura se va face cu sârmă de telefon, ca ursul să nu fie în stare să-l miște sau să-l smulgă. Toate ramurile, tufele etc., cari s'ar găsi între observator și hoit și cari iar împiedica vederea clară, se vor tăia și curăți, astfel încât hoitul să fie observat complet liber dela observator.

Cel mai bine este, a conduce animalul (cal, oaie, etc.) viu la locul hotărît și a-l ucide acolo. După jupuire, animalul ori rămâne în întregime ca hoit, ori se vor întrebuița deocamdată numai unele părți ale lui, restul agățându-se pe arborii vecini la o înălțime neajunsă de urs. Pe măsura mâncării părților deja puse pe teren se va pune apoi și restul animalului. Rezultatul cel mai bun îl vom obține, așezându-se un cal întreg ca hoit. Foarte căutată de urs este carnea de porc.

Esențial este ca după așezarea hoitului să nu se mai facă nici cea mai mică schimbare, nici a hoitului, nici a observatorului, întrucât ursul precaut, odată venit la hoit, va observa și se va speria imediat.

5. Executarea vânătoarei.

Vânătoarea se execută primăvara, imediat după ieșirea ursului din bârlog, cu ocazia topirii zăpezii, sau toamna după plecarea turmelor de vite din munți.

Hoitul expus trebuie controlat zilnic sau cel puțin la fiecare două zile, cel mai bine la amiază între orele 11 și 13, când se presupune că ursul nu se află la hoit, sau în apropierea lui. Controlul se va face cu cea mai mare atenție și fără zgomot. Este strict interzis, la control, a se ajunge până la hoit, observațiunea făcându-se cu binoclu numai dela o distanță de 50—100 m depărtare, pentru ca ursul, care poate să fie în apropiere, să nu fie speriat, lucru care se întâmplă de altfel destul de des, prejudiciind rezultatul vânătoarei.

În general ursul va apare până în 7—10 zile după ieșirea hoitului. Dacă apariția lui se va constata de către păzitor — prin atacarea hoitului — vânătorul va ocupa imediat, ori în timpul cel mai scurt posibil, locul în observator. Odată atacat hoitul, ursul, nesperiat de om, se va prezenta de atâtea ori, până-l va termina.

Observatorul va fi ocupat de vânător la amiază, între orele 11 și 13, în nici un caz însă după orele 15. Dacă locul hoitului este liniștit și izolat, ursul va apărea în cele mai multe cazuri după orele 17, încă la lumina zilei. Ora când ursul se va prezenta, depinde în primul rând de depărtarea culeșului lui din timpul zilei și de gradul lui de precauțiune.

Se întâmplă destul de des, ca în momentul, când vânătorul sosește, ursul să se afle deja la hoit. Din acest motiv este absolut necesar, ca vânătorul să se apropie de observator cu cea mai mare precauție, cu arma gata, fără zgomot, dibuind în contra direcțiunei vântului pe poteca de vânătoare bine curățită. Dacă linia deschisă de 50—100 m, amintită la punctul 2 de mai sus, este bine curățită, vânătorul va observa la timp ursul și va putea trage liniștit. Dacă linia deschisă nu este curățită, sau nu este de loc pregătită, atunci ursul va observa mai întâiu pe vânător și va sări fulgerător, părăsind speriat locul. În acest caz vânătoarea în cele mai multe cazuri s'a terminat definitiv în defavoarea vânătorului.

În cele mai multe cazuri, ursul, înainte de a mânca din hoit, va ocoli locul cu hoitul; observând urma proaspătă a omului — dacă acesta a venit întârziat — se va retrage imediat, iar vânătoarea probabil rămâne fără rezultat. Pentru ca urma vânătorului să nu fie observată de urs, se vor lega la bocane niște scânduri, lungi și late, parcurgându-se cu ele ultimii 100—200 m. până la hoit.

Atât la apropiere și urcare, cât și în timpul cât se stă în observator, se va păstra cea mai mare liniște. Cele mai mici zgomote — foșnetul haînelor, pârâitul sau troznitul băncii, lovitul cu arma în copac sau în binoclu, dregerea glasului, vorbitul încet, sforăitul, răsuflarea adâncă etc. — ajung a speria ursul, care în cele mai multe cazuri se apropie fără zgomot, cu cea mai mare precauție, permanent ascultând și mirosind. Din acest motiv, și fumatul este interzis.

Dacă ursul s'a speriat și s'a retras, observând pe vânător, vânătorul nu va părăsi imediat observatorul, întrucât de multa ori ursul după câteva ore poate reapare.

Dacă vânătorul a tras în urs, căutarea ursului noaptea se va omite, iar părăsirea observatorului se va face numai după trecerea unui ceas. De obicei vânătorul și însoțitorul său vor rămâne toată noaptea în observator.

Că vânătoarea urşilor la hoit se va practica numai în cazuri excepționale și numai în modul cel mai corect, este de la sine înțeles. Pentru acest motiv, vânătoarea aceasta este legată de o autorizație specială, eliberată de Direcțiunea Economiei Vânătorului. Că împușcarea ursoaicelor cu pui, sau a puilor de urși, precum și vânătoarea cu ajutorul farurilor sau altor aparate de luminat, sunt oprite, este deasemenea știut. La fel se știe, că la vânarea ursului se întrebuintează numai glonț și nici odată alică sau poșuri.

La chasse de l'ours à l'appât.

L'auteur expose les règles pratiques à observer pour chasser l'ours leurré dans ce but par des cadavres d'animaux exposés dans des endroits bien choisis. Dans ce but, il s'agit de:

1. Le choix de l'endroit où on place l'appât;
2. La place et la construction de l'observatoire du chasseur;
4. L'installation de l'appât;
5. La chasse.

SUGESTII PENTRU NOUA LEGE A VÂNĂTOAREI

de Ing. silv. VASILE COTTA

Încă din anul 1942, s'au început lucrările pentru modificarea legii pentru protecția vânătorului și reglementarea vânătoarei, sau, mai precis, pentru întocmirea unei noi legi de vânătoare. S'a muncit mult în nenumăratele ședințe ale comisiei, care s'a ocupat cu întocmirea anteproiectului și multă energie a fost cheltuită de cei care susțineau sau combăteau, verbal sau prin presă, anumite teze. Fapt

este că neajungându-se la o înțelegere deplină, anteproiectul n'a devenit lege și nici n'a putut lua o formă definitivă până azi.

În prezent, se lucrează din nou la anteproiect. Nu știm ce conține, deoarece se pare că se lucrează cu ușile zăvorâte, iar Administrațiile silvice ale Statului n'au fost chemate să-și spună cuvântul și nici n'au fost ținute la curent cu mersul lucrărilor. Nu credem că acest procedeu este în interesul cauzei.

Incontestabil, sub durata unui sfert de veac de aplicare a actualei legi, vânătoarea dela noi a evoluat încât textul legii ar trebui pus de acord cu situația de azi; nenumăratele decizii ministeriale apărute în acest interval de timp în interpretarea legii, care formează un material bogat pentru cel chemat să întocmească o nouă lege, ar trebui cuprins în textul anteproiectului, spre a ușura sarcina organelor de aplicare. Ne întrebăm, însă, dacă momentul pentru a da o așezare durabilă vânătoarei este bine ales. Într'adevăr, ne găsim în plină și radicală transformare a structurii politice, economice și sociale. O lege, oricât de bine întocmită ar fi azi, riscă să devină incompletă sau chiar inaplicabilă mâine. Pe de altă parte, nu legea actuală este cauza neajunsurilor de care suferă, azi, economia cinegetică românească. Nu legea este de vină că vânatul se macină, aproape pe întreg cuprinsul țării; că pășunatul în păduri s'a întins și în ultimul colțișor, încât sălbăticiunile nu au liniște; că lupii s'au înmulțit în mod îngrijorător; că paznicii de vânătoare nu au arme, iar prețul cartușelor de vânătoare s'a urcat la cifre nemaîntâlnite. Nu legea este cauza, ci urmările unui lung și greu război. Mă îndoiesc că noua lege a vânătoarei va putea schimba această stare de lucruri. În concluzie, nu socotesc întocmirea unei noi legi de vânătoare ca una dintre problemele cele mai urgente ale vânătoarei.

Dacă totuși oficialitatea vânătoarească găsește necesar să ne dea o nouă lege, atunci aceasta trebuie să fie completă. Să-mi fie, deci, îngăduit să fac câteva sugestii pentru atingerea acestui scop.

Vânătoarea nu este o indeletnicie lucrativă. Vânătorul corect, făcând bilanțul, va constata că veniturile nu-i acoperă cheltuielile. Vânătoarea a trăit și va trăi prin foloasele nemateriale aduse omului. Acesta este motivul pentru care administrația vânătoarească din exterior nu poate fi făcută prin organe proprii, plătite, ale Direcțiunii Economiei Vânatului. Nu sunt bani pentru aceasta. Iar dacă, totuși, prin majorarea taxelor la permisele de vânătoare, s'ar ajunge să se creze fonduri așa de mari, încât să fie suficiente și pentru

plata acestui personal propriu, atunci vânătoarea ar deveni așa de scumpă, încât n'ar mai fi accesibilă celor cu punga modestă. Consecința ar fi o scădere a numărului permiselor de vânătoare, deci a încasărilor. Cercul vicios este evident.

Neavând posibilitatea de a-și plăti organe proprii în exterior pentru ocrotirea și administrarea vânatului, — oficialitatea vânătoarească trebuie să recurgă la serviciile altor instituții, care, prin organizarea lor exterioară, au posibilitatea să o ajute, ca: organe silvice, jandarmi, organe administrative, etc. Toate aceste instituții, în afară de împlinirea rolului lor de căpetenie, care le justifică existența, — pot presta servicii gratuite și vânătoarei. În largă măsură propăsirea vânătoarei depinde de activitatea acestor instituțiuni ajutătoare. Mare este meritul aceluia conducător al destinelor cinegetice, care, prin text de lege, prin măsuri administrative și prin relații personale reușește să-și asigure concursul lor, și invers. În această ordine de idei, rău s'a făcut atunci când de douăzeci de ani, mai întâi prin dispozițiuni administrative fără temei legal, apoi prin legi modificatoare, instituțiile forestiere au fost ținute departe de administrarea vânatului, nemulțumindu-le și făcându-le adeseori să se desintereseze de trebile vânătoarești. N'ar fi în interesul cauzei dacă am ascunde că între oficialitatea vânătoarească și între organele silvice există o veche tensiune, care numai spre binele vânătoarei n'a fost. Pădurile ocupă azi 25% din întinderea Țării; nimeni nu va contesta că cel mai prețios și cel mai greu de ocrotit vânat trăiește în păduri; este binecunoscut rolul pe care pădurile îl joacă și pentru adăpostirea și hrănirea aceluia vânat care nu trăiește permanent în pădure. Așa fiind, reese în mod limpede rolul uriaș pe care l-ar putea juca slujbașii de toate gradele ai pădurilor, a căror cifră se urcă la multe mii, la paza și ocrotirea vânatului, dacă ar dispărea neînțelegerile existente. Funcția creează organul. Dacă acest mare aparat ar primi atribuțiuni precise și ar fi încurajat, — ar putea fi adaptat și pentru paza vânatului făcându-se astfel o mare economie de personal.

Iată câteva propuneri, care, după părerea mea, ar putea contribui la vindecarea relelor de azi, dacă ar fi cuprinse în noua lege:

1. **Constituirea terenurilor de vânătoare.** Se știe că, în conformitate cu legea în vigoare, terenuri individuale pot constitui numai proprietățile cu întinderea minimă de 100 ha la câmpie și 1000 ha la deal și munte. Toate proprietățile cu întindere mai mică, din hotarul administrativ al unei comune, se contopesc și formează un teren comun de vânătoare. Avem informațiuni că, prin anteproiectul în curs de întocmire, se intenționează a se majora su-

prafața necesară pentru terenuri individuale, anume de 5 ori la câmpie și de 3 ori la dealuri și munte, ajungându-se la, respectiv, 500 și 3000 ha, cu tendința spre constituirea așa ziselor „fonduri de vânat”, adică unități cinegetice mari, formate fără a ține cont de dreptul de proprietate. Nu ni se pare bună această soluție. Așa, de bine de rău, proprietarii de terenuri individuale se îngrijesc de vânatul de pe proprietățile lor și sunt mulți proprietari cari fac o bună gospodărie. Dacă mâine, proprietățile lor vor fi înglobate în terenul comun, ei se vor desinteresa de această chestiune și ne întrebăm ce punem în loc, dacă nu se va găsi imediat un arendaș bun pentru terenul comun, cum se întâmplă adesea? Va putea oficialitatea vânătorească să facă o bună pază a terenurilor comune? Fîndcă, dacă desființezi terenurile individuale și dai la o parte pe vechii deținători, însemnează să-ți iei și răspunderea pazei. Cu ce organe se va face ea și cât va costa?

De aceea, nu suntem pentru astfel de salturi, care pot deveni periculoase. Dacă oficialitatea vrea să majoreze, neapărat întînderea, atunci suprafața actuală a terenurilor individuale să fie mărită numai cu puțin: de ex. la 200 ha la câmpie și 1500—2000 ha la munte.

2. **Administrarea vînatului din păduri.** Chestiunea această a fost așa de mult desbătută, încât ne putem mulțumi să reținem doar concluziile:

a) La pădurile Statului, ocrotirea și valorificarea vînatului să fie lăsată în atribuțiunea administrației silvice, așa cum este în toate țările din Europa, în care dreptul de vînațoare este lăsat proprietarului funciar. Acei care pledează pentru concentrarea în mâinile Direcțiunii Economiei Vînatului a administrării vînatului de pe toate proprietățile de mână moartă, justificând aceasta prin necesitatea de a se avea unitate în administrare, să nu uite că prin aceasta sparg o altă unitate mult mai firească, anume aceea, care impune ca toate produsele pădurii: lemn, semințe, iarbă, deci și vînatul să fie într'o singură mână. Chestiunea administrării vînatului din păduri este aceea care irită în măsură mai mare organele silvice și nu vedem posibilă o colaborare rodnică pînă când această ciudată situație, nemai întîlnită în alte țări, nu va înceta.

b) La pădurile persoanelor juridice de drept public administrate în prezent de Direcțiunea P. P. J. din Ministerul Agriculturii și Domeniilor, — atribuțiunile organelor silvice în materie de vînațoare să fie aceleași ca și în materie de gospodărie silvică.

3. Să se rezerve cca 15% din suprafața pădurilor fiecărui Ocol Silvic, drept teren de vînațoare pentru trebuințele personalului sil-

vic. Pentru instruirea personalului începător, pentru a-l face să îndrăgească vânătoarea, pentru a înființa terenuri care să servească drept model, această rezervare este absolut necesară. Cei care vor să cunoască realizările din alte țări, în această direcțiune să răsfășoare paginile acestei reviste¹⁾. După cum personalul silvic are dreptul la lemne de foc și teren de hrană, în mod gratuit, tot așa trebuie să aibă și dreptul de a vâna.

4. Personalului silvic să nu i se mai ceară carte de recunoaștere atunci când este angajat paznic de vânătoare. Într'adevăr: art. 94 al legii pentru protecția vânatului și reglementarea vânătoarei, prevede în mod clar, că agenții silvici sunt asimilați paznicilor publici și particulari de vânătoare, iar actele încheiate privind infracțiunile la legea vânatului, fac dovadă deplină la înscrierea lor în fals. Cu toată această categorică prevedere legală, unii inspectori de vânătoare județeni pretind că atunci când acelaș brigadier sau pădurar, este angajat și paznic de vânătoare, pe lângă funcțiunea lui obișnuită, să-și scoată carte de recunoaștere ca paznic de vânătoare și să depună jurământ. Este logic ceea ce se face? Este în interesul arendașului ca paznicul lui să fie purtat pe drumuri fără justificare? Pentru a se evita în viitor asemenea interpretări greșite ale legii, ar trebui prevăzut în mod categoric în noua lege că agenții silvici bugetari ai Statului nu au nevoie de carte de recunoaștere.

5. Invățământul de vânătoare și piscicultură în apele de munte din Școlile silvice să fie sprijinit moralmente și materialmente. Este banal a spune că buna pregătire vânătoarească și piscicolă a viitorilor slujbași ai pădurilor este în interesul cinegetico-piscicol general. Invățământul vânătoarească din școlile silvice poate fi ajutat prin:

a) Rezervarea de terenuri corespunzătoare pe seama tuturor școlilor silvice;

b) acordarea de subvenții pentru procurarea de material didactic și pentru aplicațiuni;

c) acordarea de permise de vânătoare gratuite elevilor silvici.

Vânătorimea nu este îndreptățită să ceară o perfectă pregătire vânătoarească personalului silvic de pază atâta timp cât nu-i dă posibilitatea să-și adune cunoștințele trebuincioase. Am putea cita cazuri când, prin măsuri administrative, s'a luat unor școli silvice posibilitatea de a face aplicațiuni de vânătoare.

1) Rev. Păd. 1944. Nr. 1—2, pag. 30 și Nr. 1—4/1946, pag. 42.

Organele silvice adeseori au fost acuzate de tendința de a monopoliza conducerea vânătoarei, excluzând pe vânători. Din cele de mai sus, se vede limpede că propunerile se referă exclusiv la sectorul pădurilor. Nu a fost formulată nici o pretențiune cu privire la funcțiunile de inspector de vânătoare regional, județean și de plasă și nici la funcțiunea de membru în consiliul superior al vânătoarei. Aci, fiecare va intra în măsura în care se va face vrednic. Sub nici un motiv, însă, nu putem sta la târguială pe chestiunea vânatului din păduri, care în alte țări de mult a fost rezolvată, încă mai radical decât cerem noi. Direcțiunea Economiei Vânatului trebuie să rămână exclusiv organ de îndrumare, coordonare și control; ea nu trebuie să-și ia asupra-și atribuțiunile care revin altor autorități și în același timp să neglijeze chestiuni care o privesc direct. N'avem o statistică a vânatului împușcat, nici o evaluare cât de sumară a efectivului de vânat; piscicultura în apele de munte este neglijată; ne lipsesc broșuri de popularizarea cunoștințelor despre vânătoare. Acesta este terenul de activitate în care trebuie să se evedențieze Direcțiunea Economiei Vânatului.

Este în interesul propășirii vânătoarei ca fiecare slujbaş al pădurii să fie cât mai bine pregătit în materile de vânătoare, să aibă dragoste de vânat și să se înhame la munca grea de pază, ocrotire și îngrijirea vânatului. Pentru atingerea acestui scop, trebuie înlăturate toate cauzele care irită. Cheia stă în mâna acelorora care întocmesc anteproiectul legii de vânătoare și care iau măsuri administrative pe cale de decizii ministeriale.

Acțiunea pentru satisfacerea justelor revendicări menționate mai sus va fi dusă până la reușita deplină. Dar, câștigarea unei poziții va aduce cu sine și obligațiuni pentru noi toți. Pentru satisfacerea lor, Administrația va trebui să-și adapteze aparatul său la noua situație. Învățământul de vânătoare din școlile de brigadieri și pădurari va trebui completat; personalul de pază dela păduri va fi în toate regiunile Țării, lăsat numai la partea administrativă și culturală a pădurilor, fără a li se da și însărcinări în legătură cu exploatarea și vânzarea materialelor lemnoase. Aceasta nu însemnează un spor de personal, ci numai o rațională utilizare a lui: diviziunea muncii. Indiferența de până acum a multora va trebui să se sfârșită. Trebuie să se înțeleagă că, pentru noi toți, vânătoarea nu este numai o plăcere, ci și o obligațiune de serviciu în administrarea unei avuții naționale în primul rând și silvice în al doilea rând; că învățământul de vânătoare din școlile silvice nu este un scop în sine, ci nu-

mai un mijloc pentru a face din aparatul forestier principalul sprijin al Statului la conservarea, îngrijirea și valorificarea vânatului, și — după ce i-se vor da mijloacele materiale și i-se vor satisface. desideratele de ordin moral (și numai atunci), — acest aparat silvic va trebui să facă dovada că încrederea pusă într'însul n'a fost înșelată.

Nădăjduesc că va veni, în curând, vremea când — prin înțelegere din ambele părți — colaborarea dintre vânătorime și administrațiile silvice va fi mai rodnică decât în trecut, spre binele mult încercatei economii vânătoarești.

Suggestions pour une nouvelle loi sur la chasse.

La loi de la chasse, actuellement en vigueur en Roumanie, date depuis 1921.

A partir de quelques années, on discute avec insistance sur la nécessité d'une nouvelle loi.

L'auteur de cet article montre le rôle qu'on peut et doit jouer les forestiers dans la nouvelle organisation de la chasse.

CĂRȚI NOUI :

Analele Institutului de cercetări forestiere al României

Vol. X, 1944—1945; 253 pagini.

Sumarul :

- D. A. Sburlan: Contribuțiuni la studiul grinzilor principale de lemn pentru podurile de cale ferată îngustă (0.760 m).
  - N. Gheimeziu: Contribuțiuni la întocmirea unei norme pentru măsurarea unității lemnului de foc.
  - G. Toma: Variația greutateii lemnului de foc.
  - E. Vintilă: Cercetări pe cale micologică asupra durabilității naturale a lemnului de salcâm în comparație cu lemnul de stejar.
  - G. Nicolau-Bârlad: Problema planurilor topografice.
  - At. Haralamb: Noi stațiuni de pin cembra în Munții Făgărașului și Ezerul-Păpusa.
  - N. Pașcovschi: O experiență de selecționarea semințelor.
-

INTERNĂ

● Cercul botanic din București în excursie de studii în jud. Buzău.

În zilele de 9 și 10 Iunie 1946, Cercul botanic din cadrul Soc. Naturaliștilor a organizat o excursie de studii în județul Buzău, sub conducerea D-lui Prof. Tr. Săvulescu, ministru subsecretar de Stat al M. A. D. Au luat parte la această ieșire pe teren circa 70 persoane. Majoritatea, bineînțeles, naturaliști din lumea universitară, iar oaspeți: geologi și pedologi, ingineri silvici și agronomi dela Institutele de cercetări respective.

„Gospodăria“ excursiei a fost rezolvată prin grija organelor de teren silvice și agricole din regiunea vizitată. Cu această ocazie, tradiționala ospitalitate a Direcției V-a silvice București (prin ocoalele Buzău și Vintilă-Vodă) s'a făcut încăodată evidentă (spre satisfacția — și satisfacerea — participanților și spre lauda organizatorilor).

S'a vizitat pădurea Frasinul (circa 6 km Sud orașul Buzău), dealurile dela Cernătești (circa 20 km Nord Buzău) și Vulcanii noroioși dela Păcele mari și mici. În afară de aceasta, s'a mai văzut fabrica de marmeladă dela Cărpiniștea (Valea Părului) și Ferma Istrița cu toate instalațiile de industrializare.

Pădurea Frasinul, situată la izvoarele Călmățuiului a fost primul obiectiv al excursiei. Interesul pentru această pădure constă în faptul că este pură de frasin și anume nu de *Fraxinus excelsior* (din... școală) ci de *Fraxinus holotrica* (din... deltă). Pentru cei mai tineri și mai mulți dintre participanți constituia o noutate, cel puțin din celebrul punct de vedere al lui: „De vidu... tатуque“, căci din literatură („De auditu“) se mai știa între alții și dela D-nii M. Petcuț și A. Rădulescu, din studiul „Varietăți și forme noi dela *Fraxinus Pallisae* Wilmot“ publicat în Analele ICEF vol. VI/1940.

La fața locului, o discuțiune academică (Prof. Tr. Săvulescu, Prof. Em. I. Protopopescu-Pake, Prof. C. C. Georgescu, Ing. M. Petcuț, General Grințescu, etc.) a făcut să reiasă interesul naturalistic pentru această pădure care, în concluzie, s'a bucurat de votul integral al excursioniștilor pentru a fi declarată monument al naturii și mai ales protejată ca atare.

Pe versanții estici ai dealurilor dela Cernătești, pe valea Slănicului, s'a constatat iarăși „de vidu... tатуque“, existența unor reprezentanți ai florei mediteraneene: cărpinița (*Carpinus dumensis*), mojdreanul (*Fraxinus ornus*), scumpia (*Rhus Cotinus*) și (spontan!) liliacul (*Syringa vulgaris*).

În sfârșit, vulcanii noroioși dela Păcle au oferit o imagină în miniatură a șubredei și frământatei noastre scoarțe terestre și o ocazie pentru confrății

geologi pentru a ne lămuri în misterele așezării straturilor geologice din zonele petrolifere ale Arbănașilor. Pe drumul către Pâcle, în văle adăpostite de pe versanții vestici, silvicultorii au avut în plus o satisfacție de a mai găsi stejarul pufos lărgindu-și aria de răspândire până pe aceste locuri. Tururora însă, imensul dar dezolantul peisagiu al terenurilor degradate, cu care de fapt se luase contact încă dela Cernătești, le-a servit dovada sărăciei care se naște prin distrugerea pădurilor. Ici și colo, buchetele de *Hyppophaë Rhamnoides*, instalate în stațiunile vitrege create de lăcomia pustiitoare a omului, reprezentau minuscule insule de speranță că până la urmă, totuși, vegetația arborească va fi lăsată să-și îndeplinească unul din rolurile ei în natură: fixarea coastelor.

O dare de seamă asupra rezultatului științific al excursiei (s'a colectat foarte sărguincios plante, melci, scoici, fluturi, etc.) se va citi probabil în cadrul cercului botanic. Aci, se cade să însemnăm două note deosebite ale deplasării. Și anume:

1. Excursia a fost condusă de un ministru în funcțiune, care, om de știință la origină, reușește să se fure obligațiilor și problemelor foarte oficiale pentru a-și trăi, mai departe, în răstimpul zilelor de sărbătoare și în mijlocul colaboratorilor și prietenilor naturii, preocupările științifice de predilecție, cel puțin în forma unei păstrări de contact cu terenul și învățând pe alții cum să cunoască și să iubească natura. Dacă mai adăogăm la aceasta și atmosfera de studenție prelungită, cultivată și întreținută (academic) în toate manifestările excursiei, pe drept cuvânt aderăm la opinia exprimată, că în asemenea condițiuni se poate învăța ceva și pentru carte și pentru viață.

2. Diversitatea specialităților, cărora aparțineau participanții, nu a însemnat nici o piedică pentru a asigura formarea unui... spirit de echipă, am zice. La sfârșitul primei zile de excursie punțile erau deja aruncate (lansate) pentru a se putea face trecerea dela o grupă la alta de specialiști, încât, până la urmă, întreaga caravană alcătuită o singură familie de oameni de știință, iubitori ai naturii. Biologii și entomologii, botaniștii de toate specialitățile, pedologii și geologii, silvicultorii și agronomii au avut fiecare ocazia să-și vadă camarazii de excursie aplecați cu interes pe câte o problemă de specialitate, găsind în acest chip ocaziunea de a se cunoaște reciproc pe domeniile de activitate respective. Din cunoașterea reciprocă, prețuirea corespunzătoare. Diversitatea specialităților a fost o parte din „cimentul“ unității excursiei.

Concluzia finală este simplă: Imnul botaniștilor, care invită pe oamenii de știință să iasă din laboratoare și biblioteci și să meargă în plină natură, pe câmpuri, munți și în păduri, se dovedește a fi inspirat; poate constitui un punct serios într'o doctrină de viață practică. Excursia trebuie să rămână ceea ce este: unul din exercițiile spirituale curente pentru oamenii de carte. Cu puțină stăruință, cercul de studii al Societății „Progresul Silvic“ și-ar putea imagina un program de activitate și sub această formă a excursiilor de studii la pădure. Spiritul de corp, a cărui cultivare e una din rațiunile de existență ale Soc. „Progresul Silvic“, s'ar manifesta și mai eficace.

T. Bălănică

● Noui orizonturi în industria lemnului.

În ședința din 15 Martie a. c. a Cercului de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic”, D-1 ing. V. Filip a vorbit despre: „Noui orizonturi în industria lemnului”. Redăm în cele ce urmează rezumatul acestei conferințe.

Prefacerile sociale, cunoscute ca fapte istorice dealungul veacurilor, n'au avut la baza lor decât procese de ordin economic. Trăim o epocă crucială, în care se pun bazele economice și sociale pentru care au luptat și s'au jertfit atâtea generații, în care fiecare ramură de producție trebuie încadrată într'un sistem economic capabil să asigure interesele generale ale națiunii, în scopul unei îndestulări echitabile a tuturor cetățenilor prin înlăturarea exploata-tilor.

Între principalele bogății naturale ale țării, sunt și pădurile, cari acoperă peste 6.000.000 ha. Produsul principal al pădurilor, lemnul, ia parte ca element important la transporturi, construcții, agricultură, lucrări hidraulice, industriei chimice, adică în economia națională și prin exportul său în cantități apreciabile asigură importul materiilor prime indispensabile industriilor indigene.

Deși productivitatea pădurilor este limitată la creșterea anuală a arborelui, am fost clasati prin exportul masiv de lemnărie, printre primele țări exportatoare din lume, deoarece niciodată n'am ținut seamă de imperativul: de a exploata numai cât produce pădurea. Exploatarea forestiere au fost conduse după posibilitățile de debitare ale fabricilor de cherestea, cunoscute ca fiind cele mai mari din Europa, aparținând unor întreprinderi capitaliste internaționale. Nu s'a ținut seamă că avem un sfert din păduri formate din rășinoase, aproape jumătate păduri de fag și restul stejar, tei, plop, salcie, etc., și s'au tăiat până la 85% rășinoase, deoarece baza exportului european de lemnărie a fost și este lemnăria de rășinoase. După aproape 70 ani, industria lemnului din România își încheie bilanțul cel mai dezastruos pentru întreaga economie națională, și anume:

- a) reducerea pădurilor cu peste 30%;
- b) lichidarea celor mai multe masive de rășinoase;
- c) dezvoltarea industriei cherestelei, adică a produselor semiindustrializate, ce au cel mai mic factor de industrializare;
- d) exportul cherestelei la prețuri derizorii.

Astăzi, când refacerea țării și redresarea ei economică, sunt condiționate într-o măsură apreciabilă de lemn, constatăm că pădurea nu mai este capabilă să furnizeze decât cantități reduse de lemnărie, cu cari trebuie să acoperim obligațiile ce le avem prin Convenția de Armistițiu și Convențiile Comerciale cu toate țările vecine în frunte cu Uniunea Sovietică.

Producția pădurilor țării noastre, evaluată cu 10 ani în urmă la cca 17 milioane m³ anual, a scăzut la 11,5 milioane m³, din care 6 milioane m³ material pentru foc, adică cu peste 30%.

Față de nevoile reale ce trebuiesc acoperite (consum intern, conv. de armistițiu, acorduri comerciale, refacerea țării, industria celulozei, hârtiei, minele de cărbuni, C. F. R. etc.) avem un deficit de cca 1.500.000 m³ lemn de rășinoase. În această situație ar trebui să atacăm din nou puținele păduri ce ne-au mai rămas, pentru a le lichida în maximum 20 ani. În ziua când

vom începe să importăm lemnărie, independența noastră economică nu va mai exista.

Problema lemnului românesc se rezolvă tot prin industrializarea lui. Din aceleași cantități de produse lemnoase, ce ni le dau pădurile în mod normal, prin aplicarea unei silviculturi raționale, trebuie să scoatem:

a) cât mai puține lemne de foc, ce pot fi înlocuite în parte cu gaze naturale și electricitate;

b) cât mai multe produse finite necesare ridicării standardului de viață al muncitorului și țaranului și asigurării unui export din astfel de produse;

c) cât mai multe produse obținute prin industria chimică, la care merg toate deșeurile din industria cherestelei, evaluată la peste 2 milioane metri cubi, cari se irosesc în detrimentul economiei naționale.

Întreaga industrie a lemnului trebuie adaptată cerințelor acute ale vremurilor noi, în cadrul unui plan de ansamblu, pentru a se dubla și chiar tripla factorul de industrializare, adică în produsul rezultat, cantitatea de muncă industrială să fie cât mai mare. Acest lucru se realizează când materia primă trece prin cât mai multe transformări. Prin mărirea factorului de industrializare al lemnului se asigură și mărirea venitului întreprinderilor industriale forestiere, și deci a proprietarilor de păduri.

Din acest moment rentabilitatea pădurilor fiind asigurată, pădurile încetează de a mai fi tăiate colonial ca până astăzi. În cadrul noului plan al industrializării lemnului urmează să se stabilească următoarele:

a) fabricile de cherestea să se limiteze la posibilitățile pădurilor de rășinoase;

b) gaterile și mașinile ce prisosesc să se instaleze în regiunea de Sud a țării și în Nordul Dobrogei pentru a se industrializa lemnul de tei, plop și salcie, produsele acestor esențe putând înlocui foarte bine bradul;

c) forța motrice, a vaporilor de apă, să se înlocuiască cu energia căderilor de apă, economisindu-se sute de mii de vagoane de rumeguș, lemn de foc, deșeuri etc., ce pot constitui materie primă a noi industriei;

d) fabricile de celuloză și pastă de hârtie să fie construite în aproape toate văile unde funcționează fabrici de cherestea, și pentru a industrializa orice deșeu lemnos;

e) să se facă numeroase fabrici de placaj pentru a se înlocui cu placaj lemnul masiv de brad și alte esențe și a se asigura un export de placaj cât mai susținut;

f) să se desvolte distilerile de lemn, fabricile de celuloză și industriile chimice;

g) să se facă secții de tâmplărie, mobilă, butoaie, căruțe, etc.

Multe fabrici de cherestea, care astăzi ar putea să debiteze 30—40.000 m³ lemn rotund, vor tăia în viitor numai 10—15.000 m³ iar rentabilitatea lor va fi mai mare dacă vor crea secții de produse finite.

Prin noul plan al industrializării lemnului schițat mai sus, care a fost elaborat și urmează a fi aplicat în timpul cel mai scurt, se asigură:

a) producerea articolelor lemnoase indispensabile țaranului și muncitorului, cari le vor găsi mai ușoare și de calitate mai bună, deoarece le vor primi direct dela fabricile centrelor forestiere;

b) se face economie de material lemnos;

c) se utilizează mii de metri cubi ce se pierd sub formă de deșeuri neutilizabile astăzi;

d) se asigură un export de produse finite, pentru cari se obțin prețuri de 5—9 ori mai mari decât în cazul exportului cherestelei, deoarece se exportă în mare parte muncă națională nu numai materie primă;

e) se mărește venitul pădurilor, care nu vor mai constitui o sarcină pentru proprietarii lor;

f) se va putea crea o industrie completă și permanentă a lemnului, în jurul ei dezvoltându-se centre populate muncitorești, cari vor beneficia din produsul muncii lor prin asigurarea unui standard de viață binemeritat.

În noua ordine socială din România, lemnul se va dovedi o pârgie de ridicarea satului și muncitorului, iar pădurea va înceta de a mai fi privită numai prin prisma interesului capitalismului.

(7)

● Rezervațiile naturale din U. R. S. S.

În ședința din 5 Aprilie a. c. a Cercului de Studii al Secției de Silvicultură A.R.L.U.S., D-1 Ing. B. Borovschi a prezentat recenzia lucrării: „Rezervațiile naturale din U.R.S.S.” apărută în editura de Stat din Moscova. Acest volum constituie un manual de popularizare a ideii rezervațiilor naturale în masele largi ale populației U.R.S.S.

Suprafața totală a rezervațiilor naturale din U.R.S.S. de sub administrarea Direcției Generale a Rezervațiilor este de 10.071.790 ha ele fiind în număr de 47 la data apariției cărții (1939). Rezervațiile se împart în două categorii:

a) rezervații integrale, în care se interzice complet orice intervenție din afară care ar putea schimba starea naturală.

b) rezervații parțiale.

În jurul rezervațiilor sunt delimitate zone de apărare cu un regim restrictiv pentru circulație, vânatoare, exploatare, etc.

Principalele tipuri de rezervații se clasifică astfel:

1. Rezervații de munte
2. „ „ șes
3. „ „ antestepă
4. „ „ stepă
5. „ „ insulare
6. „ „ din zona pustiuului

Regimul legal al acestor rezervații este cel instituit de legea din 1939, care modifică și completează legiuirile anterioare (1921—1924) dezvoltând rolul acestor instituții prin transformarea lor în Institute de Cercetări și imense laboratoare naturale.

Legea și regulamentul ei stabilesc organizarea și funcționarea acestor Institute pe baze științifice. Astfel, se fixează bazele de organizare științifică a administrării rezervațiilor respective prin: inventarierea faunei și florei, întocmirea hrâților topografice, geobotanice, zoologice, pedologice, monografiile complexelor naturale de bază, fixarea zonelor de rezervație integrală, fixarea diferitelor piețe de experiență stabilind locul și rolul lor; arătarea posibilității și limitelor de exploatare a unor anumite bunuri, organizarea gospodăriilor

anexe, și alte chestiuni de organizare a teritoriului rezervației; căutarea căilor și mijloacelor practice pentru păstrarea în condițiuni optime, ridicarea numărului și obținerii repartiției, cât se poate mai uniforme pe unitate de spațiu a speciilor existente colonizarea celor pierdute și aclimatizarea celor noi atât de pe teritoriul U.R.S.S. cât și din țări străine; examinarea metodelor de înmulțire semiartificială și artificială a speciilor interesante din punct de vedere industrial; studiul boalelor și mortalității speciilor, atât în condițiunile naturale cât și în urma aclimatizărilor și reaclimatizărilor efectuate.

Locul central într-o rezervațiune îl ocupă activitatea așa zisei stațiuni a experimentației de științe naturale.

În rezervațiuni mai mari sau mai avansate se prevăd și stațiuni de experimentație independente, de specializare mai îngustă cum sunt: stațiuni de experimentație silvice, stațiuni de experimentație geo-mineralogice etc.

Obligatoriu, în toate rezervațiunile se organizează un serviciu permanent de observări fenologice, după un program bine stabilit și cu un personal specializat pe natură de fenomene (cum sunt observațiunile asupra plecării și sosirii tuturor păsărilor de specii, epocile de înmugurire, de înflorire și de înfrunzire a arborilor și plantelor pe specii, precum și restul schimbărilor sezoniere în natură la fel și puncte de observări meteorologice cari conform legii se încadrează în același timp și în rețeaua generală meteorologică U.R.S.S.).

În continuare se trec în revistă principalele rezervațiuni cu descrierea aspectelor caracteristice.

Expunerea a fost urmată de discuțiuni în jurul problemei rezervațiilor naturale, constatându-se cu acest prilej că inginerii silvici constituiesc elementul cel mai activ în slujba mișcării pentru ocrotirea naturii.

Rezolvarea fericită a acestei probleme în alte țări prin organizarea integrală a rezervațiilor în cadrul Instituțiilor de Stat, constituie o realizare remarcabilă demnă ed dat ca exemplu. (8)

● Proprietatea și producția forestieră.

În ședința din 5 Aprilie a. c. a Cercului de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic”, D-1 inginer consilier silvic Sterie Rodoteatu a ținut conferința D-sale intitulată: „Considerațiuni asupra proprietății și producției forestiere”.

În introducere conferențiarul remarcă importanța noțiunilor de „proprietate” și „producție” și legătura lor indisolubilă în domeniul economiei forestiere. Proprietatea de pământ, fiind prototipul de proprietate, a devenit ținta atacurilor economiștilor. Istoria a cunoscut nenumărate forme agrare.

În domeniul silvic o reformă nu se poate concepe decât cu respectarea principiilor de bază ale economiei forestiere. Silvicultorul își bazează punctele de vedere nu pe opinii de program de partid, ci pe doctrină științifică bine definită dela care abaterile constituiesc erori științifice. „Pădurea este o avuție națională, care îndeplinește un rol social”. Acest percept axiomatic obligă pe silvicultori să aibă o linie proprie de orientare și politică profesională. Pădurea însăși se autoapără atât prin inaccesibilitatea diferitelor regiuni, cât și prin modicitatea rentei sale (1/10 din renta produselor lemnoase finite).

Silvicultorii au fost mereu vajnici apărători ai solului forestier, nu însă și a capitalului lemnos. Trebuie să tindem spre refacerea capitalului lemnos și restabilirea creșterilor medii normale, Statul trebuie să fie factorul coordonator între tendințele antagoniste ale principiilor rentabilității și continuității.

În privința producției forestiere se constată în primul rând o neprecizie a datelor referitoare la pădure și producția ei. Plecând de la creșterea medie și multiplicând-o cu suprafața, e firesc să se producă erori, capitalul lemnos nefiind normal. Cei trei factori din procesul producției forestiere — suprafața, solul, capitalul lemnos — prezintă o repartitie de forțe inegală. La începutul revoluției, solul pare a avea un rol important precumpănitor, pentru ca spre sfârșitul ei să crească rolul capitalului lemnos.

Conferențiarul încheie considerațiunile D-sale cu constatarea că în economia forestieră concluziile nu pot fi sprijinite pe date improvizate, atrăgând atenția silvicultorilor, pe care momentul îi surprinde nepregătiți în această privință, asupra necesității cunoașterii datelor certe a elementelor de bază ale economiei forestiere. (9)

● Producerea traverselor în U.R.S.S. prin mijloace mecanice.

D-l ing. silv. Eugen Miso a făcut, în cadrul Cercului de Studii al Secției Științe aplicate Subsecția Silvicultură A.R.L.U.S., o comunicare asupra: „Producției traverselor în U.R.S.S. prin mijloace mecanice“. Dăm în cele ce urmează rezumatul acestei comunicări.

Începând din anul 1927, U.R.S.S. a adoptat sistemul american de confecționarea traverselor în pădure prin mijloace mecanice mobile, preferându-l celui suedez (cu instalații fixe). Mișcarea stakhanovistă a dat un impuls considerabil și acestei ramuri de producție, un lucrător atingând în 1935 recordul de 1350 buc./7 ore, față de norma de 300 buc./7 ore, ridicată ulterior la 500 buc./7 ore.

La aceasta au contribuit și noile sisteme de circulare introduse. Circularele sovietice necesită însă specialiști bine pregătiți pentru întreținere.

Instalațiile variază între 15 C. P. — 50 c. p., iar randamentul între 5—7 traverse la m. c., după diametrul bușteanului (în U.R.S.S. se întrebunțează esențe rășinoase pentru traverse).

Producția s'a standardizat la 5 tipuri de traverse cu marginile superioare rotunde și 5 tipuri complet ecarisate.

Paralel s'a făcut și pregătirea specialiștilor, având ca țintă:

- a) cunoașterea condițiilor tehnice de recepție a terenurilor;
- b) posesarea metodelor de lucru raționale.
- c) cunoașterea mașinii și a întreținerii ei;
- d) schimbul de rezultate obținute între uzinele de specializare.

Instrucția specialiștilor și aplicarea pe teren a metodelor se face cu respectarea principiilor stakhanoviste (prepararea prealabilă a locului de lucru; revizia mașinii înainte și după lucru; șeful echipei controlează și coordonează mișcările membrilor echipei etc.).

Adaptarea acestor metode la noi nu e posibilă integral, nici materialul (stejar, fag) și nici exploatarile nefiind identice cu cele din U.R.S.S. O încercare s'ar putea face în Delta unde C.A.P.S.-ul ar putea instala uzine demontabile mai mici. (10)

● Mecanizarea exploatărilor forestiere în U.R.S.S.

În ședința din 14 Ianuarie a. c. a Cercului de Studii al Secției „Științe aplicate” — Subsecția Silvicultură — A.R.L.U.S. D-1 consilier silvic Sterie Rodoteatu a prezentat recenzia lucrării lui B. P. Auckin: „Mecanizarea exploatărilor forestiere în U.R.S.S.” editată la Leningrad în 1940. Volumul este un tratat cu caracter didactic, servind ca manual al Academiei Forestiere din Leningrad.

Mecanizarea privește recoltarea lemnului, acest capitol de început al producției forestiere. Temele sunt:

1. Instrumentele;
2. Organizarea muncii în exploatarea pădurilor;
3. Mecanizarea exploatării.

Tema instrumentelor e tratată în 3 părți: I. Materialul instrumentelor; II. Intrebuintarea lor; III. Tehnica exploatării.

Al doilea capitol tratează organizarea muncii la exploatare, munca manuală ocupând încă un rol dominant față de cea mecanică. Schema tăerii unui parchet echivalează cu un plan de lucru elaborat special (o planificare în timp și în spațiu cu respectarea condițiilor tehnice). Această raționalizare a muncii este consecința aplicării stakhanovismului.

Ultimul capitol, acela care dă titlul lucrării, se referă la mecanizarea exploatării pădurilor. În actuala fază s'a limitat mecanizarea la instrumentele tăietoare. Se folosesc stații electrice mobile, întrebuintarea mijloacelor mecanice fiind condiționată de întinderea masivelor păduroase. Se dă ca regulă generală: în exploatare mari se recurge la centrele electrice, iar pentru operațiile de extragere de întindere redusă se folosesc instalații mobile. La scoatere se utilizează tractorul și funiculare de diverse tipuri. Se prescriu reguli pentru instalarea rețelei electrice și se reglementează strict manipularea fierăștrărilor electrice, precizându-se componența echipelor și disciplina lor.

În încheiere conferențiarul mulțumește D-lui Ing. Apostol pentru traducerea lucrării, exprimându-și speranța că materialul difuzat pe această cale va putea fi de folos procesului de producție de la noi. În țara noastră se desfășoară o muncă manuală grea la exploatare și ea trebuie ușurată. O astfel de carte poate servi ca instrument în acest scop. (11)

● Impăduririle pentru protecția câmpurilor în U.R.S.S.

În cadrul A.R.L.U.S.-ului, Secția „Științe aplicate”, Subsecția „Silvicultură”, a fost invitat să vorbească D-l ing. silvic V. I. Koldenko, din Misiunea Economică Sovietică în România. D-sa a dezvoltat conferința cu titlul de mai sus, aducând amănunte noi într-o problemă care a mai fost prezentată și de D-nii Ing. St. Rubțov și Ing. I. Lupe, la același cerc de studii.

Conferențiarul, luând parte la lucrările de împădurire în stepă, prezintă un material original plin de interes pentru inginerii silvici și agronomi, cărora li se adresează în introducere.

Ideea împăduririlor în stepele Uniunii Sovietice (care se desfășoară pe un spațiu de 4—500 Km.) are la bază două preocupări:

1. mărirea suprafeței păduroase;

2. crearea unor factori activi pentru stabilitatea și mărirea producției agricole.

Cernoziomurile fertile ale stepelor U.R.S.S. constituiesc baza culturii grânelor. Vânturile uscate (fierbinți sau reci) compromițând recoltele, au impus ca preocupare de competență a Statului, asigurarea stabilității recoltelor. Lucrări în stil mare au început în 1932 prin crearea perdelelor de protecție, ale căror efecte sunt cunoscute.

Organizarea acestei munci de mare amploare a revenit Ministerului Agriculturii, colaborarea între silvicultori făcându-se atât în centrele administrative cât și pe teren.

Inițierea perdelelor de protecție nu a împiedecat dezvoltarea mecanizării (suprafețele înconjurată de perdele au câte 50—100 ha).

Reușita lucrărilor la început a fost pe alocuri compromisă, pe de o parte din cauza neprelucrării solului (cu un an înainte de plantare), iar pe de altă parte din cauza neatenției pentru lucrările de întreținere (prășile și plivirile până la închiderea masivului).

Ca regiune locuită ocrotită prin împăduriri se dă ca exemplu Stalingradul, cărui i s'a creat o zonă de protecție împotriva vânturilor de N. E.

Conferențiarul menționează numele cercetătorilor sovietici — Sukaciiov, Sus, Niđitiri, Albenaki, Morozov, Lisin, Zabslov, Minin — cari în cadrul Institutelor de cercetări agronomice și ameliorațiuni forestiere, au asigurat, începând din 1932, rezultatele practice puse astăzi în aplicare. Numeroase Institute (Saratov, Novocercask, Astrahan, Culund (grânarul Siberiei) și a., au dezvoltat aspectele locale ale problemei. Pe lângă legătura lor cu străinătatea, aceste Institute dau consultațiuni colhozurilor și sovhozurilor, editând Instrucțiuni și Anale și coordonându-și activitatea prin schimb de rezultate de interes general.

După războiu, activitatea a fost intensificată deschizându-se largi perspective atât de dezvoltare a volumului lucrărilor, cât și de adâncire și perfecționare a metodelor de lucru. Planul cincinal se sprijină în mare parte pe cuceririle rodnice ale acestei ramuri a științelor aplicate.

În încheiere, conferențiarul urează succes deplin lucrărilor cercului de studii și transmite inginerilor silvici români salutul inginerilor silvici sovietici.

(12)

T. C.

ACUM 50 DE ANI

● În lunile Aprilie—Iulie 1896 Revista Pădurilor a apărut în două numere duble. În cele ce urmează dăm subiectele mai principale desbătute în paginile respective.

Punerea în valoare a lemnului de fag prin întrebuințarea lui în industria traverselor de drum de fer (pag. 97—110) de G. Stătescu. Este textul

referatului prezentat la Adunarea Generală din Martie 1896 a Soc. Progresul Silvic. De remarcă, ca fond, pledoaria, bazată pe o bogată și mai ales contemporană documentare pentru o justă valorificare a lemnului de fag, pentru el însuși, punând astfel în circulație avuția pădurilor respective, dar și pentru a cruța stejarul destinat și altor întrebuințări mai proprii și mai prețioase.

Metoda actuală austriacă (pag. 111—116, 165—172) de Petre Antonescu, care în continuarea articolelor anterioare descrie operațiunile relative la măsurarea pădurii.

Pădurile Dobrogei (pag. 116—125) de P. Grigorescu. În încheerea articolelor de mai înainte se preconizează sistemul de exploatare cel mai convenabil pădurilor Statului din Dobrogea și normele cele mai potrivite pentru stabilirea tarifelor.

Desvoltarea vegetațiunii în 1896 și prevederea maturității plantelor și recoltelor (pag. 149—153) de I. Țițu. Se schițează pe baza datelor fenologice o prevedere a desvoltării vegetației pe anul în curs.

Ameliorațiunile silvice impuse exploatărilor de pădure (pag. 161—165) de N. R. Danilescu. În fond, o propunere sub formă de proiect de lege, pentru luarea măsurilor de „ameliorațiuni forestiere“, înțelegându-se prin aceasta: elagajul rezervelor, împrejmuirea cu șanț a perimetrelor pădurilor, întreținerea în bună stare a șoselelor împietruite și a drumurilor naturale care servesc la scoaterea materialului, etc.

Insecte pustitoare în brădeturile Zărneștilor (pag. 172—179) de Ion Ionică, student silvic în Schemnitz. Un articol interesant ca manifestare profesională a unui Român transilvănean, care atrăgea atențiunea silvicultorilor din „România“ asupra pericolelor care amenințau pădurile învecinate cu Făgărașul. În fond, este vorba despre *Grapholita proximana*, *G. nigricana* și *Retinea margarotana*. Sunt descrise sumar pădurile atacate și insectele menționate.

Organizarea serviciului silvic (pag. 179—186) de N. R. Danilescu. Articol în continuare. Se vorbește despre organizarea serviciului exterior, administrația ocoalelor, șeful de ocoale, organele de poliție silvică, organele de control, inspectorate, condițiunile de admitere, înaintare și ieșire din serviciu, disciplina corpului.

Despre *Viscum album* și *Loranthus europaeus* (pag. 186—189) de Grigore Pârvulescu, candidat forestier în școala din Aschaffenburg (Bavaria). Iată un al doilea articol scris de un student român de la o școală de peste hotare. Le-am semnalat pe amândouă, pentru că admiterea acestor mici studii în paginile revistei Corpului silvic recomandă, cred, atitudinea pe care conducătorii Societății și ai revistei o aveau pentru tinerii dornici de a se remarca prin colaborări meritorii la viața spirituală a Corpului nostru. În esență, este arătată importanța acestor paraziți ai arborilor, indicându-se și unele metode de combatere.

● Tot în paginile de care ne ocupăm se găsește și rezumatul dezbaterilor adunării generale a Soc. Progresul Silvic din Martie 1896. Se poate reține din discuții, că metodele socotite potrivite pentru a realiza un „progres silvic“ erau ca și azi: Revista Pădurilor, conferințele organizate de Societate și adunările generale în care se discutau problemele de actualitate. Condu-

cerea Societății se prezenta în fața membrilor săi cu o activitate încadrată în aceste metode, la care se adăoga străduința de a se întocmi un „vocabular silvic“.

De remarcat este de asemeni, ca atmosferă, faptul că la ședință participau primul ministru al țării și ministrul de resort în funcțiune. În plus reținem manifestarea lui D. Sturza primul ministru, care găsea de cuvîntă să trimită președintelui Societății (I. Kalinderu, care în acel timp se găsea la Abazia unde însoțea pe Regele Carol I) o telegramă de felicitare pentru nivelul înalt al adunării generale.

Problemele puse în discuție au fost: 1) Restabilirea bradului în făgeturile din care tinde să dispară; 2) Puneră în valoare industrială a lemnului de țag; 3) Intocmirea unui anuar silvic; 4) Instituirea unui premiu pentru cel mai bun curs de amenajament; 5) Intocmirea unui vocabular silvic.

Primele două subiecte au format obiectul unor comunicări și discuțiuni ample, încheiate cu votarea unor moțiuni în vederea aplicării concluziilor stabilite. Pentru „vocabularul silvic“ s'a ales o comisiune care să coordoneze materialul din trei lucrări prezentate la concursul organizat de Societate și pentru care era instituit un premiu de lei 2.000 (aur!), astfel încât să se poată elabora un vocabular definitiv și complet. Chestiunea a rămas încă — deschisă. Tot deziderat.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● † Remus I. Opreșiu.

În ziua de 6 Aprilie 1946, la ora 21, un glonț tras dela distanță, prin fereastra deschisă, în birou, a curmat viața inginerului silvic Remus I. Opreșiu, șeful Ocolului Silvic Câmpul Cetății, jud. Mureș. După știrile pe care le avem până azi, criminalul n'a fost descoperit.

Tânăr, abia de câțiva ani eșit de pe băncile școlii, defunctul ducea cu sine tot elanul tinereții, spre a-l pune în slujba profesiei sale. Regretat de publicul care l-a cunoscut, iubit de subalterni, — nu ne putem imagina cauza care a lăsat îndoliată o tânără familie. Plin de tact, dar hotărât, Remus Opreșiu a fost un demn reprezentant al administrației românești și al Neamului său, într'o regiune unde asemenea calități sunt cerute îndeosebi.

Obicinuim, în această rubrică, să spunem câteva cuvinte despre aceia care s'au evidențiat și pe teren vânătoresc. Remus Opreșiu a fost unul din tinerii noștri în care se puneau mari nădejdi în acțiunea de redresare a vânătoarei noastre mult încercate, după război. Încă în școală fiind a fost clasificat primul la concursul pentru premii, constând din câte o armă de vânătoare, acordate acelor studenți dela Facultatea de Silvicultură, care s'au distins în adâncirea cunoștințelor teoretice și practice de vânătoare. În serviciu, în calitate de șef al Ocolului silvic Câmpul Cetății, administra partea de Sud a pădurilor care constituie terenul regal de vânătoare Gurghiu-Lăpușna și avea ocaziunea să-și valorifice cunoștințele de vânătoare și calitățile de organizator.

Deplângem moartea în adevăr la datorie și prematură a inginerului silvic Remus I. Opreșiu.

● Asupra situației vânătorului în Maramureș.

La sfârșitul anului 1945, pădurile Ocoalelor silvice Valea Râului (Făina) și Poienile de Sub munte din jud. Maramureș au fost luate în arendă, din punct de vedere vânătoresc, de Casa Pădurilor Statului, cu scopul de a înființa aci un teren model și de propagandă națională. Din veștile care ne-au sosit de acolo, rezultă următoarele:

În anul 1941, trupele germano-maghiare au stat mult în aceste păduri de graniță, făcând mari pagube în efectivul de cerbi. Luptele din această regiune, și mai ales braconajul practicat de sătciți în perioada de câteva luni, dela eliberarea Nordului Ardealului și până la instolarea administrației românești, a completat opera de distrugere, încât în Sept. 1945 abia se mai găseau cea. 120 cerbi de ambe sexe și de toate vârstele pe o suprafață de 26.000 ha. Deși fără arme și având de luptat cu o populație cu apucături rele, personalul silvic a reușit să reducă foarte mult braconajul și să nimicească prin otrăvire un însemnat număr de lupi. Partea grea constă în faptul că zăpada excepțional de mare din Februarie--Martie a împins cerbii spre poalele munților, esind din tereniul Statului și intrând în terenuri comunale și particulare, cu zăpada mai subțire, cu hrană mai multă oferită de pădurea de fotoase, dar și cu braconieri mulți, aceste terenuri fiind insuficient sau chiar nepăzite. Evaluarea din primăvară, pe care încă nu o avem când scriem această cronică, ar putea înregistra o nouă scădere de efectiv. Din 12 cabane de vânătoare, unele au fost incendiate, altele devastate; nici una n'a mai rămas întreagă. În toată pădurea, n'a mai rămas o singură casă în stare de a fi locuită. Alte case au fost demontate și mutate în sate. Din păstrăvărie n'au mai rămas decât urme. Pentru a-și procura cuie, oameni răi au distrus acoperișele de șindrilă și au scos cuiele. Devizul cheltuelilor de reparațiuni însumează 116 milioane lei. Calea ferată forestieră de pe valea spre Făina distrusă în așa măsură încât până azi n'u putut fi reparată decât o porțiune de 31 km. La toate acestea se adaugă greutatea de obținerea permiselor de port armă pentru personalul de pază, braconajul practicat uneori de cei chemați să păzească vânatul și pășunatul fără limită practicat de cio-bani, dar nejustificat nici de numărul vitelor, nici de calitatea pășunii din gol. În vara 1945, nici un colț de pădure și nici o plantațiune n'a rămas ne-străbătută de vite și de oi.

Muncă grea așteaptă organele locale C. A. P. S. însărcinate cu redresarea situației vânătoarești. (111)

● Ocrotirea vânatului și pășunatul în păduri,

Deși codul silvic oprește, în mod categoric, pășunatul în pădurile Statului, totuși de 20 ani încoace, cu excepția a două veri, an de an s'a permis, „în mod excepțional“ pășunatul în păduri. Toată lumea știe că inițiativa acestei practici n'a fost a administrațiilor silvice, dimpotrivă, ele au căutat să îndulcească anumite dispozițiuni, limitând pășunatul la anumite categorii de păduri, unde paguba produsă de pășunat era mai mică. Până în ultimul an, toate deciziunile de reglementarea pășunatului în păduri prevedeau rezervarea unei pătrimi din pădure, pentru ocrotirea vânatului, unde accesul vitelor era interzis. Am aplaudat totdeauna această măsură atât în calitate de

vânători cât și de silvicultori. Iată însă că deciziunea Nr. 592 din 22 Martie 1946 care reglementează pășunatul pe anul 1946 face o excepție, ne mai prevăzând, în mod categoric, rezervarea acestei pătrimi. Să fie nevoile de pășune așa de mari? Noi știm că numărul de vite a scăzut, iar pășunile au rămas aceleași. Sau, se acordă mai puțină importanță vânătoarei? În orice caz, vânatul are mult de suferit. Sunt păduri, îndeosebi în regiunea de câmpie, în care nu mai găsește un colț de pădure necercetat de oi. La munte, pe o zonă largă în jurul golului, uneori coborînd până în vale, oile și vitele străbat toate plantațiunile. Nu vom avea aci nici vânat, dar nici molizi sănătoși. În această primăvară, coborînd din bătaia cocoșilor de munte și constatând scăderea numerică a acestui frumos vânat, m'am întrebat dacă nu cumva pășunatul este cauza principală a acestui fenomen. Nu mai există nici locuri de cuibărit, liniștite, pentru galinacee. Încă odată, interesele pădurii și ale vânătoarei sunt aceleași.

(112)

● Adunarea generală a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre.

La 26 Mai crt. a avut loc, la Brașov, adunarea generală anuală a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România. Înființată în anul 1937, într'un moment când capra neagră era în primjdie de a fi exterminată, Federația și-a dovedit necesitatea, atât prin realizările de pe teren cât și prin încrederea pe care i-a acordat-o vânătorimea. Numărul de membri a crescut încreștat, ajungând în anul 1945 la 227.

Din darea de seamă prezentată de comitet și din discuțiunile care au avut loc, rezultă că în ultimii doi ani, din cauza urmărilor războiului, efectivul de capre negre a scăzut cu aproximativ 50% pe versantul nordic al Carpaților sudici și cu cca. 10% pe cel sudic. Drept urmare, s'a propus o reducere, în aceeași proporție și la recolta anuală, menajând însă femelele, mai mult decât în ultimii ani. Ca măsuri de îndreptare, s'au mai propus: întărirea actualelor posturi speciale de pază și înființarea câtorva posturi noi; intervenția la autoritățile respective pentru simplificarea formelor de eliberarea permiselor de port armă pentru paznicii particulari, majorarea premiilor pentru descoperirea braconierilor de capre negre, reducerea epocii de vânătoare la capra neagră etc. Bugetul Federației pe anul 1946/47 se urcă la cifra de 3.000.000. S'au fixat următoarele taxe: lei 6.000 cotizație anuală, lei 5.000 taxă de înscriere și lei 10.000 taxă pentru autorizația de împușcare. Vânătorii prezenți au avut ocaziune să admire trofeul de capră neagră record mondial și un alt trofeu bun. Harta zoogeografică a caprei negre este întocmită pe jumătate și se speră că în anul care vine, ea va putea fi terminată. În după amiaza aceleiași zile, D-l inginer inspector general silvic Otto Witting a ținut o foarte interesantă conferință despre capra neagră în România. Pentru datele interesante pe care le cuprinde, conferința ar trebui publicată în întregime.

Manifestația vânătoarească dela Brașov a prilejuit strângerea la un loc a unui impozant grup de vânători de elită, așa cum este și vânatul pe care-l protejează. Atmosfera cu adevărat camaraderească și nivelul ridicat al discuțiunilor au constituit o adevărată hrană sufletească pentru participanți. (113)

● Iarăși, practica de vară a studenților Facultății de Silvicultură.

Dat fiind randamentul scăzut pe care-l dă, în multe cazuri, practica de vară făcută de studenți la diferite ocoale silvice din Țară, repartizați câte 1—2 la un Ocol, — Facultatea intenționează să organizeze practica în comun, sub conducerea personalului didactic. Acesta a fost motivul declarării unor Ocoale și Centre de exploatare, drept unități model.

Dar, dificultăți de aprovizionare și de cazare, așa de mult simțite azi, vor face imposibilă practica în comun a studenților din toți cei patru ani de studii. Aproximativ jumătate vor face și în acest an practica, ca și în trecut, împrăștiați pe la Ocoale.

Intr'o altă cronică¹⁾, am subliniat necesitatea unui sprijin din partea colegilor, Șefi de Ocoale, dat acestor studenți, sub forma introducerii într'o Societate de vânatoare, a recomandării către vânători cu experiență, care ar fi dispuși să-i ia la vânatoare și, mai ales, a împrumutării de arme. Revenim asupra acestei chestiuni acum în preajma unei noi campanii de practică. Cunoștințele teoretice dobândite la cursuri nu se fixează trainic în memoria viitorilor ingineri silvici, dacă ele nu sunt completate cu observațiuni personale făcute pe teren. Experiența de câțiva ani ne-a dovedit că de hotărâtoare este această practică de vară asupra formării unui tânăr vânător. Ea face ca nu numai să se acumuleze cunoștințe, ci să prindă și dragoste de vânat. În acest fel, noțiunile de vânatoare corectă rămân nu numai în creier ci și în inimă, ceea ce este mult mai trainic. Ne gândim cu recunoștință la președintele Societății de vânatoare din Mehedinți, dintr'o comună rurală, care prin dragostea arătată unui student, conducându-l la vânatoare, a făcut o excelentă impresie asupra învățacelui său; nu mai mic merit are un șef de ocol din județul Bihor, datorită căruia, de ani de zile, studenții care fac practică la Ocolul acela vin excelent pregătiți în domeniul vânătorească și piscicol; dar inginerul silvic (de la Arad care împrumută, pe mai multe zile, unui novice, o armă de vânatoare de prima calitate. Câți vânători care țin la arma lor favorită, fac acest gest? Nu dăm nume, de teama să nu omitem pe cineva.

Este foarte justă observația pe care o face revista „Carpații“, ocupându-se de amintita cronică, anume că împrumutarea armelor se izbește de litera legii și că studentul nu poate folosi arma decât în prezența proprietarului ei cu permis în regulă. Nici noi n'am înțeles altfel.

Repetăm, aci, rugămintea de a se veni în ajutorul studenților practicanți. Pentru colegii ingineri silvici, aceasta este o datorie. Pentru vânătorii din afara breslei noastre, ajutorul pe care-l dau este o cărămidă pusă la zidirea edificiului vânătorească, deoarece toți trebuie să-și dea seama de progresul pe care vânătorearea noastră, îl va trăi atunci când 95% din inginerii silvici vor fi vânători de frunte.

(114)

1) Rev. Păd. 1945, pag. 267.

● Economia apelor românești.

În ciclul de conferințe al Organizației „Frontul Plugarilor“, D-1 prof. Dr. Gh. Dinulescu a ținut, în ziua de 10 Noembrie 1945, în Sala Societății „Progresul Silvic“, o conferință cu titlul de mai sus. Subiectul se încadrează în problemele economice ale „Frontului Plugarilor“, pentru sporirea producției. Reținem câteva date din această conferință:

Alături de agricultură, de creșterea animalelor și de silvicultură, piscicultura constituie al patrulea sector de activitate în cadrul Ministerului de Agricultură și Domenii, sector care, însă, a fost și este neglijat. Propășirea acestei ramuri de economie națională interesează nu numai din punctul de vedere al rentabilității, ci și din acela al ridicării standardului de viață al populației de pescari, populație căreia trebuie să i-se dea posibilitatea de a trăi mai bine.

Din punct de vedere piscicol, conferențiarul împarte apele în următoarele categorii:

Regiunea apelor de munte, care însumează cca 30.000 km. cursuri de apă din regiunea muntoasă apte pentru salmonide. Pescuibilă este numai cca. 2/3 părți. Producția anuală de pește este evaluată de conferențiar la cca. 100 kg. la km. părau. La lungimea totală de apă pescuibilă de cca 20.000 km, producția s'ar putea urca la 2 milioane kg anual, dacă apele ar fi bine gospodărite.

Conferențiarul nu este mulțumit de modul de administrare de azi al acestor ape, deoarece, afirmă Domnia Sa: administrarea este încredințată Direcției Economiei Vânătorului, care nu are specialiști în materie și care s'a rezumat să împartă apele de munte în fonduri de pescuit, să le arendeze cu sume mici și să facă un control ineficace prin inspectorii onorifici de vânatoare. De altfel, nici împărțirea în fonduri nu este judicios făcută, căci același curs de apă este trecut, uneori, în două fonduri. Pentru corectarea acestor greșeli, Institutul de Cercetări Piscicole al României, a făcut un proiect cu o nouă împărțire. Pentru a dovedi că arendarea nu dă bune rezultate, autorul dă ca exemplu râul Tarcău, care a fost arendat, prin surprindere, pe o durată de 10 ani, unei singure persoane, lipsind pe localnici de beneficiul dreptului de a pescui.

Din totalul de 8 cloșitori de păstrăvi, azi, n'ar mai funcționa decât două, proprietatea I. C. P. R. (Autorului i-a scăpat din vedere faptul că numai C. A. P. S. are în funcțiune două cloșitori. În afară de acestea, noi mai cunoaștem alte stațiuni de repopulare). Nu sunt făcute trecători pentru pește la opusturi, baraje, etc. Direcția Economiei Vânătorului nu are nici fonduri bănești și nici timp spre a se ocupa de piscicultură, timpul fiindu-i reclamat de chestiunile vânătorești.

Regiunea apelor de șes cuprinde cca. 50.000 km. cursuri de apă și urmează după zona salmonidelor. Este populată îndeosebi de ciprinide. Debitul variind foarte mult în cursul unui an, apa are mult de suferit din pricina scăderii cantității de hrană pentru pești. Nu există date asupra producției de pește, dar cantitatea trebuie să fie foarte mică. Valorificarea se face prin arendare, mijloc care netăind rezultatele așteptate, trebuie să fie înlocuit prin exploatarea prin cooperative sătești, bine îndrumate.

Regiunea Dunării cuprinde albia acestui râu, lacurile din apropierea ei și partea inundabilă. Exploatarea acestei regiuni fiind ușoară, activitatea de exploatare a peștelui s'a concentrat aci, neglijându-se apele interioare de șes (râurile) amintite mai sus, deși acestea dacă ar fi bine gospodărite, ar putea da o producție nu numai mare, ci și egală dela an la an. Regiunea Dunării cuprinde 460.000 ha dela Calafat la Isaccea și 360.000 ha dela Isaccea la Marea Neagră. Producțiunea anuală de pește a fost de: 17 milioane kg în perioada 1896—1915, 20 milioane kg în perioada 1920—1929, 16 milioane în perioada 1930—1939 și 24 milioane kg în perioada 1940—1945.

Regiunea Mării Negre produce abia 2—3 milioane kg anual.

În țara întreagă, avem cea 7.000 persoane pentru care pescuitul este o ocupațiune permanentă și 3.000 pescane cu ocupațiune pescărească temporară. Nu există personal specialist de conducere în cultura și valorificarea peștelui. În încheiere, conferențiarul propune, pentru îndreptarea situației, înființarea de școli pentru pregătirea personalului de specialitate pentru pescărie și încadrarea lui în aceleași condițiuni cași personalul de specialitate silvică și agronomică. Vom avea astfel ingineri-piscicoli. Deocamdată s'a înființat la Nucet-Dâmbovița o școală medie de piscicultură. (115)

Vasile Cotta

EXTERNĂ

● Din BULGARIA ne-a sosit o adresă, din partea societății silvicultorilor bulgari, prin care se propune reluarea tradiționalelor și cordialelor legături colegiale întrerupte din cauza războiului. Concret, aceste legături s'ar traduce deocamdată prin schimbul publicațiilor profesionale. Cu această ocaziune se arată că revistele de altădată „Gorski Pregled” și „Lesowodska Misal” nu mai apar. În locul lor se editează acum o nouă revistă numită „Gorsko Stapanstwo”.

În continuare ni se face cunoscut că specialiștii bulgari în transporturi forestiere se interesează în mod deosebit de lucrările D-lui Prof. D. Sburan, în materie de drumuri forestiere, zeonifere, căi ferate forestiere, jilipuri, poduri de lemn și transporturi pe apă. Ei roagă să li se trimită aceste lucrări cu obligația ca în schimbul lor să trimită la București lucrările editate de Universitatea din Sofia și de Institutul de Cercetări Forestiere al Bulgariei.

Menționăm că scrisoarea originală era însoțită de o traducere într-o foarte bună limbă românească, ceea ce, fără falsă modestie, este deosebit de măgulitor și ne dovedește amabilitatea colegilor bulgari. În ce ne privește informăm că pachetul cu cărțile solicitate existente a fost trimis și suntem acum în așteptarea publicațiilor bulgare.

● UNGARIA ne-a trimis vol. XLV, pe 1943—1944, al Anaielor Institutului de Cercetări Forestiere dela Șopron. Studiile publicate sunt din domeniul entomologiei (Hymenoptera, Ichneumonidae, cărăbuși), al tehnologiei lemnului (conținutul de apă liberă, etc.), al pedologiei (solurile de pustă), dendrometriei (curbele de înălțimi la vol. stejarului, etc.). — Probabil că odată cu

terminarea războiului, o inventariere a urgențelor lui va pune colegilor maghiari și alte probleme în studiu.

☉ Din SUEZIA, binecunoscutul silvicultor Sven Petrini ne trimite în numele Uniunii Internaționale a Institutelor de Cercetări Forestiere o adresă prin care ni se atrage atenția asupra importanței bibliografiei forestiere, solicitându-ni-se pregătirea materialului românesc, astfel încât reluarea activității de schimburi bibliografice să fie cât mai curând posibilă.

☉ Din ELVEȚIA, Institutul Federal de Cercetări Forestiere (Director H. Burger) ne-a trimis fișele publicațiilor de interes silvic apărute în Elveția, în anii 1944 și 1945.

În această ordine de idei informăm pe colegi că bibliografia forestieră românească este în curs de executare și că în curând vom putea onora obligațiile internaționale, satisfăcând în același timp interesele de documentare ale inginerilor silvici români.

☉ Ca înclucere, subliniem încă odată, ceea ce de altfel s'a văzut și din informațiile cronicei precedente, că aceasta activitate internațională se produce mai mult într'un singur sens: din afara către noi. Interesul pe care-l prezintă cercurilor internaționale economia forestieră română trebuie privit cu satisfacție și tradus cu îndemnul de a căuta pe toate căile posibile de a fi la înălțimea acestor chemări. Să nu uităm că altădată se spunea așa: relațiile dintre diferite state valorează cât relațiile personale ale reprezentanților oficiali respectivi. Încât, recunoscând asociațiilor profesionale academice cel puțin în parte calitatea de reprezentanți ai națiunilor, considerăm că prin strângerea relațiilor cu asociații corespunzătoare de peste hotare contribuim în mod eficace la o cunoaștere reciprocă, servind în acest fel interesele permanente ale țării și ale păcii pe căile nobile ale culturii.

Căci așa cum buna stare a unei națiuni poate fi înțeleasă ca o sumă de bune stări particulare ale apartenenților acelei națiuni, tot așa relațiunile dintre națiuni pot fi apreciate după suma relațiilor reciproce dintre diferitele categorii de asociații ale respectivilor cetățeni.

T. Bălănică

LEGISLAȚIE

☉ Reconstituirea Administrației de Stat asupra pădurilor din regiunea Secuiească.

Legea Nr. 384, publicată în M. Of. Nr. 119 din 24.V.1946, reconstitue Administrația de Stat asupra imobilelor, care au aparținut fostelor regimente dela granița secuiească și care prin aplicarea Legii de Reformă Agrară din 1921 au rămas ca rezervă de stat.

Astfel se rezolvă un vechiu diferend, având de obiect o suprafață de 70.000 jug. cad., din care 37.000 jug. pădure, care a fost adus și în fața Societății Națiunilor.

Un document istoric al acestui litigiu se găsește în volumul recent apărut al D-lui Dr. V. Sabău: *Evoluția Economiei Forestiere în România*, din al cărui cuprins spicuiim.

Prin desființarea regimentelor de graniță secuiești (1851), bunurile date lor în proprietate de Impăratul Iosif II-lea au fost retrocedate statului. La 1869, printr'un precept imperial, aceste bunuri au fost atribuite spre folosință colectivă comunelor secuiești. Pentru administrarea lor a luat ființă Administrația „Bunurilor private din Ciuc”, având de obiectiv satisfacerea nevoilor economice, sociale, și culturale ale întregii populații secuiești.

La 1921, prin aplicarea Legii de Reformă Agrară, Comitetul Agrar — pentru o serie întreagă de motive — a hotărât exproprierea către Stat a acestui important patrimoniu, din care au fost improprietărite comunele, instituțiile publice și particularii, iar suprafața rămasă de circa 30.000 jug. a fost afectată ca rezervă de stat.

Reprezentanții Secuilor, printr'un memoriu, au atacat această hotărâre, dar hotărârile Comitetului Agrar — instanță supremă în materie de reformă agrară — fiind inapelabile, aceștia au fost nevoiți să recurgă la Societatea Națiunilor, unde au cerut ca rezerva de stat să li se atribuie în aceleași condiții, ca și restul suprafeței.

Societatea Națiunilor, examinând cazul, a avizat pentru o soluție tranzacțională, pentru care scop Statul Român a făcut să apară legea din 1934, care satisfăcând în parte dezideratele Secuilor, le restituie o suprafață de 6.700 ha pădure.

Nici această soluție nu a fost considerată de Secui ca satisfăcătoare și a dat loc la o nouă reclamație la Societatea Națiunilor, care și-a menținut hotărârea precedentă.

Legea actuală, creează pentru administrarea acestor bunuri „Administrația Bunurilor Comune Ciuc”, care are de scop „promovarea intereselor colective de ordin economic, social și cultural” ale întregii populații din Ciuc.

Noua administrare se face de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice, interesele populației fiind reprezentate prin două organe:

1. Adunarea generală compusă din delegații comunelor din jud. Ciuc.
2. Comitetul de conducere, compus din 5 persoane și ales de Adunarea generală.

Proprietatea acestor bunuri este decretată imprescriptibilă și inalienabilă, neputând fi grevată de niciun fel de sarcini.

Administrarea se va face pe baze comerciale, printr'un statut întocmit în conformitate cu Legea pentru administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice.

N. Șt. Dumitrescu

H. BURGER: Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer. IV. Mitteilung: Der Wasserhaushalt im Valle di Melera.

Influența pădurii asupra regimului apelor s'a putut susține cu mai mult temei în momentul când s'a dispus de rezultate de măsurători obținute din observația simultană a două bazine identice ca altitudine, orientare, pluviozitate și sol, din care unul să fie împădurit, iar celălalt despădurit.

Elveția a fost printre primele țări care a inițiat astfel de experiențe. Încă din anul 1909, s'a ales în Emmenthal în apropiere de Berna, două mici cursuri de apă: Sperbelgraben complet împădurit având o suprafață de 56 ha și Rappengraben de 70 ha acoperit cu pădure numai pe 35%, din suprafață, unde s'au început astfel de observațiuni.

Rezultatele măsurătorilor făcute în aceste două bazine au fost date publicității în trei serii. Prima a fost dată ia iveală, de A. Engler, în anul 1919 iar celelalte două, de H. Burger, în anii 1934 și 1943. Publicarea s'a făcut în Analele Institutului de cercetări forestiere elvețian (vol. XII, XVIII și XXIII).

Rezultatele dovedesc influența pădurii asupra regimului apelor.

Dări de seamă asupra acestor rezultate s'au publicat atât la noi cât și în alte țări, atât în revistele de specialitate, cât și în broșuri speciale.

Cum era și natural, controversesele nu au lipsit chiar și în Elveția. Argumentându-se, între altele, că bazinele puse în observație sunt prea mici și că deci rezultatele nu pot fi generalizate, Serviciul apelor din Elveția a pus, la rândul-i, sub observație două bazine de întindere mult mai mare: Bleniothal de 40.400 ha și Misox de 40.700 ha, primul acoperit cu 18% pădure, iar secundul cu 33%. Folosind măsurătorile și calculele făcute în legătură cu aceste două bazine, care însă nu au fost făcute cu destulă rigurozitate și nici pe un timp prea îndelungat, — Serviciul apelor elvețian a contestat că pădurea ar avea vreo eficacitate asupra regimului apelor.

Se înțelege că felul cum au fost făcute măsurătorile și calculele în cele două bazine de către Serviciul apelor, a fost criticat de către forestieri având în frunte pe H. Burger, aceștia menționându-se poziția hazată pe rezultatele din Emmenthal.

Pentru a completa cercetările din Emmenthal, Institutul de cercetări forestiere elvețian a întreprins, începând din anul 1934, cercetări asemănătoare și în cantonul Tessin, alegând în acest scop valea Melera. Basinel văii amintită are o suprafață de 105 ha, situându-se la o altitudine cuprinsă între 962 m și 1775 m, panta mijlocie a firului apei fiind de circa 54%. Subsolul este format din diferite gneisuri acoperite cu un strat mai mult sau mai puțin

gros de materiale morenice și grohotișuri în partea superioară a basinelui. În 1914, în basinul văii Melera nu se găseau decât, ici și colo, buchețe mici de fag sub formă de crâng, împrăștiate pe pășune și aceasta neglijată. În 1915 s'au început lucrări de reimpădurire care în 1924 — data când s'au început observațiunile Institutului forestier — au ajuns să acopere aproape întreaga suprafață a basinelui cu excepția a 15 ha, care vor fi și ele reimpădurite.

Rezultatele observațiunilor și măsurătorilor din primul deceniu (1934—1944) au fost publicate în 1945 în Analele Institutului (vol. XXIV, caiet 1, pag. 133—218).

De către autorul lucrării, se consideră că cercetările din valea Melera au dat la iveală, o întreagă serie de rezultate importante pentru progresul hidrologiei. Nu a fost însă posibil, până acum, să se determine influența pe care, dezvoltarea plantațiilor, o poate avea asupra regimului apelor din valea respectivă, primii cinci ani ai decădei observată fiind mai umezi, iar ceilalți cinci secetoși. Este aproape imposibil să se găsească doi ani perfect comparabili.

Se mai remarcă faptul că influența covorului vegetal asupra regimului apelor nu poate fi stabilită cu o oarecare siguranță decât prin măsurători comparative și simultane făcute în două teritorii vecine, cum este cazul în Eimenthal.

At. Haralanb

HAGI MARCEL: Pășunile împădurite în lumina actualității.

Lucrare prezentată, în anul 1945, la examenul de inginer subinspector silvic.

Manuscris, 59 pagini, Bibl. Icef Nr 6439.

Cu mulți ani în urmă, s'a luat măsura ca lucrările personale cerute ingi-

nerilor șefi silvici candidați la gradul de inginer subinspector silvic, să fie cedate bibliotecii Institutului nostru de cercetări forestiere. O măsură din cele mai bine inspirată, căci aceste lucrări, cuprinzând, în marea lor majoritate, un bogat material documentar privind pădurea și economia forestieră, pot fi cândva cu folos utilizate. De aceea ele nu trebuie să se împrăștie și să fi date uitării în cine știe ce colț din arhivele Ministerului.

Pe de altă parte, evidențierea acestor lucrări în revistele noastre de specialitate este deasemenea de mare însemnătate.

În cele de mai jos, vom arăta constatările cuprinse în lucrarea d-lui Ing. Hagi Marcel, în legătură cu problema pășunilor din regiunea dealurilor și a munților. Autorul ei a fost, în serviciu comandat, multă vreme în județul Bacău iar acolo îndeosebi pe valea Trotușului. Deși lucrare are un titlu general, autorul se referă, în tratarea ei, numai la situația pășunilor și la felul cum se prezintă problema pe valea menționată. Se folosește în acest scop de situația pășunilor a șase comune din regiunea de munte (Palanca, Brusturoasa, Agăș, Lăloaia și Dărmănești), patru din regiunea dealurilor (Tg. Ocna, Căiuți, Lunca și Moinești) și două din partea de câmp (Mărgineni și Gârleni); primele zece comune sunt situate pe Trotuș, iar ultimele două pe Bistrița.

Din expunere, se vede că până în anul 1920, numai cu foarte puține excepții, comunele sau locuitorii lor nu au avut izlazuri proprii. Vitele lor au pășunat, învoite an de an, în proprietățile marilor proprietari. Numai cu aplicarea legilor de creierea pășunilor comunale dela 1920 și următoarele, s'a dat comunelor, în proprietate, terenuri pentru pășuni, expropriindu-se dela particulari sau defalcându-se din proprietățile Statului, goluri de munți.

puieni perimetrare și — în lipsă — terenuri împădurite, acestea din urmă pentru a fi defrișate în același scop.

Autorul lucrării arată că legile de creșterea pășunilor au fost rău aplicate. Reaua aplicare se referă la:

a) alegerea terenurilor pentru pășune,

b) executarea lucrărilor de transformarea pădurilor în pășuni,

c) nec executarea lucrărilor de întreținere și exploatarea acestor pășuni.

Se precizează că la alegerea terenurilor destinate pentru pășuni, de cele mai multe ori nu s'a avut în vedere ca ele să corespundă din punct de vedere al constituției geologice, al profunzimii solului, al valorii pantei și al expoziției. Astfel, uneori s'a luat în considerare numai interesele proprietarilor expropriați, care au căutat să se scape de unele porțiuni de păduri greu accesibile și deci nerentabile din punct de vedere al exploatarei lemnului. Alteori, exponenții locuitorilor au urmărit mai mult materialul lemnos situat pe terenurile expropriate. S'a ajuns astfel să se crezeze izlazuri la distanțe prea mari față de aglomerările omenestii, pe coaste cu pante prea mari, rău expuse, cu solul puțin profund și ușor erozibil. Se înțelege că în cazul terenurilor erozibile, prin desființarea pădurii și prin iraționala pășunare, s'a ajuns ușor la eroziune. S'a înglobat în perimetrele pășunilor, chiar și terenuri cu eroziune avansată.

Intocmirea și buna aplicare a studiilor de transformarea pădurilor în pășuni, a putut aduce unele ameliorări la greșelile de alegerea terenurilor cedate. Se știe că printr'o serie de dispozițiuni decurgând din anumite legi, pădurile situate pe terenurile în pantă nu au avut îngăduința de a fi complet tăiate. Rezervarea de fășii întregi de pădure sau arbori împreștițați pe pășune, a fost determinată de nevoia

de protecție a terenului sau pentru considerațiuni de apărare națională. Când aceste zone au fost judicios alese și suficient de late, au putut să dăinuiească și să-și atingă scopul. Când însă au fost lăsate prea înguste, au fost ușor doborâte de vânt, opera de distrugere fiind definitivată apoi de deliovenți. În cazul arborilor izolați, la motivele de mai sus, s'a mai adăogat și uscările provocate de insolajie.

Acolo unde, dela defrișarea pădurii și până la pășunarea terenurilor respective, a trecut destul timp, astfel că iarba a putut să se instaleze și să se fixeze bine de teren, nu s'au provocat eroziuni. În cazuri contrarii, eroziunea a început imediat să lucreze.

Tăierea arborilor de pe pășuni s'a făcut uneori fără să se aștepte întocmirea și aplicarea studiilor de transformare. În asemenea cazuri nu s'a mai lăsat zone împădurite, deși erau necesare. Efectele rele însă n'au întârziat să se arate.

Folosirea pășunilor s'a făcut apoi fără ca să se țină seamă de vreo regulă. În generalitatea cazurilor, s'au introdus la pășunat mai multe vite decât puteau hrăni. Din această pricină puterea lor de producție a scăzut și eroziunea s'a ivit. Deși râul apărea și înainte, nu s'a făcut nici-o lucrare de stavilire și de ameliorare. Cât de prece regenerarea zonelor păduroase nu a putut fi vorba, ele fiind ținta de distrugere a locuitorilor, care nu au fost împiedicați s'o facă din lipsă de personal de pază. Acolo unde s'a încercat a se întreprinde ameliorări, locuitorii s'au opus.

Există și cazuri unde vegetația forestieră, după ce a fost tăiată, a început să se reinstaleze, precum și altele unde pădurea cedată pentru pășune a rămas intactă, la transformarea ei opunându-se dispozițiunile legii de apărare națională.

Autorul ajunge la concluzia că problema pășunilor a fost insuficient rezolvată. Chiar dacă inițial suprafețele afectate au putut fi indestulătoare, ele s'au redus simțitor: prin eroziune, prin scăderea productivității din lipsă de ordine în exploatare, abuz de folosință și lipsă de ameliorări, prin rezervarea unor a unor zone păduroase mai întinse decât erau necesare pentru conservarea terenului, rezervarea excesivă fiind urmarea aplicării legii pentru apărarea națională.

Pentru a sfârși, după ce arată că în viitor nu trebuie să se mai atace domeniul forestier, autorul indică soluțiile pe care le crede necesare pentru îndrumarea pe calea bună a problemei pășunilor:

1. Să se tindă cât mai mult spre stabulație, situație care reclamă mărirea suprafețelor cultivate cu plante furajere.

2) Acestea se pot realiza și prin interzicerea unor culturi agricole nerentabile și nesigure, în regiunea de munte, și afectarea terenurilor acestora culturii plantelor de nutreț.

3) Intocmirea și aplicarea studiilor de transformare acolo unde nu s'a putut face din cauza legii pentru apărarea națională.

4) Imediata intocmire a amenajamentelor silvo-pastorale și stricta lor aplicare.

Autorul scotește că forestierii sunt direct interesați la grabnica rezolvare a problemei pastorale, căci numai având pășuni bune, putem scăpa pădurea de vite și de alte exproprieri.

At. Haralamb

CRISCHI D. D.:

Contribuțiunii la organizarea și tehnica lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate.

Lucrare de subinspector, 1945. Manuscris de 100 pagini. Biblioteca Icef. Inv. 6483.

În lucrarea prezentată la examenul cerut pentru obținerea gradului de inginer subinspector silvic, d-l D. D. Crischi se ocupă pe deoparte de organizarea Serviciului pentru ameliorarea terenurilor degradate, iar pe de alta de elementele tehnicii lucrărilor de ameliorare.

În prima parte a lucrării, analizând principiile și dispozițiile legii din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate, constată că numita lege este greoaie în aplicare și puțin eficientă. Greoaie, din pricina procedurii stabilită pentru constituirea perimetrelor de ameliorare. Puțin eficientă, din cauza multor piedici întâmpinate în executarea lucrărilor de ameliorare. De aceea, preconizează o modificare a legii cu scopul, în primul rând, de a simplifica procedura, iar în al doilea rând, de a prevedea exproprierea terenurilor care ar constitui zona de consolidare. În ce privește terenurile care ar intra în zona de apărare, nu crede că este absolut necesar să se ceară exproprierea lor; este însă imperios necesar să se prevadă sancțiuni împotriva proprietarilor care n'ar respecta regulile impuse în vederea ameliorării. Numai în caz de recidivă, să se aplice exproprierea. Nu exclude posibilitatea pentru proprietarul expropriat de a-și răscumpăra proprietatea, după ce a fost complet restaurată. Se indică detaliat și procedura simplificată, pe care o propune autorul, pentru constituirea perimetrelor.

În ce privește organizarea serviciului de ameliorarea terenurilor degradate, se preconizează crearea în Ministerul de Agricultură și Domenii a unei Direcțiuni a expropriării și ameliorării terenurilor degradate și neproductive. Ea ar avea 6 Servicii și anume: 1. Serv. ameliorărilor de deal și munte; 2. Serv. amel. la șes; 3. Serv. Controlului; 4. Serv. registraturii și arhivei, Directorul și Subdirectorul Direcției ar trebui

să fie ingineri silvici. În exterior, „Direcțiunea” ar avea cinci „Inspectorate”. În interiorul lor, Inspectoratele ar fi constituite din 4 „Servicii”: tehnic, de control, administrativ și de contabilitate. Misiunea Inspectoratelor ar fi: în jos, să îndrumeze și să controleze; în sus, să centralizeze și să raporteze. Pentru execuție, Inspectoratele ar trebui să aibă „Ocoale silvice de ameliorare”, câte unul pe județ, iar ocoalele 2-3 „echipe volante”. Existența ocoalelor ar fi trecătoare; îndată ce toate terenurile din raza unuia vor fi ameliorate, ocolul se va desființa, iar perimetrele vor fi trecute asupra celorlalte administrații silvice pentru gospodărirea lor viitoare. Echipele volante ar avea sediul în centrul sectorului de lucru, cu excepția cazului când ar lucra la reședința ocolului. Ocoalele ar trebui să dispună de un număr suficient de brigadierii și pădurari. Pentru avizarea proiectelor de ameliorare, s’ar menține „Consiliul tehnic al ameliorărilor”.

În partea a 2-a a lucrării, care cuprinde 45 pagini, d-l Crischi se ocupă de „elementele tehnicii lucrărilor de

ameliorarea terenurilor degradate”, limitându-se, în această privință, la regiunile de deal și de munte. În acest scop, se ocupă de: 1. Recoltarea semințelor și procurarea butașilor; 2. Pepiniere; 3. Impăduriri; 4. Lucrări de artă; 5. Intreținerea lucrărilor; 6. Lucrări auxiliare. Este vorba în această a doua parte de o sumară trecere în revistă a cunoștințelor privind capitolele respective, astfel ca expunerea să poată servi — după intențiunea autorului — „ca un îndreptar necesar oricărui agent de execuție”.

În final, d-l D. Crischi precizează că cele expuse în lucrarea d-sale, constituie o sinteză a concluziunilor la care a ajuns, ca urmare a unei activități pe teren, timp de 9 ani, în acest domeniu de preocupări al ameliorării terenurilor degradate.

Constatarea d-lui Crischi asupra legii din 1939 sunt reale, iar propunerile pe care le face în legătură cu reorganizarea Serviciului sunt de natură de a fi luate în considerare.

At. Haralamb

LUCRĂRI NOI.

La I. C. E. F. au mai apărut, în seria a IV-a de publicații („Broșuri de îndrumări silvice”) următoarele lucrări:

- Nr. 5. Tr. Heroiu: Importanța pădurii în viața satelor, 1946; 29 pagini.
 Nr. 6. Gr. Eliescu: Dușmanii pădurilor, 1946; 16 pagini.
 Nr. 7. Eug. Vintilă: Considerațiuni de ordin practic asupra uscării și conservării lemnului, 1946; 14 pagini.
 Nr. 8. N. Ghelmeziu: Intrebuințări deosebite ale lemnului, 1946; 20 pagini.
 Nr. 9. At. Haralamb: Pădurea în însănătoșirea pământului, 1946; 16 pagini.
 Nr. 10. Hie C. Demeirescu: Pădurea din punct de vedere particular și obștească, 1946; 19 pagini.
 Nr. 11. At. Haralamb: Pășunatul în păduri, 1946; 10 pagini.

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 4--8/1946

Anul 61

Red. resp.: ing. Tr. Vișan

S U M A R U L :

	Pag.
Editorial:	
C. Cristea: Politica de Stat a lemnului și politica forestieră	2
Cronica profesională:	
Moțiunea Secției Silvice a celui de al XVI-lea Congres AGIR	9
Serbarea sădrii arborilor	10
Activitatea Societății Studenților Ingineri Silvici	11
Adunarea generală extraordinară a tehnicienilor silvicultori și agricoli de grad mediu și inferior	12
Regulamentul Fondului de educație al copiilor personalului silvic	13
Informațiuni:	
Mișcate în personal — Știri diverse	20
Necrologuri	24
Dela Societatea „Progresul Silvici”:	
Procese-verbale ale Sedințelor Consiliului de Administrație	27
Publicațiuni	34

POLITICA DE STAT A LEMNULUI ȘI POLITICA FORESTIERĂ

SUGESTII PENTRU UN MINISTER AL PĂDURILOR

de Ing. insp. g-1 CEZAR CRISTEA

Se reia un deziderat al breslașilor pădurii, iar ideia, încadrată nevoilor economiei generale și spiritului vremii, prinde tot mai mult teren: Ministerul Pădurilor va trebui să ia ființă, mai curând, sau mai târziu.

În cele ce urmează, nu ne preocupă viitoarea organizare structurală, nici dacă se va numi Departamentul Economiei Forestiere, de Păduri și Ape, ori al Restaurării alpine și pădurilor, ci vrem să ridicăm doar o sumă de probleme dând și sugestii pentru sfera de activitate al viitorului Minister ori Subsecretariat de Stat, și orientări asupra principalelor probleme ce sunt a se urmări și rezolva, atât în politica de Stat a lemnului, cât și în politica forestieră.

În organizarea producției forestiere se constată trei anomalii sau paradexe ciudate:

1. Deși factorii naturali, sau condițiile staționale, sunt cei mai favorabili creșterii lemnului, totuși prin tehnica primitivă adoptată dau cel mai mic randament de creșteri, deci producție naturală.

2. Figuram până în 1937/938 printre primele 7 țări exportatoare de cherestea de pe glob, deși dacă s'ar face o judicioasă inventariere și s'ar ține seamă de principiile „raportului susținut“, concluzia ar fi că suntem o țară importatoare, în realitate.

3. Suntem țara cu cea mai puternică și modernă industrie de cherestea din lume, însă cu cele mai modeste izvoare de materii prime care o alimentează.

Pentru organizarea economiei forestiere, pe baze noi, sunt necesare:

1. Măsuri pentru intensificarea producției lemnului.

a) De politică și administrație forestieră.

b) De cultură și tehnică forestieră.

Industria, comerțul și cultura pădurilor se vor sprijini reciproc; interdependența lor și independența față de alte ramuri de cultură; respectul proprietății și a legilor; apropierea poporului de pădure, împăcarea lor, creind o conștiință și tradiției forestieră.

În ce privește cultura și tehnica se vor aplica alte metode și tratamente; ameliorarea calitativă a arboretelor, solului și a produselor forestiere; interzicerea tăerilor rase și a grădănitului concentrat; se va ținde spre conversiunea în codru; spre generalizarea exploatărilor în regie (barem la Stat) și cooperatie; precum și la organizarea creditului forestier.

2. Măsuri de consumație a lemnului.

Reglementarea consumului de lemn îndeosebi la rășinoase și stejar. Inlocuirea lemnului de foc prin alți combustibili: cărbuni, gaze naturale, metan și de sonde, precum și a energiei hidroelectrice, unde e cu putință.

Fabricarea celulozei din fag, specii moi (albe) și din stuf aflat în Delta Dunării și regiunile inundabile ale marilor râuri, cruțând astfel pădurile de rășinoase. Prin hidrolizare se obține o serie întreagă de produse finite ale lemnului, spre care trebuie să se tindă.

3. Măsuri de politică tarifară și vamală.

În politica vamală se va merge spre prohibirea la export a lemnului de lucru brut și cioplit, ce se va prelucra în țară, evitând astfel șomajul și ridicând standardul de viață al muncitorilor avizați la păduri; temperându-se și tendința de a se forma capacitatea normală de producție a pădurilor de rășinoase pentru a se asigura activitatea și profitul industriei de cheerstea.

Dat fiind rolul soical-economic al pădurilor ca „bun permanent al națiunii“, se ținde spre socializarea sau naționalizarea lor.

Planificarea sau dirijarea se împun în sectorul economiei forestiere ca un corectiv în urma regimului „liberist“, sau a „liberalismului economic“, dovedit nefast pădurilor, prin acțiunea concentrică a celor trei factori distuctivi: omul, demagogia sau politicul și capitalismul, în dauna celui mai național produs, atât prin solul și capitalul lemnos, cât și prin factorul muncă, tzeaurul cel mai de preț pe care-l constituie aurul brațelor noastre.

Politica de Stat a lemnului trebuie să aibă următoarele preocupări:

1. Exploatarea cât mai rațională a pădurilor. — sortarea materialelor, transporturile, industrializarea și comerțul forestier, dirijate prin specialiști, care să pătrundă cât mai mult în aceste sectoare de activitate.

3. Crearea de mici industrii rurale, sau „la domiciliu“, folosind brațele de muncă și evitând transporturile moarte.

3. Tendința către industriile nobile; revizuirea tuturor fabricilor din grupa lemnului, îndeosebi de cherestea, la care va trebui să se mai renunțe, adaptându-le pe acestea și capacitatea lor la producția normală a pădurilor, iar nu în sens invers ca până acum, secătându-le, desgolind munții și colinele. Se va tinde spre obținerea produselor semi-fabricate și finite, care să nu se mai importe din străinătate, alții prelucrând materia brută furnizată de noi și apoi recuperată cu bani grei.

Desvoltarea fabricelor de placaje, furnire, de mobile, în care să se cultive „specificul național“ ce intră în tradiția și aptitudinile noastre; fabrici de butoaie, caroserii și jucării; iar pe o treaptă mai ridicată a fabricelor de textile, celuloză, oțet și zahăr din lemn, alcool, industrii chimice, produse obținute prin hidrolizarea lemnului; precum și brichetarea manganului și gaseficarea, carburantul gazogenelor de viitor în motocultură.

4. Evitarea risipei, folosind resturile (deșeurile și crăcile), sortarea cât mai atentă, majorând proporția lemnului de lucru și construcție, invers de cum e azi 80% pentru foc și 20% pentru lucru, diminuând cota lemnului de foc prin introducerea altor combustibili exemplul plopul de Canada și alte exotice.

5. Cruțarea lemnului de rășinoase la fabricarea celulozei și hârtiei, prin folosirea speciilor albe, moi și mai ales a papurei (stuful) din Delta Dunărei.

6. Industrializarea fagului și a speciilor repede crescătoare de și schimbarea chiar a sistemelor de încălzire, cu o raționalizare a consumului.

7. Extragerea substanțelor tanante și folosirea liberului.

8. Revizuirea politicii vamale și a tarifelor de transport pe C. F. R. și N. F. R., aplicând tarifele reduse de sezon; micșorarea impozitelor forestiere ce grevează pădurile, revizuind politica de fiscalitate excesivă.

9. Generalizarea exploatării în regie, cu excluderea intermediarilor ce scumpesc produsele dela locul de producere și prelucrare până la consumator.

10. Incurajarea asociațiilor proprietarilor de păduri pentru ex-

ploatarea și valorificarea în comun a produselor, creind asociații de muncă, producție și consum și cooperative forestiere.

11. Creierea drumurilor de acces, Căi Ferate Forestiere, funiculare și uluce pentru scosul lemnului din pădure și fabrici de debitare locale, chiar mici fabricuțe demontabile (portative).

12. Controlul și disciplinarea pieței lemnului, punând cât mai multă ordine în locul haosului și abuzurilor.

13. Reglementarea importului și a exportului.

14. Formarea de specialiști, muncitori calificați pentru sectorul forestier de la munca din pădure, în fabrici și industrie, precum și a comerțului de lemn, observându-se în același timp ameliorarea condițiilor de muncă, sau aplicarea legiurii asigurărilor sociale, care să acorde asistență de ordin sanita și economic muncitorilor de pădure.

15. Organizarea creditului forestier, care având gajul însuși a materialului lemnos, să poată fi folosit drept capital de rulment exploatărilor, necesar investițiilor la tăiat (debitat), prelucrare și transporturi.

16. Organizarea propagandei în favoarea lemnului.

17. Statistica pădurilor, cu tot ce privește producția: exploatare, rezerve, clase de vârstă, regime și tratamente, păduri exploatare sau nu, pe natură de proprietari cu evidența lemnului de lucru și foc și stocaje sau rezerve existente, în funcție de necesități sau consum și racordarea acestora.

Cu un cuvânt, planificarea economiei lemnului, întreg circuitul de la producție, la repartiție (distribuție) sau consumul ei.

Politica Forestieră.

La politica forestieră, cu caracter restrictiv și cât mai conservator, se încadrează cele de mai jos, pentru sporirea patrimoniului forestier și directivele de ordin tehnic și politico-economic în întreg sectorul.

1. Cultura pădurilor, conservarea, exploatarea rațională și înobilarea cu specii de valoare; aplicarea operațiunilor culturale la timp, producând foloase materiale prin lemnul rezultat; aplicarea de noi metode, cu regimurile și tratamentele adecvate, impuse de tehnică, potrivit și scopului urmărit, dirijând pădurile spre vârste mari, apte a da materialul de lucru și construcție.

Interzicerea tăierilor rase și asigurarea deplină a regenerărilor pe cale artificială, repopulări, completând lacuna regenerărilor naturale care trebuie să fie regula generală.

2. Respectul „raportului susținut“, cu asigurarea continuității

tăierilor și permanenței pădurilor, care sunt adevăratele dogme ale silviculturii raționale.

3. Oprirea parcelării, sau a pulverizării conținutului și dimpotrivă: comasarea proprietății forestiere mici, tinzându-se spre amenajarea și exploatarea în comun, pe mari complexe forestiere, ori pe bazine de râuri, din care decurg o seamă de avantagii pentru proprietarii respectivi, cu influențe hotărâtoare asupra igienei, regimului apelor și economiei generale.

4. Punerea în valoare a terenurilor sterile și degradate, ameliorând solul și arboretul, îndeosebi regiunea de deal și multe.

5. Consolidarea și ameliorarea atât a terenurilor cât și a arboretelor, din regiunea inundabilă a Dunărei și marilor râuri, delimitând sfera de influență și exercițiul profesiei a P.A.R.I.D.-ului și administrațiilor sau culturilor agricole, etc.

6. Creierea și rezervarea pădurilor de protecție și celor necesare apărării naționale.

7. Creierea perdelelor de protecție pentru agricultură, în regiunile de stepă și ante-stepă, cu o mai justă repartitie a pădurilor ameliorând starea de azi la câmpie și implicit ajutând la rezolvarea crizei de lemn pentru populație.

8. Plantarea zonei șoselelor și a C.F.R.

9. Conversiunea și generalizarea regimului „codru” măcar la pădurile Statului și ale marilor proprietari sau asociațiuni, persoane colective, aceasta asigurând producția, lemnul de calitate și de mari dimensiuni.

10. Intocmirea statisticii pădurilor, pentru a avea inventarul acestei mari avuții naționale, ridicarea în plan și amenajarea pădurilor, la Stat îndeosebi, încetând provizoriile și exploatarea pe baze de regulamente, ori o simplă autorizație anuală de tăiere.

11. Organizarea creditului forestier, afectând o bună parte pentru cultura pădurilor, care înseamnă păstrarea și sporirea capitalului lemnos productiv. Acesta firește implică o statistică și inventar ținut la zi, pentru a avea o bază certă.

12. Organizarea propagandei prin: grai, slovă și faptă, spre educarea poporului, folosind: cărți, agende, calendare, broșuri populare, filme, excursii și plantații efectuate în comun. Generalizarea serbărei „Sădirei arborelui”.

13. Interzicerea pășunatului în păduri, altele fiind corectivele pentru creșterea vitelor și lipsei de hrană: îngrijirea pășunilor existente și a pășunilor împădurite „près bois”.

14. Recucerirea tuturor suprafețelor apte culturii forestiere: sterile, lunci inundabile, poieni și goluri, care să fie redade producției și deci economiei generale, mărind însuși venitul național.

15. Incurajarea proprietarilor de păduri pentru împăduriri, premii, subvenții, scutiri de impozite, cedare de semințe și puiți gratuit, asistență tehnică din partea Statului.

16. Creiarea de sindicate forestiere și asociațiuni școlare, precum și cooperative de muncă în sectorul forestier.

17. O politică a împăduririlor, cu un program bine definit eșalonat pe mai mulți ani în funcție de mijloace, precum și identificarea tipurilor de arborete a speciilor forestiere și raționalizarea lor geografică.

18. În fine dirijarea, sau planificarea întregii economii forestiere, în ce privește cultura și exploatarea sau valorificarea pădurilor eșite din regimul nefast al „liberalismului economic“, încetând „mezatul electoral“ pe spinarea pădurilor; să se asigure epoca de liniște necesară regenerării și refacerii pădurilor, spre a-și vindeca rănille profunde al războiului.

Este imperios necesar creiarea Ministerului Pădurilor, sau Subsecretariatul de Stat al Economiei Forestiere, pentru a gospodări „prin noi și pentru noi“ această podoabă a naturii, care este una din permanentele bogății și pârghii de reazem ale națiunii.

CRONICA PROFESIONALĂ

MOTIUNEA SECȚIEI SILVICE A CELUI DE AL 16-LEA CONGRES AGIR (1945—1946)

Publicăm mai jos extrasul privitor la Silvicultură din motiunea celui de al 16-lea Congres AGIR ținut între 21—24 Oct. 1945.

În totalitatea ei motiunea Congresului constituie o admirabilă sinteză a problemelor de competență ale momentului, ca rezultat al celor 45 referate și comunicări, raportate pe secții și pe teme, publicate în trei volume. Motiunea este în același timp un apel către toți inginerii și tehnicienii români pentru punerea competenței și a puterii lor de creație în slujba operei de refacere și dezvoltare întreprinsă de guvern.

Motiunea cuprinde rezoluțiile împărțite în următoarele capitole: 1. Agricultură și cooperativă. 2. Silvicultură. 3. Căi și mijloace de comunicație. 4. Industrie. 5. Energie și electricitate. 6. Edilitate, urbanism, construcții. 7. Economia națională. 8. Învățământul tehnic și 9. Probleme profesionale.

Rezoluțiile privitoare la Silvicultură sunt următoarele:

A. Conservarea și refacerea domeniului forestier prin:

1. Definitivarea hotarelor dintre păduri, ogor sau pășune.
2. Intocmirea unei statistici forestiere amănunțită asupra întinderii pădurilor, a speciilor și a cantităților de materiale existente.
3. Planificarea și organizarea gospodăriei domeniului forestier pe mari unități economice și oprirea cu desăvârșire a divizării pădurilor.
4. Refacerea grabnică a pădurilor degradate.
5. Ameliorarea terenurilor degradate cu corecțiunea torenților și afectarea lor la cultura forestieră.
6. Elaborarea unor norme științifice de amenajare a pădurilor.
7. Intensificarea extracțiilor culturale în pădure.
8. Creșterea perdelelor de protecție în folosul domeniului agricol sau al căilor de comunicație.
9. Oprirea pășunatului în păduri.

B. Sporirea producției forestiere dela 2,0 m. c. la 4—6 m. c. pe an și pe hectar prin:

1. Raționalizarea exploatărilor, aplicând metode moderne de tăiere și prelucrare.
2. Sortarea îngrijită a produselor exploatare și utilizarea lor cu maximum de economie și rațiune.
3. Utilizarea deșeurilor.
4. Organizarea muncii forestiere la exploatare și transport cu ajutorul cooperativelor forestiere.
5. Dotarea pădurilor infundate cu mijloace permanente de transport.
6. Avantajarea culturii speciilor de valoare.
7. Intensificarea extracțiilor culturale în pădure.
8. Desființarea enclavelor, împădurirea și comasarea lor în afara perimetrului pădurii.
9. Stabilirea de prețuri remuneratorii pentru produsele forestiere.
10. Crearea unui regim preferențial al transporturilor forestiere pe căile publice de comunicație.
11. Ocrotirea vânatului și pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru dezvoltarea armonioasă a florei și faunei forestiere.

C. Organizarea rațională a economiei forestiere prin:

1. Armonizarea și planificarea industriei forestiere în funcție de puterea de producție normală a pădurilor.
2. Dezvoltarea industriei produselor finite a lemnului prin înființarea de fabrici de placaje, furnire, mobilier, etc. și încurajarea exportului acestora.
3. Înlocuirea lemnului de foc din consum cu alți combustibili și acolo unde nu se poate înlocui, ameliorarea tehnicii de încălzit și utilizarea de sobe economice cu mare randament caloric.
4. Înființarea unui Credit Forestier Român.
5. Revizuirea sistemului de impunere a pădurilor.
6. Unificarea tuturor legiuirilor cari privesc domeniul și industria forestieră.
7. Reorganizarea administrației pădurilor și creiarea de noi școli silvice.
8. Ducerea unei lupte hotărâte și aplicarea de măsuri drastice contra distrugerilor și abuzurilor săvârșite împotriva avutului forestier de către exploatarea fără scrupule.
9. Înființare de rezervații ca monumente ale naturii, în scopuri științifice, educative și turistice.
10. Înființarea unui Minister al Pădurilor.

Incheerile din această moțiune nu epuizează problemele puse. Ele reprezintă numai soluțiile și indică drumurile de urmat pentru un maximum de rezultat, cu mijloacele existente.

Munca de cercetare, de discuție și punere în valoare arebuie să continue atât în laboratoare, cercuri de studii și șantiere, cât și în conferințe ce vor cerceta mai amănunțit comunicările depuse.

Congresul exprimă mulțumirile sale muncii eroice și anonime a miilor de ingineri și tehnicieni ce nu-și precupețesc niciun efort pentru a asigura propășirea țării noastre, subliniază în mod deosebit munca tuturor celor ce colaborează în cercurile de studii, pentru a înlătura cât mai curând distrugerile războiului și a ajuta prin cercetările și studiile lor, posibilitățile de organizare a muncii și de ridicarea nivelului de trai a întregului popor.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR

Tradiționala serbare a sădirii arborilor a avut loc în anul acesta în ziua de Duminică 7 Aprilie a. c. în pădurea Pustnicul. Organizarea serbării a avut-o Societatea Studenților Ingineri Silvici cu concursul material și moral al CAPS-ului, al Direcției Silvice M.A.D. și al „Societății Progresul Silvic”. Prin aceasta s'a reluat o tradiție lăudabilă, tinerimea studentească silvică fiind cea îndreptățită și datoare în același timp, să-și joace rolul de dătătoare de ton entuziast în organizarea unor manifestațiuni care simbolizează în primul rând tinerețea permanentă și viața eternă.

Deplasarea din Capitală la locul plantației s'a făcut cu autocamioanele CAPS și MAD.

Serbarea a fost onorată și în acest an de prezența D-lui Romulus Zăroni, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și d-l Profesor Traian Săvulescu, Subsecretar de Stat, precum și a D-lor Secretari generali: C. Rachieru (M.A.D.) și Miron Niculescu (Educația Națională).

Din selecta asistență remarcăm pe D-nii: Profesor C. C. Georgescu, Decanul Facultății de Silvicultură, Gr. Colpacci, Administrator CAPS, Șt. Predescu, Subadministrator CAPS, D. Grozescu, Directorul Direcției Silvice, I. Zeicu, Directorul Direcției P.P.J., N. Codru Directorul Școlii de Brigadieri Silvici din Brănești, C. Angelescu Șeful Ocolului silvic Brănești ș. a.

După slujba religioasă la care a dat răspuns Corul Societății Studenților Ingineri Silvici, a vorbit D-l Ministru Romulus Zăroni, indemnând în calde cuvinte la cultivarea arborilor pentru binele economiei generale a țării. A urmat plantarea puștilor.

Serbarea s'a încheiat cu o agapă servită la Casa de odihnă a funcționarilor CAPS pe malul lacului Pasărea.

Remarcăm participarea în acest an a studențimii forestiere care alături de școlile primare și de Școala de Brigadieri din Brănești s'au înfrățit cu pădurea în cel mai sincer elan tineresc.

ACTIVITATEA SOCIETĂȚII STUDENȚILOR INGINERI SILVICI

După o întrerupere de șapte ani, Societatea Studenților Ingineri Silvici și-a reluat anul acesta activitatea, alegându-și în comitetul de conducere pe d-nii: I. Bădescu, A. Marian și I. Vlase (an. IV), R. Dissescu și N. Marghitan (an. III), L. Feneșan și A. Brezeanu (an. II), R. Gaspar și Gh. Silaghi (an. I).

Inițiată în anul 1919, Societatea elevilor ingineri silvici devenită a „studenților ingineri silvici” și-a creat o tradiție de sănătoase preocupări specifice vieții studentești: manifestațiuni culturale, științifice, sportive, ajutorarea studenților lipsiți de mijloace materiale, organizarea excursiilor de studii în țară și străinătate etc.

Societatea, în noua ei organizare, s'a impus printr'o activitate laudabilă, în desfășurarea căreia ținem să remarcăm tendința de colaborare cu Societatea „Progresul Silvic” a inginerilor silvici, care mâine își va recruta membrii săi activi dintre tinerii cari astăzi își formează sufletele de silvicultori în Facultate și în pepiniera S.S.I.S.

Anul acesta Societatea Studenților Ingineri Silvici a luat parte activă la organizarea tradiționalei Serbări a Sădirii Arborilor dela Brănești, având concursul material și moral al „Progresului Silvic”, C.A.P.S. și Dir. Silvică M.A.D.

Deosebit de apreciată a fost activitatea Cercului de Studii a S. S. I. S. În cadrul ședințelor acestui Cerc au făcut comunicări tinerii studenți, membrii corpului didactic al Facultății de Silvicultură și alți conferențieri invitați. Au vorbit d-nii: prof. D. Drâmbă despre: „Serbarea primăverii în Școlile Silvice franceze”; arhitect Al. Petit: „Aspecte din munții și pădurile României”—cu proiecțiuni tehnicolore; ing. asistent Gh. Constantinescu: „Practica de Topografie dela Sinaia”; ing. Gh. Pană: „Școala de Ape și Păduri dela Nancy”; conf. V. Dinu: „Evocări din viața Societății”, stud. ing. T. Orădeanu: „Fenomene carstice în Munții Apuseni — peștera Meziad —”; stud. ing. I. Pantîș: „Rolul social al inginerului silvic”; stud. ing. P. Verone: „Rolul auxinei în dezvoltarea vegetală”; stud. ing. A. Marian: „Rolul social al inginerului silvic”; stud. ing. P. Suciu: „Viața prof. N. Gh. Popovici”; stud. ing. C. Lăzărescu: „Pădurea în artă”; stud. ing. T. Orădeanu: „Quercus tardiflora”.

Este de remarcat deasemeni cursul facultativ de fotografie inițiat de S.S.I.S. și frecventat de numeroși studenți și asistenți dela Facultatea de Silvicultură. Acest curs a fost condus de d-l prof. Gr. Eliescu.

Pentru ședințele din anul școlar viitor, Cercul de Studii S.S.I.S. și-a anunțat continuarea comunicărilor din cele trei cicluri pe linia preocupărilor culturale și profesionale a vieții studentești:

- I. Rolul social al inginerului silvic;
- II. Figuri mari de silvicultori români;
- III. Diverse comunicări științifice.

Față de manifestațiunile Soc. Stud. Inginerilor Silvici dela reînființare și până în prezent suntem îndreptățiți să așteptăm o dezvoltare promițătoare în toate sectoarele sale de activitate.

ADUNAREA GENERALA EXTRAORDINARA A TEHNICIENILOR SILVICULTORI ȘI AGRONOMI DE GRAD MEDIU ȘI INFERIOR

În zilele de 18 și 19 Februarie 1946 a avut loc în București Adunarea Extraordinară a Asociațiunilor unite a tehnicienilor silvicultori și agronomi din corpul mediu și inferior, întrunind sub semnul unor năzuinți și revendicări comune, reprezentanții a peste 30.000 tehnicieni din serviciile exterioare și centrale ale Min. Agr. și Domeniilor și alte instituții. Au fost reprezentate Asociațiile: Asociația „Silvicultorul” a Conducătorilor Silvici, Asociația Conducătorilor Agricoli, Asociația „Propășirea Agriculturii” a administratorilor și agenților agricoli și Asociația Corpului Silvic Inferior a brigadierilor silvici și pădurarilor. Deasemeni au luat parte ca invitați și delegați ai asociațiilor de tehnicieni din cadrul celorlalte corpuri tehnice de grad mediu și inferior, precum și Confederația Generală a Muncii, reprezentată prin președintele ei, d. Gh. Apostol.

Adunarea a fost onorată cu prezența d-lui Prim Ministru Dr. Petru Groza, a d-lor Miniștri: Romulus Zăroni și Gheorghiu-Dej și a d-lor Subsecretari de Stat: C. Agiu și Maurer.

În ședința din dimineața primei zile s'a dat cuvântul invitaților și s'au primit propuneri și referate ale participanților. După amiază s'au ținut adunările Asociațiilor respective pentru discutarea chestiunilor profesionale specifice.

În ședința din ziua a doua, după prezentarea făcută de d-l C. Rachieru, Secretar general în M. A. D. și de către președinții Asociațiilor reunite, a vorbit d-l Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri.

După desbaterile Adunării a fost prezentată într'o audiență specială de d-l Prim Ministru Petru Groza, moțiunea cuprinzând hotărârile și dezideratele Asociațiunilor unite. Ca urmare acestei audiențe Președinția Consiliului de Miniștri a numit o Comisie prezidată de d. Secretar General C. Rachieru, care lucrând cu reprezentanții Asociațiilor respective a obținut următoarele realizări pentru Corpurile tehnice medii și inferioare agro-silvice — înfăptuiri cari între timp au primit forma definitivă prin publicarea lor în Monitorul Oficial:

- 1) schimbarea denumirii de „conducător silvic” și „conducător agricol” în aceea de „subinginer silvic” și subinginer „agronom”;
- 2) încadrarea brigadierilor silvici și pădurarilor în gradele noi create de Codul Funcționarilor Publici din 1940, peste acelea din Legea de organizare a Corpului Silvic din 1923;

3) acordarea gradățiilor admise pentru personalul superior și mediu și sporirea salariilor în aceeași proporție și pentru personalul din Corpurile respective;

4) repunerea în drepturile firești prin încadrarea în grupele de salarizare îndreptățite stabilite prin C.F.P. pentru conductorii silvici, conductorii agricoli, administratorii agricoli, brigadierii silvici, agenții și pădurarii.

REGULAMENT

privitor la Fondul de Educație al copiilor personalului silvic, prevăzut de legea
Nr. 142, publicată în Monitorul Oficial Nr. 51 din 5 Martie 1945

CAPITOLUL I

Dispozițiuni generale

Art. 1. — Administrarea, mănuirea, contabilizarea, întrebuințarea și controlul fondului de educație, se vor face potrivit dispozițiunilor prevăzute prin regulamentul de față.

CAPITOLUL II

Constituirea fondului de educație

Art. 2. — La toate vânzările și arendările de materiale, și produse lemnoase și nelemnoase, în stare brută sau exploatate, industrializate, sau semi-industrializate, provenite din pădurile Statului și ale persoanelor juridice și colectivităților administrate de Stat, prin organele silvice ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, se va încasa, în plus, peste prețul de vânzare sau arendare stabilit, o taxă de 1 la sută pentru fondul de educație al copiilor personalului silvic.

În pădure, în înțelesul de mai sus, se cuprind și poienile, goturile și terenurile de orice natură pătate în perimetrul ei.

Art. 3. — Taxa fondului de educație se încasează, în plus, în numerar, peste prețurile minimale sau tarifară, de vânzare sau arendare, prevăzute prin contracte, convenții și decizii ministeriale, ori stabilite prin bună învoială, urmând a se plăti odată cu plata ratelor sau odată cu plata valorii materialelor și produselor.

În cazul când materialele se vând prin compensare, valoarea taxelor se va trece în contul Ministeriului de Finanțe, plata făcându-se prin bugetul C.A.P.S. și I.C.E.P., în contul redevenței.

Această taxă se va plăti și de instituțiile sau autoritățile publice de Stat, județene sau comunale.

Art. 4. — Nu se încasează această taxă la vânzările către invalizi, orfani și văduve de război, pentru cotele ce li se acordă prin lege.

Art. 5. — Funcționarii însărcinați cu emiterea bonului de vânzare, prin care s'a dispus livrarea materialelor sau folosințelor ce fac obiectul unei vânzări sau arendări de produse menționate la art. 1 din prezentul regulament, răspund de încasarea taxei de 1 la sută pentru fondul de educație.

Art. 6. — La toate vânzările și arendările de produse lemnoase și nelemnoase, din pădurile persoanelor juridice și ale colectivităților administrate de Stat, taxa de 1 la sută se va încasa de vânzători și se va vărsa la Ocolul silvic P. P. J., iar sumele se vor depune de ocol la contul C. E. C., conform prevederilor prezentului regulament.

Când vânzările se fac către sătenii din comune și către membrii colectivităților, pentru trebuințele proprii, această taxă, aplicată la valoarea de estimare de organele silvice ale Statului, se va încasa și depune de proprietarii respectivi la același cont.

Art. 7. — La vânzările și arendările prin licitație publică, această taxă se va înscrie în condițiunile speciale sau în caietul de sarcini, ca o obligațiune a cumpărătorului, care urmează să depună taxa de 1 la sută integral și direct la contul C. E. C.

Art. 8. — Șefii de depozite, brigadierii silvici și pădurarii, gestionarii, precum și ceilalți funcționari însărcinați cu eliberarea produselor prevăzute la art. 1 din prezentul regulament nu vor executa bonuri de vânzare, sau nu vor permite ridicarea materialelor lemnoase sau accesul la produsele nelemnoase, vândute sau arendate, dacă nu s'a făcut mențiunea încasării taxei de 1 la sută, fie prin bonul de vânzare, fie prin avizul de depunere la C.E.C., a acestei taxe, sau dacă, prin documentul în cauză, nu s'a făcut mențiunea de scutirea de plată, conform art. 4 din acest regulament.

CAPITOLUL III

Contabilizarea fondului de educație

Art. 9. — Toate operațiunile cu privire la contabilizarea fondului de educație, se vor face la Administrația Pădurilor Statului și de Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere, conform instrucțiunilor Nr. 1, privitoare la ținerea scriptelor de gestiune ale ocolului, ediția II-a C.A.P.S., tipărită în anul 1943, cât și cele ce se vor mai da în completare de Administrația C.A.P.S.

La sfârșitul lunii, fondul de educație se va vărsa pe bază de buletin de vărsământ la C.E.C., contul special deschis de Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic, ca organ colector.

Sumele depuse la C.E.C. vor figura în situația de casă a raportului de gestiune, ce se va trimite la sfârșitul fiecărei luni la Direcția regională silvică respectivă sau la Centrala I.C.E.F.

Art. 10. — Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere, Direcțiunile regionale silvice C.A.P.S., vor întocmi situații lunare de sumele depuse la C.E.C., ca fond de educație, după rapoartele de gestiune, care se vor trimite, atât Administrației Casei Pădurilor Statului, cât și Casei de Credit, Economie și Ajutor a Corpului Silvic, pentru centralizare, evidență și control.

Art. 11. — Avizele de vărsarea sumelor la C.E.C., cu buletine de vărsământ, încasate din vânzările și arendările din pădurile persoanelor juridice

și colectivităților administrate de Stat, se vor depune la Ocolul silvic P.P.J., în faza căreia cade bunul respectiv.

Ocoalele silvice P.P.J. vor întocmi situații lunare după aceste avize, care se vor trimite la inspectoratele silvice de care aparțin. Inspectoratele silvice le vor verifica și centraliza, înaintând datele respective, atât Administrației Casei Pădurilor Statului cât și Casei de Economie, Credit și Ajutor a Corpului silvic, pentru centralizare, evidență și control.

Art. 12. — Ocoalele silvice pendinte de Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice, vor ține un registru special pentru constatarea, urmărirea și încasarea taxei fondului de educație.

CAPITOLUL IV

Colectarea sumelor Bugetului

Art. 13. — Colectarea sumelor încasate și operațiunile de încasări ale fondului de educație, se vor face prin Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic, autorizată să funcționeze prin sentința Nr. 1.978 din 9 Decembrie 1929, a Tribunalului Ilfov.

În acest scop, Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic, va deschide un cont special la C.E.C., unde se vor depune de unitățile gestionare, de proprietari și cumpărători, în condițiunile arătate prin prezentul regulament, toate sumele încasate ca fond de educație.

Art. 14. — Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic, va ține un registru-partizi, pe instituții, de sumele depuse, ca fond de educație la contul C.E.C., cât și un registru jurnal de sumele încasate și cheltuite din fondul de educație.

Art. 15. — Sumele încasate și plățile în contul fondului de educație, vor fi prevăzute într'un buget ce se va întocmi de Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic și va fi supus verificării și aprobării Comitetului de direcție C.A.P.S.

Art. 16. — Anul financiar al fondului de educație începe la 1 Ianuarie. Sumele cuvenite anului precedent vor trebui să fie distribuite până la 31 Martie al anului următor, când se va întocmi o situație a încasărilor și plăților făcute în contul fondului de educație.

CAPITOLUL V

Administrarea fondului de educație

Art. 17. — Administrarea fondului de educație se va face de Casa Pădurilor Statului, prin Direcția administrativă.

În acest scop, Direcția Administrativă C.A.P.S. va avea următoarele atribuțiuni:

Intocmește statistica copiilor în vederea distribuției fondului de educație.

Intocmește referatul de distribuție, care se supune aprobării Comitetului de direcție.

Verifică statele de achitare.

Emite dispozițiuni de plată către C.E.A.C.S., pentru achitarea sumelor celor în drept.

Rezolvă corespondența, potrivit rezoluțiilor ce poartă.

Referă asupra tuturor chestiunilor în legătură cu lucrările privind fondul de educație.

Intocmește situația de încheiere a fondului de educație la 31 Martie a anului următor.

Incheie dosarele, privind gestiunea fondului de educație pe ani calendaristici.

Art. 18. — Pentru lucrările privitoare la fondul de educație și coordonarea lor, Administrația Casei Pădurilor Statului, va detașa un contabil pe lângă Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic.

Cheltuielile de imprimare, registre, buletine, etc. și administrație, ce vor fi necesare pentru operațiunile de încasarea și vărsarea fondului de educație, achitarea ajutoarelor și ținerea evidențelor se suportă de autoritățile respective, pentru operațiunile ce fac.

Registrelle și celelalte imprimare ce vor fi necesare, se vor întocmi de fiecare instituție în parte, după formularele model ce se vor da de Administrația Casei Pădurilor Statului.

CAPITOLUL VI

Intrebuințarea fondului

Art. 19. — Fondul de educație după defalcarea cotei de 20 la sută afectată pentru construcția căminului, se va distribui anual, ca ajutor pentru educația școlară a copiilor, următoarelor categorii de îndreptățiți:

a) Intregului personal bugetar, de orice categorie, din serviciul Administrației Casei Pădurilor Statului;

b) Personalului silvic bugetar al Statului și celui plătit din fondul de pază — ingineri silvici, conducători silvici, brigadieri silvici și pădurari — din serviciul celorlalte direcții și servicii, pendinte de Ministerul Agriculturii și Domeniilor;

c) Pensionarilor proveniți din aceste categorii de personal, văduvelor acestora și orfanilor lor, dacă fac dovada că sunt pensionari ai Casei Generale de Pensii.

Art. 20. — Ajutorul din fondul de educație se acordă celor îndreptățiți numai pentru copiii lor legitimi sau adoptivi.

Art. 21. — Nu se acordă ajutor, dacă copiii:

a) Urmează învățământul primar, complementar sau grădinița de copii;
b) Urmează o școală, în care primesc întreținerea gratuită, completă dela Stat; (hrană, îmbrăcăminte, locuință);

c) Au împlinit vârsta de 25 ani, cu dreptul de prelungire până la 3 ani, ce se va putea acorda de Administrația C.A.P.S., pentru cazuri bine motivate;

d) Au ieșit de sub îngrijirea părintească, căsătorindu-se, primind un serviciu plătit de Stat, județ, comună sau la particulari, sau au fost înfiați de alții.

Art. 22. — În caz de divorț, ajutorul se va plăti funcționarului, numai dacă copilul a rămas sub îngrijirea sa, prin sentință judecătorească definitivă.

Art. 233. — În cazuri bine justificate, ajutorul se va putea acorda și direct copiilor, dacă aceștia sunt majori și numai cu consimțământul părinților.

Art. 24. — Distribuția ajutoarelor se va face în raport cu gradele de învățământ, secundar, mediu sau superior și categoria de salarizare a localității, unde se află școala.

În raport cu gradul de învățământ, școlile se grupează în felul următor:

Grupa I: Învățământul universitar, școli politehnice și celelalte școli superioare, pentru urmarea cărora se cere la bază bacalaureatul.

Grupa II: Cursul superior al liceelor sau școli echivalente, școli de sub-ingineri și conducători, precum și celelalte școli, pentru urmarea cărora se cere la bază absolența gimnaziului sau a unei școli echivalente.

Grupa III: Răstul școlilor, pentru urmarea cărora, se cere la bază învățământul primar.

Art. 25. — Ajutorul pentru un copil din fiecare grupă de învățământ, se va acorda în următorul raport:

X pentru un copil din grupa III.

2 X, pentru un copil din grupa II.

3 X, pentru un copil din grupa I.

Art. 26. — Categoriile de salarizare a localităților unde se află școala, sunt cele stabilite prin Jurnalul Consiliului de Miniștri, date în baza art. 23 din Codul funcționarilor publici.

Art. 27. — Ajutoarele se vor distribui cu începere de la 1 Octombrie al fiecărui an.

Art. 28. — Achitarea ajutoarelor se va face pe ștate de plată, care se vor întocmi pe baza dovezilor de școlaritate și a celorlalte acte ce se vor depune de funcționari și pensionari.

Pentru funcționarii din București, ștatele se vor întocmi de autoritățile centrale, unde aceștia funcționează.

Pentru serviciile exterioare, ștatele se vor întocmi:

De Administrația centrală a Institutului de Cercetări și Experimentări Forestiere, pentru tot personalul de la ocoalele silvice pendinte.

De fiecare Direcțiune regională silvică C.A.P.S., pentru personalul din serviciul central, și de la unitățile lor pendinte: ocoale, fabrici, etc.

De Inspectoratele regionale silvice, pentru personalul din serviciul central, de la serviciile silvice județene și de la ocoalele silvice, pendinte de Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice.

Pensionarii vor fi trecuți pe ștate separate.

Pentru pensionarii domiciliați în București, ștatele se vor întocmi de autoritățile centrale respective, care l-au pensionat.

Ștatele întocmite în 3 exemplare, la care se vor anexa dovezile de școlaritate și celelalte acte, se vor înainta Administrației Casei Pădurilor Statului, care, după ce le va verifica și viza, va emite dispoziția de plată către Casa de Credit, Economie și Ajutor a Corpului silvic, pentru achitare.

Pe lângă dispoziția de plată se va anexa și un exemplar din ștatul verificat și vizat.

Direcția administrativă va trimite instituțiilor respective un exemplar din ștatul verificat și vizat, pe baza căreia se vor achita sumele.

Un exemplar din ștat, împreună cu dovezile respective va rămâne la C.A.P.S., ca acte justificative.

Casa de Credit, Economic și Ajutor a Corpului silvic, va expedia, prin C.E.C., la unitățile respective, sumele prevăzute în dispozițiunile de plată, comunicând și Administrației Casei Pădurilor Statului de expediție.

Art. 29. — Pentru cheltuielile și operațiunile de casă, se va acorda anual Casei de Credit, Economic și Ajutor a Corpului silvic, o contribuție anuală, care se va stabili odată cu întocmirea bugetului fondului de educație și care va fi de maximum 3 jumătate la sută.

CAPITOLUL VII

Controlul fondului de educație, Răspunderi, Preșcripții.

Art. 30. — O comisiune de verificare formată dintr'un contabil expert, din Administrația Casei Pădurilor Statului și câte un inginer silvic, de preferință cu studii comerciale, din Administrația Casei Pădurilor Statului, Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice și Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere, desmenați anual prin decizie ministerială, va verifica gestiunea fondului de educație și bilanțul anual la Casa Pădurilor Statului. Lucrările de verificare vor fi supuse cu raport Comitetului de direcție C.A.P.S. pentru aprobare și descărcare. Operațiunile de C.E.A.C.S., vor fi verificate de censorii C.E.A.C.-ului.

Art. 31. — Organele de control general și regional tehnic, contabil și financiar, vor verifica odată cu gestiunea unităților și gestiunea fondului de educație, conform competențelor prevăzute de regulamentul serviciilor centrale și exterioare C.A.P.S. publicat în Monitorul Oficial Nr. 234 din 11 Octombrie 1935 pentru serviciile pendinte de Administrația C.A.P.S. și I.C.E.F., și conform competențelor prevăzute de dispozițiunile administrative în vigoare, pentru serviciile pendinte de Direcția Pădurilor Persoanelor Juridice.

În caz de nereguli, actele dresate se vor înainta organelor tutelare pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute de legea de organizare respectivă, iar pentru deficiente și daune, actele dresate se vor trimite Administrației Casei Pădurilor Statului, pentru darea deciziei de condamnare și stabilirea debitelor.

Art. 32. — Sunt prescrise și cu desvârșire stinse în folosul fondului de educație, ajutoarele a cărei plată a rămas nereclamată timp de 3 ani, socotiți dela închiderea anului în care a luat naștere dreptul de plată, în afară de cazurile de forță majoră, vădită, când acest termen va fi de 5 ani.

CAPITOLUL VIII

Fondul de construcție

Art. 33. — Din fondul de educație se va reține în prealabil în fiecare an, o cotă de 20 la sută, pentru constituirea unui fond necesar la construirea unui cămin pentru copiii de școală.

Defalcarea cotei se va face cu ocazia întocmirii referatului de distribuție anual al fondului de educație la funcționari și va figura în cont special la C.E.A.C.S.

Art. 34. — Fondul va servi pentru achiziționarea terenului de construcția localului și amenajarea lui cu mobilierul și confortul necesar funcționării căminului.

Art. 35. — Alegerea și achiziționarea terenului, construirea localului și amenajarea căminului se va face de un comitet de construcție, compus din:

Un inginer silvic, din Administrația Casei Pădurilor Statului, ca președinte.

Câte un inginer silvic, din partea Institutului de Cercetări și Experimentări Forestiere și Direcției P. P. J.

Arhitectul Casei Pădurilor Statului.

Un contabil din Administrația Casei Pădurilor Statului.

Numirea în comisie se va face prin decizie ministerială.

Art. 36. — Comitetul de construcție va studia întinderea terenului și mărimea căminului, în raport cu necesitățile și va întocmi un memoriu, care va prevedea în amănunt condițiunile în care se vor face lucrările. Acest memoriu se va depune la C.A.P.S., unde se va examina și aproba de Comitetul de direcție.

Art. 37. — Printr'un regulament special se vor prevedea normele de administrare, organizare și funcționarea căminului.

Dat la 7. Mai 1946.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor,

R. Zăroni

I N F O R M A Ț I U N I

Mișcare în personal. — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 94 din 19.IV.1946, publică Dec. Min. Nr. 776 din 10.IV.1946, cuprinzând numele inginerilor și conductorilor silvici din serviciile centrale și exterioare ale Dir. Silvice M. A. D., stagiul util pentru gradații, numărul gradațiilor corespunzătoare stagiului pe data de 1.IV.1945 și cu vechimea în gradația următoare, pe baza prevederilor legii Nr. 162/1946, publicată în Monitorul Oficial Nr. 81 din 13.III.1946, prin care se extinde Legea Nr. 9/1946 și pentru inginerii și conductorii din Corpurile silvice și agronomic pendinte de M. A. D.

— Idem Dec. Min. Nr. 196/1946 prin care d-l ing. subinsp. silvic Popescu D. Ioan, din centrala Dir. Pitești, se transferă în interesul serviciului în centrala C.A.P.S.

— M. Of. Nr. 95 din 24.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 745 din 4.IV.1946 prin care d-l ing. insp. silvic Pană V. din C.A.P.S. se detașează la Dir. Ec. Vânătorului.

— M. Of. Nr. 96, din 25.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 739 din 4.IV.1946 prin care Muzeul de Vânătoare „Dr. Gh. Nedici”, trece cu data de 1.IV.1946 din Administrația Dir. Ec. Vânătorului în Administrația Institutului de Cercetări Forestiere, custodia acestui muzeu încredințându-se d-lui ing. cons. silvic Gr. Eliescu.

— Idem Dec. Min. Nr. 797 din 12.IV.1946 prin care se numesc o serie de 37 insp. de vânătoare onorifici de plasă, între cari d. ing. silv. Petcu Ioan pentru plasa Tețcani-Bacău.

— M. of. Nr. 97 din 26.IV.1946 publică Dec. Min. Nr. 842 din 18.IV.1946, cuprinzând numele inginerilor și conductorilor silvici cu stagiul util pentru gradații din: I.C.E.F., Dir. Ec. Vânătorului, Uzinele Hunedoara, Adm. Fond. Bis. Bucovina și Institutul Aerofotogrametric.

— M. Of. No. 101 din 1.V.1946 publică Legea Nr. 139 pentru transformarea școlilor medii de conductori silvici și școlilor de conductori agricoli în școli de subingineri silvici, respectiv subingineri agronomi, precum și schimbarea denumirii de conductor silvic și conductor agricol în aceea de subinginer silvic, respectiv subinginer agronom.

— M. Of. Nr. 102 din 3.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 859 din 26.IV.1946, prin care d-l ing. silv. stag. Dumitrescu N., numit prin D. R. Nr. 114/1946, la Oc. silvic Dumbrăveni, se detașează la cerere la I.C.E.F.

— Idem Nr. 851 din 26.VI.1946, prin care d. ing. șef silvic Horn Alfred dela Oc. silv. Agnita, se transferă în interes de serviciu la Oc. silv. Valea Oltului, iar d. ing. silv. stg. Badea Florea, dela Oc. silv. Dragoslavele la Oc. silv. Agnita.

— M. Of. Nr. 103 din 4.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 830 din 17.IV.1946, prin care d. ing. silv. Voinescu Iosif, dela serv. silv. jud. Prahova se transferă la Oc. silv. Zărnești-Brașov.

— Idem Dec. Min. Nr. 4685 din 18.IV.1946, prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. silv. Băluță Ștefan dela Oc. Silv. Roșiorii de Vede ca ajutor la Oc. silv. Bolintin și ing. subinsp. silv. Agavriloaiei Teodor din centrala Dir. Arad ca șef al Oc. silv. Roșiorii de Vede

— Idem Dec. Min. Nr. 4681 din 18.IV.1946 prin care d. ing. șef silv. Ivănescu Nic., dela conducerea fabricii Cugir, se transferă la cerere în centrala C.A.P.S., d-l ing. insp. silv. Băncilă Mircea, șeful Oc. silv. Cugir însărcinându-se cu girarea conducerii fabricii.

— Idem Nr. 4687 din 18.IV.1946, prin care d. ing. subinsp. silv. Constantinescu C-tin, șeful Oc. silv. Stoiceni, se transferă în interesul serviciului în centrala Dir. Reg. Pitești, d-l ing. silv. Roșoagă Gh. repartizându-se ca șef al Oc. silv. Stoiceni.

— Idem Nr. 48683 din 18.IV.1946, prin care: d. ing. Barcă Leon, șeful Oc. silv. Murfatlar, se transferă la cerere ca ajutor la Oc. silv. R.-Vâlcea; d. ing. subinsp. silv. Mănăstireanu Ep. dela Oc. silv. Tândărei se transferă în interesul serviciului ca șef al Oc. silv. Slobozia, iar d-l ing. șef silv. Mironescu Tr., în interesul serviciului dela Oc. silv. Bolintin, ca șef al Oc. silv. Tândărei; d. ing. silv. stag. Patachi Iosif se repartizează ca șef al Oc. silv. Murfatlar.

— M. Of. Nr. 105 din 7.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 883 din 3.V.1946, prin care se confirmă următorii membri și supleanți ai comitetului de înșantări a inginerilor silvici:

a) membri de drept, d-nii:

1) ing. insp. g-l silv. Gr. Colpacci; Adm. C.A.P.S. (supl.: ing. cons. silvic Luțescu Gh., subadm. C.A.P.S.);

2) ing. cons. silv. Grozescu D., Dir. dir. silv. M.A.D. (supl.: ing. cons. silv. Florescu I., subdir. dir silv.);

3) ing. cons. silv. Zeicu I., dir. dir. P.P.J. (supl.: ing. cons. silv. Nettea C., subdir. dir. P.P.J.);

4) ing. cons. silv. Georgescu C., dir. I.C.E.F., (supl.: ing. cons. silv. Sburlian D., subdir. I.C.E.F.);

b) membri numiți de fiecare grad:

1) ing. cons. silv. Marinescu I. (supl.: ing. cons. silv. Ivancea D.);

2) ing. cons. silv. Ionescu Gh. (supl.: ing. cons. silv. Rădescu O.);

3) ing. insp. g-l silv. Georgescu Ștefan (supl.: ing. insp. g-l Tișcă S.);

4) ing. insp. g-l silv. Constantinescu C., (supl.: ing. insp. g-l Bondescu E.);

5) ing. insp. silv. Tarhon C., (supl.: ing. insp. silv. Niculescu Iul.);

6) ing. insp. silv. Frumușelul Gh., (supl.: ing. insp. silv. Georgian Teofil).

Directorul Contabilității M. A. D. este de drept membru în comitet.

Președintele comitetului este d. secretar general C. Rachieru.

Secretar al Comitetului: d. ing. șef silvic Smerecinschi Igor, secretar ajutor: d. ing. silv. Crăciunescu C.

— M. Of. Nr. 109 din 13.V.1946, publică Dec. Nr. 1716/1946, prin care d-l ing. subinsp. silv. Strătescu Liviu, subdirectorul școlii de Brig. Silvici Brănești se reprimeste în serviciul Fondului Bisericesc Bucovinean.

— M. Of. Nr. 111 din 15.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 8665 din 11.V.1946, prin care d. ing. insp. g-l silv. Ivănescu Alex. se transferă în interes de serviciu din centrala dir. reg. Pitești în centrala C.A.P.S.

— Idem Nr. 6812 din 3.V.1946, prin care d. ing. insp. silv. Podeanu D. dela

Oc. silv. Giurgiu se transferă în centrala dir. Reg. București, în calitate de inspector regional.

— M. Of. Nr. 112 din 16.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 447, 448, 574, 769 și 848/1946, cuprinzând numele personalului reprimat și preluat prin numire la unitățile silvice din Ardealul de Nord.

— M. Of. Nr. 115 din 20.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 652 din 17.V.1946, prin care d-nii:

— ing. insp. silv. Zehan Edg., șeful serv. silv. Târnava Mare se delegează în interesul serviciului inspector de control la Insp. Silv. Sibiu, pentru județele Târnava Mare și Odorhei;

ing. insp. silv. Vulcan Gh., șeful Oc. silvic Rupea se detașează în interes de serviciu ca șef al serv. silvic jud. Târnava Mare;

ing. silvic Crăciunescu C., din centrala dir. silvice, se detașează în interes de serviciu ca șef al Oc. silvic Rupea.

— M. Of. Nr. 119 din 24.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 8.753/946 prin care se primește demisia din serviciul Adm. C.A.P.S. a d-lui ing. insp. silv. Georgian Teofil.

— M. Of. Nr. 122 din 28.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 975 din 24.V.1946, prin care se înaintează:

1) la gradul de ingineri șefi silvici d-nii:

Hulubaș Eug., la vechime, pe data de 1 Ian. 1930 (din cadrul de Staț.) și Lițeanu Radu, la alegere, pe data de 1 Ian.1945 (din cadrul particular).

2) la gradul de ing. silv. cl. I-a, d-nii:
Pokoș Eug., pe data de 1.IX.1945;
Popescu Stelian, pe data de 22.XII.1945;

Bucur C., pe data de 19.XI.1945.

3) la gradul de ing. silv. cl. II-a, d-nii:

Nedorzescu M., pe data de 23.XI.1945-
Arnăutu Eug., Tiței Al. Tirea M. și
Grigoraș Șt., pe data de 6.XII.1945;
Bălan Șt., pe data de 23.XII.1945;
Lazăr I., pe data de 1.I.1946;
Drăgulin N., pe data de 6.XII.1945.

— M. Of. Nr. 124 din 31.V.1946, publică Dec. dir. I.C.E.F. Nr. 1.301 din 20.V.1946, prin care d. ing. silv. stag. Elian Gh. se numește ca șef al Oc. silv. experim. Mihăești, dela data de 1.X.1946, până la acea dată girant fiind d-l ing. subinsp. silv. I. Pavelescu, din centrala I.C.E.F.

— M. Of. Nr. 125 din 1.VI.1946 publică Dec. Min. Nr. 11.765/946, prin care se transferă în interes de serviciu următorii:

ing. șef silvic Levițki Anton, dela Oc. silv. Peșteana, ca șef al Oc. silv. Giurgiu;

ing. silv. Opreșiu Ana Maria, dela Oc. silv. Câmpul Cetății, în centrala dir. Cluj;

ing. silv. stag. Rusu Gr. Ioan, ajutor al Oc. silv. Berzeasca, ca șef al Oc. silv. Hunedoara;

ing. silv. stag. Ursulescu Ștefan, detașat la cerere din serviciul dir. silvice la conducerea Oc. silv. Câmpul Cetății.

— M. Of. Nr. 126 din 3.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.008 din 28.V.1946, prin care d-nii: ing. cons. silv. I. Zeicu, cons. Sc. Costinescu, ing. insp. g-l silv. V. Lisievici, ing. M. Ciortea, prof. dr. Eug. Botezat și M. Stroici membrii comisiei utilizării fondurilor Un. gen. a Vânătorilor, sunt împuterniciți până la constituirea Consiliului Superior al Vânătoarei să dea avize asupra problemelor vânătoarești ce i se supun de către M.A.D.

— Idem Nr. 11.797/946, prin care se transferă d-nii: ing. șef. silv. Minea Tomiță, șeful Oc. silv. R.-Sărat, în in-

Oc. silv. Giurgiu se transferă în centrala dir. Reg. București, în calitate de inspector regional.

— M. Of. Nr. 112 din 18.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 447, 448, 574, 769 și 840/1946, cuprinzând numele personalului reprimat și preluat prin numire la unitățile silvice din Ardealul de Nord.

— M. Of. Nr. 115 din 20.V.1946 publică Dec. Min. Nr. 552 din 17.V.1946, prin care d-nii:

— ing. insp. silv. Zehan Eug., șeful serv. silv. Târnava Mare se delegează în interesul serviciului inspector de control la insp. Silv. Sibiu, pentru județele Târnava Mare și Odorhei;

— ing. insp. silv. Vulcan Gh., șeful Oc. silvic Rupea se detașează în interes de serviciu ca șef al serv. silvic jud. Târnava Mare;

— ing. silvic Crăciunescu C., din centrala dir. silvice, se detașează în interes de serviciu ca șef al Oc. silvic Rupea.

— M. Of. Nr. 119 din 24.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 8755/946 prin care se primește demisia din serviciul Adm. C.A.P.S. a d-lui ing. insp. silv. Georgian Teofil.

— M. Of. Nr. 122 din 28.V.1946, publică Dec. Min. Nr. 575 din 24.V.1946, prin care se înaltează:

1) la gradul de ingineri șefi silvici d-nii:

Hulubaș Eug., la vechime, pe data de 1 Ian. 1929 (din cadru de Stat) și Lițeanu Radu, la alegere, pe data de 1 Ian. 1945 (din cadrul particular).

2) la gradul de ing. silv. cl. I-a, d-nii: Pokoi Eug., pe data de 1.IX.1945; Popescu Stelian, pe data de 22.XII.1945;

Bucur C., pe data de 19.XI.1945.

3) la gradul de ing. silv. cl. II-a, d-nii:

Nedorzescu M., pe data de 29.XI.1945. Arnăutu Eug., Țiței Al. Tirea M. și Grigoraș St., pe data de 6.XII.1945; Bălan Sft., pe data de 23.XII.1945; Lazăr I., pe data de 1.I.1946; Drăgulin N., pe data de 6.XII.1945.

— M. Of. Nr. 124 din 31.V.1946, publică Dec. dir. I.C.E.F. Nr. 1201 din 20.V.1946, prin care d. ing. silv. stag. Elian Gh. se numește ca șef al Oc. silv. experim. Mihăești, dela data de 1.X.1946, până la acea dată girant fiind d-l ing. subinsp. silv. I. Pavelescu, din centrala I.C.E.F.

— M. Of. Nr. 125 din 1.VI.1946 publică Dec. Min. Nr. 11765/946, prin care se transferă în interes de serviciu următorii:

— ing. șef silvic Levițki Anton, dela Oc. silv. Peșteana, ca șef al Oc. silv. Giurgiu;

— ing. silv. Oprîșiu Ana Maria, dela Oc. silv. Câmpul Cetății, în centrala dir. Cluj;

— ing. silv. stag. Rusu Gr. Ican, ajutor al Oc. silv. Berzeasca, ca șef al Oc. silv. Hunedoara;

— ing. silv. stag. Ursulescu Ștefan, detașat la cerere din serviciul dir. silvice la conducerea Oc. silv. Câmpul Cetății.

— M. Of. Nr. 126 din 3.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1009 din 28.V.1946, prin care d-nii: ing. cons. silv. I. Zeicu, cons. Sc. Costinescu, ing. insp. g-I silv. V. Lisievici, ing. M. Ciortea, prof. dr. Eug. Botezat și M. Stroici membrii comisiei utilizării fondurilor Un. gen. a Vânătorilor, sunt împuterniciți până la constituirea Consiliului Superior al Vânătoarei să dea avize asupra problemelor vânătoarești ce i se supun de către M.A.D.

— Idem Nr. 11797/946, prin care se transferă d-nii: ing. șef. silv. Minea Tomiță, șeful Oc. silv. R.-Sărat, în in-

teresul serviciului în centrala Dir. reg. București și ing. subinsp. silv. Tebeică Al. șef oc. silv. Ciurea, la cerere, ca șef al Oc. Silv. R.-Sărat.

— Idem se transferă în interesul serviciului d-l ing. silv. stag. Dogărescu Claudiu, ajutor la Oc. silv. Cămpina. ca șef al Oc. silv. Ciurea.

— Idem d. ing. subinsp. silv. Constantinescu C., din centrala dir. reg. Pitești, se transferă la cerere, în centrala C.A.P.S.

— M. Of. Nr. 127 din 4.VI.1946, publică Decretul Lege Nr. 1724 din 21.V. 1946, prin care se rectifică datele admiterii în Corpul Silvic precum și înaintările ce decurg automat din aceste rectificări, la un număr de 45 ingineri silvici.

— M. Of. Nr. 129 din 6.VI.1946, publică Jurnalul Cons. de Miniștri Nr. 615 din 16.VI.1946, prin care Adm. C.A.P.S. este autorizată să plătească personalului silvic din serviciul său care s-a distins în executarea lucrărilor de regenerarea și ameliorarea pădurilor primele de muncă din fondurile prevăzute în bugetul C.A.P.S. în acest scop.

— M. Of. Nr. 139 din 7.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.035 din 5.VI.1946, prin care se schimbă denumirea Școlii de Conducători silvici „Casa Verde” din Timișoara în aceea de „Școala de subingineri silvici „Casa Verde” din Timișoara”.

— M. Of. Nr. 134 din 13.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.079 din 6.VI.1946, prin care se admit în Corpul tehnic silvic în cadrul de stat cu gradul de ingineri silvici stagiaari d-nii: Ionescu D. Al. (2.II.1945), Filibiu P. G. (3.X.1945), Paniciu N. P. (29.XI.1945), Ciorel M. Hie, Bondoc D., Ionescu Gh. Al., Manea Gh. I., Mocanu I. C., Nastu Hristu, Popescu Tr. Cornel și Popescu C. I. (11.XII.1945), Zamura D. Titel (14.II.1946), Arțăreanu A. M., Ionescu V. Marin și Lupu Șt. Filip (27.II.1946), Barbu C. Ion, Bădescu Gr. Gr., Ursulescu Gh. Șt., Deanos A. V., Birăescu Gh. Sorin, Negru L. Șt., Bădea I. V., Tana I. Aimoș, Dăbimirescu I. A., Mecota M. Tr., Covalliu Șt. I., Cornel Oconel, Cristea N. M., Stanciu I. N., Purcel I. V., Pavel P. V., Purceleanu V. Șt., Georgescu Gh. A., Ciobanu F. N. (6. IV.1946), Dămăceanu E. C., Corlățeanu Silviu, Diaconescu Șt. Stan, Gonțoiu M. Gh., Gropic R. Gh., Ionescu I. Sp., Moraru I. Tr. și Patrichi T. Ion (17.IV. 1946).

— Idem Nr. 1.009 din 7.VI.1946, prin care se acordă automat gradul inginerilor și subinginerilor silvici din cadrul de stat.

— M. Of. Nr. 148 din 23.VI.1946, publică Dec. Min. Nr. 1.114 din 12.VI.1946, prin care d. ing. insp. silv. Boeriu Valeriu se transferă în interes de serviciu de la Insp. Silv. Sibiu în centrala Dir. Ec. Vânătorului.

NECROLOGURI

---

† ANASTASE G. NEDELCOVICI

Inginer consilier silvic

Fost Administrator al Casei Pădurilor Statului

Fost vicepreședinte al Societății „Progresul Silvic”

Născut în 8 Decembrie 1885, decedat în 22 Iunie 1946.

---

† ALEXANDRU IVANCEANU

Inginer inspector general silvic și inginer de mine

În ziua de 15 Decembrie s'a stins din viață, la Ploești, în mijlocul familiei lui, iar în ziua de 17 Decembrie 1945 a fost înmormântat la cimitirul „Vișoara” din Ploești, acela care a fost pentru Corpul Silvic *Alexandru Ivanceanu*.

Alexandru Ivanceanu, prin felul activității lui, a fost o figură aparte, care a făcut cinste nu numai Corpului Silvic, dar și altor breslași ai vieții reale și pozitive. Născut la 10 Iulie 1886 în comuna Florești, jud. Prahova. Bacalaureat al Liceului „Petru și Pavel” din Ploești, fiind unul din cei mai distinși absolvenți ai acestui liceu. În 1910 și-a luat diploma

Școlii Superioare de Silvicultură dela Brănești, în același an fiind numit Șef al Ocolului Silvic Verbila-Prahova. Până la războiul din 1916 a depus o activitate prodigioasă la ridicări în plan, după războiu fiind detașat ca Silvicultor Șef de Control la Direcția Buzău,

având sub control Ocoalele: Tisău, Cislău și Vinitlă Vodă. În 1919 a fost detașat în Administrația Centrală a Casei Pădurilor, la Direcția Exploatărilor, până în Martie 1920, când a demisionat din Corpul Silvic al Statului, pentru a se dedica lucrărilor de cadastru minier, în care scop s'a înscris în 1923 la Școala Politehnică -- Secția Mine și Metalurgie, luându-și diploma de inginer minier în 1926. În 1928 a fost numit Director al Cadastrului Minier în Direcția Generală a Minelor din Ministerul Industriei și Comerțului. În 1929 revine la Casa Pădurilor, având controlul Direcțiilor: Pitești, Arad, București, Constanța și Bebeș, iar din 1940 la controlul general. Din Septembrie 1945 a fost însărcinat să execute lucrări cu delegații speciale în C.A.P.S. Până în ultimul moment al vieții sale a fost în plină activitate.

În afară de preocupările de ordin silvic, Alexandru Ivănceanu a lucrat și realizat și în următoarele domenii:

a) organizarea Cadastrului Minier, introducând și dând o mare dezvoltare metodei aerofotogrametrice;

b) în calitate de Director onorific al Oficiului hidrografie și aerofotogrametrie a condus și organizat mai multe expoziții aerofotogrametrice;

c) a înființat „Societatea de Aerofotogrametrie”;

d) a scris: „Aerofotogrametria în România”, 1942;

e) ca membru al Consiliului Casei Pădurilor în 1931 a colaborat la organizarea Regiei în epoca dela începutul înființării ei;

f) în calitate de membru al Comisiei de validări Miniere de pe lângă Curtea de Apel din București, a urmărit cu tenacitate fraudele petrolifere, restabilind dreptul Statului asupra Subsolului petrolifer.

Ca ostaș și-a făcut datoria în războiul 1916/18 săvârșind acte de eroism în luptele de pe Olt și cele dela Mărășești, pentru cari a fost decorat cu ordinul Steaua României și Legiunea de Onoare Franceză.

Prin moartea lui Alexandru Ivănceanu Corpul Silvic pierde un clement de elită. Societatea „Progresul Silvic” înregistrează cu duioșie această pierdere și pentru tot ce a făcut pentru Corpul pe care l-a cinstit îi va păstra o veșnică amintire.

Inginer consilier silvic M. P. Florescu

† GEORGE E. PETRESCU

Inginer Inspector General Silvic

În dimineața de Sâmbătă 30 Mai a. c., aflăm trista veste că s'a stins din viață în urma unei grele boli, mult apreciatul Inginer Inspector G-ral Silvic George Petrescu

Încă un mândru stejar s'a prăbușit din măreția falnicului codru, lăsând un gol ce se va resimți multă vreme, răspindu-se astfel un cetățean de elită din mijlocul Societății, un colaborator de valoare din Corpul Silvic și familiei un soț și tată mult adorat.

Născut în București la 15 Noembrie 1883, după ce a terminat studiile liceale, a intrat în Școala Superioară dela Brănești, după absolvirea căreia s'a dedicat carierei silvice, pentru care s'a pregătit cu iubirea nemărginită pentru soarta pădurilor.

Intră în Corpul Silvic la 1 Mai 1909, trecând repede prin toate gradele ierarhice, ajungând până la cel de Inspector General.

A ocupat funcțiunea de Șef al Ocolului silvic Sinești și Ciurea jud. Iași, unde datorită sufletului său larg și atent la durerea celor mulți, a fost apreciat de autoritățile superioare și iubit de întreg personalul în subordine.

În anul 1922 a fost transferat în serviciul central al Direcției Silvice Iași, ocupând pe rând funcțiunea de Șef al Serv. Administrativ și apoi pe cea de Director până la 1 Aprilie 1937.

La 1 Aprilie 1937 i se încredințează conducerea Inspectoratului de Regim Silvic Iași, unde nu este numai un șef, ci și un animator al importantelor lucrări de împădurire a terenurilor degradate, refacerea pădurilor etc.

La 1 Decembrie 1943 împlinind vârsta de 60 ani, este pus în retragere din oficiu, spre a-și regula drepturile la pensie, însă abia îndeplinindu-și cuvenitele formalități, în Martie 1944, este nevoit să se refugieze cu familia la Strehaia jud. Mehedinți, datorită evenimentelor războiului.

La începutul anului 1945 se reîntoarce la Iași, unde nu poate rămâne fără activitate, căci fiind dotat cu mare putere de muncă, ocupă postul de Director domencial la Eforia Spitalului Sf. Spiridon din Iași, unde activează continuu până ce boala necrutătoare de care era suferind l-a răpus din viață, lăsând regrete în mijlocul tuturor colegilor și prietenilor.

În ziua de 2 Aprilie a. c. a fost condus la locașul de veci dela Cimitirul Eternitatea de toți camarazii din Iași și prietenii, precum și personalul Ocoalelor silvice Ciurea, Sinești și Tomеști.

Din partea colegilor și Soc. „Progresul Silvic” ultimul cuvânt de adio a fost rostit de Ing. Insp. Silvic N. Caliniuc, transmitând îndureratei familii cele mai sincere condoleanțe.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.
Veșnică să-i fie amintirea!

Ingineri Inspector Silvic, *Nicolae Caliniuc*

† NEGURA AUREL

Brigadier silv. cl. I, din serviciul Fondului Bisericesc ort. rom. din Bucovina, ocolul silvic Putna jud. Rădăuți, în vârstă de 41 ani, căzut la datorie în ziua de 2 Februarie 1946, în luptă cu delincvenții silvici, într-o regiune în care braconierii și delincvenții silvici cu toate măsurile luate de autorități își desfășoară activitatea lor nefastă, pretându-se la cele mai odioase crime și punând în pericol viața personalului silvic.

De la întrecerea sa în serviciul Fondului Bisericesc, la 25 Martie 1221 și până la 2 Februarie 1946, când a căzut la datorie, brigadierul silvic Negură s'a bucurat de cele mai bune

aprecieri din partea tuturor colegilor și șefilor săi.

Prin moartea acestui valoros funcționar Fondul Bisericesc a pierdut unul din cele mai bune elemente ale sale din serviciul exterior.

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC“

Procesele-verbale ale Ședințelor Consiliului de Administrație

ROCES-VERBAL Nr. 10

Ședința din 22 Martie 1946

Prezenți d-nii: Bordea D., Constantinescu I.-Leu, Georgescu C. C., Ionescu Gh., Paladian I., Pană Gh., Predescu Șt., Purcăreanu Gh. și Vișan Tr.

Ordinea de zi:

1. Statutul funcționarilor publici.
2. Adunarea Generală a Societății, din 1946.
3. Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu.

Înainte de-a se intra în ordinea de zi, d-l Președinte arată că biblioteca Societății trebuie reactivată, în care scop se însărcinează d. inginer Vasile Sabău cu organizarea bibliotecii pe baze științifice; va fi ajutat de d. inginer Aurelian Ionescu, care va fi angajat la bibliotecă în acest scop.

Deasemeni d. inginer V. Sabău este rugat să grăbească terminarea lucrării sale, „Evoluția Economiei Forestiere Românești“.

Se aprobă oferta d-lui Ion Terbea, pentru închirierea restaurantului vilei „Sylva“ dela Govora, cu 1.500.000 lei chirie pe sezon. Se va încheia un contract, cu condițiunile de detaliu prevăzute în referatul de serviciu.

Se aprobă cumpărarea a două bilete la balul funcționarilor Percepției a 2-a fiscale, în sumă de 20.000 lei.

Se intră în ordinea de zi:

1. **Adunarea Generală.** Consiliul hotărăște ca anul acesta, să se țină, pe lângă adunarea generală și un Congres general.

Se fixează data primei convocări, pentru 2—4 Iunie 1946, iar a doua convocare, la data de 9—11 Iulie 1946. După congres se va face o excursie de studii la Drajna.

Se delegă d-l inginer Traian Vișan, cu coordonarea măsurilor necesare, în vederea organizării Congresului.

Subiectul de discutat la Congres va fi:

Contribuția sectorului forestier la refacerea țării, prin mărirea producției.

2. **Legea Corpului Tehnic și Codul Funcționarilor Publici.**

D-l Președinte C. C. Georgescu face o expunere asupra demersurilor făcute în privința Legii Corpului Tehnic și stadiul ei actual, stăruind asupra punctelor câștigate, în raport cu Codul funcționarilor publici.

3. D-l Președinte aduce la cunoștința Consiliului succesul demersuri-

lor făcute, atât în numele Societății „Progresul Silvic“, cât și de către unii membrii personal, în ce privește echivalarea salarizării Corpului tehnic silvic, cu Corpul tehnic dela Ministerul Lucrărilor Publice.

D-l Inginer G. I. Ionescu aduce mulțumiri d-lui Președinte și colegilor cari au stăruit în această chestiune, obținând un deplin succes.

Ședința se ridică la orele 18.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 11

Ședința din 29 Martie 1946

Prezenți d-nii: C. C. Georgescu, Șt. Predescu, Borovschi B., Comes T., Constantinescu Șt., Filip V., Ionescu G., Lissievici V., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Purcăreanu G., Rodoteatu Șt., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Statutul Funcționarilor Publici.
2. Legea Corpului Tehnic.
3. Diverse—Administrative.
4. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 16 și 30, sub președinția d-lui Prof. C. C. Georgescu.

1. Se dă cuvântul d-lui Traian Vișan, care dă citire apelului către colegii ingineri silvici, pentru Congresul din acest an.

Se fixează data Congresului și a Adunării Generale, prima convocare la 2-4 Iunie 1946, iar a doua convocare la 9-11 Iunie 1946, cum și programul pe zile. Se aprobă lista invitațiilor.

În acest an, problema ce va fi dezbătută în Congres va fi:

Planificarea Economiei Forestiere.

Se numesc raportori d-nii: Valer Popovici, C. V. Popescu și Stelian Georgescu.

2. D-l Președinte C. C. Georgescu face un amplu expozeu asupra conținutului și stadiului în care se găsește proiectul de statut al Funcționarilor publici.

Ședința se ridică la orele 18.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu.

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 12

Ședința din 5 Aprilie 1946

Prezenți: C. C. Georgescu, Șt. Predescu, B. Borovschi, Al. Butolu, Gr. Eliescu, V. Lissievici, C. Nettea, Gh. Pană, G. Purcăreanu, Șt. Rodoteatu, Tr. Vișan.

D-l Președinte C. C. Georgescu, deschide ședința la orele 17.

În chestiunea încadrării inginerilor silvici în noul Statut al Funcționarilor Publici ce se află actualmente în discuție la Confederația Generală

a Muncii, d-l Președinte face o expunere de informare a celor stabilite până în prezent.

Este invitat și d-l insp. g-ral E. Petrovanu care se prezintă în ședință și expune stadiul lucrărilor.

Din lipsă de timp, la ora 18 fiind la A.G.I.R. conferința d-lui Șt. Rodoteatu, discuțiile se amână.

Se aprobă cererea d-lui ing. Dămănceanu, care cere înscrierea în Societate.

Se aprobă cererea d-lui Valer Popovici care revine asupra demisiei d-sale dela Secția Activă.

D-l V. Cotta depune un memoriu pe care-l și citește, arătând că proiectul de Legea vânătoarei, interesează și Corpul silvic și crede că este cazul ca Societatea „Progresul Silvic” să-și spună cuvântul.

Se hotărăște ca acest proiect să fie discutat în Consiliu, în care scop va fi rugat d-l Secretar general Rachieru, să trimită un exemplar de anteproiect Societății pentru studiu.

Ședința se ridică la ora 17.50.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu.

Secretar, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 13

Ședința din 12 Aprilie 1946

Prezenți D-nii: Borovschi B., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Ionescu Gh., Marinescu I., Paladian I., Pană Gh., Purcăreanu Gh., Rășcanu R., Sburian D., Vișan Tr. Invitat d. V. Cotta.

Ordinea de zi:

1. Proiectul de lege al vânătoarei;
2. Legea Corpului Tehnic;
3. Codul Funcționarilor Publici;
4. Situația vilei de la Govora;
5. Diverse-Administrative.

Neînfrunându-se nuanțul statutar de membri, ședința nu s'a putut ține.

Președinte (ss) C. C. Georgescu.

Secretar, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 14

Ședința din 15 Aprilie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Boldur M., Constantinescu Șt., Constantinescu I.-Leu, Ene M., Filip V., Ionescu I. G., Nettea C., Paladian I., Predescu Șt., Purcăreanu Gh., Vișan Tr., Zeicu I.

Invitat d. Vasile Cotta.

Ordinea de zi: 1. Proiectul de lege al Vânătoarei.

2. Situația vilei dela Govora.
3. Diverse—Administrative.
4. Legea Corpului Tehnic. — Ședința plenară a inginerilor silvici.

Ședința se deschide la orele 17 și 30, sub președinția d-lui consilier Ioan Zeicu.

Se intervertește ordinea de zi, luându-se în discuțiune punctul 2: Situația vilei „Splea” dela Govora.

Se da cetire devizului pentru repararea vilei. Cheltuelile însumează 41.000.000 lei. Din închirierile camerelor se prevede venitul de 46.000.000 lei.

D-l Ștefan Predescu, Secretar general, e de părere să se facă numai reparațiile strict necesare și curățenia, care se ridică la circa 7.000.000 lei. Cheltuelile de exploatare să se facă în momentul exploatării. Să fie rugat colegul Dănculescu să supravegheze lucrările.

D-l Mihai Boldur propune ca membrii Societății să se bucure de o reducere de 75 la sută, la costul camerelor. Se aprobă.

D-l G. I. Ionescu propune ca închirierile să se facă la 1 și 15 ale lunii, propune să se arendeze vila. Consiliul nu e de părere, avându-se în vedere că mobilierul ar suferi stricăciuni greu de reparat.

Diverse-Administrative. Se da cetire contractului de inchirierea restaurantului vilei dela Govora, în formă definitivă. Se hotărăște ca la sfârșitul art. 14, să se adauge: „—pentru cazul când închirierea se va face prin bună învoială”.

Se aprobă cererea d-lui Inginer V. Sabău, de a se acorda 2.000.000 lei pentru continuarea tipăririi lucrării d-sale.

Se cetește cererea primăriei Băile Govora, prin care aceasta solicită un ajutor de 20.000.000 lei în vederea aprovizionării cu făină, în vederea sezonului. D-l Ștefan Predescu menționează că chestiunea aprovizionării depinde de anumite organe. De altfel Societatea nu poate da niciun ajutor, din lipsă de fonduri. Se va răspunde Primăriei că Societatea are de făcut cheltuieli mari cu repararea vilei.

D-l I. Paladian propune să se găsească un aranjament ca Societatea să poată dona sanatoriului Băilor un vagon de lemn. Se acceptă propunerea.

Se aprobă cererea personalului Societății de a se acorda un salariu ca indemnizație de Sfintele Sărbători.

Ședința se ridică la orele 18 și 30, chestiunea dela punctul 1 al ordinei de zi amânându-se, pentru ședința viitoare.

După aceasta urmează o consfătuire cu numeroși colegi, relativ la noua lege de organizare a Corpului Tehnic General.

Președinte (ss) C. C. Georgescu.

Secretar. (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 15

Ședința din 8 Mai 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Ene M., Filip V., Ionescu Gh., Marinescu I., Paladian I., Popescu V. C., Predescu Șt., Rodoteanu St., Sburlan D. și Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Referatul d-lui Consilier Ioan Zeicu, privitor la problemele silvico-pastorale.

2. Darea de seamă a Consiliului Societății pentru Adunarea generală din Iunie 1946.

3. Oferta pentru închirierea unor camere către B.N.R., pentru Iulie și August 1946, din vila „Sylva” dela Băle Govora.

4. Situația vilei dela Carmen-Sylva-Constanța.

5. Diverse-Administrative.

Sedința se deschide la orele 18, sub președinția d-lui consilier Sterie Rodoteatu.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Consilier Ioan Zeicu prezintă un referat în care concentrează relatările publicate într-un memoriu al Societății Agronomilor, relativ la chestiunea administrării pășunilor în golul de munte.

La discuții au parte d-nii: C. Popescu, D. Sburlan, I. Paladian. D-l St. Predescu e de părere să se ajungă la o colaborare. D-l Sterie Rodoteatu propune o colaborare tehnică, deoarece apărarea pășunii se face prin pădure, deci organele silvice trebuie să fie prezente. D-l C. V. Popescu e rugat din partea Consiliului să utilizeze datele cunoscute până în prezent și să alcătuiască un memoriu. Vor fi rugați d-nii: Romeo Stănescu și At. Haralamb să contribuie la alcătuirea memoriului.

2. Darea de seamă a Societății, pentru Adunarea generală din Iunie nefiind încă tipărită, va fi prezentată în ședința viitoare, când se va discuta și chestiunea Adunării generale.

3. Banca Națională depune o ofertă pentru maximum 25 camere la vila Sylva din Govora. Se va răspunde ofertându-se camerele la prețurile oficiale cu majorările eventuale.

4. Se citește referatul d-lui Șt. Constantinescu asupra situației vilei dela Carmen Sylva, însoțit de memoriul intendentului vilei, D. Mateescu. Deoarece vila este ocupată de armată ruga se hotărăște să se facă formele pentru obținerea unei sume, pentru chirie, iar reparațiile necesare se vor face mai târziu.

5. Diverse-Administrative: Chestiunea alcătuirii regulamentelor pentru: Secția disciplinară. Debaterea Adunării generale, — candidare și votare —, și Cercurile regionale. Deoarece aceste chestiuni cad în sarcina secției administrative această secțiune va fi realcătuită și mărită cu propuneri de noi membri, în ședința viitoare. Se propune să participe la această secție și d-l Ion Maricescu. Se mai propune ca regulamentele să fie alcătuite de secțiile respective.

— Chiriașul restaurantului vilei „Sylva” dela Govora, d-l Ioan Terbea solicită închirierea ghețării. D-l Ioan Paladian propune vinderea gheții cu o reducere de 20% față de prețul pieței.

— Regimul Silvic a aprobat, cu unele reduceri, tariful prezentat de Societate pentru publicarea în Revista Pădurilor a amenajamentelor. Deoarece tariful este prea scăzut se va face o întâmpinare pentru majorarea lor, în raport cu prețurile de tipărire, stărându-se la o reducere a formulilor. Se va da în studiu la secția culturală.

— Primăria orașului Govora mulțumește pentru vagonul de lemne oferit de Societate și cere informații de ridicare. Se vor face intervențiile necesare pentru ca Primăria să poată ridica lemnele dela Ocolul silvic Băbeni.

— Fondul bisericesc ortodox din Bucovina solicită publicarea în Revista Pădurilor a necrologului unui brigadier silvic, impușcat de delincvenți. Se aprobă.

— D-l inginer Dănescu Alexandru, pensionar, aduce la cunoștință că nu mai poate plăti cotizația și cere să fie scutit. Se ia act.

— Se aprobă noile înscrieri de membri: d-nii ingineri silvici Popescu St. Gheorghe, Pura Gh. Petre, Drăguțiu C. Niculae, Dumitrescu St. Nicolae și Lișcu F. Petre.

Sedința se ridică la orele 19 și 30.

Președinte (ss) C. C. Georgescu.

Secretar. (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 16

Sedința din 17 Mai 1946

Prezenți d-nii: Colpacci Gr., Comes T., Constantinescu St., Eliescu Gr., Ene M., Filip V., Georgescu C., Georgescu V., Ionescu G., Lissievici V., Manole Horia, Marinescu L., Nettea C., Pană Gh., Paladian V., Popescu C., Predescu St., Purcăreanu G., Rodoteatu St., Vișan Tr. și Zeicu I.

Ordinea de zi: 1. Adunarea Generală din 1946.

2. Darea de seamă pentru Adunarea Generală.

3. Inchirierea camerilor din vila Govora pe sezon.

4. Diverse—Administrative.

Sedința se deschide la orele 17 și 20, sub președinția d-lui C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi.

1. Adunarea Generală. D-l Șt. Predescu propune amânarea ei pentru toamnă, din cauză că nu s'au putut tipări darea de seamă și nici celelalte pregătiri nu sunt terminate. La discuție iau parte d-nii: I. Paladian, Tr. Vișan, Șt. Predescu, V. Lissievici, St. Rodoteatu, C. Georgescu și H. Manole.

Pentru a fi în spiritul statutelor, care prevede Adunarea generală în Iunie, se hotărăște convocarea pentru 23 (30) Iunie, pentru descărcarea gestiunii. Rămâne ca pentru toamnă să se convoace o adunare generală extraordinară, la care să se discute studiile și celelalte chestiuni profesionale.

2. Darea de seamă se amână pentru ședința viitoare.

3. Inchirierea camerilor la vila Sylva. Asistența C.F.R. dorind a închiria 70 camere depune o ofertă. D-l Horia Manole aduce câteva critici ofertei. La discuție iau parte d-nii: C. Georgescu, I. Paladian, C. Popescu, St. Rodoteatu, St. Predescu. Având în vedere că sunt multe cereri de închiriere și că rufăria, care constituie o avere pentru Societate este greu de înlocuit, în caz de pierdere, sau deteriorare se propune a se oferta asistenței C.F.R. câte 20 camere pentru lunile Iulie-Septembrie, la prețul tarifar, cu eventualele majorări ce vor surveni. Se va oferi mobilierul fără rufărie și păături, locatarii fiind însă obligați a și le aduce. Se vor cere garanții. Se vor determina persoanele responsabile, pentru constatarea eventualelor abateri. Se delegă d-l Ștefan Constantinescu ca însoțit de d-l N. Paia să meargă la Direcțiunea Asistenței C.F.R. pentru tratare.

4. D-l C. Georgescu expune stadiul câtorva legi: Codul Funcționarilor publici, Legea Corpului Tehnic, Legea Casei Pădurilor, Legea P. P. J.

Se aprobă înscrierea în Societate a d-lor ingineri silvici: Rădulescu Th., Armășescu Sorin și Birăescu Sorin.

Se citește și se aprobă moțiunea Secției silvice A.G.I.R.

Pentru a putea fi prezenți, cât mai mulți membri la ședințele Consiliului se hotărăște ca viitoarele ședințe să fie convocate Miercuri în loc de Vineri.

Ședința se ridică la orele 20.

Președinte, (ss) C. C. Georgescu.

Secretar general, (ss) Șt. Predescu

Secretar general, (ss) N. Predescu

P U B L I C A T I U N I

DECIZIUNE

Nr. 1-168 din 22 Iunie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcțiunei Economiei Vânătorului înregistrată la jurnalul nr.

DECIDEM:

Art. I. — Comisiunile de vânătoare județene sunt autorizate să primească dela Societățile de vânătoare și dela Societățile de pescuit în apele de munte, persoane juridice, precum și vânători, individual, sumele stabilite de societăți, cu consimțământul majorității membrilor, în scopul constituirii unui fond cu denumirea:

„Fond combatere braconaj și susținere cheltueli de administrație a Inspectoratului de vânătoare județean”, din care să se achite premiul descoperitorilor cazurilor de braconaj, indemnizația lunară a secretarului Inspectoratului, rechizite și imprimate de biuro, chiria localului Inspectoratului, cheltueli efective de deplasare a Inspectoratului de vânătoare județean și a inspectorilor de vânătoare ai plășilor.

Art. II. — Sumele care vor alimenta fondul prevăzut la art. I, vor fi depuse la C.E.C., la contul ce se va deschide la cererea Comisiunilor de vânătoare județene și vor fi întrebuințate pe baza unui buget întocmit de Comisiunea de Vânătoare județeană, verificat de Inspectorii generali delegați cu îndrumarea și controlul, pe baza extraselor de cont C.E.C.

Cele două semnături cerute de C.E.C., pentru retragerea sumelor necesare, vor fi date de doi membri ai Comisiei de vânătoare județene, desemnați de aceasta.

Art. III. — D-l Director al Direcțiunei Economiei Vânătorului, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

p. Ministrul Agriculturii, (ss) *Rachieru C.*

— Prin Decizia Ministerială jl. nr. 9379 din 8 Iulie 1946, s'a aprobat împușcarea rațelor sălbatice cu începere dela 10 Iulie, în loc de 18 August, numai la culturile de orez, dela caz la caz, pe baza reclamațiunilor primite și a constatărilor autorităților legale.

— Prin Decizia Ministerială Nr. 8706 din 4 Iulie 1946, s'a oprit vânarea cerboaicelor (ciutelor), vițelilor de cerb de ambe sexe, precum și a căprioarelor (femele), a iezilor de ambe sexe, până la data de 1 Noemvrie 1947.

— Prin Decizia Ministerială nr. 8323 din 25 Iunie 1946, s'a oprit vânarea capriorilor (șapilor) și căprioarelor, în anul vânătoresc 1946/1947, pe întreg teritoriul jud. Tr.-Mică.

D E C I Z I U N E

618/27 Martie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Asupra raportului Domnului Director al Direcției Silvice;

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic;

Având în vedere art. V din Legea modificatoare la Codul Silvic, publicată în M. Of. No. 131/920;

D E C I D E M :

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Ciucurova, județul Tulcea, proprietatea Statului, în suprafață totală de 15.018 ha. 1200 m. p., tratată în trei serii de codru cu tăeri progresive și revoluția 100 ani și 5 serii de crâng cu rezerve și revoluția 35 ani. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Revizuirea amenajamentelor, regulamentelor de exploatare mai sus menționate, se va face la epoca stabilită în dreptul fiecăruia. Dacă vreunua din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție, revizuirea se va face și mai înainte de aceste termene.

Art. III. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente etc., se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reformă agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din acest amenajament (regulament de exploatare), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului etc., au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări fortuite, el se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății etc. Amenajamentul (regulamentul de exploatare) nerevăzut la termen de parte, este nul și neavenit.

Art. IV. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute de studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. V și ultimul. — Domnul Director al Direcției Silvice este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 27 Martie 1946, în Cabinetul nostru.

p. Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) C. Rachleru.

D E C I Z I U N E

Nr. 156 din 28 Ianuarie 1946

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor;

Având în vedere referatul Direcției Economiei Vânătorului de sub Nr. 945/946, în interesul protejării animalelor domestice și a vânătorului folositor contra lupilor și vulpilor;

D E C I D E M :

Art. I. — Se anulează Decizia Ministerială Nr. 2939 din 12 Octombrie 1945, referitoare la otrăvirea câinilor vagabonzi, a lupilor, vulpilor și ciorilor.

Art. II. — Distrugerea câinilor vagabonzi se va face în conformitate cu prevederile Legii Veterinare Sanitare, Nr. 840 din anul 1942 și ale Legii pentru Ocrotirea Vânătorului, art. 38; iar distrugerea ciorilor, în conformitate cu prevederile Legii pentru Organizarea și Incurajarea Agriculturii.

Art. III. — Combaterea lupilor și a vulpilor, prin întrebuițarea materiilor toxice (strychnină), nu se poate face decât în baza unei autorizații nominale care se eliberează de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, prin Direcția Economiei Vânătorului, sau prin Inspectoratele de Vânătoare Județene, numai proprietarilor sau arendașilor dreptului de vânătoare, sau împuterniciților acestora, pentru terenurile în cari le aparține exercitarea dreptului de vânătoare.

Autorizația de otrăvire se eliberează în baza unei cereri scrise, în care petiționarul va arăta motivul otrăvirii, numele și domiciliul persoanei care exercită operația pe teren, locul și intervalul de timp al otrăvirii. Autorizația de otrăvire ce va cuprinde toate aceste date, nu este transferabilă pe numele altei persoane, și nu este valabilă decât numai pentru terenul de vânătoare și pentru intervalul de timp arătat în ea.

Otrăvirea nu se poate începe mai curând de 1 Decembrie și nu va dura mai mult de 15 Martie anul următor.

Art. IV. — Operația otrăvirii se va face numai de către persoane competente și în atare condițiuni tehnice încât prin ea să nu se primejduiască viața oamenilor, a animalelor domestice, sau a altor specii de vânat, în afară

de lupi și vulpi. Este strict interzis a se otrăvi în acele porțiuni ale terenurilor de vânătoare unde trăesc urși și jderii.

Art. V. — Asupra porțiunilor terenurilor de vânătoare unde se face otrăvirea, autorizatului este obligat a înfirma înainte, prin scrisoare recomandată, primăria comunei în a cărei rază administrativă sunt situate acele terenuri, care apoi va anunța în timp util.

Art. VI. — Se va pedepsi după legile respective, fără prejudiciul despăgubirilor civile pentru accidente sau daunele cauzate:

a) întrebuințarea otrăvei în afară de scopurile limitate prin prezenta decizie;

b) aplicarea operațiunilor de otrăvire contrar dispozițiunilor cuprinse în prezenta decizie.

Art. VII. — Domnul Director al Direcției Economiei Vânătorului este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor, (ss) R. Zăroni.

TIPOGRAFIA
«BUCOVINA»
I. E. TOROŢIU
BUCUREŞTI
1946

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:

Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:

At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu

G. I. Ionescu

D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:

C. C. Georgescu

Vice-Președinți:

C. Rachieru și Gr. Colpacci

Secretar general:

Șt. Predescu

Casier:

Șt. Constantinescu

Membrii Consilierii:

Bordea Dem.	Filip C. Vasile	Popescu Gh. Const
Borovschi B.	Georgescu Vencu	Popovici Valer
Boldur Mihail	Ionescu I. Gh.	Purcăreanu Gh.
Butoi Alex.	Lissievici Vasile	Rodoteatu Sterie
Comșia M. Aurel	Manole Horia	Sburlan Dimitrie
Comes Titus	Marinescu Ionel	Vișan Traian
Constantinescu Leu Ioan	Nettea Constantin	Volosciuc Aurel
Eliescu Grigore	Pană Gheorghe	Teodorescu Ștefan
Ene Mircea	Paladian Ioan	Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**

Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	20.000 lei
„ „ „ „ particulari	10.000 „
„ „ „ „ studenți, conducători și brigadieri	5.000 „

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratatе și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat
și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag. + 10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

ANUL 61

Nr. 9-10 SEPT.-OCTOMBRIE 1946

REVISTA PADURILOR

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”
BUL. TAKE IONESCU 31 — BUCUREȘTI III.

R E V I S T A P Ă D U R I L O R

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacție și Administrație: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31, — București

---

ANUL 61

Nr. 9—10 1946

S U M A R U L :

Studii:

- I. Lupe: O experiență de păstrarea semințelor de caragană în miniu și acid cianhidric — — — — — 113

Comentarii:

- I. Diaconu: Tehnica tăerilor de regenerare în regimul codrul cu tăeri progresive și posibilitatea pe volum — — — — — 120
An. Brețu: Refacerea pădurilor distruse de incendii — — — — — 130
T. Bălănică: F. A. O. Noua organizație internațională de cooperare forestieră — — — — — 131

Vânătoare și Pescuit:

- V. Cotta: Lucrările de ameliorare vânătoarească ale unui teren de munte 141
Cronica internă (pag. 148), Acum 50 ani (pag. 152), Cronica externă (pag. 155),
Cronica cinegetică (pag. 160), Cronica legislației (pag. 163), Cărți (pag. 160),
Manuscrise (pag. 173).

S O M M A I R E

Etudes:

- Une expérience sur la préservation des graines de Caragana en minium et acide cyanhydric — — — — — I. Lupe

Commentaires:

- La technique des coupes de régénération en futaie — — — — — I. Diaconu
La refaçon des forêts détruites par les incendies — — — — — An. Brețu
F. A. O. Une nouvelle organisation internationale de coopération — T. Bălănică

Chasse et pisciculture:

- Les travaux d'aménagement cynégétique en montagne — — — V. Cotta
Chronique intérieure. Il y a 50 ans, Chronique (extérieure, cynégétique, législative), Livres et Manuscrits.

T U D I I

Din lucrările Institutului de Cercetări
Forestiere al României

O EXPERIENȚA DE PASTRAREA SEMINTELOR DE CARAGANA ÎN MINIU ȘI ACID CIANHIDRIC

de Ing. ION LUPE

1. Considerațiuni generale. 2. Materialul folosit și metoda de lucru.
Rezultatul cercetărilor. 4. Concluzii.

1. *Considerațiuni generale.*

În lucrările de pepiniere și cultura pădurilor este în deobște puțin cunoscută întrebuintarea miniului ca preventiv contra atacului de șoareci și pasări la semințe, în semănătură. Păstrarea semințelor în miniu și influența acestuia asupra germinației nu este încă atât de cunoscută.

Astfel în toamna anului 1940 un Serviciu Silvic Județean, voind să vopsească semințele cu miniu, pentru a le putea recunoaște în anul următor de cele recoltate proaspăt, în scopul de a înlătura posibilitatea ca organele subalterne, sustrăgând anumite cantități de semințe dela semănătură, să le prezinte ca recoltă nouă, cere o consultație Institutului de Cercetări și Experimentație Forestieră, trebând dacă nu cumva miniul vatămă facultatea germinativă a minței. Cum la acea dată nu am putut găsi în literatura de specialitate indicații privitoare la influența miniului asupra germinației, spunsul dat nu a putut fi nici complet, nici suficient documentat. Pentru acest motiv ne-am propus ca îndată ce Laboratorul de Mințe al Institutului va fi pus bine în funcție să cercetăm influența asupra germinației a diferitelor substanțe chimice, întrebuintate ca preventive sau desinfectante la semințe.

O primă cercetare în sensul celor de mai sus, a fost începută în anul 1942, cu semințe de caragană păstrate în miniu și acid cianhidric. Aceasta face obiectul lucrării de față. Lucrările au fost executate în Laboratorul de semințe al Institutului de Cercetări Forestiere al României.

2. Material folosit și metoda de lucru.

Ca material au fost întrebuințate semințe de caragană (*Caragana arborescens* Lam.) recoltate în Iulie 1942 la Mangalia.

S'au întrebuințat aceste semințe pentru motivul că, la acea dată, laboratorul neavând personal și material de lucru, erau singurele semințe pe care le aveam proaspete și cu un procent de germinativitate mare. S'a mai ținut seamă și de faptul că aceste semințe fiind curate și având o viteză germinativă relativ mare, înlătură efectele diferiților factori externi, ca mucegaiul ș. a., cari ar putea da naștere la erori prea mari, alterând astfel rezultatele.

În August 1942, deci la cea o lună după recoltare, o probă de 300 semințe (3×100), din recolta de mai sus, a avut o putere germinativă de 97,7%, plus 0,7% semințe sănătoase negerminate, iar restul de 1,7% au fost stricate (negerminabile).

La 19 Februarie s'au preparat și pus la păstrare în borcânel de sticlă probele de semințe pentru experiențe, tratate precum urmează:

Proba I-a: semințe în stare naturală, puse în borcânel deschis, deci la aer liber.

Proba II-a: semințe la fel ca precedentele, însă închise ermetic (cu dop ceruit), pentru a nu permite schimbul de aer cu exteriorul.

Proba III-a: semințe vopsite cu miniu în stare uscată și puse în borcan închis ermetic.

Proba IV-a: semințe vopsite cu miniu în stare umedă, pentru a adera mai bine de sămânță, apoi uscate bine la soare și închise ermetic în borcânel.

Proba V-a: semințe nevopsite, în stare naturală, puse în borcânel închis ermetic, având la fund un bulgăre de cianură de potasiu acoperit cu un cartonăș găurit, pentru a permite comunicarea gazului degajat la semințe și pentru împiedicarea contactului direct al semințelor cu cianura.

Probele astfel pregătite au fost păstrate în laborator, la temperatura camerei, iar în vara 1944 în lăzile de evacuare, împreună

cu alte obiecte de laborator, în camerele ocolului silvic de la Mihăești-Muscel, unde deasemeni au fost păstrate la o temperatură potrivită.

Pentru a se cunoaște puterea germinativă a semințelor cercetate la începutul experiențelor, s'au pus la germinat, la data de 4 Martie 1943, 3 probe a 100 semințe din cele netratate cu nimic și 3×100 semințe tratate cu miniu uscat.

Rezultatul a fost cel din tabloul de mai jos:

Tabloul Nr. 1

Felul semințelor	Semințe germinate, în %, după						Negar- minat %	Din acestea:		
	7	10	14	21	28 peste 28	sănă- toase %		sri- cate %	seci %	
	z i l e									
Tratate cu mi- niu uscat	78,7	93,9	97,0	98,3	98,7	—	1,3	—	1,3	—
Netratate	47,0	78,7	90,7	94,0	98,0	1,0	1,0	—	1,0	—

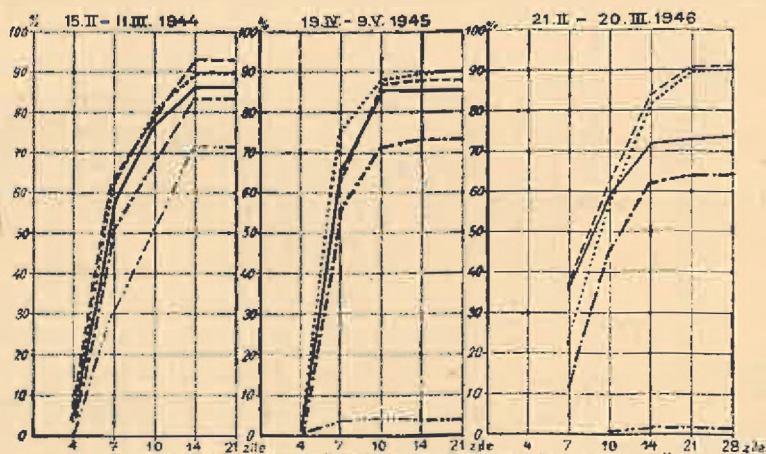

Fig. 1 Mersul germinăției semințelor de caragana

— Proba I; ..... Proba II; - - - Proba III; - - - Proba IV; - - - Proba V

Ambele probe au prezentat aproape aceeași putere germinativă 98,7% și 99,0%, însă semințele tratate cu miniu uscat (praf) și-au

TABLOUL 2

Data	Proba	Tratamentul semințelor	Puterea germinativă după:								Neger- Munat %	Din acestea:		
			z i l e									săn- toase	siri- cate	secl
			4	7	10	14	21	28						
			In procente								%			
15-II-11-III-1944	I	Netratate, păstrate la aer liber	5,0	57,7	76,3	85,0	86,0	86,0	86,0	86,0	14,0	—	—	
	II	Netratate, închise ermetic	4,0	62,0	80,0	89,0	89,0	89,0	89,0	89,0	11,0	—	—	
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	6,0	83,7	78,0	92,7	92,7	92,7	92,7	92,7	7,3	—	—	
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	4,0	51,0	67,3	83,3	83,3	83,3	83,3	83,3	16,7	0,3	16,4	
	V	Tratate cu acid cianhidric	0,7	31,0	50,7	71,0	71,0	71,0	71,0	71,0	29,0	—	—	
19-IV-15-V-1945	I	Netratate, păstrate la aer liber	1,3	65,7	83,0	85,0	85,0	85,0	85,0	85,0	15,0	—	—	
	II	Netratate, închise ermetic	0	74,3	87,7	88,7	89,0	89,0	89,0	89,0	11,0	—	—	
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	1,7	62,0	86,0	87,3	87,3	87,3	87,3	87,3	12,7	—	—	
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	1,7	56,3	70,3	73,0	73,0	73,0	73,0	73,0	27,0	—	—	
	V	Tratate cu acid cianhidric	0	0	3,3	3,6	3,6	3,6	3,6	3,6	96,3	—	—	
21-II-26-III-1946	I	Netratate, păstrate la aer liber	0	32,7	59,3	71,3	72,3	73,0	73,0	73,0	27,0	—	—	
	II	Netratate, închise ermetic	0	22,7	56,7	81,0	89,0	89,7	89,7	89,7	10,3	—	—	
	III	Tratate cu miniu uscat, închise	0	34,0	61,7	83,0	90,0	90,3	90,3	90,3	9,7	—	—	
	IV	Tratate cu miniu umed, închise	0	11,3	44,3	61,0	63,3	63,7	63,7	63,7	36,3	0,3	36,0	
	V	Tratate cu acid cianhidric	0	0	0,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	98,5	—	—	

terminat germinația între 18—30 Martie, deci în interval de 14 și 26 zile, pe când cele netratate deabia între 21 și 42 zile. Cu alte cuvinte semințele tratate au arătat dela început o viteză germinativă mai mare (78,7% față de 47,0%).

3. Rezultatul cercetărilor.

La probele astfel pregătite și păstrate s'a făcut analiza germinației în anii: 1944, 1945 și 1946, după care, semințele ne mai rămânând în cantitate suficientă, nu s'au mai putut păstra și pentru anii următori.

Rezultatele obținute sunt arătate în tabloul Nr. 2 și în grafice.

Din tabloul și graficele alăturate (fig. nr. 1) rezultă că, cel mai bine au germinat și și-au păstrat puterea germinativă semințele păstrate ermetic închise, netratate cu nimic sau tratate cu miniu uscat, mai bine ceva comportându-se ultimele.

Semințele păstrate la aer liber, netratate, au germinat și și-au păstrat facultatea germinativă mai bine decât cele păstrate ermetic închise și tratate cu miniu în stare umedă. Cele tratate cu miniu umed înregistrează după anul al doilea o scădere mai accentuată (de cca 10%) a puterii germinative, scădere care se mărește în anul următor, când apare și la semințele păstrate în aer liber o scădere însemnată a puterii germinative (de 10%).

Semințele păstrate în acid cianhidric și-au păstrat în primul an o putere germinativă încă destul de însemnată (71,0%) însă și-au micșorat mai mult decât toate celelalte energia germinativă. În al doilea an puterea germinativă scade aproape de zero, astfel că semințele devin inutile.

În graficul Nr. 2 se vede pierderea puterii germinative, cu timpul, la cele cinci probe.

Din acest grafic se observă că probele II și III nu manifestă o tendință vădită de micșorare a facultății germinative, după trei

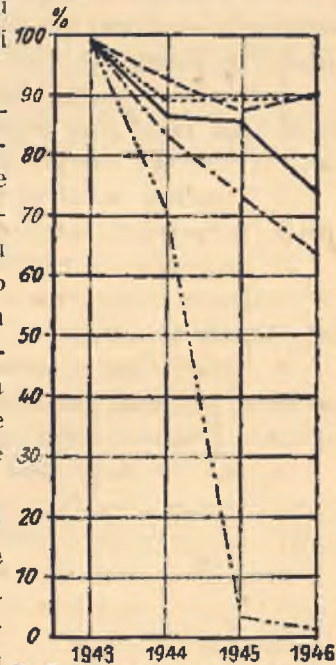

Fig. 2. Micșorarea puterii germinative
(Notația la fel ca la figura 1)

ani de conservare; proba I-a și a IV-a, în special, arată o tendință oarecum regulată de micșorare a facultății germinative în timp, iar proba V-a arată o pierdere aproape totală a facultății germinative după primul an de păstrare.

Cu ocazia analizării germinației s'a putut observa, la semințele păstrate în acid cianhidric, în timpul sederii lor în germinator, o înegrire a lor și o mare afinitate pentru umezeală, care se strângea în stropi la suprafața seminței (probabil atrasă de acidul cianhidric din coaja și dela suprafața seminței). Aceste semințe după înegrire putrezeau foarte repede, transformându-se într'o pastă moale.

4. Concluzii.

Din rezultatele experiențelor arătate mai sus putem deduce următoarele concluzii practice pentru păstrarea și desinfectarea semințelor de caragană.

1. Vopsirea semințelor cu miniu, în stare uscată (praf), nu prejudiciază facultatea germinativă, ci din contră se pare că o păstrează și mărește energia germinativă.

2. Vopsirea cu miniu în stare umedă și uscarea imediat după vopsire, micșorează puterea și energia germinativă.

3. Semințele își păstrează mult mai bine facultatea germinativă când sunt conservate în vase închise ermetic, decât atunci când sunt păstrate la aer liber.

4. Intrebuițarea acidului cianhidric ca insecticid nu se poate face decât păstrând semințele un interval de timp mai scurt, în mediul toxic, deoarece după un an acesta produce moartea semințelor.

Aceste rezultate, deși destul de concludente pentru intervalul de timp în care s'au făcut cercetările, pot fi considerate ca perfect valabile numai pentru specia experimentală și intervalul de timp de 3 ani. Ele constituie însă cercetările preliminare și punctul de plecare, pentru experiențele de acest gen, cu alte specii și pe intervale mai mari de timp.

Une expérience sur la préservation des graines de Caragana en minium et acide cyanhydrique.

L'auteur s'est proposé d'entreprendre une série de recherches concernant l'influence sur la germination des diverses substances chimiques utilisées dans la préservation et la désinfection des graines. Une première expérience a été faite sur les graines de Caragana arborescens Lamb., en utilisant le minium et l'acide cyanhydrique.

Dans ce but, il a fait cinque épreuves:

1. Graines, en état naturel, mises dans un tube ouvert.
2. Graines, en même état, mises dans un tube parfaitement fermé.
3. Graines endues de minium en poussière, en tube fermé.
4. Graines endues de minium en état umide puis séchées au soleil, mises dans un tube fermé.
5. Graines, en état naturel, mises en tube fermé celui-ci ayant au fond une pièce de cyanure de potasse.

Les graines ont été mises en tubes en Août 1942. Puis des épreuves de germination ont été faites en 1944, en 1945 et en 1946. Les résultats obtenus sont inscrits dans le tableau No. 2 et dans les graphiques.

De ces premières expériences, l'auteur tire les suivantes conclusions:

1. Le minium en poussière ne cause pas des préjudices à la faculté germinative des graines de Caragana; au contraire, il paraît qu'il maintient et même augmente l'énergie germinative.

2. Le minium appliqué en état humide, puis séché, diminue le pouvoir et l'énergie germinative.

3. Les graines conservent mieux leur faculté germinative quand elles sont tenues en vases closes.

4. L'emploi de l'acide cyanhydrique comme insecticide n'est pas à recommander que pour un court délai de temps; après une année, l'acide produit la mort des graines.

CĂEȚI NOI:

Lucrări I. C. E. F.

1) I. M. PAVELESCU: Problema sortării lemnului brut de foioase
Seria II-a, Nr. 65; 1946; 23 pagini.

2) I. M. PAVELESCU: Iuliu Moldovan și Mihăceștii.

O contribuție la Istoriicul experimentatiei forestiere în România.
Seria II-a, Nr. 66; 1946; 27 pagini.

C O M E N T A R I I

TECHNICA TĂERILOR DE REGENERARE ÎN REGIMUL CODRU CU TĂERI PROGRESIVE ȘI POSIBILITATEA PE VOLUM

de Ing. I. DIACONU

Metoda posibilității pe volum este pe cale să înlocuiască total metoda posibilității pe suprafață aplicată până de curând tuturor pădurilor noastre tratate în codru cu tăeri progresive *). Deosebiriile dintre aceste metode sunt fundamentale.

Metoda posibilității pe volum este mult superioară. În economia forestieră însă, ca în oricare domeniu de activitate practică, metodele noi de lucru nu reușesc să aducă nici un progres real, dacă nu sunt și aplicate în spiritul în care au fost concepute. Amenajamentele conțin elemente prețioase pentru orientarea generală a agentului, care aplică tăerile. Esențialul însă în noua metodă este că lasă libertate desăvârșită acestuia, ca să aleagă locul unde trebuie să taie, forma și tăria acestor tăeri. Indicațiunile pe cari amenajamentele le dau nu pot constitui decât recomandări de ordin general, deoarece în viața pădurii intervin împrejurări și fenomene neprevăzute, cari modifică în dezvoltarea sa procesul regenerării naturale, conceput în mod teoretic de amenajament. Din aceste considerente, amenajamentul constituie o lucrare, care cu cât este mai voluminoasă, cu atât nu se studiază. Singura piesă din amenajament, care se consultă odată pe an, este planul special de exploatare, pentru ca să se afle cât trebuie să se taie. Practicianul știe doar că aplicând metoda posibilității pe volum, se obține regenerarea pădurii în condițiuni mai bune și realizează raportul susținut. În adevăr, evoluarea metodelor de amenajare are ca unic țel realizarea armoniei între economia și cultura pădurii. Economia și cultura trebuie să meargă mână'n mână, trebuie să constituie un tot

---

*) Unii le spun succesive. Pentru metoda posibilității pe suprafață, pare că ar fi mai propriu „succesive”, dacă ne gândim în modul cum se succed tăerile de regenerare. Când posibilitatea este pe volum, este mai propriu termenul tăeri progresive.

inseparabil. Această armonie constituie principala condiție pentru prosperarea economiei forestiere. Preocuparea numai pentru economia pădurii și lipsa de atenție sau nesocotirea regenerării ei, au ca urmare micșorarea puterii de producție a pădurii, degradarea și chiar desțințarea ei. Atențiune numai la regenerarea pădurii, fără o recoltare și valorificare rațională a produselor sale, înseamnă operă nefolositoare, zadarnică. Ca să se realizeze posibilitatea reală a pădurii și în mod susținut, nu constituie deloc o problemă greu de rezolvat pentru silvicultor; greutatea cea mare constă în modul de recoltare al posibilității, așa ca să se obțină și regenerarea pădurii.

Experiența a dovedit că metoda posibilității pe suprafață nu a dat rezultate satisfăcătoare pentru regenerarea pădurii și nici raportul susținut nu l-a putut realiza. Rezultatele obținute nu sunt însă destul de concludente, deoarece lucrările acestea de cultură, cele mai fine, au fost lăsate pe seama personalului cu pregătire insuficientă. Acolo, unde agentul a aplicat tăerile cu grijă pentru cultura pădurii, s'au obținut rezultate multumitoare, chiar cu vechea metodă.

Condițiunea principală ca să obținem adevărate progrese cu metodele noi de lucru, cum am arătat mai sus, este ca să se aplice de personal cu destulă competență. Libertatea, pe care o oferă noua metodă, implică pentru practician pricepere desăvârșită în domeniul culturii pădurilor. Metoda posibilității pe suprafață s'a dovedit prea artificială, prea rigidă, ca să poată să declanșeze procesul regenerării, să-i creeze condițiuni favorabile dezvoltării normale până la reușita completă a regenerării. Rigiditatea metodei nu a fost înfrântă decât de practicienii cu pregătire în domeniul culturii. Aceștia, între amenajament și cultură, au ales cultura. Când se pune problema aceasta, nici nu se poate face o alegere mai firească, deoarece amenajamentul este o lucrare de scurtă durată, revizibilă, pe când greșelele în domeniul culturii, al regenerării pădurii, sunt ireparabile. Practicienii, pentru aceste considerente, nu trebuie să subordoneze cultura, amenajamentului. Ei trebuie să repare orice greșală de amenajare sau prevedere neconformă cu nevoile culturale ale pădurii, deoarece metodele de amenajare nu s'au desăvârșit încă, sunt încă la început. Trebuie veghiat însă permanent la păstrarea capitalului lemn. Metoda cu posibilitatea pe volum marchează însă un pas înainte, cu condițiunea, care trebuie mereu repetată, să se aplice de adevărați silvicultori.

Elementele cari determină regenerarea naturală a pădurii sunt următoarele: sămânța (produsă în anii de fructificație abundentă a

speciei care constituie arboretul principal), capacitatea solului de a primi și face să încolțească sămânța, și creierea mediului favorabil dezvoltării normale a semințșurilor instalate. Modul de recoltare al arborilor cu noua metodă, constituie adevărată artă silviculturală.

Pentru orientarea practicienilor începători, încercăm să dăm o schemă a tehnicii tăerilor de regenerare, cu noua metodă. Nu se poate da în cadrul unui articol de revistă, decât o schemă generală, deoarece pădurile cărora li se aplică codru cu tăeri progresive sunt constituite din atâtea tipuri de arborate și acestea prezintă atâtea stări și forme diferite, încât nu este posibil a prezenta tehnica tăerilor de aplicat tuturor acestor tipuri și categorii de arborate, deoarece fiecare tip comportă o tehnică deosebită.

Pentru simplificare, vom trata trei tipuri fundamentale, bine distincte, celelalte reprezentând stări și forme intermediare, care vor putea fi rezolvate, orientându-ne după tipul cel mai apropiat.

Considerăm primul tip, reprezentat printr'un arboret intact, cu consistența plină și compoziție normală. Acesta ar trebui să fie tipul general. Este însă cel mai puțin întâlnit în pădurile noastre de stejar, cari au suferit cel mai mult din cauza exploatărilor dezordonate din trecut. Al doilea tip, care este cel mai frequent, îl considerăm când arboretul are consistența redusă și început de regenerare. În sfârșit, al 3-lea tip, considerăm un arboret degradat. Și acest tip este destul de frequent, poate tot atât cât tipul precedent. Il întâlnim în general la limita inferioară a zonei de vegetație a stejarului.

În toate cazurile, considerăm că arboretele sunt proprii stațiunii și prin urmare nu se mai pune și problema substituirii lor.

Facem această remarcă, ca să limităm cât mai mult cadrul schemei noastre și îndeosebi ca să arătăm înfinitatea situațiilor, cari se pot întâlni.

Înainte efectuării marcării arborilor de extras, sunt necesare, pentru toate cele 3 cazuri amintite, următoarele lucrări, de execuție, cărora cu cea mai mare conștiințiozitate, depinde reușita tăerilor de regenerare: 1) cunoașterea amănunțită a tuturor arboretelor cari compun afecția în curs de regenerare, 2) informarea asupra periodicității anilor de fructificație abundentă a speciei, care compune arboretul principal și când se va produce primul an de fructificație abundentă.

Amenajamentul conține descrierea arboretelor, precum și date referitoare la fructificație fiind destul de interesant ca să se cunoască și acestea, dar aceasta nu este deloc suficient. Este de ajuns să treacă câțiva ani dela întocmirea amenajamentului, pentru ca situația arboretelor să nu mai fie aceeași. Cunoașterea perfectă a arboretelor este necesară, deoarece caracteristica principală a metodei cu posibilitatea pe volum este de a lăsa libertate agentului să aleagă locul unde să aplice tăerile, potrivit cu stadiul regenerării arboretelor.

În cazul arboretului intact, cu consistența plină, tehnica tăerilor este următoarea: până la producerea anului de fructificație abundentă, recoltarea posibilității se va face prudent. Tăerea va avea caracterul unei tăeri preparatorii. Scopul ei esențial va fi să pregătească arboretul principal pentru fructificație, iar solul să fie permanent apt să primească sămânță și să încolțească. Masivul nu va fi în așa grad descompelat, ca să se descopere solul și să se inerbeze. Din etajul principal nu se vor extrage decât arborii vicioși, deprișanți și cei cu coronamente îngheșuite, așa ca să se pună în lumină coronamentele dezvoltate normal ale arborilor sănătoși, capabili să producă o însămânțare uniformă. Nu se va extrage subarboretul, până când nu se va produce însămânțarea.

Subarboretul este necesar pentru protecția solului, mai ales în timpul efectuării tăerii preparatorii, care poate reduce consistența arboretului până la 0.7. Când subarboretul lipsește sau este prea slab reprezentat, tăerea preparatorie trebuie făcută și mai prudent ca să nu se reducă consistența sub 0.8. Se va extrage subetajul — constituit din specii ajutătoare, dar cutropitoare în epoca de regenerare a arboretului —, așa ca să se înlăture sursa de fructificație a acestor specii, cari elimină stejarul, datorită fructificației lor dese și abundente și prin vigoarea lor de creștere, mult mai mare în frageda tinerețe.

Dacă, din contră, speciile acestea de amestec, foarte folositoare arboretelor de stejar și chiar celorlalte arborete, pentru ameliorarea solului și creșterea frumoasă a arborilor cu trunchiuri drepte și fără noduri, sunt în număr redus, așa că nu poate fi vorba să constituie un subetaj, se păstrează aceste exemplare rare, cu scopul de a sporii numărul lor în perioada regenerării, așa ca să se obțină un arboret cu o compoziție cât mai naturală, un arboret amestecat. În această situație, nu poate fi vorba de eliminarea stejarului. Procentul acestor specii ajutătoare trebuie să reprezinte, la constituirea

arboretului, circa 40% din numărul total al pueților. Dacă, pe alocuri, speciile de amestec au tendința de a coplesi stejarul, trebuie intervenit cu degajeri, chiar în timpul perioadei de regenerare. Degajerile vor fi repetate ori decâte ori va fi nevoie, chiar anual, până la asigurarea suprafeței stejarului, căruia-i convine următoarea stare de vegetație în tot cursul vieții sale: vârful sau coronamentul scăldat în lumină, trunchiul acoperit de speciile ajutoare și rădăcina în sol reavăn, protejat de subarboret.

Se parcurge cu tăierea preparatorie o parte din afecția sau întreaga afecție, până ce se produce anul de fructificație. Odată însămânțarea produsă, se practică tăierea de însămânțare. Celelalte tăieri care îi vor urma sunt destinate să dea lumina necesară pentru dezvoltarea normală a semințșurilor potrivit cu temperamentul speciei. Lumina se va da în etape, progresiv, așa ca adaptarea arboretelor create la noile stări, dispunând de mai multă lumină și reducându-se adăpostul contra gerului, să se facă pe nesimțite. La efectuarea acestor tăieri, se dovedește toată arta silvicultorului. Dozarea luminei și a adăpostului, pentru ca arboretele noi create să se afle în permanentă stare de echilibru a vegetației, este meșteșugul cel mare, pe care practicianul în aplicarea amenajamentului trebuie să-l posede.

Forma acestor tăeri și tăria lor, diferă mult dela un arboret la altul. În cuprinsul aceleiași afecții sunt foarte dese situațiile, când avem tipuri de arborete cu totul deosebite. — deși suprafețele afecțiilor sunt restrânse; condițiunile variate de sol și mai ales de relief, determină asemenea compoziții a afecțiilor. Fiecărui tip de arboret, îi aplicăm tehnica sa. Experiența a dovedit că forma tăerilor de dat la arboretele de stejar, este aceea în ochiuri, dela stejarul pedunculat, care este temperamentul cel mai robust, până la gorun, care este cu o nuanță mai delicat. Această formă este determinată de nevoia urgentă de lumină din primii ani, pe care o au semințșurile de stejar. S'a constatat că semințșurile de stejar pedunculat după 2—3 ani pier, dacă nu li s'a dat lumină. Gorunul suportă adăpostul un timp mai îndelungat, dar nu mai mult ca 4—5 ani.

Pentru arboretele de fag și brad este indicat a efectua tăeri uniforme și de tărie redusă, tocmai pentru că temperamentele delicate ale acestor specii au nevoie de lumină mai puțină în frageda tinerețe și adăpost contra gerului un timp mai îndelungat. Acestea sunt cele 2 forme de tăieri de aplicat principalelor tipuri de arborete, cărora li se aplică codru cu tăeri progresive. La

arboretele de fag și brad efectuarea tăcerilor progresive este mult mai ușoară. De altfel, la aceste arborete, și în cazul exploatărilor pe suprafață, s'au obținut rezultate bune.

Mărimea, forma și orientarea ochiurilor sunt elemente cari după observație proprie, practicianul le poate ușor determina.

Mărimea ochiului este funcție de temperamentul speciei; cu cât avem a face cu o specie mai de lumină, cu atât ochiul va fi creiat mai mare: la fel, cu cât semințișul este mai în vârstă. Cu cât temperamentul este mai de umbră, spre exemplu gorunul, cu atât mărimea ochiului este mai redusă. Pentru gorun, este de ajuns a extrage 2—3 arbori. Se extrag 2 arbori în primii 2 ani și 3 arbori în ultimii 2 ani — dacă tăerile în ochiuri durează 4 ani. La stejarul pedunculat se vor extrage 3—4 arbori pentru creierea unui ochiu: 3 arbori în primul an și 4 arbori în al doilea. Numărul arborilor de extras este funcțiune și de dezvoltarea coronamentelor arborilor. Cu această ocaziune, amintim o regulă generală de urmat la alegerea arborilor de extras, după ce s'a produs însămânțarea: se vor extrage arborii cu coronamentele cele mai dezvoltate, crăcănosi, cu volumul cel mai mare, cari au atins vârsta exploatabilității, rămânând în picioare arborii cei mai tineri, cu coronamente mai puțin voluminoase. Aceștia mai cresc încă simțitor, în cursul perioadei de regenerare, la exploatare producând cele mai mici prejudicii arboretelor tinere. La arboretele de fag și brad, unde tăerile se vor face uniforme, regula poate fi ușor respectată; dar și la arboretele de stejar, unde forma tăerilor este în ochiuri se poate aplica, fără însă ca să ne abatem dela regulile de creierea ochiurilor și a repartiției lor. Nu vom renunța la creierea ochiurilor cu mărimea, forma și orientarea lor, pentru ca să extagem numai arborii cei mai voluminoși cu această tăere, ci vom ține seamă și de această recomandare importantă, atât din punct de vedere economic cât și cultural.

Forma ochiurilor și orientarea lor, se dau în așa fel ca suprafața ochiurilor să primească cât mai multă lumină. Experiința a dovedit că forma eliptică, orientată Est-Vest, ar fi cea mai indicată. Trebuie însă verificat. După ce s'a produs însămânțarea, sau chiar în anul fructificației, efectuăm extragerea subarboretului pe toată suprafața destinată regenerării cu acest an de fructificație. Cu această ocazie se dă din primul an, lumină semințișurilor de stejar.

Problema importantă, care se pune acum și pentru toată durata perioadei de regenerare, este a determina suprafața pe care

trebuie să creem ochiurile. Creem aceste ochiuri pe toată suprafața afectăției sau numai pe o parte din această suprafață și anume cât reprezintă această suprafață?

La această întrebare se răspunde cunoscând temperamentul speciei și durata perioadei de regenerare. Când temperamentul speciei este robust și durata perioadei de regenerare întrece mult timpul până se produce primul an de fructificație plus durata normală a tăerilor de regenerare — progresive — atunci regenerarea afectăției este recomandabil să se facă fracționat și anume: afectăția se împarte în atâtea părți câți ani de fructificație se vor produce în cursul perioadei de regenerare. Cu fiecare an de ghindă, care se va produce, se regenerează câte o parte din afectăție. Până la producerea anului de ghindă, executăm tăeri preparatorii, după cum am arătat. Condițiunea care se mai pune este ca periodicitatea anilor de fructificație abundentă să fie egală sau aproape egală cu durata tăerilor progresive de regenerare.

Dacă speciile cu temperament robust impun acest sistem de regenerare — fracționat —, atunci de ce nu se reduce perioada de regenerare, așa ca să conțină numai un an de fructificație? Nu este indicat acest sistem pentru următoarele considerente: în durata perioadei de regenerare, pe lângă durata tăerilor proprii de regenerare, se cuprinde, cum am arătat, și timpul până se produce primul an de fructificație. Acest timp este favorabil și maximum lui poate fi egal cu periodicitatea anilor de fructificație, care în cazul speciilor de stejar, cu temperament robust, poate să întrecă durata tăerilor progresive, cari se efectuează după însămânțare. Urmează că prin tăierile preparatorii, cari le vom executa până la producerea primului an de fructificație, se va extrage mai mult ca jumătate din materialul existent în cuprinsul afectăției și prin urmare consistența arboretelor atât se va fi rărit, încât nu vor mai putea produce o însămânțare completă și uniformă. Mai mult, acest grad mare de rărire a arboretelor, expune solul la înerbare, la degradare și prin urmare la imposibilitatea regenerării naturale. Dar mai este și alt considerent care face să se adopte perioade de regenerare mai lungi. După cum am arătat deja, în cuprinsul afectăției se cuprind foarte adesea arborete cu specii de diferite temperamente, dintre care unele delicate, cari comportă o durată mai mare a tăerilor de regenerare. Regula s'ar putea enunța astfel: numărul porțiunilor de regenerat dintr-o afectăție poate fi maximum cât numărul anilor de fructificație din cursul perioadei de regenerare, pentru speciile cu temperamentul cel mai robust. Cu cât temperamentul speciei este mai delicat cu atât

fracțiunile cresc, pentru ca la speciile cu temperament delicat să ajungem să efectuăm tăerile pe întreaga suprafață a afectăției. Prin urmare este o problemă destul de delicată, care însă se rezolvă ușor, cunoscând temperamentul speciei, durata perioadei de regenerare și celelalte date referitoare la fructificație.

Sistemul regenerării fracționate prezintă și avantajul unei observări ușoare și permanente a stadiului regenerării, a intervențiilor cu degajarea stejarului la timp. Însfârșit se poate cu ușurință face exploatarea, paza și gestionarea materialelor, tăerile făcându-se mai concentrat.

După creierea ochiurilor, urmează tăerile în jurul ochiurilor pentru lărgirea lor, așa ca să se dea tot mai multă lumină, necesară semînșurilor în creștere. Poate să fie și ultima tăere aceasta, de racordarea ochiurilor, în cazul speciilor cu temperament robust, cum este stejarul pedunculat.

Pentru gorun, unde ochiurile au suprafețe mai mici, pot să urmeze 2 tăeri: de lărgire și de racordarea ochiurilor. Dăm numai indicațiuni generale, urmând ca agentul să urmărească modul cum se dezvoltă semînșurile, creșterile lor în înălțime, precum și starea lor de vegetație, pentru ca să aprecieze numărul tăerilor.

După ce s'a terminat regenerarea primei porțiuni, — cupon — se trece la restul afectăției cu tăere preparatorie, până la producerea anului următor de fructificație și se urmează tot ca mai sus pentru fiecare an de fructificație, până când expiră perioada de regenerare, care trebuie să găsească afectăția complet regenerată.

Al doilea caz: când arboretul are consistența redusă și un început de regenerare. Am arătat că este foarte frecventă această situație la arboretele noastre de stejar. Trebuie de cercetat dacă semînșurile preexistente, adică acelea cari au născut înaintea perioadei de regenerare, sunt sau nu de viitor, adică dacă pot fi păstrate sau nu pentru regenerarea afectăției. Dacă aceste arborete au crescut în condițiuni normale, au avut lumină suficientă, pot fi luate în seamă la regenerarea afectăției. Dacă au tânjit, sunt îmbătrânite, sunt crescute urât, lăbărtate (aceasta se întâmplă când n'au avut lumină la timp), atunci pe acestea nu se poate conta: deci le înlăturăm. De altfel, se va observa că acestea se vor găsi în locurile unde arboretele nu au consistența redusă, nu s'au produs goluri apreciabile și atunci fără nici-o intervenție artificială, în porțiunile cu aceste semînșuri preexistente, se va putea obține re-

generarea natură în cursul perioadei de regenerare. Unde sunt arborete de viitor, există goluri apreciabile, masivul a fost descompletat, numai așa se explică și starea lor bună de vegetație.

Nu mai repetăm indicațiunile privind cunoașterea afectăției, a periodicității anilor de fructificație, termenul când se va produce anul de fructificație, deoarece sunt operațiuni comune tuturor cazurilor ce le tratăm. Se va interveni cu tăeri în suprafețele cu început de regenerare, acolo unde arboretele tinere de viitor au nevoie de lumină. Tăerile se vor efectua în ordinea urgentei, reclamată de fiecare din aceste arborete. Trebuie să amintim un principiu de păstrat în aplicarea acestor tăeri progresive, care mai ales în cazul acestor arborete preexistente, are valabilitate mai mare și anume: a nu lărgi prea tare ochiurile acestea naturale de semințisuri, așa ca să se adapteze cu ușurință la noua stare de lumină și de adăpost. Lărgindu-le mult, dintr'odată s'ar strica echilibrul vieții arboretului și desigur ar suferi până la restabilirea acestui echilibru. Mai bine să se revină mai des și slab cum este și principiul în executarea operațiunilor culturale, pentru aceleași considerente arătate mai sus. În restul afectăției, cu arboret intact, după ce am asigurat buna vegetație a arboretelor preexistente și afectăția s'a regenerat complet în aceste porțiuni, lucrăm ca în primul caz descris mai sus, efectuând tăeri preparatorii până se va produce anul de fructificație s.a.d. Trebuie luat seama la durata perioadei de regenerare, care în acest caz este mai redusă. Atunci trebuie bine calculat suprafața de regenerat cu fiecare an de ghindă. În cazul că nu avem decât un an de fructificație până la expirarea perioadei de regenerare, atunci întreaga suprafață a afectăției trebuie regenerată contând pe acest an. Iar dacă se produce acest an de fructificație în timp ce executăm tăerile progresive în porțiunile cu început de regenerare, atunci, paralel cu acelea, lucrăm și în acest arboret intact.

În sfârșit, al 3-lea caz: când arboretul este degradat. Se știe că în această situație nu se poate obține regenerarea naturală. Intervențiunile care se fac pentru regenerare sunt funcțiune de starea de degradare a solului și a arboretului. Când solul este înerbat, ca urmare a lipsei subarboretului iar consistența arboretului nu este atât de redusă, încât poate produce o însămânțare aproape completă a afectăției nu este nevoie decât de o mobilizare sumară a solului în anul de fructificație, așa ca să-l facă apt să primească sămânță și să încoltească. După însămânțare, urmează ex-

tragerea arborilor, treptat cu nevoia de lumină a semînţişurilor, cum am descris în primul caz. În cazul arboretelor de stejar, tăerile se vor executa tot în ochiuri. Se vor folosi pentru regenerarea afecţiei toţi anii de fructificaţie din cursul perioadei de regenerare. Regenerarea afecţiei se va face tot fracţionat şi potrivit cu temperamentul speciei. Când consistenţa arboretului este mult redusă (0,3—0,5) nu se poate obţine regenerarea decât împădurind artificial prin semănături sau plantaţiuni, după ce solul a fost 2—3 ani consecutiv mobilizat prin muncă agricolă. Continuarea întreţinerii arboretelor tinere se va face tot prin cultură agricolă, deoarece cu plată asemenea lucrări ar fi foarte costisitoare, reducând considerabil rentabilitatea pădurilor. Arboretul se va extrage treptat cu nevoia de lumină a arboretelor instalate. Deoarece perioada de refacere poate fi foarte scurtă, este necesar a se lucra deodată pe tot cuprinsul afecţiei.

Trebue să sfârşim cu un ultim caz, care este mai frecvent ca toate celelalte şi anume: când arboretul care constituie afecţia în rând aparţine deodată celor 2 sau 3 tipuri fundamentale, tratate mai sus.

În această situaţie, urmează să se stabilească numai ordinea de lucru, urgenţa lucrărilor, urmând ca fiecărui tip să-i aplicăm reţeta prescrisă, în general, mai sus.

În primii ani, se va lucra în arboretele cu început de regenerare, deoarece procesul regenerării odată început, trebue să se desvârşească; contrariu, arboretele noi instalate se pierd şi pădurea este expusă degradării. În acelaş timp, se va lucra şi în arboretele degradate, ca să se reconstitue cât mai neîntârziat puterea de producţiune a solului. Nu ne împiedică nimic să lucrăm aci paralel, deoarece lucrările constau mai mult în lucrări de împădurire artificială decât în recoltare de material.

După ce am terminat regenerarea acestor porţiuni, începem tăerile şi în arboretele cu consistenţă plină. Tăerile vor începe la timpul potrivit, destul din vreme, ca să putem până la sfârşitul perioadei de regenerare să regenerăm, după regulile descrise mai sus, şi această ultimă porţiune a afecţiei.

Regenerarea este terminată, atunci când arboretul nou instalat constituie starea de masiv, are o compoziţie normală şi nu mai are nevoie de nici un adăpost contra arşiţei solare şi a gerului.

La technique des coupes de régénération en futaie.

L'auteur du présent article montre la manière dont on applique les coupes progressives dans une futaie, sa possibilité étant calculée par volume.

Il s'agit surtout des forêts dont les peuplements sont constitués par le chêne.

Il considère trois types de peuplement bien distinctes:

- a) Un peuplement à consistance normale;
- b) Un autre à faible consistance et en cours de régénération;
- c) Un troisième qui est dégradé.

REFACEREA PADURILOR DISTRUSE DE INCENDII

de Ing. BRETU ANTON

În vara anului 1946, din cauza secetei excesive, incendiile în păduri s'au putut propăși pe mari întinderi, distrugând suprafețe considerabile, plantațiile de molid dela munte având de suferit cel mai mult, fiind complet nimicite de incendii pe suprafețe apreciabile.

Refacerea acestor plantații este o problemă grea și urgentă, mai ales că și fără aceste suprafețe aveam în ultimii ani restanțe destul de mari de reîmpădurit.

Dificultatea cea mai mare pentru replantarea acestor porțiuni, nu constă în lipsa momentană de puieți și semințe, care cu stăruință s'ar putea căpăta. Marea greutate, mai ales la pădurile administrate de stat și particulare, este lipsa de fonduri pentru executarea acestor plantații sau semănături, venitul anual încasat de respectivii proprietari particulari sau administrați de Stat fiind mult mai redus decât cheltuielile ce trebuiesc făcute cu reîmpădurirea suprafeței distruse de incendiu. Sunt cazuri când s'au distrus plantațiile pe suprafețele exploatate și regenerate în ultimii 20 ani. Va fi foarte dificil să se înscrie în bugetul anual asemenea cheltuieli ridicate, mai ales că nu se pot suporta de foarte mulți proprietari.

Pentru executarea acestor lucrări, care sunt neapărat necesare și au un caracter urgent, trebuie să se înființeze un fond, din care Statul să execute, în pădurile administrate de Stat și particulare, lucrările de reîmpădurirea pădurilor și plantațiilor distruse de in-

incendiu. Acest fond se poate crea prin încasarea în plus, peste prețul de vânzare sau arendare stabilit, a unei taxe de 5%, la toate vânzările și arendările de materiale și produse lemnoase și nelemnoase, provenite din pădurile particulare și ale persoanelor juridice și colectivităților administrate de Stat. Fondul se va putea denumi „Fondul pentru reimpădurirea pădurilor distruse de incendiu”.

Sumele rezultate ar putea să fie depuse pe seama Ministerului de Domenii, care apoi le va pune la dispoziția Ocoalelor Silvice pentru executarea lucrărilor în porțiunile distruse de incendiu, pe bază de devize și memorii.

Astfel procedând și legiferându-se imediat înființarea acestui fond, se vor putea remedia în parte marile pagube produse de incendii, și reimpăduri întinsele suprafețe distruse, care azi nu sunt decât scrub și cărbune, dând un aspect dezolant coastelor pleșuve ale munților noștri.

Fără înființarea acestui fond, cu orice stăruință depusă de silvicultori, va fi imposibil să se refacă plantațiile și pădurile incendiate. Cu cât se va proceda mai urgent, cu atât mai repede vom avea din nou frumoase arborete acolo unde azi este cenușe.

La refaction des forêts détruites par les incendies.

Cette année les incendies ont été très nombreux dans les forêts de la Roumanie, provoquant de grands dégâts. Parmi les causes qui les ont facilités, il faut mentionner l'excessive sécheresse de cet été.

Pour reboiser les surfaces ravagées par ce fléau, l'auteur du présent article préconise la création d'un impôt spécial de 5% qui doit grever le prix de vente du matériel ligneux exploité dans nos forêts autres que celles de l'Etat.

F. A. O.

O NOUA ORGANIZAȚIE INTERNAȚIONALĂ DE COOPERARE FORESTIERĂ

de T. BALÂNICA

„Conștiința forestieră” este o noțiune care a marcat o circulație activă la noi în țară după primul războiu mondial. De existența (conținutului) ei s'a condiționat păstrarea pădurilor în bună stare și deaceia a fost considerată ca punct de plecare pentru o acțiune de vindecare a vătămărilor provocate de starea de războiu ca și de

rapacitatea exploatărilor din trecut, de creare a unei opinii publice care să mărturisească iubire, respect, protecție a pădurilor și în concluzie o rațională folosire a produselor forestiere. Dar, cu tot nobilul ei conținut și cu toate eforturile sentimentale ale silvicultorilor, cariera acestui termen nu a înregistrat, practic vorbind, succese prea strălucite. Pădurile au continuat a suferi (ca și mai înainte, iar opinia publică se manifesta prea rar și prea puțin eficient în favoarea lor. Se observă acum însă, peste hotarele țării, preocupări de creare a acestei conștiințe, prin colaborare internațională. Peste hotarele țării, și anume la forul suprem al relațiilor dintre popoare, la Organizația Națiunilor Unite (ONU). Explicația trebuie căutată în distrugerile pe care evenimentele și necesitățile războiului le-au produs în diferitele țări, care au fost teatrul de desfășurare al operațiunilor sau sursa de alimentare cu materialul lemn, ca și în recunoașterea unanimă a personalităților competente, că lemnul reprezintă un bun indispensabil pentru asigurarea unui standard mai ridicat de viață a omului. În acest sens se citează încercarea de a se enumăra într'o listă diferitele întrebări ale lemnului: s'a ajuns la cifra de 4500, fără a se termina recensământul. Acțiunea aceasta de trezire a opiniei publice trebuie salutăată cu cel mai viu interes și încurajată, în sensul că în propriile noastre preocupări în această materie să activăm și mai mult, știind acum că nu suntem singuri și avem mai multe șanse de succes, ecoul acțiunii de lămurire fiind susținut de interesul colectiv, din lumea întreagă.

Desigur, că pentru a se ajunge aci a fost necesară o întreagă pregătire, în timp, pe scară mare, internațională. Preliminariile acestei acțiuni de acum trebuie căutate în primul rând în circulația cărților și schimbul publicațiilor de specialitate, apoi în încercările de apropiere dintre silvicultorii diferitelor țări, încercări manifestate în conferințe și congrese internaționale forestiere, care au condus la organizații pe deasupra hotarelor statelor, fie pentru studiul diferitelor probleme interesând cultura pădurilor în diferite regiuni, fie pentru o judicioasă — și corespunzător intereselor economice — distribuție a produselor și aranjare echitabilă a disponibilităților de export. În această ordine de idei este locul să menționăm:

Institutul Internațional de Agricultură dela Roma (IIA), fondat în 1905, care, pornind dela statistica forestieră și dela străduințe de cooperare internațională în materie forestieră, a organizat primul congres internațional de silvicultură, la Roma, în 1926 (1200

de delegați din 52 de state), iar al doilea congres internațional de silvicultură la Budapesta în 1936;

O organizație internațională mai tânără este *Centrul Internațional de Silvicultură* (CIS), cu sediul legal la Berlin. Acest centru avea printre altele sarcina de a organiza congresele internaționale de silvicultură și a urmări traducerea în fapt a rezoluțiilor congreselor. De asemenea, o atenție deosebită atribuia stabilirii resurselor forestiere ale diferitelor țări și a unui echilibru între creșteri și consumul lemnului;

În toamna anului 1932 s'a constituit *Comitetul Internațional al Lemnului* (CIB), cu sediul la Viena. Era o organizație economică în interesul comerțului de lemnărie din Polonia, Cehoslovacia, România, Franța și Italia. În acest scop se redactau statistici comerciale, se organizau conferințe economice, se stăruia pentru o standardizare și o regularizare a pieței;

În 1935 a fost fondată *Asociația Exportatorilor Europeni de lemn* (ETEC=European Timber Exporters Convention), în Copenhaga, o organizație comercială pentru Suedia, Finlanda, URSS., Letonia și celelalte cinci state din CIB. Rostul acestei organizații era să fixeze cota anuală de export pentru fiecare țară, membră a organizației;

În 1938 a mai apărut *Asociația Europeană pentru Lemnul de Fag* EBC (Europäische Buchenholz-Convention);

Mai înainte se înființase, în 1935, *Comisiunea Internațională pentru valorificarea lemnului* (Der Internationale Ausschuss für Holzverwertung) cu scopul de a promova interesele negustorilor de lemn și a face propagandă pentru folosirea lemnului ca materie primă;

Institutul imperial de silvicultură din Anglia, înființat în 1924 ca un centru de educație superioară și cercetări, susținut de colaborarea dominioanelor și coloniilor;

Uniunea Internațională a Institutelor de Cercetări forestiere.

Rămâne însă un fapt cert că oamenii de știință au fost primii care au inițiat o cooperare forestieră internațională, pornind dela dorința de a găsi o bază comună pentru metodele de cercetare. În adevăr, secția a VI-a din Congresul Internațional de Agricultură și Silvicultură ce s'a ținut la Viena în 1890 a ales un comitet care să studieze chestiunea unei *Uniuni internaționale a stațiilor de experimentație forestieră*. Acest comitet a fost invitat la Congresul anual al stațiilor de experimentație forestieră germane, ținut la 18 Sept. 1891 la Badenweiler. Sven Petri după care luăm

o parte din aceste note istorice, consideră această dată ca ziua de naștere a Uniunii științifice internaționale, spre deosebire de Comitetul tehnic forestier, dela F. A. O. care consideră pentru acest moment anul 1893. În Congresul din anul următor dela Eberswalde, Uniunea s'a constituit (1892) și și-a ținut primul ei congres în 1893, la Mariabrunn. — Viena. După acest an au urmat congresele dela Braunschweig 1896, Zürich 1900, Mariabrunn în 1903, Stuttgart în 1906 și al șaselea la Bruxelles, în 1910. Al șaptelea urma să aibă loc la Budapesta în 1914, dar izbucnirea primului război mondial a anulat acest plan. În 1929 Uniunea se reorganizează la congresul dela Stockholm. Această nouă Uniune își ține apoi congresele la Nancy în 1932 și la Budapesta în 1936. Următorul congres era programat pentru anul 1940 sau 1941 în Finlanda. În aceste congrese se discutau metode de cercetări științifice și se făceau excursiuni la păduri și câmpuri de experimentație.

Problemele care atrăgeau atenția erau între altele: pădurile și clima, aria de distribuție a diferitelor esențe, definirea diferitelor metode și grade de rărituri, nomenclatura formelor de humus, terminologia forestieră în general, bibliografia forestieră, experimentarea în legătură cu proveniența semințelor, etc.

Între realizările obținute pe baza lucrărilor și rezoluțiilor din aceste congrese, se pot cita:

— bibliografia forestieră, opera lui Flury, bazată pe sistemul zecimal al lui Melvil-Dewey;

— schimbul de semințe colectate din stațiuni descrise cu în-grijire, la care se adaugă probleme de controlul semințelor, investi-gațiuni relative la proveniența acestora, rasele diferitelor specii de arbori, ameliorarea speciilor, etc.;

— stabilirea unor metode internaționale pentru descrierea su-prafețelor de experimentație;

— instrucțiuni pentru studiul operațiunilor culturale în supra-fețele de experimentație;

— colaborarea cu „*Noua asociație internațională pentru în-cercarea materialelor*” din Zürich, în vederea folosirii și schimbului cunoștințelor în materie de tehnologia lemnului și a altor produse forestiere.

În afară de aceasta, în comitetele speciale ale Uniunii au fost atacate problema solurilor forestiere, a entomologiei forestiere și

extragerii de rășină. Programate mai erau problemele în legătură cu protecția naturii (pentru scopuri științifice), întocmirea unor dicționare forestiere în mai multe limbi, manuale, schimbul de cercetători, profesori, studenți. etc.

Prin urmare, o primă expresiune a conștiinței forestiere o găsim în aceste eforturi de apropiere și cooperare internațională inițiate de oameni de știință și dezvoltate apoi de economiști și comercianți. La baza acestor încercări stătea recunoașterea că lemnul este o materie primă de mare importanță, că pădurile se răresc și că trebuie să se intervină din partea comunității cu măsuri de control, încât până la urmă problemele acestea au căpătat o importanță internațională.

Este firesc lucru dar, ca această poziție câștigată, după o activitate de decenii, nu putea să fie distrusă de evenimentele celui de al doilea război mondial, ci din contră, folosită. Dorința unanimă de a se căuta căi și metode de asigurare și ridicare a unui nivel de viață civilizată omenerii, a condus la o organizație în acest sens în cadrul Națiunilor Unite. Această organizație este denumită prescurtat F. A. O. și înseamnă organizația pentru alimentare și agricultură (Food and Agriculture Organisation). În Decembrie 1943 comisiunea interimară care conducea F.A.O. a hotărât să includă și economia forestieră în obiectivele urmărite de F.A.O., ținându-se seama de faptul că resursele forestiere ale națiunilor sunt de o mare importanță pentru agricultură, conservarea solului, apelor, întrebuințarea mâinei de lucru, furnizarea combustibilului, materialelor de construcții, adăpost pentru vânat, agrement, etc., că prin urmare, însumează o serie întreagă de elemente indispensabile în lupta împotriva foamei și sărăciei.

Pentru precizarea acestor obiective, a fost constituit în Martie 1944 un comitet tehnic de experți, reprezentând cu competență diferitele domenii ale economiei forestiere (fără a reprezenta și politic o țară oarecare). În Noembrie 1944 comitetul acesta își prezintă un raport în care arată ce are de făcut F.A.O. în materie de economie forestieră. Acest raport este însușit de comisiunea interimară F.A.O. și trimis (25 Aprilie 1945) tuturor guvernelor Națiunilor Unite. După ce relevă poziția pădurilor și a lemnului în ansamblul activității și evoluției societății umane, subliniind că deși constituie un element de bază în dezvoltarea națiunilor sunt totuși

practici necunoscute (pădurile și lemnul), comitetul tehnic arată că este necesară o acțiune viguroasă și unificată în toate națiunile lumii, pentru a înlocui concepția care consideră lemnul ca produsul unei mine, cu concepția care trebuie să considere lemnul ca o recoltă, dându-se astfel economiei forestiere un loc alături de economia agrară, ca o formă planificată și permanentă de folosire a solului.

Difuzarea acestor concepții este una din sarcinile F.A.O.-ului. Sfârșitul războiului trebuie să marcheze începutul unei noi ere, caracterizată prin aplicarea științei în serviciul bunei stări a omenirii. Pădurile au încetat de a fi o problemă regională. Economia forestieră a devenit o problemă mondială, căci pentru reconstrucția Europei resursele ei în lemn sunt pe departe de a fi suficiente, iar pentru China și Australia, ca și Africa de Sud, cererile adresate Americii de Nord și Canadei, nu pot fi satisfăcute fără concursul Americii de Sud și a altor teritorii încă neatacate.

De aci rezultă o serie de probleme majore, pentru a căror rezolvare, asistența F.A.O.-ului va trebui să-și dovedească utilitatea. Între aceste probleme majore sunt enumerate:

1) *restaurarea pădurilor din Europa distruse din cauza războiului. Aceasta, paralel cu o restrângere a consumului, printr'o mai completă utilizare a produselor pădurii;*

2) *aplicarea amenajamentelor la pădurile existente, pe cale de a fi devastate prin exploatari neraționale;*

3) *reîmpădurirea regiunilor de unde pădurile au fost în întregime, sau parțial, distruse, ca în Asia de Sud-Est și în Orientul mijlociu. Restaurarea pădurilor aci, este o operă indispensabilă pentru ameliorarea solului, mărirea eficienței agriculturii și un nivel de hrană mai ridicat pentru o populație foarte numeroasă;*

4) *aplicarea metodelor raționale de cultură și exploatare în teritoriile neexploatate și cu surplus de lemn din America latină și Africa ecuatorială;*

5) *distribuția judicioasă a produselor forestiere;*

6) *difuzarea rezultatelor cercetărilor în producția forestieră și în utilizarea lemnului;*

7) *coordonarea măsurilor de cultură și exploatare forestiere, cu măsurile necesare pentru conservarea solului și a apei ca și cu celelalte folosințe ale solului, vânatul și economia pastorală.*

Efectele combinate ale unor mai bune amenajamente, o folosire mai completă a lemnului, utilizarea industrială a unor specii noi, va face posibilă o folosire a lemnului neîntâlnită până la această dată. Privită ca o parte din campania pe care o duce F.A.O. în proporții mondiale împotriva sărăciei, folosirea efectivă a pădurilor din lumea întreagă devine o misiune permanentă și indispensabilă. Pădurile de pe întregul glob și materiile prime pe care le produc acestea vor câștiga o foarte mare importanță în noua eră care începe odată cu stabilirea păcii. Va fi misiunea F.A.O.-ului să înlesnească progresul în această direcțiune. Traducerea în fapt va însemna o mare varietate de activități internaționale, al căror succes va fi condiționat de o organizare sănătoasă și de o eficiență practică a personalului ce va fi întrebuințat. Se speră în succes, pentru că în materie de cooperare internațională, după cum s'a văzut mai sus, terenul este de mult timp pregătit. Necesară apare însă, în plus, adaptarea organizațiilor anterioare la noile misiuni și folosirea experienței deja acumulată în acest domeniu: dar că și în altele, pentru rezolvarea problemelor de economie forestieră, F.A.O. va activa în următoarele direcțiuni: cercetarea, difuzarea cunoștințelor, îndrumarea, administrația.

În direcțiunea cercetării, se vor asigura sursele de informații în primul rând prin grija guvernelor din țările membre la U.N.O., prin cooperarea instituțiilor profesionale și industriale (particulare, naționale și internaționale), colaborarea presei economice și prin folosirea oricărui material publicat și analizat. Interesant este de reținut că se proiectează un recensământ al pădurilor, cât mai curând posibil, în lumea întreagă, după metode unificate internaționale, pentru a fi comparabile. Acest „cât mai curând” se speră să fie anul 1950. Recensământul s'ar repeta la perioade de 10 ani.

În afară de aceasta, promovarea și coordonarea cercetărilor constituiesc un alt obiectiv în aceeași direcțiune, căci desi în ultimii 25 ani s'a progresat foarte mult în domeniul silviculturii și tehnologiei lemnului, totuși au mai rămas foarte multe de făcut. Cu titlul de detaliu se citează că în Statele Unite se cheltuiesc anual 4.5 milioane dolari de către stat și industria particulară în lucrări de cercetare. Cu toate că această sumă impresionează, ea nu reprezintă decât 0.1% din valoarea comercială anuală a produselor forestiere, în comparație cu 4.3% destinată cercetărilor de către industriile chimice. Continuând opera C.I.S.-ului și Uniunii internaționale a stațiunilor de experimentație forestiere, F.A.O. va căuta să promoveze interesele cercetătorilor, stabilind contactul între oamenii de

știință și institutele respective din diferite țări, înlesnind schimbul de personal, iar pentru a evita o muncă dublă și a accelera progresul, va organiza cercetarea anumitor probleme pe grupe de institute sau laboratorii din diferite țări.

Pentru difuzarea cunoștințelor, va publica un anuar statistic, completat cu un buletin lunar sau trimestrial și o revistă lunară sau trimestrială de interes mondial, cu articole relative la cultura pădurilor și produselor forestiere, monografiile speciale, extrase din studii de interes mai larg, etc.

Pe de altă parte, formarea personalului de specialitate care în Europa are o tradiție deja seculară și a contribuit foarte mult la dezvoltarea științelor silvice, va trebui extinsă și în țările unde o economie forestieră se înfiripează abia acum. Din experiență s'a văzut că paralel cu supunerea pădurilor regimului silvic și amenajarea lor, este nevoie de un număr din ce în ce mai mare de forestieri educați în școlile superioare. În această ordine de idei se citează, tot cu titlul de detaliu, că în Europa centrală, un forestier cu o cultură academică are în sarcina sa 1.000—5.000 ha, în timp ce în America îi revine cea 40.000 ha (100.000 acres). F.A.O. va furniza informații guvernelor interesate, relativ la programe de studii, experiențe în diferite țări, asistând guvernele respective pentru dezvoltarea programelor în școli forestiere și de educație tehnică. De asemeni, va organiza schimbul de studenți și profesori și alte forme de cooperare în educația forestieră. Va promova folosirea filmului educativ în învățămintul forestier. Dar acestea nu sunt suficiente. *Efortul trebuie îndreptat și către public*, care are cunoștințe incomplete despre păduri și produsele lor. Răspândirea cunoștințelor relative la conservarea și folosirea pădurilor este un punct de program important. F.A.O. va veni și aci în ajutor, punând la dispoziție material educativ, dedus din experiența actuală în diferite părți ale lumii. În acest fel, F.A.O. va deveni un centru internațional de distribuție a filmelor asupra pădurilor și produselor forestiere din diferite țări.

Intențiunea este ca în câțiva ani F.A.O. să aibă cea mai completă bibliotecă de specialitate din lume în materie de silvicultură, incorporând, dacă va prelua și funcțiunile celorlalte organizațiuni internaționale, materialul adunat de I.I.A., C.I.B. și C.I.S. Clasificată în mod judicios, această avuție documentară va pune F.A.O. în situația de a răspunde problemelor din orice parte a lumii. Mai departe, în cooperare cu guvernele și alte organizațiuni din diferite țări, F.A.O. va asuma și funcțiunea de îndrumător al economiei

forestiere. In acest scop, misiunile de studii în diferite țări ale membrilor din comitetul de conducere al F.A.O.-ului, contactul personal cu personalitățile conducătoare din domeniul economiei forestiere, par a fi căile cele mai indicate.

In ceea ce privește funcțiunile ad-tive, care vor cădea în sarcina F.A.O.-ului, se pot menționa deocamdată: organizarea congreselor internaționale de silvicultură periodice și urmărirea rezoluțiilor lor, colaborare cu alte organizațiuni internaționale.

Considerând acest program, rezumat în paginile de mai sus, este ușor de imaginat că organizațiile internaționale forestiere existente până la războiul mondial, devin inutile. De aceea, pentru motive de ordin politic și tehnic, se recomandă să se intre în tratative cu organele conducătoare respective, în vederea încorporării lor (dizolvării lor) în F.A.O., cum este cazul pentru secția forestieră din I.L.A., C.I.S., C.I.B., Uniunea internațională a stațiunilor de cercetări forestiere, sau să stabilească anumite aranjamente, cu alte organizațiuni care vor continua să existe, cum va fi probabil cazul cu Imperial Forestry Bureau din Anglia.

Se înțelege, că programul F.A.O. în materie de economie forestieră, propus de comitetul tehnic, însoțit de comisia interimară F.A.O. și trimis guvernelor Națiunilor Unite, reprezintă o sumă de deziderate care până la realizare mai au încă de așteptat. Ceea ce trebuie să reținem este intențiunea nobilă de a formula *obiectivele unei politici forestiere mondiale*, de a se ierarhiza problemele după gradul lor de urgență, măsurată și aceasta după necesitățile de reconstrucție, de a difuza cunoștințe despre importanța pădurilor și produselor lor și în rândurile personalităților din organizația Națiunilor Unite, de a furniza materialul de bază pentru marile conferințe internaționale în care se hotărăște asupra soartei omenirii, de a activa pentru dezvoltarea unei conștiințe forestiere în opinia publică mondială, de a organiza al treilea congres mondial forestier, în care programul F.A.O. să fie discutat de specialiștii din lumea întreagă.

In rezumat, F.A.O., organizație mondială de cooperare, este expresia cea mai recentă a conștiinței forestiere în marș. In interesul economiei naționale și al bunei stări a națiunii, pentru promovarea științei și a profesiunii, silvicultorii români sunt gata pentru colaborare, urând organizatorilor succesul necesar pentru realizarea programului.

LITERATURA CONSULTATĂ

1. The interim commission on food and agriculture: *Third report to the governments of the United Nations*. Washington, 1945 (April 25), pag. 27.
2. Technical committee on forestry and primary forest products: *Forestry and primary forest products*. Washington, 1945, (August 20), pag. 39.
3. Food and Agriculture Organization of the United Nations: *Report of the first session of the conference held at the city of Québec, Canada, October 16 to November 1, 1945*. Washington, January, 1946; p. 89.
4. F. A. O.: *Information Service Bulletin*, Nr. 1 (3 Dec. 1945), Nr. 2 (2 April 1946), Nr. 3 (6 June 1946), Nr. 4 (17 June 1946).
5. Karschon, R.: *L'activité des Nations Unies en faveur des forêts*. Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen, Journal forestier suisse, 97 Jahrgang, Nr. 10, Oktober 1946, pag. 471—477.
6. Petriņi, Sven: *Det internationella samarbetet på det skogliga området (International cooperation in forestry)*. Särtryck ur Svenska Skogsvarvsföreningens Tidskrift 1936, Häfte 1, pag. 28.

F. A. O.

Une nouvelle organisation internationale de coopération forestière.

Les Nations Unies ont décidé d'activer par l'intermédiaire de la F.A.O. (Food and Agriculture Organization) en faveur des forêts, vue que l'amélioration de la vie humaine n'est pas possible sans l'utilisation des forêts et des produits forestiers. A cette fin il est nécessaire de mobiliser l'opinion publique mondiale, favorisant la création d'une conscience forestière et la coopération internationale.

Le comité technique de la commission intérimaire de la F.A.O. a élaboré un rapport où on cherche de définir les buts d'une politique forestière mondiale, d'indiquer les moyens de réaliser ces buts et de formuler les grands problèmes de l'heure actuelle.

Il s'ensuit que les organisations forestières internationales d'avant la guerre (l'Union internationale des Instituts de Recherches forestières, l'Institut international d'Agriculture de Rome — section forestière —, le Comité international du Bois le Centre International de Sylviculture) seront incorporées dans la F.A.O. ou, au moins, on doit entrer en relations avec ces institutions afin de coordonner et d'unifier leur activité.

Considérant le programme proposé par le Comité, il en résulte que la F.A.O. sera l'organisation forestière internationale de l'avenir. Les forestiers roumains sont d'accords avec les buts proposés et leurs meilleurs vœux accompagnent les Nations Unies dans la réalisation de leur programme forestier.

V Â N Ă T O A R E

LUCRĂRILE DE AMELIORARE VANĂTOREASCĂ ALE UNUI TEREN DE MUNTE

de Ing. silv. VASILE COTTA

Vânătoarea este o plăcere. Deși vânătorul este obișnuit și cu intemperii și cu obosele, totuși această aleasă îndeletnicire pierde mult din farmecul ei, dacă pe terenul de vânătoare nu există clădiri — fie și improvizate — unde să te poți adăposti și poteci, care să permită multă economie de forțe. Pe de altă parte, ocrotirea rațională a vânătorului nu este posibilă fără sare pentru cervidee și fără hrană în iernile grele. Sunt necesare, deci, o seamă de lucrări, care să facă posibilă ocrotirea și recoltarea ușoară a vânătorului. Terenuri de munte complet și bine amenajate avem puține în țară. Celelalte așteaptă să-și găsească stăpâni cu tragere de inimă și cu resurse materiale, care să le dea, odată cu podoba lor — vânatul abundent — și amenajarea completă.

Pentru cei cari n'au avut ocaziunea să vadă un teren de munte bine amenajat, voi arăta, în cele ce urmează care sunt și în ce constau lucrările de amenajare la un asemenea teren.

I. Clădiri.

1. *Casa de vânătoare.* Constă din 2—3 camere, bucătărie și — când este posibil — baie. Trebuie plasată cât mai în centrul terenului de vânătoare și neapărat lângă un drum care să o facă ușor accesibilă. În cele mai multe cazuri, se plasează lângă o cale ferată forestieră; ajunge, însă, și o șosea practicabilă cu autovehiculul sau chiar numai cu căruța. Să nu uităm că la munte vânătoarea durează mai multe zile (cerb, cocoș de munte, capră neagră), chiar mai multe săptămâni. Casa de vânătoare trebuie să asigure un minimun

Fig. 1. — Canton de brigadier silvic, având și 2 camere pentru scopuri vânătoarești. (Ocolul Ghimpați-Vlașca)

de confort pentru acest timp. Aici își depune vânătorul sau grupul de vânători, bagajul, și de aci pleacă, pentru 1—2 zile, pe teren spre a se reîntoarce apoi pentru un scurt repaus. Calea lesnicioasă de transport permite o ușoară aprovizionare, apoi transportul persoanelor și bagajelor. Cei cu mijloace materiale modeste trebuie să se mulțumească și numai cu o cameră aranjată la un canton de pădurar. La construirea de cantoane, C.A.P.S. poate prevedea în deviz o cameră în plus, atunci când este vorba de un teren de vânătoare, care reclamă acest lucru.

Fig. 2. — Cabană de vânătoare în construcție la Ocolul Silvic Lăpușna, jud. Mureș. (Clișeu I. Man)

2. *Cabana de vânătoare.* Este o clădire simplă, destinată să adăpostească, pentru 1—2 nopți, pe vânătorul care nu se poate întoarce seara la casa de vânătoare. Are, de obicei, două încăperi: una pentru vânători și alta pentru personalul însoțitor. Se face din bârne, fără tencuială. Un pat comun, în fiecare cameră, o măsuță și o bancă este tot mobilierul. Acolo unde ușile și ferestrele sunt expuse furturilor, ele sunt coborâte din munte și urcate din nou numai pe durata vânătoarei. Asemenea cabane se construiesc în apropiere de locul unde va avea loc vânătoarea, de ex.: lângă bătaia cocoșului de munte, în apropiere de zona caprei negre sau acolo unde, nu departe, vom avea, mulți ani, loc bun pentru boncănit de cerb. Este o greșală a așeza cabana departe de un izvor sau pârâu, fiindcă îngreuiază aducerea apei; este tot așa de rău a o pune într'un vârf de munte, în bătaia curenților. Construirea unei cabane necesită sume destul de mari; deaceia, asemenea clădiri nu se fac decât acolo unde sunt cu adevărat necesare și unde vor putea fi folosite

un timp relativ îndelungat. In unele cazuri, îndeosebi la vânătoarea de cervidee, în loc de cabane, ne putem folosi de cantoane de pădurari.

3. *Colibe de vânătoare.* Prezența pe teren a paznicului este necesară în deosebi dimineața și seara, când operează de preferință braconierii și când poate fi observat și cercetat vânatul de către schiul ocrotitorului. Paznicii vor ezita să viziteze părțile îndepărtate ale terenului, dacă nu au unde să se adăpostească peste noapte. De aceea, colibe de vânătoare trebuie făcute în primele săptămâni

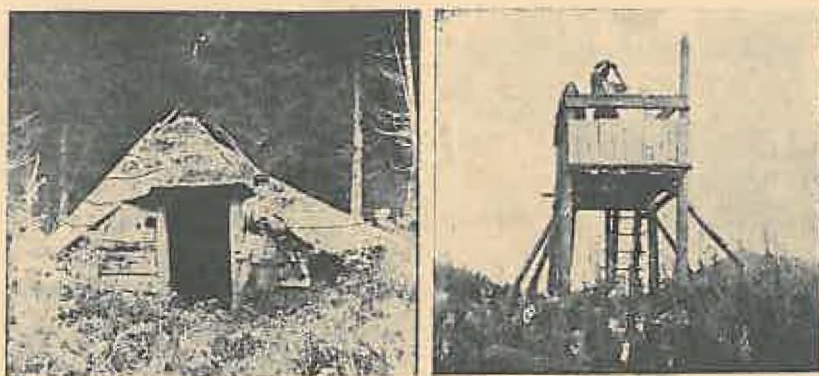

Fig. 3. — Colibă de vânătoare în formă de hexagon regulat.

Fig. 4. — Observator în teren deschis.

după luarea în primire a unui teren. Constau dintr'o singură încăpere, având în interior vatră pentru foc, iar în acoperiș o deschidere pentru eșirea fumului. Foarte frecvente sunt colibe în formă de hexagon regulat cu latura de 2 m cu vatra de foc la mijloc. Deși sunt destinate pentru adăpostirea personalului de pază, ele pot servi, la nevoie, pentru vânători. Se construiesc în acele părți ale pădurii unde nu sunt cabane sau cantoane.

II. Poteci.

Sunt binecunoscute avantajele pe care le prezintă potecile la paza și administrarea unei păduri cu terenul accidentat. Cine a avut de făcut un urcuș de două ore pe o culme cu pantă mare, având și arbori desrădăcinați deacurmezisul, cine a coborât în pârâu cu bolovani, urzici și resturi de exploatare îngrămădite de ape, acela va ști pretui mai bine o potecă bună. Este un fapt dovedit că multe plantații au fost distruse de vite, multe păduri au fost mistuite de

incendii și numeroase lucrări cu caracter cultural la păduri nu s'au făcut din cauză că organele silvice respective, din lipsă de poteci, n'au urcat, la timp, în anumite puncte greu accesibile. Cei care au avut de stins incendii în vara anului 1946 și-au dat seama de marile servicii pe care le aduc potecile în localizarea incendiului, prin faptul că întrerupând pânza de frunziș uscat și de vreascuri rămase dela exploatare, cu oameni puțini este posibilă oprirea întinderii focului. De aceea; putem afirma că lucrează împotriva propriilor lui interese acel proprietar de pădure care nu face o rețea de poteci în cuprinsul pădurii.

Presupunând că n'ar exista nici o potecă din cele menționate mai sus, să vedem care este rețeaua ce trebuie construită.

1. *Potecile de acces* leagă casa de vânătoare cu cabanele sau cabanele între ele. Traseul este ales astfel, încât să fie cât mai scurt posibil, dar panta să nu depășească 10%. Au lățimea de 2 m fiind ușor practicabile și pentru cai. La nevoie, pot servi și pentru scoaterea materialului lemnos din operațiunile culturale, dacă curbele au o rază corespunzătoare.

2. *Potecile de vânătoare* sunt destinate să înlesnească observarea terenului și îndesebii vânătoarea la dibuit (prin apropiat). Ele străbat porțiunile mai frecventate de vânat și merg pe cutele de teren așa încât vânătorul să poată vedea, la distanță cât mai mare, atât în dreapta cât și în stânga. La munte, ele străbat tăierile rase sau definitive; merg prin păduri cu arbori rari (înaintea tăierii definitive); trec pe marginea poienilor sau locurilor de cultură, deci prin porțiuni care permit vederea. Îndată ce arboretul crește și împiedecă vederea, poteca de vânătoare propriu zisă își pierde utilitatea, rămânând doar potecă de acces. După curățirea parchetului de materialul exploatat, se începe imediat construirea de poteci. De altfel, în această fază, costul este mai redus, deoarece nu există încă iarbă și buruieni. Din poteca de vânătoare se pot face scurte ramificații în pozițiile dominante, spre a ajunge în puncte de unde se poate vedea și mai bine terenul. În general, merg pe curba de nivel, au panta maximă de 12—18% și lățimea de 1—1.5 m.

3. *Potecile de legătură*, după cum arată și numele, au rolul de a face legătura între două poteci de vânătoare paralele, sau între o potecă de acces și una de vânătoare. De obicei, traseul are formă

de zig-zag și este cel mai scurt posibil între două puncte. Panta 12—18%, iar lățimea 1—1,5 m. cași la poteca de vânătoare.

Aplicarea unor tratamente mai fine la pădurile de munte, și efectuarea de rărituri la rășinoase, nu sunt posibile fără o rețea de drumuri de scoatere. Pentru motive de economie, lățimea lor ar putea fi și numai ceva peste doi metri.

Iată încă un interes comun al silviculturii și vânătoarei: folosirea potecilor de acces ca drumuri de scoatere și invers.

III. *Observatoarele* (Pătulele) sunt construcțiuni din lemn, compuse din patru stâlpi de 4—8 m. înfiși în pământ, având la celălalt capăt o platformă de scânduri de cca 2/2 m., împrejmuită tot cu scândură de 1,20—1,50 m. O scară servește la urcarea pe această platformă. Scopul urmărit este ca vânătorul sau paznicul să poată sta la o înălțime destul de mare deasupra terenului, fără să fie observați sau simțiți de vânat, de aci putând cerceta terenul pe o distanță mult mai mare decât ar fi posibil de pe pământ. Pot servi și pentru vânătoare, atunci când se aplică metoda „la pândă”, dar ele sunt destinate, îndeosebi, observării cervidelor, putându-se stabili numărul, calitatea, vârsta și proporția între sexe. De aceea, se așează la trecători și mai ales lângă sărării sau adăposturi de hrană.

În teren deschis, observatoarele se fac pe patru stâlpi. În pădure însă, ele pot fi făcute în arbori, așa încât din cei patru stâlpi, unul, doi sau chiar trei stâlpi să fie înlocuiți prin arbori situați la distanță potrivită. Dacă acest mod de construcție prezintă avantajul de a fi eficient, în schimb are și dezavantajul că platforma se deschee foarte ușor atunci când arborii sunt mișcați de vânt. De aci, o trănicie mai redusă. Foarte frecvente sunt observatoarele montate pe un singur arbore, în coroană. Orice observator montat sau legat de arbore, dacă are avantajul de a fi camuflat, în bună parte, în coroana arborelui, prezintă și dezavantajul de a se mișca la bătaia vântului și de a îngreua astfel tragerea, când este vorba de vânătoare. În fine, platforma observatorului poate fi acoperită, ferind pe vânător de ploaie, sau chiar închisă, destinată pentru pândă de urs și mistreț, punând pe vânător la adăpost, în bună parte, din frig. Observatoarele necesită sume destul de mari pentru construcția lor, de aceea, trebuie plasate în astfel de locuri încât să poată fi folosite timp îndelungat; deci investiția să nu fie zădărnice.

IV. *Sărăriile (sărături, salărițe)*, după cum se știe, joacă un mare rol pe terenurile cu cervidee. Sarea poate fi dată vânatului fie în stare curată (drob), fie amestecată cu pământ (lut) în proporție de cca 25% sare. Fiecare procedeu își are avantajele și dezavantajele lui și se aplică după împrejurările locale. La munte, foarte frecventă este punerea sării în trunchi de molid intrați în putrefacție.

Fig. 5. — Brigadierul și pădurarul duc nutreț la adăpostul de hrană. (Clișeu I. Iacob).

Fig. 6. — Sărare în ciotă, pe terenul didactic Brânzasca al Facultății de Silvicultură din București. (Clișeu I. Marghitan).

V. *Adăposturile de hrană (hrănitorele)* sunt necesare în iernile grele. Dar, fiindcă nu știm când vom avea iarnă grea, aceste adăposturi trebuie să existe totdeauna pe teren. Fiindcă noi ne ocupăm, aci, numai de terenuri de munte, vom avea adăposturi de hrană numai pentru cervidee, deoarece mistreților numai în rare cazuri li se dă hrana pe cale artificială. Punând nutreț în aer liber, neacoperit, acesta mucegăește îndată ce plouă, iar vânatul nu-l mai mănâncă. Se pierde, astfel, mult nutreț. De aceea, este preferabil a se face adăposturi acoperite, după unul din numeroasele sisteme cunoscute.

VI. *Ogourile pentru vânat* constau, la munte, din semănături de ovăz, cartofi, napi (*Helianthus tuberosus*), pe care le facem în poieni. Nu este necesar să avem suprafețe mari, într'un loc, ci ajung și întinderi de câte 500—1000 m², dar să fie multe și bine repatrizate pe teren. Scopul urmărit nu este hrănirea propriu zisă, ci îndeosebi reținerea vântului înainte și în perioada boncănitului.

Toate semănăturile de acest fel trebuie împrejmuite, altfel vor fi nimicite de vânat înainte de vreme. În momentul pe care-l socotim potrivit, rupem gardul, lăsând vânatul să intre în semănături, dar nu deodată la toate porțiunile, ci pe rând. Spre deosebire de ogoarele din terenurile de vânat mic, cele din regiunea de munte ne aduc servicii numai vara și toamna, deoarece pe timpul iernii, zăpada acopere totul.

VII. Diverse alte instalațiuni.

1. *Bordei pentru pânda de lupi.* La marginea pădurii, lângă o poiană, se face un bordei de 2/2 m. pe cât posibil pe un teren înalt. În poiană, la distanță de 25—30 m., se pune hoitul. Bordeiu fiind îngropat în pământ cca un m., este relativ călduros, încât vânătorul bine îmbrăcat poate chiar dormi într'ânsul chiar și iarna. Se înțelege că bordeele de acest fel se fac în punctele unde lupii au trecători, lucru ce este ușor de stabilit iarna pe zăpadă.

2. *Observator pentru vânătoarea de urs la hoit.* Se face un observator închis bine, pentru a diminua efectul frigului, așa cum a fost descris mai sus, iar la 25—30 m. se pune hoitul *).

Cu aceste lucrări, putem considera completă amenajarea unui teren de vânătoare de munte.

Les travaux d'aménagement cynégétique en montagne.

L'auteur montre les aménagements de nature cynégétique qu'on doit faire dans une forêt de montagne, pour que les chasseurs aient des conditions acceptables au point de vue du logement, de circulation et de l'exécution de la chasse. Il passe en revue: les maisons et les cabanes de chasse, les sentiers de diverses catégories et les observatoires.

En deuxième rang, il signale les aménagements qu'on doit faire pour que le gibier trouve les meilleurs conditions de vie: les saunières, les dispositifs où on met la nourriture nécessaire au gibier pendant l'hiver et les terrains cultivés avec les plantes les plus recherchées par lui.

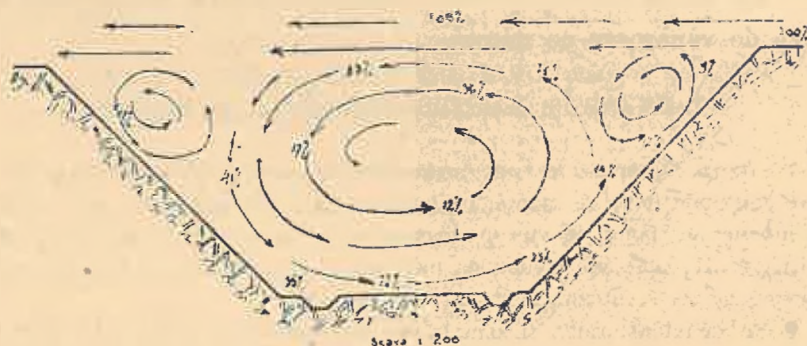
*) A se vedea descrierea amănunțită a metodei, în articolul „Vânătoarea urșilor la hoit” de O. Witting. Revista Pădurilor 5—8/1946.

INTERNĂ

● Protecția căilor de comunicație prin mijloace forestiere.

În ședința din 1. Martie a. c. a Cercului de Studii Forstiere al Societății „Progresul Silvic”, d-l ing. Ilie Mateescu, asistent la Catedra de Construcții și Instalații de Transport Forestiere dela Facultatea de Silvicultură a ținut conferința cu titlul de mai sus. Această conferință a constituit una din cele trei teme dezbătute în cadrul unui Symposium prezidat de d-l ing. consilier M. Petcuț, având ca subiect general „Problema împăduririlor în stepe române” (d-nii ing. Dr. I. Vlad și ing. St. Rubțov au vorbit respectiv despre: „Împăduriri în stepă” și „Aspecte tehnice și staționale ale problemei”).

În continuarea preocupărilor pe care le-a avut în serviciul Căilor Ferate, d-l ing. Ilie Mateescu a prezentat un comentariu documentat al problemei „Protecției căilor terestre de comunicație prin mijloace forestiere”.

Formarea turbioanelor.

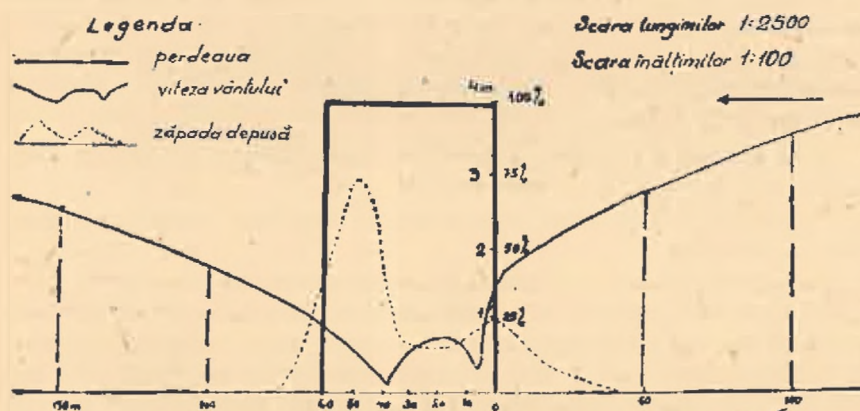
O condiție sine qua non a circulației este asigurarea continuității și siguranței căilor de comunicație. În regiuni de stepă sunt de înlăturat sau de prevenit efectele dăunătoare ale vânturilor, îndeosebi iarna, când pot provoca înzăpeziri și deci întreruperi în explcătarea drumurilor în general și a c. f. în special. În țara noastră problema se pune cu acuitate în regiunea Câmpiei Române, unde efectul înzăpezirilor este mai simțit.

Cauza principală a înzăpezirilor este formarea vârtejurilor. Din experiențele făcute în tunelele aerodinamice (La Staț. experim. forest. din Rucin — U.R.S.S.) rezultă că în spațiile adăpostite se formează turbioane (vârtejuri), curenți de sens contrar celui principal din care au provenit, conduși de for-

mele specifice ale adăpostului. Zăpada nu se mai depune în adăposturile mai adânci de 8,0 m, curentul principal fiind deviat. Umpluturile pot crea și o zonă liniștită.

Dintre cauzele incidentale (inundații, avalanșe, accidente diferite) și cele periodice (înzăpeziri prin vânt), ultimele produc cele mai grave turburări circulației. Porțiunile de cale așezate în săpături (tranșee) sunt cele mai expuse, depunerea fulgilor fiind un efect al scăderii puterii de antrenare a curenților de aer în spațiul depresiunii. Pentru asigurarea continuității circulației sunt de preferat măsurile de combatere directă, cele preventive. Între acestea se situează:

- așezarea de panouri mobile de scânduri;
- amenajarea de garduri de traverse;
- înălțarea platformei prin lucrări de terasament;
- construirea de diguri (cavaleri) de pământ, ziduri de zăpadă, cărămidă sau beton;
- instalarea perdelelor forestiere de protecție.

Efectul perdelelor parazăpezi.

Față de costul ridicat al soluțiilor provizorii și de eficiența lor relativă, perdelele forestiere prezintă o superioritate practică demonstrată. Din punct de vedere forestier, atât prin particularitatea culturii lor cât și prin influența lor asupra vântului, umidității atmosferei și chiar asupra peisagiului, perdelele forestiere oferă un câmp de preocupări deosebit de interesant.

Primele perdele forestiere au apărut în Canada, U.S.A., U.R.S.S., Ungaria și alte țări, pentru protejarea culturilor agricole, a fermelor și a așezărilor de coloniști. La noi I.C.E.F.-ul are lucrări avansate pentru cercetări în acest domeniu în stațiunile sale de la Mangalia, Schitu și Jegălia. Lucrările făcute de Regia Autonomă a C.F.R. (Buzău, Brăila, București, Constanța) pentru protejarea căilor nu au dat rezultate din cauza insuficienței organizării serviciului respectiv.

Perdeaua eficientă este cea care crează dealungul căii un mediu de pădure, știut fiind că o porțiune de cale ce străbate o pădure nu se înzăpezește.

Perdelele mai late de 40 m. rețin zăpada în cuprinsul lor. Pentru lățimi sub 40 m. s'a constatat că este necesar a se da o distanță de linie suficientă pentru ca zăpada care scapă din perdea să nu acopere calea. Perdelele înguste sau gardurile vii în fășii acționează ca și panourile mobile reținând zăpada numai în spațiul adăpostit. Spațiul de acumulare a zăpezii e în funcțiune de scăderea vitezei vântului prin efectul prezentei perdelei.

Conferențiarul se pronunță pentru perdele cari constituie un obstacol cât mai dens. În acest scop recomandă:

1. plantații dese, urmărindu-se a se crea o cât mai timpurie încheere a masivului;

2. păstrarea stării de „hățiș“, aceasta oferind o consistență maximă

3. elementele de păriș ce se individualizează să facă obiectul unor extracții împrăștiate, urmărindu-se obținerea de lăstari (regim crâng cu tratament grădinarilor);

4. să fie preferate speciile rezistente la praf, fum și curenți aerieni puternici și cele de umbră cu mare putere de lăstărire;

5. să fie evitate speciile purtătoare de agenți fitopatogeni (Berberis, Rhamnus, Crataegus) precum și cele cari, drajonând, ar invade terenurile de cultură din afara perdelei;

6. să se prefere pe liziera exterioară arbuști ghimpoși iar pe cea interioară arbuști fructiferi și cu flori mellifere;

7. profilul perdelei poate fi asimetric, cu înălțimea maximă în partea opusă căii protejate.

În vederea punerii la punct a amănuntelor tehnice este necesară înmulțirea stațiilor regionale de experimentație. Instituțiilor direct interesate (Min. Lucr. Publ. și Comunicații prin Dir. C.F.R. și D. G., D., precum și Min. Agr. și Domenii prin Dir. Silvică și ICEF.) le revine sarcina luării unei atitudini oficiale în această problemă. În măsura în care adaptările sunt posibile sau identitățile staționale sunt reale, trebuie luate în considerare experiențele și practica rusească în acest domeniu.

Politica de Stat față de problema perdelelor forestiere pentru protecția căilor de comunicație poate fi privită sub trei aspecte:

a) social-economic (exproprieri, reduceri de impozite pentru proprietari, încadrarea problemei în programul general de sporirea patrimoniului forestier al țării);

b) tehnic (colaborarea serviciilor silvice ce s'ar crea în M. L. P. C. cu Dir. Silvică M. A. D. și ICEF);

c) juridic (modificarea D. L. Nr. 418/1943, în sensul ca lucrările să se facă din fonduri proprii de către instituțiile interesate, extinderea regimului silvic asupra acestor perdele).

Urmărit cu un viu interes, în expunerea sa, conferențiarul pune următoarele concluzii în ceea ce privește utilitatea și posibilitatea de realizare a perdelelor forestiere pentru prevenirea înzăpezirilor:

— dată fiind unitatea publică a acestor lucrări, acțiunea trebuie dirijată și sprijinită de Stat *);

— crearea de Servicii speciale în Direcțiile interesate și încadrarea lor cu elemente componente, posturile de resort tehnic forestier atribuindu-se silvicultorilor;

— colaborarea armonioasă între departamentele cointerestate la bunul mers al acestor lucrări.

(13)

T. C.

● Expoziția Casei Pădurilor Statului.

Redresarea vieții noastre economice este condiționată de materialele indispensabile, între cari lemnul deține un loc de frunte, deoarece ia parte ca element principal în transporturi, construcții, agricultură, lucrări hidraulice, industrii chimice, gospodăria țaranului și a muncitorului, etc.

La 23 August 1944, majoritatea industriei și gospodăriei forestiere era distrusă sau dezorganizată în urma retragerii trupelor inamice. Intreaga economie națională era amenințată, prin lipsa lemnului, necesar în construcții, refaceri, etc., în timp ce trebuia să livrăm cantități importante de lemnărie în contul Convenției de Armistițiu.

Casa Pădurilor Statului, care deține numai 1.595.000 Ha, din totalul păduros al țării de 6.325.000 Ha, adică 25%, prin măsurile luate în ultimii ani, fără a precupeți nici un efort sau sacrificii, a putut acoperi până la 40% din nevoile în lemne de foc, cherestea, traverse, lemn de celuloză, etc., necesare refacerii țării, instituțiilor de utilitate publică, populației dela sate și orașe, I.O.V.R., etc., contribuind cu o cotă mare la acoperirea comenzilor pentru Convenția de Armistițiu și acordul comercial din 12 Mai 1945 cu U.R.S.S.

Paralel cu exploatarea, comercializarea și industrializarea lemnului, CAPS-ul se ocupă cu refacerea domeniului forestier al Statului, prin plantarea regiunilor distruse în mod sălbatic în trecut și prin ameliorarea arborilor existenți, introducându-se în ele totdeauna esențe de o cât mai mare valoare. În anul 1945-46 s'au plantat peste 7.000 Ha și s'au pus în valoare cca 1.000 Ha terenuri improductive.

Ca activitate pe plan social, CAPS-ul s'a străduit să îmbunătățească situația funcționarilor și muncitorilor săi organizând 160 economate.

Cu toate dificultățile mari de neînving — CAPS-ul a reușit într'un interval de 1 an, să refacă peste 60 Km căi ferate forestiere, să pună în funcțiune 45 gateri, să transporte pe căile ferate proprii peste 2.000.000 tone kilometrice, să sporească forța motrică a mașinilor dela fabricile de cherestea dela 2.200 H. P. la 4.200 H. P. și să procure funcționarilor și muncitorilor — prin economate — de 5—10 ori mai multe mărfuri ca în anul precedent.

Cu scopul: a) evidențierii realizărilor; b) difuzării în masa consumatorilor și a tuturor responsabililor oficiali și neoficiali a rolului și importanței pădurii

* Prin D. L. Nr. 2.889 din 25.IX.1946 s'au declarat de utilitate și cu caracter urgent lucrările de plantații contra înzăpezirilor dealungul următoarelor linii ferate:

București-Constanța, București-Giurgiu, Giurgiu-Videle, Urziceni-Făurei, Plocești-Tândărel, Făurei-Tândărei, Buzău-Galați, Costești-Roșiori-Turmu Măgurele, Roșiori-Zimnicea, Piatra Olt-Corabia, Crlivoa-Calafat, Costești-Slatina-Piatra Olt-Filiași.

Terenurile afectate lucrărilor se expropriează.

și a lemnului ce produce, ce trece în consum sub formă brută, semiindustrializată, industrializată sau ca produs finit.

c) necesității crutării pădurilor, împăduririi terenurilor exploatate, degradate sau inundabile, și raționalizării consumului lemnului sub orice formă,

d) și pentru instaurarea unei politici sociale care să aibă la bază lemnul, singura bogăție naturală în multe părți ale țării, unde formează mica posibilitate de existență a populației.

Casa Pădurilor a organizat o expoziție în sala de festivități a Soc. „Progresul Silvic” din București, în intervalul de timp dela 6 Martie 1946 la 1 Iunie 1946.

S-au expus în această expoziție standuri privind lemnul de exploatare și până ajunge să fie exportat prin depozitele CAPS, din Galați. S-a dat o deosebită importanță produselor finite, începând dela coșurile și mobilele de nule, și până la mobila țărănească, confecționată în atelierele T.C. de Argeș.

Un colț care a atras atenția tuturor a fost industria casnică a Motilor în care s'au expus tot felul de obiecte casnice din lemn.

Pentru a se putea face o idee plastică asupra exploatării și transportului lemnului sub diferite sisteme s'a făcut o machetă de ansamblu, instalată în mijlocul sălii, privind exploatările și transportul lemnului în Centrul C. de Argeș.

O mențiune deosebită merită macheta Direcției Culturii Pădurilor, în care s'a putut vedea toate lucrările de refacerea pădurilor pe terenurile exploatate.

Deschiderea expoziției a avut loc într'un cadru sărbătoresc, în ziua de 8 Martie a. r., în prezența mai multor membri ai Guvernului și reprezentanților diferitelor Administrații publice și instituții economice. D-l Prim Ministru al țării, Petru Groza, precum și d-l ministru al Agriculturii și Domeniilor, R. Zăroni, au vizitat expoziția ulterior cu care prilej au putut să constate efortul făcut de administrația silvică a pădurilor Statului pentru îmbunătățirea stării pădurilor și a exploatării lor.

V. C. Filip

ACUM 50 DE ANI

● Preocupările manifestate în paginile Revistei Pădurilor din numerele apărute în August și Septembrie 1896 se roteau în jurul următoarelor subiecte: învățământul silvic, valorificarea fagului, Casa de Credit a corpului silvic, organizarea serviciului silvic, relațiunile dintre elementele meteorice și pădure, biblioteca personală a silvicultorului, amenajarea pădurilor, corecțiunea torențiilor, activitatea profesională silvică în alte țări, legea de organizare a corpului silvic român.

Remarcabilă ca noutate este ideea unei Case de Credit, unui „CEACS”, acum o jumătate de secol, de reținut este de asemeni, că în materie de terenuri degradate (corecțiunea torențiilor) Corpul silvic își are o tradiție activă încă dela începuturile lui, și că legăturile profesionale cu străinătatea se cultivau intens sub diverse forme: studii la fața locului (concedii, misiuni speciale pentru

aceasta), utilizarea literaturii forestiere din Centrul și Vestul Europei, pentru probleme anumite, informarea curentă despre manifestările silvice în diferite țări (expoziții, organizarea serviciului silvic, etc.). În stârsit, menționăm publicarea tabloului de 164 „silvicultori recunoscuți de minister pentru ridicarea în plan și amenajarea pădurilor particulare în conf. cu disp. legii promulgate la 18 Martie 1896 prin care s'a modificat art. 6 din Codul Silvic”. — Repetăm ce subliniam într-o cronică precedentă: acest tabel este începutul legii de organizare a Corpului Silvic Român, sau, cu alte cuvinte, corpul silvic român, numărând 164 de silvicultori, a început ca atare, legal, acum cincizeci de ani.

● În detaliu, subiectele sunt tratate după cum urmează: Despre „Școala de Silvicultură” (pag. 225—234) scrie foarte acidulat G. Stătescu, care observă la Român: un temperament prea pripit și un egoism politic, manifestat în mania de a desființa un lucru făcut de alții, pentru a-l reface în urmă fără a-l îmbunătăți, ceea ce duce la cheltuieli de prisos și o învârtire în cerc vicios. Școala de Silvicultură este o oglindă a acestei firi a Românului: înființată în 1851, cu trei cursuri speciale sub conducerea a trei profesori francezi silvicultori, este desființată în 1853. La 1860 se reînființează cu aceleași cursuri, cu profesori români; dar se desființează la 1904. Se reînființează la 1884 se desființează în 1880, dela 1886—1894 cursuri mixte, la Herăstrău („Ferăstrău”), de agricultură și silvicultură, plus un an de practică pentru cei ce se dedicau serviciului silvic. La 1896 se reînființează Școala dela Brănești.

Stătescu constată următoarele defecte Școlii dela Brănești:

- lipsa unui debuseu pentru absolvenți (nesiguranța serviciului la Stat);
- poziția nepotrivită a Școlii (departe de oraș și într-o regiune fără codru);
- insuficiența programului și condițiilor de admitere a elevilor (patru clase gimnaziale);
- insuficiența programului de învățământ a școlii (catedre de cursuri combinate, restrânse).

Concluzia lui Stătescu: Școala de silvicultură este necorespunzătoare școlii pentru care a fost creată și deci: ori se reformează după o lege mai rațională spre a corespunde necesităților ori se desființează pentru a nu mai încărca bugetul țării. În acest din urmă caz este mai economic și mai folositor a trimite 2—3 tineri pe an la școlile din străinătate.

„Ceva despre fag” (pag. 245—248) scrie Ioan Ionică student silvic în Schemnitz. În fond, dă după buletinul Soc. forestiere belgiene informații despre varietățile lemnului de fag. Remarcăm, că pune în circulație, pe atunci, cunoștințe despre rase, distingându-se fagi tardivi de cei precoci. Diferențele între acestea fiind tardivul înfrunzește circa 15 zile mai târziu, are frunzele marcescente, preferă stațiunile înalte, lemnul lui este alb. (I se zice chiar „fagul cu inima albă”) tare, durabil, propriu pentru construcții și industrie. Ceea ce este surprinzător pentru cunoștințele obișnuite este afirmația, că traversele de fag (fag alb, înțecat cu creuzot) sunt mai rezistente decât cele de stejar.

În „Încercări și experiențe asupra lemnului de fag” (pag. 278—281) Grigore Părvulescu, absolvent al Școlii silvice din Aschaffenburg (Bavaria), traduce dintr'un studiu german (P. v. Alten) „cele mai principale pro-

prielăți ale lemnului de fag" expunându-le mai ales în cifre (gravitatea, umiditate, densitate, etc.).

Tot Stătescu, semnând însă numai cu inițialele G. S., dă informații despre „**Influența pădurilor asupra grindinei**” (pag. 239—245), arătând că „pădurile au fără îndoială o acțiune protectoare” împotriva grindinei, numai că „o simplă perdea de arbori nu ar putea proteja suficient pământurile cultivate, ci numai un masiv păduros de oarecare întindere”. Luând ca exemplu lucrările lui Becquerel (Franța), Künzer (Prusia), Riniker (Elveția), Stătescu opinează că asemenea cercetări ar fi interesante și pentru România având în vedere pagubele pe care le provoacă grindina culturilor agricole și conchide: „La Școala de Silvicultură de la Brănești, laboratorul de fizică și chimie s'ar putea acomoda mai mult în stațiune de cercetări forestiere, care punându-se în legătură cu agenții forestieri să studieze atât diferitele produse ale pădurii în raport cu diferiții factori ca săi izol, esențe, lumină, căldură, tratamente, vârstă, etc.), cât și influența pădurii din diferite puncte de vedere. Căci, un laborator pentru a prepara elevii oxigen și hidrogen ar fi o utopie”.

Ca rezultat al studiilor pe teren, P. Antonescu, în „**Metoda actuală austriacă**” (pag. 234—239) scrie în continuare despre operațiunile relative la amenajament și anume despre fixarea pe teren a cadrului amenajamentului și descrierea parcelară, iar B. D. Neagoe în „**Studiul asupra corecțiunii torenților în Austria (1895/96)**” raportează cum și-a îndeplinit misiunea dată în acest scop. Stilul este memorialistic, însă dând la o parte balastul de literatură, se constată o serie de date tehnice notate cu multă răbdare de a se instrui și de a aplica în țară cele văzute.

În chestiunea „**Casa de ajutor a pădurarilor**” (pag. 257—259) P. S. A. (probabil pseudonim de mare al lui P. S. Antonescu-Remuș) după pledoaria de rigoare, propune concret pentru străngerea fondurilor o cotizare de 1% din salariul anual a tuturor agenților silvici de toate gradele, la care s'ar adăuga contribuția proprietarilor și exploataților de păduri; scopul „Casei” să fie ajutorarea celor văzuți în nevoie, dar și premiarea celor ce muncesc; iar statutele să fie elaborate și admise de Soc. „Progresul Silvici”. — Actualul CFEACS își poate pune la dosarul istoric și această piesă documentară.

Continuând expunerea din numerile trecute, despre „**Organizarea serviciului silvic**” (pag. 259—269) N. R. Danițescu scrie acum despre sporirea personalului și reglementarea remunerațiilor, despre încercările făcute în trecut pentru organizarea serviciului și cauza nereușitelor. — Aflăm astfel, despre activitatea în țară a lui Bouquet de la Grye, Ch. Broiliard, Huffer, Pilschak (au costat mai mult de 120.000 lei aur). În concluzie, Danițescu cere: o lege sau cel puțin un regulament al serviciului silvic, stabilitatea mai mare pentru ministru de resort (Agricultură, mine, păduri, Industrie, Comerț) și o educație economică mai dezvoltată la funcționarii sili ai serviciilor economice din minister.

T. Bălăneș

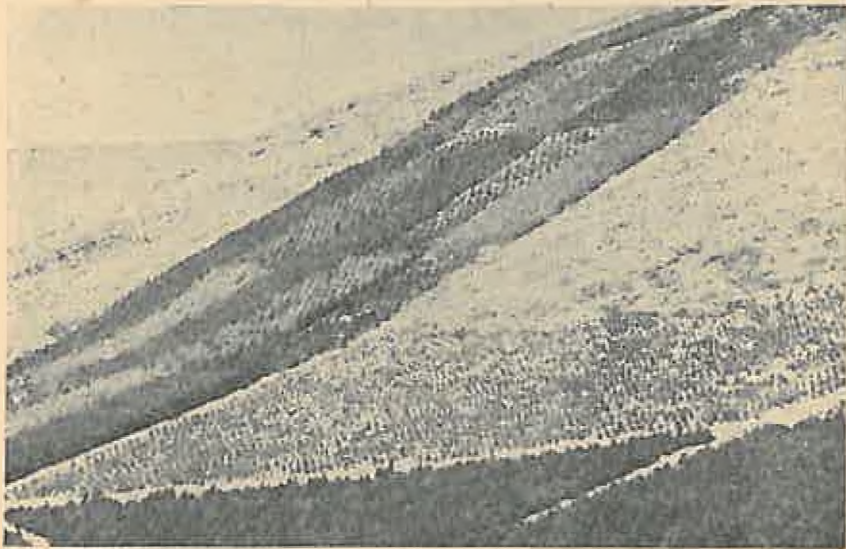
EXTERNĂ

● ANGLIA. Probleme în legătură cu împăduririle.

În timpul celor două războaie mondiale Marea Britanie a verificat un mare adevăr. În termeni generali, acest adevăr este formulat astfel: O țară, care-și neglijează resursele naturale pentru aranjamente de ordin co-

mercial, își fură singură căciula. Au ajuns să vorbească așa, pentru că erau cât pe aci să piardă războiul din cauza lipsei lemnului. De necrezut, însă așa stă scris oficial în Isoarele din care ne informăm.

În adevăr, Marea Britanie, ca și Spania de altfel, este o țară cu puține păduri: 1,5 mil. ha față de 25 mil. ha suprafață. Nu mai subliniem că și ceea ce există nu este în mod exemplar îngrijit (declara Englezii). Explicația stă în faptul că în secolul trecut Anglia era preocupată cu industrializarea ei și și neglija pădurile, în timp ce în Franța și Germania (pentru a rămâne în Westul Europei), științele forestiere erau din ce în ce mai cultivate, iar pădurile mai

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 1. — Plantație experimentală pentru a se afla influența factorului altitudine. În această fotografie se arată o metodă de a planta în acest scop (metoda covorului): cinci specii la diferite altitudini. Vigoarea de creștere este unitatea de măsură a influenței altitudinii.

îngrijite. Judecata Englezilor era clară: vremea corăbiilor de lemn a trecut, iar schimbul produselor manufacturate se face avantajos cu lemnul brut de peste hotare. Și a venit războiul. Primul război mondial. După cum au declarat oficial, erau să-l piardă din cauza lemnului. Datorită unei mici rezerve, îngrijite de proprietari atenți și respectuoși față de interesul public, s'a salvat situația: 250.000 ha au fost doborâte, dintr'un total de 1,5 mil. ha cât dispune Anglia, în 1914—18. Situația s'a repetat în cursul războiului: 1939—1945 când alte 300.000 ha au fost doborâte. Să reținem proporția: Circa 1/3 din suprafața totală păduroasă a fost distrusă.

Spre deosebire de primul război mondial, al doilea i-a găsit pe Englezi cu un început de organizare forestieră. Și le-a prins bine. Acest serviciu se numește Comisiunea Forestieră (Forestry Commission) și are următoarele

misia: să restabilească pădurile statului și să supravegheze folosirea pădurilor din proprietatea particulară, ajutând însă gestiunea acestora. Vorbind cu oarecare aproximație, administrația for silvică este cam cum exista la noi până în 1930 (CAPS.+Dir. Reg. silvic.+P.P.J. la un loc). Precis nu se poate spune încă nimic, pentru că această Comisiune abia în timpul din urmă a fost integrată în Ministerul de Agricultură. Acum se lucrează la definitivarea statutului ei și al organului exterior.

În 25 de ani de existență această Comisiune Forestieră a înregistrat următoarele realizări:

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 2. — Exemple de plantațiuni în teren liber pe mari suprafețe, totuși reușite și în stare să suporte rigoarea iernii.

— a achiziționat 625 mii ha (din care 250 mii sunt deja plantate, 200 mii rămân a fi plantate, iar restul este destinat altor întrebuintări sau este impropriu pentru păduri);

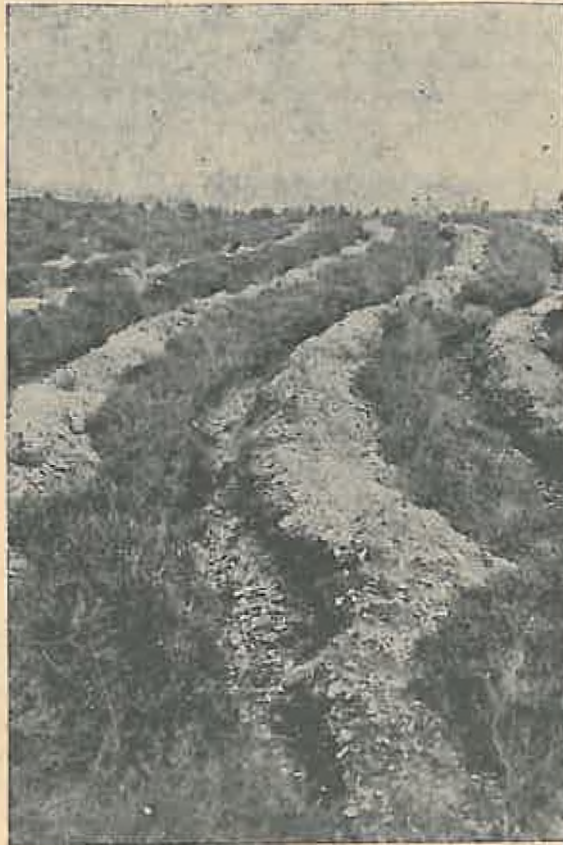
- a creștat un nucleu de forestieri;
- au fost inițiate cercetări forestiere.

Importanța acestor fapte se apreciază înal ușor dacă se ține seama de proiectele actuale: mărirea suprafeței pădurilor a Marii Britanii la 2,5 mil. ha (Repetăm: acum are 1,5 mil. ha). Pădure există, propriu zis numai pe 1 mil. ha, de unde rezultă că 1,5 mil. ha vor deveni pădure pe cale de plantațiuni. Programarea acestor lucrări este făcută: 5 perioade a câte 10 ani. Cheltuielile pentru primii zece ani se estimează la 47 mil. lire. Ce se scontează prin realizarea acestui program? Următoarele:

— mărirea producției: în 50 de ani Marea Britanie va putea produce 30% din cantitatea de lemn necesară pentru acoperirea cererilor de pe piața internă. Până la război, această producție era de 5%.

— sporirea întrebunării mâinei de lucru: pe viitor va fi nevoie de 250.000 muncitori forestieri permanenți (admitându-se ca necesar 1 lucrător la 10 ha).

Bine înțeles, acestea sunt... planuri. Traducerea lor în lucrări de teren mai reclamă și o înțelegere între specialiști în legătură cu speciile de plantat. Discuțiunile par a fi încă neterminate în această privință. Comisiunea Fores-

Cu permisiunea Oficiului de presă Britanic.

Fig. 3. — Plantațiuni în terenuri degradate. O metodă care a dat cele mai bune rezultate este, după cum se vede în fotografie, prepararea terenului prin săparea tranșelor, în care se execută propriu zis plantațiile.

tieră a opinia să se planteze numai rășinoase indigene și exotice. Foioasele și-au găsit însă imediați apărători pentru motive de ordin științific, economic, estetic, și sentimental. Fagul, mesteacănul, frasinul și mai ales stejarul (folosit altădată pe scară întinsă în construcția corăbiilor) au dat insulei un anumit caracter și peisaj (prin calitățile și aspectul lor), amenințate astăzi să dispară, de către exoticele și rășinoasele preconizate de comisiune.

În afară de această controversă, Englezii mai au de rezolvat o problemă: cum să se asigure exploatarea rațională în pădurile particulare. Soluția Comisiunii pare a fi ingenioasă (pentru condițiile din Anglia): pădurea socotită necesară pentru producerea de lemn este „dedicată” de proprietarul ei acestui scop. Terenul va fi folosit, prin urmare, având în vedere obiectivul esențial: producerea lemnului. Pentru aceasta, proprietarul este obligat să întrebuinteze personal calificat, să exploateze pădurea după un amenajament aprobat de Comisiune și să țină o contabilitate corespunzătoare. În schimb, statul îi acordă o asistență financiară, până când pădurile astfel organizate și administrate devin rentabile. Subvenția se ridică la 25% din cheltuielile angajate. În cazul când proprietarul unei păduri, socotită necesară pentru producerea de lemn, refuză să o „dedice” acestui scop și să o exploateze după amenajament, se sugerează achiziționarea ei de către stat. Reținem deci aceste două elemente: **creditul forestier și personalul calificat**. Când statul dispune de ele, intervenția lui în proprietatea particulară este eficace. Dacă nu dispune, intervenția nu are rost, căci nu conduce la ameliorarea și mărirea producției.

Banii se găsesc mai ușor, probabil, în Anglia. Nu se face mențiune de dificultatea de procurare. Pentru personal însă, facultățile de silvicultură se prepară să acorde mai multă importanță formării specialiștilor în materie de împăduriri. Cu sinceritate, Englezii recunosc: „avem nevoie de un mare număr de specialiști, pentru că acum când începem să ne ocupăm de pădurile noastre, ne dăm seama că sunt multe lucruri pe care nu le cunoaștem”. În unele cărți vechi mărturisirile de acest gen se numesc începutul înțelepciunii și una din cheile succesului.

Dar specialiștii nu se numără numai printre intelectuali, ci și în rândurile muncitorilor manuali. De aceea, problema prezintă și aspecte sociale foarte interesante. Angajările de muncitori forestieri permanenți au început, asigurându-li-se 150 de zile de lucru pe an. În restul timpului își cultivă pământul lor, își cresc păsările, vitele etc. sau lucrează suplimentar la pădure. Aglomerările de muncitori de pădure vor face să se nască sate noi. Cum de altfel au și început în Scoția, unde plantațiile pentru ceea ce se va numi mai târziu „pădurea Kielder” (care va fi cea mai mare pădure din Anglia), sunt în curs de execuție, aci există deja un nucleu de sat. Mai târziu se va face biserica, apoi primăria, poșta, se vor deschide 2—3 magazine, se va dezvolta o activitate fermieră, etc.

Și așa, dintr'un pustiu, **prin pădure, o nouă comunitate omenească**, pornită fiind dela un scop precis: satisfacerea cerințelor comerțului și buneii stări sociale, va afla în acest mediu o sursă de viață și de inspirație, va da individului posibilitatea de a se exprima în fericire și muncă. Prin aceasta, mai departe gândind, „Marea Britanie va găsi o bogăție care depășește cu mult pe aceea a banilor și a resurselor forestiere”.

Englezii sunt visători, dar constructivi și cu deosebire optimiști.

(După materialul informativ pus la dispoziție de biroul de presă britanic).

● Relațiuni internaționale.

Acțiunea de restabilire / a relațiilor internaționale culturale și economice cu cercurile forestiere de peste hotare continuă ca și până acum din afară către noi, prin încercările de instalare a punților de legătură. Metoda adoptată este cea clasică: **deocamdată** informarea reciprocă pe baza schimbului de publicații de specialitate. Pentru mânăitorii condeelor noastre, multe puține câte sunt și la noi, mai modeste sau mai pretențioase, se poate spune că este un moment de a încerca o satisfacție de vreme ce este o ocaziune de prețuire a scrisului și a studiului, o ocaziune de a ieși din pozițiunea de cenușereasă pe care o are acest „păcat al tinereții“, între câte activități va fi numărând și profesiunea de silvicultor.

În esență, este vorba despre două adrese primite în toamna aceasta (1946). Una este venită din FRANȚA și anume dela așa numita „Commission internationale des Industries Agricoles“ (18, Avenue de Villars Paris VI-e). Această organizație are un serviciu de documentare, care face să se publice o revistă intitulată „Revue Internationale des Industries Agricoles“, unde cei interesați pot găsi extrase din literatura internațională în materie. Desigur că noțiunea de „Industria Agricolă“ este întrebunțată aici într-un sens foarte larg, incluzând și economia forestieră. De reținut pentru cititorii noștri este faptul că prin această comisiune, în afara de orientarea în literatura de specialitate prin înlesnirea revistei, se poate obține orice informație la cerere (în materie de specialitate) și că serviciu fotografic al Comisiunii este în măsură să furnizeze reproducerea pe microfilm ale ori căror texte care interesează și care ar fi inaccesibile (reviste, tratate epuizate etc.).

O a doua adresă a venit din AMERICA dela FAO din cadrul UNO (sau pe românește ONU). Prin aceasta se cere a se trimite de către Institutele și societățile noastre silvice publicațiile principale de specialitate în vederea documentării. FAO este organizația pentru agricultură și hrană, dar este pe cale de a înjgheba și o activitate forestieră, adică în materie de păduri și produse forestiere. În acest scop s'a hotărât de a aranja schimburi de publicații din toate țările pentru a se avea o orientare cât mai fondată în materie. Pe baza acestor informații se va publica un periodic FAO, care se va trimite cu titlul de reciprocitate tuturor care au acceptat schimbul.

Mărturisim un sentiment de satisfacție și parcă de siguranță când vedem cum se rupe tăcerea din jurul nostru, cum vin străinii și ne caută, ne întreabă ce cercetăm, ce scriem, cum gospodărim ce posedăm, vor să stea de vorbă cu noi. Și mai ne pare bine că bat la ușă la vechile adrese, pe care se vede că nu le-au uitat în timpul războiului. Însă suntem și oarecum contrariați când constatăm, de data aceasta o revenire la încadrarea tot în agricultură a economiei forestiere, deși toată lumea știe că pădurea nu-i ogor iar silvicultura nu este agricultură.

Probabil, pe viitor, după ce-și va fi câștigat pozițiunea politică, economia forestieră va fi menționată și ea în titulatura organizațiilor internaționale.

T. Bălănică

CINEGETICĂ● **S'a prăbușit un stâlp al vânătoarei.**

În această rubrică, obicinuim să scriem, ceva și despre acei membri ai Societății „Progresul Silvic”, plecați dintre noi, care s'au evidențiat, în mod deosebit, în domeniul activității vânătoarești. De data aceasta, avem tristul prilej să înregistrăm prăbușirea unuia din principalii stâlpi ai victii cinegetice: **Anastase Nedelcovici**, inginer consilier silvic, fost administrator al Casei Pădurilor Statului.

Ca vânător, defunctul avea ținuta distinsă a vânătorului din Apus și era un sever păzitor al eticii cinegetice. În calitate de administrator al Casei Pădurilor, a sprijinit atât cu vorba cât și cu fapta orice inițiativă sănătoasă în domeniul de care ne ocupăm. Societatea de vânătoare „A.V.I.S.” a inginerilor silvici din București n'ar fi ajuns la nivelul pe care-l știm, fără sprijinul lui A. Nedelcovici, dat atât ca director regional cât și ca administrator CAPS. Aceeași corectitudine vânătoarească de care da el însuși dovadă, o pretindea și celor pe care-l comanda. Din acest punct de vedere, n'a existat un mal sever judecător pentru acei subalterni ai săi care, călcând legea, aduceau o atingere prestigiului Instituției. Plin de tact, a reușit să readucă la Casa Pădurilor cele două Ocoale Silvice regale de vânătoare, Casa Verde și Chișineu-Criș, iar prin activitatea depusă și-a câștigat încrederea și marea prețuire a defunctului Anton Mocioni, Mare Maestru al vânătorilor regale.

Dar, mai presus de toate, Anastase Nedelcovici a fost un dărz apărător al drepturilor Corpului Silvic și al Administrațiilor silvice în materie de vânătoare. Cu toate multiplele lui ocupațiuni, mai ales ca administrator CAPS, a găsit totuși răgazul necesar să la parte la constăturile din Comisiunea care a fost însărcinată cu redactarea unei noi legi a vânătoarei. Nu-și plerdea răbdarea decât atunci când, în ciuda evidenței, anumite persoane, pentru meșteșugite interese, refuzau să recunoască elementarele drepturi ale acestui corp. Dar nu trebuie trecută cu vederea nici activitatea lui ca susținător al vânătoarei în general. Vânatul din păduri este o parte din faună vânătoarească a țării. Tot ce a făcut bun pentru vânatul din pădurile CAPS, s'a reșfrânt și asupra altor terenuri.

V. trece multă vreme până când golul lăsat de moartea lui Anastase G. Nedelcovici, și pe teren cinegetic, va putea fi umplut. (116)

● **Moțiunea A.G.I.R. și vânătoarea.**

Ca rezultat al desbaterilor din Congresul Asociației Generale a Inginerilor din România, ținut la București în zilele de 21—24 Oct. 1945, s'a votat o moțiune care cuprinde 9 capitole, corespunzătoare diferitelor sectoare ale activității ingineresti. Astfel: 1. Agricultură și Cooperăția, 2. Silvicultură 3. Căi și mijloace de comunicație. 4. Industrie, 5. Energie și electricitate, etc. Examinând partea din moțiune, privitoare la Silvicultură, constatăm că n'au fost uitate nici interesele vânătoarei, deoarece la litera A, punctul 9, citim: „Oprirea pășunatului în păduri”. Știm cu toții cât de utilă este pentru vânat această măsură, atunci când se aplică. La litera B, punctul 11, citim: „Ocotirea vâna-

tului și pescuitului în păduri, creind mediul potrivit pentru dezvoltarea armonioasă a florei și faunei forestiere. Lăsând la o parte reînălțarea, care nu ni-se pare suficient de îngrijită, reținem ideea, de a necroți vânatul și de a se preocupa de piscicultura în apele de munte. (117)

● **Tratamentul aplicat inginerilor silvici și Societăților A.V.I.S. la arendarea terenurilor de vânătoare.**

Pădurea constituie un tot, un întreg. Toate produsele ei: lemn, iarbă, fructe, rășină, plante medicinale, etc. formează obiectul aceleiași gospodării. Vânatul din păduri este un produs al acestora și trebuie să urmeze același regim. Rău s'a făcut spărgând această unitate și dând vânatul în administrarea altei instituții (Dir. Ec. Vân.). Dar, nu ne ocupăm, acum, mai rău larg, de această chestiune, ci facem doar constatarea că dacă în arendă a dreptului de vânătoare din pădurile Statului se face, în prezent, — legal sau ilegal, este altă chestiune. — de Dir. Ec. Vân. În consecință, atât Societățile de vânătoare A. V. I. S. ale inginerilor silvici, cât și inginerii silvici ca persoane particulare, când vor să ia în arendă terenuri de vânătoare, trebuie să se adreseze Dir. Ec. Vân. Avem informațiuni că oficialitatea vânătoarească a intervenit la Casa Pădurilor ca să se interzică inginerilor silvici de a lua în arendă dreptul de vânătoare în păduri din raza lor de activitate. Pe de altă parte, Societățile de vânătoare A. V. I. S. întâmpină dificultăți crescânde la Dir. Ec. Vân. la arendarea sau rearendarea terenurilor de vânătoare. S'a vorbit chiar de intențiunea de a desființa, prin decizie ministerială, toate Societățile A. V. I. S., pe motiv că ar fi exclusiviste, deoarece n'ar fi formate decât din ingineri silvici. Cititorii vor judeca și califica așa cum se cuvine, atitudinea luată prin loviturile aplicate inginerilor silvici și societăților A. V. I. S. Inginerii silvici sunt cetățeni ai țării, deci nu pot fi înlăturați dela dreptul de a lua în arendă terenuri, drept asigurat ori căruia posesor de permis de vânătoare. În ce privește Societățile A. V. I. S., liberi sunt inginerii silvici să se asocieze cu cine vor. În trecut amintim că nu s'ar fi ajuns la Societăți de vânătoare compuse numai din ingineri silvici, dacă nu li-s'ar fi adus acuzația că nu sunt vânători și că n'au realizat nimic pe teren vânătoarese. Au înființat, atunci, pe întreg cuprinsul țării, astfel de Societăți și au dovedit că multe Societăți A. V. I. S. s'au situat, prin activitatea lor, în fruntea Societăților din județ.

Constatăm cu regret că în vreme ce vânatul se macină pe întreg întorsul țării (paznicii n'au arme și nu pot obține permise, lupii omicide cercedeele) oficialitatea vânătoarească nu are altceva mai bun de făcut decât să pună piedeci activității vânătoarești a inginerilor silvici și a Societăților A. V. I. S. (118)

● **Facultatea de Silvicultură a fost deposedată de un teren pentru aplicații vânătoarești.**

În urmă de șase ani (1940—1946), jumătate din pădurea Cernicea (ca 600 Ha) a fost oferită ca teren de aplicații vânătoarești pentru studenții Facultății de Silvicultură și pentru elevii Școlilor de brigadieri silvici dela Brânești. A două jumătate, deși era necesară și ea pentru nevoile didactice amintite, totuși

a fost arendată unei Societăți de vânătoare, pentru a nu prejudicia interesele vânătorilor din Capitală.

Timp de șase ani, studenții au avut plăcerea de a împușca aici câte un iepure, vr'un sitar, iar în anul 1945, și câțiva țapți. Școlile silvice au amenajat terenul din punct de vedere vânătoresc, înființând sărării, adăposturi de hrană, ogoare pentru vânat, poteci, observatoare și deschizând linii pentru vânătoare. Cele două școli erau în așteptarea momentului prielnic pentru a se opri cu desăvârșire pășunatul și apoi a se înființa o fasanerie. Acest moment însă n'a sosit.

Cu surprindere, am aflat că începând dela 1 Aprilie 1946, pădurea Cernica întreagă, deci și cele 600 Ha ale Școlilor Silvice, a fost dată în arendă Societății de vânătoare amintite. Facultatea de Silvicultură, în speranța că la mijloc nu poate fi decât o eroare, a sesizat, în scris, Direcțiunea Economiei Vânătorului, cerând să se repare eroarea. A trecut o jumătate de an dela această intervenție, fără ca Școlile să-și recapete pădurea, deși în contractul tip de arendare există o clauză, care dă posibilitate Statului să rezilieze contractul, dacă terenul urmează să primească altă destinație — cum este în cazul de față (teren didactic). Cu mâhnire facem constatarea că în pragul noului an școlar, elevii sunt lipsiți de posibilitatea de a face aplicațiuni în pădurea Cernica. Acesta să fie concursul pe care-l dă oficialitatea vânătoarească pregătirii cinegetice a viitorilor silvicultori?

(119)

● Boncănitul cerbilor și lucrările din pădure.

Scriem aceste rânduri în presajna vânătoarei de cerbi. Se știe că, în timpul boncănitului, este nevoie de liniște, îndeosebi în anumite porțiuni de pădure unde se țin cerbit. Nu ne gândim să cerem sacrificii gospodăriei forestiere, anume de a suspenda lucrările pentru un anumit timp, ci la armonizarea celor două interese: silvic și vânătoresc, armonizare despre care s'a vorbit atâta. Examinând, cu bunăvoință fiecare caz în parte, se va vedea că de multe ori o anumită lucrare va putea fi făcută în altă epocă decât 10 Sept.—10 Oct., fără ca prin aceasta gospodăria forestieră să aibă de suferit. La aceste cazuri ne gândim, când cerem colegilor șefi de ocoale înțelegere pentru sacrificiile făcute de vânătorii arendași.

(120)

● Regimul caprelor negre.

Federația protectorilor și vânătorilor de capre negre din România ne trimite o publicație din care extragem următoarele:

Prin decizie minist. Nr. 6803/1942, public. în M. Of. Nr. 112/1942, s'a prevăzut obligativitatea ca fiecare vânător de capre negre să se înscrie ca membru în Federație. Nimeni nu are dreptul de a împușca sau transporta capră neagră fără a poseda autorizația de împușcare de capră neagră, emisă pe numele său și având termenul neexpirat. Autorizațiile se eliberează de Federație, pe baza propunerilor Inspectoratului de vânătoare județean, în schimbul unei cotizații anuale de 8.000 lei și a unei taxe de împușcare de 10.000 lei, de fiecare piesă. Taxele sunt pentru anul 1946/47. Autorizațiile, trebuie înapoiate Inspectoratului de vânătoare județean, până la 31-Dec. 1946, indiferent dacă pielea a fost împușcată sau nu.

(121)

Vasile Cotta

LEGISLATIVĂ**● Iniințarea Regiei publice comerciale „Alianța Forestieră”.**

Ministerul de Agricultură ungar apreciind activitatea desfășurată de Statul Român, în interesul economiei naționale și al proprietarilor însuși prin înființarea Regiei „Regna” pentru exploatarea, industrializarea și comercializarea bunurilor Comunității de avere din Năsăud, a aprobat în 1941 constituirea de către un grup de comune a „Cooperativei proprietarilor de păduri pentru exploatarea de lemne din Gheorgheni”.

Cooperativa proprietarilor de păduri pentru exploatarea de lemne din Gheorgheni a admis să intre ca membru fondator în societatea Sovromlemn, înființată prin legea No. 320 din 1.V.1945.

Dar în conformitate cu legile noastre, această Cooperativă nu poate angaja legal pe proprietarii componenți, comune și composeșorale, care trebuie să fie administrate de Stat din punct de vedere tehnic și în condițiile art. 14 din legea pentru satisfacerea trebuințelor normale de lemn de foc și construcție ale populației rurale, legii contabilității publice și art. 42 și 48 din Codul silvic.

Pe de altă parte, legea pentru administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice permite înființarea de regii publice și pentru pădurile comunale și composeșorale, care astfel pot deroga dela restricțiile legilor de mai sus.

Pentru acest scop, Ministerul Agriculturii și Domeniilor, de acord cu proprietarii, a hotărât transformarea actualei Cooperative într-o regie publică comercială denumită „Alianța Forestieră” (AFOR), cu sediul în Gheorgheni.

Pot intra în AFOR, pe lângă proprietarii pădurilor administrate de Stat, care au constituit Cooperativa și ceilalți proprietari ai pădurilor comunale și composeșorale din bazinul Gheorghienilor, dacă vor cere aceasta.

Scopul AFOR-ului este de:

- a) a exploata, industrializa și comercializa produsele pădurii care depășesc nevoile proprii ale proprietarilor;
- b) a construi instalațiile de transport necesare;
- c) a exploata, industrializa și comercializa produsele carierelor de piatră;
- d) a colabora cu alte regii publice forestiere (CAPS, Fondul Bisericesc, Bunurile comune Ciuc) precum și cu Societatea Sovromlemn.

Capitalul social e constituit din capitalul Cooperativei, la care se adaugă aportul în material lemnos al noilor membri, considerându-se o parte socială egală cu 455 m c. corespunzând suprafeței de 500 de jugăre cadastrale.

Organele de conducere ale AFOR-ului sunt:

1. Adunarea Generală a proprietarilor, compuse din câte un delegat pentru fiecare parte socială.

2. Consiliul de Direcție, compus din 2 membri delegați de Consiliul de administrație și Directorul AFOR-ului.

4. Directorul AFOR-ului numit de MAD, prin Decret Regal la propunerea Consiliului de Administrație.

Un Statut va desvolta modul de administrare al regiilor publice comerciale AFOR.

Până la constituirea adunării generale și a alegerii Consiliului de administrație, MAD va numi o comisie interunară și pe Directorul AFOR-ului, care vor avea a decide în primul rând asupra participării a regiei ca membru fondator la Societatea Sovromlemn în locul Cooperativei din Gheorgheni.

N. Șt. Dumitrescu

■ **Legi și decizii de interes forestier.**

O caracteristică de seamă a cadrului juridic actual al economiei noastre forestiere este marele număr de legi și dispozițiuni legale, care apar zi de zi spre a reglementa sectoarele sale de activitate.

La această situație, s'a ajuns datorită:

— politicii forestiere dezvoltată de Stat, care tinde să organizeze sau — cel puțin — să controleze toate aspectele culturii pădurilor și valorificării produselor forestiere.

— crizei premergătoare războiului și apoi războiului însuși, care au provocat profunde transformări, în toate manifestările de viață omenească și mai ales în cele economice.

Economia, mai mult sau mai puțin liberală, sub care am trăit până către 1930, a făcut loc intervenționismului de Stat, mergând până la economia dirijată, care impune o strictă reglementare a tuturor sectoarelor economice: producție, circulație, repartite și consumație. Cum însă orce intervenție a Statului într-un domeniu, atrage altă intervenție în domeniile contingente și limitrofe, s'a ajuns la actuala situație în care aproape zilnic se edictază un noian de legi, jurnale ale Consiliului de Miniștri, decizii ministeriale, etc. pentru organizarea și controlul economiei forestiere.

Prezentele însemnări, care pentru motivele de mai sus au tendința de a deveni permanente și a căpăta caracter de rubrică, nu au alt scop decât de a constitui o evidență cât mai completă a legilor și prevederilor legale interesând economia forestieră, la dispoziția celor ce activează în acest domeniu și care să ușureze în același timp și munca acelor care ar voi în viitor să reconstitue fizionomia acestei perioade de transformări, care, fără să dea la iveală realizări strălucitoare, a măcinat totuși nenămărate energii.

Datorită spațiului restrâns de care dispunem, nu se va da decât foarte sumare mențiuni despre conținutul lor, indicându-se însă Nr. Mon. Of., în care s'a publicat dispoziția respectivă. Inserarea materialului se va face în ordinea cronologică a publicării lui în Mon. Of.

1 Ianuarie—31 Iunie 1946.

1. Decizia Nr. 198.577/945 a M. A. D. privitoare la reglementarea folosirii semințelor recoltate și a puștilor produși în pepinierele Statului de Direcția Silvică. (M. Of. Nr. 13/21.I.1946)

2. Decizia Nr. 61/946 a M. A. D. referitoare la competența șefilor de Inspectorate Silvice și a Directorului Direcției Silvice Bistrița-Năsăud. (M. Of. Nr. 18/21.I.1946)

3. Decizia Nr. 3.520/945 a M. A. D. pentru înființarea „Statutelor de colaborare” pe lângă unitățile silvice, pendinte de M. A. D. (M. Of. Nr. 20/23.I.1946)

4. Decizia Nr. 102/946 a M. A. D. prin care se stabilesc noi norme pentru împușcarea urșilor stricători. Anulează dec. min. Nr. 10.375 din 1 Iulie 1942. (Mon. Of. Nr. 25 din 30.I.1946).
5. Decizia Nr. 157/946 a M. A. D., care reintroduce obligativitatea personalității juridice pentru societățile de vânătoare și pescuit în apele de munte. Admite în mod limitat și înființarea de „Asociații vremelnice”. Anulează dec. Nr. 241/945 (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).
6. Decizia Nr. 684/1946 a M. A. D. care fixează epocile de vânătoare și speciile oprite pe anul 1946--47 (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).
7. Decizia Nr. 161/946 a M. A. D. referitoare la reorganizarea Institutului de Cercetări Forestiere al României. (M. Of. Nr. 29/4.II.1946).
8. Decizia Nr. 158/946 a M. A. D. stabilind norme pentru atribuirea amenajamentelor și tariful de onorarii cuvenite inginerilor silvici amenajști (Mon. Of. Nr. 30/5.II.1946).
9. Decizia Nr. 225/946 a M. A. D. fixând normele de activitate a inspectorilor de vânătoare județeni. Prevede obligativitatea combaterii din oficiu a braconajului de către personalul silvic. (M. Of. Nr. 32/7.II.1946).
10. Decizia Nr. 156/946 a M. A. D. care prevede combaterea prin otrăvire a lupilor și a vulpilor, numai pe bază de autorizație. Anulează decizia Nr. 2.939/945 (M. Of. Nr. 32/7.II.1946).
11. Decizia Nr. 3.365/946 a Ministerului de Interne, care măsoară costul imprimatelor de port armă. (M. Of. Nr. 33/8.II.1946).
12. Legea Nr. 104/946 pentru modificarea unor dispoziții din legea asupra regimului apelor din 27 Iunie 1924. Stabilește dispozițiuni pentru transportul lemnelor libere și al plutelor. (M. Of. Nr. 48/26.II.1946).
13. Decizia Nr. 2.893/946 a S. S. Apr. dispunând blocarea unei cantități de lemn de rășinoase la toate exploatarea forestiere. (M. Of. Nr. 48/26.II.1946).
14. Legea Nr. 109/946 pentru organizarea Muzeului Național de Istorie Naturală „Gr. Antipa”. Prevede că toate serviciile silvice ale Statului sunt datoare a da concursul lor personalului Muzeului pentru studii științifice. (M. Of. Nr. 50/28.II.1946).
15. Decizia Nr. 909/946 a Comisariatului General al Prefecturilor, care stabilește tarife maxime pentru transportul lemnelor de foc în Municipiul București. (M. Of. Nr. 52/2.III.1946).
16. Idem Nr. 972/946 pentru descărcarea și încărcarea mărfurilor în gările și magazinele din cuprinsul Municipiului București. Tariful dela lemnele de foc se aplică și depozitelor CAPS. (M. Of. Nr. 52/2.III.1946).
17. Decizia Nr. 269.430/946 a Ministerului de Finanțe, cuprinzând coeficienții de rentabilitate pe ex. 1946—47. (M. Of. Nr. 54/5.III.1946).
18. Decizia Nr. 2.913/946 a Președinției Consiliului de Miniștri, pentru înființarea unei comisii de coordonare pe lângă Oficiile Economice județene. Face parte și Seful Serv. Silvic județean. (M. Of. Nr. 55/6.III.1946).
19. Decizia Nr. 139/946 a M. A. D. referitoare la majorarea taxei permisului de vânătoare. (M. Of. Nr. 57/3.III.1946).
20. Legea Nr. 162/946 pentru extinderea legii Nr. 9 din 25 I.1946 la inginerii și conductorii din corpul silvic și agronomic. Legea Nr. 9 se referă la salarizarea inginerilor și conductorilor din Corpul Tehnic depinzând de Ministerul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice. (M. Of. Nr. 61/13.III.1946).

21. Decizia Nr. 965/946 a Comisariatului General al Prefecturilor fixând **prețurile maxime** pentru lemnul de rășinoase și foioase necesar fabricației celulozel. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

22. Idem Nr. 986/946, fixează **prețurile maxime** ale lemnului rotund de fag și stejar, al cherestelei de fag și stejar, precum și ale traverselor de fag și stejar. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

23. Idem Nr. 994/946 fixează **prețurile maxime** pentru lemnele de foc în Capitală și capitalele de județ, precum și pentru transportul și tăistul lor. (M. Of. Nr. 65/18.III.1946).

24. Decizia Nr. 270.135/946 a Ministerului de Finanțe care diminuează **coeficienții de rentabilitate** pentru comerțul de cherestea și lemnul de construcție. (M. O. Nr. 65/18.III.1946).

25. Legea Nr. 181/946 pentru modificarea **limitei de vârstă** a punerii în retragere din oficiu a membrilor corpului silvic și a corpului veterinar. (M. Of. Nr. 70/23.III.1946).

26. Legea Nr. 206/946 privitoare la **rectificarea unor înscrieri și înaintări** în Corpul silvic și modificarea art. 6, 26, al. 2, și 3 din legea de organizare a Corpului silvic. (M. Of. Nr. 74/28.III.1946).

27. Decizia Nr. 592/946 a M. A. D. referitoare la **pășunatul vitelor** în pădurile prevăzute la art. 1 al. b, b, c, d, din Codul silvic din 1910. (M. Of. Nr. 74/28.III.1946).

28. Decizia Nr. 2.985/946 a S. S. Apr. stabilind **normele de repartizare a cherestelei**. (M. Of. Nr. 76/30.III.1946).

29. Legea Nr. 243/946 pentru **desființarea taxei vamale de 10%** ad valorem la exportul traverselor de rășinoase prevăzute la art. 639 din tariful vamal. (M. Of. Nr. 78/1.IV.1946).

30. Legea Nr. 257/946 privind **abrogarea art. 3** din legea pentru **pădurile necesare apărării naționale** din 13 Aprilie 1935 și art. 1 litera b, din legea pentru **pădurile de protecție** din 20 Aprilie 1935. (M. Of. Nr. 80/3.IV.1946).

31. **Tabloul prețurilor lemnului de foc** predate autorităților și instituțiilor de Stat de Casa Pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 83/6.IV.1946).

32. Decizia Nr. 756/946 a M. A. D. relativă la **prelungirea termenului de exploatare** al pădurilor de crâng, populate cu foioase, prevăzute de art. 1, pct. f, al. 3, al. deciziei ministeriale Nr. 2.108 din 20 Iunie 1945. (M. Of. Nr. 85/9.IV.1946).

33. Decizia Nr. 289/946 a M. A. D. pentru **interzicerea pescuitului** în epoca 15.IV.1946—15.VI.1946 în toate râurile cu afluenții lor, afară de Dunărea și Prut. (M. Of. Nr. 88/10.IV.1946).

34. Decizia Nr. 792/946 a M. A. D. pentru **înființarea „Serviciului Corpului Silvic”** la Direcția silvică din M. A. D. (M. Of. Nr. 89/13.IV.1946).

35. Decizia Nr. 770/946 a M. A. D. referitoare la **extinderea obligativității recoltării coajei de molid, stejar, gorun, etc.** pentru tăbăcărie, prevăzută de legea Nr. 343/944 publ. în M. Of. Nr. 148/944, la **pădurile situate în unele județe**. (M. Of. Nr. 90/15.IV.1946).

36. Legea Nr. 293/946 referitoare în **anularea unor convenții încheiate cu formațiunile moșnenești** pentru activitate în favoarea colectivității. (M. Of. Nr. 91/16.IV.1946).

37. Legea Nr. 295/946 pentru **repunerea în vigoare și modificarea art. 39, 40, 41, 42 și 43** din legea pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române.

publicată în M. Of. Nr. 97/6.V.1925. Stabilește normele de organizare, administrarea și statutul „Fondului Bisericesc Ortodox Român din Bucovina”. Se abrogă legea de organizare a Fondului Bisericesc, publicată în M. Of. Nr. 148/29.VI.1940 cu toate modificările ulterioare. (M. Of. Nr. 92/17.IV.1946).

38. Decizia Nr. 3.001/946 a S. S. Apr., inserată cu omisiuni în M. Of. Nr. 85/946, privind obligativitatea declarării lunare de către exploatare a cantităților de lemne, prin serviciile silvice județene. (M. Of. Nr. 92/17.IV.1946).

39. Decizia Nr. 739/946 a M. A. D. prin care se trece Muzeul de Vânătoare „Dr. Gh. Nedici” de sub administrarea Direcției Economiei Vânătorului în administrarea ICEF-ului. (M. Of. Nr. 96/25.IV.1946).

40. Decizia Nr. 841/946 a M. A. D. referitoare la folosirea golurilor de munte. Din comisia județeană instituită, face parte și șeful Serviciului Silvic județean. (M. Of. Nr. 99/29.IV.1946).

41. Legea Nr. 319/946 relativă la transformarea școlilor medii de conductor silvici și agricoli în școli de subingineri silvici și agricoli și la schimbarea denumirii de conductor silvic (agricol) în subinginer silvic (agricol). (M. Of. Nr. 101/1.V.1946).

42. Legea Nr. 320/946 pentru ratificarea convențiunii intervenite între România și U. R. S. S. cu privire la înființarea Societății „Sovromlemn”, societate forestieră sovieto-română. (M. Of. Nr. 101/1.V.1946).

43. Decizia Nr. 3.081/946 a S. S. Apr. stabilind normele de raționalizare a consumului lemnului de foc în cuprinsul Municipiului București, a suburanelor pendinte de Municipiu și a celorlalte comune urbane din țară pe intervalul I.IV.1946—31.III.1947. Normele stabilite în deciziile Nr. 1972 (M. Of. Nr. 29/945), Nr. 2.001 (M. Of. Nr. 34/945), Nr. 2341 (M. Of. Nr. 163/945), Nr. 2.579 (M. Of. Nr. 234/945) se mențin valabile în măsura în care nu sunt modificate prin dispozițiile prezentei decizii. (M. Of. Nr. 107/9.V.1946).

44. Decizia Nr. 886/946 stabilind posibilitățile de exploatare din păduri în anul forestier 1946—47. Vezi și legea Nr. 154/943 pentru mobilizarea agricolă și legea modificatoare Nr. 441/944. (M. Of. Nr. 110/14.V.1946).

45. Decizia Nr. 896/946 a M. A. D. privind exploatarea obligatorie, din pădurile de codru, a încă unei posibilități, în 1946—47, peste posibilitățile prevăzute în decizia de sub Nr. 44. (M. Of. Nr. 111/15.V.1946).

46. Decizia Nr. 1462/946 a M. A. D. pentru transformarea Stațiunii „Casa Verde”-ICEF din Timișoara în „Stațiunea (gr. I) de cercetări pentru economia vânătorului” depinzând de ICEF. (M. Of. Nr. 111/15.V.1946).

47. Decizia Nr. 934/946 a M. A. D. cuprinzând norme privitoare la aplicarea art. 5 din Decretul Lege Nr. 1.977/933, privitor la controlul circulației materialului lemnos. (M. Of. Nr. 117/22.V.1946).

48. Decizia Nr. 949/946 a M. A. D. cuprinzând norme relative la prevenirea și reprimarea incendiilor de păduri precum și a lucrărilor necesare reimpăduririi suprafețelor distruse prin incendii. (M. Of. Nr. 117/22.V.1946).

49. Legea Nr. 384/946 privitoare la administrarea patrimoniului rămas de pe urma desființării fostelor regimente de graniță din regiunea secuiască. Noua administrație se numește „Administrația Bunurilor Comune Cluc”. (M. Of. Nr. 119/24.V.1946).

50. Legea Nr. 386/946 pentru modificarea unor dispoziții din legea asupra contabilității publice. Se modifică unele articole privitoare la angajarea contractărilor și ținerea licitațiilor. (M. Of. Nr. 120/25.V.1946).

51. Regulamentul fondului de educație al copiilor personalului silvic, prevăzut de legea Nr. 142 publicată în M. Of. Nr. 51 din 5.III.1945. (M. Of. Nr. 51 din 5.III.1945. (M. Of. Nr. 121/27.V.1946).

52. Legea Nr. 400/946 privitoare la înființarea rețelei publice concertate „Alianța Forestieră” (AFOR), compusă din proprietarii pădurilor comunale, composesorale, etc. din bazinul Gheorghenilor. (M. Of. Nr. 125 I.VI.1946).

53. Legea Nr. 408/946 privitoare la gradatiile de vechime la salarizarea brigadierilor silvici, administratorilor agricoli, pădurarilor și agenților agricoli, din Corpul Tehnic M.A.D. (M. Of. Nr. 127/4.VI.1946).

54. Decizia Nr. 1058/946 a Comisariatului General al Prețurilor fixând prețuri maxime pentru coaja de stejar și sădite. Abrogă decizia Nr. 801 publicată în M. Of. Nr. 184/945. (M. Of. Nr. 127/4.VI.1946).

55. Decizia Nr. 778/946 a M. A. D. prin care Școala de Conducători Silvici „Casa Verde”, devine „Școala de Subingineri silvici Casa Verde” din Timișoara, conform art. 1 din legea Nr. 319/946. (M. Of. Nr. 130/7.VI.1946).

56. Decizia Nr. 1056/946 a M. A. D. prelungind termenul de doborire a arborilor destinați a fi exploatați pentru coajă. (M. Of. Nr. 131/8.VI.1946).

57. Legea Nr. 415/946 pentru modificarea și completarea legilor Nr. 320 și 321 din 1946, privind constituirea Soc. Sovromlemn. (M. Of. Nr. 133/12.VI.1946).

58. Legea Nr. 432/946 pentru organizarea Direcțiunii Apelor din Ministerul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice și modificarea art. 98 al legii regimului apelor. Art. 98 modificat prevede că din Comisia Superioară a Apelor, compusă din 4 membri, face parte și Directorul Casei Autonome de Pădurilor Statului. (M. Of. Nr. 134/13.VI.1946).

59. Decizia Nr. 1001/946 a Comisariatului General al Prețurilor pentru fixarea prețurilor maxime la traversele de fag. Modifică dispozițiile art. 19—22 din decizia Nr. 966 publicată în M. Of. Nr. 65/18.III.1946. (M. Of. Nr. 135/14.VI.1946).

60. Legea Nr. 453/946 pentru înființarea circumscripțiilor silvice de control, ca organe exterioare a M. A. D., Direcția Silvică și având de scop activarea exploatarei pădurilor și controlul distribuiri produselor lemnoase. (M. Of. Nr. 138/18.VI).

61. Decizia Nr. 3182/946 a S. S. Apr. privind blocarea, la dispoziția Direcției Generale C. F. R., a unei cantități de material lemnos, din stocurile existente și producția viitoare ale întreprinderilor forestiere. (M. Of. Nr. 141/21.VI.1946).

62. Decizia Nr. 1146/946 a M. A. D. pentru prelungirea termenului de doborire al stejarului pentru coajă de tăbăcit. (M. Of. Nr. 145/26.VI.1946).

63. Legea Nr. 495/946 pentru majorarea valorii materialelor și amenzilor prevăzute de Codul Silvic. Se majorează de 500 ori, iar procesele de delict se vor judeca cu urgență. (M. Of. Nr. 146/27.VI.1946).

N. St. Dumitrescu

R E C E N Z I I

CĂRȚI

Forestry Commission.

Bulletin Nr. 18, second edition.

SPRING FROSTS

with special reference to the frosts of May 1935.

Gerurile de primăvară (cu referințe speciale la gerurile din Mai 1935).

London: His Majesty's stationery Office 1946, pag. 111.

Între dificultățile serioase din Anglia, în materie de regenerări și în deosebi de plantațiuni, gerurile târzii se enumără în primele rânduri. Ele reprezintă un element climatic obișnuit, producându-se de cele mai multe ori în prima jumătate a lunii Mai. În 1935 însă, au provocat o alarmă mult mai mare decât în alte dați, pentru că prin severitatea din acel an și răspândirea lor pe mai toată suprafața Angliei, au depășit „normalul”, înregistrându-se temperaturi chiar de -12°C pe sol și -8°C în apărător. În felul acesta s'a atras atenția asupra climatului în care trăiesc plantele. De sigur, se știa de mult despre strănsele relațiuni, care există între sănătatea plantelor și condițiunile climatice ale mediului, dar cum reacționează plantele la variațiunile acestor condițiuni și măsura în care aceste variațiuni pot fi directe sau indirect cauză de maladii, sunt materii imperfect studiate. Pentru aceste motive, studiul gerului cu efectele lui asupra vegetației, ținându-se seama de configurația terenului, condițiile de sol și climatul local, este firul conducător în cercetările de față.

În cazul lucrărilor de teren, două aspecte ale problemei gerului sunt de interes practic: 1. identificarea suprafețelor periclitate și 2. estimarea rezistenței la ger a diferitelor specii de importanță economică. Ambele se întâlnesc luate în considerație în paginile broșurii. Așa fiind, se înțelege, concluziile studiului au o valoare în primul rând pentru englezi, pentru proiectele lor de împăduriri, pentru a ști unde se planteze și ce să planteze, fără ca gerul de Mai să le compromită munca. Totuși, în cadrul (teoretic dar și concret, practic) în care este prezentat subiectul, cu bogate referințe de literatură (engleză, americană, germană) de specialitate (meteorologie, botanică, silvicultură) se pot găsi anumite similitudini de situații care să permită într-o anumită măsură generalizarea concluziilor, deci un interes și pentru alte țări. Pe de altă parte, chiar dacă multe din adevărurile afirmate în acest studiu sunt deja un bun comun în știință, acest fapt nu trebuie considerat ca o scădere („adevăruri banale”), căci pe baza unui fenomen excepțional (gerurile târzii din 1935), folosindu-se abia de acest prilej, se pun în circulație în lumea practicienilor adevăruri cucerite mai de mult timp, dar nebagate în seamă. Și e drept, autorii dovedesc și un simț pedagogic remarcabil, când reamintesc cititorilor cunoștințele generale din meteorologie orientând astfel pe silvicultori în microclimă, într-un domeniu nu prea arăt, dar neglijat, deci necesar practicei forestiere.

Metoda de investigație în cercetarea

problema a fost ancheta întreprinsă public și personal. Referințele asupra pagubelor cauzate de ger au fost strânse pe cale administrativă de la gestionarii pădurilor Statului, pe calea unui apel către public, transmis prin mijlocirea presei și prin descinderi personale pe teren. Îndată după producerea fenomenului. Materialul de observații colectat a fost bogat și a permis atât stabilirea gradului de sensibilitate la ger a diferitelor specii cât și recunoașterea regiunilor mai frecvent și mai intens expuse gerului, întrucât problema a fost urmărită mai mulți ani, nu numai în 1935. Evident, toate constatările sunt amendabile și viitoare observații vor îmbunătăți primele concluzii stabilite. Căci, sensibilitatea speciilor este destul de relativă, în sensul că rezistența lor depinde nu numai de temperaturile produse ci în mare măsură de starea de vegetație, de faza de dezvoltare în care se găsește planta, deci și de epoca la care se produce gerul. Așa se explică faptul constatat că există specii care în timpul iernii (repausul vegetativ) rezistă la temperaturi joase (-11°C), iar în Mai degeră la temperaturi mult mai ridicate ($-2,5^{\circ}\text{C}$) și invers, specii care iarnă nu suportă temperaturi prea coborâte (-9°C), dar în opoziție cu exemplul precedent, în Mai rezistă la temperaturi mai joase (-4°C). Așa cum de altfel, chiar înăuntrul aceleiaș specii, exemplarele de rase diferite (tardive și precoce) se comportă iarăși diferit. Cele tardive vor rezista gerului, cele precoce vor suferi.

Dar problema gerului prezintă și alte aspecte, care nu sunt neglijate aici. Unul dintre acestea este acela al ansamblului relațiilor dintre vătămările de ger și diferite maladii. Vătămarea de ger este ea însăși o formă de maladie, dar ea poate face posibilă și dezvoltarea unor maladii parazitare, întrucât reducând vigoarea de creștere a plantelor le face mai ușor accesibile (pradă) altor dușmani. Alt aspect îl constituie mă-

surile preventive pe care trebuie și ar putea să le ta silvicultorul pentru a asigura existența și buna dezvoltare a speciilor cultivate. În legătură cu această chestiune, în practica silvică sunt cunoscute pentru pepinieră și lucrările de regenerare diferite procedee, care, toate, ținese în fond la procurarea, pentru speciile sensibile a unui adăpost împotriva gerului. Exemple: mobilizarea solului, îngrășarea lui, acoperirea puețiilor cu ruloare, etc., folosirea speciilor pionere (în plantațiuni), la adăpostul cărora se introduc ulterior speciile dorite, etc., (deși succesiunea speciilor nu este totdeauna posibil de respectat).

În afară de fondul studiului, publicarea aceasta de care ne ocupăm este interesantă și din alte motive, și anume:

1. Nu poartă numele autorilor, ci în locul lor, pe copertă se găsește titlul Instituției care patronează publicația. Este o concepție, în materie de publicație oficială, care trebuie reținută.

2. În prefața lucrării, președintele Comisiunii Forestiere declară însă, că autorii sunt D-nii W. R. Day și T. R. Peace, ambii de la Institutul Imperial Forestier din Oxford. Deci: a) se recunoaște toluși paternitatea științifică a lucrării, b) se dă un exemplu de colaborare între un organ de cercetări (Institutul din Oxford) și o administrație (Comisiunea Forestieră).

3. Buletinul editat prima dată în 1937, este publicat acum în a doua ediție, ceea ce poate dovedi interesul pentru această chestiune datorită desigur vastelor lucrări de reîmpădurire a suprafețelor devastate în cursul războiului și în care lucrări trebuie să se țină seamă de concluziile studiului. Mai poate însemna, aceasta a 2-a ediție, insistența administrației de a transforma în bun comun al practicii profesionale rezultatele pozitive ale cercetărilor.

4. O atențiune deosebită a început să se acorde climatului din straturile de aer din apropierea solului și în care

trăesc arborii; la fel, observațiunilor fenologice și meteorologice, pentruca cu ajutorul tuturor acestor elemente să se poată ajunge la o cunoaștere cât mai apropiată de adevăr în materie de viața arborilor și pădurii.

5. Este o lucrare de meteorologie forestieră. Așa declară și președintele comisiunii forestiere și autorii, când arată că literatura în materie aceasta este redusă în Anglia și că în silvicultură abia de câțiva timp a început să se lucreze în această direcție organizându-se colectarea de date meteorologice și fenologice, iar cercetările au fost inaugurate prin acest studiu asupra gerului târziu, privit ca o cauză de maladii la arbori.

Fără îndoielă, categorisirea lucrării poate provoca discuțiuni, întrucât există și alte opinii în materie de metodologie a disciplinelor forestiere. De exemplu: protecționistul va declara că problema privește disciplina protecției pădurilor, deoarece gerul crează o situație accidentală arborilor și pădurii: fitopatologul va reclama pentru sine subiectul, întrucât maladiile constituiesc obiectul cercetărilor lui; în sfârșit, silvicultorul va susține că este, în fond, vorba despre „Silvicultură în condițiuni extreme“.

Ceea ce interesează deocamdată lucrările din Anglia este însă să se aducă o contribuție concretă, practică, astfel încât într-o anumită regiune silvicultorul să poată ști ce specii și ce rase să crească, în raport de stațiunea dată.

În concluzie, studiul D-Jor Day și Peace, prezentat ca o lucrare oficială este un exemplu de colaborare între un Institut de cercetări și o administrațiune silvică, pentru o problemă care interesează economia forestieră națională (reimpădurirea suprafețelor afectate culturii forestiere), un exemplu de colaborare între cercetători și public (munchetă întreprinsă în toată țara prin mijlocirea presei), un exemplu de nece-

sitatea de a cunoaște mai multe asupra microclimatului pentru a ști la ce extreme ne putem aștepta în timpul sezonului de vegetație dintr-o anumită stațiune.

Pentru silvicultorul român, cititor de limbă engleză, lectura acestui studiu va fi o foarte utilă desfășurare. Dificultăți nu va întâlni decât la transformarea unităților de măsură (temperaturile în grade Fahrenheit, lungimile în picioare, yarzi, furlongi, etc.) Iar dacă problema gerului l-a interesat sau îl interesează, va pune acest studiu alături de altele două: a) Geiger și Fritzsche „Spätfrost und Vollerbruch“ (Gerul târziu și prelucrarea adâncă a solului *) publicat în Forstarchiv 1940 și b) Frostschadenverhütung (Prevenirea vătămărilor de ger) publicat de Kessler și Kaempfert tot în 1940. În afară de cazurile particulare citate în studiile acestea, se face cunoștință mai de aproape cu toată teoria și literatura în materie, fără a privi neapărat și la tratatele de specialitate nu totdeauna apăsante, — ceea ce ar putea conduce, în ultimă analiză, poate chiar la studii similare în pădurile românești.

T. Bălănică

Forestry Commission.

Bulletin Nr. 17.

THE CULTIVATION OF THE CRICKET BAT WILLOW.

(Cultura salciei pentru racheta de cricket).

London His Majesty's Stationery Office 1946, pag. 50.

O monografie de dimensiuni reduse privitoare la o salcie (*Salix alba* var. *caerulea*), întrebuințată în Anglia la confecționarea unui singur articol racheta pentru jocul de cricket. Ceva în genul monografiilor de altă dată despre

*) Vezi recenziile în Revista Pădurilor 1940.

răchitării. Desigur, cultura acestei specii nu înseamnă silvicultură 100%, dar este tot o formă carecum silvică (arboricultură) de a folosi solul (în stațiunile indicate), în orice caz altfel decât agricolă și totuși foarte ispititoare prin veniturile apreciabile, la termene relativ apropiate (12—18 ani).

Lucrarea este oficială și aparent anonimă. În prefață se arată însă (tot oficial) că în cea mai mare parte se datorește D-ilor **Dr. J. Burti Davy și W. R. Day**, de la Institutul Imperial Forestier din Oxford. Încă doi colaboratori sunt citați pentru capitolele relative la insectele vătămătoare și descrierea cultivațiilor tehnologice ale lemnului. În fond, contribuția multor persoane este recunoscută: experiența cultivatorilor particulari, a negustorilor de lemn de salcie, a meseriașilor care manufacturază rachetele, etc.

În rezumat, se arată că primul lucru de avut în vedere în cultura acestei sălcii este alegerea locului cu solul și clima convenabilă. Un climat cald și moderat uscat este cel mai favorabil. Un sol lămos, permeabil, adânc, în apropierea unei ape curgătoare (sau cu apă subterană curgătoare), dă cele mai bune rezultate. Apa stătătoare este necorespunzătoare pentru producerea unui bun lemn de rachetă. Înmulțirea se face prin butași. Plantarea cea mai bună, la distanță de 9 m, pe un singur rând; pe rânduri duble la 11 m, iar în masiv la 12 m. Cel mai bun timp pentru plantat, către sfârșitul toamnei (ianuarie, Februarie). În vederea obținerii unui lemn bun, trunchiurile se îngrijesc fiecare în parte (arboricultură), prin elagaj, oportunități și apărarea împotriva diferiților agenți vătămători: animalele domestice, sălbatice, etc., împotriva diferitelor moli și atacuri de insecte. Sunt enunțate toate aceste indicații în detaliu. În continuare, se arată pe scurt caracteristicile și utilizările lemnului de salcie, procedeele de fabricare a rachetelor de

cricket și chiar întrebuințarea lemnului de salcie la plajă. La urmă, se dă o descriere și o cheie a speciilor, variațiilor și hibridilor de salcie. O serie de 34 de fotografii foarte reușite și câteva desene trase toate pe planșe aparte (hărțile creatați ajută la înțelegerea textului).

Pentru noi, și lucrarea aceasta o considerăm ca un exemplu de monografie, de acel gen literar, care aplicat în mod sustinut diferitelor probleme și aspecte din economia forestieră autohtonă, ar contribui decisiv la strângerea materialului necesar pentru încheierea unei literaturi unei doctrine forestiere proprii; în particular, este un exemplu de cultura unei specii indigene, de cultura unei singure specii, (pe soluri și în stațiuni care ar putea fi concurate abia în viitor probabil de plop), în vederea obținerii materiei prime, pentru întrebuințări caracteristice pe piața internă. Îndemnați de acest fel de lucrări, sperăm că și silvicultorii români își vor încerca talentul, treptat-treptat, pentru a face cunoscute aspectele economiei forestiere române.

T. Bălăneș

PAVELESCU M. ION, Ing.

Iuliu Moldovan și Mihăeștii.

O contribuție la istoricul experimentației forestiere în România.

Publicație ICEF, seria II-a Referate, Comunicări Nr. 66, București 1946, 27 pag., 24 fig.+1 planșe.

În țara noastră, experimentația ca metodă de investigație în științele forestiere există relativ de puțină vreme. Ca o primă manifestare, modestă dar cu caracter oficial, se consideră înființarea în 1920 a Stațiunii de Experimentație Forestieră dela Sinaia. Dar, independent de consacrarea oficială, ideea de experimentație forestieră nu era ab-

solut nouă în gândirea și în practica forestieră românească. Până a se putea concretiza sub forma unei instituții anume, a fost necesară munca desinteresată, dornică de mai bine și mai mult sau mai puțin anonimă a unei serii întregi de entuziaști, care cu risipă de energie și adesea în contradicție flagrantă cu înțelegerea contemporanilor au făcut posibilă prin tăpia lor inițierea aceluși proces lent de evoluție, caracteristic mișcărilor de idei și a căror realizare actuală este Institutul de Cercetări Forestiere al României.

În acest cadru, se integrează lucrările întreprinse între 1902—1907 de P. A. Grunau în pădurea Pustnicul, afectată pentru scopuri de experimentare Școlii Superioare de Silvicultură dela Brănești (în I. C. Demetrescu — Evoluția Administrației noastre forestiere de Stat — 1939).

D-l ing. I. M. Pavelescu, în prezenta lucrare, aduce o interesantă contribuție la descifrarea unor mai vechi preocupări de experimentație forestieră, a căror punct de plecare este stabilit la 1895, dată la care tânărul silvicultor Iuliu Moldovan propune a se face din trupul Frecioaia un loc de experimentație pentru lucrările de ameliorare și plantație. Pe locul tufeturilor și poenilor pășunate, a luat ființă parcul Mihăești, înființat între 1895—1901, pe o suprafață inițială de 56 ha, opera de tineret a lui Iuliu Moldovan, căreia acesta i-a acordat atenția sa, până în ultimele zile de viață. (1935).

Autorul relevă și inveterență pe larg că prin concepția avută la crearea parcului, precum și prin problemele urmărite, Iuliu Moldovan poate fi pe drept considerat ca:

— inițiator al introducerii speciilor exotice în cultura forestieră.

— pioner al lucrărilor de experimentație forestieră.

Preocupările dela Mihăești, pe lângă răsunetul local și chiar mai îndepărtat,

a urmărit pe Iuliu Moldovan mai departe în concepția relativă două mari opere ale sale, plantațiile din Dobrogea și parcul dendrologic dela Doftana-Bacău.

Numeroasele clișee, care ilustrează textul, înfățișând aspecte din primii ani dela înființarea parcului (1901) și imagini recente, permit o privire clară și mai completă asupra realizărilor dela Mihăești.

Lucrarea D-lui ing. I. M. Pavelescu constituie o prețioasă contribuție pentru deslușirea începuturilor încă nebuloase ale experimentației forestiere și un omagiu adus memoriei marelui înaintaș, care în viață a avut de înfruntat numeroase adversități.

Nic. St. Dumitrescu

MANUSCRIS

MUTICĂ CONST. Terenuri degradate în sectorul Târnăveni-Bălăușari, din basiful Târnavei-Mici. Manuscris de 12 pagini, 3 tablouri, 37 fotografii și 1 hartă.

Biblioteca I.C.E.F. Inv. Nr. 6.469.

Lucrarea a fost prezentată de autorul ei, la examenul ținut, în toamna anului 1945, în vederea obținerii gradului de inginer subinspector silvic.

Teritoriul care formează obiectul acestei lucrări se află în partea de mijloc a basifului râului Târnava-Mică. Râul curge aici printre dealuri mărunte, într-o albie lată, cu pantă mică, făcând foarte multe coturi (meandre). Pe dreapta, basiful râului este puțin dezvoltat, prezentând versanți cu pante rezezi și foarte rezezi, expuși spre SE, S și SV; deci prezintă o accentuată predispoziție spre degradare. În schimb, pe partea stângă, basiful este mai întins, având versanți cu pante mici, cu expoziții NV, N și NE. Din această pricină, pe partea dreaptă, văle secundare sunt scurte nedepășind 5 Km lungime, în

timp ce pe stânga ating 20 Km. Fenomenul de dezvoltare asimetrică se menține și la văile secundare.

Regiunea respectivă este intens populată (72 locuitori pe Km²), din care cauză pământul este mult solicitat. Cei 33.597 locuitori ai celor 39 comune existente dețin: 23.663 ha terenuri de arătură, 5.151 ha fânețe naturale, 1.502 ha vii, 7.750 ha pășuni, 8.342 ha păduri, 13.744 vite mari, 17.883 oi și 10.080 porci. Impărțite pe cap de locuitor acestea revin: 0,71 ha teren arabil, 0,15 ha fânețe, 0,04 ha viță de vie, 0,23 ha pășune și 0,24 ha pădure. În ceea ce privește vitele, ele se repartizează astfel: 1,6 vite mari și 2,3 oi la ha. Intrucât însă pășunea este de slabă calitate, prezentând cel puțin 15% suprafețe denudate prin spălare de ape, alunecări și surpări, cifrele de mai sus trebuie să fie dublate, adică 4 vite mari și 5 oi la ha, ceea ce este prea mult.

Teren puțin și vite multe înseamnă condamnarea terenului la eroziune; aceasta cu atât mai ușor cu cât terenul, din toate punctele de vedere, este ușor erozibil.

Autorul arată că ameliorarea terenurilor erodate din regiune nu este o problemă prea grea de rezolvat din punct de vedere tehnic, întrucât nu cere lucrări prea mari și costisitoare de consolidare. Simple gârduțele și fascine sunt suficiente ca să ușureze instalarea vegetației forestiere. În această regiune unde vegetează și se regenerează excelent gorunul (la care se mai adaugă carpinul, fagul, jugastrul, ulmul, frasinul, teiul, gheorghinarul, alunul, cornul și măceșul), locuitorii preferă să folosească pe terenurile erodate salcâmul, căci le oferă repede materiale diverse pentru nevoile gospodăriei lor, între care arăci de vie primează. La lucrările de reimpădurire, organele silvice — pe lângă salcâm — au mai folosit: pinul silvestru și pinul austriac, ambele

dând arborete încheiate; apoi, plopu de Canada, frasinul, stejarul și ulmul.

Partea grea în rezolvarea problemei restaurării terenurilor erodate este însă neînțelegerea oamenilor și protejarea lucrărilor executate.

În ce privește soluțiile de adoptat în cazul local, autorul preconizează următoarele măsuri pe care le găsim întemaiate:

1. Să se elimine imediat dela pășunat porțiunile de islaz erodate. În caz când interdicția integrală nu este cu putință, să se împartă islazul în zone, care să se amelioreze succesiv.

2. Pe versanții cu pante mari, să se renunțe la culturile agricole și să se reimpădurească. Acolo unde necesitățile de nutreț pentru vite sunt mari, să se planteze numai părțile rău erodate, urmând ca pe porțiunile de teren dintre păcurile de pădure creiate, să se înființeze fânețe.

3. Pe suprafețele pășunabile, să se planteze pomi roditori (protejați contra vitelor), pentru a fixa solul și a-l feri de urșită.

4. Să se pășuneze prin rotație și să nu se admită accesul vitelor pe timp de ploaie și imediat după ploaie.

5. Să se extindă cât mai mult cultura plantelor furajere și stabulația vitelor.

În concluzie, autorul arată că problema refacerii terenurilor erodate din basinalul Târnavei-Mică este strâns legată de aceea a pășunatului și că ameliorarea acestora este ușor de realizat tehniceste. O colaborare între inginerii silvice și inginerii agronomi, pe deoparte și concursul autorităților locale, pe de altă parte, sunt absolut necesare. Pe acest tărâm, al refacerii terenurilor erodate, forestierii au început a lucra în regiune de multă vreme, după anul 1880 procedându-se la lucrări mari.

NICULESCU IACOB. Problema împăduririi terenurilor degradate din câmpul Ocolului Silvic Blaj. Manuscris: 40 pagini și 1 hartă. Biblioteca I. C. E. F. Inv. Nr. 6.480.

Lucrarea a fost prezentată de autorul ei în toamna anului 1945 la examenul ținut pentru obținerea gradului de inginer subinspector silvic.

Ocolul de regim silvic Blaj se întinde pe treimea inferioară a basinelului râului Târnava-Mică, care este o regiune de dealuri (260—550 m. alt.), cu soluri în bună parte de tipul cernoziom degradat și mai puțin brun rozcat de pădure, formate pe argile și marne sarmatice. Pădurile sunt constituite în bună parte din gorun (55%), la care se adaugă carpinul (25%), apoi jugastrul, ulmul, ci-reșul, fagul, plopușul ș. a.

Așa cum s'a arătat și în precedenta recenzie (în care este vorba de treimea de la mijloc a basinelului Târnavei-Mici) regiunea fiind intens populată, pământul este foarte solicitat pentru agricultură; din această cauză pădurile au pierdut mult din terenul ce le-a aparținut. Astăzi nu mai sunt decât 17.762 ha pădure, restul terenului fiind repartizat între: terenuri arabile 64.286 ha, fânețe naturale 17.390 ha, fânețe artificiale 4.895 ha, pășuni 20.656 ha și pășuni împădurite 820 ha. Fiind mult încărcat de vite, pământul a început să se roadă, existând azi în raza ocolului Blaj 891 ha, dintre care 567 ha în zona de consolidare și 324 ha în cea de apărare. În categoria terenurilor degradate, autorul înglobează părțile erodate, alunecările, surpările și mlaștinile.

În partea inferioară a basinelului Târnavei-Mici, ca și în cea de la mijloc, terenurile erodate se găsesc pe argile situate pe coaste de mică amploare, dar cu pante mari, expuse spre S. și S. E. fiind sfărtecate de ogașe și ravene. Având bazine mici de recepție, cantitatea de apă ce se scurge prin aceste orga-

nisme torrențiale nu este prea mare. Din această pricină acțiunea de eroziune nu este prea energetică, ogașele și ravenele nedevenind prea adânci nu au apă decât când plouă.

La lucrările de restaurarea terenurilor erodate, populația manifestă predilecție pentru salcâm, care dă repede aract pentru vie. Nu arată nici o înțelegere pentru pin, care nu crește apă repede ca salcâmul și nu dă foloase imediate. Aceasta chiar atunci când pinul este folosit pe terenurile unde salcâmul merge prost. În afară de speciile amintite, se mai folosește, într-o măsură foarte restrânsă, oțetarul, eleagnus, sofrora, negundo, etc.

Într'un capitol aparte, autorul face ample considerațiuni — știute de altfel — în legătură cu circulația apei în sol și în plante, pentru a ajunge la concluziunea că în cazul terenurilor erodate, ca să putem reuși, trebuie să se execute lucrări care să reție și să economisească apa din pământ. În acest scop preconizează creierea de terase și gârdulețe, plantarea de perdele de retenție și de protecție, mobilizarea solului în epocile de secetă. Se indică apoi speciile cele mai indicate în diferite situații și felul cum trebuie să fie pregătiți pueții ca să aibă maximum de prindere și de rezistență.

În cel din urmă capitol, autorul arată căile de urmat pentru atingerea scopului.

În această ordine de idei, se arată că în prealabil trebuie înfrântă opoziția populației prin următoarele măsuri:

- 1 O acțiune de mărirea suprafețelor ocupate de plantele furajere;
- 2 Plantațiuni de protecție (oțetar și eleagnus), care să separe terenul pășunabil de cel ce urmează a fi restaurat;
3. Locurile de trecerea vitelor să fie îngrădite;
4. Pază severă;
5. Să nu se mai acorde amnistii;

6. Să se crezeze pe cât cu putință arborețe care să dea repede venitori sau lemn folosibil.

Pentru înfrângerea vătregiei naturii, se preconizează:

1. Pueții din speciile indicate, să fie crescuți în condiții de vitregie similară cu acelea unde vor fi plantați. Să se facă pepiniere chiar în perimetre, semănându-se rar și folosindu-se la plantat pueți de 2 ani.

2. Să se planteze toamna târziu sau primăvara de timpuriu, căci acestea sunt epocile cu cea mai mare cantitate de apă în sol.

3. Pentru ca să se ajungă la mărirea și economisirea apei din sol, să se facă o serie de lucrări și de plantații prealabile, creatoare de stări și medii favorabile lucrărilor cele mai dificile, în acest scop:

a) Să se facă în primul rând oleonaje, facinaje și terase.

b) Să se planteze ravencle și ogașele și să se facă o perdea de jar împrejurul perimetrului;

c) Apoi, pe locurile cele mai puțin degradate din cuprinsul perimetrului, să se crezeze perdele de protecție, de tot felul, ajungându-se, în felul acesta, la compartimentarea perimetrului, în suprafețe mici de 1—2 ha.

4. Numai după ce toate lucrările menționate mai sus vor fi creat ambianță necesară, se va purcede la executarea lucrărilor cele mai dificile pe terenurile cele mai degradate.

5. În sfârșit, toate lucrările trebuie multă vreme întreținute, iar solul mobilizat.

Autorul arată, în final, că metoda comparamentării prezentată, deși în aparență greoaie și încetă, este sigură și de natură a evita eșecurile.

At. Haralamb

DRĂGAN EMIL: *Intrebuințarea gabioanelor metalice la lucrările de corecțiune din perimetrul de ameliorare „Meirag” jud. Bihor.* Manuscris de 7 pagini + 7 figuri + 15 fotografii. Biblioteca I.C.E.F. Inv. Nr. 2358.

Autorul este unul din inginerii noștri silvici care au avut o deosebită și susținută activitate la lucrările pentru corecțiunea torenților și punerea în valoare a terenurilor erodate.

Manuscrisul, în care ne referim, a fost prezentat, odată cu altul, la examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, în anul 1936.

Ni se arată avantajile pe care le oferă folosirea barajelor din gabioane metalice la corecțiunea torenților: metodă expeditivă, cheltueli mici în comparație cu cele necesitate de zidăria cu mortar, durabilitate destul de mare, rezistentă suficientă, materiale de construcție ușor de găsit, stricăciunile se repară ușor, nu sunt prejudiciate de variațiile de temperatură, nu necesită fundații prea adânci.

Se arată apoi detaliat modul de execuție și utilajul — foarte redus și simplu — necesar pentru astfel de construcții, dându-se și un calcul asupra costului unui m².

Fotosirea gabioanelor în perimetrul de ameliorare „Meirag”, unde s-au încercat și alte sisteme, a dat — scrie autorul — rezultate cât se poate de satis făcătoare.

Fotografiile anexate la lucrare — foarte reușite — exemplifică și întregesc de minune textul.

At. Haralamb

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 9—10/1946

Anul 61

Red. resp.: ing. Tr. Vișan

SUMARUL:

	Pag.
Editorial:	
M. Burculeț: Considerațiuni asupra noului Statut al Funcționarilor Publici	2
 Cronica profesională:	
Contribuția Societății „Progresul Silvic” la acțiunea pentru combaterea secetei. Comunicat	12
Rezultatul colectei pentru ajutorarea familiei colegului I. Hunciaș	13
 Informațiuni:	
Mișcare în personal. Știri diverse	14
 Necrologuri	24
† Anastase Nedelcovici	19
† Budu Caloianu	24
† Franz Czeck	25
† Constantin Pistol	26
 Dela Societatea „Progresul Silvic”:	
Cercul de Studii Forestiere	28
Procesele-verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație	28

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA NOULUI STATUT AL FUNCȚIONARILOR PUBLICI

de Inginer M. BURCULEȚ

Multe au fost criticile întemeiate ce s'au adus vechiului Cod al Funcționarilor Publici, deși acesta a fost primul pas făcut în legislația funcționărească, care a pus ordine în haosul denumirii funcțiilor publice și mai ales, a armonizat pentru prima dată înființele tipuri de salarizare ce existau pentru aceeași funcțiune, în diferitele departamente și instituții de Stat, sub imperiul Statutului din 1924.

Lipsurile constatate la vechiul Cod, cu atât mai mult trebuiau înlăturate, cu cât stabilitatea funcționarilor, deși era reglementată prin dispozițiunile privitoare la disciplină, nu au fost puse în aplicare nici un moment, lăsând funcționarul public la arbitralul șefului instituției, care numai în rare cazuri lua și declarația celui învinuit, înainte de a-i aplica vre-o pedeapsă.

A trebuit să intervină în destinul Neamului, luminoasa zi de 23 August 1944, care a răsturnat dictatura și a întronat libertatea exprimării opiniilor, pentru ca din toate colțurile țării să poată fi auzit și glasul slujbașilor publici asupra lipsurilor Codului, de care erau guvernați.

Glasul funcționarilor publici, însă nu ar fi putut găsi înțelegerea și sprijinul necesar, nici după 23 August 1944, dacă nu ar fi fost însușit și susținut de către sindicatele de salariați, care strângându-se în Uniunea Sindicatelor de Salariați Publici, au luat îndeadaproape în studiu problema alcătuirii unui nou statut, larg dezbătut apoi în congresul reprezentanților tuturor sindicatelor din țară, în cursul luni Martie 1946.

Cu concursul nelimitat al Confederației Generale a Muncii, al Comisiunii speciale, constituite în acest scop pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, și mai ales, cu întreaga înțelegere a guvernului, noul Statut al Funcționarilor Publici a devenit lege, prin publicarea lui în Monitorul Oficial Nr. 220 din 22 Septembrie 1946.

Inovații aduse de noul Statut

Din cuprinsul acestui nou Statut, rezultă, în mod cu totul succint următoarele inovații față de Codul Funcționarilor Publici, cu care este comparat:

1. Aduce o nouă metodă de calculare a salariului, cu mult superioară vechiului sistem de salarizare, din punct de vedere al promovării fiecărui merit, dovedit de funcționar în exercițiul și în folosul funcțiunii: studii, vechime în serviciu, răspundere, ierarhie și muncă tehnică.

Fiecare din aceste elemente, se traduce într'un anumit coeficient, variabil după importanța elementului respectiv, cu care se înmulțește cifra ce reprezintă minimum de existență.

La salariul obținut astfel se mai adaugă unele indemnizații speciale: de chirie, copii, tehnicitate, și altele.

Astăzi salariul nu indică decât criteriul ierarhiei, neglijând celelalte elemente de merit, pe care un funcționar trebuie să le dovedească în exercițiul funcțiunii.

2. Noua metodă de salarizare este mult superioară vechiului sistem din punct de vedere economico-social, deoarece permite, grație sporului de vechime în serviciu, ca salariul să crească independent de funcțiune, fiind proporțional cu creșterea firească a nevoilor materiale, în cursul carierei funcționarului.

Până acum, funcționarii care nu mai puteau înainta, din lipsă de funcțiuni, rămăneau la aceeași salarizare tot restul carierei lor, căci așa numitele gradații, nu erau decât în număr de trei și nu puteau depăși salariul începător al gradului următor.

3. Noul Statut, încurajează în mod deosebit studiile, considerând în calculul salariului anii de studii, ca ani de vechime în serviciu, după o scară prevăzută în tabela anexă II.

Această scară, merge dela acordarea unei prime de vechime de 2 ani pentru cursul primar, deci o clasă, până la acordarea unei prime de vechime de 20 de ani sau 10 clase, pentru titlurile de doctor, inginer, arhitect și absolvent al Școalei Superioare de Războiu.

În acest mod, zelul pentru studii cât mai înalte este efectiv și temeinic emulat.

4. Intrarea în funcțiuni este reglementată cu mult mai riguros, regula fiind concursul, limitat la posturile vacante în momentul tinereii lui; iar probele concursului sunt reglementate cu deosebită atenție, astfel ca orice influență vinovată asupra rezultatului, să fie zădărnicită (subiecte trase la sorț, secretul numelui candidaților, etc.).

În vechiul Cod, s'a folosit pe o scară redusă examenul, însă valabilitatea lui nu era limitată la posturile vacante în momentul tinerii lui, ci pe o perioadă de 2 ani, ceea ce a împiedicat să se procedeze la o nouă selecționare, cu ocazia ivirii altor posturi vacante.

De altfel, noul Statut folosește pe o scară foarte întinsă concursul și pentru promovarea în funcțiunile superioare.

5. Noul Statut, prevede că funcționarul este salarizat după funcția ce efectiv îndeplinește, plecând dela principiul că nu există grade, ci numai funcțiuni.

În vechiul Cod, foarte adesea se întâmpla ca între gradul funcționarului și funcția ce îndeplinea efectiv, să existe nepotriviri din cele mai inechitabile.

6. Se dă o deosebită atenție asigurărilor și despăgubirilor pentru accidente și boli.

7. Se dă funcționarilor dreptul de a ocupa funcțiuni politice și de a face parte din grupări politice democratice.

8. Se reglementează sindicalizarea funcționarilor, asigurând rostul acestora în revendicările funcționărești.

9. Se suprimă interdicția dreptului de grevă.

Acestea sunt principalele inovațiuni ale noului Statut, care sunt menite să îmbine armonios interesul general al funcției publice, cu interesul general al funcționarului, astfel ca în serviciul Statului să fie funcționari bine pregătiți, zeloși și cât se poate mai bine remunerați.

Cuprinsul Statutului

Trecând la cuprinsul Statutului, vedem că acesta împarte salariații în patru mari categorii: aparatul administrativ propriu zis, armata, magistratura și corpul didactic. Statutul cuprinde dispoziția după care funcționarii nu pierd nici unul din avantajele ce le sunt acordate de legile organice.

Partea I-a, se ocupă cu dispozițiuni generale, unde se arată că personalul serviciilor publice se compune din personal permanent și temporar. Personalul temporar nu este funcționar public, drepturile lui stabilindu-se prin legea contractelor de muncă.

Partea II-a, „intrarea în serviciu“ cuprinde trei capitole referitoare la condițiunile de numire, stabilitate, reprimire, etc.

Partea III-a, din Statut apare de două ori, una poartă titlul „tratarea în serviciu“ și a doua, „îndatoririle funcționarilor“.

În prima parte, obiectul principal îl constituie salarizarea cu diferențele indemnizații și recompense, despăgubiri și asigurări, ajutoare, înlesniri de călătorie, concedii, mutări, înaintări, funcțiuni, pensionări, drepturi politice și despre sindicatele profesionale.

Salarizarea a fost articolul asupra căreia atenția legiuitorului a fost mai stăruitoare. Ea pleacă dela un minimum de existență, ne fixat până în prezent, dar se află în preajma sumei de 70.000 lei lunar. La acest minimum, se adaugă coeficienții de studii, vechime, funcție, tehnicitate, precum și diferite alocații și indemnizații.

Primul coeficient este cel prevăzut în tabela II, al studiilor, la care se adaugă clasele de vechime, câte una pentru fiecare doi ani serviți.

Acest ultim coeficient, înmulțit cu coeficientul categoriei funcțiunii ce îndeplinește efectiv funcționarul — prevăzut în anexa 3-a, dă un nou coeficient care, înmulțit cu minimum de existență, constituie salariul.

Grade în noul Statut nu există: există numai funcțiuni. Coeficientul funcțiunii variază dela 1,10 la 2,90 (categoriile I la XX) după treapta ierarhică a funcționarilor.

Sporul de vechime este de 5% din salariul netto și crește din 2 în 2 ani, dacă funcționarul se dovedește diligent în serviciu.

Membrilor Corpului Didactic, precum și altor categorii de funcționari, care au atins funcția cea mai înaltă în erarhia respectivă, vechimea pentru anii pereche se reduce la jumătate, dacă funcționarii din aceste erarhii au cel mult patru categorii de funcțiuni.

Înaintări în funcțiune, în vechiul înțeles al codului, nu se mai fac. Ocuparea funcțiilor superioare vacante se face prin chemări în funcțiune și uneori chiar prin concurs, sistem prin care nu se vor mai găsi funcționari superiori în funcțiuni mici.

Se pot face chemări în funcțiuni superioare peste aceste criterii, de către Șeful Instituției, atunci când e vorba de elementele special dotate; iar când aceste elemente, nu există în cadrul Instituției, ele nu pot fi chemate chiar din afara ei.

În afară de salariu, funcționarilor publici li se acordă anumite indemnizații și prime, ca:

Indemnizația de chirie de 12% pentru necăsătoriți, 17% pentru căsătoriți fără copii și 20% pentru căsătoriți cu copii, indemnizații extinse prin noul statut și pentru mediul rural.

Indemnizația de deplasare se acordă pe bază de acte justificative de cheltueli.

Indemnizația de mutare în interes de serviciu, este fixată la un salariu lunar pentru cei căsătoriți și 50% din salariu pentru cei necăsătoriți. Pe lângă această indemnizație se acordă și cheltuielile de transport.

Indemnizația pentru muncă suplimentară, efectuată din ordin de 50% spor pentru primele două ore, restul precum și munca suplimentară în zilele de Duminică și sărbători, se va plăti cu un spor de 100%. Această din urmă indemnizație se va acorda numai în măsura în care se va constata precis că este nevoie de aceasta și asupra acestei necesități, Sindicatul respectiv își va da avizul.

S'au mai prevăzut indemnizații pentru: funcțiuni tehnice, pentru cei care în cursul carierei trebuie să se pregătească în continuu, cheltuieli de reprezentare pentru anume categorii de funcțiuni, prime de stimulare pentru cei ce colaborează la publicații oficiale, prime pentru invenții tehnice și inovații de organizare, indemnizații pentru activitate științifică corpului didactic de toate gradele, ajutoare de căsătorie, naștere, înmormântare, etc.

La salariul rezultat din calculul tuturor elementelor expuse mai sus, se adaugă o primă de activitate de 70%.

Salariizarea se face pe trei categorii de localități, categoriile urmând a fi fixate printr'un jurnal al Consiliului de Miniștri.

Ceea ce este important de reținut, este faptul că salariul calculat cum am arătat mai sus și prima de activitate ce se acordă la acest salariu, nu suportă nici un fel reținere pentru pensii sau impozite, acestea urmând să fie plătite de Stat în contul funcționarului, astfel că salariul rezultat din aplicarea tabelelor anexate statutului, este netto primitor.

P e n s i o n ă r i

Eșirea obligatorie la pensie, a fost fixată la 57 ani vârstă sau 35 ani de serviciu pentru bărbați și 52 ani vârstă sau 32 ani de serviciu pentru femei.

Șeful instituției, autorizat printr'un Jurnal al Consiliului de Miniștri, poate menține până la 60 ani în funcție, pe cei cari sunt absolut necesari serviciului.

Pentru eșirea facultativă, se prevede 53 de ani vârstă sau 30 de ani de serviciu pentru bărbați, iar pentru femei, 48 vârstă sau 25 ani de serviciu.

Prin derogare dela legea generală de pensii, în termen de un an dela publicarea statutului, funcționarii publici chiar și cei din

corpurile speciale, care au cel puțin 20 de ani vechime în serviciu, vor putea cere, cu aprobarea Șefului instituției punerea în retragere la pensie, indiferent de vârstă.

Șeful instituției, cu avizul Comisiunii de propuneri, poate pune din oficiu în retragere la pensie a funcționarilor, care îndeplinesc condițiunea celor 20 de ani serviți în funcțiuni publice.

I n d a t o r i r i

Funcționarii sunt obligați să observe o disciplină reală în cadrul instituției. Firește, ea nu va fi alta decât aceea liber consimțită; iar pentru abateri, sancțiunile vor fi severe.

În toate cazurile, se va ține seama de dispozițiunile statutului privind disciplina, precum și de avizul Sindicatului instituției respective. Slujbașii Statului vor trebui să fie atenți că în serviciu să domnească un spirit de solidaritate, să ridice cultural mediul social, să păstreze secretul serviciului, să fie respectuoși, corecți și îndatoritori față de superiori și public.

Funcționarul public este răspunzător bănește față de administrație, pentru ori ce daune cauzate. Instituția legalmente răspunzătoare, va chema în garanție pe funcționarul autor al faptului sau actului care a cauzat dauna.

Actul sau ordinul șefului erarhic, nu descarcă de răspundere solidară pe funcționarul care a executat și contra semnat, decât în cazul când acest a referit în scris asupra ilegalității sau a eventualelor daune ce decurg.

Partea IV-a cuprinde dispozițiuni speciale.

D i s p o z i ț i u n i t r a n z i t o r i i

În partea V-a dispozițiuni tranzitorii, se prevede modul cum se vor încadra funcționarii aflați astăzi în serviciile publice.

Încadrarea acestora se face pe baza gradului actual, studiile de bază și vechimea ce o au în serviciu.

Timpul servit în afara de serviciile publice, în profesiunea sau meseria pe care salariatul o îndeplinește astăzi, poate fi recunoscut în proporție de maximum două treimi, dacă funcționarul o cere pe cale erarhică în maximum 6 luni dela publicarea statutului.

Celor aflați în această categorie, care au minimum 10 ani serviți la Stat, li se va considera timpul aprobat ca servit în particular, pentru calculul pensiei vărsând reținerile necesare.

În cazul când funcția efectiv îndeplinită la data încadrării este inferioară gradului ce posedă funcționarul în cauză, acesta va primi coeficientul gradului.

Timpul servit ca diurnist, suplinitori etc., fără rețineri la pensie, se va considera ca timp util pentru pensie, vărsând reținerile necesare.

Actualul personal temporar, angajat prin decizia șefului instituției publicată în Monitorul Oficial, care are o vechime în serviciu de cel puțin 3 luni, poate fi încadrat la cerere, indiferent de vârstă și studii, ca bugetar, cererea trebuind să fie făcută în termen de 2 luni dela publicarea statutului.

Legile organice, care prevăd alte denumiri de funcțiuni decât cele prevăzute în tabela anexă 3, se modifică conform cu denumirea funcțiilor trecute în această ultimă tabelă.

Din expunerea de mai sus, se poate aprecia de oricine progresul ce prezintă noul Statut, față de vechiul Cod al Funcționarilor Publici și nu-mi rămâne decât să scot în evidență unele detalii specifice corpurilor cu legiuiri speciale, în speță pentru membrii corpului tehnic silvic.

Art. 4. — din partea I-a, precizează că „dispozițiunile prevăzute în prezenta lege, cu excepția celor privitoare la salarizare și tabelele anexe, care fac parte integrantă din prezenta lege, nu se aplică funcționarilor publici, care fac parte din corpurile constituite, organizate prin legi speciale, dacă în legile organice respective se prevăd alte dispozițiuni”.

Din această prevedere a noului statut, rezultă că membrilor Corpului silvic li se menține întreagă economia legii lor de organizare, gradele ce le dețin sau le vor obține, vor fi onorifice, pensionarea se va face la 60 de ani și recrutarea tuturor categoriilor de funcționari silvici, se va face după legea specială, aplicând și dispozițiile noului statut în această privință, acolo unde legea noastră nu are prevederi speciale.

Dispozițiuni speciale de încadrare aplicabile Corpului Silvic

Pentru că salarizarea și tabelele anexe statutului, ne sunt aplicabile, expun în cele ce urmează modul cum vor decurge în viitor ocuparea diferitelor funcțiuni, prevăzute în anexa 3 din statut.

I. Pădurarilor la numire, li se acordă clasa 2-a de studii, coeficientul fiind 1,05 „m“, și categoria IV-a de funcțiuni, cu coeficientul 1,30, funcțiunea denumindu-se „pădurar“.

După trei ani vechime în această funcțiune, pădurarul poate fi chemat, dacă este loc vacant și e bine calificat, în funcțiunea de „șef de canton forestier“ sau de „pădurar gestionar“ funcțiuni ce sunt prevăzute la categoria V-a, cu coeficientul de 1,40.

După 12 ani în funcția de șef de canton forestier, pădurarul poate fi chemat în funcțiile de „sub șef de brigadă silvică“ sau „sub șef de pepinieră“, funcțiuni ce sunt de categoria VI-a, cu coeficientul de 1,50.

O ultimă funcțiune, pe care o pot ocupa pădurarii prin chemare, este funcția de „șef de pepinieră forestieră“ după ce a stat 6 ani în funcția precedentă. Această funcție este de categoria VII-a, cu coeficientul de 1,60.

Deasemenea, pot ocupa tot în categoria VII funcția de „șef de brigadă forestieră“.

II. Brigadierii silvici sunt numiți în clasa 4-a de studii, cu coeficientul 1,15 „m“ și în categoria VI-a de funcțiuni, cu coeficientul de 1,50.

Funcțiunile categoriei a VI-a pentru brigadierii silvici, sunt următoarele: „Subșef de brigadă silvică, subșef de pepinieră, subșef de echipă de întreținerea căi ferate forestiere și brigadier silvic expeditor“.

După un anumit stagiu în funcția de sub șef de brigadă silvică, stagiul ce nu este fixat în număr de ani, ci numai în funcție de capacitatea ce dă dovadă brigadierul în cauză, brigadierii silvici pot fi chemați în categoria a VII-a de funcțiuni, cu coeficientul de 1,60, ca „șef de brigadă silvică“.

Dacă în categoria VI-a de funcțiuni, brigadierii silvici au fost utilizați în depozitele de materiale lemnoase, ca brigadieri expeditori, după un stagiul de 3 ani în această funcțiune, pot fi chemați tot în categoria VII-a, în funcția de „șef de depozit de bușteni“.

Subșeful de echipă de întreținere căi ferate forestiere, după un stagiul de 3 ani în această funcție, poate fi chemat în categoria VII-a, cu funcția de „șef de echipă de întreținere de căi ferate forestiere“.

Brigadierii silvici folosiți ca subșefi de pepinieră forestieră în categoria VI-a, pot fi chemați în categoria VII-a, fără un stagiul limitat, în funcția de „șef de pepinieră forestieră“.

În categoria VIII-a, cu coeficientul de 1,70, brigadierii silvici pot ocupa funcțiunile de „secretar tehnic silvic la ocol, brigadier silvic gestionar și sub șef de hală-gatere“ după un stagiu de 3 ani în categoria VII-a.

În categoria IX-a, cu coeficientul de 1,80, brigadierii silvici, după un stagiu de 2 ani în categoria VIII-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „șef de plantații forestiere, șef de hală gatere și subșef de sector forestier“.

III. Subinginerii silvici, trecuți eronat în statut ca fiind conductori silvici, sunt numiți în clasa 7-a de studii cu coeficientul de 1,30 și în categoria X-a de funcțiuni, cu coeficientul 1,90, funcțiunile fiind denumite „subșef de birou tehnic“ și „subșef de sector forestier“.

În categoria XI-a, cu coeficientul 2,00, subinginerii silvici pot fi chemați din categoria X-a, fără să li se fi fixat un stagiu minim, în funcțiile de „subșef de secție tehnică, șef de sector forestier, șef de atelier și șef de birou tehnic“.

În categoria XII-a, cu coeficientul 2,10, subinginerii silvici, după un stagiu de 2 ani în categoria XI-a, pot fi chemați în funcțiile de: „șef de secție tehnică, conductor controlor, subșef de serviciu tehnic, șef de birou de studii și proiecte, subșef de ocol silvic, subșef de oficiu comercial, sub șef de căi ferate forestiere și subdirector de fabrică forestieră“.

IV-a. Inginerii silvici sunt numiți în cl. 10-a de studii, cu coeficientul de 1,45 m și pot ocupa la numire funcțiuni de categoria XII-a, cu coeficientul de 2,10 și anume: „șef de secție tehnică, subșef de serviciu tehnic, șef de birou tehnic de studii și proiecte, subșef de ocol silvic, subșef de oficiu comercial, subșef de căi ferate forestiere și subdirector de fabrică forestieră“.

În funcțiunile de categoria XIII-a, cu coeficientul de 2,20 — inginerii silvici, după un stagiu minimum de trei ani în categoria XII-a și după ce au reușit la un concurs de chemare în funcțiune superioară, pot ocupa următoarele funcțiuni: „șef de serviciu tehnic, șef de comisie tehnică, de studii și proiecte, ajutor șef de administrație depozite CAPS. București, șef de echipă volantă silvică, șef de ocol silvic, șef de exploatare forestieră, director de fabrică forestieră, subdirector silvic județean, subșef de centru de exploatare forestieră, șef de oficiu comercial, șef de căi ferate forestiere și referent tehnic“.

În categoria XIV-a, cu coeficientul 2,30, inginerii silvici după un stagiu de 3 ani în categoria XIII-a, pot fi chemați în următoarele

funcțiuni: „referent tehnic titular, inspector de control, șef de administrație depozite CAPS București, director silvic județean, șef de centru de exploatare forestieră și subdirector tehnic“.

În categoria XV-a, cu coeficientul 2,40, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XIV-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „șef de inspectorat silvic, director tehnic, secretar al Consiliului Tehnic al Pădurilor și referent tehnic șef“.

În categoria XVI-a, cu coeficientul 2,50, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XV-a, pot fi chemați să ocupe funcțiunile de „inspector general tehnic, subdirector general tehnic, sub-administrator CAPS și Consilier Tehnic“.

În categoria XVII-a și ultima, la care pot ajunge inginerii silvici în administrațiile forestiere, în afară de institutele de cercetări, cu coeficientul 2,60, inginerii silvici, după un stagiu de 3 ani în categoria XVI-a, pot fi chemați în funcțiunile de: „director general tehnic, administrator CAPS, și Președinte al Consiliului Tehnic al Pădurilor“.

Restul categoriilor de funcțiuni și anume: a XVIII-a, a XIX-a și a XX-a, sunt obținute: la cler, de Mitropolit și Patriarh; în armată, de Generali de Divizie, de Corp de Armată și de Armată; în Corpul Didactic, de profesorul agregat și definitiv; în Justiție de primă președinte al Curții de Apel, președintele de Secție al Inaltei Curți de Casație și de primul președinte al Inaltei Curți de Casație;

În corpul tehnic depe lângă Ministerul Comunicațiilor și Lucrărilor Publice, categoria XIX-a este ocupată de președintele Consiliului Tehnic Superior.

În rezumat: pădurarii au patru categorii de funcțiuni dela IV-a la VII-a; brigadierii silvici au patru categorii de funcțiuni, dela a VI-a la IX-a; subinginerii silvici au trei categorii de funcțiuni, dela a X-a la a XII-a și inginerii silvici au 6 categorii de funcțiuni, dela a XII-a la XVII-a.

Pentru primele trei categorii de personal silvic, stagiul de înaintare în clasa pereche de vechime, începând dela atingerea ultimei lor categorii de funcțiuni, prevăzută în erarhia respectivă, se reduce la jumătate, conform cu prevederile art. 60 din Statut și această dispoziție este valabilă și la încadrarea ce se va face celor ce au atins această funcțiune ultimă (art. 120) la data aplicării Statutului.

Pentru actualii membri ai corpului silvic, aflați în funcțiune la data publicării statutului, o comisiune instituită de noul statut, va fixa ce anume funcțiuni exercită fiecare funcționar, din cele

arătate mai sus, după care, plecând dela studii, vechime și funcția efectiv exercitată, vor fi încadrați cu coeficienții respectivi.

In orice caz, drepturile de salariu ce dețin prin aplicarea legiuirilor în vigoare, constituie un drept câștigat pentru ei.

Ing. M. BURCULEȚ

Comunicatul Societății „Progresul Silvic”

referitor la

acțiunea de combaterea urmărilor secetei

Societatea „Progresul Silvic” a inginerilor silvici din țara noastră, în ședința extraordinară din 26 August 1946, a hotărât ca prin membrii săi, să dea concursul nelimitat în opera întreprinsă de Guvern, în scopul ajutorării populației lovită de efectele nefaste ale secetei și ca atare face un apel la toți colegii ingineri silvici, să întreprindă rapid lucrările de strângerea frunzarelor, jirului, ghindei, pentru vite, în cadrul administrațiilor unde funcționează și potrivit dispozițiilor deja trimise de Ministerul Agriculturii, Domeniilor și C. A. P. S.

Deasemeni, tot în scopul ajutorării populației, a hotărât să facă un apel la membrii ingineri silvici, să subscrie 1/2 din salariu pe o zi, iar Societatea să dea suma de 3.000.000 lei, pentru ajutorarea populației dintr-o comună din Moldova, cea mai lovită de secetă.

Societatea noastră face cu această ocazie un apel călduros tuturor societăților, care împărășesc dorința expresă a întregii opinii publice, de a contribui și susține, pe orice cale opera întreprinsă de Guvern, adresându-se Ministerului Agriculturii și Domeniilor, — Comisiunii speciale instiuită în scopul arătat mai sus.

Societatea „Progresul Silvic”

Președinte Profesor Dr. C. C. Georgescu

Decanul Facultății de Silvicultură

Rezultatul unei colecte

Pentru ajutorarea familiei defunctului ing. insp. silvic I. Hunciac, fost șef al Serviciului Silvic Județean Râmnicul-Sărat, s'au lansat liste de subscripție la toate unitățile silvice din țară.

Până la data de 1 Iunie 1946 s'au primit listele și sumele colectate de diferite unități silvice (Direcții Regionale, Inspectorate, Servicii Județene, Ocoale, Școli etc.) totalizând 3.245.362 lei.

Remarcăm în fruntea acestora unitățile:

— Serviciul Silvic Județean Bacău	450.500 lei
— " " " Roman	207.000 „
— " " " Putna	190.000 „
— Ocolul Silvic Toplița	110.000 „
— Serviciul Silvic Județean Dâmbovița	101.000 „

Mulțumind personal, și din partea familiei Hunciac rugăm colegii care au încă liste și sume colectate să ni le trimită de urgență pentru a le remite familiei.

Comisiunea pentru gestionarea sumelor incasate:

Inspector de Control General,

Inginer Inspector G-ral Silvic,

(ss) I. Nițescu

Șeful Inspectoratului Focșani,

(ss) C. N. Vasiliu

I N F O R M A T I U N I

Mișcare în personal — Știri diverse.

— M. Of. Nr. 148 din 28.VI.1946 publică Dec. Min. Nr. 1181/946 prin care se rectifică înaintarea d-lui ing. Bădulescu S. Virgil din CAPS, la gradul de inginer inspector silvic pe data de I.XII.1944 la vechime.

— Idem înaintarea d-lui ing. Golașevschi Iosif din CAPS la gradul de inginer silvic pe data de 6.III.1937.

— Idem se înaintează la vechime următorii: Andreescu A. Vasile din ICEF la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 23.IX.1944; Lazia I. Lazăr din Dir. Silvică la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 23.XII.1943 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 23.XI.1945; Ciupercă C. Mihail din serviciul Domeniilor Coroanei la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 13.VI.1943 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 13.VI.1945; Bădea S. Florea din Dir. P. P. J. la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 1.IX.1943; Grădin I. Vlad din Adm. C. F. R. la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 15.III.1944; Buzo A. Aurel din Institutul Aerofotogrametric la gradul de inginer silvic cl. II-a pe data de 1.I.1942 și la gradul de inginer silvic cl. I-a pe data de 1.I.1946.

— M. Of. Nr. 149, 154 și 187 din 1.VII, 6.VII și 14.VIII/1946 publică Dec. Min. Nr. 1200, 1225 și 1485/1946 prin care se detașează ca șefi de Circumscripții Silvice de control următorii ingineri silvici din Dir. Silvică, Dir. P. P. J. și Adm. C. A. P. S.: Vidinichi T. (Ră-

dăuți-Suceava), Buzilă Er. (Câmpulung-Bucovina), Pruteanu I. (Baia-Neamț), Brețcanu I. (Bacău), Georgescu P. (Putna-R. Sărat), Stoian N. (Buzău-Prahova), Bărbulescu St. (Dâmbovița-Muscel), Pandrea N. (Argeș-Vâlcea), Turțuman St. (Gorj-Mehedinți), Grecu M. (Severin-Caraș), Lupșea Gh. (Arad-Tișuș), Hălmăgeanu A. (Alba-Hunedoara), Peca P. (Brașov-Trei Scaune-Ciuc), Poclitaru I. (Sibiu-Făgăraș), Mărgineanu I. (Năsăud-Somes), Dan M. (Maramureș), Terdic Fr. (Satu Mare-Sălaj), Ghițulescu Gh. (Cluj-Turda), Marin Ion (Mureș), Cimocș Al. (Bihor), Zehan E. (Târnava Mare-Târnava Mică-Odorhei), Paraschivescu A. (Dorohoi-Botoșani-Iași-Roman), Martinescu Gh. (Tutova-Fălciu-Tecuci-Covurlui-Tulcea), Duldurescu N. (Constanța-Illfov-Ialomița-Vlășca-Teleorman), Iliescu I. (Olt-Dolj-România).

Pentru executarea de delegații speciale și pentru controlul activității șefilor de circumscripții silvice se detașează următorii ingineri silvici: Moșandrei Gh., Selava I., Constantinescu C., Iacob M.

— M. Of. Nr. 150 din 2.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1175/946 cuprinzând actul constitutiv și Statutul Societății „Sovromlemn” având ca obiect „exploatarea și industrializarea lemnului în România, achiziționarea de materiale lemnoase precum și comercializarea produselor lemnoase atât pe piața internă cât și pe piața externă, în conformitate cu prevederile convenției din 20.III.1946 dintre U. R. S. S. și Statul Român”.

Fondatorii Societății sunt „Stanislavles-pro” și „Exportles” din Grupul Sovietic, iar din Grupul Român: CAPS, Fondul Bisericesc Bucovinean, Administrația Bunurilor Comune din Ciuc, Cele 44 Comune Grânicerești din Năsăud, Forema, Alianța Forestieră-Gheorgheni, Forestiera din Nădrag, Societatea Forestieră Steaua și Succesiunea M. D. Sturza.

În Consiliul de Administrație al Societății au fost aleși pe termen de 2 ani d-nii: Kozmin M. V., Huțșivili H. I., Koldanov V. N., Necrasov M. I. (din Grupul Sovietic) și d-nii Rachieru C., Vișan Tr., Volosciuc A., György G., Mihăilaș M., Ștefănescu V. și Arnold L. (din Grupul Român).

— M. Of. Nr. 153 din 5.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 19538/946 prin care se transferă în interes de serviciu d-l ing. silv. Popescu C. C. dela Oc. Silv. Tismana ca șef al Oc. Silv. Peșteana

— M. Of. Nr. 154 din 6.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1196/946 prin care se rectifică gradatiile acordate unor ingineri silvici din serviciul Statului și dela Fondul Bisericesc Bucovina.

— M. Of. Nr. 159 din 12.VII.1946 publică D. L. Nr. 2084/946 prin care se revine asupra radierii din Corpul Silvic d-lui ing. cons. silv. Marinescu C.

— M. Of. Nr. 160 din 13.VII.1946 publică D. L. Nr. 2085/946 prin care se rectifică înaintările următorilor ingineri silvici:

Mihăilescu M., din Dir. Silvică la gradul de ing. silv. cl. II-a pe data de 8.IV. 1943 și la gradul de ing. silv. cl. I-a pe data de 3.V.1945 și Dumitrescu D. N. din Subsecretariatul de Stat al Aerului la gradul de ing. silv. cl. II-a pe data de

25.II.1942 și la gradul de ing. silv. cl. I-a pe data de 25.II.1944.

— Idem Nr. 1129/946 prin care d-l ing. silv. Isbășescu I. se numește inspector de vânătoare onorific al județului Olt.

— M. Of. Nr. 165 din 19.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 23731/946 prin care d-l ing. insp. g-l silvic Csurilă Ad. din centrala Dir. Reg. Bacău se transferă în centrala CAPS, ca șef al serviciului vânzării lemnului de foc.

— M. Of. Nr. 166 din 20.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1316/946 prin care se primește demisia din funcțiune a d-lui ing. silv. stag. Bănescu Tr. dela Insp. Silv. București.

— Idem Nr. 1339/946 prin care d-l ing. subinsp. silv. Rătan I. se reprimește în funcțiune în Centrala Dir. Silvice.

— M. Of. Nr. 168 din 23.VII.1946 publică D. Min. Nr. 1303/946 prin care se înființează următoarele școli silvice:

1. Școala de brigadieri silvici „Oltenia” în com. Butoești-Mehedinți;
2. Școala de brigadieri silvici „Bistrița” în Năsăud;
3. Școala de pădurari „Moldova” în com. Rosnov jud. Bacău.

— Idem Nr. 1305/946 prin care se numesc ca membri în Consiliul Permanent al Instrucțiunii Silvice medii și inferioare pe termen de 3 ani d-nii:

1. ing. cons. silv. D. Grozescu, Dir. Dir. Silvice (supleant: ing. cons. silv. I. Florescu);

2. ing. cons. silv. I. Dăscălescu din partea Casei Pădurilor (supleant: ing. cons. silv. G. Luțescu);

3. prof. Gr. Eliescu, Decanul Fac. de Silvicultură (supleant: prof. I. Demețescu);

4. ing. cons. silv. Al. Popescu, Dir. Șc. de Subingineri silvici „Casa Verde“-Timișoara (supleant: ing. insp. silv. Zaharia P.);

5. ing. insp. gl. silv. N. Codru, Dir. Șc. de brig. silv. Brănești (supleant: ing. silv. Th. Rădulescu);

6. ing. insp. silv. T. Cucer, Dir. Șc. de pădurari Curtea de Argeș (supleant: ing. silv. V. Lazanu).

Secretar al Consiliului se numește d-l ing. insp. g-I E. Răuță, Șeful Serviciului Învățământului mediu și inferior silvic (supleant: ing. șef silv. I. Smerecinski).

— M. Of. Nr. 169 din 24.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1288/946 prin care d-l ing. insp. silv. Simionescu D. este numit în funcțiunea de inspector de vânătoare onorific pentru plasa Caransebeș-Severin

— M. Of. Nr. 174 din 30.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 28.543/946 prin care se transferă d-nii:

ing. insp. g-I silv. Ștefănescu Al. în interes de serviciu din Centrala Dir. Reg. Iași în centrala CAPS;

ing. silv. cl. II-a Enăchescu C. la cerele dela Serv. Silv. Jud. Fălciu la Oc. Silv. Crețești CAPS;

ing. silv. Discuteanu V. dela Oc. Silv. Măcin, în interesul serviciului, ca șef al Oc. Silv. R. Sărat;

ing. silv. Pokoi S., disciplinar, din centrala CAPS ca ajutor la Ocolul și Fabrica Mănăstur.

— M. Of. Nr. 175 din 31.VII.1946 publică Dec. Min. Nr. 25837/946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii:

ing. silv. Ștefănescu V. dela conducerea Oc. Silv. Făstăci ca șef al Oc. Silv. Grivita și ing. silv. Tănăsescu Gh. dela Centrul Curtea de Argeș ca șef al Oc. Silv. Făstăci.

— M. Of. Nr. 180 din 6.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1440/946 prin care se pune în retragere din oficiu, pentru limita de vârstă, d-l ing. insp. silv. Ionescu Aurelian, din CAPS.

— M. Of. Nr. 182 din 8.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2841/946 prin care se ratifică transferarea efectuată pe cale bugetară pe data de 1.IV.1946 a d-lui ing. șef silv. Comes Titus din Dir. Silv. la Institutul de Cercetări Forestiere, unde se găsea la acea dată funcționând prin detașare.

— M. Of. Nr. 183 din 9.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1469/946 prin care se pune în retragere din oficiu, pentru caz de boală, pe data de 31.VIII.1946 d-l ing. subinsp. silv. Tatomir Gh. dela Inspectoratul Silvic Focșani.

— M. Of. Nr. 188 din 15.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1382/946 prin care d-l ing. cons. silv. Gh. Luțescu se delegează Administrator al Casei Pădurilor Statului, în locul d-lui ing. insp. gl. Colpacci Gr., repartizat la Inspectoratul General de Control din Adm. Centrală a Ministerului.

— M. Of. Nr. 189 din 16.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 1443/946 prin care au fost numiți 21 Inspectori de vânătoare onorifici între cari și următorii ingineri silvici: Obadă D. (plasa Câmpulung), Romancuc R. (plasa Vatra Dornei), Dragulin N. (plasa Mălin-Baia), Dudu N. (plasa Doihasca-Baia), Tebeică Al. (plasa R. Sărat) și Păunescu C. (plasa Jiblea-Argeș).

— Idem Dec. Min. de interzicerea vânării următorului vânat: potârnichile, pe întreg teritoriul județelor: Severin, Tutova, Olt, Ilfov, Arad, Covurlui, Neamț (pe anul 1946), iar pentru jud. Muscel până la 15.IX.1947;

Iepurii pe teritoriul jud. Trei Scaune, și teritoriul com. Drăgăești, Drăgănești, Comani, Degesti, Sâmburești, Leleasa, Dumitrești, Dreceni, Pomoși, Oțești, Izvoarele, Bircii, Albești, Casa Veche, Ciomăgești, Câmpu Mare, Dobroteasca, Spătaru, Topana, Făgetelu, Tătulești, Scara, Alimănești, Bălteni, Buzești, Urliasca, Valea Mare, Turia, V. Brătianu, Vulturești, Chilia, Cornățelu, Crăciunei, toate din jud. Olt, pe anul 1946/1947, iar pentru întreg jud. Vlaşca pe 1946/47 și 1947/48. Pentru întreg teritoriu jud. Argeș până la 1 Dec. 1946;

Cerbii și ciutele pe teritoriul jud. Vâlcea pe anii 1946/47 și 1947/48.

— Mon. Of. Nr. 204 din 4.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1656/946 prin care se delegă d-l ing. silv. cl. II-a Crăciunescu C-tin cu conducerea Ocolului Silvic Sercaia-Făgăraș, în locul d-lui ing. silv. Constantin I. numit Director al bunurilor private din Ciuc.

— Mon. Of. Nr. 20 din 30.VIII.1946 publică Dec. Min. Nr. 34884/946 prin care se transferă în interes de serviciu d-nii: ing. insp. silv. Stan Tr. din centrala Dir. Reg. Sebeș în Centrala Dir. Reg. Cluj, în calitate de inspector de control;

ing. silv. Opreșiu Maria din centrala Dir. Reg. Cluj la Oc. Silv. Turnu Severin în calitate de ajutor;

ing. silv. Moraru T. (la cerere) dela Oc. silv. Babadag ca șef al Oc. Silv. Hunedoara.

— Idem Nr. 34752/946 prin care d-l ing. subinsp. silv. Popa Gh. dela Oc. Silv. Roman se pune la dispoziția Societății „Sovromlemn” iar d-l ing. insp. silv. Tomescu C. se transferă în interes de serviciu dela Centrul de Exploatare Cașin ca șef al Oc. Silv. Roman, delegându-se și ca inspector de control la Industrializări și controlul fabricilor din Dir. Reg. Bacău.

— M. Of. Nr. 204 din 4.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1662/946 prin care se numește în comitetul de înaintări al inginerilor silvici ca membru de drept d-l ing. cons. silv. Luțescu Gh. Administratorul Casei Pădurilor, în locul d-lui Gr. Colpacci, iar ca supleant d-l Predescu St., Subadministratorul CAPS

— M. Of. Nr. 206 din 6.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1654/946 prin care se institue o nouă comisiune de purificarea aparatului de Stat pe lângă Min. Agr. și Domeniilor având ca președinte pe d-l prof. Gh. Valuta dela Dir. Prod. Vegetale, iar ca membri: d-na ing. agr. Ev. Sorocianu-Puscariu, dela Institutul Naț. Zootehnic, ing. silv. Tr. Vișan, dela CAPS, Dr. I. Popovici, medic veterinar, dela Institutul „Pasteur” și ing. agr. M. Drăgoi dela Dir. Prod. Vegetale, secretar fiind d-l Taraze V., dela aceeași Direcție.

— M. Of. Nr. 209 din 10.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 3172/946 prin care d-l ing. șef silv. I. Lupe e delegat cu conducerea gestionară și tehnică a Stațiunii de Experimentație Forestieră Bărağanul-Jegălia, având ca ajutor pe d-l ing. silv. stag. N. Stanciu.

— M. Of. Nr. 211 din 12.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 37982/946 prin care se pune la dispoziția Soc. „Sovromlemn” d-nii:

ing. insp. g-ral silv. Lisievici V. din Controlul general;

ing. insp. silv. Fedorovici C. din centrala CAPS;

ing. subinsp. silv. Baranovschi V. dela fabrica Filiași;

ing. subinsp. silv. Vanș L. din Dir. Reg. București;

ing. șef silv. Celak N. din centrala CAPS;

ing. șef silv. Conecini A. dela fabrica Arnota-CAPS.

— M. Of. Nr. 212 din 13.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 39075/946 prin care se primește demisia din Serviciul Adm. CAPS a d-lui ing. silv. cl. II-a Pokoi Eugen, dela Ocolul Silvic Mănăstur, pe data de 1.IX.1946.

— M. Of. Nr. 213 din 14.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 39072/946 prin care d-l ing. insp. silv. Filip V din centrala CAPS se transferă ca șef al Centrului de exploatare Cașin.

— M. Of. Nr. 215 din 17.IX.1946 publică Lista Nr. 45 a inginerilor înscrși în secția „Silvică” din Colegiul Inginerilor, cuprinzând pe d-nii: Moldoveanu N. Ion (nr. crt. 1369) și Radu N. Aureliu (nr. crt. 1370).

— M. Of. Nr. 217 din 19.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 1758/946 prin care se înființează pe lângă Dir. Silvică M. A. D. o comisie consultativă disciplinară compusă din Directorii: Dir. Silvică, Dir. P. P. J., Dir. Personalului, din MAD, Adm. CAPS, Președintele Consiliului Tehnic al Pădurilor și Dir. Inst. de Cercetări Forestiere, având ca subalterni pe subalternii lor direcți. Comisiunea va cerceta în plen și va referi prin avize consultative asupra cazurilor deferite de Minister privind abaterile disciplinare ale membrilor Corpului Silvic.

— M. Of. Nr. 221 din 23.IX.1946 publică Dec. Min. CAPS Nr. 40507/946 prin care d-l ing. silv. Năstăsescu Ilie se detașează la Oc. Silv. Babadag și se delegează cu conducerea acestui Ocol.

— M. Of. Nr. 223 din 26.IX.1946 publică D. L. Nr. 2709/946 de numirea prin concurs a d-lui ing. silv. stag. Smaudu Gh., la Dir. Silvică Bistrița-Năsăud,

— Idem Nr. 41580/946 prin care d-l ing. silv. Ionescu Faustin se transferă în interesul serviciului dela fabrica Arnota la fabrica Filiași, delegându-se cu conducerea acestei fabrici. D-nii ing. silv. stag. Dragomir N. și Săvescu I. se repartizează respectiv la Oc. Făstăci din Dir. Reg. Iași și la Oc. Silv. Tg. Ocna, Dir. Reg. Bacău.

— M. Of. Nr. 225 din 26.IX.1946 publică Dec. Min. Nr. 42827/946 prin care se delegează d-nii:

— ing. cons. silv. Rădescu O. ca Director al Dir. Tehnice CAPS;

— ing. insp. g-ral silvic Bondescu Em. ca Subdirector al Dir. Tehnice CAPS;

— ing. cons. silv. Constantinescu Dem. ca Subdirector al Dir. Comerciale CAPS;

— ing. subinsp. silv. Pascu C., șeful Oc. silv. Galu se transferă în interesul serviciului ca inspector de control regional, în centrala Dir. Reg. Bacău;

— ing. silv. stag. Arnăutu Eug. este delegat cu conducerea Oc. Silv. Galu;

— ing. subinsp. silv. Miso Eugen din centrala CAPS se pune la dispoziția Soc. „Sovromlemn” pe data de 1.IX.1946.

— Idem Nr. 42129/946 prin care se transferă la cerere d-nii:

— ing. insp. silv. Rusu V. dela Dir. Silv. MAD în centrala Dir. Reg. Cluj;

— ing. subinsp. silv. Mateescu Ion. dela ICEF la conducerea Oc. Silv. CAPS-Călărași;

— ing. silv. stag. Ursulescu St. dela Dir. Silv. MAD, ca șef al Oc. Silv. Câmpul Celății;

— ing. silv. stag. Miron Cristea dela Dir. Silv. MAD ca ajutor la Oc. Silv. Brănești-CAPS.

Se primește demisia din serviciu a d-lui ing. subinsp. silv. Coban I. șeful Oc. silv. Călărași.

NECROLOGURI

---

† ANASTASE G. NEDELCOVICI

Inginer consilier silvic

*Fost Vice-Președinte al Societății
„Progresul Silvic”*

Fost Administrator al Casei
Pădurilor Statului

Sub voința lui Dumnezeu, în puterea căruia stau toate rosturile firii, cel ce a fost inginerul consilier silvic Anastase Gh. Nedelcovici, unul din mentorii noștri în profesiune a luat calea cea fără de sfârșit și fără de întoarcere.

Anastase G. Nedelcovici s'a născut la 24 Noembrie 1885, în inima câmpiei dintre Olt și Argeș, în comuna Depărații-Hârlești, din părinți ai căror ascendenți au stat puternic înfipti în glia strămoșască, pe care au muncit-o ca buni și harnici agricultori, din generație în generație, cu dragostea pe care oamenii acestui pământ au pus-o întotdeauna pentru țara lor.

El a fost un copil voios și liber al câmpului, dar și al unui ținut odinioară cu multe păduri — din cari însă până la urmă n'au mai rămas decât cei 3 stejari din marca Jud. Vlașca și o fărâmbă de codrul la Căscioarele. Dacă copilăria îl leagă de câmp, destinul îl leagă de cea mai frumoasă și mai în suferință podoabă a acestuia, de pădure și îl trimite astfel pe urmele unui mare pionier al silviculturii românești, P. S. Antonescu-Remuși, fiul lui State Anton,

fruntaș — ca și înaintașii lui Nedelcovici — al Giurgiului. Se poate ca această tradiție locală să conteze în cariera lui Nedelcovici.

Prima învățătură de carte și-a dobândit-o în școala primară „Ion Zalomit“ și în gimnaziul „Ion Măiorescu“ din Giurgiu. Ultimele 6 clase de liceu le absolvă la Liceul Mihai Viteazul, în București. Cu o hotărâre de nezdruccinat a vrut să se facă silviculter și numai silviculter.

La școala superioară de silvicultură intră ca al doilea clasificat în toamna anului 1908 și o termină în Noembrie 1912, ca șef al promoției a XVI-a.

Ca tânăr inginer silvic, din Noembrie 1912 până la marea mobilizare pentru întregirea Neamului, A. Nedelcovici execută însemnate lucrări de ridicare în plan și de amenajare a pădurilor Statului, la Barbosi-Ghermănești, Bogdana, Pralea, Tutana. Războiul balcanic și războiul cel mare le face cu convingere și cu o virtute pilduitoare, mereu în linia I-a de luptă. După pace conduce scurt timp ocoalele silvice Slobozia, apoi Ghimpați în Vlașca, în fine, Ocolul model Mihăești-Muscel, unde se recrutau ca șefi numai silviculterii de elită. Pentru buna sa calificare, Administratorul Casei Pădurilor de atunci, C. Opran, îl trimite în 1924—25 într'o lungă călătorie care îi lărgeste orizontul profesional. Reveniț în țară i se încredințează lucrări, cari cereau competență și o înaltă etică profesională: estimarea pădurilor în vederea aplicării legii pădurilor comunale, apoi evaluarea pădurilor și fabricilor din Transilvania, cumpărate spre exploatare de diverse mari societăți forestiere sub fostul regim maghiar.

Cu prilejul profundeii reorganizări a sectorului silvic în 1930 îi revine, unul din posturile de răspundere în Administrația Casei Autonome a Pădurilor Statului (CAPS): Direcția regională silvică de București, unde timp de opt ani activează într'o atmosferă de criză grea, organizează, înfăptuește și mai cu seamă — prin optimismul, caracterul și temperamentul său — își electrizează colaboratorii de toate gradele. Colaboratorii săi de atunci vor păstra amintirea acelor grele, dar pline de avânt și frumoase vremuri! Inginerul A. Nedelcovici se evidențiază și se impune ca un conducător. În 1938, este chemat în fruntea Administrației Casei Pădurilor Statului, unde, cu întreruperi, rămâne până în pragul pensionării. A condus această mare instituție — în vremuri excepțional de grele; o avere imensă și puternic solicitată, adesea obiect de compensație politică — în care el nu era angajat — într'o țară fără tradiții forestiere, într'o epocă de criză, de mari prefaceri și de războaie și de reorganizare în vederea exploatărilor în regie cari mergeau intensificându-se.

După revenirea sa din călătoria de studii în străinătate, Profesorul P. Antonescu îl solicită a ocupa postul de asistent al catedrei de estimație și amenajament la Școala Politehnică, unde a funcționat timp de 14 ani, până în 1940, când a demisionat.

Cu o temeinică pregătire profesională, adunată în mulți și laborioși ani de studii și cercetări în țară și străinătate, Inginerul A. Nedelcovici n'a început aplicarea celor învățate decât atunci când personal putea urmări rezultatele.

Dintre toate ocupațiile sale, Nedelcovici s'a consacrat în deosebi amenajamentului. De numele lui rămâne legată adoptarea posibilității pe volum în aplicarea codrului regulat cu tăeri succesive. De timpuriu, ca amenajist și ca șef al ocolului Mihăești, putuse constata că regele pădurilor — gorunul — este grav amenințat a fi eliminat de fag prin aplicarea codrului regulat cu tăeri succesive uniforme, cu perioadă de regenerare lungă și cu posibilitatea pe suprafață. Din Franța vine cu convingerea definitivă că sistemul trebuie părăsit, spre a da silvicultorului nostru libertatea necesară în aplicarea tăierilor de exploatare, cu obiectivul capital regenerarea prealabilă a speciei de valoare dar biologicește slabă, gorunul. Nedelcovici lasă astfel urme adânci în buna gospodărie a pădurilor țării, urme apreciate deja de marii silvicultori străini, cari ne-au cunoscut împrejurările noastre forestiere. Ca director regional și apoi ca administrator al Casei Pădurilor Statului a promovat în special latura tehnică a exploatării comerciale a acestei mari avuții cari sunt pădurile Statului. A dat un mare avânt construcțiilor căilor și mijloacelor de transport. Dorința lui de tehnicizare a întregului ciclu care formează procesul de producție în economia forestieră era pe primul plan în gândurile lui și tot ce s'a realizat atât în cadrul Direcției Reg. București cât și mai apoi pe tot domeniul forestier al Statului nu a fost decât un început stânjenit de vitregia vremurilor.

A. Nedelcovici a fost un constant susținător al marilor noastre instituții de cultură și propășire forestieră. Ctitor al Institutului de Cercetări și Experimentație forestieră îl face hotărâtoarea sa colaborare la cea mai mare inzestrare a acestui Institut cu trei ocoale silvice experimentale, între cari și Mihăeștii tinereții sale. Secția silvică și apoi Facultatea de Silvicultură din Școala Politehnică a fost larg susținută prin fonduri, prin asigurarea practicei și excursiilor studenților.

De aceeași largă susținere și de același spirit de înțelegere s'a bucurat în fața lui marea familie a inginerilor silvici, Societatea „Pro-

gresul Silvic", la conducerea căreia a fost ales aproape toată cariera sa, luptând pentru independența și prestigiul corpului.

În afară de însărcinările de mai sus, Ing. A. Nedelcovici a mai activat și în alte domenii: ca membru în comitetul de direcție al Casei Pădurilor, ca șef al controlului general al Casei Autonome a Pădurilor Statului, în Consiliul și în Comitetul de direcție al Institutului Național al Cooperăției, ca membru în Comisia prețurilor lemnului în Ministerul Economiei Naționale, ca delegat al Guvernului în străinătate în Franța, în Suedia, în chestiuni privitoare la comerțul și industria lemnului, ca membru aproape permanent în consiliul Societății „Progresul Silvic”, căreia i-a fost de mai multe ori Vicepreședinte, ca membru în Consiliul Colegiului Inginerilor, ca membru în Academia de Agricultură, etc.

Ing. A. Nedelcovici a fost o competență, o autoritate, un caracter, un om. În adevăr „omul” Nedelcovici a fost unul din aceia ce pot fi dați ca pildă, pentru că Dumnezeu a adunat în el calități care au format și desăvârșit o forță intelectuală și morală de prim ordin. Cu demnitatea și curajul cu care a condus treburile silvice, a primit și moartea pornită asupra lui după toate semnele într'o seară de Noembrie trecut, undeva în munți, în pădure. Nedelcovici cade, așa cum a trăit toată viața: discret, drept, și sărac ca Iov. Cu aceste calități, inginerul Nedelcovici a fost cel onorat atunci când i s'a încredințat un post de răspundere și înaltă conducere, pentru că el înnobila locul pe care-l ocupa.

A fost întotdeauna în primele linii de luptă dărză, din tinerețe și până acum când s'a stins din viață. Ca militar cu caracteristica lui dârzenie aducând la îndeplinire o misiune ce avea în timpul războiului nostru cel mare, a căzut prizonier. Adus în țară după aproape 2 ani, de administrația de ocupație inamică pentru a fi pus în slujba ei, Nedelcovici a refuzat să îndeplinească serviciul ce i s'a impus și a preferat să se întoarcă în lagărul nesfârșitelor mizerii, unde moartea stăpânea în voie. Acest exemplu ilustrează strălucit admirabila lui personalitate, înalta lui ținută morală și fermitatea caracterului său.

Un om cu structura sufletească de felul celei descrise până acum, s'ar părea că nu putea să fie caracterizat decât ca o ființă aspră, rigidă. Dar natura a știut să imbine calitățile lui sufletești pentru a modela unul din cele mai desăvârșite și mai fericite temperamente. Sensibilitatea și bunătatea lui erau cu mult dincolo de

comun. Cei care au trăit în preajma lui, au descoperit în manifestările sale acte de o duioșie romantică pe care le ascundea cu grije ca pe niște comori prețioase. Nu era în stare să facă cu voință, o nedreptate, pentru că el putea să greșească, dar nu să păcătuiască. Oricine avea ușa deschisă la el. Funcționarul cel mai modest ca și cel mai înalt găsea la șeful suprem înțelegerea cea mai desăvârșită; el făcea binele cu forța.

Sunt numeroși colegii care i-au mulțumit pentru asemenea servicii făcute. Larg la suflet și la pungă, își cheltuia o bună parte din produsul muncii sale cu acte de binefacere. Nu odată a fost văzut ca, Administrator al Casei Pădurilor, luând acot din salariu pentru a putea da subvenția pe care de ani îndelungași și de bună voie o plătea pentru întreținerea unui fost coleg de liceu și a familiei lui, un profesor rămas orb, sau pentru descendenții unui eminent coleg rămași într'o cruntă mizerie fizică și materială.

Ing. Nedelcovici avea o seamă de tineri nevoiași sau bolnavi pe care îi ajuta.

Făcute discret și cu modestie caracteristică firilor de nobilă factură sufletească, actele de mărinimie ale celui ce a fost inginerul Nedelcovici, au avut nuanța faptelor simple și firești, pornite dintr'o inimă generoasă și caldă.

Veșnic cu zâmbetul pe buze și gata oricând să risipească grijiile celor ce se încovoiau sub nevoile de toate zilele, el a reușit să rămână senin și în cele mai grele împrejurări pe care ultimii ani le-a adus.

Nici boala lungă și necunoscută, nici suferința celor câteva luni de sanatoriu și nici perspectiva veșniciei nu reușiseră să-i sdruncine nemăsurata lui voe bună, curajul, credința în mai bine. Pe patul suferinței el era acela care vorbea, glumea, căutând parcă să înlătore celor ce veneau să-l vadă, grija pe care o făcea situația lui din ce în ce mai gravă.

Aceste alese însușiri sufletești l-au situat în totdeauna în respectul și iubirea colegilor și funcționarilor săi.

Cu sufletele cernite, cu inimile pline de amărăciunea unei despărțiri fără revedere, cei care au cunoscut pe acest remarcabil tehnician și incomparabil suflet, pe acest mentor ale cărui îmbărbătări și îndrumări au fost îndreptar în viață pentru mulți, ne plecăm capetele și aducem prietenului dispărut ultimul omagiu.

† CALOIANU N. BUDU

Inginer inspector silvic pensionar

În ziua de 31 Iulie a. c. s'a stins din viață acel care a fost inginerul inspector silvic Budu Caloianu, din a II-a promoție a Scolii Superioare de Silvicultură dela Brănești (1899).

Caloianu Budu a fost un fiu al Bârladului, oraș în care s'a născut la 26 Martie 1875.

După terminarea Scolii de Silvicultură dela Brănești, unde a făcut studii serioase, însușindu-și — din tratate streine, în afara programelor, — cunoștințe ample atât în domeniul silviculturii, cât și în cel tehnic al topografiei, amenajerilor și construcțiilor, a intrat în Corpul Silvic la 22 Oct. 1899 servind cu râvnă și deosebită competență timp de 30 ani, până în 1929, când a ieșit la pensie, cu gradul de Inginer Inspector Silvic, obținut încă dela 1.X.1921, contribuind atât ca șef de Ocol cât și ca Inspector de Control, Șef de serviciu, Subdirector și Director al Regionalei Bacău, la promovarea serviciului și la prestigiul Corpului Silvic.

Caloianu Budu a fost un silvicultor despre care s'a vorbit numai de bine, pentru că în toate împrejurările s'a comportat ca om și ca funcționar desăvârșit, lăsând urme adânci și sănătoase în toată activitatea. Stăpân pe cunoștințe solide și bogate, clarvăzător, drept, obiectiv și loial, a căutat întotdeauna să execute lucrările în cele mai perfecte condițiuni, să îndrumeze pe camarazii mai tineri și să dirijeze serviciul pe calea cea mai bună, imprimându-i și ritmul necesar pentru reușită și progres.

El nu s'a mulțumit numai cu ce i s'a cerut prin ordine și dispozițiuni superioare și a activat și în afară de serviciu, pregătind o amplă monografie a Ocolului Valea Rea, pe care însă din motive independente de voința sa n'a mai publicat-o. A scris și a publicat în broșuri: un studiu documentat și judicios asupra Monogrofiei Oco-

lului Tazlău, întocmită de Ing. Zăvoianu, un studiu asupra expropriilor din păduri pentru creiere de izlazuri și alte articole publicate în Revista Pădurilor din acele timpuri.

Acei cari au lucrat la birou cu defunctul nu vor uita exactitatea și conștiinciozitatea sa proverbială, capacul călimării sale servind de cronometru pentru intrarea și eșirea dela birou.

După eșirea la pensie s'a retras la via sa din Berzunț, considerând cu drept cuvânt că și-a făcut datoria ca funcționar.

Caloianu Budu a trecut prin viață modest și înțelept, admirat și luat ca exemplu de toți cei ce l-au cunoscut pentru spiritul de bunătate și dreptate de care era condus în toate faptele sale, atât ca funcționar, cât și ca om de societate și cap de familie. Cu aceeași discreție și nobleță a trecut și din viața aceasta în cea vecinică, lăsând regrete unanime în inimile cunoscuților, iar familiei un nume iubit și respectat pentru marile lui calități.

Fie-i țărâna ușoară și amintirea neștersă! M. P. FLORESCU

† FRANZ CZECH

Inginer inspector general
silvic

În ziua de 11 Iunie 1946 s'a stins din viață unul din stâlpii silviculturii românești din Bucovina, Inginerul Inspectorul General Silvic Franz Czech, cel mai renumit amenajist al pădurilor Fondului Bisericesc Ortodox Român.

Născut la 28.II.1866 în Moravia, pe atunci în Imperiul Austriei, face studiile de silvicultură la Viena la „Hochschule für Boden Kultur”.

Intră în serviciul Fondului la 13 Martie 1888 și până în anul 1895 este atașat la serviciul de amenajare al acestei instituții. Între

timp a condus și ocoalele silvice Revna și Solca. Incepând cu data de 18 Oct. 1895 a fost numit șeful serviciului de amenajare pe care l-a condus până la pensionarea sa, adică până la 31 Dec. 1928.

Ca pensionar încă, a fost reangajat în aceeași calitate de Fondul Bisericesc și a lucrat chiar în 1943 la amenajarea ocoalelor silvice Vicovul de Sus, Frătăuții și Cuciurul Mare. Astfel activitatea lui la Fondul Bisericesc a fost de aproape 41 ani plus 15 ani după pensionare, în total 56 ani.

Timp de 56 ani a lucrat într'un singur domeniu, acel al amenajării pădurilor, specializându-se în această ramură a silviculturii într'o așa măsură încât azi cu greu poate fi înlocuit, lăsând un mare gol în rândurile silvicultorilor din Bucovina.

Crescut la școala veche Franz Czech, a fost un om de mare caracter, corectitudine, punctualitate și cinste. Nu există inginer silvic dela Fond care a lucrat la amenajare, să nu vorbească cu adâncă venerație și respect despre maestrul Franz Czech. A iubit pădurea cu munții și apele, a trăit o viață de adevărat silvicultor, iar toată viața sa și-a închinat-o numai culturii pădurilor.

Noi silvicultorii de pe platurile Bucovinei ne închinăm cu evlavie și reculegre la mormântul celui care a fost Franz Czech.

Ing. M. KRZYZANOWSKI

† CONSTANTIN C. PISTOL

Student inginer anul II,
Facultatea de Silvicultură,
Politehnica București

În ziua de **Duminecă 19 Mai 1946** a căzut jertfă pe altarul Silviculturii și al științei Botanice studentul inginer silvic Constantin C. Pistol, în preajma zilei când abia rotunjise 20 ani.

Plecat în excursie de studii în regiunea Munților Bucegi, setea de știință și elanul tineresc nestăvilit l-au îndemnat pe *Costic Pistol* să ia parte la identificarea unui exemplar excepțional de *Tisă*, un

adevărat monument al naturii — semnalat pe abruptul dela Piscul cu Brazi, în defileul Ialomiței. O coborîre îndrăzneată pe un povârniș dificil, spre arborele căutat, i-a fost fatală, prăbușindu-se adânc printre coroanele arborilor de sub peretele Piscului.

Trecerea prin viață a lui *Costic Pistol* a fost asemeni sborului senin și energic al unui vultur. Ca elev de liceu a strălucit printre elementele de frunte ale Colegiului Sf. Sava, remarcându-se prin spiritul său de colegialitate exemplar, desfășurând pe lângă preocupările școlare o intensă activitate ca sportiv loial, publicist precoce și fanatic iubitor al naturii. Organizează excursii de înfrățire cu pădurea și cu natura în general, întreceri sportive interșcolare, și distingându-se ca atlet de frunte conduce cursuri de inițiere sportivă, cultivând în sufletele tinerilor lui elevi idealul perfecțiunii fizice și al desăvârșirii intelectuale prin dragostea de Natură. Polisportivul și atletul perfect era dublat de un spirit multilateral de aptitudini intelectuale, posedând o bogată educație literară și științifică.

După bacalaureat (1944) intră în Politehnică, unde se remarcă prin caracterul său dinamic, animat de un spirit efervescent și un suflet nobil. În același timp audiază și cursurile Facultății de Drept, neîntrerupându-și nici activitatea sportivă și publicistă (membru la Stadiului Român, redactor la „Gazeta Sporturilor”, secretar al Federației de Rugby și fondator și director al revistei „Rebus pentru toți”, — pe acest tărâm consacrandu-se ca autor al lucrării deosebit de migăloase și meritorie a unui „Dicționar al cuvintelor încrucișate”).

Ca Politehnician se dăruiește din plin, cu resurse de energie nebănuite vieții de student, dovedindu-se a fi un neîntrecut animator și organizator. La lucrările practice de topografie ca șef de echipă și la organizarea cantonamentului practicei, studentul *Costic Pistol* s'a evidențiat cu capacitate de muncă excepțională, iar ca membru activ al Soc. Studenților Ingineri Silvici s'a străduit cu o râvnă desinteresată, reușind să obțină echipament de lucrări practice pentru colegii lipsiți de mijloace materiale, și face toate eforturile pentru utilizarea unei cabane studentești în munți.

Carierea de silvicultor îl aștepta pe *Costic Pistol* cu dragoste și încredere, având și calități care îi întregeau înclinările pentru această carieră: era un vânător pasionat — deși tânăr, avea un cerb la activul său — iar ca pescar a făcut ucenicie în tovărășia maestrului Sadoveanu.

Const. Pistol a iubit Pădurea cu toată puterea sufletului său tânăr, și ultimul efort spre cucerirea tainelor naturii, Ei i l-a dăruit, cu neprecupețire.

Monumentul Naturii dela Piscul cu Brazi, mărturie a măreției ei, va proslăvi de azi înainte și jertfa nobilă a studentului inginer silvic *Constantin C. Pistol*.

O troiță înălțată de colegii lui în defileul Ialomiței, sub abruptul dela Piscul cu Brazi, sfintește locul jertfei.

Spre veșnica lui aducere aminte.

Ing. T. COMES

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

Cercul de Studii Forestiere

Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic” anunță deschiderea sesiunii de ședințe pe anul 1947 în luna Ianuarie. la o dată ce se va anunța la timp.

Colegii ingineri silvici din Capitală și din exterior sunt rugați să ia parte activă la aceste ședințe, comunicând din timp subiectul conferinței pe care doresc să o țină, precum și data preferată pentru a fi programați. Comunicarea poate fi făcută prin Cercurile Regionale — acolo unde sunt constituite — sau direct, la sediul Societății.

Ședințele vor avea loc săptămânal, Vinerea la orele 18.

Procesele-verbale ale Consiliului de Administrație

PROCES-VERBAL Nr. 17

Ședința dela 5 Iunie 1946

Prezenți d-nii: Bordea D., Colpacci Gr., Comes T., Constantinescu St., Ene M., Filip V., Georgescu C. C., Georgescu V., Ionescu Gh., Lissievici V., Manole H., Netea C., Popescu Șt. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru Adunarea generală din 1946.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 18 sub prezidenția d-lui Decan C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi:

1. Societatea Brigadierilor și pădurarilor prezintă actul de donație al vilei dela Amara, autentificat. Se în act.

2. Legea persoanelor juridice prevede ca societățile fără scop lucrativ să depună fondul disponibil la Casa de Depuneri. Iau parte la discuții d-nii: H. Manole, C. Popescu, Șt. Predescu, C. Netea. Se hotărăște a se discuta acest lucru în toamnă, după încheierea sezonului pentru a se vedea dacă vor fi fonduri disponibile pentru consensuare.

3. Doamna Inginer Adela Ursulescu-Gherman cere înscrierea în Societate. Se aprobă.

4. Se citește raportul Cercului Regional Constanța cu privire la greutățile pe care le întâmpină ocoalele cu paza pădurilor. Situația fiind generală pentru întreaga țară, Societatea va face un demers către Ministerul A. D., în care să se arate situația și să se dea sugestii, mai ales în ce privește înarmarea paznicilor și mărirea cuantumului amenzilor. La discuții iau parte d-nii: Horia Manole, Ioan Zeicu. D-l Președinte C. Georgescu va sesiza și Consiliul Superior Economic.

5. Se citește protestul Societății „U. D. R.” relativ la exproprierea pădurilor Societății, pentru improprietării. Societatea va interveni pe lângă d-l Ministru. Se alcătuiește în acest scop o comisie, compusă din D-nii: C. Georgescu, H. Manole, I. Zeicu, C. Nettea, care, va forma și delegația ce va prezenta memoriul.

6. D-l Președinte C. Georgescu prezintă cazul moșiei Jigălia-Ialomita, care a fost dată I.C.E.F.-ului pentru experimentație, cu anumite clauze. I.C.E.F.-ul a făcut plantații și pepiniere cheltuind 35 milioane. D-l Ministru Tr. Săvulescu a redus apoi suprafața la 500 ha, care e insuficientă pentru experimentații. De aceea Societatea va interveni pe lângă d-l Ministru rugându-l să revină. Se delegă în acest scop d-l președinte C. Georgescu.

7. Noua lege a chirilor se aplică și imobilului nostru închiriat C.A. P.S.-ului. Cota de chirie ce va fi aplicată e coeficientul 3. Se va arăta C. A. P.S.-ului că acest coeficient trebuie aplicat și la contractul încheiat la 1 Ianuarie 1946, pentru sala Consiliului de Administrație.

8. Se va cere secțiunilor să depună rapoartele relative la regulamentele de funcționare respective.

9. D-l C. Georgescu roagă Consiliul să intervină, conform statutelor, pentru aplanarea disensiunii dintre unii membri ai Consiliului.

10. Se aprobă cererea Societății Studenților silvici de-a li se acorda un abonament gratuit la Revista Pădurilor.

Sedința se ridică la orele 20 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 18

Sedința din 19 Iunie 1946

Prezenți d-nii: Georgescu C. C., Predescu Șt., Constantinescu St., Bordea D., Comes T., Eliescu Gr., Georgescu V., Ionescu Gh., Manole H., Pană Gh., Paladian I., Râșcanu R., Rodoteatu St.

Ordinea de zi:

1. Chestiuni în legătură cu Adunarea generală.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Sedința se deschide la orele 18 sub președinția d-lui Decan C. C. Georgescu.

Se intră în ordinea de zi:

1. Se dă citire Convocării modificate pentru Adunarea generală din 30 Iunie 1946. Se aprobă forma ei definitivă în care se fixează următoarea ordine de zi a adunării:

Ziua I-a, Duminică 30 Iunie 1946.

1. — Cuvântarea de deschidere.
2. — Darea de seamă a Consiliului de Administrație și raportul cenzorilor pentru gestiunea pe 1945.
3. — Aprobarea bilanțului și contului de venituri și cheltuieli încheiate la 1 Decembrie 1945 și descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea pe 1945.

4. — Aprobarea bugetului pe 1946.

5. — Alegerea pentru 1946 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

În privința Congresului se hotărăște să se anunțe ulterior prin convocare specială, urmând a se fixa programul și subiectele ce se vor discuta.

2. Diverse — Administrative. D-l Comes T. citește procesul-verbal Nr. 7 al ședinței din 18 Iunie 1946 al Comitetului Secției Culturale. Dintre chestiunile propuse, după discuțiuni Consiliul hotărăște:

a) se aprobă mărirea tarifului din 1939 pentru publicațiuni în Revista Pădurilor de 100 ori.

b) luând în considerare propunerile pentru premiarea celor mai bune modele prezentate la concursul pentru noua insignă, Consiliul fixează următoarea clasificare:

- I. modelul motto „SPS”
- II. „ „ „ „Excelsior”
- III. „ „ „ „Cîndrel”
- IV. „ „ „ „Viorel”.

Comitetul delegă pe d-l T. Comes să se intereseze la atelierele de emailaj și gravură asupra posibilităților de lucrare în email a modelului motto „Excelsior”.

c) se amână luarea în discuție a propunerilor făcute de Comitetul Secției Culturale referitor la „Programul de activitate pentru popularizarea ideilor forestiere” (punctul 1 din procesul-verbal al Comitetului Secției Culturale).

Sedința se ridică la orele 20 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 19

Ședința din 26 Iunie 1946

Prezenți d-nii: Gr. Colpacci, Șt. Predescu, St. Constantinescu, Borovschi B., Comes T., Eliescu Gr., Georgescu V., Ionescu Gh., Nettea C., Pană Gh., Paladian I., Popescu C., Rodoteatu St., Sburlan D. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Darea de seamă pentru Adunarea Generală.
2. Diverse — Administrative.
3. Comunicări.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția d-lui Gr. Colpacci, Vicepreședinte.

Se intră în ordinea de zi:

1. D-l Secretar General Șt. Predescu, dă citire Dării de seamă asupra activității pe anul expirat. După discuțiuni la care iau parte d-nii: Șt. Rodoteatu, I. Zeicu, I. Paladian și D. Sburlan se hotărăște ca în darea de seamă să fie relevate pe lângă realizările efective și eforturile depuse în diferite domenii de activitate. Anumite preocupări pentru pregătirea proiectelor de legi (Legea de reorganizare a Ministerului Pădurilor, idem CAPS, PPJ, Creditul Forestier, idem Proprietățile colective, Legea pentru revizuirea contractelor vechi pe termen lung, idem modificarea tarifului delcte silvice, idem modificarea titlului conductorilor silvici, acordarea gradațiilor la brigadieri și pădurari) să fie amintite în cuvântarea Președintelui).

D-l Secretar General Șt. Predescu dă apoi citire procesului-verbal întocmit Duminică 23 Iunie 1946 pentru neîntrunirea numărului de membri necesari ținerii adunării generale.

2. Diverse — Administrative:

a) În chestiunea remizei de 12% cuvenită personalului vilei dela Govora se hotărăște ca 75% din remiză să fie suportat de Societate, pentru membri Societății,

b) În chestiunea chiriei pentru imobilul Societății se hotărăște să se pretindă CAPS-ului chiria cuvenită conform dispozițiilor legilor în vigoare.

c) Se dă citire și se ia act de rapoartele Cercurilor Regionale Bacău și Arad.

Sedința se ridică la orele 19 și 30.

p. Președinte, (ss) GR. COLPACCI

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 20

Sedința din 5 August 1946

Președinți d-nii: Constantinescu Șt., Georgescu C. C., Popescu C. V., Predescu Șt., Rodoteatu Șt., Visan T., Volosciuc A. și Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Diverse — Administrative.

2. Comunicări.

Sedința se deschide la orele 18 sub președinția d-lui Decan C. C. Georgescu.

Sedința se ține cu membrii aflați în Capitală. — ceilalți fiind în concedii sau în deplasare pe teren, în provincie. — urmând ca prin ratificarea acestui proces-verbal, Consiliul să-și însușească hotărârile luate.

Consiliul hotărăște:

1. Chestiunea sporului de chirie, cuvenit Societății, din partea CAPS, privind închirierea sălii de ședințe a Consiliului, cu mobilierul ei, și pentru care CAPS-ul refuză a plăti sporul conform legii, (apartament mobilat), urmează să fie soluționată prin justiție. Se vor face formele de acționare în Justiție.

2. Se ratifică referatul d-lui Cassier al Societății, Șt. Constantinescu, prin care se arată obligația Societății, de-a plăti salariațiilor săi, cari nu profită de concediul legal, salariul cuvenit pentru concediul de odihnă, con-

form dispozițiilor în vigoare, în sumă de lei 732.634 lei netto, peste suma de lei 846.522 acordată la 16.VII.1946.

3. Reclamația d-lui Inginer Mircea Balacciu, privitoare la o pedeapsă ce i s'a aplicat în trecut de CAPS, se va trimite secției profesionale spre a referi.

4. Cererea de înscriere în Societate a d-lui Inginer Gheorghe V. Vasilev, directorul Societății Sovrolemn, se trimite spre referire la secția profesională.

5. Se ratifică aprobarea dată de d-l Secretar General Șt. Predescu, d-lui Inginer Anibal Paraschivescu, de-a plăti pentru timpul cât a locuit în Căminul Societății, câte 1.500 lei zilnic și în plus costul cheii pierdute și confecționată pentru suma de lei 13.000.

6. Se aprobă înscrierea în Societate a d-ilor ingineri silvici: Turtoiu I. Stan și Popescu T. Vladimir.

7. Consiliul aprobă cererea d-lui Iordan I. Tacu, secretar-bibliotecar, de a rambursa Societății suma de 1.800.000 lei, în rate lunare, considerându-se ca salariu plătit anticipat.

8. Consiliul decide de a se acorda d-lui Iordan I. Tacu secretar-bibliotecar al Societății o indemnizație lunară de transport de 100.000 (una sută mii) netto, lei, începând cu luna August 1946.

9. Consiliul în act de cererea Frontului Plugarilor și ratifică aprobarea dată de a ține ședințele sale, în sala festivă a Societății, în zilele de 6, 7 și 8 August 1946, în mod gratuit.

Sedința se ridică la orele 19 și 30.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

POȘTA REDACȚIEI

Ing. L. Bedros. — Ideea publicării rezultatelor locale obținute prin sfaturile de colaborare este din cele mai fericite. În felul acesta se va da o satisfacție binemeritată unităților silvice care au activat, stimulând și pe celelalte în aplicarea acestei metode de lucru. De menționat că în Min. Com. și Lucr. Publice aceeași acțiune, aplicată numai de 9 luni sub denumirea de „conferințe de colaborare” a început să dea roade, fiind susținută cu mult entuziasm și perseverență. Vom publica deci cu precădere orice dări de seamă asupra activității acestor sfaturi.

Ing. T. Mărășescu. — Așteptăm mate-

rialul promis. Articolul va putea fi publicat în numărul din Decembrie al Suplimentului Profesional.

Ing. M. Cristescu. — Articolul trimis poate fi completat, câștigând astfel în precizie și claritate. Vă rugăm să treceți pe la redacție în acest scop.

Ing. J. Fillpovici. — Problema reorganizării administrației silvice își păstrează întreaga actualitate. Discuțiunea ei publică se va face cu ocazia Congresului din 1947. Articolul D-voastră poate servi foarte bine ca punct de plecare pentru dezvoltarea unui referat la Congres. Pentru Supliment vă rugăm să concentrați materialul evitând forma polemică.

REVISTA PADURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:
Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:
At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu
D. Sburlan

G. I. Ionescu
Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Perioană morali prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:	C. C. Georgescu
Vice-Președinti:	C. Rachieru și Gr. Colpacci
Secretar general:	Șt. Predescu
Casier:	Șt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.	Filip C. Vasile	Popescu Gh. Const
Borovschi B.	Georgescu Veniu	Popovici Valer
Boldur Mihail	Ionescu I. Gh.	Purcăreanu Gh.
Butoi Alex.	Lissievici Vasile	Rodoteanu Sterie
Comșia M. Aurel	Manole Horia	Sburlan Dimitrie
Comes Titus	Marinescu Ionel	Vișan Traian
Constantinescu Leu Ioan	Nettea Constantin	Volosciuc Aurel
Eliescu Grigore	Pană Gheorghe	Teodorescu Ștefan
Ene Mircea	Paladian Ioan	Zeicu Ioan

Cenzori titulari: Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin
Supleanți: Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții	20.000 lei
„ „ „ „ particulari	10.000 „
„ „ „ „ studenți, conducători și brigadieri	5.000 „

Manuscrisurile nepublicabile se înapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratatate și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat
și 6.000 legat

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag. + 10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

**PAȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

D. lui Ing. Dumitrescu St. Nicolaiu

Lucob.

Dr. Prof. Locusteanu Nr. 35

REVISTA PADURILOR

R E V I S T A P A D U R I L O R PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ilfov
S. I. comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București

ANUL. 61

Nr. 11—12/1946

S U M A R U L :

	Pag.
Studii :	
Toma, G. T.: Problema tarifelor de cubaj în România — — — — —	177
Lupe, I. și Liubimirescu, Amb.: Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii catorva specii mediteraneene pe valea Buzăului — — — — —	188
Comentarii :	
Haralamb, At.: Pășunatul și regenerarea pădurii la limită — — — — —	186
Bălănică, T.: Câteva considerații în legătură cu observațiunile fenologice forestiere înregistrate în sezonul de vegetație 1946 — — — — —	203
Dragu, C.: Legea de organizare a Casei Pădurilor Statului — — — — —	200
Pavelescu, I.: Legea Caps. 1946 — — — — —	214
Vânătoare :	
Cotta, V.: Noua lege a Casei Pădurilor și vânătoarea — — — — —	219
Cronica internă (pag. 222), Acum 50 ani (pag. 239), Cronica externă (pag. 244), Cronica cinegetică (pag. 247), Cronica legislativă (pag. 252), Cărțile (pag. 257), Manuscrise (258).	

S O M M A I R E

Études :	
Le problème des tarifs de cubage en Roumanie — — — — —	Toma, G. T.
Contributions à la connaissance de la distribution de quel- ques espèces méditerranéennes dans la vallée de Buzău	Lupe, I. et Liubimirescu, Amb.
Commentaires :	
Le pâturage et la régénération de la forêt à la limite supé- rieure de la végétation — — — — —	Haralamb, At.
A propos de l'enquête phénologique 1946 — — — — —	Bălănică, T.
La loi d'organisation de l'Administration des forêts domaniales	Dragu, C.
La loi de l'Administration des forêts de l'État de 1946 — — — — —	Pavelescu, I.
Chasse :	
La nouvelle loi de la Caisse des forêts et la chasse — — — — —	Cotta, V.
Cronique (interne, étrangère, cinématique, législative), Il y a 50 ans, Livres, Manuscrits.	

S T U D I I

SĂPTĂMĂNA FORESTIERĂ

și

CONGRESUL FORESTIER

1 9 4 7

În corpul Revistei, la „Suplimentul Profesional”, se publică Apelul și Convocarea făcute de Soc. „Progresul Silvic”, în legătură cu activitatea ei proiectată pentru anul 1947.

Apelul se referă la manifestarea Societății în cadrul „Săptămânii forestiere 1947”; iar Convocarea, în legătură cu organizarea Congresului Societății, odată cu Adunarea Generală ordinară.

Rugăm membrii Societății și cititorii revistei noastre să acorde atențiunea necesară acestor informații și să răspundă cu însufiețire apelului ce se adresează și pe această cale de către organizatorii celor două manifestațiuni publice ale Societății, cu convingerea fermă că servesc cauza pădurilor, cauza Corpului, cauza Țării.

Dar dacă de fiecare dată, când avem de calculat volumul
sau mai multor arbori, am sta să facem produsul celor trei factori g.h.f., am pierde foarte multă vreme. De aceea s'au alcătuit tabele cari dau acest produs **deagata**. Aceste tabele nu sunt altceva decât **tarifele de cubaj cu două intrări**, cari, în funcție de diametru și de înălțime, ne dau direct volumul.

Există două metode pentru întocmirea acestor tarife de cubaj (cu două intrări): 1) metoda directă, prin compensarea volumelor și 2) metoda indirectă, cu ajutorul coeficienților de formă.

REVISTA PADURILOR PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

Redactor responsabil: Ing. AT. HARALAMB

Inscrisă în Registrul de publicațiuni periodice de pe lângă Tribunalul Ifov
S. I comercială, sub No. 56/938

Redacția și Administrația: Bulevardul Take Ionescu Nr. 31. — București.

ANUL 61

Nr. 11—12/1946

REVISTA PADURILOR

PROPRIETATEA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

1946

La începutul anului 1946, în România, s-a realizat o schimbare fundamentală în structura proprietății forestiere, trecând de la o stare de dezordine și de lipsă de unitate la o stare de ordine și de unitate. Această schimbare a fost realizată prin aplicarea legii nr. 100 din 1945 privind organizarea și funcționarea serviciilor forestiere. Scopul acestei legi a fost de a centraliza și de a unifica activitatea forestieră în toată țara, asigurând astfel o mai bună gestionare a resurselor forestiere și o mai mare eficiență în activitatea forestieră. În conformanță cu această lege, s-a organizat un sistem unitar de servicii forestiere, care să asigure o mai bună gestionare a resurselor forestiere și o mai mare eficiență în activitatea forestieră. Acest sistem a fost organizat în cadrul Ministerului Agriculturii și Pădurilor, care a devenit responsabil de activitatea forestieră în toată țara. În conformanță cu această lege, s-a organizat un sistem unitar de servicii forestiere, care să asigure o mai bună gestionare a resurselor forestiere și o mai mare eficiență în activitatea forestieră.

Commentaires :

- Le pâturage et la régénération de la forêt à la limite supérieure de la végétation. — — — — — Haralamb, A.
- A propos de l'enquête phéopologique 1946 — — — — — Bălăneș, T.
- La loi d'organisation de l'Administration des forêts Roumaines Dragu, C.
- La loi de l'Administration des forêts de l'Etat de 1946 — Pavelescu, I.

Chasse :

- La nouvelle loi de la Chasse des forêts et la chasse — — — Cotta, V.
- Cronique (interieure, étrangere, eugenetique, legislative). Il y a 50 ans.
Livres, Manuscrits.

S T U D I I

PROBLEMA TARIFELOR DE CUBAJ IN ROMANIA

de G. T. TOMA

Determinarea volumului arborelui în picioare și cubajul arbo-
retelor întregi sunt două din problemele fundamentale ale Dendro-
metriei.

După cum se știe, volumul arborelui în picioare este alcătuit
din produsul a trei factori: g , h , f . În această expresie g este supra-
fața de bază adică suprafața cercului la 1,3 m, h este înălțimea arbo-
relui, iar f este coeficientul de formă. Determinarea lui g este ușoară,
întrucât suprafața cercului se calculează cu ajutorul diametrului, ce
se măsoară direct pe arbore. Aflarea înălțimii arborelui este ceva
mai grea, deoarece ea se măsoară indirect cu ajutorul dendrometru-
lui. Al treilea factor, coeficientul de formă, adică numărul cu care
trebuie să înmulțim volumul cilindric ($g \cdot h$) pentru a obține volu-
mul real, se determină și mai greu. Valoarea lui medie nu se poate
stabili decât odată pentru totdeauna prin doborîrea unui număr
mare de arbori, cari se cubează exact, calculându-se apoi raportul
dintre volumul real și volumul cilindric ($f = \frac{V}{g \cdot h}$).

Dar dacă de fiecare dată, când avem de aflat volumul unuia
sau mai multor arbori, am sta să facem produsul celor trei factori
 $g \cdot h \cdot f$, am pierde foarte multă vreme. De aceea s'au alcătuit tabele
cari dau acest produs deagata. Aceste tabele nu sunt altceva decât
tarifele de cubaj cu două intrări, cari, în funcție de diametru și de
înălțime, ne dau direct volumul.

Există două metode pentru întocmirea acestor tarife de cubaj
(cu două intrări): 1) metoda directă, prin compensarea volumelor și
2) metoda indirectă, cu ajutorul coeficienților de formă.

1) Prima metodă ne dispensează de calculul coeficienților de formă, dar ne obligă să facem, pentru compensarea grafică a volumelor, diagrame la scară mare (cel puțin 1 mm=5 dmc, în ordonată), operațiune greoaie și susceptibilă de erori. Totuși folosirea ei este justificată în unele cazuri nu numai prin faptul că este mai expeditivă, dar și din pricina marei împrăștieri a coeficienților de formă (adică a valorilor foarte depărtate ce se întâlnesc la arbori cu același diametru și aceeași înălțime), ceea ce ar face compensarea acestora dificilă (7). La noi s'au alcătuit după această metodă tarife de cubaj pentru salcâm (5) și pentru molid (6). Dintre autorii străini, cari au aplicat această metodă, amintim pe Zoltan Fekete (2).

2) Metoda indirectă, a coeficienților de formă, constă în următoarele. Se calculează coeficienții de formă ai tuturor arborilor și se grupează într'un tablou pe clase de diametre și de înălțimi, calculându-se apoi media pentru fiecare clasă. Deasemenea se calculează diametrele medii și înălțimile medii corespunzătoare, notându-se totodată și numărul de arbori din fiecare clasă. Dacă valorile medii (aritmetice) ale coeficienților de formă din două sau mai multe clase învecinate diferă între ele puțin și mai ales dacă diferențele nu sunt de același sens (ci când în plus când în minus), atunci se pot grupa iarăși mai multe clase, făcând noi medii. Aceste valori medii (aritmetice) se compensează pe cale grafică, în funcție de diametru și în funcție de înălțime, obținându-se astfel, după transcriere, tabela definitivă a coeficienților de formă. Tariful de cubaj se obține acum făcând produsul g.h.f. pentru fiecare categorie de diametre și de înălțimi (7). Cea mai mare parte a tarifelor de cubaj existente au fost alcătuite după această metodă. Așa au fost întocmite tarifele administrației bavareze (3), cele ale lui Behm (1), cele ale stațiunilor de experimentație germane prelucrate de Grundner și Schwappach (4), etc.

Pentru alcătuirea tarifelor de cubaj locale, *cu o singură intrare*, cari dau volumul numai în funcție de diametru, calculul coeficienților de formă nu este necesar, întrucât compensarea grafică se face direct asupra volumelor.

După aceste scurte considerente referitoare la definiție și la metodă, este locul să ne oprim un moment asupra unei chestiuni de ordin principial, și anume: este preferabil să lucrăm cu tarife de cubaj generale sau cu tarife de cubaj locale?

Tarifele de cubaj locale, deși alcătuite numai în funcție de diametru și cu ajutorul unui număr mic de arbori (de obicei maximum

1) Prima metodă ne dispensează de calculul coeficienților de formă, dar ne obligă să facem, pentru compensarea grafică a volumelor, diagrame la scară mare (cel puțin 1 mm=5 dmc, în ordonată), operațiune greoaie și susceptibilă de erori. Totuși folosirea ei este justificată în unele cazuri nu numai prin faptul că este mai expeditivă, dar și din pricina mării împrăștierei a coeficienților de formă (adică a valorilor foarte depărtate ce se întâlnesc la arbori cu același diametru și aceeași înălțime), ceea ce ar face compensarea acestora dificilă (7). La noi s'au alcătuit după această metodă tarife de cubaj pentru salcâm (5) și pentru molid (6). Dintre autorii străini, cari au aplicat această metodă, amintim pe Zoltan Fekete (2).

2) Metoda indirectă, a coeficienților de formă, constă în următoarele. Se calculează coeficienții de formă ai tuturor arborilor și se grupează într'un tablou pe clase de diametre și de înălțimi, calculându-se apoi media pentru fiecare clasă. Deasemenea se calculează diametrele medii și înălțimile medii corespunzătoare, notându-se totodată și numărul de arbori din fiecare clasă. Dacă valorile medii (aritmetice) ale coeficienților de formă din două sau mai multe clase învecinate diferă între ele puțin și mai ales dacă diferențele nu sunt de același sens (ci când în plus când în minus), atunci se pot grupa iarăși mai multe clase, făcând noi medii. Aceste valori medii (aritmetice) se compensează pe cale grafică, în funcție de diametru și în funcție de înălțime, obținându-se astfel, după transcriere, tabela definitivă a coeficienților de formă. Tariful de cubaj se obține acum făcând produsul g.h.f. pentru fiecare categorie de diametre și de înălțimi (7). Cea mai mare parte a tarifelor de cubaj existente au fost alcătuite după această metodă. Așa au fost întocmite tarifele administrației bavareze (3), cele ale lui Behm (1), cele ale stațiunilor de experimentație germane prelucrate de Grundner și Schwappach (4), etc.

Pentru alcătuirea tarifelor de cubaj locale, *cu o singură intrare*, cari dau volumul numai în funcție de diametru, calculul coeficienților de formă nu este necesar, întrucât compensarea grafică se face direct asupra volumelor.

După aceste scurte considerente referitoare la definiție și la metodă, este locul să ne oprim un moment asupra unei chestiuni de ordin principal, și anume: este preferabil să lucrăm cu tarife de cubaj generale sau cu tarife de cubaj locale?

Tarifele de cubaj locale, deși alcătuite numai în funcție de diametru și cu ajutorul unui număr mic de arbori (de obicei maximum

100), totuși, dacă au fost întocmite conștiincios și dacă sunt aplicate judicios, dau în practică rezultate bune. Cercetări făcute într'un arboret de salcâm și publicate în volumul pe 1943 al Revistei Pădurilor au arătat că un tarif de cubaj local, alcătuit numai din 20 arbori, doborâți însă chiar din acel arboret, a dat o eroare numai de +0,4% pentru volumul lemnului mare și de -5,3% pentru volumul total.

În ce privește tarifele de cubaj generale, se știe că la noi în țară se folosesc pentru cele mai multe specii tabele străine, și anume tarifele bavareze publicate în Agenda forestieră a d-lor Prof. Stinghe și Sburlan. Institutul de cercetări forestiere, prin Secția de Amenajament și Dendrometrie, lucrând cu mijloace extrem de modeste și în niște timpuri vitrege, a realizat până acum tarife de cubaj românești numai pentru salcâm, molid și stejar (acesta din urmă nepublicat încă). De aceea am simțit nevoia ca, odată cu adunarea materialului pentru alcătuirea tarifelor românești, să întreprindem cercetări asupra aplicabilității tarifelor de cubaj străine în țara noastră. Dintre acestea, în afară de tarifele bavareze amintite mai sus, trebuie luate în considerare și tarifele publicate în Germania de Grundner și Schwappach, cunoscute la noi și folosite în oarecare măsură.

Din capul locului trebuie precizat, că tarifele de cubaj generale, care conțin cifre medii, deduse dintr'un număr mare de arbori, sunt mai indicate pentru cubajul arboretelor întregi decât pentru cubajul arborilor individuali.

Pentru a cerceta precizia ce o putem aștepta dela tarifele de cubaj străine și a face o comparație între aceste tarife și cele românești corespunzătoare, vom considera întâiu *arborele individual*. În diagrama din fig. 1 am reprezentat *pentru molid* volumul în funcție de înălțime, și anume pentru cinci categorii de diametre: 20, 30, 40, 50 și 60 cm. Am preferat reprezentarea volumului în funcție de înălțime, în locul reprezentării lui în funcție de diametru, deoarece în funcție de înălțime volumul arborelui variază în general în *mod linear*; cu alte cuvinte, creșterea volumului este proporțională cu creșterea înălțimii. În diagramă sunt reprezentate grupe de câte trei linii, desenate diferit, exprimând respectiv volumul după tariful românesc, după cel bavarez și după tariful Grundner-Schwappach. Aici mai trebuie făcută o precizare. Tarifele românești ale molidului dau pentru volume valori ce sunt valabile atât în cazul arborilor exploatabili cât și în cazul arborilor neexploatabili. Tarifele germane însă

dau volume ceva mai mici pentru arborii neexploatabili decât pentru cei exploatabili. Intrucât tarifele pentru arbori neexploatabili (sub 90 ani) sunt mai apropiate de cele românești, am folosit pe acestea

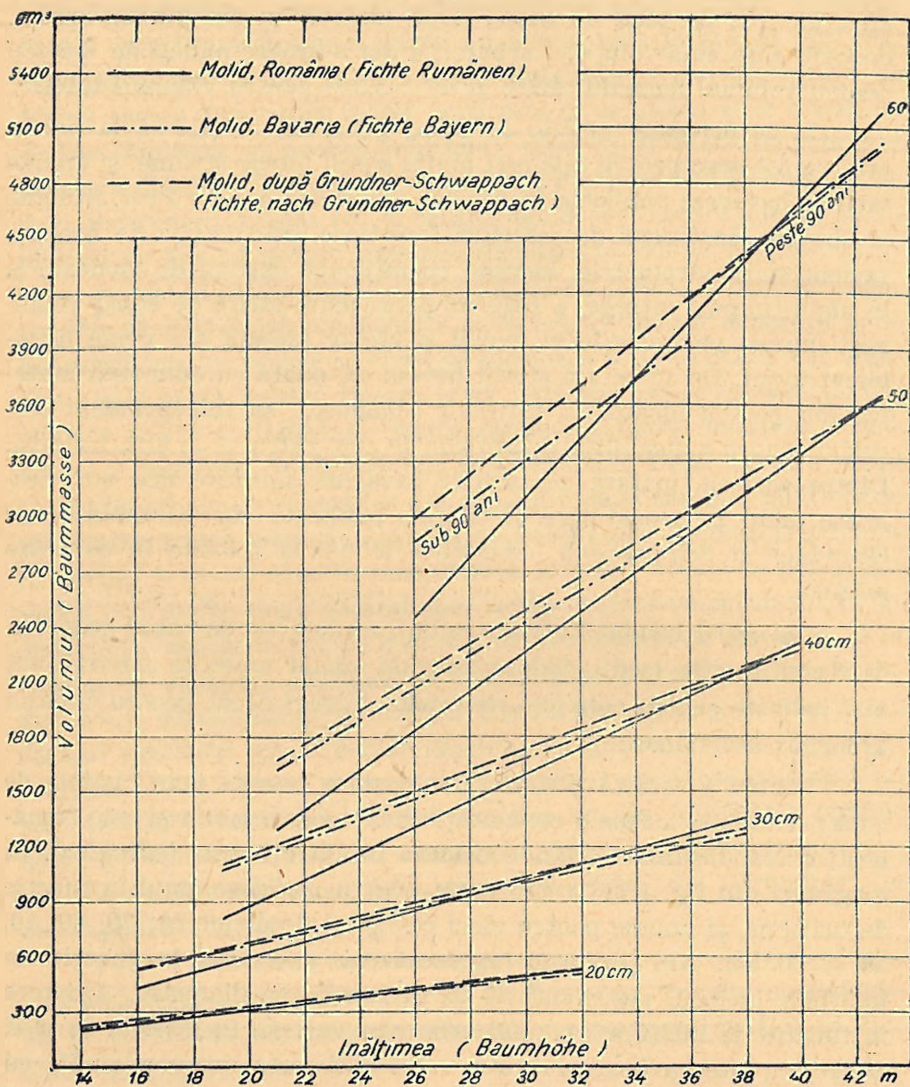

Fig. 1. — Comparație între tarifele de cubaj românești și cele germane pentru molid.

Abb. 1.—Vergleich der rumänischen mit den deutschen Fichtenmassentafeln

pentru construirea „curbelor” din diagrama 1, cu excepția porțiunilor corespunzătoare înălțimilor mari cari, din lipsă de alte date, au fost construite cu ajutorul tarifelor de arbori exploatabili (peste 90

ani). După aceste explicații prealabile, să trecem la examinarea diagramei din fig. 1. La arborii subțiri diferența dintre volumele date de tarifele germane și cele românești este neînsemnată. La categoria de 20 cm, de exemplu, cele trei curbe aproape se suprapun. La arborii groși însă diferența este remarcabilă, și anume cu atât mai remarcabilă cu cât arborii sunt mai groși. Diferența este de obicei în plus, adică tarifele germane dau valori mai mari. Într'adevăr „curbele” respective merg pe cea mai mare porțiune, mai ales la categoriile mari de diametre, pe deasupra curbelor tarifului românesc. Totuși ele au un punct de intersecție cu acestea. De aici se vede că în toate categoriile de diametre arborii cari depășesc o anumită înălțime au volume mai mari decât frații lor din Germania, compensând într-o câțva pe cei de înălțime mică cari au volume inferioare.

Dintre cele două tarife de cubaj germane luate în considerare, cel care dă valori mai apropiate față de cel românesc este tariful bavarez. Tariful Grundner-Schwappach dă în toate categoriile de dimensiuni volume mai mari decât tariful românesc.

Care să fie oare pricina că molizi cu același diametru și aceeași înălțime au de obicei în Germania volum (și deci coeficient de formă) mai mare decât la noi? Explicația rezidă probabil în deosebirea de tratament. În Germania avem deaface cu păduri cultivate, deci echine, în cari arborii cresc toată viața în masiv strâns primind lateral puțină lumină, ceea ce are de efect o conformație plină a trunchiurilor, caracterizată printr'o scădere relativ mică a grosimii arborului către vârf. Dimpotrivă, pădurile noastre de molid din Munții Călimani, de unde provine materialul de bază al tarifului de cubaj, ca și pădurile din alte regiuni de altfel, au în general caracter quasi-virgin. Arborii din aceste păduri primesc mai multă lumină laterală, care favorizează creșterea diametrului în partea inferioară, ceea ce dă trunchiului o formă trasă, caracterizată printr'o scădere repede a grosimii către vârf.

Trecând acum la diagrama din fig. 2, care înlesnește o comparație între tarifele germane și cele românești pentru stejar, constatăm că diferențe remarcabile prezintă însăși tariful Grundner-Schwappach, care în toate categoriile de diametre și de înălțimi dă valori mai mari, și anume cu atât mai mari cu cât avem deaface cu arbori mai groși. În categoria de 66 cm. grosime, de exemplu, diferențele ating în valoare absolută 474—680 dmc, iar în valoare relativă 8—16%.

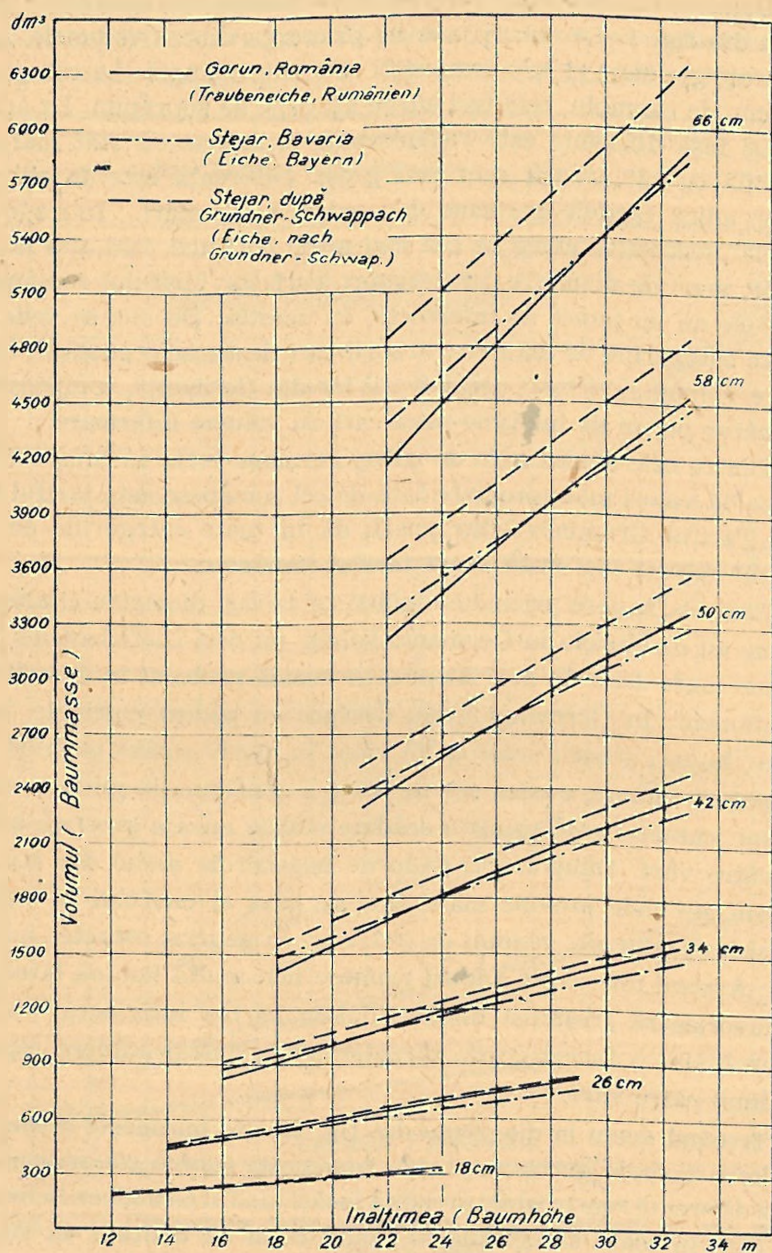

Fig. 2. — Comparație între tarifele de cubaj românești și cele germane pentru stejar.

Abb. 2. — Vergleich der rumänischen mit den deutschen Eichenmassentafeln.

Dimpotrivă, tarifele bavareze dau, ca și la molid, diferențe mici față de cele românești și de sens diferit. În toate categoriile de diametre curbele respective se întretaie. Cea mai mare diferență, la arborii de 66 cm grosime și 22 m înălțime, nu atinge decât +226 dmc, la un volum total de 4162 dmc, ceea ce face +5,4%.

Dar important este să cunoaștem aceste diferențe nu atât în cazul arborilor izolați cât mai ales în cazul arboretelor întregi, căci, după cum am mai amintit, tarifele de cubaj sunt menite a fi utilizate cu deosebire pentru evaluarea volumului arboretelor. Vom examina acest lucru în lumina unor exemple.

În tabela Nr. 1 s'a făcut cubajul unui arboret de molid exploatabil din pădurea Banffy, Munții Călimani, după cele trei tarife de cubaj: românesc, bavarez și Grundner-Schwappach. Față de volumul real de 491,622 mc, obținut prin cubajul exact al tuturor arborilor, prin metoda secționării (după doborâre), cele trei tarife au dat următoarele rezultate:

Tariful	Volumul		Diferența	
	mc.	mc.	%	%
românesc	491,901	+ 0,279	+0,06	
bavarez	499,060	+ 7,438	+1,51	
Grundner-Schwappach	516,292	+24,670	+5,02	

După cum se vede, toate tarifele, chiar și cel românesc, au dat erori în plus.

Este locul aici să amintim că erorile pot avea și altă sursă de cât tariful de cubaj, și anume compensarea înălțimilor. După cum se știe, cubajul arboretului prin această metodă reclamă, în afară de inventariere, măsurarea unui număr de înălțimi și compensarea lor grafică pe o diagramă ca cea din fig. 3. Trasarea curbei compensatoare, care în practică se face cu mâna liberă, apreciind din ochi mijlocul zonei de împrăștiere a punctelor unitare, are în sine ceva arbitrar și deci poate fi o sursă de erori, mai ales când punctele sunt mult împrăștiate, ca în diagrama din fig. 3. În această diagramă, curba trasată prin linie plină este dusă cu mâna liberă, iar cea trasată prin linie întreruptă este construită cu ajutorul unor puncte medii, calculate pe clase de diametre din 5 în 5 cm (calculul poate fi urmărit în tabela Nr. 2) și reprezentate prin ceruțele. Desigur că aceasta de a doua curbă este cea trasată corect. Prin urmare tra-

TABELA Nr. 1. — TABELLE No. 1.
Molid — Fichte

Diam. în m Brusthöhen- durchmesser cm	N-rul arb. Stammzahl	Inält. com- sată Ausgeglichenene Baumhöhe m	Volumul în dmc, după tariful: Masse in cdm, nach der Massentafel:					
			românesc rumänische		bavarez bayerische		Grundner- Schwappach	
			unitar per Stück	total per Durch- messerstufe	unitar per Stück	total per Durch- messerstufe	unitar per Stück	total per Durch- messerstufe
			4	5	6	7	8	9
14	5	18,5	140	700	148	740	146	730
16	13	19,5	197	2.561	202	2.626	216	2.808
18	37	21,5	276	10.212	278	10.286	296	10.952
20	33	22	343	11.319	347	11.451	366	12.078
22	25	23	432	10.800	434	10.850	456	11.400
24	30	24	528	15.840	533	15.990	554	16.620
26	26	25	637	16.562	645	16.770	674	17.524
28	26	26	760	19.760	768	19.968	794	20.644
30	27	27	892	24.084	907	24.489	934	25.218
32	18	28	1.036	18.648	1.054	18.972	1.084	19.512
34	23	29	1.191	27.393	1.219	28.037	1.274	29.302
36	16	30	1.361	21.776	1.396	22.336	1.454	23.264
38	22	31,5	1.576	34.672	1.615	35.530	1.679	36.938
40	7	32,5	1.773	12.411	1.821	12.747	1.894	
42	15	33,5	2.000	30.000	2.047	30.705	2.134	32.010
44	13	34,5	2.243	29.159	2.277	29.601	2.334	30.992
46	14	35,5	2.501	35.014	2.531	35.434	2.649	37.086
48	11	36	2.726	29.986	2.756	30.316	2.894	31.834
50	8	37	3.013	24.104	3.131	25.048	3.184	25.472
52	19	38	3.371	33.710	3.446	34.460	3.494	34.940
54	10	39	3.750	37.500	3.778	37.780	3.824	38.240
56	3	40	4.151	12.462	4.128	12.384	4.174	12.522
58	3	40	4.431	13.293	4.375	13.125	4.434	13.302
60	3	41	4.869	14.607	4.753	14.268	4.814	14.442
62	1	42	5.328	5.328	5.148	5.148	5.204	5.204
				491.901		499.061		516.292

sarea curbei compensatoare cu mâna liberă este susceptibilă de erori. Dar nu numai compensarea poate fi eronată, ci însăși măsurarea înălțimilor pe teren cu ajutorul dendrometrului (dacă nu cumva se face aceasta numai prin apreciere din ochi, cum deseori se întâmplă în practică). În sfârșit chiar alegerea celor 10—20% din numă-

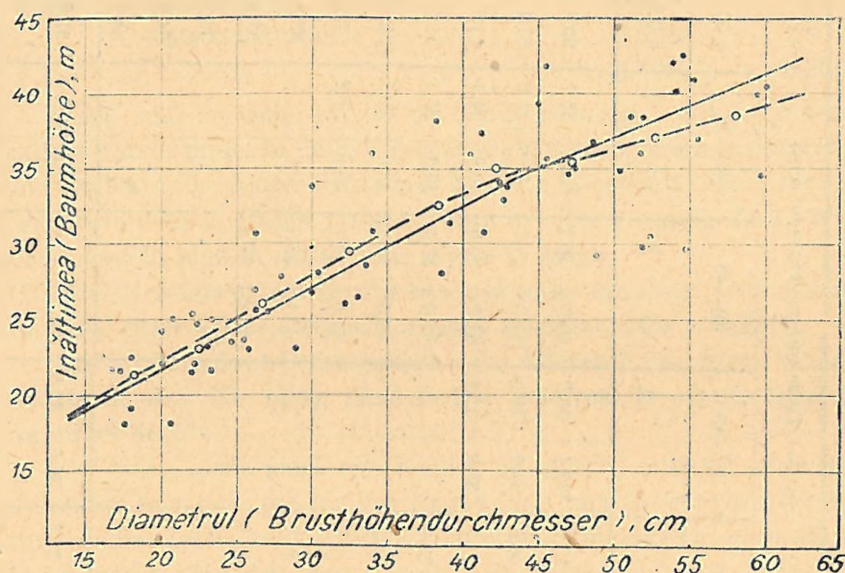

Fig. 3. — Curba compensatoare a înălțimilor.

Abb. 3. — Ausgleichende Höhenkurve.

rul total al arborilor, cărora li se măsoară înălțimea poate fi o sursă de erori, căci nu avem certitudinea absolută că aceștia sunt destul de reprezentativi.

Pentru a scoate factor comun aceste surse de erori legate de măsurarea și compensarea înălțimilor, vom compara, în cele ce urmează, volumul dat de tarifele germane, nu cu volumul real obținut prin cubarea arbore cu arbore după tăierea rasă a arboretului, ci cu volumul dat de tariful de cubaj românesc. Dăm rezultatele din 7 arborete, dintre cari două de molid exploatabil din regiunea Munților Călimani (inclusiv cel arătat în tabela Nr. 1), două de gorun exploatabil din regiunea dealurilor, unul de stejar pedunculat alcătuit din rezerve exploatabile din regiunea câmpiei și două de stejar pedunculat neexploatabil tot din regiunea câmpiei.

TABELLA Nr. 2. — TABELLE Nr. 2
Molid — Fichte

15—20		20—25		25—30		30—35		35—40		40—45		45—50		50—55		55—60	
d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h	d	h
16,9	18,0	20,6	17,8	25,5	23,4	30,4	28,1	38,4	38,0	40,5	36,1	45,5	35,7	50,2	35,0	55,3	41,1
17,2	21,4	20,7	24,9	25,8	23,1	31,0	26,8	38,6	28,0	41,0	35,3	45,5	41,8	51,1	38,5	55,5	37,2
18,1	19,1	21,8	21,5	26,2	30,7	31,0	33,7	38,9	31,4	41,3	30,8	46,9	34,7	51,7	35,9	59,6	40,1
18,1	21,4	21,8	25,4	26,3	25,5	32,2	25,9			41,3	37,4	47,5	35,1	51,9	38,5	59,8	34,5
18,2	22,4	22,2	24,8	26,4	27,1	32,9	26,5			42,5	34,1	48,8	29,3	52,1	30,1	60,0	40,3
19,9	22,1	22,3	22,0	27,1	25,6	33,5	28,5			42,6	33,1	48,8	36,8	52,5	30,6		
19,8	24,3	23,0	23,2	28,1	27,9	34,0	30,7			43,1	33,7			53,5	45,1		
		23,2	24,9	29,1	23,0	34,1	35,9			45,0	39,4			53,8	42,1		
		23,3	21,6											54,3	40,1		
		24,7	23,5											54,5	42,5		
														54,8	29,8		
18,3	21,2	22,4	23,0	26,8	25,8	32,4	29,5	38,6	32,5	42,2	35,0	47,2	35,6	52,8	37,1	58,0	38,6

Media
Mittel

	Diferențe, după tariful:	
	bavarez	Grundner-Schwappach
1. Molid exploatabil	+1,46%	+4,96%
2. „ „	+0,15%	+3,58%
3. Gorun „	-1,17%	+5,26%
4. „ „	-1,85%	+5,09%
5. Stejar ped. exploatabil <i>rezerve</i>	-0,38%	+8,90%
6. „ „ neexploatabil	-5,23%	+2,91%
7. „ „ „	-3,42%	+5,50%

După cum se vede, tariful de cubaj bavarez a dat în general rezultate foarte bune. În cinci din cele șapte cazuri, și anume la arboretele exploatabile, eroarea este sub 2%, iar în celelalte două cazuri, de arborete neexploatabile, eroarea este în cifră rotundă de 3—5%. Erorile sunt în plus la molid și în minus la stejar.

Este de remarcat că tariful bavarez a dat rezultate foarte bune și în cazul *rezervelor* de stejar, eroarea atingând abia —0,38%.

Tariful Grundner-Schwappach a dat diferențe mai mari, și anume toate în plus. Ele merg până la 9%, cele mai frecvente fiind în jurul cifrei de 5%.

Din cele expuse până aici rezultă că, pentru cubajul arboretelor, tarifele bavareze pot suplini foarte bine tarifele românești. Mai puțin recomandabile sunt tarifele Grundner-Schwappach, care, după cum am văzut, dau diferențe sensibile în plus.

LITERATURĂ FOLOSITĂ

1. Behm H.: Massentafeln zur Bestimmung des Gehaltes stehender Bäume an Kubikmetern fester Holzmasse. Berlin, 1886.
2. Fekete Z.: Massen- und Sortimentstafeln für die Robinie. Sopron, 1935.
3. Ganghofer: Der praktische Holzrechner. Ed. III, Augsburg, 1877.
4. Grundner-Schwappach: Massentafeln zur Bestimmung des Holzgehaltes stehender Waldbäume und Waldbestände. Ed. VIII, Berlin, 1938.
5. Stinghe — Toma: Tarife de cubaj și tabele de coeficienți de formă și de înălțimi reduse pentru salcâm. Analele ICEF, vol. III, 1937.
6. Toma: Tabele de cubaj și coeficienți de formă pentru molidul din Munții Călimani. Analele ICEF, vol. VI, 1940.
7. Toma: Tarife de cubaj pentru stejar. Manuscris la ICEF. i

Le problème des tarifs de cubage en Roumanie.

Das Problem der Massentafeln in Rumänien.

Rumänische Massentafeln (von der Rumänischen Forstlichen Versuchsanstalt bearbeitet) gibt es bis jetzt nur für die Robinie, Fichte und Eiche. Es werden deshalb die bayerischen Massentafeln viel verwendet, manchmal die Grundner-Schwappachschen Tafeln.

Mit Hilfe von 7 Probeständen untersucht Verfasser in dem vorliegenden Aufsatz, wieweit die oben erwähnten deutschen Tafeln in Rumänien verwendbar sind. Er stellt für die Fichte und Eiche folgende Differenzen fest (in Vergleich mit dem Ergebnis mittels rumänische Massentafeln):

	Bayer. Tafel	Gr.-Schw. Tafel
Haubare Fichte (2 Bestände)	plus 0,2—1,5%	plus 3,6—5 %
Haubare Traubeneiche (2 Best.)	minus 1,2—1,9%	plus 5,1—5,3%
Überhälter von haubaren Stieleiche (1 Best.)	minus 0,4%	plus 8,9%
Unhaubare Stieleiche (2 Bestände)	minus 3,4—5,2%	plus 2,9—5,5%

Daraus ist zu ersehen, dass die bayerischen Massentafeln gute, während die Grundner-Schwappach'schen immer zu grosse Ergebnisse in Rumänien geben.

Din lucrările Institutului de cercetări forestiere al României

CONTRIBUȚIUNI LA CUNOAȘTEREA RĂSPÂNDIREI CĂTORVA SPECII MEDITERANEENE PE VALEA BUZĂULUI

de Ing. I. LUPE și Ing. A. LIUBIMIRESCU

Flora plantelor lemnoase din țara noastră cuprinde, printre altele, și un număr de specii de climat mediteranean. Printre aceste specii, a căror arie naturală de răspândire se află în Sudul și Sud-Estul Europei, pe țărmurile Mediteranei și în Asia Mică se află și mojdreanul, stejarul pufos, scumpia, cărpinița, liliacul, alunul turcesc, castanul bun, ș. a.

Aceste specii se găsesc în țara noastră, fie formând arborete pure sau în amestec cu alte specii, fie sub formă de insule ori pâlcuri sau ca exemplare sporadice, în regiunile cu climat mediteranean și ante-stepă, de obicei pe soluri bogate în calcar, în: Nord-Estul Ardealului, Sudul Banatului, pe dealurile joase și în câmpia Olteniei și Munteniei și în aproape tot cuprinsul Dobrogei.

Pe dealurile Carpaților Sudici ele se găsesc răspândite de obicei ca insule localizate pe coamele și versanții însoriți, cu expoziție sudică, și substrat calcaros, în asociație cu elemente de ante-stepă. Aici ele urcă adeseori până la altitudini destul de mari, atingând, unele din ele, chiar zona rășinoaselor¹⁾.

Cu ocazia lucrărilor întreprinse, în vara anului 1946, de către echipele Consiliului Național de Cercetări Științifice de pe lângă Academia Română, pentru cartarea terenurilor erodate din jud. Buzău, am urmărit, printre altele și răspândirea speciilor lemnoase în regiunea cercetată. Aceste observațiuni ne-au pus în măsură de a putea stabili, cum se localizează speciile de climat mediteranean și până unde își trimitte ante-stepa elementele în zona păduroasă, în cuprinsul acestei regiuni.

Regiunea cercetată de noi cuprinde: versantul drept al văii Buzăului, între Nehoiu și coama spre Bâsca Chiojdului și versantul stâng, dela coama ce desparte Valea Sibiciilor de valea Pânătaului până la culmea Ursoaei, la Est de pâraul Rușavățului. Din punct de vedere geografic, porțiunea de mai sus se află în regiunea dealurilor joase, a colinelor și munților mici. Din punct de vedere al vegetației ne aflăm în interiorul zonei păduroase, subzona pădurilor de foioase, etajul fagului și foioaselor de amestec.

Dintre speciile cu caracter mediteranean am putut identifica în această regiune: mojdreanul, stejarul pufos și scumpia, situate precum urmează:

1) **Mojdreanul** (*Fraxinus ornus L.*), este foarte frecvent aproape pe întreaga suprafață, dar mai cu seamă pe versantul din stânga Buzăului. Intră ca element al subetajului în arboretele amestecate de tipul șleaului de deal și în cele, mai mult sau mai puțin pure de gorun, cu sau fără stejar pufos.

Se localizează mai cu seamă pe coamele și versanții însoriți cu expoziție sudică, sud-estică, sud-vestică și vestică, de obicei pe soluri brun-deschise și brun-gălbui, bogate în calcar, cu efervescență chiar dela suprafață. A mai fost găsit pe rendzină, sol deasemeni bogat în calciu și humus, format pe calcar și pe care se găsește foarte frecvent în stepa centrală a Dobrogei.

Ca altitudine a fost găsit, dela cea mai mică, până la cea mai mare altitudine a regiunii cercetate, la 825 m — pe vârful Blidi-

1) Mojdreanul a fost semnalat în pădurea de molid, proprietatea Maicau, de pe Valea Buzăului.

șelu — unde, atât din cauza pășunatului cât și a condițiilor de vegetație, se prezintă sub formă de exemplare mici și închiruite.

2) **Stejarul pufos** (*Quercus pubescens Willd*) se găsește mai rar și pe suprafețe mai reduse, sub forma unor insule, de obicei în amestec cu gorunul și cu alte elemente de antestepă și de șleau de deal, astfel:

Pe partea dreaptă a Buzăului:

a. Intre localitățile Crivineni și Valea Lupului la punctul numit Malul Alb; pe o coastă cu expoziție est-sud-estică, în pantă de cca. 30%, între 310—370 m altitudine, pe sol brun-deschis format pe argile vinete.

În această stațiune stejarul pufos se găsește în amestec cu: gorunul, mojdreanul, jugastrul, iar ca arbuști cu: alun, sânger, corn, gherghinar, verigar, porumbar și salbă moale, într'un număr restrâns de exemplare.

Înspre o margine a acestei insule solul se schimbă în cenușiu albicios format din desagregarea rocei care e un diatomit. În această parte stejarul pufos se împuținează până dispăre, iar locul lui e luat de gorun.

b) Pe versantul sudic al dealurilor Monastirea și Benga, la Nord de valea Gornească, în dreptul satului Mărunțișul; pe o coastă cu expoziție sudică, în pantă de 36—47%, între 450—500 m altitudine. Solul acestei stațiuni e brun-deschis și brun-gălbui, lehmo-nisipos, format pe nisipuri galbene.

Aici stejarul pufos se găsește ca exemplare răzlete, pe izlaz și în pălcurile de pădure degradată, proprietăți ale locuitorilor din comuna Mărunțișul, în asociație cu: gorun, măr, păr, ulm de câmp și jugastru, apoi: gherghinar, porumbar și drob (*Cytisus nigricans L.* și *C. leucotrichus Schur*).

Pe partea stângă a Buzăului:

A fost găsit în patru insule situate în bazinul pârâului Rușavăț, și anume:

a) La obârșia pârâului Rușavăț, sub Piatra Dascălului (coama care desparte bazinul Rușavățului de al Pârscovului), pe o coastă cu expoziție sudică, cu panta de cca. 70%, la altitudinea de 700—740 m. Solul acestei stațiuni e o rendzină și un sol schelet negru, bogat în humus și calciu, format pe calcar cochilifer, destul de superficial mai cu seamă pe versant, unde este frământat de oi și capre, apoi spălat de apele din precipitații.

Vegetația se prezintă sub formă de tuferișuri, în genul celor de pe coastele înșorite ale canarelelor din Dobrogea, foarte mult degradate prin pășunat, cu exemplare închircite de: stejar pufos, mojdrean, jugastru, păr, măr, cireș, teiu alb, apoi: porumbar — varietația de climat uscat (*Pr. spionsa* var. *dasyphylla* Schur) — verigariu, gherghinar, corn, sânțer, măcieș, alun.

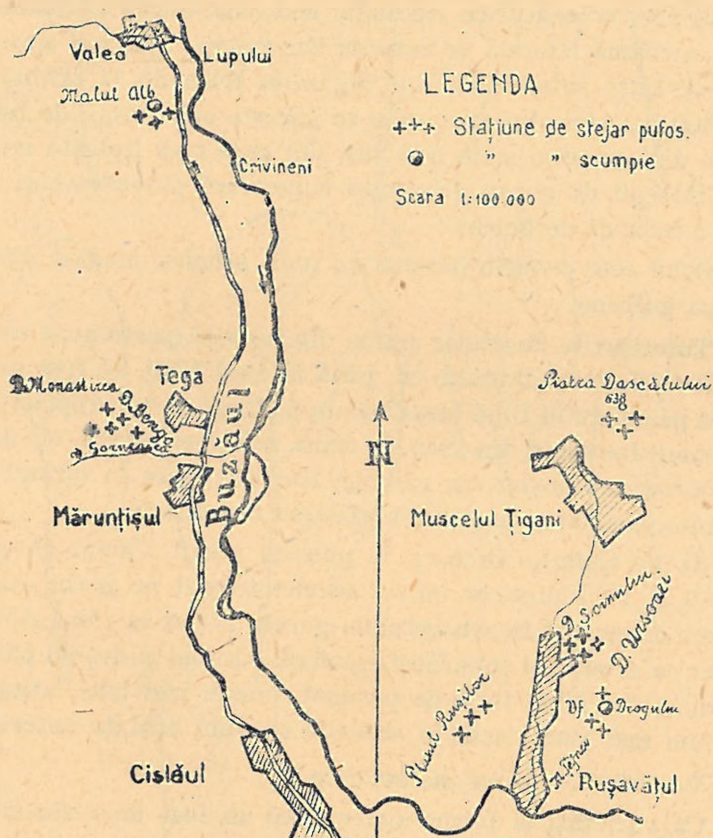

Fig. 1. — Schița de plan a regiunii.

b) Pe partea dreaptă a pârâului Rușavăț la Nord-Vest de confluența acestuia cu Buzăul, în dreptul satului cu același nume, pe versantul sud-estic al coamei Plaiul Rușilor spre Plaiul Aldei și Plaiul Boidea. Expoziția locului este sudică și sud-estică. Altitudinea 400—500 m. Solul brun-deschis, nisipos, format pe gresii calcaroase.

În această insulă stejarul pufos este în arboret aproape curat, cu exemplare rare de: mojdrean, măr, păr, jugastru, gherghinar și

verigariu. La partea superioară se amestecă cu gorunul care sporește ca frecvență, în raport cu altitudinea, până când îl înlocuește complet. În partea de jos apare în amestec câte un exemplar de corn apoi porumbarul (varietatea păroasă) care se întinde în izlaz pe toată marginea inferioară sub formă de pâlcuri.

Pe partea stângă a pârâului Rușavăț se găsește în două insule:

c) Pe versantul cu expoziție sud—sud-estică al dealului Șoimului, o coamă laterală ce coboară din culmea Ursoaei spre pârâul Rușavăț, între satele Muscelul Țigani și Rușavăț, la altitudinea de 350—450 m. Aici stejarul pufos se găsește sub formă de tuferișuri ca cele dela punctul *a* de mai sus, din care însă lipsește teiul, care aici e înlocuit de gorun. În partea superioară a versantului stejarul pufos e înlocuit de gorun.

Solul este cenușiu deschis cu mult schelet, nisipos, format pe nisipuri galbene.

Tuferișurile cu stejar pufos din această parte sunt mai puțin degradate datorită faptului că, până în anul 1945, au fost mai puțin expuse pășunatului fiind încadrate în pădurea de pe proprietatea Rușavețeanu. Incepând din 1945, în urma reformei agrare, ele au trecut în proprietatea obștei din comuna Rușavăț, care în ultimii doi ani a permis pășunatul, expunând pădurea degradării.

d) Pe Culmea Ursoaei, la punctul numit Vârful Drogului, la cca 570 m altitudine, pe un sol schelet format pe gresii calcaroase, îl găsim diseminat în arboretul de gorun, având ca subetaj mojdrea-nul, iar ca arbuști și subarbuști scumpia, drobul și drobul păros. Aici stejarul pufos fiind ferit de pășunat, crește mai bine, atingând dimensiuni mai mari decât în celelalte stațiuni arătate anterior.

Varietăți și forme sistematice.

Ca varietăți și forme sistematice au fost identificate, în stațiunile de mai sus, următoarele: ¹⁾

ssp. lanuginosa (Lam.) Schwz.

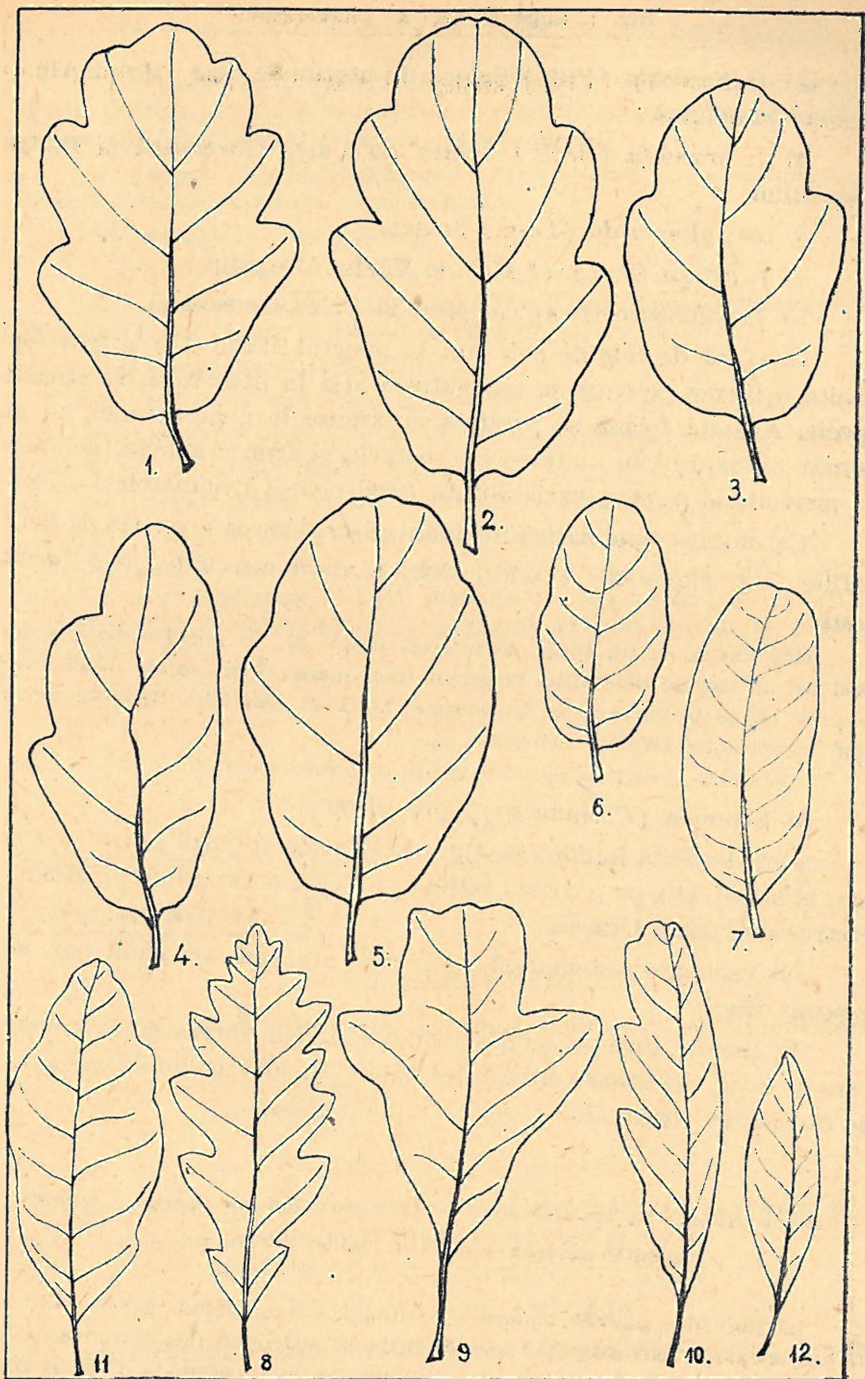
1. *var. lanuginosa (Lam.) Schwz.:*

a) *f. pinnatifida (Gmel.) Schwz.* la Malul Alb, Valea Gornească, Vârful Drogului, Plaiul Rușilor și Dealul Șoimilor.

2. *var. undulata (Kit.) Schwz.:*

1) La determinarea varietăților și formelor am fost ajutați și de d-l Iuliu Moraru

Planșa I. Nr. 1—7 *Quercus pubescens* Willd. Nr. 8—12 *Q. petraea* Liebl.
 (Figurile dela Nr. 1—7 sunt în mărime naturală, cele dela Nr. 8—12
 la scara 1:2).

a) *f. dissecta* (Vuk.) Schwz. în stațiunile dela: Malul Alb și Piatra Dascălului.

b) *f. prionota* (Beck.) Schwz., la Valea Gornească și Piatra Dascălului.

3. *var. glomerata* (Lam.) Schwz.

a) *f. typica* Georg. et Mor. la Vârful Drogului.

b) *f. sublobata* Georg. et Mor. la Valea Gornească.

În afară de cele de mai sus, la punctul Malul Alb, a mai fost găsită o formă pe care nu am putut-o afla în literatură, la această specie. Această formă se prezintă cu frunze în general mici, cu un număr redus de lobi — între trei perechi și frunze simple, nelobate — prezentând o mare variabilitate (vezi planșa I numerele 1—7).

Ca unitate sistematică înclinăm să credem că e un caz de heterofilie la *f. pubescens* (Loud.) Schwz., dacă nu cumva e o formă nouă.

Este curios, și nu lipsit de interes, faptul că, în aceeași stațiune, am găsit tot un caz de heterofilie la gorun (vezi planșa I, numerele 8—12), care se pare că, se încadrează la *Q. petraea* Liebl. *f. longifolia* (Dippel) Schw. *subf. mespilifolia* (Wallr.) Schwz.

De aceste cazuri ne vom ocupa într-o lucrare separată.

3) *Scumpia* (*Cotinus coggygia* Scop.).

A fost găsită în două stațiuni, alături de stejarul pufos, și anume: la Malul Alb, pe o coamă lătită și la Vârful Drogului, pe Mucnea Pietrei și Culmea Ursoaei.

Ca varietate sistematică, în ambele stațiuni, am găsit *var. pubescens* Engl.

În ambele stațiuni scumpia se găsește sub formă de exemplare rare și mici, ca urmare a faptului că aici se află la limita arealului de răspândire naturală.

Contributions à la connaissance de la répartition de quelques espèces méditerranéennes dans la vallée de Buzău.

La flore des plantes ligneuses de Roumanie comprend, parmi d'autres, un nombre important d'espèces caractéristiques au climat méditerranéen dont voici quelques-unes: *Quercus pubescens* Willd., *Fraxinus ornus* L., *Cotinus coggygia* Scop., *Carpinus duinensis* Scop., *Syringa vulgaris* L., *Corylus colurna* L., *Castanea vesca* Gärtn.

Les auteurs du présent article ont identifié, dans le département de Buzău en Valachie, nouvelles stations de *Quercus pubescens* situées en dehors de son aire de distribution connue jusqu'à présent.

De l'espèce *Quercus pubescens* on a pu identifié les suivantes sous-espèces, variétés et formes systématiques:

ssp. lanuginosa (Lam.) Schwz.

1. *var. lanuginosa* (Lam.) Schwz.

a) *f. pinnatifida* (Gmel.) Schwz. à Malul Alb, Valea Gornească, Vârful Drogului, Plaiul Rușilor et Dealul Șoimilor.

2. *var. undulata* (Kit.) Schwz.

a) *f. dissecata* (Vuk.) Schwz. à Malul Alb et Piatra-Dascălului.

b) *f. prionota* (Beck.) Schwz. à Valea Gornească et Piatra Dascălului.

3. *var. glomerata* (Lam.) Schwz.

a) *f. typica* Georg. et Mor. à Vârful Drogului.

b) *f. sublobata* Georg. et Mor. à Valea Gornească.

En plus, à Malul Alb, ils ont découvert une forme qu'ils n'ont pu trouver dans la littérature. Celle-ci présente des feuilles en général petites, à nombre réduit de lobes, offrant une grande variabilité (voir la planche I. No. 1—7).

LUCRĂRI NOI I.C.E.F.:

1. Ing. ALEX. BELDIE:

Manual pentru determinarea plantelor lemnoase în timpul iernei.

Seria II-a, Referate, Comunicări, Nr. 67
București, 1946; 116 pag. + XXVI planșe

2. Prof. Dr. GR. ELIESCU:

a) **Instrucțiuni relativ la observarea, înregistrarea și semnalarea fenomenelor vătămătoare din păduri**

Seria III-a, Norme, Instrucțiuni, Nr. 4
București, 1946; 14 pagini

b) **Cum se cer informațiuni referitoare la vătămările suferite de arbori**

Seria III-a, Norme, Instrucțiuni, Nr. 5
București, 1946; 10 pagini

PĂȘUNATUL ȘI REGENERAREA PĂDURII LA LIMITĂ

de AT. HARALAMB

Climatul riguros al regiunilor de munte face ca pădurea, dela o anumită altitudine, să nu mai poată exista, dând locul, spre crestele înalte, altor asociații lemnoase de talie mărunță și apoi vegetației erbacee.

Trecerea dela pădure la vegetația erbacee se face, în cele mai multe cazuri, în mod succesiv, cu care prilej se manifestă suplețea vegetalului în vederea adaptării lui la condițiile din ce în ce mai dificile de trai.

În această privință, *molidul* se dovedește unul dintre arborii cei mai supli. Căutând să se adapteze, pe măsură ce urcă în altitudine, molidul devine din ce în ce mai puțin falnic, cu creșteri mai puțin viguroase și forme din ce în ce mai curioase. În același timp pădurea de molid pierde din consistență — se rărește. Din această pricină, arborii se îmbracă de sus și până jos cu ramuri luând forme uneori perfect conice, iar solul, descoperindu-se, este invadat de o vegetație caracteristică unde predomină ienuperul și afinii. Cu creșterea altitudinii luminșiurile devin din ce în ce mai mari, arborii grupându-se în buchete diseminate în masa de tufișuri de ienuper și afini. Apoi arborii se pipernicesc, coronamentele lor căpătând forme curioase, lăbărțate sau zdrențuite din cauza zăpezii și de furia vânturilor. În curând vor dispărea și acești ultimi pionieri ai pădurii, restul spațiului până la crestele munților rămânând ocupat de vegetația erbacee căreia, de multe ori i se mai adaugă asociațiile de ienuper, afini, rododendron și alte neînsemnate specii lemnoase pitice. Astfel pădurea de molid a dispărut, rămânând stăpâne doare erburile care constituie zona alpină. Asemenea cazuri de limită sunt nenumărate în munții noștri.

Alteori, când pădurea de molid începe să se rărească, în golurile și luminșiurile ei apare și pinul târîtor, care astfel se inter-

pune între pădurea propriu zisă și zona alpină. În Carpații noștri pinul târîtor acoperă întinderi apreciabile.

Mai rare sunt cazurile când molidul la limită nu este însoțit și urmat de pinul târîtor și de ienuper, contactul cu zona alpină făcându-se direct. Afișișurile însă nu lipsesc niciodată.

Vedem așa dar că în cazul molidului, între pădurea masivă și zona alpină curată se interpune o zonă de tranziție dela pădure la pășune. O zonă de dispută între una și alta. O zonă unde, pădurea, pentru a-și menține pozițiile, își trimite avangărzi de specii lemnoase

Fig. 1.— Pueți de fag la limită transformați în târșari de vitele care pășunează în gol. (Muntele Babeșul din basinul Teleajenului).

mărunte mai adaptate pentru a ține piept vicisitudinilor climatului. Termenul de *zonă contestată*, acordat de unii acestei zone de tranziție, redă bine ideea de luptă dintre cele două formațiuni deosebite, pentru stăpânirea unei întinderi apreciabile din munte.

Astfel prezentându-se situația, este greu să se precizeze unde încetează zona păduroasă și unde începe zona alpină. Ele sunt așa de strâns îmbinate încât, pe bună dreptate, se poate vorbi de o *interdependență*. Cu limbi de arbori și de formațiuni lemnoase subordonate împinse în înălțime, alternând sau întretându-se cu suprafețe acoperite de iarbă și de afișișuri, este greu să se poată trage o linie

de demarcație între zona forestieră și cea alpină. Cineva care ar încerca-o, făcând chiar sacrificii și dintr'o parte și dintr'alta, ar ajunge la o linie foarte încălcată. Iată de ce, expresiunea de limită de pădure a fost socotită drept o *adevărată abstracție*.

*

Nu tot așa se prezintă situația când la limita superioară altitudinală a pădurii există *fagul*. Spre deosebire de molid, acesta nu este un arbore suplu. Pădurea de fag urcă spre crestele munților în formațiuni compacte, terminându-se brusc la limită, astfel că între zona păduroasă și zona alpină există un hotar destul de precis.

*

Dacă pădurea, ori din ce specie ar fi constituită, ar fi lăsată în voia ei, supusă numai jocului forțelor naturale, ființa și poziția ei în spațiul pe care-l deține, n'ar fi cu nimic amenințate; ea ar continua să se menție și să se perpetueze cu toată vitregia climatului de limită.

În realitate însă, în jocul acestor forțe intervine mai întotdeauna omul, care acționează în defavoarea pădurii. Omul având nevoie de pășune pentru vitele sale, a găsit în zona alpină întinse și bogate pășuni pe care le-a folosit din timpuri străvechi, pe timp de vară. Înmulțindu-se vitele și prin aceasta crescând nevoia de pășune, omul a început să dea asalt pădurii. A folosit în acest scop toporul, focul și exercitarea pășunatului. În condițiile de greu echilibru pentru pădurea de la limită, este ușor de înțeles că intervenția omului în sens negativ pentru pădure, a făcut ca aceasta să cedeze mereu din teritoriul ce-i aparține în mod natural.

Acolo unde la limită există pădurea de molid, precedată de tu-fărișurile de pin târîtor, rododendron, afini și ienuper, rezistența pădurii la asalturile vitelor omului este mai mare. Zona de tranziție, constituie un paravan pentru pădure. În plus molidul nu este mâncat de vite, astfel că acolo unde poate apare, se menține.

Unde însă la limită se găsește fagul, poziția pădurii este foarte periclitată. Căci, neavând zona tampon ca în cazul pădurii de molid, limita de fag, care este tranșantă, oricât de bine ar fi păzită, este ușor și insistent încălcată de vite: prin pășunat până'n margine și dincolo de ea, prin treceri la adăpat și prin acordare de adăpost pentru vite în caz de vreme rea. În felul acesta solul se bătătoarește pierzându-și însușirile de a oferi seminței condițiuni de încolțire și creș-

tere. În afară de aceasta, jirul în oricât de mare cantitate ar cădea, chiar în condiții prielnice de sol, este căutat și mâncat de vite. Iar dacă se întâmplă totuși ca regenerarea să se producă, pueții sunt mâncați și transformați în târșari, și deci compromiși pentru viitorul pădurii. (A se vedea figura Nr. 1).

În felul acesta, pădurea de fag ajunge bătrână de tot, fără să se fi putut regenera. Și cum arborii nu pot trăi o vecinicie, atingând

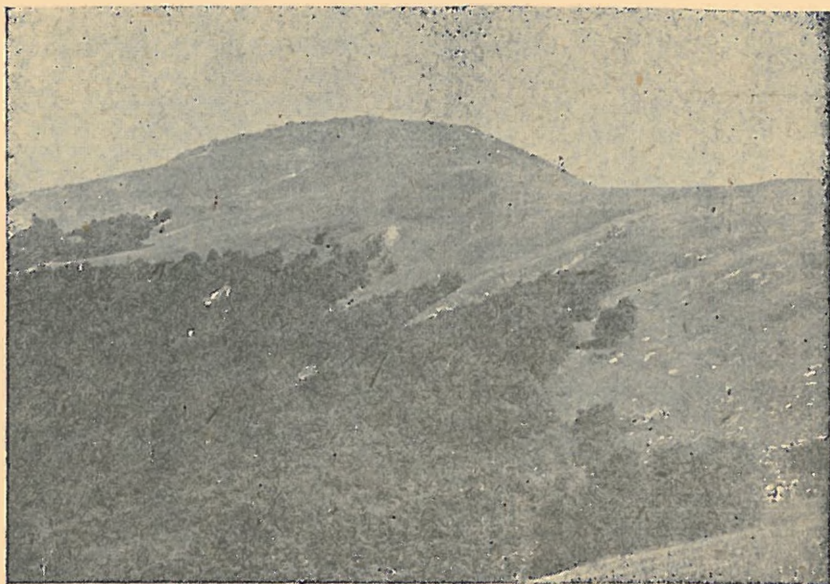

Fig. 2. — Goluri provocate la limita pădurii de fag, din pricina împiedicării regenerării ei de către vite.

termenul longevității fiziologice, încep să se usuce, să facă scorburi, pentru ca, până la urmă, să cadă doborâți de vânt și uneori chiar de om pentru satisfacerea nevoilor de lemn de la stâne. Se provoacă astfel, încet încet, în marginea compactă de altădată a pădurii de fag, goluri, care din an în an devin tot mai mari. (A se vedea figura Nr. 2). În felul acesta se explică răslețirea unor exemplare de fag de restul pădurii, iar nici de cum prin faptul că specia și-ar arăta suplețea în lupta cu vicisitudinile climatului dela limita superioară a pădurii. (A se vedea figura Nr. 3).

Prin neregenerare și prin dispariția progresivă a arborilor, zona alpină se întinde puțin câte puțin dar sigur în teritoriul fost al pădurii. Că zona alpină a câștigat și câștigă teren în felul acesta, în

dauna pădurii, o dovedesc nenumăratele cazuri când, oridecâte ori pădurea s'a putut bucura de câțiva ani de liniște, în ciuda rigorilor climatului, ea n'a întârziat să se regenereze și să-și recâștige terenul pierdut înaintând în zona alpină cutropitoare. Asemenea cazuri am întâlnit, la noi, în munții Buzăului (golul Podul Calului), în masivul Ciucașului (golurile Zăganul și Roșu), în Parâng (golul muntelui Setea Mare).

Fig. 3. — Neputându-se regenera, fagii de la limită se usucă unul câte unul. pășunea câștigând teren în dauna pădurii. (Pădurea Piscul Căinelui din Ocolul Sinaia).

Un caz asemănător s'a petrecut în pădurea Statului Fruntea lui Vășii, pendinte de Ocolul silvic experimental Sinaia. Pădurea este situată pe culmea de munți din stânga râului Prahova, la originea torentului Valea lui Bogdan, care se varsă în râul amintit în dreptul gării Valea Largă, la Sud de Sinaia. Pădurea Fruntea lui Vășii, constituită din fag, nu urcă până la creasta principală a muntelui, care atinge aici 1635 m altitudine. Din această pricină are deasupra sa o importantă zonă alpină.

Ca urmare a legii pentru creiere de pășuni comunale din anul 1920, golul alpin al acestei păduri a fost expropriat și dat în proprietatea comunei Comarnic din județul Prahova. Cu acel prilej s'a lăsat însă Statului o cotă de 34 ha, calificată de Comisia de expro-

priere ca teren erozibil „oprit dela pășunat” și în vederea împăduririi, întrucât în acest munte se găsește originea torentului Valea lui Bogdan unul dintre cei mai activi torenți din basinul Prahovei.

În intervalul de timp 1931—1938, ocolul silvic Sinaia a întreprins aici lucrări de împădurire folosind puiți de molid, larice și ceva pin târîtor. Lucrările nu au fost extinse pe întreaga suprafață de 34 ha, ci numai în partea de jos a golului ¹⁾.

Cum era și natural, odată lucrările de împădurire începute, s'a interzis orice acces de vite la pășunat în cota Statului, exercitându-se o pază dintre cele mai severe.

Clișeu N. Rucăreanu.

Fig. 4. — Pășunatul fiind interzis, un bogat și frumos semințiș s'a instalat sub masivul bătrân și urit de fag. (Pădurea Fruntea lui Vășii din Ocolul silvic Sinaia).

În momentul începerii lucrărilor, fagul care constituie pădurea și urcă până la contactul cu zona alpină, se prezintă sub formă de exemplare bătrâne, groase, scunde, crăcănose și cioturoase. Solul era bătătorit și în parte erodat, neprezentând nici-un fel de subarborret sau regenerare. Limita pădurii se găsea aici la 1300 m. altitudine pe botul piciorului de munte în cauză și la 1400—1440 m pe laturile lui.

Oprindu-se total accesul vitelor și în plus fiind mascată de plantația de molid și larice, pădurea de fag, bucurându-se de liniște,

1) A se vedea: N. Rucăreanu: O încercare de împădurire în gol de munte. Revista Pădurilor, Nr. 3—6/1944, pag. 94—98.

la primul an de jir s'a regenerat bogat sub masiv pe toată suprafața, dar mai ales în luminișurile mai mari. Regenerarea nu s'a produs însă numai sub margine de masiv, ci și în afară de pădure în părțile adăpostite de vânt din golul alpin, la distanță de 10—15 m. (Mai departe nu se putea întinde, întrucât sămânța de fag este grea). Astăzi regenerarea aceasta se prezintă sub forma unui frumos și des nueliș. (Fotografia Nr. 4 ne arată un colț din această regenerare naturală)²).

Acest exemplu, ca multe altele asemănătoare, dovedește că ori de câte ori pădurea de fag, la limita sa superioară de vegetație, se bucură de liniștea necesară fiind ferită de parcursul vitelor, se poate regenera din abundență și prin aceasta își menține ființa și terenul pe care-l ocupă. Altfel, ea nu se poate regenera, din care pricină își pierde ființa, cedând teren în favoarea zonei alpine. Cazurile de neregenerare se datoresc pășunatului și deci lipsei de liniște.

Deaceea socotim că — în afară de o serie întreagă de alte motive arătate de noi în altă lucrare³) — pretențiunea organelor silvice de a se lăsa în seama lor administrarea și îndrumarea exploatării golurilor alpine, indiferent de proprietate, este cu totul legitimă. Asigurarea teritoriului pădurii, prin asigurarea regenerării ei la limita superioară a ariei sale de vegetație, o cere imperios.

Prin aceasta nu însemnează că organele silvice vor prețui mai puțin economia pastorală și ca urmare pășunea alpină. Din contră, ele vor trebui să-i acorde toată atențiunea, căci prin existența pășunilor bogate și a unei economii pastorale prospere, se pot ține vitele, cu mai mult succes, departe de pădure. Organele silvice vor ști deci să armonizeze interesele celor două economii — cea forestieră și cea pastorală.

Le pâturage et la régénération de la forêt à la limite supérieure de la végétation.

La régénération naturelle des vieux peuplements de hêtre à la limite supérieure de la végétation est possible, à condition qu'elle ne soit pas empêchée par le parcours du bétail de la zone alpine. C'est une des raisons pour la quelle les forestiers soutiennent que l'administration des pâturages alpines soit dans leurs mains.

2) În articolul menționat al d-lui N. Rucăreanu, se poate vedea un alt clișeu, din aceeași pădure, arătând aceeași frumoasă regenerare naturală de fag sub masivul bătrân.

3) At. Haralamb: Pădurea și golul alpin, un tot inseparabil. București, 1938; 32 pagini.

CĂTEVA CONSIDERAȚIUNI ÎN LEGĂTURĂ CU
OBSERVAȚIUNILE FENOLOGICE FORESTIERE
INREGISTRATE ÎN SEZONUL DE VEGETAȚIE 1946

de T. BĂLĂNICA

Fenologia este o disciplină cu care forestierii români au luat contact de mai multe decenii: participând la colectarea observațiilor inițiate de *Hepites* (1890), publicând apelul și instrucțiunile lui și difuzând, prin Revista Pădurilor, parte din rezultatele obținute (*Țițu*, 1895). Nu a fost însă o activitate susținută, care să fi condus la concluzii, la dispoziția silvicultorilor de azi, proprii a orienta noi cercetări în materie, respectiv o utilizare a lor.

Mai târziu, în 1932, CAPS-ul, prin Oficiul de studii, la solicitarea Institutului Meteorologic Central al României, a reluat această problemă. Observațiuni din toată țara au fost colectate, înregistrate fiind în chestionare tip Institutul Meteorologic Central și după instrucțiunile IMC-ului. Pentru a înlesni efectuarea lor, Oficiul de Studii CAPS a redactat și trimis tuturor inginerilor dela ocoale un ordin circular (Nr. 13816 din 4.IV.1932), în care se arată importanța acestor observațiuni pentru silvicultori, se amplificau instrucțiunile rezumate ale IMC-ului și se solicita concursul inginerilor din serviciile exterioare. Pe baza acestor instrucțiuni și a ordinului circular au fost efectuate cu întreruperi mari și disparat observațiuni în anii 1932—1940. Materialul colectat se găsește astăzi la ICEF în 8 dosare. O valorificare a acestui material a fost începută încă la CAPS pentru cinci specii și pentru o parte din fazele de vegetație.

Deosebit de această anchetă pe toată țara, pentru București d-l Dr. Anton Rădulescu, Ing. Insp. silvic, a făcut observațiuni fenologice în 1937, publicând rezultatele în *Analele ICEF* din 1938.

În 1944 s'a reanimat această chestiune la inițiativa IMC-ului care coincide cu programul ICEF-ului în această materie. Evenimentele războiului au împiedicat însă realizarea planului în anii 1944 și 1945. Dar în 1946, ICEF-ul, după laborioase studii de literatură de specialitate, a concretizat în instrucțiunile tipărite *) în acest scop un punct de vedere clar și a purces la organizarea unei rețele de stațiuni fenologice în toată țara, cu concursul personalului din unitățile exterioare ale Administrațiilor silvice, de stat și particulare. Pentru

*) Dr. T. Bălănică, Ing. insp. silvic: *Instrucțiuni pentru executarea observațiilor fenologice forestiere*, Broșura ICEF., Seria III, Nr. 3.

înlesnirea lucrului au fost tipărite chestionarele necesare și trimise la ocoale. Spre deosebire de chestionarele precedente ale IMC-ului, care conțineau 34 de specii (arbori, arbuști, subarbuști) asupra cărora se cerea să se facă observațiuni relative la 5 faze: înmugurirea, înfrunzirea, înflorirea, coacerea fructelor și căderea frunzelor, noule chestionare ICEF conțin 67 specii asupra cărora se cerea să se facă observațiuni relative la 6 faze, adăogându-se în plus colorarea frunzelor, și căutându-se a se nota și stadiile acestor faze (început, mediu, final).

În afară de *pregătirea spirituală* a lucrului prin instrucțiuni tipărite și de *înlesnirea efectuării și notării observațiunilor* prin fixarea listei de specii de observat și punerea la dispoziție a chestionarelor tipărite, s'a avut grijă să se îndeplinească și anumite formalități administrative, atât pentru a respecta un spirit de ordine și civilizație în raporturile dintre Instituțiuni independente unele față de altele cât și pentru a asigura efectuarea acestor observațiuni, acordând concursului solicitat și caracterul unor obligațiuni de serviciu. În acest sens s'au trimis adrese Direcțiunii Generale CAPS, Direcțiunilor regionale CAPS, Direcțiunei silvice UDR, Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina, Direcțiunilor silvice a pădurilor grănicerești din Bistrița-Năsăud și Caransebeș. Așadar, și în ceea ce privește *organizarea pe teren* a stațiunilor fenologice au fost luate *măsurile practice posibile*. Evident, ideal ar fi fost ca reprezentantul ICEF-ului să se poată deplasa la toate unitățile exterioare ale Ad-țiiilor silvice și acolo, împreună cu șeful de ocol respectiv să fixeze speciile de observat pentru fiecare ocol și să delimiteze pe teren stațiunile fenologice, însemnând printr'un procedeu oarecare (inele și numere aplicate cu vopsea) exemplarele de observat. O atare metodă este însă irealizabilă, date fiind posibilitățile de care se dispune actualmente. Este clar, o activitate de genul acestei anchete fenologice nu poate fi efectuată decât numai prin colaborare.

Desigur, a face cercetări înseamnă între altele și a asigura condițiuni de lucru unitare, verificate, care să conducă la o certitudine a datelor, a rezultatelor. Pentru acest motiv, în lumea oamenilor de știință, metoda anchetelor prin colaborare cu personalul de teren nu se bucură de o apreciere prea mare, mai ales când colaborările sunt prea numeroase, cum este cazul cu anchetele fenologice. Obiecțiunea principală se face în legătură cu *corectitudinea* observatorului-colaborator. În ceea ce privește nota de arbitrar a observațiunilor, inerentă firei omenești, ea este sau se caută a fi temperată prin caracterul pre-

cis și lămurit al Instrucțiunilor. În orice caz, problema fenologiei nu se poate rezolva decât prin colaborare. Un Institut de Cercetări nu va putea dispune niciodată de un personal calificat atât de numeros cât ar fi necesar pentru toate problemele de teren. Metoda colaborării trebuie folosită, căutându-se eliminarea treptată a tuturor riscurilor și incertitudinilor pe care le prezintă. Noi credem în capacitatea personalului silvic de teren de a înțelege importanța unor astfel de preocupări și sperăm, că odată cu îndepărtarea frământărilor create de starea de războiu și a situațiilor provocate de această stare, colaborările vor fi din ce în ce mai fructuoase.

Examinând rezultatele obținute în campania de lucru din anul 1946, constatăm următoarele (după situația încheiată la 31 Dec. 1946).

ICEF	la 6 unități exterioare a făcut observațiuni în 32 stațiuni fenologice
CAPS	65 134
Fond Bis.	22 38
B.-Năsăud	6 9
UDR	3 8
Caransebeș	2 7

Considerând numai *statistic* acest rezultat, apreciem că este destul de încurajator: în primul an de lucru au fost stabilite 228 stațiuni fenologice. Exprimăm speranța că în anul următor, numărul acestor stațiuni se va mări, pentru că nu reprezintă decât o parte din posibilitățile de lucru. Unitățile exterioare ale CAPS-ului de exemplu, pe a căror colaborare s'a bazat în fond această anchetă, nu s'au întrebuințat decât în proporție de 41%. În unele Direcțiuni regionale CAPS nu s'a înregistrat decât o participare de 12—30%. Marea majoritate a ocoalelor respective nu au răspuns la apelul nostru. Explicația avuabilă se găsește în efortul pe care a trebuit să-l facă unitățile exterioare în materie de exploatare, transporturi, aprovizionări și care le-a confiscat tot personalul de teren și toată puterea de muncă. Pentru documentarea ICEF-ului s'a cerut, totuși, tuturor colaboratorilor să comunice greutățile întâmpinate atât în organizarea stațiunilor cât și în efectuarea observațiunilor fenologice, pentru ca din aceste relatări să se poată vedea ce îmbunătățiri vor trebui aduse metodei folosite în 1946.

O valorificare a materialului colectat se va încerca ulterior, după ce în prealabil va fi examinat critic în detaliu și în întregime, în raport cu instrucțiunile avute la dispoziție. Desprindem însă, deocamdată, impresia generală pe care o imprimă o examinare sumară: pen-

tru actualii conducători de ocoale, în majoritate, probabil, tineri ingineri, se pare că această chestiune a constituit o noutate, de unde au rezultat inerentele imprecizii în executarea observațiilor conform instrucțiunilor.

Ce aveau de făcut șefii de ocoale? În primul rând, după examinarea listei de specii (din chestionar), alegeau pe acelea ce le au în pădurile respective și ar fi format obiectul observațiilor. Lista, doar, nu poate fi obligatorie în întregime în mod egal pentru ocoalele de câmp și pentru cele de munte. Apoi, pe un plan al ocolului și-ar fi schițat locul stațiunii fenologice în raport de speciile alese, dar și în raport de personalul de teren destoinic, apt pentru a i se încredința executarea observațiilor. Ce este însă o stațiune fenologică și care personal este propriu pentru această lucrare? O stațiune fenologică este o porțiune de pădure în suprafață de câțiva zeci de ari până la 3-4 hectare. De ce așa? Pentru a putea cuprinde mai multe exemplare din aceeași specie, în condițiuni staționale cât mai uniforme. Adică: să fie aproximativ la aceeași altitudine, să fie situate pe același versant, sau podiș ori vale; cu alte cuvinte, nici factorii edafici nici climatici să nu varieze în cuprinsul aceleiași stațiuni. Odată delimitate în acest mod, se va avea grijă să fie păstrate mai mulți ani, pe cât posibil pe toată durata anchetei fenologice, pentru ca observațiile ce s'ar colecta să constituie un material mai omogen și să se poată aprecia cât mai cu folos variațiile dela an la an. În instrucțiunile date toate aceste chestiuni sunt arătate. Iar prin personal apt pentru asemenea lucrări, se înțelege un brigadier sau un pădurar cu școală, care să cunoască speciile și să fie verificat, ca de bună credință, conștiincios.

Cum s'a lucrat însă? În mai puține cazuri s'a procedat conform instrucțiunilor. În majoritatea cazurilor s'au înregistrat date medii, „centralizate“ pe ocoale, chiar când pădurile se întindeau dela 300 la 1300 m. sau dela 600 la 1600 alt. Au fost considerate drept stațiuni păduri întregi, care se întindeau din regiunea de deal până la limita de vegetație; probabil, ca să se aibă sub observare cât mai multe specii, dar așa nu se mai poate desprinde influența factorului altitudine, cel puțin, adică mersul vegetației. Când din literatură se știe că pentru o diferență de 100 m. în altitudine poate interveni o decalare de fază de 3 zile, nu este permis a se face o medie a vegetației pe 1000 m. în altitudine. Alt exemplu de calcularea „mediei“: aceeași specie pe versantul nordic a început înfrunzirea la 1 Mai, pe versantul sudic la 1 Martie, deci „media“, 1 Aprilie. În acest caz expresia „medie“ este prea larg înțeleasă. Tot așa, într'o regiune frământată,

cu terenul foarte compartimentat: o vale mai mare orientată EW, cu văi confluențe orientate NS; vegetația prezentă pe toți versanții cu orientări către cele patru puncte cardinale; observațiunile se execută pretutindeni, dar se înregistrează „în medie“ pentru ansamblul regiunii. În acest caz, deosebirile de versanți se estompează și nu se mai poate trage nici o concluzie, deși, în mod cert există o deosebire în mersul și intensitatea vegetației pe diferiți versanți. Nefăcându-se deosebirea necesară, se anulează o posibilitate de valorificare a observațiunilor.

Exemplele de acest gen sunt numeroase. În ceea ce privește stadiile diferitelor faze, repetăm, rostul lor este să permită o înregistrare a *intensității* de vegetație. Spre surprinderea noastră, observăm în chestionare că nu sunt trecute decât unele din ele, iar în alte chestionare în loc să se treacă *data* când s'a făcut observarea, se scrie *aspectul*. Așa este cazul la faza „colorarea frunzelor“. În sfârșit, un cuvânt despre schițele stațiunilor. Acestea au fost cerute pentru a se putea avea o orientare asupra lor: adică, cu ajutorul schiței, în lucrările de centralizare să se poată amplasa stațiunea pe o hartă și să se poată avea o indicație asupra particularităților ei, asupra situației ei: este situată pe un podiș, ori pe un versant (care expoziție?), ori pe un fund de vale, la ce altitudini, pentruca la valorificarea observațiunilor să se poată lucra cu material omogen. De exemplu: se ia în considerație o specie, să zicem, fagul; la diverse latitudini și altitudini, pe acelaș meridian. Este firesc, pentru a se respecta omogeneitatea, să vor examina numai observațiunile provenite din stațiuni situate pe versanți cu aceeaș expoziție, apoi pe versanți cu altă expoziție, pentru a se vedea dacă există o lege în manifestările vegetației după aceste elemente. În afară de asta, chiar în aceeaș regiune, să zicem pe aceeaș latitudine, trebuie să existe o deosebire între manifestările pe diferiți versanți. În majoritate au fost trimise schițe chiar prea sumare: un pătrat sau un dreptunghi la scara 1/5000 sau la 1/2000, fără nici o vecinătate, fără nici un detaliu orografic, cu indicații numai că este parcela nr. cutare. Este prea puțin, față de ceea ce este nevoie.

Pentru toate aceste motive, înclinăm să considerăm acest prim an al anchetei întreprinse, repetăm: în generalitatea rezultatelor vorbind, ca o mobilizare a spiritelor în această problemă și după o primă etapă de lucru este natural să facem o examinare critică a primelor rezultate, pentru a ajusta obiectivele urmărite la posibilitățile de lucru. Noi persistăm în credința că în anii următori rezultatele vor fi

ameliorate, prin colaborarea din ce în ce mai eficientă a colegilor din serviciile exterioare. Afirmăm categoric convingerea, că toți colegii sunt animați de cea mai loială bună voință pentru a colabora la o activitate care urmărește în fond cunoașterea țării, printr'o cât mai profundă cunoaștere a pădurilor și o întemeiere a practicei forestiere pe rezultatele unor cercetări cât mai vaste dar și cât mai critice și de îndată ce vicisitudinile istorice vor dispărea colaborarea va fi amplă și eficace. În definitiv, această colaborare este și o măsură a aprecierii activității ICEF-ului. Căci pentru cine se agită inginerii din ICEF? Pentru ei înșiși? Pentru „străinătate“? Nu! Pentru inginerii din exterior și prin ei pentru economia forestieră. De unde rezultă că este neapărat necesar să se întrețină atenția pentru lucrări științifice și prin aceste solicitări la colaborare. Ancheta, deci, are și un profund sens profesional și național. Pentru că ele nu-și limitează valoarea numai la subiectul în chestiune, ci antrenează la o atitudine față de lucrările științifice, în general. Cu alte cuvinte, ICEF-ul nu studiază și nu publică pentru lumea complet străină de treburile forestiere, ci în primul rând pentru administrația silvică, iar anchetele au între altele și acest rol de a face cunoscut ICEF-ul și a pregăti terenul pentru lucrările lui. Foloasele colaborărilor, adică, sunt reciproce.

În concluzie, examinând statistic și critic, rezultatele obținute în campania de lucru 1946, în legătură cu ancheta fenologică întreprinsă de ICEF cu colaborarea personalului dela unitățile exterioare ale administrațiilor silvice, se constată:

1. Inițierea a 228 stațiuni fenologice în diferite regiuni forestiere ale țării;

2. Posibilitatea de a se mări numărul acestor stațiuni;

3. Rezultatele din campania 1946, prin numărul lor restrâns și prin calitatea lor — în general privindu-le — reprezintă un început; este foarte probabil ca în anii următori aceste rezultate să fie ameliorate;

4. Cercetările prin colaborare, chiar dacă nu asigură totdeauna și complet realizarea condițiilor caracteristice unor cercetări științifice, trebuiesc efectuate totuși, pentru crearea climatului necesar ridicării standardului spiritual al profesiei.

Înceind aceste sumare considerațiuni, mulțumim pentru concursul acordat și îndreptăm un călduros apel către toți colegii din exterior să colaboreze și pe viitor la lucrările de genul anchetelor, rupându-se din când în când din noianul preocupărilor obișnuite serviciilor, pentru a servi cauza mare a pădurilor și profesiei și în domeniul științei.

A propos de l'enquête phénologique 1946.

Les observations phénologiques concernant les espèces forestières ont représenté à diverses reprises une activité habituelle des forestiers roumains. Toutefois on ne dispose que des observations intermittentes. C'est pourquoi l'Institut de Recherches Forestières de Roumanie s'est proposé d'organiser dans le pays entier et avec la collaboration du personnel des unités extérieures des Administrations forestières de l'État et particulières un vaste réseau des stations phénologiques au moyen du quel les observations phénologiques soient effectuées, pendant plusieurs années consécutives, selon des instructions précises et unitaires.

Les résultats obtenus dans la saison de végétation 1946 — qui représente la première année d'application des nouvelles instructions — font l'objet de quelques considérations critiques de l'auteur. Les remarques se réfèrent surtout à la manière d'effectuer les observations phénologiques. On constate tout d'abord que pendant l'année 1946 on a établi environ 200 stations phénologiques, répandus presque partout dans les régions forestières du pays. Mais, malgré les instructions précises données, les observations communiquées de la plus grande partie des stations ont un caractère moyen ce qui complique les travaux de centralisation. L'auteur explique cette situation par les difficultés provoquées par l'état de guerre et les situations créées après la guerre et qui ont empêché les forestiers d'effectuer les observations phénologiques selon les règles recommandées.

En conclusion on fait un appel aux forestiers des cantonnements d'utiliser les instructions telles comme elles ont été données, afin qu'on obtienne l'homogénéité des observations phénologiques nécessaire et indispensable pour l'utilisation des observations.

LEGEA DE ORGANIZARE A CASEI PĂDURILOR STATULUI

de Ing. CONST. DRAGU

În Monitorul Oficial din 14 Noembrie acest an a fost publicată legea de organizare a Casei Pădurilor Statului.

Autorii acestei legi nu au avut pretenția că vor face o lege perfectă, dar au ținut ca la această nouă organizare să se țină seama de toată experiența și de toate observațiile pe care criticii de specialitate le-au publicat.

Noua lege de organizare a Casei Pădurilor Statului are imperfecțiuni de redactare, care fiind prea evidente nu este necesar să mai fie semnalate; din punctul de vedere al organizării, legea prezintă însă un progres față de trecut și deschide drumul către o individualizare precis conturată a unei instituții cu specificul ei propriu.

Primele articole ale legii definește Casa Pădurilor Statului ca o regie publică, desmembrământ al Ministerului Agr. și Domeniilor, de care continuă să depindă, cu personalitate juridică proprie și cu autonomie administrativă și bugetară.

Trebue să observăm dela început că urmând exemplul Regiei Căilor Ferate Române, potrivit dispozițiilor noiei legi, Casa Pădurilor Statului este o regie publică și nu o regie publică comercială astfel cum a fost prevăzută în legea pentru organizarea și administrarea întreprinderilor și avuțiilor publice pe baze comerciale din 16 Martie 1929. În felul acesta se pare că legiuitorul a vrut să lase instituției caracterul de serviciu public chemat să funcționeze, în vremuri excepționale, chiar cu sacrificii din partea Statului.

Dealtfel Casa Pădurilor Statului nici nu a putut fi vreo dată întreprindere comercială deoarece nu a avut posibilitatea să speculeze, folosind avantajele legii cererii și a ofertei, ci a trebuit să vândă produsele sale la prețuri stabilite de Consiliul de Miniștri sau de Comisariatul general al prețurilor când s'a inaugurat regimul prețurilor maximale.

Legiuitorul a confirmat în felul acesta rezultatul observațiilor făcute la conducerea instituției timp de 16 ani și de doctrină. În adevăr iată ce spune d-l A. Stoupnitzky în cartea sa „Statutul internațional al U. R. S. S. Statul Comerțiant” la pagina 9: „Pentru a ne da exact seama de complexitatea problemelor Statului comerțiant, chiar dacă îl înfățișezi numai pe plan intern, este absolut necesar să examinezi statutul juridic al participării la comerțul civil.

Problema regimului juridic al participării Statului la comerțul civil a fost întotdeauna problema cea mai dificilă și cea mai discutată în drept.

Această participare la viața economică ia forme foarte variate și complexe.

Dreptul reflectează această imprecizie și această complexitate.

Statul exercitând activitatea economică adoptă procedee de drept civil sau de drept public.

Întreprinderea de Stat exercitând această activitate poate fi organizată ca o întreprindere particulară sau ca un serviciu public.

Actele săvârșite de organele Statului în exercițiul acestei activități pot fi, prin natura lor intrinsecă sau acte de comerț sau acte administrative sau în fine acte cu caracter mixt”.

Și mai departe: „Statul nu are două personalități distincte, din care una este de drept public și alta de drept civil.

Statul este unul, el nu are decât o singură personalitate. Activitatea lui este întotdeauna impregnată, mai mult sau mai puțin, de personalitatea lui, care este aceea de drept public.

În țările cari cunosc un statut special al serviciilor publice, manifestările activității economice a Statului păstrează întotdeauna trăsăturile puterii publice, rămâne întotdeauna mai mult sau mai puțin pătruns de ideea puterii publice, de procedeele dreptului public”.

Deasemenea, d-l Dr. Lucian Turdeanu în lucrarea d-sale „Avuția Publică în România”, la pagina 337 și următoarele spune:

„Două motive au contribuit la creierea regiilor publice comerciale la noi:

1. — desprinderea întreprinderilor publice din angrenajul administrațiilor publice cu formalismul greoi și dorința de a le da organe de conducere proprii care să poarte responsabilitatea conducerii;

2. — scoaterea acestor întreprinderi de sub influențele politice cari erau o adevărată pacoste la noi.

Sistemele de exploatare create după 1931 au desființat consiliile de administrație, lăsând numai comitetele de direcție și au schimbat denumirea de regie publică comercială, accentându-se din ce în ce mai mult dependența de Minister.

Deși astăzi nu mai poate fi teama de influențe politice, totuși autonomia este necesară pentru a da întreprinderilor o elasticitate în mișcări și organelor de conducere deplina responsabilitate a rezultatelor.

Se impune deci simplificarea formelor de administrare și exploatare cari au deviat din sistemul regiei publice comerciale prin acordarea unei autonomii administrative (fără consilii de administrație, ajungând comitete de direcție) și financiare”.

După precizarea situației juridice, legea prevede cari sunt atribuțiile instituției.

Potrivit dispozițiilor noiei legi, Casa Pădurilor este însărcinată cu administrarea pădurilor Statului, socotind pădurea în toată complexitatea ei, cu ape, cu poeni, cu goluri alpine, cu vânat și pescuit, ca o unitate perfectă. Este credem pentru prima dată când un legiuitor, plecând dela constatarea că pădurea este una și indivizibilă orizontal sau vertical, organizează unitar administrarea ei.

În noua organizare, instituția este condusă de un consiliu de administrație compus din 7 membri, din care unul este directorul

general. Consiliul de administrație hotărăște cu depline puteri în toate chestiunile până la valoarea de 750.000.000 lei.

Instituția aflându-se încadrată în Ministerul Agric. și Domeniilor, hotărîrea Consiliului de Administrație poate să fie revocată de ministru. Din această cauză, ministrul trebuie să fie pus în situația de a cunoaște în permanență activitatea C.A.P.S. și în acest scop toate hotărârile Cons. de Administrație trebuie să fie aduse la cunoștința ministrului în termen de 48 ore.

Aceste hotărîri ale Consiliului de Administrație sunt definitive și executorii neavând nevoie de ratificarea sau aprobarea ministrului.

Pentru lucrările sau actele a căror valoare depășește suma de 750.000.000 lei, Consiliul de Administrație avizează, urmând ca deciziunea să fie dată de ministru.

Spre deosebire de sistemul vechei legi, legătura dintre servicii și Consiliul de Administrație se face prin Directorul General care participă la lucrările Consiliului cu vot deliberativ, purtând și răspunderea pentru bunul mers al instituției alături de ceilalți membri ai Consiliului de Ad-ție. Potrivit dispozițiilor legii vechi, Administrația putea să dea și referințe verbale comitetului de direcție, iar acesta decidând purta singur toată răspunderea și tocmai aceasta a vrut să se evite.

Prin mărirea numărului membrilor Cons. de Administrație se va putea realiza o mai pronunțată organizare a activității Casei Pădurilor Statului cu a celorlalte departamente interesate.

O măsură foarte importantă este și mărirea numărului Direcțiilor din administrația centrală, măsură impusă de volumul lucrărilor și importanța lor.

În special tehnica silvică rămăsese comprimată și nu se putea desvolta pe măsura necesară celei mai mari întreprinderi forestiere din țară. Să nădăjduim că noua direcțiune va fi bine organizată și va fi condusă cu competența cuvenită.

Dar serviciul al cărui lipsă s'a simțit de mult este Oficiul de studii și documentare forestieră, a cărui înființare trebuie semnalată cu deosebire. El este chemat să colecteze tot materialul documentar și apoi prelucrat să-l difuzeze pentru ca opinia publică și organele instituției să cunoască poziția și fundamentul instituției precum și principiile ei călăuzitoare. Prin acest oficiu, C.A.P.S. se va putea dovedi întreprinderea forestieră fruntașă și va putea servi ca model și călăuză și celorlalte întreprinderi forestiere.

Principiul autonomiei administrative înscris în fruntea legii a trebuit să sufere însă la urmă o excepție nelogică prin modul cum a fost organizată Direcția Contabilității. În adevăr Ministerul Finanțelor nesocotind principiile fundamentale de organizare și funcționare a întreprinderilor economice publice, își creiază organe proprii subordonate cu care lucrează pe deasupra capului conducătorului instituției. Se spune însă că Ministerul Finanțelor urmărește unitatea contabilă. Profesorul V. Madgearu, care a introdus în țara românească și a dat un început de organizare acestor întreprinderi, a fost preocupat de reglementarea unei contabilități care să țină seama de caracterul acestor întreprinderi, spre deosebire de celelalte servicii publice fără caracter economic. Insuși funcționarea întreprinderilor economice publice a dovedit incompatibilitatea cu regulile contabilității publice pentru serviciile publice fără caracter economic. Și totuși Ministerul de Finanțe, dând precădere intereselor personale sau de corp, nesocotește aceste principii unanim admise și printr'o practică biurocratică împiedică activitatea normală a instituției.

Această nefericită excepție nu a rămas însă singură, deoarece o alta, pornită exact din aceleași considerațiuni, a fost înscrisă în art. 87 potrivit căruia toți funcționarii din sectorul forestier al Minist. Agric. și Domeniilor au dreptul la o cantitate de lemne de foc egală cu aceia pe care o primește personalul C.A.P.S.

Gestiunea Casei Pădurilor Statului va fi controlată de o comisiune permanentă de control compusă dintr'un inginer silvic, un consilier dela Inalta Curte de Conturi și un expert contabil.

Celelalte dispozițiuni referitoare la fonduri, bilanț, contabilitate, împrunuturi, vânzări, arendări și furnituri sunt aproape o repetare a dispozițiilor din legile de organizare a C.F.R. și Porturi și Comunicații pe ape de curând publicate și pe cari autorii legii le-au socotit foarte potrivite și pentru C.A.P.S.

Organizată în felul acesta, C.A.P.S. va fi încă un pilon solid pe umerii căruia conducerea politică a Statului va putea pune cu încredere sarcini grele, iar literatura de specialitate va înregistra de sigur încă o regie care poate servi ca model de organizare și funcționare.

La loi d'organisation de l'Administration des forêts domaniales.

En Novembre 1946, l'Administration des forêts domaniales a été réorganisée. Comparée à son ancienne organisation, celle-ci présente un progrès. Elle se dirige maintenant sur une voie qui la conduit vers une institution

ayant une individualité précisément conturée à spécifique particulier.

Dans cet article, l'auteur montre la situation juridique de cette Administration et ses principales attributions, qui s'adressent seulement aux forêts domaniales.

LEGEA C.A.P.S. 1946

In jurul întocmirii regulamentului ei de aplicare

de ION M. PAVELESCU, ing. subinsp. silvic

În Monitorul Oficial Nr. 265 din 14 Noiembrie 1946 (pag. 11924-11932) s'a publicat Decretul-Lege Nr. 904 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului. Această mare administrație, în sarcina căreia cade gospodărirea întregului domeniu și patrimoniu forestier al statului, funcționa până aci pe baza Regulamentului Administrației Casei Pădurilor Statului, publicat în Monitorul Oficial Nr. 45 din 22 Februarie 1935.

Iată câteva din realitățile care au cerut și impus, mai ales astăzi, o reorganizare:

— *desvoltarea* la care s'a ajuns și permanenta tendință de extindere a lucrărilor de exploatare și de valorificare în regie peste cele aproape 1.690.000 ha păduri;

— *necesitatea* măririi câmpului de activitate în sectorul industrializării și prelucrării lemnului până la produse finite, consecință pe de o parte a politicii de mărire a procentului de lemn de lucru și deci de ridicarea valorii producției pădurilor noastre, iar pe de alta, a nevoilor interne și externe în evidentă sporire;

— *dificultățile* de ordin financiar și formalitățile multiple și împovărătoare, acestea din urmă impuse mai ales de Legea contabilității publice;

— *centralismul și biroucratismul* ucigător în care se sbat instituțiile noastre de stat.

Nu intenționăm să punem în discuțiune aci, cu acest prilej, principiile și economia legii în cauză. Legea este așa cum a apărut deocamdată și modificările, de va mai trebui să suporte, sigur vor avea obiectiv îmbunătățirea ei. Ceea ce interesează este, să se înceapă aplicarea fără șovăirile care ar putea să arunce și această lege în vrafal nesfârșit al celor care s'au făcut ca să nu se aplice, sau ca să se calce la fiecare pas.

Regie publică în cadrul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, persoană juridică de drept public, cu autonomie administrativă și financiară, cu patrimoniu și gestiune proprie, Casa Pădurilor Statului trebuie să tindă în spiritul noii legi să devină o instituție cu adevărat comercială, mobilă în toate ramurile ei de activitate și în același timp și cu toată responsabilitatea în câmpul atributelor ei (schitate în cele unsprezece alineate ale art. 3 din lege).

Modificărilor de structură în Administrația centrală, aduse tocmai în sprijinul aplicării legii de care este vorba, așa după cum se arată în chiar raportul de prezentare a ei, vor urma modificări ale „organizării unității locale — ocolul silvic — care este adevărata celulă lucrativă”. Legea nu se oprește asupra organizării interioare a unităților exterioare C.A.P.S. Dezvoltarea dispozițiilor în legătură cu înființarea serviciilor și funcțiilor în cadrul direcțiilor silvice este lăsată — în mod firesc, uzual — pe seama regulamentului (care potrivit art. 95 urmează a se întocmi în termen de 6 luni).

Nu cunoaștem stadiul de pregătire în care s'ar afla regulamentul de aplicare a legii C.A.P.S. În speranța însă, că nu ar veni prea târziu și ar putea fi de vreo utilitate, ne vom îngădui mai întâi, inserarea câtorva sugestii, propuneri, observațiuni în legătură cu acest nou și așteptat regulament și apoi câteva realizări din viața ocoalelor silvice ale Institutului de Cercetări Forestiere al României.

1. Regulamentul serviciilor Centrale și Exterioare C. A. P. S. publicat în Monitorul Oficial Nr. 234 din 11 Octombrie 1935 a constituit până aci o bună colecție de norme de funcționare și, trebuie să se știe, că neaplicarea unora din aceste norme nu înseamnă inutilitatea acestora în rostul gospodăriei de ocol, centru sau direcție silvică.

2. Să se țină seama de experiența pe care au făcut-o unitățile exterioare C. A. P. S. și dacă acestora nu li s'au cerut propuneri în legătură cu amănuntele noului regulament, să li se pretindă, neîntârziat.

De asemenea, să se consulte și să se valorifice experiența celorlalte administrații silvice vechi din țara noastră. Să se facă dovada astfel, că nu se confundă un atare regulament cu orice lucrare personală, indiferent de experiența și capacitatea profesională pusă în slujba alcătuirii lui. La aliajul elastic, în care trebuie să se frământă principiile noii legi, să se țină deci seama, de toată ex-

periența, de toate ideile practice, altfel am putea avea un regulament, dar nu și o aplicare integrală a legii.

3. Să nu se piardă vremea cu așteptări, cu amânări.

4. Să se creadă nestrămutat în virtuțile inginerului silvic și ale personalului silvic, în general, pus în slujba pădurii și să se acorde largi competențe ocoalelor silvice, centrelor de exploatare și direcțiilor silvice. Iar atribuțiunile și responsabilitățile, în deosebi la ocoale, să se bucure de o distribuire ierarhică asupra întregului personal. Descentralizarea pe această cale este una din cheile de bază în acțiunea de desbiroucratizare în ce privește serviciile noastre.

5. Atribuțiunile „inspectorilor de control” general și regional tehnic sunt iarăși pârghii serioase în opera de descentralizare. Numai că trebuie să înțelegem odată rostul și rolul funcțiunilor acestora. Preocupările de până aci ale inspectorilor de control nu au fost dirijate în sensul adevăratelor nevoi ale unităților noastre exterioare: *un îndrumător, un colaborator, un responsabil al celor două, trei, cel mult patru unități* din circumscripția lui de inspecție, iată ceea ce trebuie să creeze neapărat noul regulament. Și, se înțelege, că și recrutarea acestor inspectori-responsabili se va face după alte criterii, decât cele de până acum.

6. În sprijinul aceleiași acțiuni de desbiroucratizare trebuie luată imediat în considerație activitatea Oficiului de studii și documentare. Reducerea volumelor dosarelor de mii de pagini în cel puțin trei exemplare (la ocol, direcție și centrală) la ceea ce este strict util, este, de bună seamă, o problemă greu de deslegat dintr'odată. Va fi aceasta o chestiune legată și de o mentalitate, dar și de împlinirea unor goluri și lipsuri, prin acest Oficiu de studii și documentare, care va trebui să se preocupe, în colaborare cu toate serviciile și direcțiile: de aspectul formal al tuturor lucrărilor; de stabilirea modalităților de înregistrare a rezultatelor activității unităților noastre; de evidențierea necesității strângerii și comunicării acestor rezultate, prin valorificarea lor cu aceeași promptitudine cu care se pretind. Existența unor astfel de oficii nu este de aceea de ignorat chiar în organizarea direcțiilor regionale.

Se cunoaște că Institutul de Cercetări Forestiere al României a fost înzestrat, către finele anului 1942, cu 3 ocoale silvice: Sinaia și Carol I — părți din fostele ocoale C.A.P.S., cu același nume — și

Huffel, fostul Ocol silvic, Țigănești C.A.P.S., integral. Aceste noi unități, botezate ocoale silvice experimentale, veneau în patrimoniul Institutului nostru pentru ca:

— să constituiască un câmp propriu al Institutului în lucrările de cercetări și experimentări forestiere;

— să îndeplinească o funcțiune didactică prin condițiunile prielnice pe care Institutul, în colaborare cu Facultatea de Silvicultură, trebuia să le creeze în vederea efectuării practicei studenților;

— să fie surse de venituri proprii ale Institutului, de care acesta să dispună nestingherit în sprijinul programului său de lucru.

La drum nou s'a pornit fără o lege, fără un regulament propriu și, cu o singură excepție, la Ocolul silvic experimental Sinaia, cu aceeași oameni care au făcut *școala ocolului* în Administrația C.A.P.S. S'au urmat în general normele din Administrația C.A.P.S. Ocoalele silvice experimentale nu s'au bucurat de nici o exceptare dela legiuirile, deciziunile și dispozițiunile, care ne-au guvernat în acești ani. Iată dar, condițiunile, generale de altfel, în care ocoalele silvice experimentale au parcurs aproape patru exerciții financiare.

Ce se poate spune cu certitudine că s'a realizat și cum? Nu referim această întrebare la rostul acestor ocoale ca terenuri de cercetare științifică și nici la funcțiunea lor didactică. Ne oprim asupra acestora ca unități administrative, tehnice și economice, definite prin îndatoririle cunoscute: de a cultiva, de a conserva și apăra, de a exploata și valorifica pădurile, adică la ceea ce aceste unități au comun cu cele ale Administrației C.A.P.S.

— *Descongestionarea ocoalelor de lucrările de cancelarie cu consecința imediată: eliberarea personalului de conducere și ajutor pentru lucrările de teren;*

— *La aceeași oameni, o altă grijă, un alt interes, o altă responsabilitate mult mai prezentă în toate acțiunile lor.*

Sunt acestea, hotărît, două realități la ocoalele silvice ale Institutului cu origina în următoarele:

— încredere în șeful de ocol;

— neamestec în rânduirea personalului la ocol, ci numai observare în ce privește respectarea dispozițiunilor legale;

— nici o lucrare nu pleacă dela ocol neverificată de către organul superior;

— rezolvarea, la fața locului, de către organul superior, a celor mai numeroase lucrări, cu prilejul recepționărilor diverselor acte tehnice, financiare, etc.;

— situații strict necesare, cu periodicitate lunară: raportul de activitate, raportul de gestiune;

— șeful de ocol este gestionar public;

— buget propriu, pe ocol, pe care acesta și-l execută în limita creditelor aprobate, nestingherit;

— acoperirea cheltuelilor din venituri, fiecare unitate are contul ei la C.E.C., asupra căruia singură poate dispune;

— justificarea cheltuelilor cu regularitate, lunar, prin dosărierea actelor și trimiterea lor în regularizare într'un singur dosar întocmit pe aliniate interioare (natură de lucrări);

— program de lucru încadrat în bugetul propriu, pe care fiecare unitate și-l desfășoară fără amestecul la fiecare pas al vreunui organ superior, fără aprobări parțiale, fără aprobări de prețuri unitare, pentru fiecare lucrare, pentru fiecare schimbare.

Sunt aceste înfăptuiri administrative, parte din căile de realizarea unei atmosfere de prestigiu în jurul unei activități atât de complexe, cum este cea dela un ocol silvic.

La loi de l'Administration des Forêts de l'Etat de 1946.

A propos du reglement d'application de la nouvelle loi de l'Administration des Forêts de l'Etat Roumain, l'auteur attire l'attention sur quelques aspects de l'activité administrative et technique des unités extérieures, soit les directions regionales et les cantonnements forestiers. En cet ordre d'idées on remarque les moyens pratiqués à l'Institut de Recherches Forestières Roumain dans ses cantonnements avec le but d'obtenir une meilleure utilisation du personnel dans ses forêts.

V Â N Ă T O A R E

NOUA LEGE A CASEI PĂDURILOR ȘI VÂNĂTOAREA

de Ing. silvic VASILE COTTA

Până în anii 1922—1923, când s'a pus în aplicare actuala lege a vânătoarei, administrarea dreptului de a vâna în pădurile Statului se făcea de către aceeași instituție care avea în grija sa și pădurea, adică de Casa Pădurilor. În acești ani, însă, desigur, și din vina ei, deoarece n'a intervenit destul de energie, Casa Pădurilor a pierdut administrarea vânatului din păduri, atribuțiunea aceasta fiind trecută asupra Serviciului vânătoarei, nou creat în Ministerul Agr. și Dom. Se pare că, în această fază, nici Casa Pădurilor și nici Corpul Silvic n'au fost destul de vigilente în apărarea unui drept al lor. După ce faptul s'a consumat, și-au dat seama de omisiune și au început acțiunea pentru redobândirea poziției pierdute. Desbaterile în congresele anuale ale Societății „Progresul Silvic”, moțiunile prezentate Ministerului, campaniile de presă, memoriile, etc. au constituit tot atâtea dovezi ale hotărârii unui Corp de a obține repararea unei nedreptăți. Firește, aceste campanii au produs supărări în tabăra adversă, care a reacționat și ea, producându-se, astfel, fricțiuni, care numai în interesul propășirii vânatului nu erau. Tensiunea luase proporții așa de mari încât Casa Pădurilor nu numai că nu administra vânatul din pădurile Statului, dar trebuia să plătească arendă pentru dreptul de vânătoare din propriile ei păduri și să solicite aprobarea arendării dela Direcțiunea Economiei Vânatului, atunci când voia să înființeze un teren de vânătoare. Din acest punct de vedere, Casa Pădurilor era tratată ca oricare arendaș. Administrațiile silvice și Corpul silvic, față de această stare de lucruri, nu s'au mai interesat, în aceeași măsură ca în trecut, de problemele cinegetice, iar aparatul administrativ forestier na putut da tot randamentul de care ar fi fost capabil.

Acțiunea pentru redobândirea dreptului de administrarea vânatului din păduri a variat în intensitate, după cum erau de tenaci și oamenii care se găseau în fruntea ei, dar n'a încetat niciodată. În ultimii ani, a fost dusă cu mai multă dârzenie, pe toate căile.

Pentru a izbândi, nu se cer decât două condițiuni: cauza pentru care lupti să fie dreaptă, iar luptătorii să fie tenaci. Acțiunea dusă

de Administrațiile silvice și de Corpul silvic a dus la izbândă, dat fiind că noua lege C.A.P.S. *) prevede, la art. 3 printre atribuțiunile Casei Pădurilor, și pe aceasta:

„Să cultive, să ocrotească și să valorifice vânatul din pădurile Statului și să administreze pescuitul în acele fonduri de pescuit din apele de munte, care străbat sau ating pădurile Statului pe o distanță de cel puțin 50 la sută din lungimea lor”.

Prin aceasta, a fost satisfăcută o veche doleanță a noastră, a încetat cauza principală a neînțelegerii dintre cele două tabere și s'a deschis calea spre o colaborare rodnică.

Dar, greul abia de acum începe. Din momentul punerii în aplicare a acestei legi, întreaga răspundere pentru buna administrare a vânatului și pescuitului din sectorul de activitate C.A.P.S. cade asupra Casei Pădurilor. O poziție se menține mai greu decât se câștigă. Noua poziție dobândită trebuie consolidată.

Cum va trebui să procedeze Casa Pădurilor?

a) Va trebui să facă dovada nu numai a unei depline obiectivități, ci și a unei largi înțelegeri la arendarea dreptului de vânatoare. Firește, unele nedreptăți făcute inginerilor silvici, în trecut, când, pentru a obține arendarea unui teren, trebuia să-ți ascunzi calitatea de silvicultor, — vor trebui reparate. În rest însă, nu trebuie să se piardă din vedere că arendașul este legat sufletește de terenul în care, timp de 5 sau mai mulți ani, a trăit unele din cele mai frumoase momente din viața sa. În consecință, prelungirea arendării — natural, în condițiunile de preț din momentul prelungirii — trebuie să constituie regula.

b) Personalul silvic de pază va trebui să dea concurs arendașilor atât la paza și ocrotirea vânatului, cât și la organizarea vânătorei. Se poate găsi formula încurajării acestui personal, atât prin remunerația în bani cât și prin autorizația de a reține blănurile răpitoarelor capturate. Arendașii să vadă în organele ccolului silvic prețioși colaboratori.

c) Dar, concursul pe care-l dă Corpul silvic economiei vânătorești trebuie să fie mai larg: pe măsura vredniciei fiecăruia dintre noi, vom primi însărcinări de inspectori de plasă, de județ, — apoi roluri în conducerea Societăților de vânătoare și chiar a Uniunii Generale a vânătorilor. În fiecare din aceste funcțiuni, inginerul silvic va trebui să facă dovada pregătirii sale în specialitatea vânătorei

*) Decretul lege pentru organizarea Casei Pădurilor, publicat în Monit. Oficial Nr. 265 din 14 Nov. 1946

și a spiritului său de organizator. Sacrificiile pe care le-a făcut Statul cu învățământul de vânătoreea din școlile silvice trebuie să dea roade.

d) Terenurile de vânătoreea nearendate, a căror întindere, azi, este de cca 30% din total, trebuie să se bucure, până când vor fi date în arendă, de mai multă îngrijire ca până acum.

e) În urma unei îndelungate inactivități în rosturile vânătorești, s'au descomplectat cadrele cinegetice din Administrația C.A.P.S. Ele trebuie refăcute. Lucrul nu va merge prea ușor, în vremurile actuale. Totuși, prin reîmprospătarea cunștințelor la funcționarii din serviciu, și prin educarea elevilor în școli, dar mai ales prin activitatea zi de zi pe teren practic, — ceea ce de acum înainte va fi o obligațiune de serviciu, — cadrele se vor reface.

Un alt sector de activitate pentru Casa Pădurilor îl va constitui administrarea apelor de munte din punct de vedere piscicol, — sector care în ultimul timp a fost tratat cu vitregie chiar de oficialitatea vânătorească. Asupra acestei chestiuni vom reveni.

Poate mulți din cei ce vor citi aceste rânduri își vor pune întrebarea: ce atribuțiuni mai rămân Direcțiunii Economiei vânatului? Pentru a răspunde, voi face o comparație între C.A.P.S. și Direcțiunea Silvică din Minister (fosta Direcție a Regimului silvic). C.A.P.S. are *administrarea și gestiunea* averii Statului. Direcțiunea silvică din M. A. D. dă *îndrumări* și exercită *controlul*, la toate categoriile de proprietari de păduri. Rolul pe care-l are Direcția Silvică în materie de păduri, va trebui să-l joace Dir. Ec. Vân. în materie de vânătoreea. Și, are mult de făcut, dat fiind că până acum s'a ocupat în special de arendări, neglijând sectorul care trebuie să formeze rațiunea ei de a fi.

Se închee o epocă întunecată de care, în interesul păcii, este bine să vorbim cât mai puțin, și începe alta, pe care o dorim luminoasă și plină de roade. Venim cu ramura de măslin.

La nouvelle loi de la Caisse des forêts, et la chasse.

A la suite d'une loi votée en 1922 la chasse dans les forêts domaniales, qui jusqu'alors était administrée par la Caisse des forêts, passait dans les attributions d'un organisme spécial indépendant: la direction de la chasse.

Par les dispositions d'un récent décret-loi (du 14 Novembre 1946), qui vient de donner une nouvelle organisation à la Caisse des forêts de l'Etat, cette Administration regagne ses droits d'administrer la chasse dans ses domaines. Il rest, à l'avenir, pour la Direction de la chasse du Ministère des Domaines, seulement le contrôle sur la manière dont la Caisse des forêts de l'Etat exerce l'administration de la chasse.

● I.C.E.F.-ul construiește

La Tâncăbești, pe raza ocolului silvic experimental „Huffel“, Țigănești-Ilfov, Institutul de Cercetări Forestiere al României posedă o Grădină Dendrologică, unde pentru scopuri didactice și experimentale se cultivă nenumărate specii lemnoase.

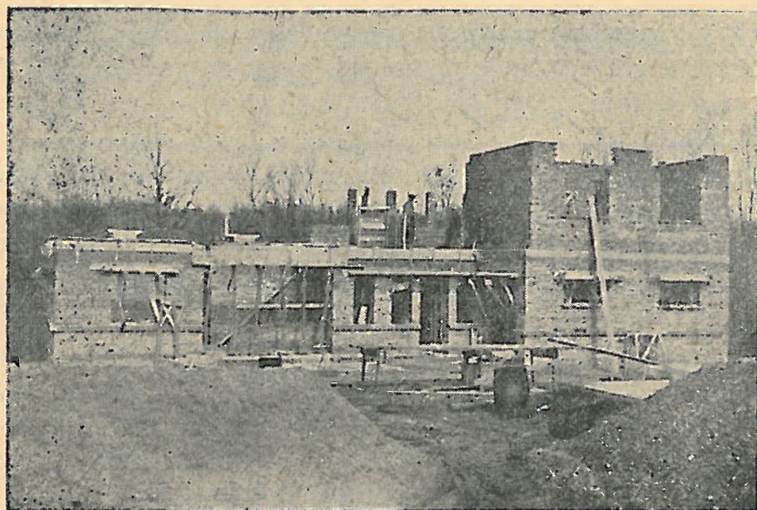

Fig. 1. — Stadiul construcției la începutul lunii Decembrie 1946.

Tot pe suprafața Grădinii Dendrologice se află și o stațiune meteorologică de ordinul II, instalată cu binevoitorul concurs al Institutului Meteorologic Central al României, care a pus la dispoziție aparatura necesară.

Studiile întreprinse aci de membrii I.C.E.F.-ului se întind pe multe domenii: dendrologie, silvicultură, protecție, climatologie, etc. cu scopul general al Institutului, ca rezultatele investigațiilor să servească practicii forestiere în regiunile similare, în afară de considerentul că studenții în silvicultură pot avea aci, pe o suprafață redusă ca întindere, o mare varietate de specii, înlesnindu-le astfel cunoașterea lor și modul de cultură corespunzător.

Faptul că Grădina Dendrologică se află la o depărtare de 32 km. de București, impune membrilor I.C.E.F.-ului deplasări, care, în situația creiată de războiu, se execută în condițiuni costisitoare și mai ales nu totdeauna comode și sigure. Pe

de altă parte, lucrările de teren se cer a fi continuate mai îndelungat la fața locului, ceea ce presupune deasemeni existența unei clădiri adecvate, organizate în acest scop. Până acum însă, I.C.E.F.-ul nu avea la „Grădină” decât o simplă cabană, destinată a servi ca locuință și adăpost personalului permanent de teren (horticultor, observator la stațiunea meteorologică și paznic), iar nu la dispoziția personalului științific.

Tinându-se seamă de toate aceste considerațiuni, I.C.E.F.-ul s'a hotărât să construiască un pavilion, unde să fie adăpostite laboratoarele de teren pentru următoarele discipline: botanică și fitopatologie forestieră, zoologie și entomologie, protecția pădurilor, ecologie și silvicultură, și unde, la rigoare, personalul științific al Institutului să poată rămâne mai mult timp pentru executarea lucrărilor. Dela hotărâre la faptă nu a trecut mult timp și, deși condițiunile în care se poate construi astăzi sunt enorm de dificile, s'a pornit la realizarea pavilionului. În adevăr, în ziua de

Fig. 2. — Oficierea serviciului religios cu ocaziunea punerii pietrei fundamentale a pavilionului

13 Septembrie 1946 s'a pus piatra fundamentală a clădirii proiectate, în prezența majorității membrilor Institutului și desigur în cadrul solemn obișnuit în asemenea împrejurări. Tradiția a fost de asemenea respectată, oficiindu-se de către preotul comunei sfeștania, primindu-se în acest fel binecuvântarea bisericii strămoșești și urarea pentru ca lucrarea întreprinsă de Institut să aibă sporul urmărit atât pe plan material cât și spiritual.

Cu titlu de detaliu menționăm că planurile clădirii au fost întocmite de secția IX din I.C.E.F. și verificate de Serviciul Arhitecturii din Ministerul de Agricultură și Domenii. Execuția lucrării se face în regie, iar materialele de construcție au fost aduse de la Brașov, Sinaia, Ploești, București, Urziceni. Construcția va cuprinde parterre și etaj; suprafața clădită este de 100 m.²

„Actul de întemeiere” al Pavilionului, așa zisul „pergament”, a fost semnat de participanții la solemnitate, pus într'o sticlă, ceruit și zidit în fundațiile zidurilor.

S'a servit apoi o „gustare“ la o masă improvizată („de șantier“) oaspeților din București și lucrătorilor de pe șantier.

Membrii I.C.E.F.-ului și-au continuat, după aceea, programul: vizitarea pe teren a lucrărilor de amenajament a pădurilor Ocolului silvic experimental Huffel, lucrări ce se execută de către Secția VI din Institut. Cu această ocazie, problemele de regenerare a stejarului, la Țigănești, au fost în detaliu discutate „la fața locului“, în parcelele mai caracteristice, avizându-se la măsurile considerate ca cele mai potrivite pentru asigurarea regenerării „în stejar“.

*

Desigur, în alte timpuri, un eveniment de acest gen nu ar fi depășit dimensiunile unui simplu fapt divers. Pentru dificultățile zilelor noastre însă, faptul că un Institut de cultură, prin conducătorii și membrii lui, încearcă să realizeze un program de lucru în serviciul științei și practicii forestiere, merită toată atențiunea și se dorește a fi consemnat pentru patrimoniul moral al Corpului silvic român. Este de dorit, ca, pornind dela construirea acestui pavilion al laboratoarelor de teren. I.C.E.F.-ul să ajungă stăpânul mai multor pavilioane de acest fel încât mai multe părți din țară și mai ales în fericita situație de a creea și în București condițiile de lucru cele mai bune pentru inginerii dedicați cercetărilor, realizând o clădire impunătoare pe măsura importanței științei în practica silvică. În fond, va fi o contribuție mai mult pentru cauza pădurilor și nu mai puțin și o mândrie în plus a Corpului silvic.

● Exemplul dela Mihăești

Ocolul silvic experimental „Carol I“ Mihăești-Muscel, are un nou șef, D-l Ing. G. Elian, numit în locul D-lui Ing. Subinsp. silvic I. Pavelescu, promovat în Administrația Centrală I.C.E.F. în funcțiunea de Subdirector al Bunurilor. Până aci, informația, neutră și indiferentă, este din capitolul care se numește „mișcarea în personalul I.C.E.F.“. Direcțiunea Institutului a ținut însă ca instalarea, respectiv plecarea titularilor Ocolului să se facă într'un cadru festiv. Pentru seriozitatea timpurilor ce trăim, manifestațiunile de acest gen ar părea într'un prim aspect, oarecum exagerate. Se va vedea, însă, din cele ce urmează, că este vorba de un gest foarte nimerit și care merită să aibă o publicitate cât mai mare. Deaceea am și intitulat această notiță scurtă: exemplul dela Mihăești.

În adevăr, Mihăeștii nu înseamnă un ocol ca oricare altul. Aci, se poate spune că se trăește într'o lume aparte. Pare că ar fi și un alt fel de oameni. Vorbesc din punctul de vedere al *relațiilor dintre om și pădure*. Nu există conflicte, ci *armonie*. Și tocmai acest lucru a ținut I.C.E.F.-ul să releve. Unii explică aceasta prin spiritul lui Iuliu Moldovanu, creatorul Mihăeștilor. Alții, prin vrednicia urmașilor descălicătorului. Conducerea Institutului însă, a vrut să se exprime clar ceace toți simțeau: Inginerul Ion Pavelescu a știut, în timpul lui, să împace nevoile oamenilor cu rosturile pădurilor ocolului. Aceasta se poate numi înțelepciune, sau privilegiu al soartei, cuminența populației sau întâmplare. Fapt este că inginerul Pavelescu timp de aproape 9 ani cât a condus ocolul Mihăești a reușit să aibă sau să facă din locuitorii satelor învecinate ocolului și avizate la pădurile acestuia, prieteni ai codrilor,

în așa fel încât chiar în vremuri de strimtorare pentru crescătorii de animale nu s-a cerut ocolului Mihăești, în ultimii doi ani, învoiri la pășunat în păduri, cu toate că legile în vigoare permiteau. Este și aceasta o formă de a exprima respectul pentru pădure.

Dar, reprezintă conduita sătenilor ecoul activității șefului de ocol?

La masa festivă care a fost organizată la ocol, în ziua de 4 Decembrie 1946 au luat parte, D-l Prof. C. C. Georgescu și mai mulți membri din I.C.E.F., D-l Director al Direcției C.A.P.S. Pitești, dar mai ales reprezentanții celor două sate mai vecine ocolului, Mihăești și Valea Popii, și anume: preoții, învățătorii, notarii, perceptorii... etc.

Și acești comeseși, în deosebi, fără nici o obligație protocolară, au mărturisit cinstit că au avut în inginerul Pavelescu un reprezentant al Statului, manifestat sub forma de sfătuitor și ajutător, totdeauna săritor la nevoile unei școale, biserici, cămin cultural, primăriei, fie că era vorba de lemn de foc, ori de construcție pentru poduri sau împrejmuiri, dar și înțelegător pentru viața cea de toate zilele a săteanului. Această comportare a ținut s'o răsplătească I.C.E.F.-ul, exprimând deci o prețuire a rostului inginerului silvic și *sub aspectul lui social*, nu numai ca tehnician capabil și întreprinzător în problemele de ordin profesional.

Dar Direcțiunea I.C.E.F. a mers și mai departe. A exprimat și populației satelor de pe lângă ocolul silvic experimental Mihăești recunoștința cuvenită pentru înțelegerea arătată. Anume, a instituit două premii, numite *premiile Iuliu Moldovan*, în valoare, fiecare, de câte 500.000 lei, destinate la doi elevi, din comunele Mihăești și Valea Popii, apreciați de învățători, preoți și primari ca cei mai merituoși. A mai constituit de asemeni, două fonduri a câte un milion lei, pentru cele două cămine culturale din comunele Valea Popii și Mihăești, destinate și acestea a contribui la realizarea rosturilor căminelor. Fapta a urmat cuvântului: în ziua de 22 Decembrie 1946, aceste premii au fost atribuite aleșilor celor două școale, iar fondurile au fost predate căminelor culturale.

Aceste fapte se înscriu în zestrea morală a ocolului silvic experimental „Carol I”, care a depășit rangul unei anonime „unități exterioare” a unei administrații forestiere, devenind o instituție în sine. Mihăeștii, prin parcul creat de Iuliu Moldovan, prin construcțiile ridicate de Inginerul Ion Pavelescu, prin pădurile experimentale apărute și de iubirea și respectul populației, reprezintă un exemplu pentru toată Țara Românească. Tânărul inginer G. Elian, noul șef al ocolului, moștenește o situație înfloritoare și toate cuvântările colegilor mai mari și ale reprezentanților satelor au exprimat urarea să ducă ocolul pe linia progresului trasată de înaintași.

● Viitorimea forestieră

Opinia publică din țara noastră a fost făcută atentă și în toamna anului 1946 asupra unui subiect periodic din lumea studentească: examenele de admitere la Universitate și Politehnică. Cum chestiunea, prin modul în care s'a agitat, depășește interesul personal sau de familie, prezentându-se și ca o problemă de Corp, vrem să stăruim puțin asupra ei, întrucât este vorba fără nici o exagerare despre viitorul Corpului. În adevăr, Școala (respectiv facultatea) de silvicultură și Corpul silvic nu sunt două instituțiuni independente până la ignorare reciprocă. Toată lumea știe că progresul învățământului nostru se datorește în mare măsură și interesului pe care

Corpul silvic l-a purtat cărții și nivelului științific al școlii, încă dela înființare, în mod susținut, conștient de adevărul că o școală bună înseamnă profesioniști competenți, și că prestigiul școlii este baza prestigiului Corpului. Nici o profesiune, oricât de nobilă și de exclusiv în serviciul societății umane ar fi, nu se va bucura de considerația publică atât timp cât membrii acelei profesii se recrutează în întâmplare, fără nici o pregătire și fără nici o selecțiune.

Dar, mai întâi, să rememorăm faptele. Studenții dela Silvicultură ca și de la oricare facultate a Politehnicii sau dela Universitate se recrutează prin concursuri de admitere. Bineînțeles, nu există, acum, condițiuni identice la concurs pentru toate facultățile. Adică, nu mai este un concurs comun. Facultățile își au programele lor și deci concursurile lor. Mai departe, trebuie să ținem seama că orientarea tinerilor bacalaureați către facultăți este diferită: la unele facultăți sunt mai mulți candidați la altele mai puțini. Cum capacitatea de primire a facultăților este limitată și caracteristică pentru fiecare facultate, și media de intrare este variabilă: la unele facultăți se intră cu o medie mai mare, la altele și cu o medie mai mică, în raport, repet și de numărul candidaților și a locurilor libere. În sfârșit, rezultatele concursurilor au făcut clasificarea eternă: reușiți și nereușiți. De aci a început agitația: numărul nereușiților fiind apreciabil, s'a cerut să se țină seamă de ei. Sunt tineri cari vor să învețe carte. Și nu sunt locuri. Deci, să se mărească numărul locurilor sau să se mai înființeze și alte facultăți, etc. Propuneri au fost multe. Una dintre acestea însă ne-a atras cu deosebire atențiunea: nereușii dela unele facultăți ale Politehnicii să fie admiși în alte facultăți pe baza examenului dat, dacă notele lor („punctajul“) se încadrează în limitele admise. Cu alte cuvinte, cine nu a reușit la arhitectură, sau chimie, să zicem, dar are totuși o sumă de note, care, dacă ar fi fost înscris la mine și metalurgie ori silvicultură, i-ar fi permis să devină student al Politehnicii, să fie admis la aceste facultăți. Menționăm că în cadrul Universității nu s'a pus problema la fel. Cine nu a reușit la o facultate (ex. fizico-chimice, matematici), a dat *alt* concurs pentru altă facultate (naturale, farmacie, etc.), dar nu s'a cerut deplasarea pur și simplu a lotului de nereușiți la altă facultate pe baza examenului odată dat. În acest aspect al problemei, se impune, cred, să privim cu mai multă stăruință. Pentru că se repune cu toată seriozitatea problema orientării profesionale și problema selecțiunii, ca să nu mai vorbim despre aceea a atmosferei în școală.

În această privință este ușor de imaginat ce se petrece într'o politehnică între studenții diferitelor facultăți, ce poziție se creiază unei facultăți când studenții ei sunt în bună parte respinși altor facultăți.

Desigur, situația s'a rezolvat de autoritățile de resort în felul considerat cel mai echitabil. Dar, problema a rămas pusă și este de datoria și a corporilor de specialiști și a facultăților să o lămurască într'un timp nu prea îndelungat, cel puțin în forma prospectelor, care existau odinioară, la unele institute de educație, până când problema psihotehnicii în general va putea fi lămurită. Pentru că este surprinzător cum același tânăr încearcă să bată la poarta diferitelor viitoare profesii, fără să bănuiească poate, că îl vor solicita în modul cu totul diferit. Unul este temperamentul necesar unui chimist de laborator, altul pentru un inginer de șantier în aer liber, sau într'o mină ori într'o fabrică etc. Una-i fantezia și gustul arhitectului și alta cea necesară geodetului, etc. etc. Adică, sunt categorii de inginerie care cer temperamente dinamice, altele care cer temperamente mai potolite, reflexive, etc. Cum își aleg tinerii cariera? Este indiferent acest lucru facultăților din Politehnică? Profe-

șorii nu sunt direct și imediat interesați să știe dacă materialul uman, pe care-l primesc spre modelare după chipul și asemănarea prototipului ideal de inginer, este omogen sau nu? Nu lucrează mai bine, cu mai mult randament, când tinerii studenți își pot răspunde la întrebările inerente adolescenței: „Ce voi fi eu?“, „Ce caut eu în această facultate?“, „Ce sunt eu aci?“. În această ordine de idei cred, că a considera problema orientării profesionale rezolvată și ca o chestiune personală și a se insista numai asupra selecțiunii elementelor prin concursuri, înseamnă a lămuri numai parțial problema tineretului. De aceea, orice început în această materie este binevenit, iar discuțiile și propunerile concrete în această direcție trebuie salutate cu cel mai viu interes. Ideea unei orientări profesionale încă de pe băncile școlii secundare, după cum propune colegul nostru D-l G. Căuta (Bistrița-Năsăud) într'un articol, (ce se va publica la partea profesională a Revistei) merită a fi considerată ca o soluțiune practică. Interesul este, ca prin aceste preocupări, să ajungem a pregăti pe viitorii ingineri în așa fel încât să corespundă în mod optim profesiunii, atât pentru ca activitatea lor de tehnicieni să aibă randamentul cel mai bun, cât și pentru a le asigura acordul maxim între aptitudinile lor personale și viața în sine de profesionist, cu alte cuvinte: fericirea lor.

T. Bălănică

❶ PROBLEMA MUNCII ÎN EXPLOATAREA FORESTIERĂ

Cercul de Studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic” a organizat în cadrul ciclului de conferințe din sesiunea 1945—46 o serie de ședințe în formă de *symposion* în care s'au luat în desbatere câteva probleme de actualitate ale economiei forestiere române. Inaugurarea acestor ședințe-symposion s'a făcut în ziua de 12 Februarie 1946, punându-se în desbatere *Problema muncii în exploatarea forestieră*. În cadrul acestui subiect general au fost susținute următoarele teme, președinția desbatărilor având-o d-l prof. Iliă C. Demetrescu:

- 1) Problema uneltelor în exploatarea forestieră de d-l ing. Dr. E. Vintilă;
- 2) Aspectul social al muncii forestiere, de d-l ing. Teofil Georgian;
- 3) Randament, munca în acord și remunerația ei, de d-l ing. Romeo Rășcanu
- 4) Asigurarea muncitorilor forestieri, de d-l ing. Constantin Dragu;

Redăm în cele ce urmează rezumatul temelor susținute de conferențieri și discuțiunile ce au avut loc. (Conferința d-lui ing. dr. E. Vintilă a fost prezentată în Cronica Revistei Pădurilor Nr. 1—4/1946).

Randament, muncă în acord și remunerația ei.

D-l ing. Romeo Rășcanu definește în introducere criteriul obiectiv de salarizare a muncii în acord prin aprecierea randamentului muncii sau a prestației zilnice. De aici necesitatea precizării întregii game de lucrări principale ce se întâlnesc în exploatarea de pădure (doborit, fasonat, corhănit, semitărare, trasul în pădure, întreținerea drumurilor de tras, stivuitul sau încărcatul în vagon c.f.s., construcții de instalații etc.). Pe baza unei cronometrări atente se alcătuește tabloul statistic recapitulativ al prestațiilor medii zilnice. Calculul simbricii zilnice a lucrătorului de pădure trebuie să se facă astfel ca să i se asigure: o nutriție normală, cuprinzând numă-

rul de calorii necesar (după o schemă de calcul pe bază de date statistice), acoperirea plății corporației și impozitelor, acoperirea uzurii vestimentelor și sculelor și un câștig pentru întreținerea familiei. În continuare, se expune modul de calcul al prețurilor unitare medii pentru fiecare gen de muncă. Ca o concluzie practică a acestei expuneri, conferențiarul prezintă modul de calcul al prețului produselor lemnoase ținând seama de: havaet, muncă și beneficiu legal. Din divergențele sau insuficiența cotare a celor trei elemente ale prețului se nasc conflicte de interese pe care legiuitorul tinde să le împace prin o serie de preocupări între care cele pentru încheierea contractului colectiv de muncă ocupă un loc remarcabil în legislația socială a timpurilor noastre. Ca aplicație se face calculul prețului unitar al buștenilor de rășinoase loco-fabrică, ținându-se seamă de remunerația muncii prevăzută în contractul colectiv.

Aspectul social al muncii forestiere

D-l ing. *Teofil Georgian* își începe expunerea sa asupra aspectului social al muncii forestiere prin următoarea definiție largă a muncitorului forestier: „oricine, care prin munca lui fizică sau intelectuală contribuie la conservarea, ameliorarea, mărirea și valorificarea patrimoniului forestier”. Prin prisma acestei definiții, Domnia sa apreciază la peste 100.000 numărul total al muncitorilor cari contribuie în toată țara la producerea celor 10 milioane m. c. anual material brut lemnos. Dintre toate categoriile de muncitori, muncitorul din pădure, lucrând în condițiuni excesive fizice și materiale, izolat adeseori în parchete greu accesibile și neavând posibilitatea transmiterii revendicărilor și a solidarizării în masă pentru susținerea lor, a fost cel mai puțin observat dintre factorii activi din câmpul muncii forestiere. Problemele ce se pun pentru muncitorimea forestieră sunt multiple. Se pune în primul rând problema pregătirii lor profesionale, care astăzi nu este încă reglementată. Este necesară în crearea unor centre de instruire, școli practice, ateliere mobile, de preferință în regiuni unde îndeletnicirea lucrărilor de pădure este curentă. În paralel cu aceasta se pune problema colonizării muncitorilor forestieri, din regiunile în care numărul lor este excedentar (Bihor, Maramureș, ș. a.) spre regiunile deficitare, ținându-se la o repartizare geografică uniformă a disponibilului de brațe de muncă.

În încheiere, conferențiarul revine asupra conținutului definiției dată muncitorului forestier, susținând unitatea muncitorimii intelectuale și manuale din câmpul exploatării forestiere. Interesele muncitorimii trebuie afirmate cu toată vigoarea și susținute de întreaga masă solidarizată în jurul aceluiași scopuri ce sunt de atins.

Asigurarea lucrătorilor forestieri

D-l ing. *Const. Dragu* a analizat problema muncii în exploatarea forestieră din punctul de vedere al asigurării lucrătorilor forestieri și aspectul juridic al acestei probleme.

Asigurarea lucrătorilor forestieri este o problemă care se debata la noi în țară de câteva decenii. Prima asigurare legiferată a fost asigurarea împotriva riscului de accident, care a fost lăsată în sarcina patronului. Legea de unificare a regiului asigurărilor sociale din 1933 a creat un singur risc, denumit „riscul de accident, de boală și bătrânețe”. Împotriva riscului social au fost asigurați toți lucrătorii

industriali dar nu și cei agricoli. În felul acesta a apărut nevoia de a se lămurii dacă lucrătorii forestieri sunt lucrători agricoli sau sunt lucrători industriali, pentru a se ști dacă ei sunt cuprinși în asigurările sociale sau nu. Pentru calificarea lucrătorilor din fabricile de prelucrarea lemnului chestiunea a fost mai ușoară deoarece aceștia au putut fi ușor socotiți lucrători industriali. Chestiunea a apărut dificilă pentru cei dela exploatarea pădurilor, construcția și întreținerea drumurilor forestiere sau căilor ferate înguste. Acești lucrători se găsesc răspândiți în regiunile muntoase, în localități îndepărtate de orașe și chiar de sate, unde organizarea serviciului de asistență medicală întâmpină până astăzi serioase dificultăți. Legiuitorul din 1933 și cel din 1940, conștient de aceste dificultăți a exceptat lucrătorii agricoli dela asigurarea obligatorie pentru motivul menționat în expunerile de motive că asistența medicală la sate nu este organizată și nici nu poate fi organizată în curând. Organizarea asistenței medicale la sate interesează însă întreg poporul și la această operă trebuie să contribuie în aceeași măsură Ministerul Sănătății și Muncii, ca și Ministerul Asigurărilor Sociale. Până în prezent o înțelegere între aceste instituții de Stat nu s'a putut concretiza în formă practică. Conferențiarul își exprimă în încheierea interesantei sale expuneri speranța că astăzi, când problemele muncitorești sunt mai atent tratate de guvernul țării, asigurarea muncitorilor agricoli să devină o realitate, și în felul acesta să se rezolve și problema asigurării lucrătorilor forestieri.

Discuțiuni

La discuțiunile deschise asupra temelor susținute de d-nii conferențiaru au luat cuvântul d-l ing. *Cezar Cristea*, care a evidențiat necesitatea extinderii preocupărilor inginerilor silvici dela pregătirea profesională a factorului uman la desăvârșirea utilajului tehnic al muncitorului și chiar la propaganda în favoarea lemnului. În special domnia sa a insistat asupra necesității dezvoltării pregătirii economice și tehnice a inginerilor silvici pentru realizarea unui spor de producție prin eliminarea pierderilor dela sortări și debitare, evitarea risipei ce rezultă prin folosirea lemnului în combustione, folosirea deșeurilor prin dezvoltarea unei industrii de prelucrare chimică și reducerea industriei cherestelei la proporțiile normale producției normale a pădurilor țării.

D-l prof. *Ilie Demetrescu*, care a prezidat desbaterile acestui symposion, a pus concluziuni asupra chestiunilor atacate în discuțiuni, mulțumind tuturor pentru contribuțiunea dată la punerea în lumina cât mai justă a unei probleme din cele mai acute a economiei forestiere române.

(14)

● PROBLEMA ÎMPĂDURIRILOR ÎN STEPA ROMÂNĂ

În ședințele Cercului de studii forestiere al Societății „Progresul Silvic”, din 1 și 7 Martie 1946 s'a desbătut, sub forma unui symposion subiectul cu titlul de mai sus. Ședința a fost prezidată de d-l *Consilier Silvic Marin Petcu*. discuțiunile purtându-se în jurul următoarelor teme dezvoltate de d-nii:

1) Ing. Ștefan Rubțov: Aspecte tehnice și staționale ale culturii forestiere în stepa română;

- 2) Ing. Ilie Mateescu: Protecția căilor de comunicație prin mijloace forestiere.
 3) Ing. Dr. Ion Vlad: Lucrări de împăduriri în steпа română.

În caietele revistei s'au făcut dările de seamă ale conferințelor d-lor Ing. I. Mateescu și Ing. Dr. I. Vlad. Prezentăm astăzi rezumatul conferinței d-lui ing. St. Rubțov, precum și discuțiunile ce au avut loc în jurul subiectului general al simpozionului.

Aspecte tehnice și staționale ale culturii forestiere în steпа română

D-l ing. Ștefan Rubțov a pus problema împădurilor în steпа română în strânsă legătură cu cea a măririi producției agricole, arătând că pădurea este un factor determinant în ameliorarea cantitativă și calitativă a producției agricole. În Bărăgan și steпа dobrogeană cca 2.750.000 ha culturi agricole și 30.000 ha izlazuri sunt expuse riscurilor secetei. Procentual, în cuprinsul Bărăganului avem: 70% arături, 10—15% izlazuri, 13—18% terenuri neproductive (vetre de sat, orașe, ape) și numai 2% păduri. Creșterea procentului de păduri în steпа este necesară atât pentru ameliorarea culturii agricole, cât și pentru sporirea producției lemnoase în aceste regiuni.

Conferențiarul își propune să răspundă la următoarele întrebări: ce fel de pădure să creem și ce formă să aibă aceste păduri? În steпа pădurea nu găsește condițiuni prielnice pentru dezvoltarea ei în masiv, dar cercetările au dus la concluzia că *pădurile în formă de fșii sunt cele mai rezistente formații forestiere în steпа uscată*, pentru că aceste fșii se bucură de toate avantajele unei liziere de pădure (umiditate pronunțată, lumină abundentă, concurență redusă a rădăcinilor). Din punct de vedere economic se poate afirma că nici sustragerea dela cultură agricolă a celor 5—6% suprafață destinată perdelelor nu constituie o sarcină insuportabilă pentru proprietar, date fiind avantajele ce decurg din aceasta.

Din punct de vedere tehnic cultura perdelelor forestiere este diferită de silvicultura propriu zisă. Scopul creerii perdelelor forestiere definește și mijloacele tehnice de realizare și întreținerea lor. Avem deci o silvicultură nouă: *silvicultura perdelelor forestiere*, iar agricultura în steпа trebuie să devină o *silvo-agricultură*. În acest nou fel de cultură a pământului planul de muncă se aplică în interiorul unei rețele forestiere proiectate de silvicultor de comun acord cu agronomul, poziția rețelei fixându-se de preferință pe hotarele câmpurilor de asolament.

Lățimea minimă a perdelei, stabilită după îndelungate experiențe în stațiunile din U.R.S.S. și confirmate de cele de pe câmpurile de experimentație ale Institutului de Cercetări Forestiere al României, este de 9—12 m, lățime strict necesară pentru ca fșile de pădure să-și joace rolul de regulatoare a umidității prin absorbirea și păstrarea ei în pătura moartă formată.

Speciile forestiere indicate în acest scop se pot împărți după particularitățile staționale ale Bărăganului. Conferențiarul distinge — în funcție de relief și sol — cinci stațiuni forestiere tipice, pentru care recomandă, după experimentări proprii:

a) *stațiunea I* (pe cernoziomuri ciocolatii din dreapta Călmățuiului — în Bărăganul nordic) 18 specii: salcâmul, stejarul, părul, ulmul de câmp, ulmul de Turcheștan, frasinul comun, frasinul american, popul canadian, glădița, dudul, arțarul tătarăsc, jugastrul, cireșul, sofora, sângerul, păducelul, socul și caragana.

b) *stațiunea I-A* (pe cernoziomuri ciocolatii și castanii nisipoase din Bărăganul sudic) 9 specii: stejarul, salcâmul, sofrora, ulmul de Turchestan, arțarul tătarăsc, socul, păducelul, caragana și sălcioara mirositoare.

c) *stațiunea II* (pe solurile castanii din stepa Ialomiței și pe terasa Brăilei—Bărăganul nordic) 8 specii: stejarul, salcâmul, glădița, ulmul de Turchestan, dudul, caragna, salba moale și lemnul căinesc.

d) *stațiunea II-A* (pe soluri castanii, din Bărăganul sudic) 8 specii: stejarul, sofrora, ulmul de Turchestan, ulmul de câmp, salcâmul, caragana, lemnul căinesc și sălcioara mirositoare (Eleagnus).

e) *stațiunea III* (de pe terasele inferioare dintre Buzău și Călmățui și între Buzău și Râmnicul Sărat) 11 specii: stejarul, frasinul comun, ulmul de câmp, plopul canadian, salcâmul, jugastrul, arțarul tătarăsc, lemnul căinesc, salba moale, păducelul și sângerul.

f) *stațiunea IV* (pe soluri bălance), 5 specii: sofrora, stejarul, salcâmul, glădița și caragana.

Se recomandă cinci „tipuri” de perdele, dându-se și schema amestecului speciilor pentru fiecare stațiune în parte, dintre acestea primele bazându-se pe experimentații proprii, iar cele din stațiunea IV după cercetările din stațiunile rusești.

În încheiere, conferențiarul rezumază astfel aspectele problemei împăduririlor în stepa română:

- a) agricultura în stepă să devină o silvo-agricultură;
- b) silvicultura în stepă este silvicultura perdelelor forestiere;
- c) lățimea minimă a perdelelor forestiere să fie respectată;
- d) continuarea cercetărilor pentru stabilirea stațiunilor forestiere tipice a speciilor și tipurilor de perdele indicate pentru fiecare stațiune în parte;
- e) întreprinderea de experimentări cu exotice pentru găsirea unor specii potrivite culturii forestiere în stepa română.

Discuțiuni

Discuțiunile asupra problemei împăduririlor în stepa română au continuat în ședința din 7.III.1946 a Cercului de Studii.

D-l Prof. Const. Chiriță a arătat importanța mare pe care o are capacitatea de reținere a apei pentru împăduririle în stepă, această problemă fiind în definitiv o problemă de apă în sol. Domnia Sa prezintă o serie de grafice referitoare la variația indicelui de ariditate „De Martonne” în stepele românești în cursul anului, indice care dă indicațiuni asupra posibilităților de instalare a pădurii în aceste regiuni. Luând în considerație variația apei cedabile și a apei moarte din sol din aceleași regiuni, *d-l ing. C. Chiriță* demonstrează dificultățile culturii forestiere pe solurile stepelor românești. Domnia Sa este de părere că se vor putea totuși crea păduri formate din fășii alternative de specii de arbori cu fășii de arbuști pentru a se putea astfel proteja solul contra uscării de către vânt și pentru a-l feri și de înierbare. Aceste formații forestiere pot fi mai avantajoase decât perdelele forestiere propriu zise.

D-l ing. I. Lupe expune punctul Domniei Sale de vedere în această privință, arătând că perdelele forestiere sunt preferabile masivelor păduroase, pentru că perdelele acumulează zăpada în ambele părți și în interiorul lor, bucurându-se de o mai

mare cantitate de apă în sol. Domnia Sa susține, pe baza experimentărilor proprii în cadrul I.C.E.F. că viitorul culturii forestiere în stepă aparține perdelelor de protecție.

D-l ing. I. Comes pune în evidență aspectul social al problemei. Prin rezolvarea ei se vor obține pe lângă creșterea procentului de împădurițe, ameliorarea culturii agricole, înrăurire favorabilă asupra climei locale, schimbarea peisagiului local și un bun plasament al brațelor de muncă din regiune la lucrările vaste ce se vor întreprinde pentru crearea și întreținerea perdelelor forestiere. Dat fiind acest interes de ordin social oficialitatea și-ar putea însuși realizarea acestei opere, creind organele și prevederile bugetare necesare în acest scop. Odată cu reorganizarea Ministerului Agriculturii și-ar putea găsi o soluție fericită și această problemă.

D-l Consilier silvic Marin Petcuț, în calitate de președinte al desbaterilor acestui *symposion*, aduce mulțumiri d-lor conferențiar: ing. Dr. I. Vlad, ing. Șt. Rubțov și ing. I. Mateescu, pentru prețioasele contribuțiuni date la discutarea și clarificarea problemelor în legătură cu împăduririle în stepa română.

Trecând la analiza comunicărilor făcute, cu privire la conferința d-lui ing. dr. I. Vlad, d-l consilier M. Petcuț evidențiază spiritul nou și valoroasa contribuție originală a cercetărilor comparative asupra sistemului radicular întreprinse de conferențiar pentru speciile folosite la împăduririle din Bărăgan. Aceste cercetări amănunțite pot constitui un îndreptar prețios pentru lucrările de împăduriri în stepa română, evitându-se în viitor greșeli la constituirea unor amestecuri cari altădată erau recomandate în literatura de specialitate, pentru ca acum, privite prin prisma concluziunilor practice ale acestor cercetări, să apară ca incompatibile cu cele mai elementare precepte ale științelor silvice (de ex.: stejarul cu salcâmul, sau ulmul de Turchestan și plopul ca specii principale și amorfa ca arbust, dau o distribuție a sistemelor radicolare epuizante pentru umiditatea din sol). D-l consilier M. Petcuț remarcă însă că unele cercetări ale d-lui ing. Dr. I. Vlad, fiind făcute în luncile inundabile din regiunea Bărăganului, pe o formațiune intrazonală, nu pot fi considerate ca valabile pentru stepa propriu zisă.

Cu privire la comunicarea d-lui ing. *Ilie Mateescu*, d-l consilier M. Petcuț remarcă concluziunile judicioase privitoare la dimensiunile și amplasamentul perdelelor față de calca de comunicație protejată, dar își exprimă toată rezerva asupra eficacității modalității de tratament denumită de conferențiar „crâng grădinărit“ (o expresie nouă pentru terminologia silvică), cunoscută fiind capacitatea redusă de lăstărire a speciilor sub adăpost. O soluție recomandată de literatura rusă este cea a exploatării în crâng simplu pe jumătate de perdea (longitudinal).

Asupra comunicării d-lui ing. *Șt. Rubțov*, d-l consilier M. Petcuț evidențiază pe deoparte soluțiile judicioase bazate pe practica personală de 8 ani a conferențiarului în acest domeniu și pe un vast material bibliografic din literatura rusă, dar pe de altă parte semnaleză unele afirmații care — pornite dintr'un zel profesional explicabile — pot fi totuși socotite ca exagerate (excluderea secetelor prin prezența pădurii în stepă, preconizarea unei „silvo-agriculturi“ ș. a.) În ceea ce privește speciile indicate pentru cultura în stepă, față de listele de specii prezentate de conferențiar, Domnia Sa este de părere că cele mai sigure garanții de reușită le oferă speciile indicate de natură și prezente în pădurile și tufșurile din antestepa vecină, iar ca specii exotice: ulmul de Turchestan, salcâmul și plopul de Canada, toate specii veri-

ificate în câmpurile de experimentație ale Institutului de Cercetări Forestiere al României. În privința exoticelor este de acord cu conferențiarul pentru continuarea cercetărilor în vederea găsirii unor specii exotice aclimatizabile stepei noastre, dar combate argumentația folosită de conferențiar în sprijinul acestei teze, după care repartiția geografică a speciilor forestiere ar putea fi determinată pe lângă factorii sol și climă și de condițiile istorice. Această afirmație este justă numai precizând că factorii istorici pot fi determinanți în condițiuni climatice și edafice identice.

În privința părerii exprimată de d-l *prof. C. Chiriță* asupra posibilității creerii unor plantațiuni masive în stepă în formă de fâșii de arbuști, d-l consilier M. Petcuț crede că acest fel de plantațiuni nu sunt nici necesare pe tot cuprinsul stepei și nici nu au șanse sigure de reușită decât în stepa umedă cu cernoziom ciocolat, pe când în stepa cu cernoziom castaniu regenerarea și sănătatea arboretelor create este problematică. În stepa uscată cu sol bălan vigoarea de vegetație a arboretelor este mult redusă, iar întreținerea foarte costisitoare.

Din lucrările proprii și din expunerile făcute de conferențiar, precum și din discuțiunile urmate, d-l consilier M. Petcuț trage următoarele concluziuni referitoare la problema împăduririlor în stepa română:

1. — spre a se veni în sprijinul culturii agricole în stepă, precum și din considerațiuni de ordin economic, de apărare națională, estetic și sanitar este necesar și posibil să se facă plantațiuni de arbori forestieri în stepa română;
2. — în general aceste plantațiuni trebuiesc făcute sub formă de benzi (perdele forestiere);
3. — lățimea îndrătată pentru aceste benzi, pentru protecția agriculturii, este de 9—12 m, iar cele pentru protecția căilor de comunicație și cu scop sanitar de 30—40 m și chiar 60—100 m.
4. — orientarea perdelelor forestiere pentru protecția agriculturii să fie perpendiculară pe direcția crivățului și a vânturilor uscate;
5. — distanța optimă dintre perdele este de 400—600 m. nedepășind însă 1000 m.
6. — pregătirea terenului cu 2—3 ani înainte (având ca scop dispariția completă a pirului) și mobilizarea prin arătură de toamnă este o condiție primordială pentru reușita plantațiilor;
7. — lucrările de întreținerea plantațiilor trebuiesc continuate cel puțin 2—3 ani;
8. — amestecul speciilor în perdele să fie constituit din: specii principale (arbori), specii de ajutor și arbuști;
9. — specii indicate sunt cele autohtone, care cresc în antestepă;
10. — dintre speciile exotice, cercetările de până acum au calificat pentru stepa Dobrogei și Bărăgan: plopul de Canada, ulmul de Turchestan și în plus, salcâmul și caragana pentru Bărăgan;
11. — plantațiunile masive sunt recomandabile numai pentru terenurile degradate din stepa umedă (terenuri cu pante mari, improprii pentru cultura agricolă), limitând la 20—30 ani vârsta regenerării acestor arborete: — pentru stepa uscată

speciile preferate vor fi dintre arbuști, cel mult arbori de mărimea III-a (jugastru, vișin turcesc, maclura etc.);

12. — dintre speciile indicate pentru etajul superior să se dea preferință celor mai repede crescătoare și celor cari corespund tehnologic cerințelor materialului de construcție rurală.

(15)

● PROBLEMA PROTECȚIEI PĂDURII

Ciclul de conferințe al Cercului de studii Forestiere al Societății „Progresul Silvic” pe anul 1946/47 s'a încheiat cu un symposion ținut în ziua de 12.IV.1946 în sala AGIR. Subiectul general desbătut în acest symposion a fost: „Problema protecției pădurii”, discuțiunile purtându-se în jurul următoarelor teme susținute de d-nii:

- ing. Dr. Mircea Ene: „Combaterea factorilor vătămători”;
- ing. Dr. Theodor Rădulescu: „Protecția pădurii în lumina legiurilor silvice” și
- ing. Titus Comes: „Pădurea ca monument al naturii”.

Sedința a fost prezidată de d-l prof. Gr. Eliescu, prodecanul Facultății de Silvicultură dela Politehnica din București.

Redăm în cele ce urmează rezumatul temelor susținute de conferențieri.

Combaterea factorilor vătămători

D-l ing. Dr. Mircea Ene își începe conferința cu o serie de considerațiuni asupra echilibrului biocenotic al pădurii, acest echilibru trebuind să fie conceput ca ceva labil, dinamic, nu rigid, static. Menținerea asociației biologice complexe, *pădurea*, într'o stare de ponderare a factorilor ei componenți, ferind-o de turburări cari să ducă la compromiterea echilibrului biocenotic, constituie grija silvicultorului conștient de amploarea fenomenului al cărui dirijor este.

Pădurea cea mai puțin amenințată de vătămări este cea care are cele mai multe posibilități de auto-apărare. Acestei premize a protecției pădurii îi corespund măsurile de ordin silvicultural prin care se dă preferință arboritelor de amestec, cu cât mai multe specii, în condițiuni staționale normale. Pentru cazurile asociațiilor create în condițiuni nenaturale staționale (arborete create în stepă, plantațiuni de specii în afara arealului lor de vegetație ș. a.) silvicultorul poate lua atitudine față de o calamitate probabilă pe calea higienei — preventiv — sau prin combatere directă — terapeutic. Sesizarea posibilității atacului se face prin urmărirea **indeaproape**, an de an, a unei prognoze stabilite pe bază de date statistice amănunțite. Ea cere o bună organizare pentru a da rezultate.

Conferențiarul tratează apoi cele trei grupe de metode de combatere:

- metode biologice (introducerea de viețuitoare în biocenoză pentru combaterea cauzelor desechilibrului);
- metode mecanice (combatere prin adunare, izolare, prindere cu curse etc.);

— metode de combatere chimice (stropiri, prăfuri din avion, etc.).

Apărarea împotriva factorilor abiotici este mai dificilă, aceștia fiind accidentali, deci imprevizibili. Ceea ce se poate preveni în schimb în aceste cazuri, sunt înlăturirile de calamități consecutive apariției primului factor vătămător abiotic.

În concluziune conferențiarul subliniază atențiunea ce se dă în prezent problemei creerii de asociații biologice echilibrate, pentru prevenirea sau înfrânarea vătămărilor posibile prin acțiunea deslănțuită a factorilor biotici.

Protecția pădurilor în lumina legiurilor silvice

După o scurtă introducere în care definește cadrul și împrejurările în dor Rădulescu tratează pe larg problema legiurilor prin care Statul, ca pădurilor în prevenirea sau combaterea factorilor vătămători, d-1 *ing. Dr. Theodor Rădulescu* tratează pe larg problema legiurilor prin care Statul, ca păzitor al intereselor generale, a instaurat obligativitatea unor măsuri de protecție menite să combată calamități a căror amploare pune în pericol producția forestieră dintr'o anumită regiune sau atingea grav însăși economia forestieră a țării în interesele ei generale.

În legiurile silvice anterioare anului 1942 dispozițiunile în legătură cu protecția pădurii sunt tratate laolaltă cu celelalte dispozițiuni de cultură și economia pădurilor. Pericolul crescând al unor calamități cari își aveau ca punct de plecare doborâturile de vânt din diferite regiuni ale țării, au determinat Min. Agr. și Domeniilor să concretizeze în „legea 313 pentru combaterea insectelor vătămătoare pădurii“, din Aprilie 1942, o parte din dezideratele îndelung urmărite de silvicultori referitoare la protecția pădurilor. Prin aceasta s'a legiferat și s'a făcut viabil un principiu de bază al silviculturii, principiul protecției pădurilor. Într'o scurtă paranteză conferențiarul prezintă actuala organizare a Serviciului protecției pădurilor în cadrul Direcției Silvice, până la 1941 acesta fiind subordonat Serviciului protecției plantelor din Direcția Producției vegetale. Legea 313 este prima realizare a Biroului de protecția pădurilor din Direcția Regimului Silvic, în colaborare cu Institutul de Cercetări Forestiere. În prezent Biroul are acumulată o activitate planificată de 4 ani din cari sunt de remarcat: o suprafață de 86.000 ha pe care s'au executat combaterea bostrichizilor, prelucrându-se material atacat în volum de 266.000 m. c. și o suprafață de 51.000 ha pe care s'au făcut culegerea omidei stejajului (cca 50.000 kg ouă). Legea 313 își justifică astfel viabilitatea, ea creind instrumentul legal și mijloacele materiale cari au permis executarea lucrărilor de combaterea agenților vătămători. Prin crearea fondului de combatere s'a făcuț independentă aplicarea acestei legi, ceea ce constituie amănuntul cel mai important. În calitatea sa de conducător al Biroului pentru protecția pădurilor, conferențiarul semnalează unele dificultăți de aplicarea legii, în legătură cu încasarea fondului de 0,5%.

În privința protecției contra incendiilor conferențiarul se pronunță pentru necesitatea dezvoltării dispozițiunilor disparate ce se găsesc în prezent în Codul Silvic și în alte legiuri, impunându-se obligativitatea participării la stingerea incendiilor.

În ultima parte a expunerii sale, conferențiarul arată consecințele aplicării Decretului Lege Nr. 257 din 3-IV.1946, alcătuit de Min. de Războiu și

Min. Agr. și Domeniilor, prin care se desființează efectele art. 3 din Legea pentru pădurile necesare apărării naționale cum și cele ale art. 1 al. b din Legea pentru pădurile de protecție, ambele din 1935, fiind de așteptat repercusiuni dăunătoare din punctul de vedere al protecției pădurii în general.

În concluziune, d-l ing. Dr. Th. Rădulescu, propune următoarele completări la legiurile silvice în vigoare, privitor la protecția pădurilor:

1) fondul de combaterea insectelor (0,5%) să nu se încaseze la finele anului financiar ca venit la Stat, ci să rămână an de an ca fond cu afectare specială pentru executarea lucrărilor de combateri;

2) extinderea legii de combaterea insectelor și asupra factorilor vegetali vătămători ai pădurii;

3) legiferarea obligativității participării la stingerea incendiilor de păduri.

Pădurea ca monument al naturii

În introducerea conferinței d-l ing. Titus Comes justifică tratarea temei cu titlul de mai sus în cadrul subiectului general al problemei protecției pădurii, arătând că unul din mijloacele de apărare a pădurii împotriva factorului antropocenic este și punerea ei sub ocrotirea Legii Monumentelor Naturii, cu scopul păstrării ca rezervație naturală.

Pădurea fiind cea mai întinsă formațiune biogeografică a naturii este implicat un *monument al naturii*. Pe de altă parte istoria recunoaște rolul social și economic jucat de pădure în viața popoarelor.

Silviculorul apare ca un factor social ponderator între tendințele extreme în care se situează omul față de pădure, care are față de aceasta fie o atitudine sentimentală afectivă, fie una utilitară, materialistă.

În cadrul mai larg al protecției naturii pădurea ocupă un loc de primă importanță. Pădurea acoperă cea mai mare parte din suprafețele Parcurilor Naționale sau a Rezervațiilor Naturale din diferitele țări ale globului pământesc. Acest amănunt aduce un argument în plus pentru rolul important jucat de pădure în armonia generală a naturii.

Făcând un scurt istoric al evoluției mișcării protecției naturii, conferențiarul arată concepțiile diferite (utilitariste, recreative-turistice, științifice) care au stat la baza declarării rezervațiilor naturale numite: „Parcuri Naturale”, „Parcuri Naționale”, „Monumente ale Naturii”, „Rezervații Naturale”, „Rezervații Biologice Naturale”, „Rezervații Biologice Forestiere” ș. a. Concepția nouă științifică s'a impus la Congresul Protecției Naturii ținut la Paris în 1931, tinzând în prezent să fie adoptată în majoritatea țărilor lumii, având în frunte U.R.S.S., Elveția, Belgia, Cehoslovacia, Polonia, ș. a., prin opoziție cu vechea concepție turistică-recreativă și utilitaristă care stătea la baza înființării marilor Parcuri Naționale din U.S.A.

Concepția științifică asupra rezervațiilor naturale a dus la crearea a numeroase *rezervații biologice forestiere* pe întreg globul terestru în (U.R.S.S., Congo, Brazilia, Argentina, România, Polonia, Elveția, Cehoslovacia, etc.) în cari pădurea constituie obiect principal de studiu naturalistic. Silviculorului nu-i poate scăpa importanța unor astfel de rezervații, adevărate laboratoare de experimentație naturale, în cari oamenii de știință caută să surprindă legile cari guvernează biocenozele forestiere.

În partea finală a expunerii se analizează aspectul problemei în țara noastră. Regimul monumentelor naturii în România este guvernat de Legea din 1930 pentru protecția monumentelor naturii. Pe baza ei sunt declarate ca *monumente ale naturii* o serie de teritorii în diferite puncte ale țării, urmărindu-se sustragerea lor influenței unor factori streini de cei naturali. Dintre aceste suprafețe, pădurea constituie obiect principal de ocrotire ca monument al naturii pe cca 2.000 ha și în asociație cu alte elemente (floră erbacee, faună, peisagiu etc.) în alte 11.000 ha, din totalul de cca 14.000 ha declarate ca monumente ale naturii (ceea ce reprezintă peste 90%).

Din punct de vedere biogeografic pădurile țării noastre prezintă un deosebit interes, deoarece România se situează la un „*triplex confinium*” climato-geografic între Europa centrală, orientală și sudică, având înmănunchiate pe teritoriul ei particularități caracteristice acestor trei mari regiuni naturalistice. Este remarcabil deasemeni rezultatul cercetărilor făcute asupra naturii pădurilor diluviale, cari duc la concluzia că în arcu carpatic pădurea constituie un relict cuaternar anterior ultimei glaciațiuni (după prof. Emil Pop). Toate aceste elemente științifice vin pe de o parte în sprijinul mișcării pentru protecția naturii în România, care urmărește declararea ca monumente ale naturii a unor păduri, remarcabile prin interesul științific pe care îl prezintă, iar pe de altă parte constituiesc argumente temeinice în sprijinul acțiunii constante a silvicultorilor pentru o politică economică de conștientă protecție a pădurilor țării.

În completare, conferențiarul a prezentat o serie de diapozitive și fotografii, prin care au ilustrat expunerile făcute. Dintre acestea remarcăm diapozitivele privitoare la peisagiul forestier românesc din colecția d-lui prof. C. Chiriță.

T. C (16)

● „Expoziția lemnului în România“.

Sub acest titlu, oarecum impropriu, a fost prezentată publicului Capitalei, în sala Ministerului Informațiilor, din str. Wilson, o serie de fotografii din câmpul producției forestiere.

Această expoziție este rezultatul unor lăudabile încercări „de a surprinde lângă foșnetul pădurii și violinele suvițelor de cristal, frumusețea și ritmul muncii pe care, ca într'un caleidoscop documentar am încercat să le redăm în expoziția de față”, — precum mărturisește în broșura de prezentare publicistul Gheorghe Dinu, organizatorul expoziției și autorul textelor explicative ale fotografiilor. Domnia-Sa a colaborat la întocmirea acestui „caleidoscop” împreună cu d-na Hedy Löffler și d-l Eugen Iarovici (fotografi artiști).

Expoziția totaliza un număr de 100 vederi din câmpul producției lemnoase, putând fi repartizate statistic următoarelor sectoare: 25 vederi din industria hârtiei (fabrica Bușteni), 22 fotografii privind instalațiile de transport, 18 vederi din pădure (peisagii, doborâri, apropiat), 15 vederi din fabrici de cherestea (depozite, instalații de mașini etc.), 10 vederi din mica industrie

forestieră, traverse, șite, doage etc.) și 10 fotografii diferite (figuri de muncitori forestieri ș. a.).

Deși aparent bine organizată (afișaj bogat pe străzi și la instituții, broșuri de prezentare, comunicări oficiale la școli pentru vizitare) expoziția a avut o serie de lipsuri care trebuiesc menționate cu toată obiectivitatea. Și aceasta cu atât mai mult cu cât o astfel de manifestare care se adresează marelui public poate să servească dar poate să și compromită scopul pe care îl urmărește. În primul rând s'a desprins o constatare ușor de făcut de către vizitorii profesioniști din domeniul producției lemnoase forestiere: organizarea poartă pecetea diletantismului. Și această impresie desagreabilă ar fi fost ușor de evitat dacă organizatorii și-ar fi asociat o persoană competentă sau ar fi apelat oficial, câteva zile înaintea vernisajului, la sfatul binevoitor al oricărui dintre serviciile de propagandă ale instituțiilor noastre forestiere (CAPS, Dir. Silvică, ICEF). Orice scuză am atribui acestei defecțiuni de organizare, impresia lăsată nu mai poate fi ștearsă, ea acoperind și părțile pozitive ale expoziției. Înșiruirea neorânduită a materialului a scăzut mult din valoarea documentară, iar textele, cu greșelile lor flagrante trădau diletantismul („pomii foșnescu prefăcuți în hârtie“, „furnicular“, — în loc de funicular — „Juntre“, în loc de plută ș. a.). La aceste deficiențe formale se adaugă altele de fond privind selecționarea subiectelor și proporționarea numărului lor în așa fel ca să poată desprinde măcar intenția unei sinteze pe care titlul expoziției pretinde a o fi urmărit.

Compartimentând materialul prezentat și încercând să-l privim separat, trebuie să menționăm valoarea remarcabilă a unora dintre clișeele prezentate și în deosebi cele care reușesc să ne redea pe muncitorul forestier (țapinarul, plutașul, traversarul ș. a.) perfect încadrat atât în ambianța procesului producției forestiere, cât și în armonia naturii înconjurătoare. Prin prizma acestor amănunte reușite, putem atribui expoziției rolul social și educativ pe care îi merită.

(17)

● Expoziția concurs a peisagiului românesc.

În cursul lunii Noiembrie a. c. s'a ținut în sala Ministerului Informațiilor un concurs cu titlul de „expoziție“, având ca subiect *peisagiul românesc*. Condițiunile acestui concurs fiind anunțate publicului într'un timp relativ scurt, nu s'a putut asigura o participare mai largă din partea fotografilor amatori și profesioniști, o condiție esențială pentru selecționarea unor probe valoroase, variate și reprezentative pentru subiectul propus. Din aceste motive, credem, și nu atât din cauza subiectivismului inerent cu care au fost acordate premiile, concursul s'a prezentat cu rezultate inegale. Din punctul de vedere al tehnicii fotografice au figurat alături lucrări foarte bune și lucrări mediocre.

Expoziția având caracter de „concurs“ este explicabil că subiectele au fost alese după preferințele subiective ale concurenților. Din acest motiv nu s'a putut prezenta o sinteză mulțumitoare a peisagiului românesc, ci doar fragmente izolate ale acestui peisagiu.

Prin prisma acestor considerente de organizare cât mai rațională, silvicultorul care a vizitat această expoziție și-a putut da seama de insuficiența

reprezentare a pădurii, element component incontestabil al peisagiului românesc. Căci nu se poate concepe o expoziție a acestui peisagiu, fără să se acorde pădurii locul pe care îl merită. Incercând să nu privim chestiunea prin prisma părtinitoare a unui egocentrism profesional, putem sprijini afirmațiile noastre pe o serie de date statistice obiective. Astfel, un prim criteriu pentru stabilirea proporției juste în care pădurea se găsește față de totalitatea elementelor caracteristice ale peisagiului românesc ni-l dă procentul de împădurire al țării, care, chiar așa deficitar cum se prezintă astăzi, reprezintă aproape 25% (23,38%). Este știut însă că pădurea are o valoare estetică intrinsecă, deci procentul de 25% este un criteriu mult sub valoarea reală a proporției căutată. De aceea vom recurge la elemente specific estetice. Dacă ne referim la rezervațiile naturale din România constatăm că pădurea ocupă un loc preponderent: 90% din suprafețele declarate ca monumente ale naturii sunt acoperite în total sau în parte de vegetație forestieră. Pe aceste teritorii pădurea este obiectiv special de rezervație, sau constituie cadrul natural de ocrotire a faunei, florei, a aspectului geologic și peisager al țării.

Iată de ce considerăm că expoziția nu a fost satisfăcătoare nici din acest punct de vedere. Din cele 156 fotografii expuse, abia 30 exemplare au subiecte cu păduri sau arbori izolați (cca 20%), — și nu din cele mai reprezentative pentru specificul estetic recunoscut al peisagiului silvestru românesc. Iar dacă privim unele subiecte prin prisma unor comandamente profesionale pe cari nu le putem abandona de dragul criteriului estetic al unei expoziții, suntem datori a arăta că se aduce un rău serviciu cauzei silvice prin prezentarea unor fotografii reprezentând turme de oi sau grupuri de vite păscând în pădure, acreditându-se astfel în mintea marelui public vizitator, părerea unei corelații între creșterea vitelor și silvicultură...

Printre lucrările valoroase menționăm totuși, din punct de vedere documentar științific și peisager, câteva aspecte dela limita superioară a vegetației, pădurea seculară de stejari dela Horezu și aspecte din făgete. Pentru valoarea lor artistică deosebită merită a fi citate lucrările: „Poezia iernii” (aspecte de iarnă dintr'o pădure de amestec — clișeu T. Cios), „Aspect din pădurile Brașovului” (clișeu O. Pavel) și „Mestecăniș” (clișeu clasic pentru peisagiul specific al rariștilor de mestecenii, de P. Olescu).

În încheierea acestei cronici menționăm că am crezut necesare aceste note marginale la o expoziție fotografică atât pentru a defini poziția justă a peisagiului forestier în ansamblul peisagiului românesc, precum și pentru a face remarcant rolul silvicultorilor, cari sunt prin însăși natura preocupărilor lor profesionale niște susținători entusiaști — și onorifici — ai cauzei peisagiului românesc. Numeroase expoziții organizate pe întreg cuprinsul țării de silvicultori anonimi ar merita să fie reconstituite în Capitală pentru a sluji două cauze la fel de nobile: una a ideii forestiere în sine și, implicit, cea a peisagiului românesc.

T. C. (18)

ACUM 50 DE ANI

● În ultimul pătrar al anului 1896, Revista Pădurilor își continuă apariția în mod regulat, publicându-și caetele lunare în mărime constantă de 22 pagini. Articolele, cu subiecte variate, — silvicultură, protecție, amenajament, torenți, politică forestieră, legislație, învățământ, etc. — se mențineau în dimensiunile și tonul recomandabil genului (revistă): 4—5 pagini pe mar-

ginea subiectelor de interes prezent și importanță în viitor. În afară de acestea, note informative, documentări, asupra mișcării forestiere din țară și străinătate, scurte recenzii intitulate „bibliografii“, destinate în special atenției colegilor dela unitățile exterioare, cărora li erau mai puțin accesibile direct noutățile de librărie. Nu lipsește din nici un număr tabele de date meteorologice dela 20 de stațiuni din țară situate la altitudini variind dela nivelul mării (propriu zis 2 m Sulina și 20 m Constanța) până la munte (860 m Sinaia). În cele ce urmează, vom da scurte rezumate din articolele mai de seamă.

● **Un pericol național sau despădurirea munților** (p. 289—294), de G. S. Este un articol care dovedește că Revista Pădurilor era dintru început tribuna intereselor forestiere permanente ale Statului, iar precursorii noștri: apărătorii acestor interese. În esență, se semnala guvernului, exploatarea total desavantajoasă pentru pădure și pentru populație, pentru economia forestieră, așa cum se practica în munții din jud. Buzău și Vrancea. Toporul exploatareului și frecvențele incendiilor distrugeau pădurea fără a o reface, iar condițiile oneroase ale contractelor constituiau o batjocură. În acest sens se citează exemple: O pădure de molift, seculară, în suprafață de 5000 ha, estimată la 3½ milioane lei, este vândută unor exploatare cu 370.000 lei, în jud. Buzău. Iar în Vrancea, 30.000 ha erau vândute cu 120.000 lei, adică 4 lei/ha. Și autorul se întreabă: cine păgubește? Desigur, acum proprietarul, dar mai ales **păgubeso generațiile viitoare și țara**. Acestea, adăugându-se la excesul delictelor, pășunatul abuziv și tăierile dezordonate ale călugărilor (în trecut, până la secularizare) au făcut ca pădurile să sufere enorm. De aci, concluzia: Statul este dator să intervină, pentru a înlătura pericolul național pe care-l prezintă despădurirea munților prin exploatările devastatoare.

● Tot strigăte de alarmă, apeluri la intervenția guvernului pentru apărarea intereselor pădurilor sunt articolele lui Neagoe, Danilescu și M. Tănăsescu.

E. D. Neagoe în **Studiu asupra corecțiunii torenților în Austria** (1895—96) (pp. 313—317, 337—340), insistă asupra înțelesului câtorva noțiuni și asupra clasificățiunii torenților descriind lucrările executate în Austria asupra lavinelor și progresiunii morenelor. El cere în **concluzie să se înființeze și în România un serviciu de corecțiunea torenților**, pentru fixarea terenurilor „surpăcioase“ în munți, și pentru a se da apelor, atât „ordinare cât și extraordinare“, „o curgere regulată, fără a transporta cu dânsese material și a provoca inundații ori schimbarea cursurilor, care toate aduc cu dânsese numai pagube“.

Lucrările de întocmirea bugetului Ministerului oferă o ocaziune lui N. R. Danilescu să scrie despre **Pădurea virgină și pădurea cultivată** (pp. 321—324), cerând înscrierea sumelor necesare efectuării amenajamentelor. Scopul articolului era să lămurească pe deputații țării că o pădure amenajată, cultivată, în opoziție cu pădurea virgină, este aducătoare de venituri.

În acelaș scop, obținerea de fonduri pentru lucrările de amenajare, scrie M. Tănăsescu, „sub-inspector sylvic“ despre **Fondul de 2% și ameliorarea pădurilor Statului** (pp. 359—365). Ce era acest fond? Pentru punerea în valoare a pădurilor se reușise să se voteze o lege în Mai 1892, pe baza căreia

2% din venituri se consemna la Casa de Depuneri. Sumele strânse urmau să fie folosite în lucrările de amenajare. Inșă în Martie 1896 această lege este anulată. Pentru a convinge factorii hotărâtori în materie, de necesitatea acestui fond și deci să se revină asupra anulării, M. Tănăsescu arată că dela 1864, (secularizare) decând pădurile au devenit proprietatea Statului nu se adusese pădurilor nici o îmbunătățire culturală serioasă, căci silvicultorii nu fuseseră puși în situația de o activa în acest domeniu, din lipsă de fonduri. Timp de 4 ani cât a fost în vigoare legea din 1892 se, strânsese la Casa de Depuneri 221.300 lei, sumă care așteaptă să fie întrebuințată pentru construire de drumuri și îmbunătățirea mijloacelor de transport. Căci, zice Tănăsescu, „**nu trebuie să se creadă că a avea sau a nu avea șosele în pădure este acelaș lucru și că pădurea rămâne cu aceeaș valoare; ar fi o erezie; valoarea unui fond se mărește întreit și împătrit cu înlesnirea mijloacelor de transport**“. Pentru acest motiv, în Franța, Germania, Austria 1 m³ stejar, lemn de lucru, costa 100—200 lei, în România 10—20 lei. În Salzkammergut și în Bavaria 1 m³ lemn de lucru de molift costă în pădure 20—25 lei, iar în România, unde sunt locuri bune de scos, numai 2 lei.

Aceste prețuri mari (venituri mari pentru pădure) sunt posibile numai pentrucă transportul se face ușor. Inșă, pentru a se ajunge aci, sume mari au fost investite în rețeaua de drumuri din centrele păduroase. Și se continuă cu aceste cheltueli pentru îmbunătățirea fondului. Exemplu: Austria din 5 milioane florini, cheltuește 4 milioane; Bavaria, din 36 milioane mărci, cheltuește 22 milioane cu îmbunătățirea fondului și administrație; Franța, din 27 milioane franci, cheltuește 13 milioane în acelaș sens. În schimb, în România, din 5 milioane lei venit, 1 milion se cheltuește cu personalul, iar restul -- venit la Stat. Nimic pentru ameliorarea fondului forestier.

Și M. Tănăsescu subliniază că noi ne comportăm față de pădure ca niște **arendași vitregi**: căutăm să tragem venit de pe unde se poate, fără nici o cheltuială. „Exploatăm în așa zisul crâng-compus, lăsând la hectar 80—100 arbori, numiți rezerve, niște nenorocite individe, menite să se usuce după câtăva vreme, încărcate de crăci lacome, ca unora ce nu li se dau nici o îngrijire, iar ca regenerare de multe ori înregistrăm, în urma unor masive frumoase de stejar, adevărată ruină: teiul, plopul, ulmul, alunul, luând locul stejarului. Or, aceasta este oare o gospodărie silvică?“. Și de ce se face la noi această gospodărie? „Pentrucă nu avem personal? Un personal silvic instruit avem deja format, tot de elemente viguroase, care cu ardoare așteaptă a fi puse și conduse la lucru, lăsând la o parte biurocrația zadarnică și angajându-se la lucrări tehnice, în adevărată gospodărie, care, ca rezultat, pe lângă ameliorarea fondului în sensul transportului și exploatării, va aduce și ameliorarea în sensul venitului“. Concluzia: **Să se înființeze un serviciu de amenajări**, pe baze solide și cu plan de lucru bine stabilit. Fondul de 2% să fie reinființat și întrebuințat la efectuarea și aplicarea amenajamentelor.

În materie de personal silvic inșă, se pare că părerile nu erau la fel. **Nivelul științific al personalului** produs de școala de silvicultură din țară, ca o consecință a nivelului școalei, este tema studiului lui B. D. Neagoe: **Comparațiune între școlile de silvicultură române cu cele din străinătate** (pp. 325—330).

In esență, autorul constată: „Școala de silvicultură română unde cursurile durează 2 ani și unde se primesc aspiranți cu patru clase gimnaziale sau cu un curs echivalent, unde nu există nici o stațiune forestieră de experimentație, comparată cu cele din străinătate, nu poate fi considerată decât ca o școală mijlocie (ca să nu zic mai jos), care în străinătate nu ar produce decât personal necesar pentru proprietățile particulare, iar nu pentru serviciul principal al Statului, căci lipsește absolvenților complexul cunoștințelor de specialitate forestieră. In special matematicile nu se predau în măsura trebuincioasă, cum și alte studii. Mi se pare că din această comparație rezultă destul de clar o concluzie în defavorul viitorilor silvicultori care vor ieși din actuala școală dela Brănești, din care cauză reorganizarea acestei școli speciale de silvicultură este imperios reclamată spre a produce adevărați silvicultori iar nu brigadieri de ai Boemiei“.

● In alte pagini, scrie Petre Antonescu un **Studiu asupra naturalizațiunii plantelor în Austria** (pp. 370—376), descriind încercările în materie de exotice, care are putea fi un exemplu și pentru noi, pentru că am putea alege speciile potrivite cu clima noastră apte a fi întrebuițate pe terenuri sterile, nisipuri sburătoare, etc. Grigore Pârvulescu își continuă studiul despre **Încercări și experiențe asupra lemnului de fag** (pp. 302—309), descriind, după literatură: uscarea arborilor în picioare, uscarea arborelui tăiat, impregnarea lemnului, și fierțul lemnului de fag. Concluzia de acum 50 de ani a lui Pârvulescu era pesimistă: deși procedeele de innobilare a lemnului de fag sunt cunoscute de decenii, procentul lemnului de lucru este tot scăzut.

Studentul silvicultor Ioan Ionică scrie un articol de protecție: **Fădurile din Făgăraș și zăpada din iarna trecută (1895)**, pp. 295—302. Sunt enumerate speciile din regiune (geografie botanică) și modul de comportare a speciilor de umbră și de lumină față de inamicul zăpadă căzută în Octombrie, pentru a se ajunge la concluzia: ce să se planteze într-o stațiune dată. Studiul interesează atât pentru natura preocupărilor de atunci, cât și pentru capacitatea unui „student silvicultor“ de a privi lucrările în ansamblu și a înțelege relațiunea dintre stațiune și specia cultivată. Un exemplu valabil chiar și pentru studenții în silvicultură din zilele noastre. Și mai este un exemplu de corectitudine: declară sursa de informație: „Datele forestierului din Cercul Branului“.

In rest, se mai scrie despre **Alegerile arborilor pentru plantațiuni in orașe, Șneapănul și însemnătatea lui de Valeriu Bociat, Asupra pavaljelor de lemn, Pavaljele de plută, Nisipurile sburătoare și pădurile din Dobrogea, Pepinierile și plantațiunile din jud. Brăila (Lacu Sărat, etc.), Jurisprudența în legătură cu supunerea pădurilor regimului silvic, etc.**

● Ca încheiere, menționăm că lectura acestor pagini vechi de o jumătate de secol poate aduce în situația noastră de bolnavi de indiferență un element de îmbărbătare. Tonul viguros, combativ, adeseori polemic, exprimă sentimentul de demnitate, de conștiință profesională, dă o respirație de libertate, cu toate turcismele care bănuim că vor fi fost pe vremuri, în-

demnându-ne să păstrăm vie amintirea tuturor străduințelor lor, pentru mai binele pădurilor țării, pentru a aduce contribuția generației noastre la progresul silvic în România, pe drumul deschis de nemulțumirile lor în lupta pentru promovarea economiei forestiere și ridicarea spirituală a corpului silvic.

T. Bălănică

EXTERNĂ

● ELVEȚIA. Societatea Forestieră Elvețiană.

Din raportul anual asupra exercițiului 1945/46, prezentat de Inspectorul Cantonal Jenny, prezidentul comitetului permanent al Societății, reținem următoarele: Societatea colegilor noștri elvețieni numără 543 de membri; bugetul anual a înregistrat la venituri 22.652,55 fr. și la cheltueli 22.811,25 fr. deci, un deficit de 159.30 fr. Este demn de menționat că Statul acordă Societății o subvenție, la care se mai adaugă diferite donațiuni, încât veniturile nu se realizează numai din cotizările membrilor. Revista Societății are 1283 de abonați. Înainte de războiu, Societatea edita două reviste cunoscute silvicultorilor români din recenziiile publicate în Revista Pădurilor: o revistă în limba germană (Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen) cu 911 abonați și o revistă în limba franceză (Journal forestier suisse) cu 466 abonați; în total deci, 1377 abonați. Datorită condițiilor create de războiu (scumpirea hârtiei și a cheltuelilor de imprimare, în primul rând), a trebuit să se avizeze la o fuziune a revistelor, cu atât mai mult, cu cât redactorul revistei franceze, Prof. Badoux, își dăduse demisia din funcțiunea de redactor al „Journal“-ului, iar găsirea unui nou redactor întâmpina dificultăți. Actualmente revistele sunt fuzionate „provizoriu“, publică articole în limba germană și franceză, iar titlul este bilingu. Redacția este condusă de prof. Leibundgut, titularul catedrei de silvicultură dela facultatea forestieră a Școlii Politehnice federale din Zürich. Costul unui număr este 6 fr. pe an (cheltueli de imprimare și hârtia). Cu acest preț se pune revista numai la dispoziția studenților în silvicultură. Tot cu titlul de detaliu cităm gestul Societății silvicultorilor elvețieni manifestat la adresa prof. Badoux: în semn de recunoștință pentru activitatea îndelungată depusă în serviciul Societății, în calitate de redactor-șef al „Journal“-ului, i-au dăruit un plateau de argint cu o dedicație omagială.

În ceea ce privește chestiunile debătute mai amplu, se citează preocuparea Societății de a provoca o revizuire a actualei legi forestiere federale. Desbaterile sunt încă neterminate. Confederația a numit o comisiune care examinează problema.

În mai multe ședințe, Societatea s'a ocupat și de pregătirea adunării generale. Obiectivul principal care va fi pus pe ordinea de zi este: **Politica forestieră postbelică**. Scopul urmărit este mai puțin de ordin teoretic cât practic și se speră să se adopte o linie de conduită concretizată în soluțiuni practice pentru ansamblul problemelor pe care le include obiectivul propus, soluțiuni care să fie prezentate apoi autorităților. Cu această ocaziune se va face o ierarhizare a problemelor după urgența lor și după posibilitatea de rezol-

vare, indicându-se și activitățile care pot fi întreprinse fără un sprijin financiar prea important. În ceea ce privește lemnul, se arată că în Elveția se întrebuințează iarăș mai puțin lemnul de foc, fiind înlocuit cu produse petrolifere („mazout“). Ceea ce se cere acum pădurii este producerea de lemn de lucru în cât mai mare cantitate.

● Societatea de silvicultură din Vaud.

În programul propus pentru vara 1946 Societatea avea o vizită la Școala Politehnică federală din Zürich, la facultatea de silvicultură și la pădurile didactice afectate facultății. În două zile din Iunie și-a executat acest program. Îl menționăm pentru că reprezintă o metodă eficace pentru cunoașterea reciprocă a membrilor învățământului și a Societății, a organizării și progresului realizat în organizarea învățământului, a lucrărilor practicate în pădurile afectate facultății. Se mai constată cu această ocazie că donațiunile făcute școlii sunt întrebuințate în scopul urmărit: ameliorarea condițiilor de educație a viitorilor ingineri silvici, care vor trebui să fie pregătiți pentru misiunile dificile pe care le impune situația pădurilor elvețiene „decimate de supraexploatare” și care trebuiesc reconstituite. Din discursurile pronunțate cu ocazia acestei vizite, reținem că silvicultorii elvețieni văd în pădurea de amestec tipul ideal către care se tinde a îndruma pădurile elvețiene, întrucât asigură o producție maximă, satisfăcând în același timp și simțul estetic. În ceea ce privește programul de învățământ se declară că diversitatea studiilor urmate de studenți, înlesnesc acestora o cultură generală utilă pentru dezvoltarea personalității lor. Un exemplu în plus al legăturii dintre învățământ și practica forestieră l-a dat prof. Müller, titularul dela corecția torenților, care a prezentat vizitatorilor machetele viitoarelor baraje dela Rossens și Lavey, și pe baza cărora s'au făcut studiile hidraulice premergătoare (pe modele reduse).

La vizitarea pădurii didactice dela Uetliberg, în suprafață de 207 ha. numită „laboratorul facultății forestiere“, prof. Leibundgut, titularul catedrei de silvicultură și administratorul pădurii a dat vizitatorilor o descriere completă a pădurii prezentând și lucrările executate:

— o „răritură selectivă“ într'un arboret aparținând tipului Querceto-Carpinetum aretosum și compusă din stejar, frasin, anin, plop tremurător paltin; pădurea, la început un crâng cu tulpini de proastă calitate, a fost foarte mult ameliorată printr'o selectare constantă, evitându-se o conversiune a ei pe cale de plantațiuni;

— tăeri progresive într'un codru bătrân, tratat de proprietarul precedent prin tăeri rase în bande; metoda aplicată de facultate a permis instalarea pe cale naturală a stejarului sub molift;

— studiile făcute într'un arboret de rășinoase în legătură cu viteza de descompunere a literei produsă de diferite esențe, aciditatea solului produsă de prezența moliftului, etc.;

— pepiniera amenajată și îngrijită de studenți;

— tăerile progresive lente executate într'un arboret amestecat, ținându-se seama de temperamentul speciilor de regenerat;

— metoda de recoltare a semințelor de rășinoase printr'un nou sistem de crampoane asigurându-se lucrătorul împotriva eventualelor pericole de lucru, etc.;

— înfărsit, prof. Leibundgut a prezentat o plantație de stejar, executată în 1941 și 1942, la adăpostul (slab) constituit de anin alb; datorită acestui adăpost plantația a fost salvată de vătămările gerului târziu din primăvara 1945; în continuare, un arboret amestecat, în care însă predomină foioasele iar rășinoasele, în special moliftul, sunt mai sporadice, dar de dimensiuni frumoase și în forme perfecte, a fost un exemplu mai mult de folosirea la maximum a forțelor producătoare. Concluzia profesorului Leibundgut: silvicultura este domeniul în care prin excelență trebuie să ne eliberăm de orice șablon și de soluțiile numite clasice.

● Programul facultății de silvicultură dela Politehnica din Zürich.

În semestrul de iarnă 1946/47 programul studenților forestieri ai Politehnicii elvețiene sunt încadrați astfel: anul I, 27 ore de curs și 10 ore de seminarii, săptămânal; anul II, 24 ore de curs și 14 ore seminarii; anul III, 22 ore de curs și 24 ore de seminarii și excursii; anul IV, 7 ore de curs și 6 ore de seminarii și excursii. În ceea ce privește obiectele, acestea sunt repartizate după cum urmează: anul I, calcul diferențial și integral, chimie anorganică, botanică generală, botanică specială, zoologie, teoria eredității, geologia generală, introducere în pietrografie, meteorologie și climatologie, introducere în silvicultură (la anul I), entomologie, laborator de zoologie și entomologie (separat); în anul II, fizica experimentală, ecologie forestieră, legislație forestieră, bacteriologie pentru silvicultori, desen topografic, mecanica, fitopatologie, sociologia plantelor (forestiere), economia națională, principii de economie politică, istoria pădurilor, protecția naturii și a patriei; anul III, amenajament, exploatarea pădurilor și valorificarea lemnului, teoria arborilor și regime și tratamente, drumuri și construcții, poduri, canale, corecția torenților, drept, introducerea în teoria finanțelor și sistemul financiar elvețian, economia alpină, mașini (îmbunătățiri funciare și economie forestieră), anul IV, economia forestieră, estimație, teme speciale de silvicultură, vânătoare și legislație cinegetică.

● UNIUNEA FORESTIERĂ NORDICĂ

La Copenhaga, s'a ținut la sfârșitul lui Mai 1946 o conferință, între reprezentanții economiei forestiere din Danemarca, Norvegia, Suedia și Finlanda, care a condus la crearea unei asociații denumită Uniunea Forestieră Nordică. Participanții reprezentau: administrațiile forestiere ale statelor respective, asociațiile proprietarilor de păduri, societățile forestiere, școlile și institutele de cercetări forestiere.

Scopul Uniunii este: schimbul cunoștințelor celor mai recente în toate domeniile interesând pădurea și ameliorarea relațiilor între cele patru țări printr'o cunoaștere cât mai aprofundată a condițiilor forestiere respective. Pentru realizarea acestor obiective s'a prevăzut organizarea unei cooperări sistematice între instituții și asociații forestiere și schimbul de literatură de specialitate, comunicări reciproce de informații la revistele forestiere, organizarea periodică de reuniuni și excursiuni (și în vederea strângerii relațiilor amicale personale), punerea la dispoziția forestierilor de posibilități de studii

Comitetul de direcție este constituit din patru membri, câte unul de fiecare țară; reprezentantul Danemarcei (A. Howard Gron) a fost ales director al comitetului și președinte al Uniunii. Uniunea și-a constituit și un secretariat general la Copenhaga (adresa: Dansk Skovforening, Vester Volgade 86, Kobenhavn V), care este la dispoziția persoanelor care ar dori să intre în contact mai strâns cu cercurile forestiere din țările nordice, furnizând toate informațiile ce li s'ar cere. În fiecare țară membră a Uniunii există câte un secretariat național.

● ANGLIA. Refacerea și extensiunea pădurilor.

În opera de reconstrucție postbelică, Marea Britanie și-a înscris în program refacerea pădurilor și extensiunea suprafeței destinată culturii forestiere ca o problemă majoră a interesului național. Această atitudine a fost bazată pe constatarea că rezervele mondiale de lemn sunt în scădere și pe convingerea că Anglia nu mai trebuie să fie nepregătită în domeniul lemnului, materie primă de importanță vitală. În cronicile anterioare au fost date detalii asupra amploarei acestor lucrări. Continuăm a împărtăși din aceste detalii pentru a întregi imaginea efortului depus de Comisiunea Forestieră în această direcție.

Imperativul economiei naționale „Nouă păduri pentru Marea Britanie” este sintetizat în formula: „tae un arbore, dar plantează trei”, idee care, în fond, se mai găsește și în proverbele altor națiuni. Ceea ce este de reținut din toată frământarea aceasta este faptul că Englezii s'au pus pe treabă. Nu vor putea face Anglia independentă în materie de lemn, nu ținesc la o autarhie, dar vor să obțină în orice caz o ameliorare a condițiilor de până acum. În cifre această situație se exprimă astfel: actualmente numai 5,5% din suprafața țării este acoperită de păduri; în cincizeci de ani, adică până în Anul domnului 2000, vor să aibă 5 milioane de acri (2,5 milioane ha), adică să ridice procentul păduros la 9% din suprafața țării (56 milioane acri). Pentru aceasta trebuiesc specialiști, mână de lucru și pueți. În școlile forestiere se pregătesc conducătorii, la cursuri speciale se instruesc lucrătorii și în numeroase pepiniere se produc pueții necesari. Efortul nu a început însă numai după încetarea războiului, ci mai înainte și ceea ce este remarcabil cu deosebire în cursul ostilităților chiar. În primul rând au fost constituite echipe de lucru din elementele neincadrate în organizațiile militare: fetele și, în timpul vacanțelor, elevii de școală. Fetele, din toate clasele sociale, echipate cu jerseu ornate cu semnul distinctiv 2 topoare încrucișate și pe cap cu bonete verzi se ocupau cu toate operațiile de exploatare: tăiau arborii, îi măsurau, fasonau materialul rezultat în special pentru parii de mină indispensabili în extragerea cărbunilor, curățau coaja, etc. Ele lucrau dela 7 dimineața până la 6 după masă, pentru un salariu de 6 shillingi pe zi. Tot elementul feminin e folosit cu precădere în pepiniere. Elevii de școală, în vârstă de 15 ani erau deasemeni utilizați 8 ore pe zi, plătiți cu 6 pence pe oră. Actualmente există un număr de 5000 de lucrători permanenți, dar numărul lor merge crescând. Foștii soldați sunt plasați la diverse lucrări. Ei primesc o instrucție de un an, cu perspectiva de a avea o ocupație în aer liber, un salariu rezonabil, asigurat și fără teamă de șomaj. Cu atât mai mult cu cât lucrul este de așa natură organizat încât să se combine o acti-

vită fermieră cu ocupațiile pădurărești. Prin urmare, reținem și acest aspect social, ca unul din cele mai importante sub care se prezintă activitatea intensă a silvicultorilor englezi. Este clar însă, că nici aspectul științific și nici cel organizatoric nu sunt mai prejos. Intre altele, se pot cita lucrările de microbiologia solului, în care excelează o savantă, Dr. M. C. Rayner; D-sa a dus cercetările atât de departe, spun Englezii, încât a făcut ca Anglia să fie în fruntea statelor în acest domeniu de cunoștințe necesare cu deosebire în pepiniere. În ceea ce privește organizarea lucrului, repetăm că, încă în Iunie 1943, Comisiunea Forestieră a întocmit un program de împăduriri pe 50 de ani, în care timp 5.000.000 acres, urmează să fie plantate, în ideea că producția pădurilor astfel create va acoperi o treime din necesitățile anuale în lemn. Acest program a fost modificat prin legea din 1945, care în esență a condus la o descentralizare, constituindu-se comitete separate pentru Scoția, Anglia și Wales. În legătură cu efortul financiar în această activitate menționăm că pentru realizarea obiectivelor în primii 5 ani s'a afectat un fond de 20 milioane lire (de două ori mai mult decât s'a cheltuit în timpul dintre cele două războaie mondiale), destinat lucrărilor de plantații, achiziționării de noi terenuri și construirii de locuințe pentru lucrători; iar în pepiniere se dispunea de circa 300 milioane pueți (se plantează circa 4000 pueți la ha), material fără de care programul nu poate fi realizat conform prevederilor.

În concluzie: problema nr. 1 a economiei forestiere engleze este în curs de rezolvare, execuția pe teren a lucrărilor mergând mână în mână cu cercetarea științifică, cu organizarea muncii și pregătirea opiniei publice. Este o acivitate de la care în mod cert avem de învățat.

T. Bălănică

CINEGETICĂ

● Stăvilirea prăpădului.

Din toate părțile țării, ne vin vești despre scăderea catastrofală a numărului de iepuri. Nu ne-au mai rămas decât cca 25% din efectivul dela începutul sezonului de vânătoare 1945/46. Cauze sunt multe. Dacă pentru combaterea epidemiilor care s'au ivit în partea de West a Țării, nu avem la îndemână nici un mijloc eficace; dacă în fața secetei care a bântuit în cea mai mare parte a teritoriului național și care a imputinat atât hrana cât și adăpostul, rămânem neputincioși, — apoi avem posibilitatea să reducem efectele, celei de a treia dintre cauzele de căpetenie: braconajul și vânătoarea nerațională, pustiitoare. Știm că în multe părți ale țării, pădurarii și paznicii n'au arme, în vreme ce răufăcătorii posedă arme automate. În multe părți, dar nu peste tot. Deosebit de aceasta, pădurarii și paznicii au în sprijinul lor legea. Orice braconier descoperit de organul de pază riscă să ajungă în fața judecății pentru călcarea legii vânatului și, poate, și în fața Curții Marțiale, dacă poartă arma ilegal. Simpla prezență pe teren a organelor de pază, chiar neînarmate, contribuie la reducerea considerabilă a pagubelor pe care le cauzează braconajul. căci una este a brancon oriunde și oricând, fără nici o teamă, și alta este a te ști pândit de ochii vigilenți ai pădurarului chiar neînarmat. Pagube se

fac și în acest din urmă caz, dar ele sunt mult mai mici. Când scriem aceste rânduri, ne gândim la cazuri concrete: în situații identice, în unele locuri, braconajul a putut fi redus la 20% din ce a fost, prin vrednicia oamenilor localnici, în vreme ce în alte părți dezastrul continuă, deoarece localnicii se mărginesc să dea alarma, fără a lua nici o măsură eficace. Ne-am referit la iepuri, dar paguba este tot așa de mare și la cervidee, — atât de vulnerabile la proiectilul de armă ghintuită, arme pe care le posedă locuitorii în număr mai mare, adunate în urma operațiilor militare.

Făcând aceste constatări, ne gândim la serviciul mare pe care-l pot și trebuie să-l aducă Țării organele silvice, contribuind la salvarea puținului vânat care ne-a mai rămas. Cu ocaziunea concentrării la Ocol pentru raport, a personalului de teren, să i-se atragă atențiunea și asupra datoriei ce are să prezinte rezultatul activității sale; la fiecare deplasare pe teren a șefului de ocol, o parte din timp, fie ea cât de mică, trebuie întrebuințată pentru a face constatări asupra situației vânatului și pentru a îndruma personalul; în fine, arendașii trebuie constrânși să nu mai stea cu mâinile încrucișate.

În curând, se împlinesc doi ani de când teritoriul Țării a încetat de a fi câmp de luptă, și totuși curba pagubelor în vânat are un mers ascendent. Autoritățile silvice au luat măsuri din timp. Prezentul apel nu este decât o reamintire a datoriei pe care o are fiecare dintre noi. Se știe cu câtă dârzenie apără silvicultorul ființa pădurii, și câtă grijă depune pentru a face din tânărul puiet un arbore de viitor. Nu se poate ca sufletul său să nu fie tot așa de sensibil și față de sălbăticiunile pădurii. La încheerea unui an și la începerea anului nou, fiecare din cei ce vor ceti aceste rânduri să-și facă un examen de conștiință, punându-și întrebarea cu ce a contribuit, în decurs de un an, la salvarea vânatului. Răspunsul va fi un îndemn asupra a ceea ce trebuie să facă în viitor.

● Regimul pescuitului sportiv în Lacul Roșu.

Revista „Carpații”, căreia nu-i scapă nesemnălată nici o întâmplare din viața cinegetico-piscicolă, — în numărul de pe Sept. a. c., schițează un program de ameliorare, din punct de vedere piscicol, a Lacului Roșu. Pornind dela constatarea că, din cauza materialelor transportate în timpul ploilor, de pâraele cu caracter torențial care alimentează lacul, acesta este amenințat cu nămolirea completă, în cursul timpului, dacă nu se vor lua măsuri pentru reținerea materialelor înainte ca ele să ajungă în lac — și dela o altă constatare, că regimul de ocupație maghiară de patru ani n'a continuat lucrările de ocrotirea peștelui. Începute înainte de 1940 de autoritățile românești — rezumă programul de ameliorare, întocmit de Dir. Ec. Vân., astfel: se arendează, pe termen de 20 ani Lacul Roșu, unei Societăți de 15 pescari sportivi, majoritatea din localitate (Gheorghieni), care va conduce lucrările de ameliorare, sub îndrumarea Dir. Ec. Vân. Mijloacele financiare necesare pentru acest scop vor fi colectate, în cea mai mare parte, prin așezarea unei suprataxe asupra tuturor permiselor de pescuit din cuprinsul Țării. În schimb, fiecare posesor de permis de pescuit va avea dreptul să pescuiască în Lacul Roșu, plătind o taxă.

Suntem în totul de acord asupra necesității de a se salva Lacul Roșu și ne permitem a adăuga că tehnica ne pune la dispoziție mijloace sigure de

a reține materialul de transport (pietriș, nisip, nămol), pe albia pârâului, înainte de a ajunge în lac. Inginerii silvici sunt specialiști în corectarea pâraelor cu caracter torențial. Barajele succesive, însă, nu vor putea avea decât înălțime de cel mult un metru, pentru a nu opri urcarea păstrăvilor în timpul depunerii icrelor, iar dacă vor fi mai înalte, ele vor trebui prevăzute cu trecători („scări“). Nu suntem însă de acord asupra modului de organizare și de finanțare. Nu ni se pare echitabil a da în arendă lacul unei Societăți de 15 membri, și încă pe o durată de 20 ani, și apoi a pune pescarii din toată țara să contribuie la cheltuieli. Teoretic, fiecare pescar de păstrăvi, va putea pescui în Lacul Roșu; practic, însă, undițarul din Gorj sau din Maramureș nu-și va putea permite luxul unei deplasări la o distanță așa de mare. Dar, neîncrederea noastră se întemeiază și pe o experiență făcută tot de Dir. Ec. Vân., cu o altă înțebare având drept scop tot ameliorarea piscicolă a unei ape de salmonezi, căreia i-s'a dat în arendă apa pe o durată lungă, și, pe deasupra, a fost și subvenționată de Stat, — fără însă a da rezultate așteptate. Apoi, nu trebuie să se meargă prea departe cu așa zisele contribuțiuni „benevole“. Socoțim că pescarii sportivi ar prefera administrarea în regie a Lacului Roșu și a pâraelor în legătură cu el, de către Dir. Ec. Vân., iar pescuitul să se practice pe bază de autorizațiuni, în schimbul unei taxe. Contribuția ar fi, deci, proporțională cu măsura în care fiecare pescar beneficiază de apa respectivă. Să plătească, în primul rând, cel care trage foloase. Diferența între cheltuieli și încasări va putea fi suportată de Dir. Ec. Vânătorului.

● Personalul de paza vânătorului și lipsa unor broșuri cu textul legii de vânătoare.

Una din cauzele pentru care aparatul de paza vânătorului nu dă randamentul așteptat o constituie lipsa unor cărțițele, care să cuprindă textul legilor vânătoarei, pescuitului în apele de munte și, poate, extrase din legea asupra portului și vânzării armelor. Pe vremuri, Dir. Ec. Vân. avea asemenea broșuri și le distribuia gratuit, înțeleaptă măsură. Azi, nu mai are. Personalul de pază nu-și cunoaște drepturile, nu știe cum să procedeze. Oricât de scump ar fi tiparul, lipsa trebuie împlinită. Iată o bună întrebuințare a fondurilor încasate de Dir. Ec. Vân. și de U. G. V. R. dela vânătorime.

● Indrumarea Societăților de vânătoare din mediul rural.

Scăderea îngrijorătoare a numărului de iepuri, constatată în acest an, este cauzată de vânătoarea excesivă, secătuitoare. Vânători, cu permis în regulă, parcurg de nenumărate ori aceeași suprafață de teren, împușcă sau rănesc tot ce li-se ridică în față și astfel efectivul de reproducție scade mult sub minimum-ul necesar. Mai frecvente sunt aceste cazuri la Societățile de vânătoare din mediul rural, ai căror membri, pe deoparte, au timp suficient să vâneze, iarna, după ridicarea recoltei, iar pe de altă parte nu au suficiente cunoștințe de ocrotirea și îngrijirea vânătorului: După cum am mai avut ocaziunea să remarc, în cadrul acestei cronici, în rândurile vânătorilor-țărani se găsesc foarte multe elemente, cărora dacă li-se deschid ochii asupra greșelilor pe care le fac, se îndreaptă și devin vânători corecți. Aluatul este excelent,

dar trebuie modelat. De aceea, este de datoria tuturor vânătorilor instruiți, care activează în mediul rural și îndeosebi a inginerilor silvici, să intre în Societățile de vânătoare țărănești și, în măsura posibilității, să ia parte la conducerea lor. Vor putea schimba multe din obiceiurile rele. Dacă nu vor face mai mult decât să convingă a se respecta pătrimea de refugiu și a nu se face vânătoare cu bățiași decât o singură dată pe un teren, anual, tot au realizat mult.

● Revistele de vânătoare și educația cinegetică.

În țările cu veche și temeinică educație vânătoarească, tinerii vânători își însușesc cunoștințele cinegetice din contactul cu cei bătrâni. Așa se menține nivelul ridicat al pregătirii vânătoarești. Manualele de vânătoare nu lipsesc în acele țări și permit completarea cunoștințelor dobândite pe cale practică. La noi, numărul vânătorilor instruiți este relativ mic în comparație cu ceilalți, iar manuale de vânătoare, care să îmbrățișeze toate sectoarele economiei cinegetice, aproape nu avem. În această situație, educația tinerilor vânători este completată prin revistele de vânătoare. Revista „Carpații“, îndeosebi, prin felul cum știe să compună fiecare număr, alegând din fiecare domeniu câte ceva: politică vânătoarească — în articolele de fond, știință în legătură cu ocrotirea și cunoașterea vieții animalelor sălbatice, povestiri atrăgătoare, din care, pe deasupra, poți scoate și învățăminte, discuții, recenzii, etc. — satisface exigențele oricărui cititor. Cine urmărește materialul din cei patru spre zece ani de apariție (1933—1946) constată că aproape nu există problemă care să nu fi fost tratată aici, cel puțin odată. Cunoșc numeroase persoane, care deși nu practică vânătoarea, sunt cititori statornici ai „Carpaților“ și așteaptă cu nerăbdare sosirea fiecărui număr. În trecut amintesc că nu știu dacă acești cititori, care nu trag cu pușca, nu merită mai de grabă titlul de vânători decât cei care țin pușca în mână, dar le lipsesc cele mai elementare cunoștințe de vânătoare corectă. A doua revistă de specialitate dela noi, „Revista Vânătorilor“, caută să lucreze și ea în același spirit. Probabil, lipsa de continuitate la redacția ei, a făcut să nu aibă suficienți colaboratori, iar materialul publicat să nu fie totdeauna destul de selecționat. Sperăm, însă, că este o criză trecătoare. Oricum ar fi, revistele de vânătoare joacă un mare rol în ridicarea nivelului pregătirii vânătorilor noștri. Prin rolul pe care-l joacă și mai ales ar trebui să-l joace inginerii silvici, ei nu se pot lipsi de o revistă de vânătoare, care-i ține la curent cu tot ceea ce se petrece în viața vânătoarească. Nici costul abonamentului 12.000—20.000 lei anual — și nici lipsa de timp nu pot constitui piedeci pentru un inginer silvic dornic de a-și îmbogăți cunoștințele.

● „Capra neagră a României“ este titlul unei conferințe pe care a ținut-o la Brașov, la 22 Mai 1946, D-l inginer inspector general silvic Otto Wittling, cu ocaziunea adunării generale din acest an a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre din România. Pentru materialul interesant pe care-l conține și, la dorința exprimată de unii auditori, această conferință a fost publicată în întregime de ambele noastre reviste de vânătoare. Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra acestei conferințe.

Vasile Cotta

● **Excursia absolvenților Facultății de Silvicultură, pe Valea Teleajenului și Telejenelului, 24—27 Iunie 1946.**

Reinodând firul tradiției, cu toate enormele greutateți ce se pun în cale, absolvenții Facultății de Silvicultură au făcut o excursie de studii pe Valea Teleajenului și Telejenelului. Deși de proporții reduse, totuși, prin varietatea și cantitatea cunoștințelor primite, excursia n'a lăsat nimic de dorit. Astfel, printr'o fericită alegere a regiunii, studenții și-au putut întregi cunoștințele aproape în toate domeniile: exploatarea, instalații de transport, regenerări, aplicarea amenajamentului, tratamente, etc.

Din punct de vedere vânătoresc și piscicol, excursia n'a fost mai puțin interesantă. Astfel, în domeniul realizărilor, au văzut păstrăvăria Soc. „Drajna“ dela Valea Stăni. S'au vizitat instalațiile de captare și conducere a apei din albia Telejenelului și dintr'un isvor, apoi clocitoria cu incubatoarele, trocile de crescut puietii și bazinele de creștere pentru păstrăvul indigen și american.

Pe Valea Teleajenului, la Cheia, s'a vizitat o păstrăvărie a CAPS-ului, în curs de amenajare. Cu puțină muncă și supraveghere se pot realiza venituri apreciable atât din punct de vedere material propriu, cât și de interes general și de propagandă.

Ca posibilități, studenții au observat condițiile staționale din Valea Teleajenului și Telejenelului atât din punct de vedere vânătoresc cât și piscicol. Bazinul Văii Teleajenului, mai ales, constituie pentru vânatul mare un habitat excelent, fiind apt pentru aproape toate speciile: căpriori, mistreți, cerbi, urși, râși, cocoși de munte și chiar pentru capre negre pe munții din jur. Dealtfel, în ultima adunare a Federației Protectorilor și Vânătorilor de capre negre, finută anul acesta, s'a hotărât să se reintroducă capra neagră în masivul Zăganul și astfel, să constituie iarăși alături de floarea reginei, podoaba acestor munți, după cum păstrăvul din pâraele care iau naștere din ele le completează farmecul și atracția.

Din punct de vedere piscicol, fondurile Teleajenului și Teleajenul ar putea deveni foarte apreciate, mai ales ultimul, care are și condiții naturale mai favorabile, cu o faună acvatică mai bogată. Se cere însă pază mai severă și repopularea cu puietii pe care-i va produce clocitoria CAPS-ului dela Cheia.

Plecând la ocoale, pe întreg cuprinsul țării, viitorii ingineri vor duce cu ei dorința de realizări și în materie vânătorescă și piscicolă, care să-i consacre ca elemente de frunte în conducerea destinelor vânătoarei românești, la care au dreptul să aspire și în urma pregătirii lor teoretice superioare în această materie.

Liubimirescu Ambrosie

● **Parcul de vânătoare dela Balc-Bihor, azi *).**

Parcul de vânătoare din comuna Balc, jud. Bihor, situat pe linia ferată Oradea—Șimleul Silvanici, la cca. 80 km. de Oradea, aparține, de prin 1918, D-lui J. M. Pincas, care l-a cumpărat dela contele maghiar Karoly.

Înainte de 1940, parcul (pădure formată din șleau de deal) era populat cu

*) După datele culese la fața locului și din informațiile primite, în special dela D-l Sztantner Iuliu, administratorul domeniului.

aproape 1000 de bucăți de vânat mare, repartizat în proporție aproape egală între cele 4 specii principale, care constituiau preocupările proprietarilor: cerb, cerb lopătar, căprior și muflon. A cincia specie ar fi mistrețul, care însă, aflându-se destul de răspândit în libertate, în regiune, nu se afla pe același plan de preocupări cu cele patru specii de mai sus. Pentru cele 2500 jugăre cât cuprinde terenul, numărul de mai sus nu era exagerat, având în vedere gospodăria bine organizată a parcului. Trofeele onorate cu medalii mari în țară și în străinătate dovedesc acest lucru.

Ce a rămas, azi, din tot parcul? Practic vorbind, aproape nimic. O parte din populația din jur, profitând de trecerea frontului prin regiune și de situația specială creată de războiu, în iarna 1944—45, a recurs — de multe ori și din necesitate — la acte care nu s'ar fi putut întâmpla în timpuri normale, de pace. A desprețui parcul, a brăcut pădurea și a înfrunșat mare parte din vânat, iar ceea ce a mai rămas viu s'a împrăștiat în pădurile din Sălaj și N. E.-stul Bihorului.

La această operă distructivă, populația a fost favorizată de faptul că a putut să-și achiziționeze, în timpul trecerii frontului prin regiune, un mare număr de arme multe din ele automate.

Răul cel mai mare constă în faptul că am pierdut singurii mufloni pe care îi aveam în România. Cerbii lopătari de aci erau de calitate mai bună decât cei din parcul Șarlota.

Proprietarul intenționează a reface parcul, imediat ce împrejurările îi vor permite. Ar fi un mare bine, dacă resturile vânatului fugărit, ar fi adunate în parcul ce se va reface.

Florin Gherdan

student la Facultatea de Silvicultură
din București

LEGISLATIVĂ

● Legi și decizii de interes forestier

În continuarea evidenței publicată în numărul precedent al Revistei Pădurilor, dăm mai jos legile și deciziile de interes forestier, apărute în intervalul 1 Iulie—31 Decembrie 1946.

64) Decizia Nr. 1175/946 a M. A. D. autorizând publicarea actului constitutiv și a statutelor Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 150/2.VII. (1946).

65) Legea Nr. 518/946 pentru *amnistierea unor delicta săvârșite în pădurile Fondului Bisericesc Ortodox din Bucovina* (M. Of. Nr. 153/5.VII.1946).

66) Decizia Nr. 1175/946 a M. A. D., înscrată cu comisiuni în M. Of. Nr. 150/946, cuprinzând statutele Soc. *Sovromlemn* (M. Of. Nr. 154/6.VII.1946).

67) Decizia Nr. 1249/946 a M. A. D. privitoare la *pașunatul vitelor în pădurile prevăzute la art. 1, al. a, b, c, d, al Codului Silvic* (M. Of. Nr. 161/15.VII.1946).

68) Decizia Nr. 1168/946 a M. A. D. referitoare la constituirea unui „*Fond combatere braconaj și susținere cheltuieli de administrație a Inspectoratului de Vânătoare Județean*“ (M. Of. Nr. 161/15.VII.1946).

69) Legea Nr. 570/946 pentru unele măsuri referitoare la *drepturile moștenitor* (M. Of. Nr. 163/17.VII.1946).

70) Legea Nr. 586/946 privitoare la executarea hotărârilor de expropriere și improprietărire, prin care s'au atribuit păduri unor comune din jud. Hunedoara (M. Of. Nr. 166/20.VII.1946).

71) Decizia Nr. 1303/946 a M. A. D. pentru înființarea a două școli de brigadieri și a unei școale de pădurari (M. Of. Nr. 168/23.VII.1946).

72) Legea Nr. 594/946 pentru transformarea în catedră a conferinței de Politică, Economie și Administrație Forestieră dela Facultatea de Silvicultură (M. Of. Nr. 169/24.VII.1946).

73) Decizia Nr. 1302/946 a M. A. D. referitoare la întrebuițarea elevilor practicenți repartizați la diferitele unități silvice (M. Of. Nr. 170/25.VII.1946).

74) Decizia Nr. 1420/946 a M. A. D. privitoare la recoltarea și conservarea frunzarelor, cuprinzând și instrucțiunile Direcției Silvice (M. Of. Nr. 178/3.VIII.1946).

75) Decizia Nr. 1421/946 a M. A. D. cuprinzând dispozițiuni pentru reimpădurirea suprafețelor păduroase exploatate. Completează decizia Nr. 9105/942 a M. A. D. (M. Of. Nr. 179/5.VIII.1946).

76) Decizia Nr. 5771/946 a Min. Interne cuprinzând Schema de organizare a Oficiului Pentru Reconstrucția Moldovei. Oficiul cuprinde și un serviciu forestier, căruia i se indică atribuțiile (M. Of. Nr. 182/8.VIII.1946).

77) Legea Nr. 626/946 pentru reglementarea situației personalului preluat de Soc. Sovromlemn (M. Of. Nr. 184/10.VIII.1946).

78) Legea Nr. 639/946 privitoare la încheierea și executarea contractelor de vânzare sau schimb de păduri pentru completarea de izlazuri comunale, cum și la regimul ce se aplică materialului lemnos disponibil rezultat din tăiere (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

79) Legea Nr. 640/946 pentru interpretarea art. IV alin. 1 și 2 din legea Nr. 483 din 1945, cum și pentru completarea aceluiași text (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

80) Decizia Nr. 1460/946 a M. A. D. privitoare la stabilirea hotarului dintre pădurea care rămâne proprietarului și moșia expropriată dela acesta (M. Of. Nr. 185/12.VIII.1946).

81) Decizia Nr. 8437/946 a M. A. D. prin care unele bunuri forestiere trecute la Oficiul Național al Colonizărilor, prin legea Nr. 188 din 24.III.1945, se trec în proprietatea C. A. P. S.-ului (M. Of. Nr. 186/13.VIII.1946).

82) Decizia Nr. 1495/946 a M. A. D. prin care se stabilesc norme pentru Cancellaria Eforiei Mănăstirilor Inzestrate de a lucra direct cu ocoalele silvice ale C. A. P. S.-ului (M. Of. Nr. 189/16.VIII.1946).

83) Decizia Nr. 259764/946 a Ministerului de Finanțe, care diminuează coeficientul de rentabilitate la comerțul de cherestea și lemn de construcție și-l majorază la fierăstraele țărănești și mecanice care taie lemnul clienților (M. Of. Nr. 194/22.VIII.1946).

84) Legea Nr. 669/946 pentru completarea art. IV din legea Nr. 320 din 1 Mai 1946, referitoare la constituirea Soc. Sovromlemn (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

85) Decizia Nr. 1547/946 a M. A. D. referitoare la recoltarea frunzarelor din pădurile aparținând tuturor categoriilor de proprietari, în condițiile prevăzute de decizia Nr. 1420, publicată în M. Of. Nr. 178/3.VIII.1946 (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

86) Decizia Nr. 1548/946 a M. A. D. privitoare la *pășunatul vitelor* în pădurile aparținând tuturor categoriilor de proprietari, în condițiunile prevăzute de decizia Nr. 1249/946 publicată în M. Of. Nr. 161/15.VII.1946 (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

87) Decizia Nr. 1542/946 a M. A. D. prin care se stabilește că *epoca exploatărilor*, pentru anul 1946—47, începe la 1 Sept. 1946 și se termină la 31 August 1947. Celelalte dispozițiuni ale deciziilor Nr. 886/946 și Nr. 896/946 rămân în vigoare (M. Of. Nr. 196/26.VIII.1946).

88) Decizia Nr. 3393/946 a S. S. Apr. referitoare la *colectarea produselor oleaginoase* de către Oficiul Fabricelor de Uleiuri Vegetale. Instituie unele obligațiuni pentru proprietarii și exploatații de păduri, în ceea ce privește colectarea jirului și a semințelor de conifere (M. Of. Nr. 199/29.VIII.1946).

89) Decizia Nr. 1578/946 a M. A. D. privitoare la *angajarea pădurarilor* (M. Of. Nr. 201/31.VIII.1946).

90) Legea Nr. 716/946 pentru ratificarea și punerea în executare a J. C. M. Nr. 3285, publicat în M. Of. Nr. 259 din 9.XI.1937, prin care s'a aprobat *vânzarea* către mai multe comune lipsite de pășune a diferite *suprafețe de păduri*, cu preț de expropriere, precum și unele schimburi (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

91) Legea Nr. 717/946 pentru modificarea și completarea legii pentru *apărarea și încurajarea culturii nucului*, publicată în M. Of. Nr. 144 din 26 Iunie 1937 (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

92) Legea Nr. 718/946 pentru extinderea aplicării dispozițiunilor D. L. Nr. 3283 din 4 Octombrie 1938, privitor la modificarea și completarea art. V și X din actuala lege a pădurilor de protecție și asupra pădurilor prevăzute de *legea pentru pădurile necesare apărării naționale* din 13 Aprilie 1935 (M. Of. Nr. 207/7.IX.1946).

93) Decizia Nr. 3172/946 a M. A. D. prin care moșia Jegălia, aflată în folosința I. C. E. F.-ului, se constituie în „*Stațiunea de experimentare forestieră de gradul II „Bărăganul”*” (M. Of. Nr. 209/10.IX.1946).

94) Legea Nr. 746/946 pentru *Statutul Funcționarilor Publici* (M. Of. Nr. 220 din 22.IX.1946).

95) Regulamentul pentru administrarea *Epitropiei Așezământului Bisericii „Maica Domnului Dudu” din Craiova*. Administrația centrală cuprinde și un serviciu silvic, căruia i se fixează atribuțiile (M. Of. Nr. 224/27.IX.1946).

96) Legea Nr. 756/946 pentru declararea de utilitate publică și de urgență a lucrărilor de *plantații contra înzăpezirilor* dealungul unor linii ferate. (M. Of. Nr. 226/30.IX.1946).

97) Decizia Nr. 1816/946 a M. A. D. prin care se instituie obligații pentru organele silvice ale Statului de a da tot concursul *Oficiului Fabricilor de Uleiuri Vegetale*, în vederea executării deciziei Nr. 3393/946, publicată în M. Of. Nr. 199/946 (M. Of. Nr. 226/30.IX.1946).

98) Legea Nr. 765/946 pentru retrocedarea unor bunuri expropriate către Persoana Juridică „*Bunurile Private din Ciuc*”, înființarea Regiei Publice Comerciale „*Bunurile Private din Ciuc*” și abrogarea legii Nr. 384/946 (Mon. Oficial Nr. 227 din 1.X.1946).

99) Decizia Nr. 3660/946 a M. A. D. pentru declararea pădurii Lațul lui Vințilă Vodă, ca *rezervațiune* pentru lucrările de cercetare ale I.C.E.F.-ului (M. Of. Nr. 237/12.X.1946).

100) Decizia Nr. 72.841/946 a Ministerului de Finanțe privitoare la *majorarea tarifului publicațiilor* pentru amenajamente de păduri (M. Of. Nr. 239/15.X.1946).

101) Decizia Nr. 1955/946 a M. A. D. cuprinzând norme în legătură cu *avansarea inginerilor silvici* (M. Of. Nr. 239/15.X.1946).

102) Decizia Nr. 1949/946 a M. A. D. autorizând *exploatarea* a încă unei *posibilități* din unele păduri de crâng, în afară de cele aprobate prin decizia Nr. 886/946 (M. Of. Nr. 239/15.X.1946).

103) Decizia Nr. 3880/946 a M. A. D. referitoare la organizarea *Direcției Administrației Centrale și a Bunurilor I. C. E. F.* (M. Of. Nr. 243/19.X.1946).

104) Legea Nr. 851/946 pentru autorizarea *defrișării* suprafeței de 57.55 ha din pădurea comunală Hăpria-Alba, în schimbul împăduririi unei suprafețe egale din izlazul comunal (M. Of. Nr. 245/22.X.1946).

105) Legea Nr. 863/946 pentru lichidarea bunurilor din patrimoniul *Oficiului Național al Colonizărilor*. Bunurile forestiere se vor trece în proprietatea comunelor pe al căror teritoriu se află (M. Of. Nr. 251/29.X.1946).

106) Legea Nr. 864/946, pentru abrogarea legii Nr. 508 din 4 Septembrie 1940, pentru administrarea patrimoniului *comunelor grânicerești din Jud. Năsăud* (M. Of. Nr. 252/30.X.1946).

107) Legea Nr. 868/946, pentru modificarea unor dispozițiuni din legea *asupra regimului așelor*. Aduce modificări și articolelor care se referă la transportul lemnelor libere și al plutelor. (M. Of. Nr. 252/30.X.1946).

108) Normele Ministerului Agriculturii și Domeniilor în legătură cu *colectarea ghindei* (M. Of. Nr. 253/31.X.1946).

109) Legea Nr. 904/946 pentru organizarea *Casei Pădurilor Statului* (M. Of. Nr. 265/14.XI.1946).

110) Legea Nr. 930/946 pentru *amnistierea unor infracțiuni la Codul Silvic*; cele dela art. 64 (M. Of. Nr. 271/22.XI.1946).

111) Decizia Nr. 9675/946 a M. A. D. cuprinzând instrucțiuni pentru administrarea și valorificarea în regie a *vânatului* în pădurile Statului (M. Of. Nr. 273 din 25.XI.1946).

112) Legea Nr. 999/946 pentru *amnistierea unor infracțiuni* printre care și cele prevăzute de art. 64 și 72 din Codul silvic (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

113) Legea Nr. 1000/946 pentru unele măsuri urgente privitoare la organizarea și funcționarea *colectivităților* reglementate de Codul silvic (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

114) Legea Nr. 1021/946 pentru abrogarea alin. a dela art. 3, de sub artic. unic al legii Nr. 480 din 19 Iunie 1945, privitoare la modificarea și completarea *legii pentru pădurile necesare apărării naționale*, publicate în M. Of. Nr. 136/19.VI.1945 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

115) Legea Nr. 1024/946 pentru completarea și modificarea unor dispozițiuni din legea Nr. 483/945 *privitor la tăierea și ridicarea materialului lemnos disponibil* din pădurile destinate să fie transformate în pășuni comunale, publicată în M. Of. Nr. 136/19.VI.1945 (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

116) Legea Nr. 1025/945 privitoare la *încadrarea pădurilor și brigadierilor* provizorii din cadrul de Stat (M. Of. Nr. 278 bis/30.XI.1946).

117) Decizia Comisariatului General al Prețurilor privitoare la *stabilirea prețurilor* traverselor de stejar, fag și ulm. Modifică art. 19—20 din decizia Nr. 966/946, publicată în M. Of. Nr. 65/18.III.1946 (M. Of. Nr. 279/2.XII.1946).

118) Decizia Nr. 267.904/946 a Ministerului de Finanțe pentru *diminuarea coeficientului de rentabilitate* pentru exploatatorii de pădure având și fabrici de cherestea, parchete, etc. (M. Of. Nr. 280/3.XII.1946).

119) Decizia M. A. D. stabilind funcțiunile care dau *dreptul funcționarilor* ce le exercită *de a locui într'un imobil al Statului* sau închiriat de Stat. În aplicarea art. 31 din Statutul Funcționarilor Publici (M. Of. Nr. 281/4.XII.1946).

120) Decizia Nr. 2280/946 a M. A. D. referitoare la *practicarea muguritului* în pădurile de salcie din regiunea de baltă (M. Of. Nr. 285/9.XII.1946).

121) Regulamentul Nr. 14/946 pentru aplicarea Statutului Funcționarilor Publici (M. Of. Nr. 290/14.XII.1946).

122) Decizia Nr. 4748/946 a M. A. D. potrivit căreia până la apariția legii de organizare a I. C. E. F.-ului, Institutul se va conduce în general după prevederile legii Nr. 904/946, pentru organizarea Casei Pădurilor Statului (M. Of. Nr. 294 din 19.XII.1946).

123) Decizia Nr. 269.156/946 a Ministerului de Finanțe pentru *diminuarea coeficientului de rentabilitate* la comerțul de furnir și placaje (M. Of. Nr. 295/20.XII.1946).

124) Decizia Nr. 2409/946 a M. A. D. conform căreia valorificarea *dreptului de vânătoare și de pescuit în apele de munte* de pe proprietățile inamice administrate de C.A.S.B.I. se va face de către M.A.D. (M. Of. Nr. 296/21.XII.1946).

125) Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 1543/946 referitor la stabilirea diurnelor de deplasare (M. Of. Nr. 298/28.XII.1946).

N. St. Dumitrescu

CĂRȚI

Dr. TR. HEROIU: Importanța pădurii în viața satelor.

Publicație ICEF, Seria IV-a, Nr. 5, București 1946, 29 pag.

Prof. Dr. ILIE C. DEMETRESCU: Pădurea din punct de vedere particular și obștesc.

Publicație ICEF, Seria IV-a, Nr. 10, București 1946, 19 pag.

Publicațiile de mai sus, apărute în seria de broșuri cu îndrumări silvice a Institutului de Cercetări Forestiere al României, cuprind textul unor conferințe ținute în vara anului 1944, în cadrul unui ciclu despre cunoașterea pădurii, organizat de ICEF, la Cercul Didactic al Asociației Învățătorilor din jud. Baia, refugiați în comuna Valea Popii, jud. Muscel.

Având în vedere că aceste expuneri se adresează unor cititori cu pregătire variată, dar în genere nespecialiști, ele îmbracă o formă ușoară de popularizare a câtorva adevăruri fundamentale din viața pădurii, în scopul ca printr-o cunoaștere mai temeinică a pădurilor și a rostului lor în cuprinsul de viață românească, să se ajungă la o prețuire corespunzătoare importanței lor, din partea marelui mase a populației.

Lucrarea D-lui Tr. Heroiu, pe linia unor preocupări mai vechi a d-sale, cuprinde următoarele capitole, a căror înșiruire dă o idee suficientă despre conținutul său:

1. Satul, unitate de viață a poporului român. 2. Participarea naturii la viața satului. 3. Sate cu păduri și fără păduri. 4. Pădurea, factor hotărâtor al așe-

zării gospodăriilor și vieții populației în regiunile împădurite. 5. Lipsa pădurii în regiunea de câmpie. 6. Pădurea necesară ca aerul și apa. 7. Nevoia instruirii populației dela sate. 8. Nevoia unui minimum de cunoștințe silvice. 9. Nevoia unui minimum de sensibilitate (duioșie) față de pădure. 10. Stăruințele Corpului Silvic pentru introducerea cunoștințelor despre pădure în învățământul primar și normal.

Trebuie menționat îndeosebi cap. 8 în care d-sa reușește să formuleze într-o adevărată „biblie silvică“ acel minimum de cunoștințe în materie de bună gospodărire a pădurilor, pe care fiecare cetățean trebuie să le posede.

În a doua broșură, D-l Prof. I. C. Demetrescu lămurește pe înțelesul celor mulți problema de căpetenie a Politicii Forestiere, conflictul dintre interesele particulare și cele publice în materie de păduri. D-sa pune față în față interesele particulare și cele obștești, care activează în câmpul economiei forestiere

De o parte, interesul particular, datorită ciclului de producție foarte îndelungat și procentului foarte redus cu care fructifică capitalurile în economia forestieră, nu găsește suficientă satisfacție pentru a urmări conservarea și ameliorarea pădurilor, mai ales în acele țări cu capitaluri puține, fără tradiție forestieră și în care dreptul de proprietate e supus la numeroase atingeri.

De cealaltă parte, interesul obștesc este determinat de imensele servicii aduse de pădure, care furnizează produse esențiale economiei naționale, fixează terenurile nestabile, regulează cursul

apelor, ameliorează climatul, compensează deficitele în anii de criză, condiționează regimul muncii și aduce servicii apărării naționale.

Fiind evident că interesele obștești sunt cu mult mai numeroase și mai însemnate decât cele particulare, intervenția Statului în acest conflict de interese devine legitimă și ea se concretizează prin constituirea mării proprietăți forestiere de Stat, a unei legislații forestiere de protecție și a unei administrații silvice de Stat, care măsuri tind

să oprească procesul de distrugere a pădurilor.

Acestor lucrări, isvorite din dorința de a clarifica pentru cât mai mulți importanța pădurii în viața poporului, trebuie să li se asigure o cât mai întinsă circulație, astfel încât să intre în mâinile tuturor slujitorilor culturii la sate, precum și în ale sătenilor și să nu lipsească deasemenea din nici o bibliotecă sătească, spre a-și ajunge în acest mod scopurile pentru care au fost date la iveală.

Nic. St. Dumitrescu

MANUSCRISE

M. PANĂ-ANGHELIDE: Terenurile degradate și lucrările de ameliorarea lor în județul Muscel.

Manuscris de 56 pagini + 17 fotografii + 3 hărți + tablouri, diagrame și figuri în text. Lucrare de subinspector 1941.

Biblioteca ICEF, Inv. Nr. 5049.

Județul Muscel, cu o întindere totală de 351.000 ha, are numai 5.559 ha terenuri degradate inventariate, care procentual reprezintă numai 1,58% din total. Raportate numai la terenurile cele mai intens folosite, degradatele reprezintă un procent de 5,11%. Ca întindere ar putea să pară pentru unii de mică importanță. Faptul însă că sunt împrăștiate în toată regiunea dealurilor și în imediata vecinătate a satelor și căilor de comunicație, constituie un grav și permanent pericol. Există azi în județ 77 perimetre constituite, cuprinzând 426 ravene. Imprăștierea în toată regiunea dealurilor se datorește existenței formațiunilor geologice care se pretează la degradare. Iar faptul că ele sunt în vecinătatea satelor, dovedește influența nefastă a omului în distrugerea terenului. Pășunatul excesiv al vitelor a dus aici. Din punctul de vedere al proprietății, degradatele se găsesc în marea lor

majoritate în proprietățile țărănești dela 1864, apoi în cele moșnenești de mică întindere și pe islazurile comunale constituite prin reforma agrară din 1920.

Ca organisme torențiale, există în special ravenele, care nu sunt prea lungi, nu au pantă mare decât în bazinele de recepție, acestea reducându-se în cea mai mare parte a cazurilor la existența unor maluri abrupte (râpe) în coasta dealului, producătoare permanente de materiale de transport. În unele cazuri, fenomenul torențial este agravat și complicat de existența alunecărilor și surpărilor, cari angajează uneori întinderi de mai bine de 100 ha.

Muscelul este județul în care s'a executat o serie de lucrări de ameliorare, care au premers legea din 1930 pentru ameliorarea terenurilor degradate. În unele din lucrările constituite încă din 1929, fenomenul de eroziune este astăzi complet suprimat. Lucrările acestea fac dovada că metodele și mijloacele întrebuintate de inginerii silvici duc sigur și repede la stingerea fenomenului torențial.

Autorul lucrării de față, care a fost mulți ani șeful Serviciului Silvic Județean Muscel, lucrând în acest domeniu, trece în revistă lucrările întreprinse și

învățămintele ce se pot trage până acum. Nu scapă din vedere să precizeze că lucrările de împădurire trebuie făcute concomitent cu cele de artă. Plantațiile s'au executat în special cu salcâm, care a găsit în județ formații de teren prielnice. În afară de salcâm s'a mai folosit aninul alb și negru, pinul silvestru și austriac, salcia, plopul, cățina albă și roșie.

Spre deosebire de alți colegi care s'au ocupat de problema terenurilor degradate în lucrările lor personale prezentate la examenul pentru obținerea gradului de subinspector silvic, d-l M. Anghelide se ocupă și de lucrările zise de artă, necesare pentru consolidarea terenului. Astfel trece în revistă: garnisajele, fascinajele, gârdulețele, pragurile, cleionajele, barajele de lemn, barajele din gabioane, din piatră uscată și din piatră cu mortar. Se arată în ce împrejurări pot fi utilizate, dând detalii asupra felului cum trebuie construite pentru a fi cât mai rezistente și a-și îndeplini cât mai bine rolul.

Nu scapă din vedere să arate rolul mare pe care-l are paza. Un teren bine păzit de pașunat și alte delictse se acoperă repede pe cale naturală cu vegetație erbacee și lemnoasă, în fruntea acesteia din urmă fiind mestecănul și drogul (*Cytisus*).

Autorul mai arată că lipsa de bani și de personal fac ca lucrările să se facă greu și nu destul de bine. Personalul Serviciului Silvic al unora din județe este prea aglomerat de alte lucrări. De aceea, oricâte ori s'au putut trimite pentru lucrările de combaterea eroziunii, echipe volante, acestea au lucrat cu spor și rezultate bune.

Lucrarea d-lui Anghelide este completată cu hărți, tablouri, diagrame, figuri și fotografii care o fac mai convingătoare și mai ușor de urmărit. Spre deosebire de altele, expunerea aceasta prezintă numai rezultatul constatărilor

pe care le face autorul din lucrările de teren executate în județ atât de D-sa cât și de alții.

At. Haralamb

FOȘTI, ION P.: Degradarea arboretelor și terenurilor dealungul malului stâng al Siretului inferior („Coasta Siretului“).

Manuscris, 64 pagini, 6 fig. în text și 19 fotografii în afară de text. Lucrare de subinspector 1945.

Biblioteca ICEF, Inv. Nr. 6479.

Râul Siret, în spațiul cuprins între gurile afluenților săi Bistrița (pe dreapta) și Bârladul (pe stânga), pe o distanță de 50 km, are o vale largă de 10—20 km în care, din cauza pantei mici, curge foarte serpuit, formând nenumărate bucle și brațe secundare. Pe stânga, Siretul este mărginit de platoul Moldovei, care-i domină valea cu înălțimi ce ajung până la 500 m. Râul curge uneori în imediata apropiere a acestui platou, alteori se depărtează de el cu cel mult 2—3 km.

În spre Siret, platoul se prezintă câteodată sub forma unui mal complet abrupt, însă de cele mai multe ori nu are abruptă decât buza de sus (dar și ea destul de înaltă) la poalele căreia se desfășoară un fel de taluz, cu pantă — după împrejurări — mai mare sau mai mică. Taluzul acesta a luat naștere din depozite de coastă rezultate din prăbușirea continuă a părții din buza platoului.

Această fâșie din platoul Moldovei cu privirea spre Siret, lungă și îngustă, abruptă sau mai puțin abruptă, este cunoscută sub numele de „Coasta Siretului“.

Geologic privit, platoul cuprinde la suprafață un strat de loess galben, care atinge uneori grosimi de 40 m. Sub el se găsește un strat de loess roșu (de 1—10 m grosime), care uneori separă banda de loess galben în două părți. Ambele straturi de loess sunt foarte

permeabile, având tendința de a se surpa în felii după planuri verticale, ceea ce face să dea malului din spre Siret aspectul de perete abrupt. Straturile de loess sunt separate în unele părți de intercalațiuni de marne cenușii nisipoase, iar în alte părți se sprijină direct pe pietrișuri aluvinare în straturi groase de 5—12 m. Când banda de pietrișuri este groasă, se pot deosebi două straturi: unul, sus, cu pietrișuri și nisip necimentate, altul, jos, cu conglomerate de pietrișuri. Între păturile de pietrișuri apare una de argilă, care uneori se găsește sub pătura de pietriș. Acest strat de argilă constituie nivelul apelor freatice și al izvoarelor ce iau naștere în Coasta Siretului.

„Coasta” este în parte acoperită cu vegetație forestieră și agricolă, în parte lipsită complet de orice fel de vegetație. Pădurile, de tipul șleaului de deal, se întind atât pe platou, cât și pe coastă. Constituite din gorun, pedunculat, fag, carpin, tei, ele ocupă aici circa 2000 ha. În detrimentul lor s'au constituit aici și terenuri de cultură și de pășuni, care ocupă circa 250 ha. Restul coastei — evaluat la aproximativ 800 ha — este teren lipsit de vegetație, supus surpărilor și eroziunii. Apele din precipitații au săpat în depozitele de coastă, nestabilizate și pășunate, numeroase ogașe și ravene, lungi de 100—1000 m, având apă numai când plouă sau se topește zăpada. Nu există astfel de organisme torențiale în porțiunea acoperită cu vegetație, care este solid stăpână pe teren.

În lucrarea de față, autorul și-a propus a se ocupa de starea pădurilor aflate pe „Coasta Siretului”, de terenurile desgolite complet de vegetație și numai în mod trecător de lunca Siretului.

În ceea ce privește pădurile, acestea, din punct de vedere al proprietății, se găsesc într-o stare foarte rea. Pulverizarea este într'un stadiu foarte avansat. În anul 1944 existau 754 proprietari având suprafețe până la 10 ha, 7 pro-

prietari cu suprafețe până la 100 ha și 6 proprietari cu întinderi până la 500. Proprietăți mai mari de 500 ha la data amintită nu mai existau. Devenite în mare parte țărănești, aceste păduri sunt ținute să dea în același timp, lemne pentru foc și chiar pentru unele construcții rurale, araci de vie (10—15.000 bucăți anual la ha) și pe lângă acestea și pășune pentru vite, ceea ce face ca să se depășească cu dublu creșterile anuale. Această stare de lucruri face să se consume și din capitalul lemnos, fenomen ce se traduce prin micșorarea vârstei arboretelor, a consistenței lor pentru ca apoi să se ajungă la substituirea speciilor de valoare cu altele mai puțin valoroase. Vișorul acestor păduri este deci foarte întunecat: merg cu pași repezi spre desființare.

Odată cu pădurea, solul suferă și el transformări în rău. Coasta desgolită, lă rândui-i, dă mereu naștere la prăbușiri de teren. În anul 1945 s'a prăbușit numai într'un singur loc 90000 m³. Nepunând să se fixeze cu vegetație, din cauza pășunatului, aceste depozite pământoase sunt mâncate și cărate de ape prin ogașe și ravene.

Goliciunea Coastei Siretului este vizibilă dela mari distanțe. Călătorii din trenurile ce străbat lunca Siretului sunt neplăcut impresionați de aspectul dezolant al Coastei. De aceea, pentru a acoperi — cel puțin în parte — această goliciune, pentru a împiedica întinderea ei și pentru a o pune în valoare, s'au constituit perimetre de ameliorare, unde s'au și executat unele lucrări. Dacă tehnicește problema are rezolvare (excepție făcând doar părțile abrupte), în aplicare însă până acum s'au întâmpinat multe dificultăți, cari au făcut să nu se obțină rezultate, în comparație cu eforturile și cheltuielile făcute. Toată strădania organelor silvice s'a lovit nu numai de neînțelegerea populației, ci și de ostilitatea ei. Acolo unde pueții n'au fost smulși din locurile unde au fost

plantați, s'au introdus vitele și au pășunat.

Deacea, pentru viitor, în vederea asigurării succesului lucrărilor se preconizează o serie de măsuri. În primul rând se cere o pază severă. Paza severă — spune autorul — contribuie la reușita lucrărilor cu cel puțin 40%. Apoi, dacă este cu puțință, terenurile să fie îngrădite sau făcute inaccesibile pășunatului, căci „s'a văzut că locurile îngrădite sau inaccesibile pășunatului se acoperă, în mod spontan, cu vegetație, așa încât intervenția omului se cere numai în mică măsură“. În ceea ce privește modalitatea de plantare, se recomandă plantația deasă (15.000 puieti la ha), în gropi incomplet acoperite cu pământ ca să poată strânge apa din precipitații. Puietii să se toaleteze cu îngrijire, iar salcâmul să se planteze cu ciot de 10 cm. Să nu se facă semănături directe decât pe terenuri stabilizate și în prealabil pregătite pentru a primi sămânța. Epoca de plantare cea mai proprie este primăvara de timpuriu. Toamna să nu se facă decât completări. Prășiri ulterioare sunt necesare, iar recepări în anii următori plantării sunt indicate.

În ceea ce privește viitorul pădurilor, exproprierea lor pe seama Statului, este — după autor — măsura cea mai sigură. Se împiedică pulverizarea și degradarea. Pentru ameliorare, în cadrul unui amenajament unic, s'ar face lucrări și exploatari în regimul codrului cu tăeri succesive sau grădinarite.

Înfărșit, autorul preconizează și executarea unor mari lucrări de corectarea cursului Siretului, care ar putea să puie la dispoziția agriculturii și mai puțin a silviculturii, suprafațe imense.

Îngrijit prezentată, cu materia bine sistematizată, lucrarea d-lui Fosti este una din contribuțiile, de luat în considerare, ale colegilor noștri în domeniul cunoașterii și rezolvării problemei terenurilor lipsite de valoare din țara noastră.

At. Haralamb

FILIPOVICI JIVA: Aspectul economic-social al văii Dunării drept consecință a degradării pământului.

Manuscris de 30 pagini, 8 planșe, 3 schițe de plan și 15 fotografii. Bibl. ICEF, Inv. Nr. 6495. Lucrare de sub-inspector 1945.

În lucrarea la care ne referim, este vorba de starea terenurilor din punct de vedere al eroziunii în regiunea din lungul Dunării pe distanța Baziaș-Orșova. Regiunea cuprinde două părți distincte: 1. Partea dela Baziaș până la satul Coronini, caracterizată prin existența unui spațiu ceva mai mare între Dunăre și dealurile dinspre Nord. 2. Partea dela Coronini până la Orșova, numită și Clisura Dunării, caracterizată prin îngustirea spațiului dintre Dunăre și ultimile ramuri ale munților Banatului, cari se prezintă sub formă de stânci cu pante foarte mari. Numai pe alocuri dealurile se depărtează ceva de malul Dunării lăsând loc la mici câmpii.

Regiunea, deși are foarte puțin spațiu și slabe posibilități materiale, este prea mult populată, din care pricină lumea trăește greu. Până al 1873, tot pământul aparținea Statului, iar populația, care era fixată în regiune și obligată la anumite servicii privind apărarea țării, primea îndreptățirea de a folosi pământul după anumite competențe fixate de administrație. Printre îndăduințele de folosință erau și dreptul la pășunat cu vitele în pădure, facerea de frunzare pentru hrana vitelor și strângerea litierei pentru așternutul necesar acestora. După 1873, desființându-se regimul special de „graniță“, statul și-a răscumpărat serviciile pe care le cerea populației, prin împroprietărirea acestora cu pământ de cultură și pădure. Astfel, a luat naștere Comunitatea de Avere dela Caransebeș. Prin actul de împroprietărire pământul arabil, trecând în proprietate particulară, a început să se transmită pe cale de vânzări

și succesiuni dela unii la alții, astfel că la un moment dat, o parte din populație nu mai avea pământ. Neputând trăi astfel, această populație lipsită a intrat în averea Statului și a Comunității de Avere și a creiaș cunoscutele „ocupațiuni“, adică seciuri de pădure pentru creiere de terenuri agricole, care astăzi sunt cu miile în regiune.

Natura însă se răsbună. Creiate, în multe cazuri, pe terenuri improprie, au căzut pradă eroziunii, astfel că azi întreaga regiune de care ne ocupăm este presărată de terenuri erodate brăzdate de nenumărate ogașe și ravene, scurte, cu bazine reduse de recepție, dar cu canale de scurgere lungi și cu pantă mare. Șoseaua națională Orșova-Baziaș este azi pustiită de aporturile de material a numeroase din aceste organisme torențiale.

Autorul lucrării, cercetând cu deamănuntul terenul dela Baziaș la Orșova arată, pe puncte, întinderea și gravitatea fenomenului de eroziune. Se arată că pe porțiunea dela Orșova la Svinița (inclusiv), adică pe o distanță de 40 km, ar exista 1500 ha terenuri erodate cuprinzând peste 100 văi torențiale și ogașe, care dăunează foarte mult șoselei naționale. Pe porțiunea la Svinița la Baziaș degradarea ar fi mai puțin întinsă neexistând decât 350 ha terenuri erodate cu mult mai puține organisme torențiale, care primejduesc în mai mică măsură șoseaua națională.

Regiunea este săracă și cu formele actuale de viață, nu poate îndestula populația locală. Puținul teren agricol este folosit pentru cultura porumbului și a păioaselor, când mult mai rentabil ar putea fi întrebuințat dacă s'ar îndruma spre pomicultură. Piersicul vegetează aici foarte bine. Rezervele miniere sunt slabe: ceva cărbuni și aramă. Pescuitul este o bogăție care contează în

alimentarea populației. Dar ceea ce contează ca bogăție accesibilă locuitorilor este pădurea. Din nefericire este utilizată nerațional. O posibilitate de mare resurse pentru localnici ar fi turismul cu tot cortegiul lui de anexe. Dar trebuie organizat și populația educată în această direcție.

Flora regiunii este extrem de bogată în specii lemnoase și ierbacee, reprezentanți înaintați ai celei mediteranene găsindu-se din belșug aici.

Pădurile sunt constituite din 3 tipuri mai de seamă:

1. Gorunetele sunt instalate pe versanți însoșiți, urcând până la 600 m altitudine, având în compunerea lor ceva paltin de câmp, fag și tei, apoi cărpiniță, mojdrean, păr și măr sălbatic, sorb domestic, păducel, mur, corn, drog.

2. Stejeretele, constituite din cer, găriniță, carpin, jugastru, cărpiniță, mojdrean, se găsesc, în fâșii înguste, pe creste.

3. Făgetele, cari mai au în compunerea lor și ceva gorun, cer, carpin, plop tremurător, jugastru, tei, cireș, sorb torminal, alun, clocoț, corn, sânger și mojdrean.

Pe lângă păduri mai există în regiune întinse suprafețe, pe versanți abrupti și stâncoși, ocupate de tufărișuri constituite din: Prunus mahaleb, Rhus cotinus, Fraxinus ornus, Syringa vulgaris, cărora li se mai adaugă Crataegus, Rosa, Prunus spinosa, Staphylea pinnata, Cytisus hirsutus, Evonymus verrucosa, Cornus mas, Cornus sanguinea, Acer monspessulanum, Vitis silvestris, Clematis vitalba, Hedera helix.

Autorul crede absolut necesară intervenția urgentă a organelor silvice pentru întreprinderea lucrărilor de curățarea râului. Ca lucrări de corecțiune preconizează praguri în piatră sau de beton de 0,50—1,20 m înălțime. Pragurile

să fie legate dealungul malurilor de ziduri, fără însă a zidi și fundul (talwegul). Apreciază pentru întreagă regiune că este nevoie de 20.000 m³ zidărie cu mortar, 20.000 m³ zidărie fără mortar, 40.000 cleionaje duble și 100.000 cleionaje simple. Costul lor (socotit la prețurile din Iulie 1945) era calculat la 540.000.000 lei. Lucrările de împădurire ar trebui să acopere întreaga suprafață erodată. Totuși, autorul crede că pentru a nu se stânjeni prea mult pășunatul, să se facă plantații numai în fâșii late de 50—70 m pe curba de nivel, spațiile dintre ele înerbându-se. La lucrările de împădurire, dintre nenumăratele specii ale florei locale, recomandă: salcâmul, pinul de Alep, mojdreanul, eleagnus, maclura, pinul negru, amorfa, cărpinița și liliacul. Ca soluție tranzitorie preconizează, până la încheierea masivului, culturi intermediare cu mure, căpșuni și piersici pitici. Crede chiar că, în unele locuri, s'ar putea încerca a se folosi piersicul la creierea fâșiilor de plantații. Lucrările de plantație ar costa în total 52 milioane lei. În total lucrările de restaurare ar costa deci 600 milioane lei, sumă care nu întrece pagubele pe care le produc aceste organisme terențiale.

Autorul arată că finanțarea tuturor acestor lucrări ar trebui să fie asigurată de toate Administrațiile de Stat interesate, cari fac azi mari cheltueli de întreținere: C. F. R., P. C. A., Direcția Drumurilor și chiar societățile de exploatare din regiune.

În fine, se arată cum ar trebui să fie organizate și dotate Serviciile Forestiere însărcinate cu ameliorarea acestor terenului și cum să se facă organizarea lucrului pe teren.

MARĂȘESCU TEODOR: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor degradate din Județul Tulcea.

Lucrare de subinspector, 1946.

Manuscris de 30 pagini+4 hărți

Bibl. Icef. Inv. Nr. 6744.

În mai bine din jumătatea lucrării, autorul face o serie de considerațiuni teoretice de ordin cu totul general privind tipurile genetice de terenuri degradate și tipurile de culturi forestiere pe astfel de terenuri. Numai după aceea trece la descrierea sumară a condițiilor staționale ale terenurilor degradate din jud. Tulcea. În această privință ni se arată că până astăzi s'au inventariat în acest județ 9268 ha. terenuri degradate provenite toate din islazuri comunale. Degradarea constă în deosebi din eroziuni de suprafață care ajung uneori până la roca mamă. Aceste eroziuni sunt uneori însoțite de mici rupturi de pământ, iar acolo unde solul s'a format pe loessuri profunde, există și eroziuni de profunzime sub formă de ogașe sau ravene.

Considerațiuni speciale face apoi autorul asupra terenului degradat „Dealul-Carierii” din imediata apropiere a orașului Tulcea, unde, după ce s'a constituit un perimetru de ameliorare, a început să se lucreze făcându-se plantațiuni numai din anul 1945.

În legătură și cu aceste lucrări, autorul se ocupă, în restul lucrării, de alegerea și pregătirea speciilor de plantat, de tehnica plantării și de întreținerea lucrărilor executate. Autorul arată că în stepa dobrogeană nu se pot întreprinde astfel de lucrări fără ca să se pregătească în prealabil terenul.

Ca și pregătirea prealabilă, lucrări de întreținere după executarea plantării, sunt absolut necesare. Acestea constă în prășiri dese până la închiderea masivului, închidere care se grăbește prin plantații și recepări timp de 2 ani consecutivi. Autorul nu scapă din vedere să menționeze un fapt de mare importanță în lucrările de fixarea și pune-

rea în valoare a terenurilor degradate; executarea lucrărilor în cât mai bune condițiuni trebuie să primeze și ca urmare nu trebuie să se caute a se face economii care se traduc uneori și prin cantitate în detrimentul calității.

At. Haralamb

DODON I.: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor neproductive din stepa centrală dobrogeană.

Lucrare de subinspector, 1945.

45 pagini+3 schițe de plan.

Bibl. Icef. Inv. Nr. 6473.

În stepa Dobrogei, a cărei întindere este apreciată la 500.000 ha, vegetația forestieră însumează azi doar 16.756 ha, cea mai mare parte din această întindere fiind realizată prin plantații. Puținele grupuri constituite din specii spontane se găsesc în locuri mai adăpostite, care oferă condiții mai favorabile de umezeală în sol și în atmosferă, profunzime de sol și de adăpost contra vânturilor. Speciile spontane sunt: stejarul pedunculat, stejarul pufos (*Q. pubescens*), frasinul comun, ulmul de câmp, jugastrul, teiul argintiu, cărpinița, mojdreanul, arțarul tătărească, pârul și mărul sălbatec, vișinul turcesc (*Prunus Mahaleb*), păducelul, cornul, salba moale, lemnul cănesc, scumpia, dărmoxul, călinul, porumbarul, măceșul, pațachina, paliurul. În împăduririle artificiale, vechi, s'a folosit în deosebi salcâmul, apoi stejarul pedunculat, frasinul comun, mojdreanul, pinul austriac, nucul american, oțetarul, glădița și castanul porcesc. În împăduririle recente se mai adaugă: frasinii americani, ulmul de Turkestan, *Eleagnus*, popul de Canada, specii care s'au dovedit a da rezultate remarcabile.

Insuficiența factorilor climatici care face atât de dificilă cultura forestieră în stepa dobrogeană, mai face ca solu-

rile din această regiune să treacă repede — din cauza folosinței lor iraționale — în categoria terenurilor neproductive. Eroziunea de suprafață este frecventă, iar cea de adâncime atinge stadiul de ravene. Rocile cele mai frecvente și susceptibile de degradare sunt: lössul, calcarele, șișturile verzi și nisipurile marine. S'au inventariat până azi 3830 ha terenuri categorisite ca degradate, constituindu-se perimetre numai pentru 1186 ha. Cea mai mare parte din aceste terenuri sunt pe islazuri.

Dacă în domeniul împăduririlor artificiale avem lucrări care datează din 1905, în materie de consolidarea și punerea în valoare a terenurilor degradate se lucrează de foarte puțin timp. Ca specii de folosit în acest scop, cu mulți sortți de isbândă sunt — cum este și natural — arbuștii menționați deja mai sus. Aceștia se mai adaugă cu deosebire: *Eleagnus*, *Amorpha*, frasinul american, platinul de munte.

Reușita lucrărilor în stepă depinde foarte mult de alegerea speciilor cele mai proprii, de pregătirea prealabilă a terenului, de felul cum se execută plantația și de întreținerea ei ulterioară.

Se remarcă și aici, ca pretutindeni, mica întindere a punctelor considerate individual. Astfel, cele 1995 ha care constituiau suprafața neproductivelor în anul 1937, se găsesc pe teritoriul a 46 comune, în 115 puncte. Se înțelege că plantațiile realizate pe întinderi așa de mici și așa de împrăștiate, se păstrează cu foarte mare greutate. Autorul lucrării citează lucrări executate cu toată grija, care au fost distruse, de oameni sau de vitele lor. Se arată totuși în lucrare că deși dobrogeanul — om de stepă — nu are înțelegere pentru pădure, datorită acțiunii întreprinsă de organele silvice în ultima vreme, a început s'o aprecieze.

At. Haralamb

TABLA DE MATERII

PE ANUL 1946

ARTICOLE

	Pag.
Bălănică, T.:	F. A. O. Noua organizație internațională de cooperare forestieră — — — — — 131
„	Câteva considerațiuni în legătură cu observațiunile fenologice înregistrate în sezonul de vegetație 1946 — — — — — 203
Brețu, Anton:	Refacerea pădurilor distruse de incendii — — 130
Constantinescu, G. I.:	Planul de ruptură sau de alunecare — — — 3
Cotta, V.:	Sugestii pentru noua lege a vânătoarei — — 83
„	Lucrările de ameliorare vânătoarească ale unui teren de munte — — — — — 141
„	Noua lege a Casei Pădurilor și vânătoarea — — 219
Diaconu, I.:	Tehnica tăerilor de regenerare în regimul codru cu tăeri progresive și posibilitatea pe volum — — — — — 120
Dragu, C.:	Legea de organizare a Casei Pădurilor Statului 209
Ene, Mircea Dr.:	Observațiuni din domeniul protecției pădurilor în regiunea Cheia (Prahova) — — — — 76
Florescu, I.:	Premizele politice forestiere — — — — — 71
Haralamb, At.:	Pășunatul și regenerarea pădurii la limită — — 176
Kristofovici, Vlad:	Vânătoarea în serviciul silviculturii — — — 29
Liubimirescu, Amb. și Lupe, I.:	Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii câtorva specii mediteraneene pe valea Buzăului — 138
Lupe, Ion:	Un atac de <i>Ostrya</i> la pueți de stejar — — 17
Lupe, I.:	O experiență de păstrarea semințelor de Caragană în miniu și acid clorhidric — — — 113
Lupe, I. și Liubimirescu, Amb.:	Contribuțiuni la cunoașterea răspândirii câtorva specii mediteraneene pe valea Buzăului — 188
Mateescu, I. I. și Vințilă, Eug. Dr.:	Uneltele folosite la exploatarea pădurilor din ocolul silvic Țigănești-Ilf — — — — 57
Morariu, Iuliu:	Contribuțiuni la cunoașterea pe timp de iarnă a speciilor lemnoase. <i>Crataegus monogyna</i> Jacq. și <i>Crataegus pentagyna</i> W. d. K. — 14
Negulescu, V. P.:	Exploatările în regie în pădurile Statului — — 21
Pavelescu, I. M.:	Legea Caps. 1946 — — — — — 214
Redacția:	Anul 61. Aviz pentru abonați și bibliotecari — 1
Toma, G. T.:	Problema tarifelor de cubaj în România — — 177

	Pag.
Vintilă, Eugen Dr. și Mateescu, I. I.:	Uneltele folosite la exploatarea pădurilor din ocolul silvic Țigănești-Ilfov — — — — — 57
Witting, Otto:	Vânătoarea urșilor la hoit — — — — — 79

CRONICA INTERNA

Bălănică, T.:	† Paul Crețoiu — — — — — 32
„	Iuliu Moldovan și Mihăeștii — — — — — 34
„	Problema împăduririlor în stepa română — — — — — 35
„	Cercul Botanic din București în excursie de studii în jud. Buzău — — — — — 90
„	I. C. E. F. construște — — — — — 222
„	Exemplul dela Mihăești — — — — — 224
„	Viitorimea forestieră — — — — — 225
C. T.:	Noi orizonturi în industria lemnului — — — — — 92
„	Rezervațiile naturale din U. R. S. S. — — — — — 94
„	Proprietatea și producția forestieră — — — — — 95
„	Producerea traverselor în U. R. S. S. prin mijloace mecanice — — — — — 96
„	Mecanizarea exploatărilor forestiere în U. R. S. S. — — — — — 97
„	Impăduririle pentru protecția câmpurilor în U. R. S. S. — — — — — 97
„	Protecția căilor de comunicație prin mijloace forestiere — — — — — 148
„	Problema muncii în exploatarea forestieră — — — — — 227
„	Problema împăduririlor în stepa română — — — — — 229
„	Problema protecției pădurii — — — — — 234
„	Expoziția lemnului în România — — — — — 237
„	Expoziția concurs a peisagiului românesc — — — — — 238
Filip, V. C.:	Expoziția Casei Pădurilor Statului — — — — — 151
Haralamb, At.:	Fenologia în serviciul economiei forestiere — — — — — 36
„	Problema uneltelor în exploatarea forestieră — — — — — 37

ACUM 50 DE ANI

Bălănică, T.:	Acum 50 de ani — — — — — 38, 98, 154, 239
---------------	---

CRONICA EXTERNA

Bălănică, T.:	Relațiuni culturale — — — — — 50
„	Dela vecini — — — — — 105
„	Anglia. Problema în legătură cu împăduririle — — — — — 154
„	Relațiuni internaționale — — — — — 159
„	Elveția. Soc. for. elvețiană — — — — — 243
„	Elveția. Soc. de silv. din Vaud — — — — — 244
„	Elveția. Programul Facultății de silv. dela Politehnica din Zürich — — — — — 245
„	Uniunea forestieră nordică — — — — — 245
„	Anglia. Refacerea și extensiunea pădurilor — — — — — 246

CRONICA CINEGETICĂ

	Pag.
Cotta, V.:	Anul cinegetic 1945 — — — — — 41
"	Terenuri de vânătoare rezervate pe seama personalului silvic din Ardealul de Nord, de fostul regim maghiar — — — — — 42
"	Schimbarea conducerii Uniunii generale a vânătorilor din România — — — — — 43
"	Pășunatul în păduri și vânatul — — — — — 44
"	Necesitatea majorării amenzilor prevăzute de legea vânatului — — — — — 45
"	† Remus I. Opreșan — — — — — 100
"	Asupra situației vânatului în Maramureș — — — — — 101
"	Vânătoarea pe terenul regal Chișineu-Criș — — — — — 45
"	Ocroțirea vânatului și pășunatul în păduri — — — — — 101
"	Adunarea generală a Federației protectorilor și vânătorilor de capre negre — — — — — 102
"	Iarăși practica de vară a studenților Facultății de Silvicultură — — — — — 103
"	Economia apelor românești — — — — — 104
"	S'a prăbușit un stâlp al vânătoarei — — — — — 160
"	Moțiunea Agir și vânătoarea — — — — — 160
"	Tratamentul aplicat inginerilor silvici și Societăților de vânătoare A.V.I.S. la arendarea terenurilor de vânătoare — — — — — 161
"	Facultatea de Silvicultură a fost deposedată de un teren pentru aplicații vânătoarești — — — — — 161
"	Boncănitul cerbilor și lucrările din pădure — — — — — 162
"	Regimul caprelor negre — — — — — 162
"	Stăvilirea prăpădului — — — — — 247
"	Regimul pescuitorului sportiv — — — — — 248
"	Personalul de paza vânatului și lipsa unor broșuri cu textul legii de vânătoare — — — — — 249
"	Indrumarea societăților din mediul rural — — — — — 249
"	Revistele de vânătoare și educația cinegetică — — — — — 250
"	Capra neagră a României — — — — — 250
Gherdan, Fl.:	Parcul de vânătoare dela Balc-Bihor, azi — — — — — 251
Liubimirescu, Amb.:	Excursia absolvenților Facultății de Silvicultură pe valea Teleajenului — — — — — 251
Lupe, I.:	Cerbul Carpaților — — — — — 43

CRONICA LEMNULUI

Filip, V.:	Cronica lemnului — — — — — 44
-------------------	-------------------------------

CRONICA LEGISLATIVĂ

Decret-Lege privind abrogarea art. 3 din legea pentru pădurile necesare apărării naționale din 13.4.1935 și art. 1, litera B din legea pentru pădurile de protecție din 20.4.1935 — — — — —	54
--	-----------

	<u>Pag</u>
Dumitrescu, N. St.: Reconstituirea administrației de Stat asupra pădurilor din regiunea secetoasă — — — — —	106
Dumitrescu, N. St.: Inițierea regiei publice comerciale „Alianța Forestieră” — — — — —	163
Dumitrescu, N. St.: Legi și decizii de interes forestier — — — — —	164 și 252

C A R Ţ I

Berger, H.: Einfluss des Waldes auf den Stand der Gewässer. IV. Mitteilung: Der Wasserhaushalt in Valle di Melera. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — —	108
Demetrescu, Ilie C.: Pădurea din punct de vedere particular și obștesc. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — —	257
Heroiu, Tr.: Importanța pădurii în viața satelor. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — —	257
Pavelescu, I. M.: Iuliu Moldovan și Mihăeștii. O contribuție la istoricul experimentației forestiere în România. (Recenzent: Dumitrescu, N. St.) — — — — —	172
Pușcariu, D. Dr.: Hrana vitelor în anii de secetă. (Recenzent: At. Haralamb) — — — — —	55
Rătan, I.: Elemente de administrație forestieră. (Recenzent: I. Dumitrescu (Sibiu)) — — — — —	56
Spring frosts (Gerurile de primăvară). (Recenzent: Bălănică, T.) — —	169
The cultivation of the cricket bat willow (Cultura salciei pentru rachete de cricket). (Recenzent: Bălănică, T.) — — — — —	171

M A N U S C R I S E

Crischi, D. D.: Contribuțiuni la organizarea și tehnica lucrărilor de ameliorarea terenurilor degradate. (Recenzent: Haralamb, At.) —	111
Dodon, I.: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor neproductive din stepa centrală dobrogeană (Recenzent: Haralamb, At.) —	263
Drăgan, Emil: Intrebuițarea gabioanelor metalice la lucrările de corecțiune din perimetrul de ameliorare Meirag-Bihor. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — —	176
Filipovici, Jiva: Aspectul economic social al văii Dunării drept consecință a degradării pământului. (Recenzent: Haralamb, At.) — —	261
Fosti, I. P.: Degradarea arboretelor și terenurilor dealungul malului stâng al Siretului inferior. (Recenzent: Haralamb, At.) — — —	259
Hagi, Marcel: Pășunile împădurite în lumina actualității. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — —	109
Mărășescu, T.: Punerea în valoare prin împădurire a terenurilor degradate din jud. Tulcea. (Recenzent Haralamb, At.) — — —	264
Mutică, C.: Terenuri degradate în sectorul Târnăveni-Bălăușari din basiful Târnăvei-Mici. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — —	173
Niculescu, Iacob: Problema împăduririi terenurilor degradate din cuprinsul ocolului silvic Blaj. (Recenzent: Haralamb, At.) — —	175
Pană-Anghelide, M.: Terenurile degradate și lucrările de ameliorarea lor în jud. Muscel. (Recenzent: Haralamb, At.) — — — — —	258

REVISTA PĂDURILOR

SUPLIMENT PROFESIONAL

Nr. 11—12/1946

Anul 61 Red. resp.: ing. Tr. Vișan

SUMARUL :

Editorial:

Ing. Tr. Vișan: Incadrarea corpului silvic în funcțiunile noului Statut — — — — —	2
---	---

Comentarii profesionale:

Ing. Gab. Ciuta: Intensificarea învățământului silvic — —	9
---	---

Cronica profesională:

Numirea unui Subsecretar de Stat pentru sectorul silvic la Ministerul Agriculturii și Domeniilor — — — — —	13
Instalarea noilor demnitari silvici — — — — —	14
A 60-a adunare generală anuală a Societății „Progresul Silvic”	14
Congresul internațional al tehnicienilor lemnului — — —	21
Ședința comemorativă a Subsecției de Silvicultură ARLUS —	22
Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1946 — — —	26

Informațiuni:

Mișcare în personal — Știri diverse — — — — —	28
---	----

Dela Societatea „Progresul Silvic“:

Congresul forestier din 1947. Convocare — — — — —	34
Săptămâna forestieră. Apel — — — — —	36
Procesul verbal al Adunării generale anuale din 30 Iunie 1946	37
Procesul verbal al adunării generale extraordinare din 26 August 1946 — — — — —	39
Procese verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație —	42

Poșta redacției — — — — —	46
---------------------------	----

Sumarul Suplimentului profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946 — — — — —	47
--	----

INCADRAREA CORPULUI SILVIC ÎN FUNCȚIUNILE NOULUI STATUT

de Ing. TR. VIȘAN

Statutul funcționarilor publici apărut la 22 Septembrie 1946, a fost întocmit după îndelungi debateri cari au avut loc: la Comisiunea anume instituită pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri, la Uniunea Sindicatelor de Salariați Publici, la Confederația Generală a Muncii cum și în aceste trei foruri reunite în numeroase conferințe. La aceste debateri, unele corpuri de funcționari, cum au fost învățătorii și profesorii, au fost mai bine reprezentate și au putut obține recunoașterea dreptului lor și o situație mai bună față de ceilalți salariați publici. Alții, cum este cazul nostru, al inginerilor, nu au reușit să convingă forurile respective despre importanța funcțiunilor lor în organizația Statului, care de altfel fusese recunoscută prin Codul Funcționarilor Publici și au pierdut din situația avută înainte de Statut. Pierderea se referă la încadrarea inginerilor (tehnici, agronomi și silvici) în noul Statut și la locul ce li s'a destinat în tabela de funcțiuni în raport cu ceilalți funcționari din alte ramuri ale aparatului de Stat cât și față de conductorii (astăzi subingineri).

Din studierea Statutului se desprinde, ca cea mai importantă inovație față de vechile legiuri funcționărești, desființarea ierarhizării și a salarizării după grad și înlocuirea lor prin clase de vechime, uniforme pentru toată lumea, și prin categorii de funcțiuni. Deci se desființează ierarhizarea după grade și rămâne numai ierarhia funcțiunii efectiv îndeplinite. Deosebirea este fundamentală. După vechiul sistem, gradul odată obținut, devenea împreună cu salariul respectiv, un drept câștigat — am putea spune că era proprietatea funcționarului — și îl păstra tot timpul carierei indiferent de funcțiile superioare sau inferioare cari i se încredințau. După noua așezare a Statului, salariul va fi legat de funcția

efectiv îndeplinită și se va schimba ori de câte ori se schimbă această funcțiune, dacă coeficientul funcțiunii celei noi va fi mai mare sau mai mic decât al celei precedente.

Fiecare corp de funcționari (administrativi, contabili, magistrați, oameni de serviciu, etc.) are rezervat un anumit număr de trepte de funcțiuni, în cari în mod obligatoriu se încadrează, și anume: o primă treaptă (categorie) în care funcționarul are dreptul să fie numit după studiile și specialitatea sa; mai multe trepte de funcțiuni ierarhice în cari salariatul poate fi chemat, după un anumit stagiu, după aptitudini și după necesitățile serviciului; în fine o ultimă treaptă, limită superioară, reprezentând funcția cea mai înaltă pe care funcționarul din corpul respectiv o poate atinge în decursul carierei sale. Astfel în aparatul administrativ, acei cari au la bază o licență, încep dela treapta cu coeficientul 1,80 a impiegatului administrativ și merg până la 2,60 ca director general administrativ; inginerul (de orice specialitate) intră la 2,10 și poate înainta până la 2,60 etc.

După publicarea Statului în Monitorul Oficial, aceste categorii de funcțiuni au provocat multe discuțiuni în ce privește sectorul forestier. Vom expune pe scurt pe cele mai importante.

a) Nu s'au trecut în tabelă funcțiunile de președinte și membru în Comitetul de direcție C.A.P.S.; nu există funcția de director în Centrala C.A.P.S., nici aceea de director și subdirector regional; nu se deosebesc șefii de serviciu dela Direcțiile regionale de cei din Centrala C.A.P.S.; nu există funcția de șef de depozit de lemne de foc decât pentru București; iar acolo unde funcțiunile existente ar putea fi identificate se află pe trepte necorespunzătoare, sau se egalizează în mod inevitabil funcțiuni superioare cu altele în subordine.

b) S'au trecut denumiri de funcțiuni cari nu au existat în Administrația noastră: la pădurari: subșef sau șef de pepinieră și subșef sau șef de brigadă silvică; la brigadieri: șef de plantație forestieră sau subșef de secție sau subșef de birou tehnic; la conductori (subingineri): subșef sau șef de birou tehnic, subșef sau șef de secție tehnică; la ingineri: șef inspector tehnic silvic și altele.

Prin crearea unor asemenea funcțiuni pentru brigadieri și subingineri, ar trebui să se aibă în vedere a se crea funcțiuni anume pentru lucrările de teren. Acestora și în special subinginerilor dela ocoale era necesar să li se atribuie funcțiuni în legătură directă cu

lucrările de teren ca: șef al lucrărilor de marcarea, șef al exploatărilor, manipulant de materiale, sortator șef, etc.

c) S'a echivalat șeful de Centru C.A.P.S., cu directorul silvic județean deși primul nu poate fi decât un inginer de capacitate și experiență recunoscută cu gradul de cel puțin subinspector, pe când numitul „Director” poate fi și un tânăr inginer; iar șeful de Ocol C.A.P.S., a fost echivalat cu subdirectorul Serviciului silvic județean, acest din urmă post existând mai mult pe hârtie, întrucât nici nu se găsesc ingineri cari să-l ocupe, în vreme ce șeful de Ocol, C.A.P.S. este un organ de conducere, inițiativă și răspundere, incomparabil superior primului.

d) S'a arătat că această reformă a salarizării după funcțiuni, trebuia precedată de legiferarea unei organizări precise și la zi a tuturor instituțiilor prevăzute de Statut, — și o încadrare conformă a funcționarilor respectivi, astfel încât Statutul să-l găsească pe fiecare într'o funcțiune bine precizată de legea de organizare a instituției sau ministerului respectiv. Astăzi însă, în special în administrațiile centrale și regionale, lipsește această precizare în numeroase cazuri, ceea ce pune comisiunile de încadrare în situația de a face încadrare pe baza unei stări de fapt, susceptibile de interpretări.

Legiuitorul, prin inovația salarizării după funcție, a urmărit tocmai creierea unui cadru de funcțiuni raționalizat și limitat printr'o lege de organizare, în care ocuparea unei funcțiuni mai înalte să se facă numai după necesitatea serviciului, întrucât interesele salariatului sunt suficient asigurate prin avansarea automată în clasele de vechime. Fără un asemenea cadru rigid de organizare, se va porni iarăși vechea cursă a umflării numărului, de astă dată nu a gradelor ci a funcțiilor, în vederea satisfacerii celor cu vechime, cu merite, etc., cari nu pot avansa din lipsă de locuri, ceea ce va duce la o situație opusă scopului urmărit, fapt care trebuie să se aibă în vedere la modificările ulterioare, ce se vor aduce Statutului.

e) Tabela III din Statut se referă la extinderea necorespunzătoare ca mărime, a diferitelor categorii de funcțiuni. Astfel categoria pădurarilor cari din punct de vedere al ierarhiei funcțiilor ce îndeplinesc, nu sunt aproape deloc diferențiați, se extinde totuși pe patru trepte ierarhice de funcțiuni (1,30—1,60) brigadierii de asemeni tot pe patru trepte după Statut (1,50—1,90); iar după Comisia centrală de încadrare ierarhia lor s'a extins

chiar pe cinci trepte (1,50—2,00), subinginerii în fine au și ei cinci trepte (1,90—2,30).

Inginerii însă a căror ierarhie de funcțiuni este bine precizată și incomparabil mai extinsă au primit numai șase categorii de funcțiuni (2,10—2,60). Dacă luăm cazul Casei Pădurilor, constatăm că ierarhia funcțiilor schematic făcută și fără a le cuprinde pe toate este următoarea:

1) Inginer ajutor la ocol, 2) Șef de ocol, 3) Șef de centru, 4) Inspector de control regional, 5) Șef de serviciu la direcția regională, 6) Subdirector regional, 7) Director regional, 8) Inspector de control general, 9) Director în Centrala C.A.P.S., 10) Subdirector general, 11) Membru în Consiliul de administrație, 12) Director general. Pentru întreg Corpul silvic mai trebuie adăogată a 13-a funcțiune, cea mai superioară în ierarhie: președintele Consiliului tehnic al pădurilor. Deci 13 categorii de funcțiuni ierarhizate, trebuiesc concentrate în numai șase trepte acordate de Statut, ceea ce a dus în mod inevitabil la egalizarea funcțiilor cari până acum erau diferențiate ierarhic prin importanța lor și prin răspunderea și competența diferită ce era necesară la fiecare.

Problema cea mai importantă și mai de actualitate, în cursul lunii Noembrie și Decembrie 1946 a fost aceea a încadrării în funcțiuni pe data de 22 Septembrie 1946, a inginerilor prin echivalarea gradelor avute, cu funcțiunile prevăzute de Statut.

Aceasta pentru motivul că Statutul acordă fiecărui salariat public dreptul de a primi la încadrarea sa pe 22 Septembrie 1946 coeficientul corespunzător gradului ce a avut la această dată, în cazul când funcțiunea îndeplinită era inferioară gradului său, precum și în cazul când deținea o funcțiune ce nu figurează în tabela III; ori în această situație se află toți inginerii, datorită clasificării necorespunzătoare ce li s'a atribuit de legiuitor.

Ținând seamă că încadrarea urmează să se facă și în conformitate cu postul ocupat în buget de salariatul respectiv, post care este trecut cu gradul și salariul avut, încadrarea trebuia să conștie în acordarea coeficientului corespunzător gradului.

S'a pus însă întrebarea: Care este coeficientul de funcțiune corespunzător gradului? Acel pe care îl găsim în dreptul unei funcțiuni din tabela III, cu a cărei denumire se aseamănă mai mult sau mai puțin gradul respectiv? Sau coeficientul corespunzător celorlalte

erarhii — de exemplu aceea administrativă care a servit totdeauna ca bază de comparație — cu cari gradul ingineresc respectiv era echivalat ca tip de salarizare, după vechiul cod al funcționarilor publici?

Comisiunea de încadrare a Administrației C.A.P.S. împreună cu Direcția administrativă C.A.P.S., a adoptat acest ultim punct de vedere, motivat de faptul că Statul a admis principiul drepturilor câștigate pentru salariații aflați într'o situație mai favorabilă la 22 Sept. 1946 în ce privește gradele dobândite. Astfel inginerul inspector silvic, după codul funcționarilor publici aflat în vigoare până la 22 Sept. 1946, avea tipul de salarizare A. 13 care în erarhia administrativă era acela al Directorului general administrativ. Acesta este trecut acum în Statut în categoria având coeficientul de 2,60 și deci urmează ca și inspectorul silvic să primească tot coeficientul de 2,60. Numai astfel se poate aplica în mod corect principiul dreptului câștigat la echivalarea gradelor avute de ingineri cu coeficienții de funcțiune prevăzuți dt Statut și numai astfel se poate face o încadrare a inginerilor fără lezarea drepturilor lor.

Tabloul de echivalare propus spre aplicare este următorul pentru inginerii silvici:

Gradul în corpul tehnic silvic	Tipul comun de salar după cod	Salariul comun celor două corpur	Funcția administrativă cu care era echivalat după	Coeficientul funcției active după Statut
Inginer stagiar	A. 23	256.000	Șef Serviciu cu 1 gradație	2,20
Inginer cl. 2-a	A. 21	276.000	Subdirector fără gradație	2,30
Inginer cl. 1-a	A. 19	295.000	Subdirector cu 2 gradații	2,30
Inginer șef	A. 17	311.000	Director cu 1 gradație	2,40
Inginer subinspector . .	A. 15	331.000	Subdirector general . .	2,50
Inginer inspector	A. 13	353.000	Director general	2,60
Inginer inspector general	A. 11	368.000	Consilier Casație și Curtea de conturi	2,70
Inginer consilier	A. 9	380.000	Președinte Casație și Curtea de Conturi . .	2,80

Comisiunea de încadrare a C.A.P.S.-ului a înaintat Comisiunii centrale pentru încadrarea funcționarilor publici de pe lângă Președinția Consiliului de miniștri, prevăzută de art. 126 din Statut, un memoriu întocmit în acest sens, pentru toate cele trei corpuri de ingineri (tehnici, silvici și agronomi), cuprinzând tabloul de mai sus.

Menționăm că după Codul funcționarilor publici ierarhia administrativă se oprea la tipul A. 13, echivalat după Statut cu coeficientul de funcție de 2,60 corespunzător inspectorului silvic, astfel că pentru gradele de inginer inspector general și inginer consilier, s'au trecut funcțiunile corespunzătoare ale Codului din ierarhia judecătorească.

Comisiunea centrală a dat o hotărâre, publicată în Monitorul oficial din 17 Decembrie 1946, privind atât pe ingineri, cât și pe pădurari, brigadieri și subingineri, prin cari nu a admis punctul de vedere al C.A.P.S.-ului, și a făcut o încadrare proprie, introducând toate gradele inginerilor în limitele actuale ale Statutului, adică între 2,10 și 2,60 și care este următoarea:

Inginer silvic stagiar	2,10
Inginer silvic cl. II	2,20
Inginer silvic cl. I	2,30
Inginer șef silvic	2,40
Inginer subinspector silvic	2,40
Inginer inspector silvic	2,50
Inginer inspector general silvic	2,60
Inginer consilier silvic	2,60

Această decizie este probabil întemeiată pe două considerente:

a) Că funcția cea mai înaltă prevăzută de Statut, pentru Ingineri este aceea a coeficientului de 2,60 pe care deci nu l-ar fi putut depăși.

b) Că ierarhia administrativă are ca plafon tot coeficientul de 2,60 și deci nici inginerilor nu li s'ar cuveni să depășească această ierarhie.

Primul argument însă nu poate sta în picioare, întrucât Comisiunea centrală chiar prin aceeași decizie a călcat principiul funcției plafon prevăzută de Statut la încadrarea subinginerilor. În adevăr din tabela III se constată că subinginerul are ca funcție plafon, aceea a coeficientului 2,10 (subșef de serviciu tehnic), iar în categoria 2,20 în funcțiunile imediat superioare se cere diploma de inginer.

Pentru subinginerii silvici, plafonul este și mai evident întrucât la coeficientul de 2,20 este trecut șeful de ocol silvic, ori subinginerii, conform legii nu pot ocupa acest post.

Totuși Comisia Centrală a trecut peste plafonul de 2,10 și a acordat Subinginerilor silvici coeficientul de încadrare maxim de 2,30 cerut de altfel și de Comisia C.A.P.S. prin memoriul menționat întrucât corespundea salarizării lor după vechiul cod. Procedând astfel s'a ajuns la situația că diferența între un subinginer de gradul cel mai înalt și între un inginer consilier silvic este o diferență de numai două trepte intermediare.

Pentru plafonarea inginerilor este în concordanță cu plafonarea subinginerilor dacă se admite coeficientul 2,80.

Al doilea argument, acel al comparației cu erarhia administrativă care se oprește la 2,60, de asemeni nu este valabil, întrucât inginerii aveau în vechiul cod grade cari depășeau această ierarhie, ceea ce este un drept câștigat, iar echivalenții lor din magistratură au acum coeficienții de 2,70 și 2,80.

Plafonarea actuală nedreptățește nu numai pe inspectorul general și pe consilier, dar și pe inginerul stagiar, care conform echivalării cu situația dinainte de 22 Septembrie avea dreptul la coeficientul de 2,20, pe inginerul silvic cl. II care avea dreptul la 2,30, pe subinspector care avea dreptul la 2,50, și pe inspector căruia i se cuvenea coeficientul de 2,60.

Scopul expunerii noastre fiind atât de a informa pe colegi asupra situațiunii create de Statut, cât și acela de a se aduce o critică obiectivă și constructivă la legea Statutului, în vederea perfectării ei, ne exprimăm nădejdea că în special această a doua parte a țelului urmărit, se va putea în curând realiza.

De aceea, după evidențierea părților bune ale legii, făcută de colegul Burculeț în numărul trecut, am pășit la pregătirea unei viitoare îmbunătățiri, care poate fi continuată și de alți colegi, în coloanele acestui Supliment Profesional.

22 Dec. 1946.

INTENSIFICAREA INVĂȚĂMÂNTULUI SILVIC

Liceul forestier

de ing. GAB. CIUTA

Nu este departe timpul, când bunurile pământesti, deși nu tocmai variate, se găseau din abundență, fiecare putându-și recolta cele necesare pentru traiu și îmbrăcăminte, din cele mai multe ori cu mici eforturi de muncă. Productivitatea pământului în raport cu numărul de locuitori fiind mare, standardul de viață redus, nu se puneau problema lipsurilor. Odată cu înmulțirea populației, pentru a-și putea satisface nevoile zilnice, s'a recurs la măririi de producție, prelucrări, îmbunătățiri, raționalizări, etc. toate acestea au reușit, numai după ce prin studii s'a observat un anumit fenomen, apoi prin experiențe îndelungate s'a căutat a se cunoaște condițiile în cari se produce acest fenomen, din cari s'au tras apoi anumite concluzii practice. Deci «n ori care domeniu, s'a simțit nevoia de studii serioase de specializare, pentru a se ajunge la un oare care rezultat. Astfel au luat ființă, în acest scop, diferite categorii de școli și anume: inferioare, medii, secundare, superioare etc. în diferite ramuri de activitate. Unele dintre acestea difuzează cunoștințe generale în vederea specializărilor ulterioare în Facultăți, altele din contră sunt specializate într'o anumită ramură începând progresiv dela școlile inferioare până la cele superioare, cum este de exemplu comerțul.

În general școlile secundare au în program cunoștințe generale în vederea pregătirii elementelor pentru facultăți și școli superioare. Totuși în unele ramuri de producție s'a mers cu specializarea chiar la această categorie de școli, înființându-se licee specializate cum sunt: liceul agricol, liceul industrial și liceul comercial.

Cu toate că în România suprafața păduroasă ocupă un procent destul de însemnat, iar în bugetul general al Statului, veniturile din păduri, sub diferite forme nu sunt o cantitate neglijabilă, încă nu avem un liceu forestier în tot cuprinsul țării. Motivele: ideea că avem păduri suficiente atât pentru nevoile noastre, cât și pentru export. Este just, mai avem păduri, dar nu avem cantități de materiale, iar în ce privește calitatea, din ce în ce mai inferioară, rezer-

vele mergând cu pași repezi spre epuizare. Legiuirile din 1918 încoace au dat grele lovituri pădurilor prin reforma agrară, vânzări de păduri, schimburi etc. și totuși ceea ce mai avem, trebuie să satisfacă atât consumul intern cât și nevoile exportului.

Astăzi nu mai este timpul ca silvicultorul înarmat cu o pană în pălărie și o armă de vânătoare, să apere și administreze bunurile forestiere încredințate. Prin muncă îndelungată și serioasă, trebuie să păzească, să producă mult și bun și apoi să consume rațional ceea ce a produs. Se impune deci un mai accentuat studiu al pădurii chiar dela început, pentru acei cari urmează a fi slujitorii de mâine ai domeniului forestier. Acest studiu poate fi făcut în licee specializate în acest scop, cari s'ar numi *licee forestiere*.

Un asemenea liceu ar îndeplini următoarele misiuni:

a) *Desvoltarea dragostei pentru pădure*. Încă din frageda tinerețe elevul cunoscând pădurea, foloasele și greutățile pe cari le întâmpină în creștere, ar aprecia-o mai mult și nu ar distruge-o sistematic ori de câte ori se ivește cazul.

S'a văzut la serbările sădirii arborelui, cu câtă dragoste iau parte nu numai elevii ci și adulții. Dar ce folos, aceasta se face o singură dată pe an, iar apoi totul se uită și se continuă cu atacul contra ei.

Un lucru se apreciază numai când se cunoaște bine. Prin câteva cunoștințe practice pe cari și le pot însuși cei cari urmează un asemenea liceu, — chiar dacă nu urmează a se dedica unei cariere forestiere — fiecare își dă seama de greutățile cu cari se crește o pădure și de foloasele ei directe și indirecte.

Prin excursiile anuale, necesare completării cunoștințelor practice, s'ar lua contact mai intim cu populația țării care ar fi lămurită de rolul pădurii, prin conferințe, serbări câmpenești, dări de seamă, etc. S'ar face o reală propagandă forestieră așa după cum și în alte ramuri de producție obicinuiesc a se face și care ar fi numai în spre binele pădurii.

Dacă existau asemenea licee, cred că atacul ce s'a dat în trecut acestui bun, era de mai mică intensitate, iar astăzi am avea un număr mult mai mare de susținători ai codrilor.

b) *Verificarea aptitudinilor*. Cei sortiți a fi slujitorii pădurilor, își pot da seamă încă din cursul secundar, verificându-se pe ei însuși

dacă au această aptitudine. În trecut și poate chiar astăzi, alegerea unei cariere se face fie după foloasele materiale ce decurg din profesarea ei, fie după anumite onoruri de cari se bucură în exercitarea funcției. Luând contact cu realitatea, nu numai după terminarea liceului ci chiar în liceu, fiecare are ocazie să-și verifice aptitudinile și dacă este inclinat serviciului forestier să-și aleagă cariera silvică ce dorește. Cel nechemat acesteia, luând contact cu realitatea prea târziu și ne mai putând da înapoi, aproape sigur va privi lucrurile așa cum le vede el, cari pot da loc la greșeli de lungă durată și cari cu greu pot fi îndreptate.

c) *Continuitatea învățământului silvic.* Dacă comparăm alte ramuri de producție constatăm că cele mai importante, caută să-și creeze și formeze elementele din frageda tinerețe. Avem ca exemplu școlile de ucenici, școli de specialitate agricolă, comercială, industrială.

Este just că avem și noi școli de specialitate.

Școli de pădurari

„ „ brigadieri

„ „ subingineri

„ „ ingineri.

În prima sunt admiși elevi absolvenți a cursului primar, fără să fi avut în prealabil ceva cunoștințe silvice. În a doua sunt admiși absolvenții școlilor de pădurari în mică măsură, iar grosul îl formează absolvenții cursului primar sau cu două clase liceale, deasemenea fără ceva cunoștințe forestiere câștigate anterior. În școala de subingineri fiind admiși absolvenții a cel puțin 4 clase secundare, deasemenea intră în școală fără vreo pregătire silvică.

În școlile Politehnice cu toate că se admit și absolvenți a școlilor de subingineri silvici, deci cu oarecare pregătire silvică, încă nu au reușit nici 1% din studenții ingineri și apoi inginerii să aibă ca bază școala de subingineri, datorită examenului de admitere, care cere în plus cunoștințe matematice pe cari în școala de subingineri nu se predau.

Deci cunoștințele silvice începând cu cele inferioare și până la cele superioare, nu se câștigă treptat și în continuitate ci din contră în fiecare categorie de școală se începe dela început.

O slabă continuitate există între școlile de pădurari și brigadierii. Liceul forestier ar avea menirea să facă sudura între cele 4 școli, prin aceea că în oricare dintre acestea, să se urmeze numai după ce s'a absolvit un anumit număr de ani de liceu forestier, în care studiile silvice să fie de așa natură dozate încât să prezinte o continuitate pentru cele 8 clase liceale și o bază minimă pentru oricare din cele 4 școli de specialitate.

Propuneri de realizare. Pentru un început, sub formă de experiență, ar fi nimerit a se crea un număr restrâns de licee în regiunile unde ocupațiunea principală a locuitorilor este pădurea, cum este cazul în județul Năsăud care de fapt reprezintă unul dintre cele mai împădurite județe din țară. În aceste licee, prin substituirea unui anumit număr de obiecte, să se introducă obiecte de natură silvică generală având o continuitate în toate clasele. Absolvenții unui asemenea liceu fiind liberi a-și alege orice carieră. În ce privește modul de realizări chestiunea rămâne deschisă și urmează a fi studiată de specialiști didactici stabilindu-se dosajul materiilor de introdus.

CRONICA PROFESIONALĂ

NUMIREA UNUI SUBSECRETAR DE STAT PENTRU SECTORUL SILVIC LA MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Noul guvern alcătuit după alegerile din 19 Noembrie 1946 sub președinția d-lui Dr. Petru Groza are în fruntea departamentului Agriculturii și Domeniilor pe savantul profesor Tr. Săvulescu, având ca Subsecretar de Stat pentru sectorul forestier pe d-l Constantin Agiu.

Este pentru prima dată în istoria politică a țării noastre când se rezervă un Subsecretariat de Stat cu atribuțiuni exclusive pentru sectorul forestier.

Primul Ministru Subsecretar de Stat pentru rezolvarea lucrărilor de resort privind sectorul silvic are în sfera de atribuțiuni cheștiuni privind: Consiliul Tehnic al Pădurilor, Casa Pădurilor Statului, Institutul de Cercetări Forestiere al României, Direcția Silvică și Direcția Pădurilor Persoanelor/Juridice din Ministerul Agriculturii și Domeniilor.

Semnalând acest fapt de deosebită importanță pentru întreaga economie forestieră, subliniem poziția politică ce se acordă acestui domeniu de interes social și economic necontestat, făcându-ne în același timp ecoul unei satisfacții binemeritate a corpului silvic care a luptat stăruitor pentru atingerea acestui țel.

Cunoscută fiind personalitatea de luptător dinamic în slujba cauzelor drepte a d-lui C. Agiu, silvicultorii își pun nădejdea în spîritul Domniei Sale înouitor constructiv pentru rezolvarea marilor probleme ale economiei forestiere române.

Alături de personalitatea erudită a d-lui prof. Tr. Săvulescu, aumele d-lui C. Agiu constituie o garanție de bun augur pentru năzuințele silvicultorilor țării.

INSTALAREA NOILOR DEMNITARI SILVICI

Instalarea d-lui ing. Nicolae Celac în funcțiunea de Secretar General al Ministerului Agriculturii și Domeniilor și a d-lui ing. Gheorghe Purcăreanu ca Director General al CAPS. s'a făcut în ziua de 13 Decembrie a. c. într'un cadru festiv în sala Societății „Progresul Silvic“, solemnitatea fiind onorată de prezența d-lui prof. Traian Săvulescu, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și a d-lui Constantin Agiu, Subsecretar de Stat la același Minister, pentru sectorul silvic.

(În numărul viitor al Suplimentului vom publica cuvântările rostite cu acest prilej).

A 60-a ADUNARE GENERALĂ ANUALĂ A SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

În ziua de 30 Iunie a. c. s'a ținut la București Adunarea generală anuală a Societății inginerilor silvici „Progresul Silvic”. Debaterele adunării au avut loc în sala de festivități dela sediul din B-dul Tache Ionescu nr. 31. Această adunare generală a avut un caracter pur statutar, pentru dezbaterile problemelor de actualitate ale economiei forestiere propunându-se un Congres al inginerilor silvici la o dată ce se va fixa ulterior.

La ordinea de zi a adunării au figurat următoarele chestiuni: darea de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității sale în intervalul dela 24 Iunie 1945 la 1 Iunie 1946, bilanțul și contul de venituri și cheltuieli încheiate la 31 Decembrie 1945, raportul cenzorilor asupra gestiunii Consiliului pe anul 1945, descărcarea Consiliului de Administrație de gestiunea sa pe anul 1945, proiectul de buget pe anul 1946 și alegerea pentru 1946 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.

Adunarea s'a bucurat de participarea reprezentanților a numeroase unități silvice din Capitală și din exterior, precum și a delegaților Cercurilor Regionale ale Societății.

Sedința adunării se deschide prin citirea de către d-l prof. dr. C. C. Georgescu, Decanul Facultății de Silvicultură și președintele Societății „Progresul Silvic” a telegramelor omagiale îndelung aclamate de adunare trimise M. S. Regelui Mihai I, d-lui dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri, d-lui ministru Romulus Zăroni, ministrul Agriculturii și Domeniilor și d-lui prof. Traian Săvulescu.

Ministru Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor.

Cuvântarea de deschidere a Președintelui Societății

D-l Decan C. C. Georgescu, președintele Societății, declarând deschisă cea de a 60-a adunare generală anuală, urează bun sosit participanților din provincie la această adunare.

D-l Președinte anunță că restrângerea activității din această sesiune a adunării generale, la rezolvarea îndatoririlor statutare s'a făcut din nevoia adaptării la împrejurările grele ale momentului. Desbaterea problemelor fundamentale ale economiei forestiere se va face în cadrul unui congres ce se va anunța la timp. În cuvântarea Domniei Sale, D-l Președinte trece în revistă activitatea membrilor proeminenți ai Societății, cari au contribuit prin munca lor neprecuțită la rezolvarea unor probleme de ordin național între cari sunt de remarcat: Legea Corpului Tehnic, Statutul Funcționarilor Publici, Comisia Lemnului și a Economiei Forestiere, Societatea „Sovromlemn”, solidarizarea corpurilor profesionale prin participare la viața sindicală ș. a.

D-l Președinte dă în cuvântarea Domniei Sale ample detalii privitoare la realizările și lucrările în curs mai sus menționate, Legea Corpului Tehnic General este în curs de perfectare. În linii generale ea tinde să consacre principii noi de organizare atât pe plan vertical, pe Corpuri — Corp Superior, Mediu și Inferior —, cât și după specialități, în Secții și Subsecții. O inovație a proiectului de lege este desființarea gradului în Corp, precum și împărțirea Corpului Tehnic Superior în două diviziuni: Div. A. „ingineri diplomați” — actualii și viitorii absolvenți ai Politehnicelor, și Div. B. „inginerii” — proveniți din absolvenții unor Școli Tehnice Superioare ce se vor înființa.

Statutul Funcționarilor Publici este o operă laborioasă colectivă, dusă sub egida Uniunii Sindicatelor de Salariați Publici și a Confederației Generale a Muncii. La această legiuire de bază au lucrat delegați ai tuturor corpurilor profesionale ale funcționării publice. Pentru reprezentanții Corpului Silvic, care au lucrat tot timpul în colaborare cu reprezentanții A.G.I.R., lupta nu a fost ușoară. Este semnificativ că inginerii au fost susținuți în discuțiunile ce s'au purtat de către muncitorii manuali, aceștia considerând că tehnicie-

nii constituiesc corpul ofițeresc al muncii naționale. Inginerii au față de această atitudine de solidarizare a muncitorilor cu cauza lor o datorie de recunoștință pe care o vor plăti prin realizarea unității de luptă a oamenilor muncii în sindicatele profesionale, Viața sindicală oferă posibilitatea susținerii revendicărilor profesionale prin luptă deschisă, guvernată de o etică a cinstei și onoarei.

În același spirit de frățească solidaritate dintre muncitori și ingineri s'au dus și lucrările de elaborarea contractului colectiv de muncă. Apropierea dintre inginerii silvici și muncitorii forestieri este ușurată de condițiile muncii forestiere, găsindu-se ca adevărați tovarăși de muncă la plantații, în exploatare și în fabrici de prelucrarea lemnului.

Pe calea aceasta a solidarității profesionale s'a realizat o mai bună încadrare a Corpului Silvic Mediu și Inferior, marcând o eră nouă de înfrățire dela pădurar și până la inginerul silvic.

Un eveniment de seamă al activității din acest an îl constituie înființarea unei Comisii a Lemnului și a Economiei Forestiere, de pe lângă Consiliul Superior Economic, în care au intrat ingineri silvici și personalități din industria forestieră, rolul ei de coordonator al economiei forestiere ieșind astfel în evidență. De pe urma activității acestui for s'au dat la iveală o serie de legi cu scopul de a coordona și promova producția forestieră, care trebuie să satisfacă multiplele necesități ale țării atât pentru consumul intern cât și pentru export.

Activitatea Corpului Silvic a fost recunoscută de factorii guvernamentali ca una din cele mai prompte și mai conștiincios îndeplinite. D-l Președinte transmite mulțumirile primite pentru procentul însemnat de colegi cari au muncit cu deosebită râvnă pentru susținerea efortului economic al Guvernului. Totodată face un îndemn pentru orientarea cu mai mult curaj a colegilor ingineri silvici spre industria forestieră. Prin aceasta s'ar aduce un real aport pentru raționalizarea producției, o conciliere în diferendul mereu acut dintre exploatare și regenerare și s'ar asigura condițiuni mai bune de viață pentru muncitorii forestieri. Este un prilej de a constata cu deosebită satisfacție că pe drumul trasat de primii ingineri silvici intrați în industria forestieră pot merge cu perspective larg deschise toți acei de aceeași pregătire. Nu este lipsită de interes nici ideea unor birouri tehnice particulare, spre care sunt îndemnați a se orienta cei mai întreprinzători dintre inginerii silvici. Numai cucerind poziții proeminente în deosebi în industria forestieră, Corpul Silvic va

ajunge să imprime economiei forestiere generale principiile ordinii, competenței și a tehnicității, după normele științelor silvice, scoțând-o din haosul empirismului.

Inființarea Societății „Sovromlemn” marchează o colaborare strânsă între tehnicienii sovietici și români, colaborare bazată pe cinste, lealitate și competență, dela care se așteaptă însemnate repercursiuni favorabile asupra economiei forestiere române. Introducerea exploatării raționale după amenajament, introducerea de mașini perfecționate, tipizarea lucrărilor și uneltelor, pentru obținerea randamentului maxim, ameliorarea condițiilor de lucru a muncitorului și stimularea lui prin mijloace morale și materiale, intensificarea producției de produse finite, sunt puncte din programul Societății „Sovromlemn”.

Bunele raporturi cu popoarele sovietice sunt cheazășia unei propășiri sigure a poporului român. Această politică de colaborare cu U.R.S.S. este una din preocupările principale ale guvernului prezidate de d-l Petru Groza, politică plină de roade pentru poporul român. Realipirea Ardealului de Nord, regimul de reală libertate și egalitate politică și culturală a naționalităților conlocuitoare, pașii mari spre normalizarea vieții economice prin ușurarea condițiilor Armistițiului, sunt câteva din rezultatele acestei politici.

Ca specialiști, inginerii silvici se alătură politicei generale concretizată în platforma program a Blocului Partidelor Democratice, care prevede pentru sectorul economiei forestiere o serie de măsuri dintre cari se menționează: reglementarea pășunatului, reglementarea condițiilor de viață a muncitorilor forestieri, recuperarea terenurilor degradate, asigurarea fondurilor pentru cercetările științifice. Străduințele pentru realizarea acestui program sunt susținute prin însăși munca de fiecare zi a inginerilor silvici, în câmpul lor de activitate.

Intr'un spirit de armonioasă conlucrare Consiliul și-a desfășurat munca sa căutând să mențină neatinsă unitatea de Corp, cu respectarea dreptului de critică obiectivă și cu obligația pentru conștiința fiecăruia de a-și face autocritica actelor sale. Dificultățile sau deosebiri de vederi ivite în timpul discuțiilor au fost lăsate la o parte, mergând strâns uniți în slujba marilor comandamente ale idealurilor forestiere și ale intereselor obștești.

D-l președinte C. C. Georgescu își încheie cuvântarea Domniei Sale făcându-se purtătorul de cuvânt al Consiliului de Administrație

și supunând aprecierii și aprobării Adunării generale darea de seamă asupra activității pe anul expirat.

Înainte de a se intra în ordinea de zi d-l președinte C. C. Georgescu salută în mijlocul adunării pe d-nii: Gh. Nicolau și D. Danieopol, doi venerabili membri ai Societății, primul în vârstă de 89 ani iar cel de al doilea în vârstă de 78 ani, a căror prezență la a 60-a adunare generală este viu aplaudată. De remarcat că d-l Gh. Nicolau nu a lipsit dela niciuna din aceste 60 adunări!

Totodată d-l Președinte anunță împlinirea a 40 ani dela absolvirea primei promoții (seria IX-a) de silvicultori dela Școala Superioară de Silvicultură dela Brănești, cari aveau ca studii de bază bacalaureatul. Din această promoție au făcut parte profesorii: P. Antonescu, P. Grunau, N. Iacobescu, N. Saegiu ș. a.

Darea de seamă și raportul de gestiune al Consiliului

Raportul Comisiei de cenzori

D-l Ștefan Predescu, Secretarul General al Consiliului de Administrație citește partea I-a a dării de seamă privitoare la activitatea profesional-culturală a Consiliului de Administrație al Societății dela 24 Iunie 1945 la 1 Iunie 1946. Sunt enumerate realizările și problemele în curs de rezolvare cari au făcut obiectul de preocupare al Consiliului, din cari menționăm: participarea la elaborarea contractului colectiv de muncă, echivalarea salariilor inginerilor silvici și ale subinginerilor cu cele ale inginerilor și subinginerilor din Min. Lucrărilor Publice și Comunicațiilor, majorarea salariilor prin acordarea gradațiilor în mod automat, legiferarea rectificărilor pentru inginerii nedreptățiți, colaborarea cu A.G.I.R. la elaborarea proiectului Legii Corpului Tehnic și cu Confederația Generală a Muncii pentru pregătirea proiectului de Statut al Funcționarilor Publici. În toate aceste inițiative, d-l prof. C. C. Georgescu, Președintele Societății a desfășurat o activitate excepțională pentru apărarea intereselor profesionale ale Corpului Silvic de toate gradele.

S'a continuat apariția publicațiilor periodice „Revista Pădurilor” cu „Suplimentul Profesional” și activitatea editurii, s'au făcut achiziționări de cărți pentru bibliotecă, s'a reluat activitatea Cercu-

lui de Studii Forestiere printr'un ciclu de 9 conferințe și 3 ședințe Symposion, urmate de filme documentare. Membrii Consiliului au participat activ la difuzarea ideii forestiere prin conferințe, articole de popularizare în presă, conferințe la radio, sprijinirea organizării serbării arborilor, participare la expoziția tehnică A.G.I.R. precum și la desbaterile congresului acestei asociații. Consiliul a continuat opera de asistență prin ajutorarea colegilor și familiilor lor și prin întreținerea căminului pentru studenții fii de silvicultori. Ca acte de gospodărie Consiliul a obținut o subvenție dela C.A.P.S. închirierea sălii de festivități, deschiderea vilei dela Govora, autentificarea noilor statute.

Situația membrilor Societății se rezumază astfel:

Totalul membrilor la data de 1.VI.1946	964
--	-----

(activi: 839; pensionari: 112; membri de onoare: 12 și un membru corespondent).

Inscriși dela 24 Iunie 1945 la 9.VI.1946	40
--	----

Decedați în același interval	12
--	----

Cei trecuți în lumea celor drepti sunt următorii:

Nițescu V. C-tin, Ionescu V. Dumitru, Teodorescu S. Nicolae, Bătucă Alexandru, Sârbu Stancu, Herzog Bruno și George E. Petrescu.

In memoria membrilor decedați Adunarea păstrează un minut reculegere.

D-I Ștefan Constantinescu, Casierul Societății, citește partea a II-a a dării de seamă, privitoare la activitatea economică a Consiliului de Administrație, cifrele bilanțului încheiat la 31 Decembrie 1945 indicând la activ și la pasiv: 48.726.120 lei.

D-I Constantin Dragu, președintele Comisiei de cenzori citește procesul verbal de verificare a gestiunii Societății până la 31 Decembrie 1945.

Adunarea generală dă descărcare Consiliului de administrație pentru gestiunea sa și aprobă activitatea sa profesional-culturală și economică.

Aprobarea bugetului și alegerea Comisiei de cenzori și a cenzorilor supleanți pe anul 1946.

D-I St. Constantinescu, citește proiectul de buget pe anul 1946. Totalul veniturilor Societății se cifrează la 90.546.615 lei, bugetul

echilibrându-se cu tot atâtea cheltuieli. Adunarea generală aprobă prin aclamații proiectul de buget prezentat.

În conformitate cu prevederile Statutului Societății mandatul cenzorilor expirând, d-l președinte C. C. Georgescu propune relege-rea pe anul 1946 a următorilor cenzori și a supleanților lor:

cenzori, d-nii: Pană V., Dragu C., Dumitriu I.

supleanți d-nii: Constantinescu Gh., Delavale I., Dragomir I.

Incheierea ședinței adunării.

D-l Președinte C. C. Georgescu se adresează cu un călduros îndemn tinerilor ingineri silvici absolvenți ai facultății de Silvicultură pentru înscrierea la Societatea „Progresul Silvic”, care acumulează azi 60 de ani de activitate în slujba idealurilor forestiere. În același sens d-l Președinte apelează la colegii dela unitățile exterioare pentru intensificarea activității Cercurilor Regionale ale Societății în Centrele provinciale unde aceste Cercuri sunt constituite, îndemnând la înființarea de noi Cercuri în toate centrele forestiere importante ale țării.

D-l Vicepreședinte C. Rachieru, Secretar General al Min. Agr. și Domeniilor ia cuvântul făcând un apel pentru susținerea străduințelor Guvernului pentru asigurarea executării programului de lucru de iarnă privitor la aprovizionarea cu lemne de foc a populației. Domnia Sa îndeamnă la muncă intensă pe teren pentru sprijinirea operei Guvernului Dr. Petru Groza.

D-l prof. C. C. Georgescu, președintele Societății încheie cuvântările anunțând organizarea congresului inginerilor silvici la o dată ce se va comunica la timp. Domnia Sa se adresează tuturor inginerilor silvici din țară, rugându-i să pregătească referate și comunicări pentru congres, menit să ia în dezbateră și să înfățișeze opiniei publice din țară și din străinătate preocupările fundamentale ale economiei forestiere românești.

Mulțumind membrilor prezenți pentru participarea la această adunare generală statutară a Societății „Progresul Silvic”, d-l președinte C. C. Georgescu declară închisă cea de a 60-a adunare generală anuală.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL AL TEHNICIENILOR LEMNULUI

În cadrul unei adunări a membrilor din capitală ai Societății „Progresul Silvic“, d-l prof. C. C. Georgescu, Decanul Facultății de Sivicultură, a făcut o expunere asupra delegației pe care a avut-o Domnia-Sa ca reprezentant al Ministerului Agriculturii și Domeniilor pentru a participa la Congresul internațional al tehnicienilor lemnului, ținut la Paris în luna Septemvrie 1946.

Participarea țărilor străine a fost de cca 20% (ca număr de delegați). Între țările participante au fost: Cehoslovacia, Suedia, Norvegia, Austria, România, Elveția, Argentina, U.S.A., Anglia, — pentru participarea României acordându-se un agreement provizoriu, (asupra probelor discutate în Congres se vor da amănunte în cronică Revistei Pădurilor).

Dintre aspectele vieții profesionale a silvicultorilor francezi d-l prof. C. C. Georgescu remarcă tendința sporirii numărului școlilor tehnice forestiere medii și superioare, problemă care se pune și la noi. De remarcat deasemeni structura actuală a administrației forestiere franceze, care permite o reglementare a raporturilor dintre autoritățile silvice și particularii interesați în câmpul producției forestiere, prin existența unui comandament unic în cadrul Ministerului Agriculturii și Producției Naționale, cărui le sunt subordonate și cindicatele respective de proprietari, muncitori și antreprenori forestieri.

Domnia Sa a prezentat apoi aspecte din viața de toate zilele a Parisului, care se propie cu pași mari de cea normală dinaintea războiului.

Cu acest prilej d-l prof. C. C. Georgescu a făcut o expunere asupra vizitei de curtoazie făcută silvicultorilor cehoslovaci, ca prim pas spre reluarea relațiilor cu lumea forestieră din Cehoslovacia. Această țară dă în prezent exemplul unui vast șantier de muncă sobră a unei națiuni conștiente. Atât viața socială cât și gospodăria forestieră pot fi luate ca pildă. Cu ocazia acestei vizite s'au făcut și primele schimburi de păreri în vederea reluării relațiilor dintre Facultățile de specialitate prin schimburi de studenți și prin colaborarea pe tărâmul științei.

ȘEDINȚA COMEMORATIVĂ A SUBSECȚIEI SILVICULTURĂ — A.R.L.U.S.

În ziua de 20. XII. 1946 s'a ținut în sala de festivități a Societății „Progresul Silvic” ședința pentru comemorarea a 2 ani de activitate a Subsecției „Silvicultură” din cadrul Secției Științe Aplicate — ARLUS.

Ședința a fost prezidată de d-l consilier I. Zeicu, Președintele Subsecției, fiind prezenți numeroși ingineri silvici din Capitală, între cari remarcăm pe d-nii: prof. C. C. Georgescu, Președintele Societății „Progresul Silvic”, consilier Marin Petcuț, consilier Stere Rodoteatu, consilier Const. Nettea, consilier Valer Popovici ș. a.

Ședința este deschisă de d-l Președinte Ion Zeicu, care face darea de seamă asupra activității pe 2 ani, rostind următoarea cuvântare comemorativă.

Domnilor Colegi,

Ne-am adunat astăzi să încheem al doilea an de activitate din marea operă de cunoaștere sinceră a popoarelor din U. R. S. S., prin legăturile de prietenie ce le-a conceput A. R. L. U. S. a se înfiripa pe aripile științei, unde noi am activat în cadrul secției științelor aplicate.

În adunarea generală din 17/XII/945, ținută după primul an de activitate al acestei subsecții silvice, am accentuat că știința, supremul sanctuar al străduințelor omenești, este cel mai potrivit mijloc pentru cunoașterea popoarelor, prin tot ce spiritul omenească produce, ca mai folositor, pentru progresul omenirii.

Dacă știința reprezintă un domeniu complex de cunoștințe coordonate și dacă ea se bazează pe descoperiri vizibile sau pe gândiri deductive, care se leagă între ele prin ipoteze și teorii, nu e mai puțin adevărat că știința, dela începuturile plămădirii ei, la vechii Eleni, dela Platon și Aristotel, trecând în Evul Mediu, prin misticismul bisericii în slujba căreia a stat veacuri în șir, a ajuns abia în secolul al 18-lea să ia un avânt mai mare prin îmbrățișarea din plin a științelor naturale și a calculelor matematice.

Secolele 19 și 20 au ridicat armele științei la culmi nebănuite prin adâncirea progresivă a specializărilor în toate ramurile științei, dar mai ales în cele ale științelor aplicate, unde tehnica și-a spus cuvântul hotăritor. „Natura” și „cultura” au devenit lozinci fermecătoare în calea progresului.

Dacă încercăm să analizăm compartimentul nostru silvic, în cadrul științific, vedem că științele aplicate formează a 3-a grupare științifică, care și ea se subdivide în 3 secții, dintre care prima se ocupă de cultura practică universală, a doua cu problemele civilizației, iar a treia cu problemele tehnice, între cari, pe lângă meteorologie, geodezie și alte probleme de ordin tehnic, se include și problema cunoștințelor silvice.

Fideli cu tradiția din primul an de activitate, am continuat și în anul al doilea cu ședințele noastre pe linie științifică, încercând a grupa comunicările pe natură de lucrări sezoniere, astfel cum se succed ele în activitatea noastră de pe teren.

La 14 Ianuarie 1946, a ținut d-l Ing. Cons. silvic *Stere Rodoteanu* o foarte interesantă conferință, cu subiectul „*Organizarea muncii la exploatarea forestiere din U. R. S. S.*“

La 18 Februarie 1946 d-l Ing. *E. Misso*, ne-a expus „*Metodele mecanice noi pentru debitarea traverselor*“.

La 4 Martie 1946 d-l Ing. Insp. G-ral silvic *Gr. Colpacci* a tratat pe larg „*Aportul U. R. S. S. adus pentru modernizarea și refacerea industriilor forestiere*“.

La 27 Martie 1946 Comitetul subsecției silvice, a hotărât a se folosi de excepționalul prilej, că se găsea un eminent coleg, d-l Ing. *Koldanov*, la noi în țară, delegat oficial de către U. R. S. S. pentru tratativele ce s'au dus în vederea înființării Societății „*Sovromlemn*“ și i-a făcut o invitație de a ne ține o conferință asupra problemelor forestiere din U. R. S. S. *G. V. Vasilescu (?)*

D-l Ing. *V. I. Koldanov* a dat urmare dorinței noastre și la 2 Aprilie 1946 și-a dezvoltat într'un cadru festiv, conferința sa intitulată „*Recentele metode de împăduriri în U. R. S. S.*“ Conferința a stârnit un interes deosebit printre numeroasa asistență, care s'a manifestat prin dorința de a mai primi și lămuriri suplimentare la unele întrebări, la care conferențiarul a răspuns cu largă bunăvoință.

Asistența a rămas bine impresionată, nu numai pe urma faptului că d-l Ing. *Koldanov* a tratat cu multă competență subiectul care constituia în bună parte realizări personale, dar mai ales — și aci mă refer la inginerii silvici români — pentru că am constatat, că deși delegatul U. R. S. S. era trimis să trateze oficial probleme de exploatare, totuși, el și-a ales subiectul din domeniul care tratează cultura forestieră, preocupare legată intim de sufletul inginerului silvic, care lucrează pentru permanența și propășirea domeniului forestier.

Pentru gestul colegial și atât de instructiv conferința d-lui Ing. Koldanov, nu uităm a-i adresa și de astă dată sincere mulțumiri.

La 5 Aprilie 1946 d-l inginer *B. Borovschi* a prezentat recenzia lucrării: „*Rezervațiil naturale din U. R. S. S.*“

În sfârșit la 3 Iulie 1946 d-l *Ing. Al. Beldie*, care se întorsese de curând din U. R. S. S., unde s'a găsit timp de 2 ani ca prizonier, ne-a ținut o foarte documentată comunicare asupra aspectului general al pădurilor ce a văzut în U. R. S. S. și asupra lucrărilor de cultură și exploatare forestiere, deasemeni văzute și trăite de D-sa, fără a neglija — mai ales la solicitarea asistenței numeroase, care nu se compunea numai din colegi de specialitatea noastră — aspectele vieții din lagărele în care a stat și a tratamentului bun de care a beneficiat, mai ales după 23 August 1944.

*

Din expunerea de mai sus rezultă că activitatea subsecției noastre, a fost rodnică în cursul primului semestru, cu toate că în acel timp biblioteca A. R. L. U. S. nu ne-a furnizat suficient material documentar, dar a fost cât se poate de slabă — și dacă nu fugim de adevăr — trebuie să recunoaștem că a fost chiar inexistentă în partea a doua a anului.

Acest fapt se explică prin plecarea d-lui Secretar, Ing. Insp. G-ral *V. Lisievici*, din funcția de secretar pe care a îndeplinit-o dela înființarea subsecției noastre până la 9 Octombrie, când ne-a prezentat demisia anexată, motivând-o cu nouile sale preocupări, cari îi răpesc absolut tot timpul liber, încât — pe lângă cea mai mare bunăvoință — nu se mai poate ocupa și de treburile secretariatului.

Normal ar fi ca să facem apel la colegul nostru *Lisievici* să revină, pentru a duce preocupările subsecției noastre și în viitor la rezultatele strălucite ce le-am înregistrat în trecut, dar, ca oameni care cunoaștem bine fermitatea în acțiuni a colegului *Lisievici*, ne dăm seama că D-sa nu este omul măsurilor de jumătate și atunci când a înțeles a părăsi acest post și-a format convingerea, că interesele subsecției noastre cer a se găsi alt om, care să se preocupe tot atât de intens de marea operă concepută de A. R. L. U. S., după cum a procedat el prin muncă perseverentă și idealistă, tocmai în timpurile cele mai grele ale începutului.

Așa fiind, nu ne mai rămâne decât să exprimăm și cu această ocaziune colegului *Lisievici* cele mai calde mulțumiri pentru activitatea rodnică ce a desfășurat în calitate de secretar și să-l rugăm ca cel puțin în calitate de membru cu tragere de inimă pentru rosturile

A. R. L. U. S.-ului, să revină din când în când cu comunicări interesante, din vasta opera științifică a colegilor noștri din U. R. S. S.

De încheiere, ne îndreptăm cu calde mulțumiri către colegii noștri cari au înțeles să fie prezenți la ședințele noastre, dovedind un vădit interes pentru programul nostru de activitate, care a desvelit, prin comunicările făcute, metode și practici noi cari ne-au îmbogățit cunoștințele, lărgindu-ne orizontul pentru a înțelege disciplina și progresul unitar ce a fost realizat în marea noastră vecină dela răsărit.

Toate aceste binefaceri ale științei, cari, în plus, au contribuit și la adâncirea legăturilor noastre de prietenie cu popoarele din U. R. S. S., recunoaștem, le datorăm înțelepciunii conducerii supreme a asociației noastre, care a știut să organizeze această mare grupare de suflete, pentru a le pune în slujba muncii constructive, care să servească nu numai neamul și țara, dar și marile idei democratice de înfrățirea popoarelor.

Ședința a continuat cu prezentarea de către d-l ing. *Titus Comes* a comunicării în colaborare cu d-l ing. *Boris Borovschî* asupra „*Contribuțiunii științei din U. R. S. S. la studiul geografiei plantelor*“.

La discuțiunile asupra acestui subiect iau parte d-nii: consilier *Marin Petcuț* și prof. *C. C. Georgescu*.

Intrând în ședința de lucru, d-l ing. *V. Lisievici*, fost secretar general al acestei subsecții arată că fiind ocupat în noile însărcinări de serviciu primite, a fost nevoit să-și prezinte demisia din postul ocupat, mulțumind membrilor subsecției pentru sprijinul acordat. Domnia Sa face apoi propuneri pentru activitatea subsecției pe viitor.

Mandatul actualului Comitet expirând, d-l consilier *I. Zeicu* este reales în unanimitate Președinte al subsecției, iar în postul de secretar general este ales d-l ing. *B. Borovschî*.

Luând cuvântul d-l prof. *C. C. Georgescu*, reliefează rolul Cercului de Studii al acestei subsecții în cunoașterea realizărilor din domeniul științelor și a practicii silvice în U. R. S. S., cunoștințe menite a îmbogăți pe de o parte bagajul oamenilor de știință și a tehnicienilor silvici români, iar pe de altă parte constituind elementele certe ale cunoașterii și prețuirii reciproce a popoarelor celor două țări vecine și amice. Colaborarea pe tărâmul științei și a artei este calea cea mai nobilă a înțelegerii dintre popoare. Pentru programul de activitate pe anul viitor, Domnia Sa propune ca membri subsecției să colaboreze la *Analele ARLUS* cu contribuțiuni din domeniul cerce-

tărilor și a practicei silvice române, în deosebit pentru a se pune în valoare și pe calea aceasta studiile dela ICEF asupra perdelelor forestiere de protecție (ing. I. Lupe). Deasemeni Domnia Sa propune ca în Revista Pădurilor să se facă recenzia cărților de știință sosite la biblioteca ARLUS.

Incheind ședința, d-l Președinte *I. Zeicu* mulțumește referenților și participanților la discuțiunile acestei ședințe, făcând propunerea ca ICEF să intensifice activitatea pentru traducerea cât mai multor lucrări utile din bibliografia silvică sovietică. Domnia Sa încheie ședința cu urarea adresată membrilor subsecției pentru o cât mai rodnică activitate pe tărâmul colaborării științifice cu U. R. S. S. în cel de al treilea an al existenței subsecției.

NOTĂ. — **Colegii din provincie** se pot adresa individual sau prin Cercurile Regionale ale Societății „Progresul Silvic” pentru orice informațiuni în legătură cu materialul bibliografic din Uniunea Sovietică pe care doresc să și-l procure din Capitală. Adresa Secretariatului general al Subsecției de Silvicultură-ARLUS. este: **ing. B. Borovschi — Serv. Arhitecturii — CAPS. — București Bv. Take Ionescu, 31.**

EXAMENUL DE SUBINSPECTOR SILVIC DIN SESIUNEA 1946

În zilele de 3—4 și 4 Octomvrie 1946 s'au ținut în Capitală și în pădurea Balta Neagră jud. Ilfov, probele scrise și orale și lucrările practice ale examenului de sub inspector silvic din sesiunea 1946.

Comisia de examinare a fost alcătuită în acest an din d-nii ingineri consilieri silvici: D. Grozescu, ca președinte. I. Zeicu, Gh. Luțescu, prof. Gr. Eliescu și prof. D. Sburlan, ca membri.

La acest examen s'au prezentat 18 candidați din cei 21 înscriși, față de totalul de 113 câți erau îndreptățiți a se înscrie.

Examenul a constat din următoarele probe: o probă scrisă, o lucrare practică și o examinare orală pe teren (pădurea Balta Neagră din Ocolul Gruiu jud. Ilfov) și proba orală finală. Proba scrisă și examinarea orală finală s'au ținut în localul Facultății de Silvicultură dela Politehnica din București.

Subiectele date la proba scrisă au fost următoarele:

1. — Situația actuală a pădurilor țării din punct de vedere al producției, ținând seama și de vătămările suferite în ultimii 10 ani. Posibilitatea măririi producției și mijloacele de realizare. Concretiza-

rea acestor măsuri într'un plan de acțiune pentru unitatea silvică la care a lucrat candidatul.

2. — Impădurirea unui perimetru de 250 ha situat:

- a) în regiunea dela confluența Buzăului cu Siretul;
- b) într'un fost izlaz degradat dintr'o regiune de coline sau de munte pe care o cunoaște candidatul (memoriu, plan, deviz).

3. — Organizarea exploatărilor de păduri față cu criza mijloacelor de transport.

Primul subiect a fost obligatoriu, iar unul din celelalte două la alegere.

La lucrarea practică de teren s'a repartizat candidaților câte o porțiune de arboret din pădurea Balta Neagră, cerându-se să se răspundă la următoarele chestiuni:

- a) descrierea parcelară;
- b) cubajul arboretului;
- c) considerațiuni asupra tratamentului ce se aplică în prezent și a celui din trecut;
- d) propuneri pentru îndrumarea rațională în viitor.

Tot pe teren candidații au fost examinați de fiecare din membri Comisiei în parte, respectiv din domeniul: Topografiei, Dendrometriei, Transporturi Forestiere, Cultura Pădurilor, Amenajament și Protecția Pădurilor.

La proba orală finală s'au pus chestiuni de sinteză din toate domeniile științei și practicei forestiere.

Rezultatul examenului a fost publicat în Monitorul Oficial Nr. 253 din 31.X.1946, fiind declarați reușiți următorii:

Băițoiu D. N., Ionescu I. St. și Lupe Z. I. (cu calificativul „f. bine“); Cârstocea N., Chirculescu Gr., Georgescu N. Ov., Harabagiu N., Ionescu D. D., Mărășescu M. T., Oprescu N. V. și Samoilescu D. I. (cu calificativul „bine“) și Costăchescu I., Dascălu Gh., Decei Ov., Persica M., Petcu E., Romaniciuc R. și Rusu P. (cu calificativul „satisfăcător“).

Repartiția pe promoții a candidaților este următoarea: 5 din promoția 1937, 4 din 1936, 6 din promoții între 1932 și 1935 și câte unul din promoțiile anilor 1929, 1926 și 1925.

I N F O R M A T I U N I

Mișcare în personal. — Știri diverse.

— Mon. Of. Nr. 287 din 11.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.306/1946 prin care se delegă d-l C.-Agiu, ministru subsecretar de Stat, pentru rezolvarea lucrărilor de resort privind sectorul silvic specificându-se atribuțiunile ce le primește în această calitate.

— Idem Nr. 2.296/1946 prin care se delegă d-l ing. șef silvic N. Celac în funcția de secretar general al M.A.D., cu atribuțiuni pentru sectorul silvic, în locul d-lui ing. C. Rachieru, a cărui delegație încetează.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.320/1946, prin care se delegă atribuțiunile d-lui N. Celac, secretar general al departamentului M.A.D.

— Idem Nr. 2.293/1946, prin care d-l ing. insp. g-ral silv. Gr. Colpacci se mută în interes de serviciu pe lângă cabinetul ministrului în calitate de consilier tehnic.

— Idem Nr. 2.294/1946 prin care se delegă d-l ing. cons. silv. I. Florescu cu conducerea Dir. Silvice, în locul d-lui ing. cons. silv. D. Grozescu, a cărui delegație încetează.

— Idem Nr. 2.297/1946, prin care se repartizează d-l ing. șef silvic Igor Sme-recinschi, din Dir. Silvică, în calitate de director de cabinet al d-lui Ministru Subsecretar de Stat C. Agiu.

— Mon. Of. Nr. 288 din 12.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.531/1946 prin care se numește d-l ing. insp. g-ral silv. Gh. Purcăreanu, în funcțiunea de Director general al Casei Pădurilor Statului, încetând mandatul de fost administrator al CAPS. dat d-lui C. Rachieru.

— Mon. Of. Nr. 297 din 23.XII.1946 publică D. L. de numirea d-lor: Predescu Șt. și Ionescu Gh., ingineri consilieri silvici, în funcțiunile de subdirectori generali CAPS.

— Mon. Of. Nr. 296 din 21.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.604/1946 prin care se numesc în Consiliul tehnic al pădurilor d-nii:

— ing. cons. silv. M. Pandrea, în calitate de președinte al Consiliului; ing. cons. C. Nettea, ing. cons. silv. M. Rădulescu, ing. cons. silv. Gh. Luțescu și ing. insp. g-ral silv. V. Paladian în calitate de membri, în locul d-lor: M. Ștefănescu-Suhățeanu, N. Nedelcovici, I. Nicolae, D. Iliescu și N. Economu, ale căror delegații încetează, trecându-se la dispoziția M. A. D.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.324/1946 prin care se mențin atribuțiunile de serviciu ale d-lor: prof. dr. C. Georgescu, în funcțiunea de director al ICEF, și prof. D. Sburlan, în funcțiunea de subdirector al aceluiași Institut. Deasemeni se mențin delegațiile d-lor: ing. cons. silv. I. Zeicu ca director al Dir. P.P.J.

și ing. cons. silv. C. Nettea, ca subdir. al aceleiași Direcții: ing. cons. silv. A. Comșia, directorul Dir. Economiei Vănatului.

— Mon. Of. Nr. 215 din 17.IX.1946 publică Dec. Adm. CAPS, Nr. 38.212/946 prin care se încadrează în bugetul CAPS., cu salariul convenit gradului ce dețin în mod onorific, următorii ingineri subinsp. silvici pe data de 1.IV.1946: Ciudiu Nicolae, Pascu C-tin, Chehaci Nicolae, Georgescu Tudor, Dumitrescu C-tin, Tarnavschi Alex., Sontea Sebastian, Baboe Gheorghe, Cunețchi Ilié, Dumitrescu C. Romulus; pe data de 1.VII.1946: Lăcătușu Traian și Stângă Ioan.

— Idem următorii ingineri șef silvic pe data de 1.IV.1946: Păunescu C-tin, Iancov Nicolae, Sava Andrei, Rusu Ioan, Marcu Ioan, Achimescu C-tin, Ionescu Gheorghe, Petreanu Eugen, Popescu Nicolae, Albulescu Ștefan.

— Idem următorii ing. silv. cl. I, pe data de 1.IV.1946: Babușia Teodor, Rădulescu B. Dușu, Panaitescu Marin, Oprîșiu Ana Marin, Carpov Dumitru, Diacenco Vladimir, Blascu Boris.

— Idem următorii ing. silv. cl. II-a pe data de 1.IV.1946: Stănescu Ioan, Ștefănescu Victor, Gășnenco Petre, Popescu N. Nic., Dorin Tudor, Ionescu Faustin, Bărcă Leon, Crinu Jean.

— Mon. Of. Nr. 205 din 5.IX.1946 publică tabloul cu propunerile la înaintare a inginerilor silvici pe 1.I.1947.

— Mon. Of. Nr. 252 din 30.X.1946 publică Dec. Preș. Cons. de Min. Nr. 27/1946 prin care se institue comisia centrală pentru încadrarea funcționarilor publici. Această comisie va func-

ționa pe lângă Președinția Cons. de Miniștri având ca membri delegați ai ministerelor (7), și câte un delegat la C. G. M. și al Uniunii Sind. de salariați publici. Din partea Min. Agr. și Domeniilor este delegat d-l C. Topliceanu. Directorul Dir. Personalului.

— Idem Dec. Min. prin cari se revine asupra opririi vânării iepurilor pe anii vânătoarești 1946/47 pe întreg cuprinsul jud. Trei Scaune și 1946/47 și 1947/48 pe întreg cuprinsul jud. Vlașca.

— Mon. Of. Nr. 229 din 3.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 4.241/946 prin care se numesc ca membri în Comisia de verificarea gestiunii fondului de educație la CAPS. d-nii:

— ing. cons. silv. Pandrea Matei, din partea CAPS.;

— ing. cons. silv. Nettea Const., din partea Dir. P.P.J.;

— ing. insp. silv. Cara Nic., din partea ICEF.;

— insp. g-ral Tecovici Aurel, contabil expert în CAPS.

— Mon. Of. Nr. 231 din 5.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 44.209/946 prin care d-l ing. insp. g-ral silv. Ionescu Ioan se delegă în funcțiunea de director al Dir. Reg. silvice Cluj.

— Mon. Of. Nr. 239 din 15.X.1946 publică D. L. Nr. 2.928 prin care se numesc în serviciul CAPS. cu gradul de ingineri silvici stagiar d-nii:

Văetuș C. Toma, Popescu T. Vladimir și Lișcu F. Petre.

— Idem publică Dec. Min. Nr. 1.955/1946 cuprinzând normele privitoare la înaintarea inginerilor silvici.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 47.637/1946 prin care se transferă la cerere d-l ing. subinsp. silv. Colcea Ioan, del. Oc. silv. Bobicești în centrala Dir. Craiova.

— Idem Nr. 47.635/946, prin care se detașează în interes de serviciu d-l ing. subinsp. silv. Popovici Ioan dela Oc. Silv. Gruiu, în centrala Dir. București

— Mon. Of. Nr. 242 din 18.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 1.736/946 prin care se admit în C. T. silvic cu gradul de ingineri silvici stagiați d-nii: Popovici C. (11.XII.1945), Șchiopu I., Popescu C., Bujaker I. (6.IV.1946), Mateescu Ilie (26.III.1946), Georgescu N., Gavrilă Co-Mârcei A., Pantazi Gh., Popescu St. Gh., Riolan, Iavorschi T., Manolescu C., Popescu Vl., Predescu Gh., Ursulescu Adela și Văetuș T. (19.VI.1946), Andronescu C. și Stănescu V. (23.VII.1946).

— Idem Nr. 1.951/946 prin care se detașează d-l ing. silv. Marcu Iosif dela CAPS. la Dir. Silvică, Șc. de subingineri silvici Casa Verde-Timișoara, ca profesor.

— Mon. Of. Nr. 243 din 19.X.1946 publică înființarea Școlii de brigadieri silvici „Năsăud“ cu sediul în orașul Năsăud.

— Mon. Of. Nr. 243 din 13.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 3.880/1946 prin care se delegă d-nii:

ing. insp. silv. N. Carra din centrala ICEF, în funcțiunea de subdirector al Administrației centrale ICEF. și ing. subinsp. silv. I. Pavelescu în funcțiunea de subdirector al Bunurilor, ca ajutoare ale Directorului Direcției Administrației Centrale și a Bunurilor ICEF. reorganizată prin aceeași decizie.

— Mon. Of. Nr. 249 din 26.X.1946 pu-transferă la cerere d-l ing. subinsp. silv. publică Dec. Adm. CAPS. prin care se transferă la cerere d-l Dumitrescu C. dela Oc. Silv. Babadag la Oc. Silv. Ghimpați, și d-l ing. subinsp. silv. Popescu I., dela Oc. silv. Orșova se detașează în interes de serviciu la Oc. Silv. Berzeasca.

— Mon. Of. Nr. 251 din 29.X.1946 publică Dec. Min. Nr. 51.858/946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii:

— ing. subinsp. silv. Avram Nic., dela conducerea Oc. Silv. Ghermănești, în centrala Dir. Iași, ca inspector de control regional;

— ing. silv. cl. I-a Fedorovici Teodot dela conducerea Oc. Silv. și fabricii Mânăstur la Oc. Silv. Ghermănești;

— ing. silv. cl. I-a Petcu D. I., dela conducerea Oc. Silv. Valea Rea în centrala Dir. Bacău, ca referent.

Se repartizează în serviciu d-nii: ing. silv. stg. Stoica Nic., la conducerea Oc. Silv. Valea Rea și ing. silv. stg. Iaș con-ducerea Ocolului și fabricii Mânăstur.

— Idem Nr. 51.862/1946 prin care se transferă în interes de serviciu d-l ing. silv. Băluță Șt. dela Oc. Silv. Bolintin la Oc. Silv. Valea Lotruului.

— Idem Nr. 1.994/946 prin care se numește d-l ing. silv. Dan Ciolacu, ca inspector de vânătoare onorific al județului Romanați.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 51.290/1946 prin care se detașează în interesul serviciului d-l ing. insp. silv. Comșa Lucian din centrala Dir. București în Centrala CAPS.

— Mon. Of. Nr. 253 din 31.X.1946 publică D. L. Nr. 3.045/1946 prin care se numesc d-nii: ing. silv. Arțareanu M. la Oc. Silv. Cehul Silvaniei și ing. silv. Predescu Gh. la Oc. Silv. Dragomirești-Maramureș.

— Mon. Of. Nr. 256 din 4.XI.1946, care se primește demisia d-lui ing. sub-publică Dec. Min. Nr. 49.887/1947 prin insp. Mihăilescu Vasile, șeful Oc. Silvic Trivalea, din serviciul CAPS.

— Mon. Of. Nr. 259 din 7.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 51.860/1946 prin

care se transferă în interesul serviciului d-l ing. subinsp. silv. Manoliu Teodor dela conducerea Oc. Silv. Vălenii de Munte în Centrala CAPS., Dir. tehnică. D-l ing. silv. Popovici Tr. ajutor la Oc. Silv. Vălenii de Munte, se delegă cu conducerea acestui Ocol.

— Mon. Of. Nr. 261 din 9.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.080/1946 cuprinzând numele inginerilor silvici membri ai corpului didactic complementar dela Școlile silvice din țară, cu specificarea catedrelor la cari sunt chemați.

— Mon. Of. Nr. 262 din 11.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 54.771/1946, prin care d-l ing. insp. silv. Harnagea Vasile, din Centrala Dir. Pitești, se transferă în interesul serviciului, în Centrala CAPS., ca referent la Serv. împăduririlor din Dir. tehnică.

— Idem Dec. Adm. CAPS. Nr. 54.770/1946 prin care se repartizează la serviciu următorii domni ingineri silvici stagiaři: Turtoi Șt., la Oc. Silv. Călăraș, ca ajutor, Văetuș T., în Centrala Dir. București, la Serviciul tehnic și Popescu Vl., ca ajutor, la Oc. Silv. Regina Elisabeta.

— Mon. Of. Nr. 263 din 12.XI.1946 publică Dec. Adm. CAPS. prin care se pune în retragere din oficiu pentru cauză de boală contractată în timpul însă nu din cauza serviciului d-l ing. silv. Trăloiu Gheorghe, din serviciul CAPS. Oc. Silv. Tisău.

— Mon. Of. Nr. 267 din 16.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 2.154/946 prin care se numește în Comitetul de cenzori la Regia Publică Comercială „Bunurile Private din Ciuc“ d-l ing. insp. g-ral silv. Popescu C-tin, din Dir. P.P.J., ca președinte al Comitetului.

— Idem Dec. Min. Nr. 2.152/1946 prin care se numește în comisia de control la Regia Publică Comercială „Alianța Forestieră“ din Gheorgheni Ciuc, d-l ing. insp. g-ral silv. I. Dragomir, ca președinte al Comisiunii.

— Mon. Of. Nr. 272 din 23.XI.1946 publică Dec. Min. Na. 2.106/1946, prin care se numesc o serie de 14 inspectori de vânătoare onorifici de plasă între cari și d-l ing. silv. Tulbure Teodor pentru plasa Dobra-Hunedoara.

— Mon. Of. Nr. 273 din 25.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 57.056/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. subinsp. silv. Andreescu A., dela Oc. silv. „N. Gh. Popovici“ în centrala CAPS., ca referent. ing. silv. stg. Ștefănescu Em., din Adm. Centrală CAPS. la conducerea Oc. Silv. Trivalea, ing. șef silv. Georgescu Ovidiu, în Centrala Dir. Pitești, ca referent, ing. silv. stg. Carol Poptel, dela Oc. Silv. Ghimpați la Oc. Silv. „N. Gh. Popovici“.

— Mon. Of. Nr. 276 din 28.XI.1946 publică Dec. Min. Nr. 58.365/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-l ing. șef silvic Mracek Corneliu dela Oc. Silv. Bellu la Oc. Silv. Tg. Ocna, cu a cărui conducere se delegă

— Mon. Of. Nr. 279 din 2.XII.1946 publică D. L. Nr. 3.295/1946 prin care se numesc în serviciul CAPS. următorii domni ingineri silvici stagiaři:

Georgescu Anton, Nicolescu Paul, Patrache Ioan, Scărlătescu Jorj, Tofilescu Ioan, Bujorică Ion și Conțoiu Gheorghe.

— Mon. Of. Nr. 281 din 4.XII.1946 publică următoarele categorii de funcțiuni din CAPS. cari dau dreptul funcționarilor cari le exercită a locui într'un imobil al Statului închiriat de Stat:

șef și ajutor de șef de Ocol, centru de exploatare, fabrică, depozit, cale ferată silvică, și oficiu comercial; sub-inginer silvic, brigadier silvic, pădurar, agent silvic, casier, paznic, intendent, vânător și fazanier; mecanic, șofeur, camerist, portar; personalul Școalei de Brigadieri silvici din Curtea de Argeș. Deasemeni se publică tabloul funcționarilor din Adm. CAPS. cari neavând dreptul la locuință în natură, și locuind într'un imobil al Statului sau închiriat de Stat, plătesc cu începere dela data când folosesc imobilul, chiria corespunzătoare valorii locative, în conformitate cu Statutul Funcționarilor Publici.

— Mon. Of. Nr. 282 din 5.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 61.570/1946 prin care d-l ing. insp. silv. Filip Vasile, dela Centrul de exploatare Cașin, se transferă la cerere în Centrala CAPS., detașându-se la Min. Industriei și Comerțului

— Idem publică Dec. Min. Nr. 2.242/1946 prin care se acordă rectificarea datelor înscrierii sau înaintării în Corpul tehnic silvic a unui număr de 81 ingineri silvici din cadrul de Stat.

— Idem Nr. 61.143/1946 prin care d-l ing. silv. Săvescu Ion dela Oc. Silv. Tg. Ocna se pune la dispoziția Soc. „Sovromlemn“.

— Idem Nr. 61.140/1946 prin care se transferă în interesul serviciului d-nii: ing. insp. g-ral silvic Enescu Fănică, din Centrala Dir. București, în centrala Dir. Iași, ca inspector de control regional; ing. șef silv. Iancov N., dela Oc. Silv. Dobrești, la conducerea Oc. Silv. Belin;

D-l ing. silv. stg. Arboreanu N. se repartizează în serviciu la Oc. Silv. Dobrești.

— Mon. Of. Nr. 290 din 14.XII.1946 publică Regulamentul pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici, precum și avizele de principii date de Comisiunea Centrală pentru încadrarea funcționarilor publici.

— Mon. Of. Nr. 298 din 28.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 67.578/1946 prin care se institue următoarele comisii pentru completarea organizării C.A.P.S.

1. Comisiunea pentru întocmirea Statutului personalului CAPS., compusă din d-nii: ing. cons. silv. Șt. Predescu, ca președinte, ing. cons. silv. E. Petrovan, avocat consilier M. Iacovescu, ca membri și d-șoara I. Smarandache și d-l I. Bântea ca reprezentanți ai Sindicatului.

2. Comisiunea pentru întocmirea regulamentului de aplicare a legii de organizarea CAPS., compusă din d-nii: ing. cons. silv. Atanasescu Anton, ca președinte, ing. cons. silv. Rodoteatu Stere, ing. cons. silv. Georgescu Vencu și ing. insp. g-1 silv. Dragu C-tin, director de contabilitate Ionescu Emil ca membri și d-l ing. insp. g-1 silv. Vișan Traian și insp. g-1 de contabilitate Miceanu Vasile, ca reprezentanți ai Sindicatului.

3. Comisiunea pentru întocmirea „Normelor și instrucțiunilor tehnice și a condițiilor generale de exploatare a pădurilor Statului“, compusă din d-nii: ing. cons. silv. Ionescu Gh., ca președinte, ing. cons. silv. Pandrea Matei, ing. cons. silv. Niculescu Emil, ing. cons. silv. Bozdoc D-tru, ing. cons. silv. ca membri, și insp. g-1 de contabilitate Paladian I., ing. insp. silv. Lungu Ion, Leoșteanu C-tin, din partea sindicatului CAPS.

— Idem publică Dec. Min. Nr. 67.572/1946 prin care se numește d-l ing. silv. stg. Scărlătescu Jorj, la conducerea provizorie a Oc. Silvic Trivalea, revenindu-se asupra transferării d-lui ing. silv. stg. Ștefănescu Manoil la acest

ocol, domnia sa transferându-se la Oc. Silv. Târgoviște, ca ajutor.

— Idem Nr. 67.574/1946 prin care se delegă d-nii: ing. insp. g-1 silv. Stănescu N., actual subdirector al Dir. Bacău, în funcțiunea de Director al acelei regionale, iar d-l ing. insp. silv. Mayer Ed., actual șef al serviciului administrativ al Regionalei Bacău, în funcțiunea de subdirector al acelei Regionale.

— Idem Nr. 2.501/1946 prin care se suspendă din serviciu d-l ing. silv. stg. Titel Zamora, dela Oc. silv. Pitești, conform dispoziții art. 54 din legea pentru organizarea Corpului Silvic.

— Mon. Of. Nr. 265 din 14.XI.1946 publică D. L. Nr. 904/1946 pentru organizarea Casei Pădurilor Statului.

— Mon. Of. Nr. 294 din 19.XII.1946 publică Dec. Min. Nr. 4.748/1946 prin care se stabilește ca până la apariția legii Institutului de Cercetări Forestiere al României și până la alcătuirea regulamentului de organizare și funcționare a Direcției Administrației centrale și bunurilor ICEF., în ceea ce privește bunurile exterioare, Institutul se va conduce în general după prevederile D. L. Nr. 904 referitor la organizarea C.A. P.S., și numai în cazurile în care Institutul în colaborare cu Facultatea de Silvicultură va găsi de cuviință se vor emite deciziuni, instrucțiuni și dispozițiuni deosebite.

Inginer Consilier Silvic

† D A N I L A R O Ș U

Directorul Direcției a IX-a CAPS din Cluj

Decedat la Cluj în ziua de 8 Septemvrie 1946.

DELA SOCIETATEA „PROGRESUL SILVIC”

CONGRESUL FORESTIER DIN 1947

Convocare

Este în tradiția Societății noastre ca în fiecare an, odată cu Adunarea Generală prevăzută de Statut în vederea rezolvării chestiunilor gestionare, să ținem și un Congres al Inginerilor Silvici, în care să se discute problemele mai importante și de actualitate ale economiei forestiere.

Imprejurările ne-au determinat ca în anul 1946 să avem numai Adunarea Generală statutară.

Intenționăm însă ca în anul 1947, să compensăm această lipsă, dând o amploare deosebită lucrărilor Adunării Generale și ale Congresului, cari se vor desfășura conform Statutului la sfârșitul lunii Maiu, la o dată ce vi se va comunica la timp.

Astfel, am hotărât ca la Congresul din 1947 să invităm și delegații din țările prietene de veche tradiție forestieră, pentru a relua firul relațiilor prietenești întrerupte în 1940, (cu Franța, Polonia, Cehoslovacia, etc.) și mai ales pentru a strânge și mai mult legăturile de prietenie și de cunoaștere reciprocă, a activității lor între inginerii silvici sovietici și români.

Prezența colegilor din țările prietene în mijlocul nostru la viitorul congres, va fi desigur un stimulent în plus pentru fiecare membru al Societății noastre, în sensul ca pregătirea și prezentarea lucrărilor să fie făcute cu deosebită grijă. Deasemeni pentru a se evidenția toate laturile activității colegilor, este necesară o colaborare a unui număr cât mai mare, prin prezentarea de lucrări și referate.

Aceste considerente ne-au determinat să vă anunțăm de pe acum programul Congresului din 1947, care va fi următorul:

Ziua I-a: Festivitatea deschiderii și lucrările gestionare prevăzute de Statut;

Ziua II-a: Prezentarea referatelor și discuțiuni asupra problemelor:

a) Refacerea patrimoniului forestier în vederea măririi producției;

b) Utilizarea rațională a lemnului;

Ziua III-a și IV-a sunt rezervate pentru comunicări asupra lucrărilor proprii, cu orice subiect având caracter științific sau profesional a oricărui membru al Societății, lucrare care a constituit pentru prezentator obiectul unei preocupări deosebite în ultimul timp și căreia i-a dedicat osteneala studierii ei, fie că rezultatul acestui studiu este un volum ce se va tipări, fie că se rezumă la prețioase observațiuni, într'un mic sector de activitate.

Ținem să subliniem că lucrările cu subiect liber ales, prevăzute pentru ziua 3-a și a 4-a constituiesc o inovație a Congresului ce pregătim pentru anul 1947 și suntem convinși că foarte mulți colegi vor profita de acest prilej pentru a-și expune prin referate *succinte* activitatea deosebită și rezultatele obținute în ultimul timp.

De asemeni, în ce privește problemele fixate pentru ziua 2-a a Congresului așteptăm să primim contribuțiunile a cât mai multor membri ai Societății, prin studii sau referate, este să îmbrățișeze, fie problema în întregul ei, fie aspecte cu caracter local sau limitate la un anumit sector.

*

Consiliul Societății noastre a instituit depe acum un Comitet de organizare al Congresului din 1947, în sarcina căruia cade și primirea, coordonarea și eventual tipărirea din timp a referatelor ce se vor depune de Dvs. la sediul Societății din București Bd. Take Ionessu, 31.

Pentru ca să putem cunoaște din vreme lucrările pe care putem conta în mod sigur și pentru ca și Dvs. să aveți posibilitatea de a vă pregăti în vederea unui angajament luat depe acum față de Societate, am fixat ziua de 15 Februarie 1947 până la care Dvs. să ne anunțați dacă veți depune un referat privitor la problemele rezervate pentru ziua II-a sau unul cu subiect liber ales. În comunicarea Dvs. vă rugăm să precizați, cu oarecari detalii rezumative, obiectul comunicării.

Rămâne ca lucrarea astfel anunțată să ne-o depuneți până cel mai târziu la 1 Aprilie 1947.

Suntem convinși, stimate și iubite coleg, că, smulgând o parte din răgazul ce vă rămâne în urma îndeplinirii obligațiunilor Dvs. de serviciu, veți binevoi a aduce o prețioasă contribuție la buna reușită a Congresului din 1947, sub forma unui referat sau a unei comunicări, în cadrul programului ce v'am anunțat, precum și prin prezența Dvs. la acest Congres.

Primiți încredințarea sentimentelor noastre de sinceră colegialitate.

Președinte, C. C. GEORGESCU.

Secretar General, St. Predescu

SĂPTĂMÂNA FORESTIERĂ

A p e l

Societatea Progresul Silvic, pornind dela convingerea că *soarta pădurilor este o funcție și de opinie publică*, și-a propus să anime problema *îndrumării forestiere*. Reluarea acestui gen de activitate se va face prin organizarea unei „Săptămâni forestiere“ în primăvara 1947 și anume în prima săptămână din luna Aprilie.

Programul „săptămânei“, după cum este proiectat, va cuprinde: un număr festiv din Revista Pădurilor, tipărirea unei cărți pentru copii și tineret, precum și pentru marele public dela sate și orașe, articole în presă, conferințe la radio, școli, etc., concursuri sportive în cadrul serbării sădării arborilor, emisiune de timbre festive, etc. Scopul tuturor acestor forme de manifestări este să facă cunoscută pădurea, să arate foloasele pe care le are omul dela pădure, rolul multiplu, pe care îl joacă pădurile în economia generală a țării, situația dezastruoasă în care se află pădurile țării și necesitatea de a le reface și cruța, pentru motivele arătate mai sus, dar și pentru considerentul de înaltă morală socială: *„pădurile aparțin generațiilor viitoare*, cărora trebuie să le fie transmise cel puțin în starea în care au fost primite, dacă nu într'o mai bună stare. Se speră să se demonstreze și să se convingă de adevărul, că *existența pădurilor condiționează însăși existența națiunii*. Cu alte cuvinte, se va căuta să se creeze un *climat spiritual favorabil pentru apărarea patrimoniului forestier și pentru propășirea pădurilor*, în ideia că *prin pădure omul poate avea o posibilitate mai mult pentru o viață mai bună*.

Desigur, un program atât de vast nu se poate epuiza într'o „săptămână“. Deaceia, activitatea, ce se va începe în Aprilie, va fi continuată prin mijloacele corespunzătoare și se va îndrepta către copii și tineret, către marele public, către industriașii forestieri, proprietarii particulari de păduri, exploatatori, către educatorii copiilor și tineretului, căutând să le pună la dispoziție materialul de informare necesar în forma cea mai indicată posibilă.

Este clar, că efortul pe care Societatea Progresul Silvic vrea să-l depună în această direcție este în serviciul unui interes public și permanent, iar Societatea, manifestându-se în această formă rămâne credincioasă tradiției ei de 60 de ani de a servi pădurile și deci țara.

O activitate de acest gen reclamă însă colaborarea tuturor membrilor Societății și a tuturor acelor care sunt convinși de versurile poetului:

„*Au plus profond des bois la Patrie a son coeur;
„Un peuple sans forêts est un peuple qui meurt“.*

Pentru această colaborare Societatea Progresul Silvic face un apel călduros, pe care îl adresează iubitorilor și slujitorilor pădurii, rugându-i să vină alături. să sprijine cu fapta și scrisul sau subvenționând acțiunea de îndrumare forestieră, cu convingerea și speranța că inițiativa Societății va fi apreciată la valoarea nobilei ideal care o generează: a servi interesul național și permanent al economiei forestiere românești, a servi țara și poporul,

Contribuțiunile de orice gen se vor trimite pe adresa Societății „Progresul Silvic“, București, B-dul Tache Ionescu Nr. 31, cu mențiunea „pentru săptămâna forestieră“.

Societatea Progresul Silvic.

PROCESE-VERBALE

PROCES-VERBAL

Sedința Adunării Generale Anuală — a 60-a — a Societății „Progresul Silvic“ din ziua de 30 Iunie 1946

Sedința Adunării Generale anuală a Societății „Progresul Silvic“ se deschide în localul Societății, din București, Bv. Tache Ionescu Nr. 31, în ziua de 30 Iunie 1946, la orele 10 dim.

La ordinea de zi a Adunării sunt următoarele:

1. Dare de seamă a Consiliului de Administrație asupra activității dela 24.VI.1945 la 1.VI.1946.
2. Raportul comisiei de cenzori asupra gestiunii Societății pe anul 1945;
3. Aprobarea Bilanțului și Contului de venituri și cheltuieli încheiat la 31.XII.1945;
4. Aprobarea proiectului de buget pe anul 1946;
5. Alegerea pentru 1946—47 a 3 cenzori și 3 cenzori supleanți.
6. Diverse.

Fiind a doua convocare ședința se deschide cu 97 membri prezenți, după registrul de prezență.

Prezidează **d-l prof. C. C. Georgescu**, Decanul Facultății de Silvicultură dela Politehnica din București și președinte al Consiliului de Administrație al Societății. Din biroul ședinței fac parte d-nii: C. Rachieru și Gr. Colpacci, vicepreședinți și I. Zeicu și St. Rodoteatu, membru în Consiliul de Administrație, secretar de ședință fiind d-l T. Comes.

D-l Președinte C. C. Georgescu, constatând îndeplinirea tuturor formelor legale și statutare declară deschisă cea de a 60-a adunare generală anuală a Societății.

D-l Președinte C. C. Georgescu rostește cuvântarea de deschidere a adunării, dând citire telegramelor omagiale trimise M. S. Regelui Mihai I, d-lui Dr. Petru Groza, Președinetle Cosniliului de Miniștri, d-lui Romulus Zăroni, Ministrul Agriculturii și Domeniilor și D-lui prof. Traian Săvulescu, Ministrul Subsecretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor. D-l Președinte expune realizările Consiliului de Administrație al Societății

pe anul expirat, realizări obținute într'un spirit de armonioasă colaborare între membrii Consiliului și de activă susținere a străduințelor Guvernului pentru refacerea economică a țării.

La propunerea d-lui Președinte Adunarea generală salută cu aplauze prezența în mijlocul ei a doi venerabili pensionari ai Corpului Silvic, membri ai Societății: d. Gh. Nicolau — în vârstă de 89 ani — și d-l D. Danielopol — în vârstă de 78 ani —. Totodată d-l Președinte anunță împlinirea a 40 ani absolvirea primei serii de silvicultori având ca studii de bază bacalaureatul.

Se intră în ordinea de zi.

D-l Președinte C. C. Georgescu dă cuvântul raportorilor Dării de Seamă asupra activității desfășurată de Consiliul de Administrație pe anul 1945—1946.

D-l St. Predescu, secretarul general al Societății, citește darea de seamă partea I-a, referitoare la activitatea profesional-culturală. Adunarea păstrează un minut reculegere în memoria colegilor decedați în anul 1945—1946.

D-l St. Constantinescu, casierul Societății, dă citire părții a II-a - a dării de seamă, referitoare la activitatea economică a Consiliului.

D-l C. Dragu, cenzor, dă citire procesului verbal de verificarea gestiunii Societății pe anul 1945.

D-l Președinte deschide discuția asupra dării de seamă prezentate de d-ni raportori. Adunarea aprobă darea de seamă prin aclamații și dă descărcare Consiliului de Administrație al Societății pentru gestiunea sa pe anul expirat.

D-l St. Constantinescu, casierul Societății citește proiectul de buget propus de Consiliul de Administrație pe anul 1946, în sumă totală de lei 90.546-615, la venituri și tot atâta la cheltuieli. Adunarea generală aprobă prin aclamații proiectul de buget întocmit.

Conform prevederilor statutare, încetând mandatul Comisiei de cenzori, D-l Președinte C. C. Georgescu, propune alegerea pentru anul 1946 a următorilor cenzori și cenzori supleanți:

Cenzori d-nii: Pană Vasile, Dragu C-tin și Dumitru Ion.

Supleanți d-nii: Constantinescu Gh., Delavale I. și Dragomir I.

Se trece la ultimul punct al ordinei de zi.

D-l Președinte C. C. Georgescu adresează un îndemn tinerilor ingineri silvici absolvenți ai Facultății de Silvicultură pentru înscrierea în Societate Totodată Domnia Sa transmite membrilor prezenți din provincie, un îndemn pentru activarea Cercurilor Regionale ale Societății.

D-l Vicepreședinte C. Rachieru, Secretar General al Min. Agr. și Domeniilor, subliniază rolul activ pe care trebuie să-l joace Corpul Silvic în opera de reconstrucție întreprinsă de Guvern.

D-l Președinte C. C. Georgescu, încheie cuvântările printr'un apel adresat tuturor inginerilor silvici din țară pentru participarea la Congresul ce va fi organizat și anunțat la timp de Societatea „Progresul Silvic“.

Ne mai fiind nimic la ordinea de zi d-l președinte C. C. Georgescu, declară închisă cea de a 60-a Adunarea generală anuală a Societății „Progresul Silvic“, mulțumind participanților pentru contribuția dată la lucrările acestei adunări.

Ședința se ridică la orele 13,40.

Președinte, (ss) C. C. GEORGESCU

Secretar General, (ss) **St. Predescu**

PROCES-VERBAL

Adunarea Generală Extraordinară din 26 August 1946

Prezenți: Georgescu C. C., Ionescu Gh., Predescu Șt., Zeicu I., Colpacci Gr., și alți 40 ingineri silvici.

Sedința se deschide la ora 18,20 sub președinția d-lui Decan C. C. Georgescu.

La ordinea de zi este discutarea problemelor ce decurg din efectele secetei a căror rezolvare incumbă Corpului Silvic.

1. **D-1 Inginer Dr. Th. Rădulescu** informează Adunarea de măsurile luate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru combaterea efectelor secetei:

— s'a înființat o comisiune inter-ministerială, care coordonează lucrările tuturor departamentelor;

— s'a creiat un fond de 300.000.000.000 lei pentru ajutorarea regiunilor lovite de secetă;

— s'a stabilit că regiunile bântuite de secetă cuprind 22 județe;

— pentru salvarea vitelor din aceste regiuni, sunt necesare 20—50.000 vagoane frunzare.

Recoltarea frunzarelor, în cele 2 județe, se face de Stat pe cheltuiala sa, în care scop s'a destinat suma de 40.000.000.000 lei. În restul județelor, recoltarea se va face de către locuitorii amatori, pe contul lor. Costul frunzarelor recoltate din pădurile Statului și Persoanelor juridice, include numai valoarea manoperei, materialul dându-se gratuit.

În Deltă urma să se recolteze o mare cantitate de nutreț, dar, din ultimele rapoarte primite de Minister, cantitatea ce se va putea recolta va fi mult mai mică decât cea scontată.

D-1 Gr. Colpacci expune scopul consfățuirii. Au fost convocați inginerii silvici din Capitală, atât în cadrul Soc. „Progresului Silvic“ cât și în cadrul Direcțiilor din Minister și CAPS, pentru a se stabili programul lucrărilor ce cad în sarcina Corpului Silvic pentru combaterea efectelor secetei. Guvernul este hotărât să facă toate sacrificiile pentru salvarea populației și a vitelor. D-sa arată situația gravă din județele bântuite de secetă și propune următoarele:

1. Soc. „Progresul Silvic“ să subscrie pentru ajutorarea sinistraților.

2. Inginerii silvici să contribuie prin scris și conferințe pentru lămurirea populației.

3. În cadrul lucrărilor de serviciu, fiecare inginer, în deplasările ce face, să contribuie și la lucrările de recoltarea frunzarelor.

4. În cadrul Direcțiilor silvice să se delege 2 ingineri silvici numai cu controlul lucrărilor de recoltarea frunzarelor.

D-1 Gh. Luțescu, Administratorul Casei Pădurilor Statului arată că Administrația CAPS a luat măsuri pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă, din proprie inițiativă, înainte chiar de a se numi Comisia interministerială de coordonarea acestor lucrări. Ulterior Casa Pădurilor a pus de acord măsurile cu măsurile luate de această Comisie, încadrând-o în programul general. CAPS-ul a dat dispozițiuni telefonice și telegrafice pentru lămuriri și completări urgente. Deasemenea s'au luat măsuri să se facă frun-

zare și în județele nedecarate ca bântuite de secetă. Se urmărește acum repartizarea și transportarea frunzarelor de aici pentru a nu se pierde valoarea lor.

D-1 I. Paladian, Directorul Comercialului CAPS, propune în cadrul Soc. „Progresul Silvic” ca funcționarii instituțiilor silvice să contribuie cu salariul pe 1/2 zi. Societatea să ia act că Administrațiile silvice au luat toate măsurile indicate de împrejurări pentru a se veni în ajutorul populației din județele bântuite de secetă.

D-1 Gh. Ionescu, subadministrator al Casei Pădurilor, propune ca Soc. „Progresul Silvic” să dea imediat un comunicat prin ziare, prin care să se facă apel la toți colegii din exterior să depună tot zelul pentru recoltarea frunzarelor. Se acceptă propunerea.

D-1 C. Popescu, din Direcția P. P. J. aduce la cunoștință Adunării că o mare parte din inginerii silvici sunt ocupați cu lucrările de reformă agrară și cere să se intervină ca ei să fie scutiți acum, de aceste lucrări.

D-1 R. Stănescu, delegatul CAPS pentru conducerea lucrărilor de recoltarea frunzarelor expune cronologic măsurile luate de CAPS. S'au dat delegații D-lor Inspectori de Control General să plece imediat pe teren, pentru aplicarea normelor tehnice pentru recoltarea frunzarelor și organizarea muncii. Prețul va varia mult în funcție de regiuni. Lucrările trebuiesc făcute urgent din orice sume au la dispoziție Direcțiile și Ocoalele Silvice, deoarece dacă se mai întârzie frunza se usucă și cade. Propune să se intervină la Ministerul Domeniilor și la Prefecturi pentru rezolvarea problemei aprovizionării cu alimente a lucrătorilor angajați la facerea frunzarelor. Relevă și D-sa că inginerii silvici sunt ocupați cu reforma agrară.

În ceea ce privește recoltarea ghindei și jirului s'au dat dispozițiuni de către CAPS la 14 August a. c. Propune coordonarea, recoltarea jirului și a altor fructe pentru uleiuri și hrana vitelor.

D-1 Th. Rădulescu face cunoscut că recoltarea jirului va face obiectul de discuție în comisia interministerială, într'o ședință viitoare.

D-1 Gr. Colpacci, propune ca și sectorul silvic să aibă un comandament unic cu privire la măsurile de combaterea efectelor secetei, pentru ca lucrările să fie făcute armonice și cu randament cât mai mare. Controlul general, Direcția Silvică, P. P. J. și CAPS să stabilească efectivul de control general și fiecărui Inspector de control general să i se destine un anumit sector.

D-1 Președinte propune să ne numească o comisiune care să coordoneze lucrările Instituțiilor silvice.

D-1 I. Paladian arată că dispozițiunile de coordonare se dau de comisia inter-ministerială.

D-1 Gh. Ionescu arată că s'au și dat dispozițiuni inspectorilor de control general ai Casei Pădurilor; o parte pleacă mâine restul poimăine. Aceștia trebuie să ia contact cu organele — locale ale tuturor departamentelor ce colaborează la lucrările de combaterea efectelor secetei.

D-1 I. Zeicu, Director al Dir. P. P. J. evidențiază imensa greutate de a se duce la bun sfârșit sarcina ce s'a impus Instituțiilor silvice. Frunzarele făcute de Stat pe contul său constituie o rezervă care se recoltează peste cantitatea recoltată de locuitori pe contul lor. Este deci necesar să se organizeze

munca. Intrucât mare parte din inginerii silvici sunt ocupați cu reforma agrară, trebuiesc angrenate organele locale administrative, Corpul Silvic având conducerea tehnică a operației.

D-sa remarcă epuizarea completă a tuturor fondurilor de deplasare, deci la costul recoltării se vor adăoga și cheltuielile de administrație. Propune să se dea instrucțiuni tehnice precise, pentruca materialul recoltat să fie unitar în toate regiunile vizate, fiind vorba de prestigiul Corpului și inteesele Țării.

D-1 Subadministrator Gh. Ionescu arată că în pădurile Statului trebuie să se facă 16.000 vag. frunzare, ceea ce revine la 800.000 grămezi frunzare pentru 85 ocoale, adică mai mult decât dublul grămezilor de crăci ce rezultă în mod normal anual dela CAPS pe întreaga țară. Deci crede că este o imposibilitate să ducă la bun sfârșit sarcina impusă Casei Pădurilor. La stabilirea ei nu s'a ținut seamă de realitate. Totuși Casa Pădurilor va depune toate eforturile să se atingă o cantitate cât mai apropiată de cea impusă.

D-1 I. Paladian propune ca la comisia ce merge pe tefen să se alătore și un inspector general administrativ.

D-1 Șt. Predescu, Subadministrator al Casei Pădurilor propune să se acorde prime organelor silvice care se disting la recoltarea frunzanelor. Inginerii din Centrală să susțină opera recoltării frunzanelor prin orice mijloace de propagandă.

D-1 Administrator Luțescu susține aceste propuneri.

D-1 Șt. Predescu, Secretar General al Soc. „Progresul Silvic“, citește apoi comunicatul Soc. „Progresul Silvic“ ce urmează să fie publicat în ziare și care se aprobă.

D-1 Președinte, în incheiere arată că se ia act de delegația primită de d-l Gr. Colpacci și-l roagă din partea Adunării să stăruie pe lângă Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru:

1. organizarea controlului lucrărilor de recoltarea frunzanelor în sensul celor discutate de Adunare.
2. cantitatea de frunzare ce urmează a fi recoltată să fie redusă la limitele posibilităților.
3. să se acorde prime organelor silvice ce colaborează la lucrările de recoltare.
4. să se pună la dispoziția Instituțiilor Silvice fonduri pentru acoperirea cheltuielilor de deplasare.
5. gratuitatea pentru materialul folosit pentru frunzare să se extindă și la Societățile forestiere particulare.
6. să se recolteze în special vâscul care este foarte căutat de vite și care cuprinde multe elemente nutritive.
7. recoltarea frunzanelor să nu sustragă însă personalul silvic dela ocupațiile lor pentru exploatare — de executarea cărora depinde aducerea la îndeplinire a obligațiilor ce decurg pentru CAPS din convenția de Armistițiu și convențiile economice.

Sedința se ridică la orele 20 și 30.

Secretar General, (ss) **Șt. Predescu**

Președinte, (ss) **C. C. GEORGESCU**

Procesele-verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație

PROCES-VERBAL Nr. 21

Ședința din 21 August 1946

Prezenți d-nii: Bordea D., Ionescu I. Gh., Paladian I., Predescu Șt., Popescu V. C., Vișan Tr., Zeicu I.

Ordinea de zi:

1. Prelungirea închirierii camerilor dela Govora Băncii Naționale a României.

2. Diverse — Administrative.

Ședința se deschide la ora 18, sub președinția d-lui Șt. Predescu, secretar general al Societății, fiind considerată ca ședință a Comitetului de Direcție, rămânând ca hotărârile luate, să fie ulterior ratificate de plenum Consiliului de Administrație.

Se hotărăște:

1. Aprobă prelungirea închirierii dela 1—15 Septembrie 1946, a celor 27 camere din vila „Sylva“ dela Govora, Băncii Naționale a României, cu o reducere de 30% din prețul tarifar al camerilor. Pentru servicii se va plăti cota respectivă la tariful integral al camerei, fără reducere.

2. Consiliul delegă pe d. Comes, cu prezentarea datelor necesare pentru alcătuirea memoriului cerut de A. G. I. R., în vederea Congresului internațional al Technicienilor, ce se va ține la Paris.

3. Se aprobă trimiterea gratuită a Revistei Pădurilor dela 1.I.1946. către Comission internationale des Industries Agricoles, la Paris.

4. Aprobă ridicarea contra cost a 50 kg. săpun, aprobat de Sucretariatul de Stat al Aprovizionării.

5. Aprobă plata sumei de lei 40.000 (patru zeci mii) pentru o consultare juridică și redactarea unei acțiuni, de către d-l avocat V. Bercescu.

6. Aprobă referatul d-lui Consilier Șt. Rodoteatu, în legătură cu admiterea ca membru corespondent a d-lui inginer Gheorghe Vasilev, Director General la Sovromlemn.

7. Aprobă înscrierea în Societate a d-lor ingineri silvici: Stratan A. Dumitru și Văetuș I. Toma.

Ședința se ridică la orele 19.

p. **Președinte**, (ss) ȘT. PREDESCU

p. Secretar General, (ss) **Ionescu Gh.**

PROCES-VERBAL Nr. 22

Ședința din 16 Septemvrie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Colpacci Gr., Constantinescu Șt., Eliescu Gr., Ené M., Georgescu V., Lissievici V., Manole H., Pană Gh., Popescu C., Predescu Șt., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17.30 sub președinția d-lui Gr. Colpacci, vice-președinte

La ordinea de zi:

1 Activitatea Corpului Silvic în combaterea urmărilor secetei.

2. Diverse — Administrative.

Se deschide ședința intervertindu-se ordinea de zi.
Administrative.

1. Institutul internațional de agricultură din Roma roagă Societatea să reia trimiterea revistei, întreruptă în 1943. Se aprobă contra schimb de publicații.

2. Domeniile U.D.R. trimit o telegramă prin care solicită intervenția Societății la Ministerul de Interne pentru oprirea devastării unei păduri care îi aparține. Se dă delegație d-lui B. Borovschi pentru supliment de informație, urmând a se face intervenția solicitată.

3. Se citește și se ia act cu satisfacție de procesul verbal de alcătuirea Cercului Regional dela Cluj.

4. Se aduce la cunoștință încetarea din viață a colegului Dănilă Roșu, Directorul Regionalei Cluj. Se păstrează un minut de reculegere. Se hotărăște trimiterea unei telegrame familiei.

4. Se repartizează Secției Culturale adresa redacției Marii Enciclopedii Agricole, prin care se cer date bibliografice referitoare la membrii Corpului Silvic, pentru a fi publicate în volumul VI. Secția Culturală va întocmi un tabel nominal care va fi supus aprobării Consiliului.

5. D-l Casier Șt. Constantinescu citește procesul verbal prin care se propun unele reparații la vila Sylva din Govora. Se aprobă facerea reparațiilor în ordinea urgenței.

6. Se repartizează Secției Culturale referatul d-lui ing. I. Lupe privitor la lucrarea d-lui ing. St. Rubțov, asupra perdelelor de protecție.

7. D-l Gr. Colpacci face o expunere asupra mersului acțiunii de combaterea efectelor secetei, Societatea subscriind suma de lei 3.000.000, din care 1 milion depuși prin Frontul Plugarilor, iar 2 milioane se vor înmâna la Iași prin delegație. Se delegă în acest scop d-nii: Gr. Colpacci și Gh. Ionescu. Se hotărăște trimiterea unui apel colegilor din exterior pentru participarea activă la acțiunea de ajutorare. Se va cere să se răspundă în vederea întocmirii unei dări de seamă.

Ședința se încheie la orele 20.

p. Președinte, (ss) G. COLPACCI

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 23

Ședința din 27 Septembrie 1946

Prezenți d-nii: Borovschi B., Boldur M., Constantinescu St., Colpacci Gr., Ene Mircea, Ionescu Gh., Nettea C., Popescu C., Pană Gh., Paladian I., Predescu St., Vișan Tr.

Ședința se deschide la orele 17,30 sub președinția D-lui Gr. Colpacci, vice-președinte.

La ordinea de zi:

Diverse — Administrative.

1. Sindicatul CAPS. solicită sala de festivități pentru ziua de 28 Septembrie crt. Se aprobă cu condiția ca la 3 ședințe să facă curățenie.

2. Cererea Soc. Româno-Americană de a i se acorda sala pentru 5 Octombrie crt., nu se poate satisface, deoarece sala este solicitată de CAPS., spre a fi închiriată pe un an. În acest scop se dă delegație secției administrative să trateze cu CAPS.

3. D-l B. Borovschi înaintează referatul privind delegația ce a avut relativă la defrișarea unei păduri a U.D.R. Se reînnoește delegația până la rezultatul final.

4. Se aprobă înscrierea în Societate a D-lui Inginer Pantelimon Panciu.

5. Se amână pentru ședința viitoare chestiunea bibliografiilor membrilor Societății pentru Enciclopedia Agricolă.

6. D-l M. Boldur propune să se ceară dela CAPS. o zonă de protecție în spatele Vilei Sylva din Govora. Se aprobă propunerea și se dă delegație D-lui Ing. Dănculescu, șeful Ocolului silvic Băbeni să alcătuiască un plan de situație al Vilei și al terenului înconjurător necesar protecției imobilului.

7. Se aprobă sporirea salariului curierului Societății până la quantumul echivalent unui camerist dela CAPS., cumulate ambele salarii de la CEACS. și Progresul Silvic.

8. D-l Gh. Pană citește referatul Secției culturale privind editarea lucrării D-lui Ing. Tomă cu tarife de cubaj. Consiliul hotărăște ca, mai întâiu lucrarea să fie revăzută de D-l Prof. Stinghe, după care va hotări. În același timp D-l Toma este rugat să aducă oferte dela tipografii pentru tipărire.

Lucrarea D-lui Ing. Rubțov urmează să fie văzută de D-l consilier M. Petcuț.

9. Poeziile de propagandă forestieră ale D-lui Florin Iordăchescu sunt unanim apreciate și se dă delegație Secției culturale să trateze cumpărarea.

10. Se propune să se retipărească Cartea Pădurarului. Chestiunea se repartizează Secției culturale, care va face propuneri.

Ședința se ridică la orele 19.

p. Președinte, (ss) G. COLPACCI

Secretar General, (ss) Șt. Predescu

PROCES-VERBAL Nr. 24

Ședința din 11 Octombrie 1946

Prezenți D-nii: Constantinescu St., Comes T., Eliescu Gr., Ene M., Ionescu Gh., Lissievici V., Marinescu I., Nettea C., Paladian I., Pană Gh., Predescu Șt., Rodoteatu St., Teodorescu Șt., Zeicu I.

Ședința se deschide la orele 17 sub președinția D-lui Șt. Predescu, secretar general.

La ordinea de zi:

1. Diverse — Administrative.

1. D-l Șt. Predescu citește darea de seamă asupra exploatării Vilei din Govora. Se ia act cu satisfacție de buna administrație și rezultatelor favorabile ale exploatării.

2. Situația bibliotecarului Tacu. Se citește raportul asupra gestiunii și constatările lipsurilor bănești, cari vor fi acoperite prin transmiterea către Societate a unui teren ce-l posedă d-sa la Predeal. Consiliul delegă pe D-nii avocat I. Paniță și N. Paia să se deplaseze la Oradia Mare unde se află D-l Tacu spre a încheia actele legale.

3. D-l Pană citește referatul din partea Secției culturale privitor la cumpărarea de către Societate a volumului de poezii ale D-lui Florin Iordăchescu, în vederea tipăririi lor de Societate.

După discuțiuni Consiliul în unanimitate hotărăște să se cumpere dreptul de editare și proprietate, contra sumei de Lei: 10.000.000.

4. Se citește și se aprobă oferta Societății pentru închirierea sălii de fetsivități CAPS.-ului pe un an cu suma de Lei: 72.000.000, rezervându-și un număr de zile pentru conferințele Cercului de studii și adunarea generală.

5. Se aprobă Secției ARLUS, din INCOP, sala de fetsivități pentru ziua de 17 Octombrie crt. cu suma de 500.000 lei.

6. În urma referatului D-lui St. Contantinescu se aprobă scoaterea din inventar a rufăriei deteriorate dela Cămin.

7. Se aprobă înscrierea în Societate a D-lor: Ing. Aurel Gh. Mărcoiu și Ing. C. Stănescu.

8. Se aprobă cererea d-lui Ing. pensionar Andrei Szabo de a fi scutit de cotizație. Pe viitor se va aproba dela caz la caz.

9. Cercul Regional Cluj trimite un raport asupra ceremoniei înmormântării defunctului ing. D. Roșu. Se aprobă cheltuelile ocazionale.

10. Pentru ciclul de conferințe din acest an, se hotărăște darea unui comunicat în Suplimentul Profesional al Revistei Pădurilor.

Ședința se ridică la orele 19,30.

p. Președinte, (ss) ȘT. PREDESCU

p. Secretar General, (ss) Constantinescu Șt.

POȘTA REDACȚIEI

Ing. I. Diaconu — Dir. Silv. Craiova — și **ing. J. Filipovici** — Lugoj. S'au primit scrisorile prin care ne anunțați colaborarea la discutarea problemelor propuse pentru Congres. Așteptăm textul comunicărilor.

Ing. Gab. Ciuta — Dir. Silv. Bistrița. — Comentariul în jurul „liceului forestier” apărut în Suplimentul Revistei, poate fi reluat și dezvoltat într'un referat la Congresul din acest an. Plecând de la acest exemplu. Colegii din regiuni similare ale Țării vor putea prezenta deasemeni referate cari să se încadreze în problema generală a orietării profesionale.

Ing. I. Calciu — este rugat să treacă pe la redacție.

Ing. V. Șesan. — Problemele locale de ordin profesional pot găsi adeseori pilde și sugestii utile în metodele de

lucru adoptate la diferite unități din Țară. Suntem convinși că ne-ați putea trimite un prețios material de colaborare și din acest domeniu.

Rugăm pe toți **abonații revistei** să anunțe la Administrație schimbările de adresă intervenite, pentru a se evita astfel pierderile și restituirile

Rugăm pe **colaboratorii noștri** să ne trimită articole cât mai scurte, dată fiind scumpirea excesivă a tiparului în ultimul timp. Lucrările care depășesc capacitatea revistei, își vor putea găsi prilejul de prezentare printre referatele Congresului din acest an, urmând a fi tipărite în volum.

PROPORTIA MEMBRILOR SOCIETĂȚII față de numărul total al inginerilor silvici din țară se desprinde dintr'un calcul elocvent făcut pe marginea datelor pe care ni le furnizează Colegiul Inginerilor. Astfel, la data de 17/X/1946 numărul inginerilor înscrși în secția „Silvică” a Colegiului Inginerilor era 1370. (Se știe că înscrierea în Colegiu este obligatorie). La aceeași dată numărul membrilor activi ai Societății „Progresul Silvic” era de 956 (844 activi și 112 pensionari). Totalul inginerilor silvici neînscrși — în So-

cietatea lor — este deci de 425. ceea ce însemnează 31%! Revista Pădurilor pierde cu acești colegi neînscrși și deci neabonați, totatăția cititori și colaboratori activi ai paginilor sale de studii, comentarii și cronici. Semnalăm deocamdată doar acest aspect al problemei, îndemnând pe colegii membri activi ai Societății să călăuzească pașii tinerilor ingineri silvici pe calea unității și solidarității noastre profesionale. Asupra acestei probleme vom reveni în numărul viitor al revistei.

Redacția.

ERATĂ. Dintr'o eroare a Redacției, a apărut numele d-lui M. P. Florescu ca autor al necrologului regretatului ing. insp. silvic Caloianu N. Budu în Nr. 9—10 al Suplimentului Profesional, al cărui autor este de fapt d-l ing. AL. COJAN, dela Dir. III-a Silvică Bacău.

S U M A R U L

Suplimentului Profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946

Articole — Editoriale:

		Nr.	pag.
Cristea C.:	Politica de Stat al lemnului și politica forestieră	5—8	2
Burculeț M.:	Considerațiuni asupra noului Statut al funcționarilor publici	9—10	2
Vișan Tr.:	Incadrarea Corpului Silvic în funcțiunile prevăzute de noul Statut	11—12	2
Ciuta Gab.:	Intensificarea învățământului silvic	11—12	3

Cronica Profesională:

Redacția:	Moțiunea secției silvice a celui de al 16-lea Congres AGIR. (1945/46)	5—8	8
„	Serbarea sădirii arborilor	5—8	10
„	Activitatea Societății Studenților ingineri silvici	5—8	11
„	Adunarea generală extraordinară a tehnicienilor silvicultori și agricoli de grad mediu și inferior	5—8	12
„	Regulamentul fondului de educație al Copiilor personalului silvic	5—8	13
„	Contribuția Societății „Progresul Silvic“ la acțiunea pentru combaterea urmărilor secetei, Comunicat	9—10	12
„	Rezultatul colectei pentru ajutorarea familiei I. Hunciac	9—10	13
„	Numirea unui Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor pentru sectorul silvic	11—12	13
„	Instalarea noilor demnitari silvici la M. A. D. și C. A. P. S.	11—12	14

	<u>Nr.</u>	<u>pag.</u>
Redacția:		
A 60-a adunare generală anuală a Societății „Progresul Silvic”	11—12	14
„ Congresul internațional al tehnicienilor lemnului	11—12	21
„ Ședința comemorativă a subsecției de Silvicultură — ARLUS	11—12	22
„ Examenul de subinspector silvic din sesiunea 1946	11—12	26
 Necrologie:		
† George Petrescu	5— 8	24
† Alexandru Ivănceanu	5— 8	26
† Aurel Negură	5— 8	27
† Atanase Nedelcovici	9—10	19
† Caloianu Budu	9—10	24
† Franz Czeck	9—10	25
† Constantin Pistol	9—10	26
 Dela Societatea „Progresul Silvic”:		
Convocarea pentru a 60-a adunare generală anuală	1— 4	3
Darea de seamă a Consiliului de Administrație dela 24.VI.1946 la 1.VI.1946	1— 4	4
Statutele Societății „Progresul Silvic”	1— 4	19
Cercul de Studii Forestiere, Anunț	9—10	28
Congresul forestier din 1947. Convocare	11—12	34
Săptămâna forestieră, Apel	11—12	36
Procesul verbal al Adunării generale anuale din 30 Iunie 1946	11—12	37
Procesul verbal al adunării generale extraordinare din 26 August 1946	11—12	38
Procese verbale ale ședințelor Consiliului de Administrație	11—12	42
 Informațiuni:		
Insemnări — Mișcare în personal — Știri diverse		
 Poșta redacției		
 Publicațiuni		
Sumarul Suplimentului profesional al Revistei Pădurilor pe anul 1946	11—12	47

REVISTA PĂDURILOR

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ

Redactor-șef:

Gr. Eliescu

Redactor-responsabil:

At. Haralamb

Comitetul de redacție:

C. C. Georgescu

G. I. Ionescu

D. Sburlan

Ilie C. Demetrescu

G. Pană

PARTEA PROFESIONALĂ

Redactor-șef și responsabil:

Vișan Traian

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Fondată în anul 1886

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

CONSILIUL SOCIETĂȚII:

Președinte:

C. C. Georgescu

Vice-Președinți:

C. Rachieru și Gr. Colpacci

Secretar general:

Șt. Predescu

Casier:

Șt. Constantinescu

Membrii Consilieri:

Bordea Dem.

Filip C. Vasile

Popescu Gh. Const

Borovschi B.

Georgescu Vencu

Popovici Valer

Boldur Mihail

Ionescu I. Gh.

Purcăreanu Gh.

Butoi Alex.

Lissievici Vasile

Rodoteatu Sterie

Comșia M. Aurel

Manole Horia

Sburlan Dimitrie

Comes Titus

Marinescu Ionel

Vișan Traian

Constantinescu Leu Ioan

Nettea Constantin

Volosciuc Aurel

Eliescu Grigore

Pană Gheorghe

Teodorescu Ștefan

Ene Mircea

Paladian Ioan

Zeicu Ioan

Cenzori titulari: **Pană Vasile, Dimitriu Ioan, Dragu Constantin**

Supleanți: **Constantinescu Gh., Delavale I. Anton, Dragomir Ioan**

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an pentru instituții . . . . . 20.000 lei
" " " " particulari . . . . . 10.000 „
" " " " studenți, conducători și brigadieri . 5.000 „

Manuscrisele nepublicate se inapoiază.

EDITURA SOCIETĂȚII „PROGRESUL SILVIC”

SE MAI GĂSESC ÎN DEPOZIT:

III. Seria C. — Tratate și Manuale.

**D. A. SBURLAN: INSTALAȚII DE TRANSPORT
PENTRU EXPLOATĂRI FORESTIERE**

Vol. I: Trasee și terasamente; Șosele forestiere
320 pag. cu 287 fig. în text (1943). Lei 4.000 nelegat
și 6.000 legat.

CERCUL DE STUDII FORESTIERE

1. N. GHELMEZIU:

**NOILE UTILIZĂRI ALE LEMNULUI ȘI TEHNICA
SILVICĂ**

1943; 36 pag. + 54 fig.; 1.000 lei

2. AT. HARALAMB:

PĂDUREA ȘI FENOMENUL TORENȚIAL

1944; 54 pag.; 1.000 lei

3. M. ENE:

PĂSĂRILE ÎN PROTECȚIA PĂDURILOR

1944; 24p pag. + 10 fig.; 1.000 lei

4. AT. HARALAMB:

**PĂȘUNATUL, PERMEABILITATEA SOLULUI, SCURGEREA
SUPERFICIALĂ A APELOR ȘI EROZIUNEA**

1945; 38 pagini; 1.000 lei

5. GH. PANĂ

GUSTAVE HUFFEL

1946; 32 pagini, 1.000 lei

